

ಪಂಚನರತ್ನರಾಮ

ಕ್ರಿಷ್ಣದೇವಾಗ್ನಿ

ಕ್ರಿಷ್ಣಾಂಜಲಿದೇವಾಗ್ನಿ

೨೭೫ . ८೧೪ ೩೦೪ ೩

U.S.H N.88

ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಭಾಗ

ಹೊಟೆಗಾಗಿ ಗೇರಾಬಟೆಗಾಗಿ

ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಾಯಃ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಾಯಕರಾಗಿ ಅವನು ಹಿನ್ನೆಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಟ್ಟ

(ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ)

6927 1988

ಉತ್ತಾ ನವರತ್ನರಾಮ್

HOTTEGAGI GENUBATTEGAGI—a Social Novel by
Smt. Usha Navarathnaram. Published by
S. Rangaswamy for Hamsa Dhwani Prakashana,
599, 6th Block, Rajajinagar, Bangalore-560010.

First Edition: 1988

Phone : 352363

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: 1988

ಹಕ್ಕು: ಲೇಖಕಿಯದು ೩೬೦೪೬೧೯

ಮುಖಿಚಿತ್ರ: ಡಿ. ಸಿ. ಕುಮಾರ್

ಮುದ್ರಣ:

**ಮುಘುರ ಸ್ವಿಂಟೆನ್
ಮಾಗಡಿ ರಸ್ತೆ, ಚೆಂಗಳೂರು-23**

నమ్మ మాతు

కన్నడద జనస్థియ లేఖకియరల్లి శ్రీమతి ఉషా
నవరత్నరావు ఆవరు ప్రముఖురు. ఆవర ఆనేళ కాదంబరి
గభన్న కన్నడ ఓదుగంగే తుగాగలే నాన్న నిఱిడ్డె ఏ.ఎ.
జదిగ్ నిమ్మ కైయల్లిరుపుదు శ్రీమతి ఉషా
నవరత్నరావు ఆవర కీరా హోస కాదంబరి. క్యాబరే
నత్కచియొబ్బి బదుకిన పరిళతగళన్న తు కృతియల్లి
కృదయస్ఫుషియాగి నిరూపిసలాగిదే. తు కాదంబరి నమ్మ
ఓదుగంగే ‘సంతోష’ తందితెందు భావిసుత్తే ఏ.
ప్రకటిసేగే ఆవశాక మాదికొంట్పు శ్రీమతి ఉషా
నవరత్నరావు నుత్త శ్రీ నవరత్నరావు ఆవంగే నమ్మ
వందనేగళు.

—ప్రశాశకరు

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರೆ

ಹೊನೆಯ ರಾತ್ರಿ
ಇರುಳು ಹಗಲು
ವಥು ಬೇಕಾಗಿದೆ
ಪೇರಿಂಗಾ ಗೆಸ್ಟ್
ನನ್ನ ಮರಿ ! ಮುದ್ದು ಮರಿ !!
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಕಿರಣ
ಹರಿದ ಹೊನಲು
ತನುವು ನಿನ್ನ ದು ಮನವು ನಿನ್ನ ದು
ಹರಧು ಬಾ ನನ್ನ ನು
ಅತ್ಯಕ್ರಮಣ
ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ

ಮುಂದೆ :

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟ್
ಮಾತೃದೇವೋಭವ
ಸುಲಗ್ಗಾ ಸಾವಧಾನ
ಕಳಿದುಹೊಡುದು
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಕಿರಣ (2)

సోటేగాగి
ట్ల

గేణుచెటేగాగి
ట్ల

೮

ಬಿಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ಪಾರ್ಕ್‌ಮಾಡಿ ಕಾರಿನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೃಪನ್ನು ತಿದಿ ಕೊಂಡು ಕಾರಿಸಿಂದಿಳಿದ. ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಸ್ವಚ್ಚೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನ ಜೆಬಿನಲ್ಲಿ ರಾಕಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆದಾಟಿ ಬೂ ಹೀನೆಂಬ್ ಕಬ್ಜಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದ. ಬಾಗಿಲಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಮನವ್ಯಾದಾರಿ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಸತ್ಯಗತ ಬಯಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

“ಪಿ ಸೌ ಕಮ್ ಇನ್ ಸರ್, ಹ್ಯಾವ್ ಎ ಸೈಸ್ ಟ್ರೇಮ್!” ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ತೀಕ್ಕುದ್ದಷ್ಟಿಗೆ ಬಲದೇವನ ಬೂದು ಬಳ್ಳದ ಕಾರು, ಅವನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಬೆಲೆಬೆಕುವ ಸೂರ್ಯ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಅವನೊಬ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನೈಟ್‌ಕಬ್ಜಿನ ಬಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಾನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊಗೆವಾಗ ಬಲದೇವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಕ್ಷ್ಯಾಭಿವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ? ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮುಳವನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಇಲ್ಲಯೇ ಇರಬಹುದು. ಹೆಸರು ಒಡಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಜಯದೇವ್ ಬಂದು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ “ದೇವ್ರೂ, ನೇನ್ನ ನನ್ನ ಫ್ರಾಂಡ್ ರಿಕ್ಯೂ ಹೇಳಿದ, ಚಾವ್ಯ ‘ಬೂ ಸೀ’ ನ್ನೀ ಕ್ರಾಂತಿ ಅರ್ಥಸ್ತ ಆಗಿದ್ದಾ ಈಂತೂ. ಅವಳು ಹೆಸರು ಒಡಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೂ ಈ-ಡಾಲೀ ಅಂತಾ, ಅಂದ!”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಸಿಡಿಲೇರಿದಂತಾಗತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ವಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಆ ಅಸಹ್ಯ ಕೂಪದಿಂದ ಹೊರತರಳೇಬೇಕು! ಈ ಬೀನ ಒಳಂಗಳಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಎದುರಿಗೇ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು, ಮುಗ್ಗಳ್ಳಿಗು ಬೆರುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಾಗಿದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ನನ್ನು ಬಲದೇವ್ ದಿಟ್ಟಿಸಿದು.

ತನ್ನ ಕೈ ಮುಂದೆ ವಾಡಿ ಹಕ್ಕುಲಾಘವ ಸೇಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಅಂತ....ಇಲ್ಲಿ ಡಾಲೀ ಅಂತ ಕಾಷ್ಟಬರೇ ಅರ್ಪಿಸ್ತು ಇದ್ದಾ ಇಲ್ಲಾ ಅವಳ್ಳಿ ಮಿಂತ್ ಮಾಡೇ ಕಾಗಿತ್ತು!”

ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಯ್ಯರ್ ತಲೆಯಲುಗಿಡ, “ಸಾರಿ ಸರ್, ನೀವು ಅರ್ಪಿಸ್ತುನ ಹಾಗೆಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನೋಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೋಡೋದೂ. ಪ್ರೇರಪ್ರೇರ್ ಮನೋಹರ್ ನೋಂಧಿ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒವ್ವುಪ್ಪದಿಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಅವರ್ ಪರ್ವನಲ್ ಆಗಿ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದೇ?”

“ಯೆಸ್ ಸರ್. ಹೀಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅವು ಬಾರ್‌ನಲ್ಲದ್ದಾಗೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ.”

ಅಯ್ಯರ್ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಬಾರಿಸತ್ತು ಕರೆದೂಯ್ದು. ಮನೋಹರ್ ನೋಂಧಿ ದ್ರಿಂಕ್‌ ಕಾಷ್ಟಬನೆಟ್ ಬಳಿ ನಿಂತು ಯಾರೋಡನೆಯೋ ಎಂಬತನಾಡು ತ್ತೀದ್ದನು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಜೊಕ್ಕುವಾಗಿದ್ದ ತಲೆ, ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನೆಯ ಬಣ್ಣದ ಶಾಟ್, ವಣ್ಣ ಪ್ರುಖರವಾದ ಕಿಡಿಗಣ್ಣಾಗಳು, ವೃಷ್ಣಿಬಾಯಿ, ಚೂಪುಗಲ್ಲ, ದುಂಡು ಕೆನ್ನು ಯ ಕುಕ್ಕನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ! ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಿಡಿಗಿಡ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟೇಬಲ್‌ನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ-ವರತ್ತ ಅವನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಜನ ವಾಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನವರು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಯುವಕರು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂಬಿ ಇಲ್ಲಿಂಬಿ ಬಬ್ಬಿರೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದುಂಟು. ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಲದೇವನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಹಿ ಮಾಡಿತು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಕಾವ್ಯ ಅಂನಗ್ಗೆ ಇಂಗಿ ನರ್ತಫಂಗವಳೇ? ಇವರ ಮನತಣಿಮಂಗವಳೇ?

ಅಯ್ಯರ್ ನೋಂಧಿಯ ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಖಾದ. ನೋಂಧಿ ತರುಗಿ ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತು ನೋಡಿದ. ಬಲದೇವ್ ಅವನತ್ತು ನೋಡಿ ಕಿರುಗೆ ಬಿರಿ ಕ್ಕುಜಾಚಿದ. “ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಅಂತ, ಡಿ. ಎ. ಪಿ. ಎ. ಓ. ಡಿ.” ಕೂಟಿನ ಒಳಜೆಬಿಗೆ ಕ್ಕೆಹಾಕಿ ತನ್ನ ನಡೆಂಟಿಟ್ಟ ಶಾಡ್-

ಸೋಂಧಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. “ಈ ವಾಂಟು ವಿಾಟ್ ಡಾಲೀ.” ಸೋಂಧಿಯ ಮುಖ ಕ್ರೊಕಾಲ ಬಿಳುವೇರಿದರೂ ತೋಗೊಡಡದೇ ನಗೆ ಬೇರಿದ.

“ವೇಲ್ ಕರ್ಮ ಸರ್, ಈ ಅವರ್ ಆನರ್ ! ಪ್ಲೀಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಎ ಡಿಂಕ್ ! ಏ ಏಲ್ ಇನ್ ಮೈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ರೂಪ್ !” ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡೋಣ ಬಿನ್ !”

ಬಲದೇವ್ ಆವನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ ಪಾಸಿಯವನ್ನು ಹೆಲ್ಲನೇ ಅತ್ತೆ ತೆಳ್ಳಿದ. “ನಾನು ಮಫ್ತಿಲಿದ್ದೀನಿ-ಡ್ಯಾಟ್ ಹೇಲಿದ್ದೀನೆ. ಡ್ಯಾಟ್ ಹೇಲಿರುವಾಗ ನಾನು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ-ಫ್ರೆಂಕ್ ! ಬಿನ್ ಮಿಸ್ತರ್ ಸೋಂಧಿ, ಸಿಮ್ಮೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳತ್ತು ಉಂದರೆಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡೋಣ ! ಹಚ್ಚಿ ಸಮಯ ತೋಗೊಳ್ಳೋಲ್ಲ !”

“ಇನ್ನೂಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸೋ ಪ್ರಾರ್ಡಂಫ್ರಾಗುತ್ತೆ. ಸೋಡಿಕೋಂಡು ಹೋಗಿ ಸರ್....ಬಿನ್ !” ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರೂಮಿನ ಒಗಿಲು ತೆರೆದು ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್ ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೂಯ್ !

ಹವಾಸಿಯಂತ್ರತವಾದ ಪ್ರಿಟ್ಟಿದಾದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ರೂಮಿನನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಸರುಕಿಸಿದ. ತಾನೆಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ಸೋಂಧಿ ಕೀಳು ಮನೋಭಾವದವನಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಸಿಕ ಹಾಗೂ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ ಎನಿಸಿತು. ಆವನು ತೋರಿದ ಕುಚೀಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತ.

“ಯೆಸ್ ಸರ್, ಮೇ ಸರ್ಪ್ರೀಸಸ್ ಅಟ್ ಯುವರ್ ಡಿಸ್ಪೋಸಲ್.... ಸಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕಳಬಿನ ಡ್ಯಾಪ್ರಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೆಸ್ಯೂಲೇಶನ್ಸ್ ಕಳ್ಳಿದ ಸೋಡಿ. ಮನರಂಜನೆ ಮುಖ್ಯವೇ ವಿನಾ ನನಗೆ ಅಶೀಲತೆ ಇಡ್ವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಹ್ರಿಕ್ಕ್. ಅಡಿಯನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಆರ್ಸ್ ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹ್ರಿಕ್ಕ್, ಸೇವೆ ಸೋಡಿ ತಳದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಿಗರೀಟ್ ?” ಸೋಂಧಿ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಡ್ರಾಯರ್ ತೆಗೆದು ಆವುದಾದ ಸಿಗರೀಟನ ಪ್ರಯೋಜನನ್ನು ಬಲದೇವ್ ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಸೋ ಫ್ರೆಂಕ್. ನಾನು ಡ್ಯಾಟ್ ಹೇಲಿದ್ದೀನೆ. ನಂಗೆ ಡಾಲಿ ವಿವಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆವಳ್ತು ಸೋಡಿಕಾಗಿತ್ತು !” ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್ ನ ಕುಹಿಡಿದ.

“ಪ್ಲೀಸ್ ಸರ್, ಮೋದಲ್ಲೀ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಗಿದುಕೊಗಲಿ, ಆವಳ್ತು

ಕರ್ನಾತ್ಕದು ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ವಾಡಿಸ್ತಿನೀ, ಈಗೇ ಸೇವು ಬಂದಿದ್ದೀರಿಂತ ತಿಳಿದ್ದೇ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಪಸ್ತಗಳೂ ಹೆದರಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಪ್ರೀಕೃತರೂ ಹೆದರಿಬಿಡ್ತಾರೆ, ಹೋ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತೇ. ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಅಂತ್ಯ ಅಗುತ್ತೇ. ಆರೂವರೆಯಿಂದ ಏಳಾವರೆವರಿಗೆ ವೊದಲ ಸೆವನ್. ಅದ್ದು ವಾಸಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ತಾಲೀನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಗೆ ಉಂಟುತ್ತೇನೆ. ಸೇವು ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀಕೃತರಂತೆಯೇ ಬಂದು ಶುಭತು ಮಾತನ್ನಡಿದರೆ ಅವರು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ! ”

“ಡಾಲಿ ಈ ಕಾಳಿಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದು ಎನ್ನು ಇನ ಆಯ್ತ್ವು? ”

“ಹೋದವಾರ ಬಂದಳು. ತುಂಬಾ ಕೀಸೆಂಟ್ ಗರ್. ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನ್ಯೂಗಿ ಬ್ರೀಕ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ವಾಡ್ತಾಕ್ ಒಳ್ಳೀ ಫಿರ್, ಕೆಲ್ಲರ್ ಇದೆ. ಬಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಕ್ಷಿಫಿಡಿಪಾ ರೆ! ”

“ಅವ್ಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಕ್ ಮುಂಜೆ ಎಲ್ಲಿಷ್ಟ್ ಅತ ಸಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ? ”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ಮುರುಗನ್ ಕರೀತಂತದು. ನಿಮಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನೊಕ್ಕೆ ಅತ ಅವರು ಹೇಗೆಬಾಳಿರೆ, ಹೇಗೆ ನತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಕ್ಷಿಫಿಷ್ಟುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಮುಖ್ಯು. ”

ಆಕ್ಷ್ಯುರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ತ್ರಿಮಾಂಬಿಂಗ್ ಸದ್ಗು ಕಿವಿಗಡಿಕೆಕ್ಕಿತು.

“ಬಸ್ಸಿ ಸಾರ್ ಹೋ ವಾರಂಭವಾಯಿತು. ಡಾಲಿ ಹೋ ಮುರನೆಯಿದು. ಹೋದು ರೀಟ್ರಾ, ಎರಡನೆಯವಕು ಇಂಚನ್, ಮೂರನೆಯವಕ್ಕೇ ಡಾಲಿ! ” ಬಲದೇವ್ ಎದು ಸಂತ. “ಅಶ್ವರೀಟ್, ಬಸ್ಸಿ ನನ್ನ ಜೋತೆ. ನೀವೂ ಕುಳಿತು ನೋಡಲು ಇಭ್ಯುಂತರವಿಲ್ಲ ಇಂನೇ? ”

“ನಾಂಟ್ ಅಟ್ ಅಲ್! ” ಸೋಂಧಿ ಗೌರವದಿಂದ ಎಡು ಸಂತು ಬಲದೇವ್ ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಶರೀರದೂ ಮಾತ್ರ ಅಥ ವೃತ್ತತಾರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರೀಕೃತಿಗೆ ತೆರವು ವಾಡಿದ್ದ ಕುಟ್ಟ, ಮೇಜುಗಳು ಸಭಾಂಗಣದ ಮಬು ಬೆಳಕು ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಅರಿತು. ನೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ದೀಪ ಬೆಳಗಿತು. ಬಲದೇವ್, ಸೋಂಧಿ ಇಬ್ಬರೂ ನೇದಿಕೆಯ ಎಡ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತಳದಲ್ಲಿ ಎದುರು ಬದರು ಕುಳಿತರು. ಮೈಕೆನ್ಲ್ಲಿ ಅಂದು ನತ್ತಿಸುವ ನತ್ತಿಕೆಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಫೋಣೆಸಲಾಯಿತು. ವಾದ್ಯಗೋಣ್ಯಿಯ ಗತಿ ಮಂದವಾಗಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಶೀಘ್ರಗತಿಗೇರಿ ಅಬ್ಬರವಾಯಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಜರಿಯ

ಮೇಲುದುಗೆಯುಂಟ್ವು ಶೂದಲನ್ನು ಇಳಿಟಿಟ್ವು ಮುಖಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಮೇರೆಕ್ಕೂ ಬಳಸಿರುವ ಬಳಕುವ ದೇಹದ ನರ್ತಕಿ ಮುಗಳನುತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತತ್ವ “ಹಾಯ್ ಎನ್ನೋಂಬಡೀ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ವೇದಿಕೆಯೇರಿದಳು. ಪ್ರಶಿರಾವಾದ ಬಿಂಬಿತವ ಪ್ರವಾಹ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕ್ತ ತವಣಿಯನ್ನು. ಅವಳು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಜರಿಯ ಮೇಲುಹುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ವೇದಿಕೆಯ ಬಾಹು ಮೂರಿಗೆ ಎಂದಳು.

“ನಾವು ನರ್ತಕಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತು ಎಂಬುಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅತ್ಯೇಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಬಿಸಲ್ಪಿ ಬಹುತ್ವಾರೆ” ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಮೆಲ್ಲಿನುಷುರಿದ. ಬಲದೇವ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯೇಲ್ಲಾ ನರ್ತಕಿಯತ್ವ ನೇತಿಹಿತು.

ಮೇಲುಹುಗೆ ಹೆದಾಗ ಬಳಗಿದು ದು ಹೊಳಿಯುತ ತುಂಡು ಲಂಗ, ಟಾಫ್‌ಲೈಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಸಳಹಳ ಹೊಳಿಯುವ ವಕ್ಕಾಯಂಥ. ಸೊಂಟಿಕ್ಕೆ ಗಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕಿಟ್ಟಿಬಂಧ ಅವಳ ಮೈಕಾಂತಿ. ನುಣ್ಣು, ಪ್ರಶಿರಾವಾದ ಬಿಂಬಿತವಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕಾಣತ್ತಿತ್ತು. ವಾದ್ಯಗೋಣಿತ್ತು ಗತಿಗನುಗಳವಾಗಿ ಕುಣೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮೈಕಾಲುಕಾತ್ತಾ, ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೈಸೊಂಪು ತೋರುತ್ತಾ ಅವಳು ನರ್ತಕಿಯದಿಕಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ.

“ಹಲೋ ಸ್ವೀಟ್ ಶಂಟ್ ನಿಂಬು !” ಕ್ಷೇತ್ರಾಚಿದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಸ್ವೀವೆರ್‌ ತಕ್ಕಣ ಅವನತ್ತು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದೂಯ್ಯಾ ಅವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಶೂಡಿಸಿದ. ಪಾತ್ರತ್ವ ನೃತ್ಯಗಳ ಅಸುಕರಣೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಡಿಸ್ಕ್‌, ರಾಕ್‌, ಪ್ರೈಸ್‌, ಬ್ರೇಕ್ ನೃತ್ಯಗಳ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆದು ಮುಗಿಸಿ, ನರ್ತಕಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕಿಳಿದಕ್ಕು. ಬಬ್ಬಿಬರ ಕ್ಷೇತ್ರಕುಲುಕಿ ‘ಹಲೋ’ ಎಂದಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ “ಹಲೋ ಇತ್ಯಾದಿ ?, ಹಲೋ ಮಾಯಾನ್”, ಹಲೋ ಲವ್” ಎಂದು ಸಿಸುಸುಡಿಸು ಕಣ್ಣು ಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ತಲೆ ನೇರಿತಿದ್ದ ಬಬ್ಬಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕನ ಕೆನ್ನೆ ಅಟ್ಟಿ ನಕ್ಕೆಲು. “ಹಲೋ ಗ್ರಾಂಡ್ ಪಾ !” ಬಬ್ಬಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತ್ತದ್ದು. ಅವನ ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ತಲೆ ತಡವಿದಳು. “ವೇರ್ ಆಪ್ ಮಾಯಾನ್.... ಶರಾ ಚೋಗಯೂ ಹ್ಯಾ ಅಪ್ ?” ಅವಳು ಹೋದಡಿಯೇಲ್ಲಾ ತೋರುದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟಿರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಾವು ಸೇದುವ

సిగరీటెన్ను ఆవళ తుటిగిట్టురు. ఆవళు ఆదన్ను బందు దం ఎళ్లెదు ఈంతిరుగిసిదశు. కెలవర బరిదాద గాల్లి సిగె పానియి శురిదశు. మత్తె వేదికెయన్నే రి తీవ్రగతియల్లి నత్తిసలారంభిసిదశు నత్తిసుత్తు జరియ ఉణిగిన ఉడుపుగళన్ను కళజత్తొడిదాగ దివ క్రణముజుచ్చలే ఆడువుదు. ప్రేక్షకంగే ఆవళ ఆతికడిమెయి ఒక ఉడుగే మాత్ర కాణ.వుడు. ఆవళ మైవాట సోడి ఉసిరు కట్టి సేండ్రెత్తారే. క్షేగళన్నెత్తి, కాలుగళన్నెత్తి, సోంటబళుకిం, మై-క్షే కులుకిసి నత్తిసిదాగ ప్రేక్షకరల్లి కెలవరు ఉనాళ్లిగిళంతే ఆవళత్త ధావిసుత్తారే. స్థిరవడాగలు ఆవరన్ను ఖాడిదు కుణ్ణురిసుత్తారే. ముక్కులు న్నోళిగి బందెరడు సిమిష నత్తిసి ఆవళు బాగి తన్న మేలుడుగే యింద వైపు ముచ్చికొండు ప్రేక్షకరత్త క్షేచ్ఛి బందంతియే వురీయాగుత్తారే. ప్రేక్షకరు ఆనందదింద క్షేచ్ఛప్పాళే తట్టిత్తారే. ఆవళు బళగే కోగుత్తెదంతియే ముహ్లొబ్బిలు బందశు. ఆవళు బందు నత్తిసువాగ మేలుడుగే తెగెదాగ పారదశాకవాద వ్యాస్మి డాకికొండిద్ద లు. ఆదరోళగిందలే ఆవళ అరెనగ్గుతియు ఎత్త కంణుత్తిక్కు

“ఇవళే కాంచనా ! ఇవళాద మేలే డాలి బర్తూళే ! ఆవళు ఫ్లేర్ డాట్నోన్ తుంబా చేన్నాగి మాడత్తాళే !”

బలచేవోన దృష్టి వేదికెయ మేలిన నత్తిసియ మేలిత్తు. విణుకు బెళకినల్లి నరళు ఆవన మేలిద్ద దరింద ఆవన ముఖావ త్లోమువంతరల్లి.

ఎరడనేయ నత్తిసి జోడ మేలే బళగినింద తేళునీలియ పారదశాక మేలుడుగేయల్లి బందు, మేలుడుగే కళజి నత్తిసుత్తు కూనేగి బరయ జరియ సక్కు కాశిద కట్టబంధ, మేలు బంధగళన్ను మాత్ర ఉళిసికొండు ఉరియుత్తరువ మేణద బత్తిగళన్ను సణ్ణ తప్పేగళల్లి ఖడిదు నత్తిసిదశు. ఆవళన్ను సోఁడుత్తలే బలచేవో ఉసరు బిగి ఖడిద. ర్హాదు సందేహవే ఇల్ల. ఇవళు కావ్య ! ఆవను మైయెల్లా క్రొగ్గి ఆవళత్త సోడిద. దివగళేలో ఆరదు మేణాద బత్తియ బెళకు మాత్ర ఆవళ కుణితద గతిగే తక్కుంతే జలిశ తొడితు. ఆనంతర ఇంచురు శురుషరు ఆరెనగ్గురాగి సణ్ణకూళుగళన్ను

ತಂದು ಅವಳ ಕೃಗಟ್ಟಿರು. ಉರಿ ಭಾಗಿಲೆಂದು ಏಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮೈಸುತ್ತಾ ಅಡಿಸುತ್ತಾ, ಅರುಗಿಸುತ್ತಾ ವಾಯ್ವಂದದ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಲಯಬದ್ದವಾಗಿ ಸರ್ಕಿಂಡಾಗ ಭೇಷಿತ್ವವನಿಸಿತು. ಬಲದೇವ್ ಕೂರಿಯ ಕೃಗಳ ಮೇಲೆ ಕೃಯಾರಿದ. ಹೊಣಕಾಲೂರಿ ತಲೆಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ನಾಲಿಸಂಯ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುವ ಕೂಳ್ಳಿಯನ್ನು ಟ್ರೈಕ್ ಕೊಂಡು ಮೈ ತೂಗಿದಳು. ಅನಂತರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೂಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಕ್ಕು. ಅನಂತರ ಆ ಕೂಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಾಯೋಕಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಆರಿಸಿದಳು.

“ಮೈ ಗಾಡ್. ಏನಾದೂ ಕೃಜಾರಿದರೆ ವಿಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಖಂಡಿತಾ ಆಗುತ್ತೇ!”

ಬಲದೇವ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ನಂಡಿದಾಗ ಸೋಂಧಿ ನಸನಕ್ಕು.

“ಅಗ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದಕ್ಕೇ ಡಾಲಿ ನಂಗೆ ಪ್ರೈನ್ ಶ್ಯಾಚ್! ಅವಳ ಫ್ರೀ ಡ್ಯಾನ್ಸ ನೋಡೊಂಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಬರ್ತೂರೆ!”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾಲಿ ಸ್ಪೃತ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಬೆರಿತು, ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಕೃಕುಲುಕಿ ದನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ತಲೆತಡವಿ, ಮತ್ತೆ ವೇರಿಕೆಯೇರಿ ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಿಂ ಅನಂತರ ಮೇಲುಡುಗೆ ಹೊದೆದು ಹೊರಟಾಗ ಸೋಂಧಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಡಾಲಿ ಅವನತ್ತು ನೋಡಿದಳು.

“ಒನ್ ಮಿಸೆಂಟ್ ಡಾಲಿ. ಮಿಂಟ್ ಮಿಷ್ಟ್ರ್ ಬಲದೇವ್!” ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಡಾಲಿ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಬಲಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಳು.

“ಹಲೋ!, ಸ್ಲಿಸ್ ಟ್ರೆ ಮಿಂಟ್ ಯಾ!“ ಅವಳ ದನಿ ನಡಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಲದೇವನ ಮುಖ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಂದ ಬೆಳಕಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ಅವನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತತ್ತು. ಆದೇ ಮುಖ. ಕೊಂಜನ್ನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲ ಅವನ ಕೃ ಸೋಂಕಿದಾಗ ಅವರ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ತಾನು ಕೈಹಿಡಿದು ಸಲಹಬೇಕಾಗಿದ್ದೀ ಇವಳಿ. ಇಂದು ಈ ಅಸಹ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಮೈ ತೋರಿ ಸರ್ಕಿಂ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರೆಯಬೇಕಾಯಿತೇ?

“ಡಾಲಿ, ನಿಂಜೊತೆ ಇವರು ಮಾತಾಡ್ವೀರಂತೆ” ಎಂದು ಸೋಂಧಿ

ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅಡನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬರಿದಾದ ಕುಚೀಯನ್ನು ತೋರಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ತೋಬಹುದಲ್ಲಾಗಿಲ್ಲ!”

ಡಾಲಿ ಕುಳಿತ್ತಳು. ಎರಡು ಟೋರಿನೊಂದಿಗೆ ಹುಡಿದು ಸ್ವೀವಾಡ್‌ ಬಂದ.

“ತೋಗೊಳಿಸ್ತೂ ವಾತಾಡ್ತೂ ಇರಿ ಬಂದೆ” ಸೋಂದಿ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೊರಟಿ. ಅವನತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೋಂದೇ ಬಲದೇವ್ ಡಾಲಿಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಂಗಿ ಮೊನ್ನೆ ಕಾನೇ ತಿಳಿತು!” ಎಂದಾಗ ಡಾಲಿ ಬೆಟ್ಟಿದ್ದಳು. “ಸಿನ್ನ ನೋಡೋಕ್ಕೇಂತಾನೇ ಬಂದೆ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಹೊರಡಿತ್ತು ಸಿದ್ದಳು.

ಬಲದೇವ್ ಕೈಹುಡಿದು ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ, “ಕೂತ್ತೋ ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ಸಿನ್ನ ಎನ್ನು ತಿಂಡಳಗಳಿಂದ ಹುತ್ತುಕ್ಕಾ ಇದ್ದೀನಿ ಗೂತ್ತಾ? ಸಂಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲೋ?”

“ನಾನು ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲ, ಕಾವ್ಯ ಸತ್ತುಹೋಗಿ ತುಂಬಾ ವಣಗಳಾದವು. ನಾನು ಡಾಲಿ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಾ ಯತ್ತಿ ಶಾಪ್ರಮು ಬೇಡಾ. ನನ್ನ ಸೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕೈ ತುಂಬಾ ವಂದನೆಗಳು. ಬಲದೇವ್, ನಂಗೆ ಗೋತ್ತು, ಸೀವಿಗ ಪ್ರತಿಸ್ಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಬಂಧಿನಿ ಕರೈನ್ಯಾಂಡು ಹೋಗೇಂದು. ಅದ್ದು ಹಾಗೇನಾದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದ ಯಾಂ ವಿಲ್ಲಾ ರಿಗ್ರಿಂಬ್ ಇಟ್ಟು! ದಕ್ಕಾ ತಾತ್ತ್ವ ಪಡ್ಡಿರಿ! ಗುಡ್ ಬೆಂಬ್!”

ಎದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ಸರಸರನೇ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೊರಟಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮಾರುವಾದಳು. ನಾಲ್ಕುನೆಯ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳು ನರ್ತಸುತ್ತಿದ್ದು ರಿಂದ ಬಲದೇವ್ ಕೂಡಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೆಂಡೆಯೇ ಹೋಗಲ್ಪಾ ಹಿಂಜರಿದ. ನಾಲ್ಕುನೆಯ ನರ್ತಕಿಯ ಸೃತ್ಯ ವಾಗಿಯಾತ್ತೋಂದೇ ಬಲದೇವ್ ಎದ್ದು ಸಿಂತಾಗ ಸೋಂದಿ ಬಲದೇವ್ ನತ್ತು ಧಾವಿಸಿದ.

“ನಿ ಆವ್ರಾ ಸಾರಿ ಸಾರ್, ಡಾಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೀನೆ ಮಾಡಿ ಟ್ರು, ನನ್ನ ಮೇಲಿ ರೀಗಾಡಿ ಕೋವ ವಾಡಿಕೊಂಡು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆವನ್‌ಗೆ ಇರ್ಲೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿಹೋದಳು. ನಾಕೆ ಹೀಗಾದ್ದೂ ವಾಡಿ ಅವಳ ಅಡ್ರೆಸ್ ಇಳಿದು ಸಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀನಿ!”

ಬಲದೇವ್ ಎದು ಸಿಂತು ಸೋಂಧಿಯ ಕೈ ಕಾಲುಕಿದ. “ಫ್ಯಾಂಕೋ ಏಸ್ಟ್ರೋ ಸೋಂಧಿ, ನಾನು ಕಾವ್ಯ ಬಗ್ಗೆ ಖುಬಾಗಿ ತಿಳಿಸ್ತುತ್ತೇನಿ. ಫ್ಯಾಂಕೋ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ಕೋ ಅಪರೀಶನ್. ನಾನು ಆಗಾಗ ಮಷ್ಟೀರಿ

ಬಂದೂ ಬರಬಹುದು!” ಹೊರಟಿ. ಅವನ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟೋರಿನೋ ಬಾಟಲಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಹೊರಟಾಗ ಮಾತ್ರನೇಡರ್ ಅರ್ಯರ್ ಅವನ ಹೀಂದೆಯೇ ಬಂದು ಮುಂಬಾಗಿಲು ಅವನಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದ. “ಗುಡ್ ಸ್ನೇಟ್ ಸರ್, ಇಂಥಂತೆ ಎಗ್ನೆನ್. ಮತ್ತೆ ಬನ್ನೆ.”

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ರಸ್ತೆದಾಟಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳತ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದ್ದಳು.

೨

ಬಲದೇವನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕ್ಕುಭ್ರಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ! ಕಾವ್ಯ! ಅವನೆಡ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಸಿನ್ನು ನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಲೇಬೇಕು!”

ಕಾರಿನೊಳಗೇ ಕುಳಿತು ಅರೈಕ್ಕಣ ಯೋಚಿದ. ಬಾಗಿಲ ಬಳ ಸಂತಿದ ವಾಚ್ ಮನ್ನಾನ ಒಳಗೆ ಅವನ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆದಾಟಿ ಬಂದು ಆ ಬೂ ಸೀಯ ಬಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದು “ವೆಲ್ ಕಂ....ಸಾರ್....” ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳ ಸಂತಿದ ಕಾವಲಿನವನು ನಿಂತೆ.

“ಸಿನ್ನ ಹೆಸರೆನು?” ಬಲದೇವ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಅನುಮಾನಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ಒಳಜೋಬಿಸಿಂದ ತನ್ನ ಸಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾಡ್ ತೆಗೆದು ತೋರಿದ. “ಸಾಬ್...ಸಾಬ್...ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇರ್ಲೋನು, ಇನ್ನೊವುದರ ವಿಷಯವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಬ್....ಬಾಗಿಲು ಕಾಯೋದೂ ಸ್ತುಗತ ಬಯಸೋದೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವಾಗ ‘ಗುಡ್ ಸ್ನೇಟ್’ ಹೇಳಿ ‘ಪೀಸ್ ಕಂ ಎಗ್ನೆನ್’ ಅನ್ನೊಡು ಅಪ್ಪೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ! ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಹದೂ ರ್ ಸಾಬ್.” ಬಲದೇವ್ ಕಾರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕೃಂಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ನಾನು ಅದ್ದಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದು....ಇಲ್ಲಿ ಡಾಲಿಂತ ಆರ್ಪಸ್ ಇದ್ದೂ ಅಲ್ಲ ಅವಳಿರೋದು ಎಲ್ಲಿ?”

ಬಹದ್ದೂರ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದ.

“ನಾನು ಹೇಳಿದೇಂತಾ ಹೇಳಿಡಿ ಸಾಬ್... ಡಾಲಿ ಮನೇಲಿಲ್ಲ ಸಾಬ್, ಅವು ಲಾಡ್ ನಲ್ಲಿ ಇದೂ ಈ ಸಾಬ್... ಕಾಂಚನ್, ಅವಳಾ ಇಬ್ಬರೂ ನೆಕ್ಕಿ ರೊಡ್ ನಲ್ಲಿರು ಸ್ವಾರ್ ಲಾಡ್ ನಲ್ಲಿದೂ ರೆ !”

ಸರಿ ! ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತೆ ಕಾರಿನತ ನಡೆದ. ಕಾರು ಸ್ವಾರ್ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ ಲಾಡ್ ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಶಾವ್ಯ ವನೇಯ್ ದ್ವಿಂದೆ ಲಾಡ್ ನಲ್ಲಿಕೆಂದು ವರು ? ಅವಳ ಅಕ್ಕ, ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಾಯಿ ತಂಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಪನಾದರು ? ಅವರು ಇವಳನ್ನು ದೂರ ವಾಡಿರುವರೇ ?

ಕಾರನ್ನು ಲಾಡ್ ನ ಮುಂದೆ ನೀಲಿಗಿ ರಿಸ್ಪೆಸ್ ಕೌಂಟರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಕೌಂಟರಿನ ಹಿಂದೆ ವಿಭಾತಿ, ಕುಂಕುಮ ಹೆಚ್ ಕೌಂಡು ಕುಳಿತದೆ ಮಧ್ಯವರ್ಯಾಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ ಡಾಲಿಂತಾ ಇದಾಳಲ್ಲ, ನಾನು ಅವಳ್ ನೋಡ್ ಇಂ !

“ಸಾರಿ, ಅವು ಇಷ್ಟು ಹೆತ್ತುಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಲ್ಲಿ ಕಾಬ್ಗೆ ಹೂರಟು ಹೊಗಿರ್ತಿಂದಿ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೆ ಹಿಟ್ಟಿಂದಿ”

“ಅದು ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದ್ದು ಈಗ್ಗುನೇ ಅವು ಕಾಬ್ಸಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದೂ ಒತ್ತೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಉಂಡಿರೋದು !” ಬಲದೇವ್ ಕೌಂಚ ಗಡುಸಾಗಿ ಹೇಳಿದ “ಸುಳ್ಳು ಹೇಳತ್ತು ಇದ್ದೀರಾ !”

“ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತು ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಅವು ರಾಮಿನ ಕೀ ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ ನೋಡಿ ಸಾರ್. ರೂಂ ನಂಬರ್ ಮೂವತ್ತೊಂಟು” ಬೋಡಿಸಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರುತ್ತ ಕ್ರಿತ್ತೆಗೆ ತೆಗೆದಿರಿದ. ಬಲದೇವ್ ಯೋಚನೆಗೊಳಗಾಡ. ಅವಕು ಕಾಬ್ಸಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊದೆಳು ? ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕಾಬ್ಸಿ ಹೂರಟು ಹೊಡೆಕೊ ಏನೋ ! ಅವಕು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾಗಿ. ತಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿರಾವುದು ಮೇಲು. ಈ ಪಾನಾವ್ ನಿಗೆ ತಾನಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಂತುತ್ತಿರೆ. ನೇನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸುಳಿವು ಕೆಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕವ್ವ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಾನು ಎದರಿಗನ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲಿ ಸುಳಿತು ಕಾಯುವುದು ಮೇಲು. ಕ್ರಿಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಎಂಟು ಗಂಟೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಡಾಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಹತ್ತು ಗಂಟಿಯ ಮೇಲಾಗಬಹುದು. ಭಾನುವಾರವಾಸರೆ ಮಾರು ಸಂಜನಾಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿಂಡ್ ಸ್ನೇಟ್ ಸಂಪನ್ ಅಂದರೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಮಾಗಿದ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು. ಇಂದು ಶುಕ್ರವಾರ !

ಎದುರಿನ ಹೋಟಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಾಡ್‌ನ್ ಮುಂಭಾಗ ಕಾಣುವಂತೆ ಹೋಗಿ ಕಳೆತೆ. ಮಾಡಿ ತಕ್ಕಣ ಹಾಡರಾದ. “ವಿನು ಬೇಕು ಸಾರ್?”

“ವಿನೂ ಬೇಡಾ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತೂ ಇದೀರಿ. ಬಂದ್ಯೇಲೀ ಆಡರ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ವರದು ಲೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದಿಟ್ಟು ಹೋದ. ಬಲದೇವನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇತ್ತು.

ಅಂದು ತನೆನ್ನದನೆ ಜಗತ್ವಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಕಾವ್ಯ ಹೋಗಿಯೇ ಬಟ್ಟಿದ್ದ ಇಲ್ಲ.

“ದೇವ್ರೂ ನಂಗೆ ಖಂಡಿತಾ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಗೆಟ್ ಆನ್ ಆಗೋಡೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೇ ಸಿನ್ನಿಂದೆ ಸುತ್ತೆಷ್ಟಿಂದಿರ್? ಸಿಗೆ ಬೇಕಾದೆ ಲಾ ನೀನು ತೋಗೊಂಡಾಯ ಲಾ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗೆ ತಾತ್ತ್ವಾರ್ಥ ಪೂರ್ವತ್ವ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಂತ ಕಾಣ್ಣತ್ತೆ!” ಕಾವ್ಯ ಕಹಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

“ಕಾವೀ, ಹಾಗಲ್ಲ, ನೋಡು ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸಿಂತರಿ ಸಿನ್ನ ನಾನು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿಬಹುದು. ಅದ್ದೇ ಈಗ ಆದ್ದೇ ಅಪ್ಪನ ಕೆಕೆಳಿಗಿರೋನು. ನನ್ನ ಒದ್ದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಿಷ್ಟಿಂಡು ಬಿಂದೀ ತಿರುಗಬೇಕಾಗತ್ತೆ!” ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿರಲ್ಲಿವೇ “ಸೀಸ್ ಕಾವೀ, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಹೇಗಾಡಲ್ಲ ಕಾಯಾಪ್ತಾ? ಖಂಡತ್ತಿನನ್ನ ಕೈಬಿಡೊಳ್ಳಿ! ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ಬೇಕು” ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆವಳು ಕೈಕೊಷಿಕೊಂಡಿದ್ದಾ ಇಲ್ಲ.

“ನನಗೆ ಕಾವೇರೀಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನೀನು ಅದವ್ಯಾಬೇಗ ನನ್ನ ಮಿಡ್ವ ಆಗೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೂರಗೆ ದಬ್ಬಿತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬೆಂದಿ ಪಾಲಾಗ್ನಿನಿ.”

“ಕಾವೀ ಯಾಕೆ ಅವಸರಸದ್ದೀ? ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಾಗೆ ಹಟ ವಾಡ್ತೀ?”

“ಅವಸರ ಇದೆ ದೇವ್ರೂ ನಾವಿಖಾರ ಸಂರಯನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸದೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಂದಿಹಿಲ್ಲಾಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋವ ತಿಂಗ್ನು ಒಂದುವಾರ ಮಜಾನಾಡಿದ್ದ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದ್ದಾರ್ಘಿ? ಅಪ್ಪಾತ್ತ ನೀನೇನು ಹೇಳಿ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದ್ದಾರ್ಘಿ? ಏನು ಮಾಡಿದ್ದ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದ್ದಾರ್ಘಿ?” ಅವಳು ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಬಲದೇವ್ ವಾಟೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣನ್ನು ವಾಡಿ ಶರೆದ. “ಒಂದು ಸ್ವೇಷಲ್ ಕಾಫಿ ತೋಗೊಂಡಾಬು!”

ಅವನತ್ತೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅವನು ಕಾವ್ಯ ಮಾತನ್ನು ಸೆನಪಿಸಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕು ಹಾಕಿದ. ಹೌದು, ಅಂದು ನಂಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾವಿಂದೂ ಕಳಿದ ಆ ಒಂದು ನಾರವನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯುವುದು? ಕಾವ್ಯ ಆದೇ ತಾನೇ ಆರಳಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು. ಮೊದಲೇ ಕಡ್ಡು ಹೊರೈಸುವ ಚೆಲುವು. ಜೊತೆಗೆ ಹೊಷದಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬಂದಿದ್ದ ಹಡೆಯ. ತನ್ನ ರೂಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಅವಶನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ತುಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಬ್ಬಾಗ ತನಗೇಂದ್ರಿಯೆ ಹೀಗೆ ವಾಂಚನವಾಗಿತ್ತು. ಅವಶನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಸಿ ಅವಶಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದಿ ಸವಿಯನ್ನೆ ಲಾಲ್ ಹೀರಿಬಿಡುವ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಶ ಮೈ ಹಿಂಡಿ ವ್ಯೇಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾದಕತೆಯನ್ನೆ ಲಾಲ್ ಹೀರಿಬಿಡುವ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಶೂ ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಖಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ತಾನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಒಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಇಲ್ಲ “ದೇವೂ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ನಂಗೆ ಒಂದುತಾರಾ ಆಗುತ್ತೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಸಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.” ಅವಶು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವಶನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿ ಅವಶ ತುಟಿಗಳ ಸವಿ, ವ್ಯೇಯಿನ ಮಾದಕತೆ, ಸುಣ್ಣನ್ನು ಸವಿದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಆಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ಹೂರಿಗೆ ಸದ್ಗು ದುರಿಂದ ಅವಶು ತನ್ನಿಂದ ಜಿಂಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಶನ್ನು ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಮೈ ಬಿಗಿಯೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಯಕೆ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಕಾವೀ, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಎದುರು ಬಂದು ಸಂತ್ರೇ ಒಂಡಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಸಿನ್ನ ತಿಂದು ಹಾಕಿಬಿಡ್ತಿನೇ.” ಅವಶ ಕುಶ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸವರಂತಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಶು ಮುದ್ದಾಗಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಿಲ್ಲಿ.

“ತಿಂದುಬಿದು, ಚೇಡಾಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹಾಗಾಡ್ದೂ ನಾನು ನಿನ್ನೂ ಇಗೇ ಇರಬಹುದು!”

ಅವಶು ತನ್ನ ನನ್ನ ಕೆಣಕುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕುಣಿಯುವುದೆಂದು ಅವಶು ತಿಳಿಯಬೇಕವೇ? ಬಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಸ್ವಿಟ್ಟಿಂತಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ತನ್ನ ಕಾಲೀಜಿನ ಸ್ವೇಹಿತರೆಂದನೆ ಸಂದಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅವಶು ಕೃಕಾಲು ಬಡಿದು ಎಳಿಯ ಮಗುವಿನಂತೆ ಹಟ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ.

“ಹೊಂ...ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಿ ನಿಂಜೊಕೆ”

“ಚೇಡಾ ಕಾವಿ, ನಾವು ಬರೀ ಗಂಡು ಹುಡುಗರು ಹೋಗ್ಗೂ ಇರೋದೂ!”

“ನಂಗೆ ಅದೆಲೂ ನೋಡೋಕೆ ಇಷ್ಟು. ನಮ್ಮನೇಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೇ ಕೊಂಡೂ ತಿಗ್ಗೋಲ್ಲ. ಕರೆಹ್ಯಂಡು ಹೋಗು!”

“ಇನ್ನೂ ಒಂದು ನಾನೂ ಸೇನೂ ಇಬ್ಬೇ ಹೋಗೋಣ. ಕರೆಹ್ಯಂಡು ಹೋಗಿ ಏನೆ” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ತಾನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಡನೆ ನಂದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೆ ಸಿಗರೀಟು, ಬೀರು ಕಬಾಬ್ ಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತೆ ಕುಟುಂಬಗ ತನಗೆ ಪಕ್ಕನೇ ರಾವ್ಯ ಕಳ್ಳುಂದ ಬಂದು ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲನೇ?

“ನಮ್ಮನೇ ಹಂಡಿನ ಬೆಂಬ್ರೂ ಹೈಸ್ಟ್ರೀಲ್ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿ ಇದೆಯವು, ಬಹಳ ಬೆರ್ರಿ ಹುಡುಗಿ. ಬಂದು ದಿನ ನವ್ವನೇಯವರೆಲೂ ಪ್ರಿಚ್ಚರ್ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವುನ್ನು ಕರೆದೆ, ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು. ನಂಗಿಂತ ಅವೇಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಷಿದಿದ್ದು. ಮಾರ್ಪೇ ದಿನದಿಂದ ಅವು ನನ್ನ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡಿಂಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದು. ನಾನು ಅವು ಕಡೆ ನೋಡೇ ಏನೂ ಆಗೇ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ” ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿಡ್ಡಿರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತನಗೆ ಮೈನವಿರೆದ್ದಿತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ಬಂಯ ಅವುಗೆ, ಚುಂಬನಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ರಾಘ್ಯಮಾಡಿದ್ದರು “ಬಲದೇವ್ ಬಂದು ಫರ್ಜ ಸನ್ಯಾಸಿ ಕಣ್ಣೋ, ಹುಡುಗಿಯಾರ ಕಡೆ ಕಣ್ಣ ತ್ವಿಯೂ ನೋಡೋಲ್ಲ!”

“ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೋ, ನೋಡೋಕ್ಕ ಹಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವೇಂಬರ್ಗೇರೋ ಕಣ್ಣೋ. ಅವನ ಎದ್ದು ಮನೇಲಿಡೋ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅರುಜನ ಹೆಚ್ಚಾ ಮತ್ತಿಡ್ಡಾರೆ. ದೂಡೊಳ್ಳಿಳು ಠಾವಾಗ್ಲ ಇವನ ಮನೇಲೇ ಇರ್ತಿಳೆ. ರಂಟ ನೋಡಿಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾನಾ? ಒಳ್ಳೇ ರಷ್ಟುರಿ ಹುಡ್ಡಿ ಅವು!” ಜಯಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುವವು ಕೋವ ಬಂವತ್ತು.

“ಇಲ್ಲವ್, ಬಲದೇವ್ ತುಂಬು ಪ್ರಕ್ಕಲು ಕಣ್ಣೋ. ಅದಕ್ಕ ದೂರದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಂದ್ರೀಕಾ!”

ತನ್ನ ರಾವ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಇವರ ಹಾಗೆ ಅಸಹ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಶ್ಲೀಲ ಅನ್ಯೇತಿಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳನ್ನು ಬಯಗಿದ್ದೆ. ಅವರೆಲೂ ರೇಗಿಸಿದಾಗ ತನಗೆ ರೋಹಪ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ರಾವ್ಯ ಓದಿಬಂದಿದ್ದು.

“ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎನ್ನಾಯೋ ಮಾಡೊಂದು ಬಂದಿಟ್ಟ್ಯಾ? ನನ್ನ ಕರೀಕೂಂಡು ಹೊಗಿದ್ದ ಸನಗೇನಾಗಿತ್ತು?”

ಅವಶತ್ತಲೇ ನೋಡಿದೇ. ತಾನು. ತನಗೆ ಒಲಿದು, ತನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದವಲು-ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದಪ್ಪೆ-ಇನುಭವಿಸಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ! ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಾನು ಶಭ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಸ್ತ್ರೀಕಿಂದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು, ತಾನು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮೂಸಿ ಎನೆಯುವುದಿಲ್ಲ-ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಬಡುಕಿನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು! ಅದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ತಾನಃ ಬಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸುಳ್ಳಕ್ಕೇಳ ತಾನೇಲ್ಲಿನೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಸ್ಸಾಷ್ಟ್ಯಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರಲ್ಲಿವೇ? ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೀಳತಿಯ ಮದುವೆಗಂಡು ಸುಳ್ಳ ನೇವ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದು. ಬಂದು ವಾರ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ದುಡ್ಡಿ ತೆಗುಂಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೀರಿದ ತಡೆದಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಂದು ಡೂಡೆದು ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಖಿನುಭವ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗದೊಂದು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೃಜಾಚಿ ಕರೆದಿತ್ತು. ಬಂದುವಾರ ತಾವಿಬರೂ ಯಾರ ಅಂಕೆ, ಯಾವ ದೇದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಬಂದಾಗಿದ್ದೀವು. ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಸ ಅನುಭವ ಹಸಿವು-ಶೀರದ ಅನುಭವ. ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀಲು. ಬಯಕೆಯ ಬಿಸಿ ಕೊಂಚ ಆರಿದಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬಂದರೂ ಮನಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಂದು ಉಂಟಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲವೇ?

ಕಾಫಿ ಕೃಗೆತ್ತ ಕೊಂಡು ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಹೀರಿದ ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂಬಂಗಿಲ ಬಳ ಯಾರೂ ಬಂದಿರಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಹೀರಿದಂತೆ ತಾನು ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಹೀರಿರಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಖಂಡಿತಾ ಅವಳಿಗೆ ಹೋಸವಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

“ದೇವೂ ಆಗೇ ಹತ್ತು ದಿನ ಸಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಮೃಸಿಗೆ ಹದ್ದಿನ ಕ್ಳಾಸು, ಆಗೇ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಕೇಳಿಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಕೃಬಟ್ಟಿ ನಾನು ಸತ್ತ್ರಹೊಗ್ಗಿಸಿ.”

ಅವಳಿಗೆ ಹಣನೇಕು ವರ್ಷ. ತನಗೆ ಇಷ್ಟದ್ದೇರು ವರ್ಷ. ಓದು ವಾಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃತಿ ಕೆಲಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಆಪಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನವಳು. ಓದು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಂತತ್ತು. ತಂದ ಕುದುರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಣಿ ಬ್ರಂಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯರು. ಅಣಿ ಸತೀಶ್ ದ್ರುಗ್ ಸೇವನೆ ಗಳಿದಿದ್ದು. ಅವನ ಜಟಿಕ್ವಾಗಿ ಮನೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳು, ತಾಯಿಯ ಒಡನೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದೇ ಮಾಡುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಂಡಿದು ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಓದು ಬಿಡಿಸಿ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಮಂದುಹೊಗಬ್ಬಬುದು ಹೇಗೆ? ತನಗೊಂದು ಕೆಲಸವಿನ್ನು ಅವಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತನಗಿದ್ದಿದ್ದರಿ !

“ಕಾವೀ, ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ದೀಡೂ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಗಿರೀಂನ ಅಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಕ್ಕಿರ ಹೊಗೆಗು. ನಾನು ಬೇಕಾಡು ಅವರಿಗೆ ಖೋನು ನೂಡಿ ಹೇಳ್ತೇನಿ-ಹೆಚ್ಚು ಕಡವೆ ಆಗಿದ್ದ ತೆಗೆಸಿಬಿಡು! ” ಅವಳ ಕೃಗೆ ಜಯದೇವನನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾನ್ಯಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಕೂಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಗಿರೀಂನ ಅಕ್ಕಾ ಡಾ || ಪ್ರತಿಮಾರೆ ಪೂರ್ವಾನು ನೂಡಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅವರು ತನಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಡಾಕ್ಟರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾವ್ಯ ಹೊದಲು ಒಷ್ಟುದೇ ಹಟಿಮಾಡಿ ಅತ್ಯಾ ಕರೆದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಷಿಸುವ ಹೆತ್ತಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೃಗೆ ನೊಟೆಗಳನ್ನು ತುರುಕಿ ತಕ್ಕುಲ್ಲಿ ಕಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ನೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡು. ಅಮೇಲೆ ನಿಂಬೆ ಟಂಡಿಕ್ಕು ಹಣ್ಣು ಬ್ರಿಷಧಿ ಎಲ್ಲಾ ತರಿಸಿಕೊಡ್ಡೀನಿ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾವಿಬ್ರಾಹುಷಾರಾಗಿರೋಣ. ಹೀಗೆಲೂ ಆಗೇ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಯಾಂದಿರೋಣ! ”

ಒಳ್ಳದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅಂದು ‘ಹೋಗ್ರೀನಿ’ ಎಂದು ಕೋವ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಹೋಡೆವಳು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಿಂದ ಹೋಗಿಯೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತಾನು ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ವೇಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೂಡ್ಕ ಗಲಾಟಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ರೇ ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತುದರೂ ತರಕಾರಿ ತರಲುಕೂಡಿದ ಕಾವ್ಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ ತರಕಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನು ವಿಜಾರಿಡಾಗ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದು. ತಾನು ಗಿರಿಶ್ ನ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಕೋಂಗೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳಿ? ತನಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ‘ನಾನು ಸತ್ತೀ ಹೋಗ್ತೇನಿ’ ಎಂದಿದ ಈ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ! ಪ್ರೋಲೀಸಿಗೆ ಕಂಪೇಂಟ್ ಕೊಡಲು ತೆಂದೆಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೂಡ್ಕ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಯಿ ಕಡಿಮೆಗಾದಾದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟುಗಿತ್ತೇನೋ!

“ಎಲ್ಲಾ ದೂ ಹಾಳಾಗಿಕೊಗೆ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಾದೂ ಕೆಲ್ಪ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಷು ಸಂಪಾದಿ ಮನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೀಡಿಟ್ಟು ಉರಳಾರು ತಿರ್ಳಾದ್ದುಂಡಿದ್ದು! ಯಾರೇಜ್ ತೆ ಓಡಿ ಹೋದ್ದೇ ಏನೋ! ಪೀಡೆ ಕಳ್ಳತ್ತು!” ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಸತ್ತೀಕ ಹಾರಾಡಿದ್ದು. ಅವಳ ತಾಯಿ ಎಡೆ ಎಡೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರು. ತಂಡೆ ಇದ್ದ ಬದ್ದ ಹಣ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ದಾಂಬಿ ಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುಡಿಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು ಜಯದೇವ್, ತಂಡೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಕಂಪೇಂಟ್ ಕೊಡಿ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರು.

“ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಕಂಪೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿ ನಮ್ಮಂತೋರೆ ಬಾಳೇನಾಗುತ್ತೇಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಇರ್ಲೇ ಮುಕ್ಕಾದೂ ಮರ್ಯಾದಯಾಗಿ ಬದುಕಿ. ಗಂಜಿನೋ ಅಂಬಲೀನೋ ಕಂಡೆನ್ನಂಡು ಮರ್ಯಾದಯಾಗಿದ್ದು. ಅವ್ಯಾಂದ ನಮ್ಮನೇ ಮರ್ಯಾದ ಹಾಳಾಗಿಕೊಯಿಸ್ತು!”

ತಾನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕದ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಅವಳ ಸುಖವು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ತಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಪಶ್ಚಿಮಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತುಹತ್ತೀಯ ಪ್ರಕರಣಗಳೋ, ಸಾವಿನ ಪ್ರಕರಣ, ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಲಾ ಯತ್ತು ಗಳೂ ನಿಷ್ಪಲವಾದಾಗ ತಾನು ಚಷ್ಟಿನೊಳಗಿನ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ತಾನು ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಕೆರಗಿ ಸೂರಿ ಅಡಗಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳನ್ನು ನೆನೆಯದ ದಿನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೆನಪೂ ಮಾಸುತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು. ತಾನು ಓದಿ

ತಂದೆಯ ತಿಫಾರೆಸ್‌ನ ಮೇರಿಗೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದಾಗಿತ್ತು. ಮುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಬಾಳು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ತಂದು ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಹಿ ನೇನವನ್ನು ಅಳಿಸಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಮುದು ಲಜ್ಜೆ ಇನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕಿಂದ ೧೦ ಬಂದು ದಿನ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವಾಗ ವಿದ್ಯುಭ್ರಾತೀಯ ಅಕ್ಷಸ್ಯಿಕದಿಂದ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಬಿರುದುಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಖಂಡಿತ ಹುಳ್ಳನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಂದು ದಿನ ತಾನು ಲಜ್ಜೆ ವನ್ನು ಶಾಲೇಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಯದೇವ ಸಿಕ್ಕಿದ. “ದೇವೂ-ಸಂಗೀತಾತ್ಮ? ನಾನು ಕಾವ್ಯ ಭಂಗಿ ಕಲ್ಪನಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ.”

ತಟ್ಟಿನೆ ತನಗೆ ಏಂಚು ಪ್ರಜರಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಏನಾದ್ದರಿ ಹೇಳಿದಾ? ”

“ಹುಂ-ಕಾವ್ಯ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೂಡ್ಲಿ ಜಗಳ ಆಗಿತ್ತುಂತೆ ಕಾವ್ಯ ಯಾರ ಕೃತೋ ಮುನ್ನಾರು ರಾವಾಯಿ ಇಸ್ಯಾಂಡು ಬಂಡಿದ್ದಂತೆ. ಅದ್ದು ಸತೀರ ಕಾಡ್ಲಿಟ್ಟುನಂತೆ. ಎಲ್ಲ ಖಚು ವಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಜಗಳ ಆಡಿದಾಗ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹೊಡಿದನಂತೆ. “ಎಲ್ಲಿತ್ತು ಸಿಂಗ ದುಡ್ಲು? ಹಾದರ ವಾಡಿದ್ದಾಂತಾ? ” ರಾತ್ರಿಯೆಲಾ ಅತ್ಯಾತ್ಯಾತ್ಯಾ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತರಕಾರಿ ತ್ರೀಸಿಂತ ಚೀಲ ತಗೋಂಡು ಹೋದ್ದಂತೆ ಅನೇಲೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಗೊತ್ತೇ ಇರಿಲ್ಪಂತೆ. ಅನೇಲೆ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿಂದ ಹಾಗೆ ಬದ್ದಂತೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ವಾಡೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಂತೆ. “ನಾನು ಸಿಮ್ಮನ್ನೆಲಾ ನೋಡೊತ್ತೇನಿ, ಸಿಮ್ಮೆ ಮದ್ದಮಾಡ್ತೇನಿ. ತಮ್ಮಂದಿರ್ದು ಓದಿಸ್ತೇನಿ ಅಂತಹೇಳಿ ಹೋದ್ದಂತೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ತಪ್ಪಾದೇ ದುಡ್ಲು ಕಳಸ್ತಾಂತಂತೆ. ಆದ್ದೆ ಅವು ಏನಾಂತರ ಇದ್ದಾ ಈಂತಾ ಅವರ್ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಪಂತೆ! ”

“ಜಯದೇವ ಹೇಳಿದಾಗ ತನಗೆ ಎಂತಹ ಆಫಾತವಾಗಿತ್ತು! ತಾನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ ಅವಳಿಗ್ಗೆ ಕದ್ದು ಖಚು ವಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಳ ಬಂದು ಕೇಳುವ ಜಾಯವಾನದವಳಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ! ಅದಕ್ಕೇ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋರಿಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು, ಜಾರಿವ ಹೆಣ್ಣಿ ಇನ್ನೆನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅವಳ ತಲುವಿಗೇನು! ಅವಳುದ ಕ್ಷಮೆ ಹಣ ಸುರಿದು ಅವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ಗಿರಾಕಿಗಳರಬೇಕು!

ಅವಳ ಬದುಕಾ ಹಾಗಾಗಲು ತಾನೇ ಕಾರಣ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ದೇವರು ತನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಿರುತ್ವಾಂಡಿರಬೇಕಾ!

“ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲಾ ದೇವೂ, ನನ್ನ ಫ್ರಂಡ್ ರಘು ಹೇಳಿದ ಅವು ಬ್ರಾಹ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಬರೀ ಡಾನ್ಸ್‌ರ್ ಆಗಿದ್ದು ಇಂತೆ. ಡಾಲೀಂತಾ ಹೆಸರಿಟ್‌ನ್ಯಂಡಿ ಡ್ರ್ಾ ಕಂತೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡ್‌ಹೊಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿತ್ತೇನಿ!”

ಜಯದೇವನ ಪೊತು ಈಳಿ ತನಗೆ ಜಂಫಾಬಲನೇ ಉದುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಶಾವ್ಯ ಶಾಬರೀ ಡಾನ್ಸ್‌ರ್! ತಾನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಜಯದೇವ, ಅವನ ಪತ್ತಿ ಸಂಗೀತಾ ಇಬರೂ ತನ್ನನ್ನು ಅದರದಿಂದ ಆಗಾಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಾಜವಂತಿ ಯನ್ನು ಆಗಾಗೆ ವಿನಿಗೆ ಕರೆದೂರು ಅವರ ರವಿ, ರಾಕೇಶ್ ಜೋತೆ ಒಂದರು ದಿನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂನಿಗೆ ಅಂದು ಜಯದೇವ ಬಂದು ತಿಳಿದ “ಹೌದು ದೇವೂ, ಕಾವ್ಯಾ ಈ ಡಾಲಿ. ನೋಡ್‌ಬ್ರಾ ಅಬ್ರಾಟ್ ಇಟ್”. ನಿನು ಸಾಲಭವಾಗಿ ಆವಳ್ಳ ಏಂಬ್ ವಾಡ್‌ಬ್ರಾ ಇದೂ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಸ್‌ವನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆವಳ್ಳ ಹಿಡಿಲಾಬಹುದು. ಬೇರೆ ಬದುಕು ಕೊಡಬಹುದು!” ಅದರೆ ಶಾವ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರ್ದದ ಕೃಕೂಟಪ್ಪ ಹೊರಟುಹೋಗಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!

ಬಂದಾದ ಕಾಫಿ ಲೋಟಿಟ್‌ಹಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತೆ ವಂತ್ತಿ ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂಬಾಗಿಲತ್ತ ನೋಡಿದ ಆದು ನಿಜನವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಫಿಗೆ ದುಡ್ಡಿತ್ತು, ಎದು ನಿಂತ ಕೈಗಿಡಿಯಾರ ಬಂಬತ್ತ ಗಂಟೆ ತೋರುತ್ತತ್ತು. ತಾನು ಕಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಯುವುದೇ ಮೇಲು. ಮನಯಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ಲಜ್ಜೆ ಕಾದಿರಬಹುದು ಅದರೆ ಆವಳ ಜೋತೆ ಹೇಗೆದ್ದರೂ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮೆ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಫೋನು ಮಾಡಿ ಸಂಗೀತಾಗೆ ಲಜವಂತಿಯನ್ನು ಒಂದರು ದಿನ ಕರೆದೂರ್ಯಾಲು ಹೇಳಬೇಕು ಹೊಟ್ಟಿಲನ ಕ್ಷಾವ್ಯ ಕೊಂಟರಿಗೆ ಬಂದು ಫೋನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ದಯಲ್ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಟೋ ಒಂಮು ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಇಳಿದವಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ. ಆವಳ ಜೋತೆಗೆ ದಟ್ಟ ನೀಲಿಯ ವ್ಯಾಂಟು ಧರಿದ್ದ ವನೋಬ್ಟಿನೂ ಇಳಿದ. ಅವನೇ ಆಟೋಗೆ ದುಡ್ಡಿತ್ತು ಆವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಬಲದೇವನ ವಿನಿಗೆ ಫೋನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ ಸರಸರನೇ ಲಾಡ್‌ನತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿಹಾಕಿದ. ಆದೇ ವಿಭೂತಿಧಾರಿ ಕುಳಿತದ್ದು.

“ಆಗ್ನೇ ಬಂದು ಸಾರ್. ಅವಳು ಯಾರೂ ಇಕ್ಕೂ ಮಾಡ್ತಾರ್ಹಾ. ಯಾರನ್ನೂ ಅವು ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾ ಹೇ ಸಾರ್.”

“ಇಲ್ಲಾ, ಈಗೇ ನೋಡಿಕೊರು ಅವಳು.”

“ಅಗ್ನೀಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಸ್ಟಮರ್ನಾನೆ ಆಗೆಲಾ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಅವು ಅವಳ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಇದ್ದೇಕಾದ್ದೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಾಂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡೇಂದೂ ?”

“ಅವಳ ಗಂಡ ? !”

“ಹೋದು ಸಾರ್. ಮಂದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು ಸಾರ್, ಜಮ್ಮಿ ಕಳಬ್ಬಿ ಸಲ್ಲಿ ಗಿಟ್ಟಾರ್ ನುಡಿಸ್ತ್ರುನೆ ಸಾರ್ !”

ಬಲದೇವೋಗೆ ಕೃತಾಲಂಗಳು ಅಡಗಿಹೋದವು. ಕಾವ್ಯ ಡಾಲಿಯಾಗಿ ಜಮ್ಮಿರೂನ್ನು ಮಂದುವೆಯಾಗಿರುವಷ್ಟೇ ? ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಇಂತಹ ಮಂದುವೆಗಳು ಬಹಳ ದಿನ ಸಿಲ್ಲಾವುದಿಲ್ಲ ! ಸಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾರಿಸತ್ತು ನಡೆದ. ಸೋಂಧಿಯೇಕೆ ತನಗೆ ಈ ವಿವಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ? ಅವಳ ಗೇಳತಿ ಕಾಂಚನ್ನೊನ್ನನ್ನು ತಾನು ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಹೆಚ್ಚನ ವಿವಯ ತಿಳಿಯು ಬಹುದು. ಎತ್ತೆ ಬೂಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಾರಿಂಟ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕಾಂಚನಳಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತೆ. ಸುವಾರು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದರ ಹೂತ್ತೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹೊರಬರಿತೊಡಗಿದರು. ಅವರಾದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಾರ್ ಕರ್ಮಾಜ್ ದಾಖಿಕೊಂಡವರು, ಶಿರೆಯಾಟ್ಟು ಮೈಲುತ್ತಂಬಿ ಸೇರಗು ಹೊದೆದು ಬಂದವರು ಯುವತೀಯರು ಇವರೆಲ್ಲದ್ದು ರೆಂದುಕೊಳ್ಳಬ್ವಾಪ್ಪರಲ್ಲ ಬಲದೇವ್ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಇವರೇ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯರು ! ಪೆಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನರ್ತಫಿದವರು ಇವರೇ ಎಂದು ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಯಿತು. ತಾನು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕಾಂಚನಳೊಬ್ಬ ಜ್ಞಾತೀಯೇ ವಾಕನಾದುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೆಚ್ಚಿಬ್ಬಾರು ? ಕಾಡಿನಿಂದ ಇಳಿದು ತಳಿಸ್ತೇಲಿಯ ಪಾರದರ್ಶಕ ಶೀರೆಯಾಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ. ಆ ನರ್ತಕಿಯರು ಮುಂಬಾಗಿಲಬಳಿಯಿದ್ದ ಮೆಟ್ಟೆಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಾತ್ತಿ ಕೊಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕೂಸಿಯಲ್ಲ ಬಂದ ಕಾಂಚನ್ ವಾಚ್ ಮನ್ ಬಹದ್ದಾರ್ ಬಳಿ ಏನೋ ವಾತನಾಡಲು ನಿಂತಳು. ಬಲದೇವ್ ಸವಾಯ ಸಾಧಿಸಿ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಬಹದ್ದಾರ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಕಣ ಸಂಪಿದ್ಯಾಸಿತು ಸಲಾಂ ಅಸಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ಕಾಂಚನಳ ಕೈಗೆ ತನ್ನ

ವಡೆಂಟಪ ಕಾಡಿತ್ತೆ. ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳುವೆರಿತು. ಕಣ್ಣಾಗಳಲ್ಲಿ ಭಯ ವಕ್ಕಿತು.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮಾದನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು.”

“ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬರೀ ನರ್ತಕ ಮಾತ್ರ! ಯಾವ ಅವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ!” ಕಾಂಚನ ನಡಗುವ ದ್ವಾರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಳ್ಳಿ. “ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡೋದ್ದು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನೋಡಿದ್ದೆ ನನ್ನ ನಾಳೇನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಿರುಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾರೆ!”

“ಕೆದರಬೇಡಿ, ನಾನು ಸೋಂಧಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ತೆಂಬೆ ನಡಿಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ....ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಾಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ತಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ!”

“ಈಗ ಲೇಬಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಖರುವಂತೆ ತಳಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮಾತಾಡಬಹುದು!”

“ಹೋಟಿಲ್ ಸವೇರಾ ಟಿರೀಸ್‌ಗಾರ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಕ್ಕುಗಂಟಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ?”

“ಆಗಲಿ....ನಾನೂ....” ಅವಳು ಉತ್ತರಿಸುವವ್ಯವರ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಲೆಕ್ಕೆ ಧಾರಿಯಾದ ದೃಢಕಾರ್ಯದವನ್ನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಬಳಗೆ ಬಂದು ಬರಿಟಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಲದೇವ್ ನನ್ನ ಕಿಡಿಗಳ್ಳಿ ಸಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇವ್ವು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ? ನಡೀ ಕಾಂಚನ್, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೋಲಿ ನನ್ನಕ್ಕುಳು!”

“ಇಲ್ಲ ಜೈ ಇವರು ಡಾಲಿಯ ವಿಷಯ ಕೇಳಿತ್ತು ಇದ್ದು....!”

ಅವನು ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ.

“ಆರ್ಥಿಗಂ ಏನು ಹೇಳಿದ ಸಂಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಣಿ? ಅಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಾ ತಂತೀ ಅಷ್ಟೇ. ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುವುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗ ಚಾಡಿಮಾತು ಹೇಳಬುದು ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತೀರುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?”

ಕಾಂಚನ ಮುಖ ಬಿಳುವೆರಿತು, ಬಲದೇವ್ ನತ್ತೆ ಅಫ್‌ಗರ್ಫ್‌ತೆಂಬಿಗಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಜೈ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿಕೆದೆಂದ—“ನಡಿ ಅಲ್ಲೇನು ನೋಡಿತ್ತೀ? ಕಾಂಚನಕನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳದುಕೊಂಡು ಹೂರಿಟೆ.

ಬಲದೇವ್ ತಲೆಕೊಡವಿ ಹೊರಟಿ. ಕಾಂಚನ್ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬರುವಳೋ ಇಲ್ಲವೋ!

ಜಮಿನ್ ಡಾಲಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೇಳಿದ “ಇನ್ನೊಂದು ಹೋ ಬಾಲ್ಕ್ ಸೈಟ್ ಕೊಡಲಾ?”

“ಬೇಡಾ ಜಮಿನ್, ಆಗಲೇ ಕಿಬಿನಲೇ ಮಾರಾಗಿದೆ, ಕ್ರಿತೀಕ್ರಿಯಾ?” ಅವನ ಕ್ಯಾ ಸಂಸಿದಳು. “ನಂಗೆ ಇವೆತ್ತು ತುಂಬಾ ಸಾಕಾಗಿದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಇವೆತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಂದು” ಡಾಲಿ ಮುಖದ ಹೇಳತ್ತ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಜಮಿನ್ ಅವಳತ್ತ ಸ್ತುತಿ ಧರ್ಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ, “ವಿಶಾಗಿದ ನಿಂಗೆ?”

“ಯಾಕೋ ಮುಂದು” ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸಂಗೊತ್ತಾ ಜಮಿನ್ ಇವೆತ್ತು ಸೀಟಿದ ಮಷ್ಟುಲಿ ಬಂದಿದ್ದು! ಅವನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೇಕೂ ಶಂತ ಅಂದ. ನಂಗೆ ಹೆಡಿಕೆ ಆಗಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆವನ್‌ಗೆ ಇರದೇ ತಲೇ ನೋವ್ರಾಂತ ರೇಳಿಟ್ಟು ಬಂಡಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ಇಕ್ಕೀರೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂದ್ವ್ಯಾಂಡಿದೆ. ಸನ್ನ ದುರ್ಗಾ ಟ್ರೀಡ್ ಬಿಡ್ಡೇ ಇದೆ ನನ್ನ ಸಿಕ್ಕಿಕಾಕಿಸ್ತೀ! ಸನಗೆ ವಾರ್ದು ಮಾಡೋಣಂತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದು!”

ಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಮಿನ್ ಹುಬ್ಬಿಗಂಟಿಕ್ಕಿದ್ದ.

“ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದ್ದು ನಾನು ಇಕ್ಕೀಸೋಂತ ಅಂದ್ವ್ಯಾಂಡಿದೆ ಅದು ಸುಳ್ಳಿ. ನಾನು ಅಪ್ಪು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಕ್ಕೋಲ್ಲಿ. ದೊರ್ಕೆಗೆ ಹಿಂದ್ರೆ ಅಯ್ಯು. ಮೇಡೇ ಯಾಕೆ ನಂಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲಿ? ನಿನ್ನ ಹುದ್ದೊಂದು ಯಾರೋ ಈ ಲಾಡ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅಂದ್ವುಲ್ಲಾ ಚಂದ್ರಪ್ಪ....ಅನ್ನೇ ಇಲ್ಲೇಕೂ!” ಸರಕ್ಕನೇ ಎದ್ದಿ ಪ್ರಯಾಂಟು ಸಂಪದಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾರ್ಪು ತೀಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಿ. “ಅನ್ನ ಖಂಡಿತ ಮತ್ತೆ ಬಂಡೇ ಬರಾನೆ. ಬಂದರೆಡು ದಿನ ನೀನು ಬೇರೆ ಯಾರ ಜೊತೆಗಾಡುಲ್ಲ ಇದ್ದು ಅವನ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹುಸು ಎಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಬಂದಿನ್ನೂ ರಿದೆ ಕೊಡು!” ಕ್ಯಾ ಬಡಿದ್ದ

“ಜಮಿನ್ ನಿಜವಾಗೂ ನನ್ನ ಕ್ರೆಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಲಾಡ್‌ಗೂ ರೊಹೂಗೆ ಎರಡು ತಂಗಳಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಂಡರಾವೇರ್ನಿನ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿಬಿಟ್ಟೇವೆ. ಬೇರೆ ತೋಗೋಂತಾ ಆರ್ಥಿಕ್ ಬ್ಯೆಯ್ತ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನೆಕ್ಕಾಗು ಅಸ್ತೇನ್‌ಮೆಂಬ್ ಕೊಡೆನ್ನೀಲ್ಪ್ರಾಂತಿ. ಅದಕ್ಕೊಂತ ದುಡ್ಡೀ ಇಟ್ಟೊಂದಿದ್ದೀನಿ.”

“ನನ್ನ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಲ್ಲಿ ಆಗ ಕೊಡ್ತಿನೀ” ಜಮಿನ್ ಅವಳ ಪರ್ಸಾ ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಲಿಪಾಸ್ಟಿಕ್, ಬಾಚಣಿಗೆ, ಕರವಸ್ತು, ಪುಟ್ಟ ಕನ್ನು ರಿಚ್ಲೈರಿ ಕಾಸೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿಸೆದ.

“ಎಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯರ್ಪುಲ್ಲಾ !”

೧೦೫೪೯ ರಾತ್ರಿ ಈಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಾಳೆ ಹೂಸ ಬ್ರೋ, ಪ್ರ್ಯಾಂಟೀ ತೋಗೊಂಡು ಬಾಂತ. ಬರ್ತು ಬಜಾರ್ಗೆ ಹೋಗ್ತು ಇದ್ದಾಗಿ !” ಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದ.

“ನಂಗೆ ಗೆನತ್ತು. ಎಲ್ಲದೇಂತಾ !” ಅವಳ ಬೌ ಸಿಗೆ ಕೈಯಾಕಿ ಬಾರ್ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ ನೂರಿರ ಎರಡು ಸೊಬಿನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಜೀಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಹಲ್ಲಿಕಿರಿದೆ.

“ಮರಿಂಡೆಡಾ ಡಾಲಿ. ನೀನೇ ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಂಡಿರೋದು. ‘ಇಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುರು ನನ್ನ ಮುಕ್ಕೆಷ್ಟಿಂತಾರೆ ಜಿಮ್ಮೆ-ನೀನು ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಂದ್ದೀ ಸೀನು ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಂದ್ರ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬರೊಲ್ಲಿ. ಸಂಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದು ನಾ ಕೊಡ್ಡಿನೀರಿತ ಹೇಳಿಯ್ತುಲ್ಲಾ ?’ ಅವಳ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಮುಖ ತಂದು ಹೇಳಿ ದೂರ ತಳ್ಳಿದೆ.

“ಇನ್ನೊಂದ್ದು ಈ ತರಹ ಆಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ಚರ್ಚ ಶುಲಿದು ಬಿಡ್ಡಿನ್ನಿ” ಬಾಗಿಲನ್ನು ಧಾರಾನೆ ರೂಕಿಕೊಂಡು ಲಾಡಿನ ಹಿಂಬಾಗಿಲಿಸಿಂದ ಹೂರಬಿದ್ದಿ. ಡಾಲಿ ಉಕ್ಕೆ ಬಂದ ರೆಂಡೆವನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ ಈಗೆ ಜೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಯಾಗಿ ಬಿನ್ನಿದ್ದ ತನ್ನ ದಸ್ರಾನಳ್ಳಿ ಸಾವಾನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಗೆ ತುಂಬತ್ತಾಡಿಗಿಡಳು. ತನ್ನ ಬದುಕೂ ಹೀಗೆ ಜೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಯಾಗಿ ಜನರ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರ ಕಾಣಿಲುಂಟು ಕಾವಣಿಲ್ಲವೇ ?

ಡಾಲಿ ದಸ್ರಾನ್ನು ಟೆಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಸ್ತೀರ್ಯನ್ನು ಕ್ರಿತ್ಯಾಕೂಲಿಸಿದ್ದಾನ್ನಿ. ಒಂದು ಗುಟ್ಟುಕು ಕುಡಿದು ಕೆಕ್ಕಿಟ್ಟುಳು. ಗೊಲ್ಲೆ ಫ್ಲೆಕ್ ಸಿಗರೆಟೊಂಬಾನ್ನು ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಡ್ಡಿಗೀರಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಂ ಎಳ್ಳದು ದೊಗೆಯನ್ನು ಸಧಾನವಾಗಿ ಹೂರಿಗೆ ಬಟ್ಟುಳು. ಮಾತ್ರಾದಂ ಗ್ರೀನ್ ವಿನಾದರೂ ತಾನು ಸಿಗರೆಟ್‌ನ ಸೇಡುವುದನ್ನು ಸೂಡಿದರೆ ಸುವ್ಯಾನ್ ಬಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತೀರ್ಯ ಕುಡಿಯಲೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಹೀಗೆ ಸಿಗರೆಟ್‌ನ ವಿಸ್ತೀರ್ಯ ಸೇವಿಸ್ತು ಇರು ಕಳ್ಳಿಗಳ ಈಗ ಕಂ ಗೆರೆ ಬರುತ್ತೆ. ತುಟಿಗಳ ಬಳ್ಳಿ ಕವ್ವಾಗುತ್ತೆ. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಶುಕ್ಕು ಬರುತ್ತೆ-ಹೊಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತೆ. ನೀನ್ನ ಫಿಗರ್, ಬ್ರೌಟಿ ಜೆನ್ನೆಗಿಲ್ಲಿ ಇದ್ರ ಯಾರೂ ನೀನ್ನ ಮುಖಿಯೂ ನೇನ್ದಿಂದಲ್ಲ-ಸ್ನಾನ ಡ್ರ್ಯಾನ್ಸ್ ಯಾರೂ ಸೊಡ್ಡಾರೆ. ನೀನು ಹೈಪ್ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟಿ ಕಳಚುವಾಗ ನೀನ್ನ ಈ ದುಬ್ಬಲ

ಮೈ ಯಾರು ನೇಂಡತ್ತರೆ ! ಅಮೇಲೆ ಸೇನು ಪೇಟಿ ಸರ್ಕಾರ್ ನಲ್ಲಿ ಗಂಡಿ
ಹಂಡುಕೊಸಾಗುತ್ತೆ ಅಪ್ಪೆ !”

ಹೋದ ಸಲ ತವಳ ಹತ್ತಿರ ಶುಭ್ರಮನಣ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ
ರೇಗಿದ್ದಳು

“ಡ್ಯಾಂ ಇಟ್ ! ನ ಆರ್ ಎಕ್ ಆಫ್ ಇಟ್ ! ನನಗೆ ಬೇಜಾರಂಗಿ
ಕೂಗಿದ್ದ !” ಡಾಲಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಗೊಳಿಕೊಂಡು ಸಿಗರೆಟ್‌ನ ದಂ ಎಫೆದು
ಹೊಂಬಟ್ಟಳು. ಪ್ರೈಯಸ್ನ್ ಒಂದೇ ಗುಟ್ಟುಕಿಗೆ ಕುಡಿದ್ದರು. ತಾನು
ಪೈಸ್ಟೀರಿ, ತ್ವಾರಿ, ತೆರೆದು ಕುಣಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಏಕೆ ? ಜಾತ್ಯ
ತಿನ್ನ ಬೇಡಾ. ಕುಡಿಯಬೇಡಾ-ಗಿಗೆಟ್ಟು ಸೇದಬೇಡಾ, ಮದುವೇಂಗಾಗಬೇಡಾ
ಗಂಡಕರ ಸಂಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸು, ಗಳ್ಳಿ ಟಯಾಗಬೇಡಾ,
ಫಿಗ್ರೆ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸನ್ನು ಧವಿಪ್ಪ ರಾಳು ! ಮಾತ್ರಂನ ದನಿ
ಕಿವಿಗಬ್ರಿತು. ರಮ್ಮೆಳನ್ನು ಮಾತ್ರಂ ಒಂದು ಸಲ ಎವ್ವು ಧೂತಕೆಯಿಂದ
ಸಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ರಮ್ಮೆ ಲಿಂಗ್ರೆ ರಾರ್ಮ್ ಹೊತೆ ತರುಗಾಡಿ, ಎರಡು
ತಿಂಗಳನ ಬಸಿಂಟ್ಪ್ಪುಕೊಂಡು ಒಂವಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೊರಿಗಿದ ಮುಖ,
ಕಾಂತಹಿನವಾದ ಚರ್ಚೆ ಕೆದ್ದದ ತಲೆ ಕಂಡಾಗ ಮಾತ್ರಂ ಕಿಡಿಕಿಡಿ
ಯಾಗ್ದಳು. ಶುಭ್ರಮನಣ ರಮ್ಮೆಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ನೂಕಿದ್ದ “ಪಾರು
ಇವು ಕೊಂಜಂ ! ನಲ್ಲಾ ಪಾರಕ್ಕೊಂಗೊಂ !” ಮಾತ್ರಂ ಎಲ್ಲರೆದುರು
ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಲೂ ಕ್ಷಾಚಿ ಎಸೆದಿದ್ದಳು. “ಯಂ ಹೈಲ್, ಯೂ
ಬಿಂ ! ಸೇನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರ ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇಡು ?
ಗಂಡಿನ ಶಕವಾಸ ಬೇಕಾದೆ ಗರತಿ ಹಾಗೆ ಮದ್ದ ಮಾಡುತ್ತುಂಂತು ಕೂಟ್ಟಿ
ಬೆಳೆಸುತ್ತುಂದು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಅವನೆ ಮರ್ಕು ಹತ್ತೆಂಬು ! ಮೈ ಬಟ್ಟೆನ್ನಂಡು
ಡ್ಯಾನ್ನೆ ಮಾಡೇಕೂ. ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಣಬೇಕು ! ಬ್ಲಿಡ್ ಬಿಂ !”
ಬರವೆಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೂಕಿದಾಗ ಅವಳು ಅಲ್ಲದ್ದು ಪ್ರೀಬಲ್ಲಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ
ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ ಳು. ಮಾತ್ರಂನ ರೋಷನಿಸ್ತೂ ಆರಿಲ್ಲೆ.
“ಸೇನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾಕೆ ದಳಪತಿ ಒಂದು ನನ್ನ
ಉಗಿತಾನೇ ! ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಫರೀನಾ ಹೀಗೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತುಂಡಿಗೆ
ಒದ್ದು ಅವಳು ನೆಂಂಗಾಹೊಂಗಿ ಕರ್ಮಾಂಡೆಂಬೆಂದು ತೆಗ್ನಾಕಿ, ಮಾತ್ರೆ
ದಿನಾನೇ ಹೊಗೆ ಕಳಿದೆ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದ್ದಾ ?” ಇವೆತ್ತು ನಡೀ, ತೆಗೆಸಿ
ಹಾಕ್ಕಿನಿ ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿನೇ ಹೊಗೆ ಹೊಗಬೇಕೂ. ಗೊತ್ತು ?”

ಶೂನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಅವಳ ಬೆಸ್ತ್ರೀಗೆ ಒದ್ದಾಗ ರಮ್ಯ ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದಾಗಿ. ಸೋಡ್-ತ್ರೀದ್ದು ತನಗೆ ಮಾತ್ರಾಚಂನ ತಲೈಹಿಡಿದು ತರಿದು ಒಡಬೆಕೆನಿಸಿತ್ತು. ಸೋಡೆಡು ತ್ರೀದ್ದು ಅತೆಯೇ ತೋಟೆಗಳ ಸಂದಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಿಡಾಗ ತಾನು ಇಲ್ಲಾಮುಜ್ಜು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಾಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ರೀ ಅವಳನ್ನು ಸುಭರಮಣ, ಮಾತ್ರಾಚಂ ಇಬ್ಬರೂ ದರಾರನೇ ರೂಮಿನ ಏಳಿದೂಯಿಂದ್ದಾಗಿ. ಅಧ್ಯ ಗಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಗಂ, ದಳಹತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದಿದ್ದರು.

“ಕಿಕ್ಕಾ ಹರ್ರಾ ಬೈಟ್-ಒದ್ದು ರಳಸು-ಇವೊತ್ತು ಬಂಬೆಯಿಂದ ಪಾಟೆಯೋಂದು ಬರ್ತು ಇದೆ-ತ್ರೀಪ್ಪಾಬೇಸ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹಂಡುಗಿರುತ್ತು ಕೊಡ್ಡಿನಿಂತಾ ಪಾತ್ರಾನ್ನು ಇಸ್ತ್ರೋಂಡಿದ್ದೀಸಿ. ಇವು ಒದ್ದು ಯಾರ್ಥಿಕಾಳಿಸಿ. ಇವು ಫಿಗರ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿಂತಾ ಒಮ್ಮೆಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ಮಾತ್ರಾಚರ್ ಈಗೇ ಒಳಗೊಡ್ಡಿತ್ತಾ ಖಾಲಿ ವಾಡಿಸ್ತ್ರೋಂಡಬ್ಬಾ! ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟಿಗೆ ಅವಳು ಪಾಟೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಯಂಟೇಲಿ ನಿಂತೊಳ್ಳೇಬೇಕು!”

“ಯೆಸ್ ಸರ್ !” ಮಾತ್ರಾಚರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ದಳಹತಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ನೂರಿರ ಸೋಟಿಗಳನ್ನು ತುರುಕಿದ್ದು. “ಅವಳ ಅಲೋಯೆನ್ನು ನಿಂದ ಕಟ್ಟ ಮಾಡ್ದೀತೇನಿ.”

ಇನ್ನೂ ನರಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ರಮ್ಯನನ್ನು ಸುಭರಮಣ, ಮಾತ್ರಾಚಂ ಇಬ್ಬರೂ ದಳಹತಿಯ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದೂಯಿಂದ್ದಿದ್ದಾಗಿ. ಒಂದುಗಂಟೆಯೋಳಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ತೂಕದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ರಾಕಿದ್ದರು.

“ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಬಿಬ್ಬಿಸಿ, ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ದೀನಿ?” ಮಾತ್ರಾಚರ್ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಯ್ತು? ಇವೊತ್ತೊಂದು ದಿನ ಸರ್ಯಾಗಿದ್ದೇ ಏನಾಗಿತ್ತು?” ದಳಹತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರಾಚಂ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿರತ್ತು ಸೋಡಿದ್ದಳು.

“ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದು ಬಿಟ್ಟು !”

“ಕರ್ನ ಹರ್ ! ಬ್ಲೂಡೀ ಬೆಂಚ್ !” ದಳಪತಿ ಕೆಂಗಳ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಕ್ತ ನೋಡಿದ್ದು.

“ಇನ್ನೊಂದ್ವರ ಇವರ್ಯಾರಾದೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡೊಷಂದೈ ಸ್ಟಿಫ್ ಮಾಡಿ ಬೀದಿಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಿನಿ !” ಅಭಿರಿಸಿದ .

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕರಿಯ ಪ್ರಾಂಟೀ, ಕರಿಯ ಬ್ರುಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಮ್ಮೆ ಸುಬ್ರಮಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತನಗೆ ತಡೆಯಲಾಗದೇ ಬಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಥೂ ಹಾಳು ಹೆಚ್ಚು ಜನ್ಮ ! ಹೊಟ್ಟಿಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮೇವಾರಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಬದುಕಲು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ! ಡಾಲಿ ಮಂಜದ ಮೇಲಿದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲುರುಳಿದಳು. ತಾನು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀನೆ. ಒಂದು ಸೆಲ ಎಚ್ಚರ ಶೆಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ ? ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗರೆಟ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಬಲದೇವ್ ! ಅವನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ನಿಜ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಸೆಫಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಎಂದೂ ತನ್ನ ಭವಿವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೆರ್ಕಿದಿದರೆ ತಾನಿಂದು ಹೀಗೆ ಪುರುಷರ ವಂಂದ ಮೈತ್ರೀರಿ ಕುಣಿಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇಕ್ಕೆಯರು ನಾಲ್ಕು ಗೊಡೆಗಳ ಮಧ್ಯ ಮೇವಾರಿಕೊಂಡರೆ ತಾವು ಈ ಕ್ಲಬ್ ನವರಿಗೆಲೂ ಸಮ್ಮಾನಿಸುವ ಏಜೆಂಟರಿಗ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಗುಳಾಮರೆಂತಿಲ್ಲವೇ ? ಆಗ ತಾನು ಹೀಗಿದ್ದು ! ಈಗ ಹೀಗಾಗಿ ಬಟ್ಟಿದೆಯಲೂ ! ಬಲದೇವ್ ಸಿಟಿ ಅಫೀಷರ್ ಎಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರು ವ್ಯಾಪ್ತಿಂತ ಜಮ್ಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿರಬೇಕು ಜಮ್ಮಿ ಚೊಂಬಾಯಿ, ಕೃದರಾಬಾದು, ಕೋವಲಂ ಎಲೂ ಈಡೆದ್ರೂಗ್ ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಸೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ನಲ್ಲಿ ಗಿಟ್ಟಂ ನುಡಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಮಾತ್ರ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು, ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗಳಾದರೂ ಸಾಲದು, ತನ್ನಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯೂ, ಹಾಸಿದು ಬರುವ ಪುರುಷರ ಕ್ಷಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಮ್ಮಿಯಂತವನು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಗಿನ್ನ ವನು ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಮಂದೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟ ದುಡಿ ಸಿಂದ ತಾದು ತನಗೆ ತೋಡಿಸಿಗೆ “ನಾವಿಬಾರ ಮದ್ದ ಮಾಡೊಷೀಎಂಬೆ” ಅಂದಿದ್ದು. ತನ್ನನ್ನು ಕೃದರಾಬಾದಿಗೆ

ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಗೆ ಕರೀದೊಯ್ದುತ್ತೇನೇಂದು ಹೇಳಿ ರೇಖೆಯೇ . ತನ್ನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಆನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕರೀತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು . ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವೇನೇಂದೇ ಹೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು . ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕಗೂ, ಸುಖಮನಷೆ ಇವರಿಬ್ಬಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗೆಟ್ಟಾಗಿದುವ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬಿಗೂ ಬಾಯಾಳಿಂಧಾದ ಜೆನ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬೇ ಜಮ್ಮುಯ ಬಗೆ ದೂರು ಹೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಈ ಹಿಂಡಿಗೆ ತಂದು ! ಬಲದೇವ್ ಒಂದು ಬಗೆ ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದು .

ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಯಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ವಸುಂಧರನ ಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆವಳು ತನ್ನೊಷನೆ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತಾನು ಮುರುಕುಪಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಂತೆ ಹಿರಿಯ ಪದರದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹಣ ಸತೀತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಿತ್ತೋ ದೇವರೇ ಒಳ್ಳಿ ! ತನ್ನ ಹಿಂಡಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಮನೆಬಟ್ಟು ಹೊಗಿ ಬಿಡಬೇಕಂದು ತಾನು ಮನೆಬಟ್ಟು ಹೊರಟುಗೆ ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ್ವಾರೆ ಪಾತ್ರತ್ವ ! ರಂಪಾಯಿ. ಯಾವುದೋ ಬಸ್ತು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಾಗಿತ್ತು . ಸಾಯಂಲು ಹೆದರಿಕೆ. ಒದುಕಲು ದಾರಿಯಿಂದ್ದೇ ಒಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ತನಗೆ ಆಗಿನ್ನೂ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ !

ತಾನಂದು ಕಾವ್ಯ. ತಾಯಿ ಬಹಳ ನಂಮತೆಯಿಂದ ತನಗಿಟ್ಟಿ ಹೇರಂತೆ. ಆಣ್ಣ ಸತೀತ ಮನೆಗೆ ಹಿರಿಯ ಮಂಗ. ತಂದೆಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಸಾಲ್ ಕೆಲಸ. ಆಧಿಕಾರಿಯಿಬ್ಬಿರಿಗೆ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯೀ, ಸಂಭಾಂದಿಗೆ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಇದು ಬದುಕು ಸುಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯಾ ಮೇಲೆ ಕವಿತ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ತಂದೆ ಬಿಳಿರಿ ಕಾಯಿಲೆ ಹಿಡಿದು ಪಾಲಿದರು. ಆರುತಂಗಳ ಕಾಲ ಮೇಡಿಕಲ್ ಲೀವ್ ಹಾಕಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಖಭೋಗಿಗಳ ಜೀವನ ಸಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬೈವಧಿ ಪಢ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀರು ಚಲ್ಲಿದಂತೆ ಹಣ ಖಚುವಾಡಬೇಕಾಗಿ ಒಂದಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಬಾಣಂತಿ. ಹೀಗಾಗೆ ಬಡತನದ ಮೊದಲ ರುಚಿಕಂಡವರು ತಾನು ಹಾಗೂ ಸತೀತ. ತಂದೆಗೆ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಆಫ್ಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗದ ಹೆಚ್ಚು ರುಚ್ಚು ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಯತ್ತು ಲೇ ಗಮನಹರಿಸಿದಾಗ ವಿಜೀನ್ನನವರ ಕೈಗೆ ನೀಕ್ಕಿಬಿಡ್ಡು ಸಸ್ವಿಡ್ಡು ಆದರು. ಅವರದೇನು ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ

ಕೆಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಕೆಡ್ಡಾಯ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರೆಚೀಕಾಯಿತು. ಆಗ ಕವಿತಾಗೆ ಒಂದುವರ್ಷವಾಯಿತು. ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳಿಗೆ ತಂದೆಗೆ ಕುಡಿಯುವ ದುಕ್ಕಟ ಪಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಬರಯುವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಕಾಷಣ ಕುಡಿತಕ್ಕಿಳಿಜಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಣರಂಗವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸತೀಶ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಪ್ರೋಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಆಕ್ಕಿನಕ್ಕಾದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೆಲಸವಾಡಿ ಸಂಪಾದನೆ ಪ್ರಾರಿಂಭಿಸಿದ ರು. ಕುವಳಿಭಾದ, ಮೇಲೆ ಕುನುದ, ಕುಮುದಭಾದ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿ ಅನ್ನಂತರ ಶ್ರೀಮಂ, ರಘು, ರವಿ, ಗಿರಿ ಮತ್ತು ಒತ್ತ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾಗಿದೆ ರು. ಹಕ್ಕಿಯ ಸಂಪುದಾಯದ ಮನೆತನದವರು. ದೇವರು ಕ್ಷಾಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಡಾ ಎನ್ನ ಬಾರದು ಎಂದು ನಂಬಿದವರು.

ತಾಯಿಗೆ ಜೀತ್ರ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಒಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಗಭ್ರಕೋಶದ ಅಪರೀಶನ್ ಆಗಿದ್ದೀರಂದ ಚಿತ್ರ ಕೊನೆಯ ಮುಗಳಾಗಿದ್ದಳು. ವೊದ ವೊದಲು ಹೇಗೆನೇ ಸಂಸಾರನಡಿಯುತ್ತತ್ತು. ಅವರಿವರ ಮನೆಯ ತಂಗಳೋ, ಗಂಜಯೋ, ಹೇಗೋ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರು ಬರುತ್ತಾ ತಂಡ-ಆಳಿ ಇಬ್ಬರ ಚಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಮನೆಕ್ಕಲಿಷದ ಜೊತಿಗೆ ತಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಮಾಡಿ ನುಚ್ಚಿ, ಹೆಗ್ಗಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತಿದ್ದು ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿದಾಗಿ ಕೊಳೆಹತ್ತಿದ ಹಿಟ್ಟಿ ಇವಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಬೆಚೀಕಾಗಿತ್ತು. ನುಚ್ಚಿನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಉಪ್ಪು, ಹಸಿಮೇಣಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿ ನೀರು ಬೆರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರೆ ಸಂಜೆ ದೀವ ಹಚ್ಚಿನ ಮುನ್ನ ವೇ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು. ಜೆಕ್ಕ ತಮ್ಮ, ತಂಗಿಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಹಸಿವಿಂಗಿಸಲು ನೀರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ತಾಯಿ ಬರುವವರಿಗೆ ನೇರಿಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣ ಕಾವ್ಯನಂದಾಗಿತ್ತು ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ಚಿತ್ರನ ಹಸಿವಿನ ಆಳು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕಾವ್ಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಲದೇವಾನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವಕು ತರಕಾರಿ ಹಚ್ಚಿದ ಸಿಪ್ಪ ಎಸೆಯಲು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

“ಅದ್ದು ನಿಸಿಬೇಡಾ ರಕ್ಕಮಾತ್ರ, ಇಲ್ಲಾಡು” ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ತಂದು ಬಿಸಿನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಉಪ್ಪು ಬೆರಿಸಿ, ಅದನ್ನೇ ಚಿತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಗೆ ಆವಳು

ಅದನ್ನು ಕುಡಿದಾಗ ಹಸಿವೆಯಾರಿ ಹಾಯೆನಿಸಿರಬೇಕು. ಈಡಲೇ ನಿಡೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅತ್ಯು ಹಿವಿನಿಂದ ಸೋರಗಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ರನ್ನ ಕಂಡು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಯ್ತು. ಅವಳ ಹೊಟ್ಟಿಯೂ ಜುರು ಜುರು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಸತೀಶಸಗೂ, ತಂದೆಗೂ ತಮ್ಮ ಹಸಿವನ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಬ್ರಹ್ಮ ಸರಿಯೋದರೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತುದರೂ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬ ತಿನ್ನುಬಹುದಿತ್ತು ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಿಳ್ಳಿ ದುಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತಾನೂ ಏಕೆ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ದುಡಿಯಬಾರದು? ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಚಿತ್ತನಂತೂ ಹಸಿವಾಡಾಗಲೇಲೂ ತಸ್ಸುತ್ತೇ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದು ದು. ಕಮಲಿಯಂತೂ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟಿ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಕುಗಿ ಹೊರಿದ್ದು. ಮೂದಲೇ ಹೊಟ್ಟಿ ಬಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಏನೇನೂ ಸಾಲುತ್ತರಲ್ಲಿ. ಹಸಿವು ತಡೆಯಲಾರಿದ ಹೊಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವುದಾದ್ದೂ ಶಾರೋ ಯಾರಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಒಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೀಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ಒಡ್ಡಿ ಅವರು ಹೊಟ್ಟಿ ಶಾಸು ಹಿಡಿಮೋ ಅಥವಾ ಗದಂದರೆ ವುಖ ಸಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಲೋ ಇದ್ದು ದು ಅವಳು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡಿದಂತಿದ್ದು. ಹಾಗಾದರೂ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರದಃಕೊಣ್ಣಿಲ್ಲ! ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಜಿಗೂ ನುಚ್ಚು ಇರಲಲ್ಲ. ಒಳಗಾಗೇಇಂತಲೇ ಜ್ಯುವರೇಳಣ ಗೋಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. “ಅಮಾತ್ರ ಹಸಿವೂ, ಅಕ್ಕಾ ಹಸಿವೂ” “ಯಾಕೆ ಬಡ್ಡೋತೀರಿ. ನನ್ನೇ ಕಿತ್ತೊಂದು ತಿಂದು ಹಾಕಿಬಿಡಿ” ತಾಯಿ ರೋಸಿ ರೋಷೆಂದಿದ ಕುಗಿದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸದ ಮನೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ತಂಗಳು ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ಸತೀಶ, ತಿಂದು ಸೇರು ಕುಡಿದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದೇ, ತನಗೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ರೋಷೆಂದಿದ ತಂದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಘಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಭೀಮಾರಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದರು? ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಅಮಾತ್ರ, ನೀನು ಇವೊತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಾ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ದೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಏನಾದ್ದೂ ತ್ರೀಸಿ!” ಅವಳು ಹೊರಟಾಗ ತಾಯಿ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಬೇಡಾ, ಮನ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಮನೆಲೇ ಬಿದ್ದಿರು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಾತ್ಮಂತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ! ಮೈ ತುಂಬಾ ಒಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು

ನಿಂತದಿ ಇಯ! ಅನ್ನಾನೋ, ಅಂತಲಿನೋ ಅಂತೂ ಮರ್ಮದೆರ್ಹಾಗಿ ಬಾಳಿದ್ದಿ ಏ ” ಅರೀಹೊಟ್ಟಿ, ಬರಿಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲದ್ರಾ ಶಾವ್ಯನ ಮೈಗೆ ಯೋವನ ವಾತ್ರ ತುಂಬಿ ಬಂಡಿತ್ತು.

“ಎನ್ನಾ ಆಗುತ್ತೇ! ಎಪ್ಪಿ ಜನ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೆಲ್ಕೆ ಹೋಗೋಲ್ಲಿ! ” ಪ್ರತಿಭಟ್ಟಿದಳು “ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಈ ಆಳು, ಈ ಸಂಕಟ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಗೋಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏಷ ತಂಡಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು. ಈ ಸರಕದಿಂದ ಹಾಳಾದೂ ಹೋಗೋಣ.”

ಆವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಬಿಕ್ಕಿಳಿದಳು “ಇರು ಒಂದ್” ವಾಸನೀಯಂದ ಹೊಳಬ್ಬಿದ್ಲು. ಆಧ್ಯ ಗಂಟೀಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದಂಗಿ ಒಂಡಾಗ ಆವಳ ಕರಿದ ಸಿರಿಯ ಮಾಡಿಲ್ಲಿ ಕಡೆಲೆಕಾಯಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಂ ಪಾತ್ರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸೇರು ಬೀರಿಸಿ ಕುದಿಯಲು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

“ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಲೀಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಯಾರೋ ಹಾಕಿದ್ದೀ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಸಧ್ಯ ಅಗೂ ಆಲ್ಲೇ ಇತ್ತು ಇದ್ದು ಕುಡಿಂ ಕೆಲವೆ ಮುಗ್ಗಿ ಬಿರ್ತು ಎನಾದರೂ ತ್ರೀಸಿ! ವಾಕ್ಯೇಲ್ಲಾ ಆ ಸೇರನ್ನೇ ಕಂಡಿದಾಗ ಶಾಖ್ಯನಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕೆ ಒಂಡಿತ್ತು. ಹಸಿವಿಗಾಗಿ ಏನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತಂಬಕೆಳ್ಳಬೇಕು! ಬರಿಯ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯು ಹೂಡಬಾಗ ಸಿಧರಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಯಂತೆ ತಾನೆಲ್ಲಾ ದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ದುಡಿದು ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸಬೇಕು! ಅವರುಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಓದಿಸಿ ಮಂದೆ ಶರಬೆಂದು; ಕಮಲಿಯ ಕೃಗೆ ವಾಕ್ಯಾಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮನೆಯಂದ ಹೋರಬ್ಬಿದ್ಲು. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಆತ್ಮಗಳತಿಯಂದರೆ ವಸಂಥರ ಬಬ್ಬಿಕೇ. ಸೇರವಾಗಿ ಪಾಳ ಮನೆಗೇ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ವಿವರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. “ಎಂ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ನಂಗೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಬು!”

“ಎನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿತ್ತೇಯೇ ಸೇನ್ನಾ? ” ವಷಂಥರ ಅಚ್ಚಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಎನಾದೂ ಸರಿ ಮಾಡಿತ್ತೇನಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ದೀಕೂ. ಹೋಟ್ಟಿ ಕಸ್ತುಂಡು ಶತ್ರೂ ಪರಾಗಿಲ್ಲ. ಹರಕು ಜೂಲು ಬಟ್ಟೆ ರಾಕ್ಕೂಂಡೂ ಪರಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಮಾತ್ರಾಗಿ ಮರ್ಮದ ಬಹಳ ಮಾತ್ರಾ ಭಿಕ್ಕಿಕಂಗಾದ್ದು, ತೀರ ಬಡವರಾಗಿದ್ದೆ ಏನು ಮಾಡಿದೂ ತಡ್ಡತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಶ್ರೀಮಂತರಾಧಾರ್ ಎನಾದೂ ತಡೆಯುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಾಂತರ ಎಡಬಂಗಿ

ಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಕೆ ಬೇಡೋದೂ ತಪ್ಪು ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೂ ತಪ್ಪು! ನಾವು ಬಡ್ಡೊಕ್ಕು ಆಗೇಲ್ಲ ಸಾಯೋಕ್ಕು ಬಿಡ್ಡೇಲ್ಲ.”

ವಸುಂಥರನ ಕಾಯಿ ಒಳಗಿಸಿಂದ ಬಂದರು. “ಯಾಕಮ್ಮೆ ಹಾಗಂತೇ? ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ್ದುನೇರಿರೋ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರಿ ಇಬ್ಬು ಕೆಲ್ಲದ್ದು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಮಗುನ್ನ ನೋಡ್ದೊಕ್ಕೇ ಯಾರಂತೂ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡ್ಡಿ ಇದ್ದೆ ನೋಡಿ ಅಂದು. ನೀನು ನೋಡ್ದೊಕ್ಕೇ ಇಂದ್ರಾದ್ದೇ ಈ ನೋಡ್ತಿನಿ.”

“ಆಷ್ಟು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಯ ಬರುತ್ತೇ.”

“ನಾಳಿ ಬಾ ವಿಚಾರಿ ರ್ಯಾನಿ. ಇದ್ದು ತೋಗೋಂಡೆ ಏಗಿ ಏನಾಡ್ದೂ ಮಾಡ್ಯಾಂಡು ನಿಸ್ನೂ, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರು ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ತನ್ನಿ” ಬಂದು ಪ್ರಾಚೀಕಾ ಬೀಲಿದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಕೆ, ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟಿ ಬಂದು ದೇನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಉಪಿಸರಕಾಯಿ, ಬಂದಿವ್ಯು ಈರುಳ್ಳ ಹಿಮೇಣಿಸರಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು”

ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂತೆಗೆಯಿತು. ಇದು ಭಿಕ್ಕೆ ಇದು ಕೂಡದು. ಅದರೆ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ ಮುಖ ಕಣ್ಣಿದುಂಗೆ ತೇಲಿಬಂದಾಗ ಅವಳು ಸಮಾಧಾನವಟ್ಟಿಳು.

“ಬಂದು ವೇಡೆ ನಾಳೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೇ ರೋದ್ದೆ ಇಮ್ಮ ಬಗಿಯಾಗಿರೋ, ಹರಕುಜೆಂದಿ ರೂಕ್ಕೊಂಡು ಬರೇಡ್ಡಾ. ನಮ್ಮ ವಸ್ತುದು ಬಂದೆರೆದು ಹಳೆ ಬಟ್ಟಿಗಳನೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ ತಾಳು” ವಸುವಿನ ಹಳೆಯ ಲಂಗ ರವಿಕೆ ದಾವಣೆ ತಂದಿತ್ತರು.

ಃ

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕಿದವ್ಯು ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದವವಳಿ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿ ರೋಟ್ಟಿಮಾಡಿ, ಆಕ್ಕೆ ಅಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನ ಮಾಡಿ ಉಪಿಸರಕಾಯಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದಿವ್ಯು ನೀರು ಸೇರಿ ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಸಾಕಾಗಲೇಂದು ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕೆ ಚಕ್ಕಿಂದಿದ್ದು. ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರಿಗೆಲೂ ಮುಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾದಿಂದ ಬಿಡಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ಬಂದವ್ಯು ಮುಣ್ಣಿಟ್ಟು ತಾನೂ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ತಿಂದಳು. ರಾಗೆ ತಿಂದು ಎಹ್ಮ್ಮೆ ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು

ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲದಿಗಿದರು. ಸಭ್ಯ ಮುಂದೆ ಈ ಒಿಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯಾಳು ಹಸಿವಿಸಿಯ ಕಂಗಾಲಾಗದಂತೆ ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹುಡಿಯಬೇಕು! ತಾಯಿ ಸೋತು ವನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು, ಅಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅಜ್ಞರಪಟ್ಟರು. ತಮಗಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ರಾವ್ಯಾಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು “ವಷಂಧರನ ತಾಯಿ ಕೂಟ್ಟಮಾತ್ರ!” ಅವಳು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಮಶಿಖಾಂತ ಕೋಪ ಬಂದಿತು.

“ಅವು ವನೆಗೆ ಭಿಕ್ಕೆ ಬೇಡೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀನೇ ಲಾಡಿ... ನಮ್ಮನೇ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಳ್ವಾ? ಏನುಳಿದಿದೆ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದ? ಸನ್ನ ಗಂಡ ಅನ್ನಿ ಸೊಂಡಿರೋನು ಇಡುಕ, ಸನ್ನ ಮಗ ಅನ್ನಿ ಸೊಂಡಿರೋನು ಕಟುಕ ಅಂತ ಉಳಿಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಸೇನು ನಾಲ್ಕುಮನೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ರಿಯಾಂತಾನೂ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಏನಾದೂ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೋಂತಾ ಕಂಗ್ರೀಯಾ? ಸೇಡೆತ್ತ ಇರು, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಹೋದೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಹಂಡೆ ಎಡಿಲಾರ್ಥಿ ನಿನ್ನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಬೇದೀಲಿ ಭಿಕ್ಕೆ ಬೇಡೋಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇ! ಸೇನೂ ಒಬ್ಬ ಆವ್ಯಾಸಾ? ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಿ ಸಾಕಾ? ಸಾಕ್ಕೇ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಯಾಕನ್ನಾ ಇನ್ನನ್ನೆಲ್ಲ ಹತ್ತು? ಇವು ಸಂಕಟ ನೋಡಿ ರ್ತು ನಾನೇನಾದೂ ಮಾಡಿತ್ತ ಸನ್ನ ವೇಲೆ ರೇಗ್ರೀಯಾ? ಹೋಡಿತೀಯಾ? ಸೇನೂ ಒಬ್ಬು ಮನಸುವ್ಯಾಳಿ? ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕತ್ತಲ್ಪಿಸುಕೊಂಡುಹಾಕಿದು! ನೀನೂ, ನಿನ್ನಗ, ನಿನ್ನಂಡ ಸುಖವಾಗಿಗೆ!” ರೋಷದಂದ ತಾಯಿಯಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿದಣು.

“ನಾಲಿಗೆ ಹಂಬಡ್ರಿಯಾ, ಅಂದು ಕೂಬ್ಬಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯ್ತಾ?” ಕನ್ನೆಗೆ ಹೊಡಿದು ಜಗಟಿ, ನೂಕಿವ ತಾಯಿಯನ್ನು ದುರುದಂಡು ನೋಡಿದಳು.

“ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದುದಿನ ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ಯೇ ಇಂದುಕೇಕಾಗುತ್ತೇ ನೋಡ್ತೂ ಇರು!” ನಾನು ಈಗ್ಗೆ ಮನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ರಿಸಿ” ಅವಳು ಬಂಗಿಲತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಾಗ ತಿಂಗಿ, ತಮ್ಮದಿರು ಅವಳತ್ತ ಓಡಿಂದವನು.

“ಹೋಗ್ರೇಡಾ ಆಕ್ಕಾ, ಹೋಗ್ರೇಡಾ ಕಂವೀ-ಸನ್ಮಾನ್ನೆ ಲಾ ಯಾರು ನೋಡ್ಯುತ್ತಾರೆ?” ಚಿಕ್ಕ ಚಿತ್ರ ಅವಳ ಲಂಗ ಹುಡಿದು ಜಗ್ಗಾತ್ತ ಅಳಿಲು ಪತ್ರರಂಭಿಸಿದಳು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತೀಶ ಕ್ಷಣ್ಣಾ ಕಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ,

“ಯಾರು ಹತ್ತೊಂದು? ಹೀಗೆ ಅಳ್ತು ಇದ್ದೀರಾ?” ಯಾರೂ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಕ್ಷಣ್ಣನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

“ಬಾಯ ಡೈಕ್ಯಂಡು ಅಳಿ !” ನೇರವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟದ್ದೀ ಅಡೆಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಂದು ತೇಗಿ ಹೊರಬಂದ. “ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆನು ಬಂದಿದೆ ರೋಗ ನಮ್ಮೆ ?” ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂಪೆ ಹಾಗಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ಮುಸುಕು ಬೇರಿದ. ಉಳಿಸಿದ್ದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸತೀಶ ತಿಂದದ್ದು ಕಂಡು ಕಮಲಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಬಂದು ಇರೋಡ್ದೆಲ್ಲ ನುಂಗಾಕಿ ಮಲ್ಲೋಂಡಿದ್ದಾ ನಲ್ಲಾ ಅನ್ನ ಒದ್ದು, ಹೊಡಿದು ಬುಧಿ ಕೆಲಿಸೋಡಿಬ್ಬು ಶಾವಿನ್ನ ಯಾಕಮಾತ್ತ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತೀ ?”

ಅಮ್ಮೆ ಅಂದದ್ದೀ ಸಾಕಾಯಿತು. ತಾಯಿ ಬಂದು ಕಾವ್ಯಾನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅತ್ತೆಳು. “ನನ್ನ ಕೃ ಸೇದಿ ಜ್ಯೋಗಲಿ. ನನ್ನ ನಾಲಿಗ ಹುಳಿ ಬೇಕಲಿ. ಸಿನ್ನ ಹೇರಿನ ಕೋಪದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಹಾಗಾಡಿದ್ದು ! ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರೋ ಸಂಗೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಸಂಕಟ ಕಣೇ. ಅದೇ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿತು ! ತುಂಬಾ ಪೆಟ್ಟತ್ತೇನೇ ?” ಅವಳ ಕಣ್ಣಿರೆಸಿ, ಕೆನ್ನೆ ನೇವರಿಸಿದರು. ಕಾವ್ಯ ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು, ಗುಳಿ ಬಿದ್ದು ಕಳ್ಳಾಗಳು, ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ದುಡಿದು, ದುಡಿದೂ ಸೆವೆದು ಹೊಗಿದ ದ್ವರೆ ! ಚಿಂದಿಯಾದೀ ಹಿರಿ. ಇದೇ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹಿಂದೆ ಕ್ಷೇತುಂಬಾ ಬಳೆ, ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಹೂವು ಮುಡಿದು, ಲಕ್ಷ್ಮಿವಾದ ಸಿರೀಯಂಬ್ಬು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ದು ನೇನಪಾಯಿತು.

“ಹೋಗಿ ಬಿಡು ಅಮಾತ್ತ, ಏನೋ ಏವಫಳಿಗೆ. ನಿನು ರಂದ ಮಾಡ್ತೂ ಕಾತ್ಮ್ಯಾಂಡಿ, ಅವನು ಬಳಾಸುರ ಬಂದು ತಿಂದು ಬಂದ್ಯಾಂಡಿದ್ದಾನೆ ! ಸಿಗೇನೂ ಉಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಅವನಿಗೂಸ್ಯಾರ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸೋ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡೋದೂ ನೋಡಿದೆ ದೂರೆ ಮಾಗ ! ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೆ ರೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕ್ಕು ! ತಿರುವೆ ನನ್ನ ಅವ್ಯಾ !” ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುಸುಕು ಬೇರಿದ ಸತೀಶ ಎದು ಕುಳಿತ್ತ

“ಯಾರ್ದೇ ಅದು ಸೀಸು ಅನ್ನೋದೂ ! ನಾನು ಗಂಡು ಹಾಡುಗ ಕಣೇ, ಏನಾದೂ ಮಾಡ್ಯಾತೀಸಿ. ಸಿನೇ ತಿರುವೆಯವಳು. ಅವರಿರ ಮನೆ ತಿರುವೆ ಎತ್ತ್ಯಂಡು ಬರೋದೂ ! ಎದು ಬಂದು ಬದ್ರ ಹೇಗಿರುತ್ತಿಗೊತ್ತ ? ಬಾಯುತ್ತಜ್ಞಾಂಡು ಚಿಕ್ಕ ವಂಕ್ಕಳ್ಳಿ ನೋಡ್ಯಾಡು ಬದ್ದಿರು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೀನಿ !”

ఆవసిగే ఖుత్తరించలు కోడ కొవ్వుళన్ను తాయి తడిదళు.
“బేడ్పే! ఆవన సహవాసక్కె కోగే ఇందో! నీను శుభిందు. ఏనేనోఎ
తించ్చోండు, కుడ్చోండు బరాటనే. మేమేలే జ్ఞాన ఇరోల్లి!”
తాయి ఎదు హోగి బీల్లుడ చూరు బాయిగి దొకొండు నీరు
కుడిదుదు నోఎడి కావ్వులగి కరుళు శురక్కేందు. నాళే నాశు
కేలప హిదియలేబేకు!

వచుంధరన మనిగి శాఖ్య బందాగ ఆవళు ఆజ్ఞరియింద సోడిదళు. తన్న లంగ, రపిక, దావణ కాకిచోండు బందిద్ద శాఖ్య ఎష్టు బదలాయిసిద్దిలు! తనగింత శాఖ్యనిగి ఆ ఉడుపు జోందుతీత్తు. ఎష్టు చేస్తూగి శాఖుత్తోటి.

“బారే కావి, బెళగ్గి అమ్మ పక్కదునే ఏనానూ తండ్రి జీవితే మాతాడిద్దు. చెంద్ర అంకలో కూడా బిస్టిద్దు. తింగళిగే ఇష్టత్తుల్లు దురుపాయి సంఖ్య అంతే. బెళగ్గి తండ్రి, లూటి కొడ్కారంతే! ఈగే ఆవర్తనానిగి క్షోగోణ బా.”

ఆ మనెయ కేలస కావ్యాలిగే ఛిడిచితు. బెళగ్గే కశ్తుగంచిగే
బందు ఫేరీక్స్ తిస్సుసి, మిానాట-జెంద్ర ఇబ్బరూ జూరటాగ మనె
బాగిలు భద్రపడిసికొండు ఒకగిరబేకు. బెటగే ఫేరీంగో బాటలల్లి
కొలన్ను హన్నెరఱుగంటిగే, మూరుగంటిగే కుడిసి, పదుగంటిగే ఫేరీక్స్
తిస్సు సువ షాత్రుగే మిాన బరుత్తిద్దు లు. బందవాఁ తిండి కాఫి మాడి
ముగిసి, కావ్యాలన్ను మనెగే కలభుత్తిద్దు లు. బేళగిన లొట, తిండి
కావ్యసిగే ఆ మనెయల్లో ఆగుత్తిత్తు. కావ్య తాను స్పృపు తిందు
ఏక్సైచ్ న్ను మనెగొయ్యుత్తిద్దు లు. మనెయః మక్కలగూ జూట్టే
గేనాదరూ సిగకొడగిత్తు. మిానాగే కావ్య బకుబేగ మేణ్ణకే
యాదచు. తన్న హాయు గిరీ, జూడిధార్, మిది ఎల్లా ఆవలగే
శొడహత్తిద్దు. ఎరడు తింగళల్లి కావ్య మేక్కే తుంబికొండు తిచష్టక
అడువుగళప్ప కణ్ణ గందవాగి కాణకొడగిదచు.

ಒಂದು ದಿನ ಬೇರಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿರು, ಇದಕ್ಕಿದಂತೆ ಚೆಂಪ, ಬಂದ.

“ಯೂಷುಪೋ ಪ್ರೇಲು ಮರಿತ್ತಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ !” ಕಾರಣ

ಹೇಳಿ ಮನೆಯೇಲೂ ಹುಡುಕತ್ತೀಂಡಿಗಿದ. “ಕಾವ್ಯ, ಒಂದೊ ಏಟಿ ನೀರು ತೊಗೊಂಡೂ ಬ್ಯಾ” ಕೂಗಿದ. ಕಾವ್ಯ ತಂದಿತ್ತಾಗ ಕೇಳಿದ. “ಬೇಬಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡೂ ಬ್ಯಾ ?” ಮುಗ್ಗಿ ಯಾದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಪೀರಿಕೆ ಅಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹೇಳಿ’ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ “ಕಾವ್ಯ ನೀನು ಎಮ್ಮು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀ ಗೊತ್ತಾ ? ನೀನು ಒಂದ ದಿನದಿಂದ ಸಿನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅನೇ ಇಟ್ಟೊಂದಿದಿ ನೀ. ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಸಿಂಗೆ ಹೇಳಿಸಣಂದ್ರ ಆಗ್ತಾ ಇರಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಆಯ್ದು ನೋಡು” ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ತ್ವಾ ಎಡುಕೊಂಡ. “ನೀನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಸಿಂಗೆ ಬೇಕಾದು ಕೂಡ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಸಂಬಳದ ಜೂತೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ್ತಿದ್ದೀನಿ? ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸುಖವಾಗಿರ್ಲೋ ಇದು !”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆಗ ಅವನ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಮಿನೆಕಂತಹ ಚೆಲುವೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಿಷ್ಟು ಕೊಂಡೂ ತನ್ನ ನ್ನು ಆಶಿಷಃವನಲ್ಪಾ ! ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಮಾಡಿತು. ಅವನಿಂದ ಕೂಸರಾದಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು

“ನೀವು ಹೇಗೆಲೂ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು ಮಿನೆಮ್ಮಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.”

ಚಂದ್ರ ಅವಳತ್ತು ಕೆಕ್ಕಿಗಳ್ಳಿಸಂದ ನೋಡಿ ಹುರಟುಹೋದ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾರದೇ ಕಾವ್ಯ ಕೊರಿಗಿದಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕಾವ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ವಿಷಾದ ಕರೆದಳು.

“ಕಾವ್ಯ ನಿನ್ನ ಡಾರ್ಯಂ ನಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ಸೇನೆನಾಡೂ ತೆಗೆದಿಬ್ಬಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ಡಾರ್ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೆ ಇಲ್ಲ !” ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ನಾನವತ್ತಿ, ಹೇಳಿ ಮಿಂದ. ಏನೂ ಕಂಡಿಲೇ ಇರ್ಲೇ ಹುಡುಗಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೊಬೇಡಾಂತ, ಕೇಳಿದಬ್ಬಾ ? ತಲೆಹೇಳಿ ಕೂಡಿಸ್ಯಾಂಡೆ. ಜಪಿ ಇಟ್ಟಿರೋ ರಾಗೆ ಇಟ್ಟಿರೇಕೂ ಹಂತಹವರ್ತು. ನಿನ್ನ ಸಲಗೇಲಿ ಕೊಬಿದ್ದು ನಾವ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿದಿಂದೂ ಗ ಅವಳ ತಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲೋ ತಂಗೀ ಕೈಲೋ ಡಾರ್ಯಾರಿನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರ್ಬೇಕು !” ಚಂದ್ರ ರೂಪಿಸಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೇಳಿದ. “ಇವೈತ್ತು ದುಡ್ಡಿ, ನಾಕೆ ಬಂದೆ, ಸೀರೆ ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಗಿಸಲಿ. ಮೊದಲು ಹೊಲಿಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೂಡೊಂಡಿ. ಅವು ಬದ್ದೊಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸ್ತಾರೆ !”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಅಧವಾಯಿತು ಚಂದ್ರನೇ ಬೇಕೆಂತ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೇ ತನ್ನ

ಮೇಲೆ ದ್ಯೇಷದಿಂದ ಈ ಅರೋಪ ಹೊರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ವಿಾನಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಬಿಡಬೇಕು!

“ನಾನು ತೊಗೊಂಡಿಲ್ಲಮಾತ್ತು. ರಾಯ್ಯ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬೆಬಿನ್ನು ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು. ಫ್ಲೆ ಮರಿತು ಹೋದೆಂತಾ.”

ವಿಾನ ಗಂಡನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ವಿಯ್, ಎಂಜಲು ಈನ್ನೋ ನಾಯಿ, ನನ್ನೇಲೇ ಹೇಳಿಯಾ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಿ ಸಿನ್ನೇ? ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೂ ಇ? ಸಿನ್ನ ಆ ಕುಡಾಕ ತಂಡೆ, ಪ್ರೋಲಿ ಅಕ್ಕಾ ಬಂದಿದ್ದ್ವೋ? ವಿಾನ, ಆವ್ಯ ಮಾತು ನಂಬಬೇಡಾ. ಇದುವರೀಗೆ ನಾನಾಗ್ಯವತ್ತಾದೂ ಮನಗೆ ಬಂದಿದಿನಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ?”

“ಇಲ್ಲಾ ಮಾತ್ತ ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಿವ್ಯಾತ್ತಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದ್ದು. ನನ್ನ ಕ್ರಿಪ್ಪಿಡು, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಕೇಳು ನಿಂಗೆ ಏನ್ನೇಕಾದೂ ಮಾತ್ರಿಸಿಂತ ಅಂದು! ಬೆಬಿಯಾಂಗೂ ನಿಜಾ.” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ ಚಂದ್ರ ಬಂಡವನೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಷ್ಟನೇ ಹೊಡದ.

“ಬೀವಾಸಿರೇ, ನನ್ನೇಲೇ ಇಲ್ಲಶಲ್ಲದ್ದು ಹೇಳಿಯಾ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ಬೀವಾಸಿಗಳನ್ನು ತಂದು ವಾನೇಲಿಟಿಂಡು ಕೆಲ್ಪ ಮಾಡಿ, ಕ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂಬಂಧಿ, ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಉಂಟಿ ಕೊಡ್ಡಿವೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಬು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು”

ವಿಾನ ಅರೇಕ್ಕಣ ತಬಿಬಾಗಿ ನಿಂತರೂ ಅನಂತರ ಚೀತಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯನ ಬಳಗೆ ಬಂಡಳು. ಅವಳ ಕ್ರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆದು ರೂಪಾಯಿಯಿತ್ತೆಂಬು “ಈ ಉಂಗ್ಗಿ ಸಂಭು ಈಗೇ ಕೊಡತ್ತಿ ಇದ್ದಿನಿ. ಹೊರಟು ಹೋಗಾ ನಾಳೆಯಿದೆ ಕಲ್ಪಕ್ಕು ಬರ್ಬೆಡ್ಡಾ. ಬೀರೆ ಯಾವಾದೂ ದೂರ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗೇನ್ನು ಇಟ್ಟೋತ್ತಿನಿ, ಹೊಲಸು ನಾಯಿ!”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಶಣ್ಣಲಿ ನೀರು ಬರುವಂತಾಯ್ತು. ಹೊಲಸು ನಾಯಿ ಎಂದು ವಿಾನಮ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ಬೈಯ್ಯಿ ಇಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಮೇಲೇ ಅರೋಪ ಹೊರಿಸುವರಲ್ಲಾ! ನಾನು ಬಡವಳು, ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನ ಮಾತೆನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಣಕ್ಕಿಂತೆ ಗೌರವ, ವರಾಯಿದ ಮುಖ್ಯ. ಮರುಮಾತಾಡದೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿ, ಹೊರಿಬಾಗ ವಿಾನ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದು ದು ಕೇಳಿತು. “ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತುರ್ವೀ ಬಂಡಲ್ಲ ಬಂದು ದಿನ ಹೀಗಾಗುತ್ತೀಂತೆ. ಪ್ರಾಯಿದ ಹುಡುಗೇನ ಕೆಲಸಕ್ಕ ಇಟ್ಟೋಬೆಡಾಂತ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು, ಆದ, ನಿಮಿನ ನಾನು

ನಂಬಿ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರ್ಹಂಡೆ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಬಂದು ಹೋದ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ಲಾಲ್ ಸಿಮ್ಮೆ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಪ್ರಯತ್ನ ವಾಡುತ್ತ ಇದೆ ನಾನು ಕೆಲ್ಪಬಿಟ್ಟು ಮನೆಲಿರೆಕಾಗುತ್ತೇ. ನೀವು ನನ್ನ ಬೇಬಿನ್ನು ಇಬರನ್ನೂ ಸಾಫ್ ಇಂತಾಗುತ್ತೇ!“

ಮಾರನೆಗ ತನ್ನ ಗಂಡನ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನನ್ನು ಕಳಿಬಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ! ಭಾರವಾದ ಹೃದಯ ಹೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಕೈಲಿದ್ದ ಇವತ್ತೆ ದುರೂಹಾಯಿ ತಾಯಿಯ ಕೃಗಿತ್ತಳು

“ಅವಾತ್ ನಾಳಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲ್ಲ. ಅವು ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿನ್ನು ಇಟ್ಟಿತಾರಂತೆ! ವಸುಂಧರನ ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಯಾವಾದೂ ದೂರ ಕೆಲ್ಪಿ ನೊಡ್ಡೊತ್ತಿರ್ಹಿನಿ!”

ಮಾರನೆಯಿದಿನ ವಸುಂಧರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ನೊ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ್ರಾ ರೇಂತ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಹಾಗೇನೇ ನೊಡು!“

ಮಾರನೆ ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೇ ಕೇಳಿದಳು. “ಯಾಕ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇ?“

“ನಾನ್ನಾದ್ದೇ ವಸೂ, ನೀನೂ ನಂಬಿಯಾ?“ ಕಾವ್ಯ ದಿಗ್ಭರಮೆ ಗೊಂಡಳು.

“ನಂಬೋ ಪ್ರತ್ಯೇ ಅಲ್ಲೇ. ಆ ಚಂದ್ರನ ತಂಬಿಗೆ ಯಾಕ ಹೋದಿ? ಅವ್ಯಾಹಾರ! ನೀನೇ ಅವನ ಮೇಲಿ ಬಿದು ಈರ್ದ್ದುಂತೆ-ದಂಡ್ಡ ಶಾಂತಿ-ಹುಡುಗಿ ಕಾರ್ಯರೀತ್ವರ್ಥ ಜೆನ್ನೊಗ್ಗಿಲ್ಲ ಬೇಡಾ-ಅಂತ ನಮ್ಮಾಯಿಗೆ ವಿಜಾನ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಂಗಿ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ!“

ಕಾವ್ಯ ನೀರಿಷವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರಿದಳು. “ಖಂಡಿತ ವಸೂ ನಾನು ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಳು! ಬಡತನ ಇರಬಹುದು, ಅದ್ದೇ ನೀಚ ಕೆಲ್ಪಿ ಯಾವ್ಯಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಬ್ರಿತ್ತಿನಿ” ಎಂದವಳೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಟ್ಟಿಳು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ರತ್ನಮ್ಮೆ ಕವಳಸಯುತ್ತಿದ್ದ್ರಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದುಳು.

“ನಾನು ಒಂದ್ದಿಂಗ್ನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಗಿ ಬತ್ತಿನಿ. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಈ ಮನೆ ಕೆಲ್ಪಿ ಮಾಡಿಯಾ” ಎಂಗಿದೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿನೇ ಮಾಡಿದ್ದುಂಲಾ” ಎಂದಾಗ ಕಾಶ್ಮಾ ಮೊದಲು ಬೇಡ ಎನ್ನಲು ಹವಣಿದರೂ, ಯೋಚಿಸಿ ಷಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು.

ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಇಗುತ್ತದೆ! ಈಗಿಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಜಯದೇವನ ಪರಿಷಯ ವಾದುದು. ರತ್ನಮೃಷ್ಣ ಬಡಲಿಗೆ ಅವಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜಯದೇವ ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು. ಅವಳು ತಾನು ರತ್ನಮೃಷ್ಣ ಬಡಲಿಗೆ ಬಂದವರೆಂದಾಗ ಬಲದೇವನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದು. ಬಲದೇವನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಎದುರು ಮನೇಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ನೇನಪಾಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟುಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ರತ್ನಮೃಷ್ಣ ಮನೆಕೆಲಸ ದವಳು. ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ!

“ಬೇಡಾ, ರತ್ನಮೃಷ್ಣ ಬಂದವೇಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲಿ. ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಡಾ” ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳಿಪೇರಿತು.

“ರತ್ನಮೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದರೂ ಬಲದೇವ ಒಷ್ಟಿಲಿಲ್ಲ. ಈ ಇಂತಹಿನ ಹುಡುಗಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಾಕು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ. ಅವಳನ್ನೂ ಹೊಡಿಸಿದ್ದೇ ನಿಂತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಗಡುಸಬಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ಒಂದ್ದು ಹೇಳಿಲಿಲ್ಲವಾ? ನಮಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸದವರೂ ಬೇಡಾ!”

ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಮಾನದಿಂದ ರಕ್ತ ಕುವಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವವರಿಗೂ ಮನೇಯಲ್ಲಿನ ಚೆಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಎಂಬ ಕೊರಗು! ಇದಾದ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಸಂಶರ ಕಾವ್ಯ ಚಿತ್ರನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಲದೇವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊಡಿಸಿದವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಶುಳಿಕಾಲ ನಿಂತೆ. ಪಾಠ! ಈ ಹುಡುಗಿ ಮುಸರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇಲ್ಲಾ, ತಾನು ಗಡರಿ ಕಳಿಸಿಬಟ್ಟಿಸಲ್ಲಾ ಎನ್ನುತ್ತಿತು.

“ಏಯಾ, ಹುಡುಗೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆದ. ಕಾವ್ಯ ಬೇನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತಳು. ಅವನೇ ಅವಳ ಒಳಹೋಗಿ ಪರ್ಸಾಸಿಂದ ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹುಡಿದ.

“ನಂಗೇನೂ ದುಡ್ಡ ಬೇಡಾ. ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟಿರೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ಗಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ ಸಮ್ಮ ದುಡ್ಡ ಸಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಇಲ್ಲ” ಚಿತ್ರನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೊಡಿಸೋಡಿ. ಅವಳತ್ತೀಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದು ಬಲದೇವ ಕಾಲೇಜನತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ. ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಅರಳುಗಳ್ಳಿನ, ಮುನ್ನ ಮಾಖಿದ ಹುಡುಗಿಯೇ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಹೀಂತಿರುಗೆ ಬಂದವನ್ನೇ ಮನೇಯ

ಡ್ರೆವರ್ ಜಲೀಲಾನನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯ ಮನೆಯ ವಿವರವೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಕಾವ್ಯ ತಮ್ಮಂದಿರು ಓಡಿ ಬಂದರು. “ಆಕ್ಷ ಎದುರು ಮನೆಯವು ನಮ್ಮಿಗೂ ಅಂಗಡೀಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಡಿಸ್ತಾರಂತೆ—ಹೋಗೋಡಾ ?”

ಕೂಡಲೇ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎದುರು ಮನೆಯವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಒಡವನ ಕೋಪ ದವಡಿಗೆ ಮೂಲ ! ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆದೂ ಸಿಗದಾಷಿತು ತಮ್ಮಂದಿರು ಬೇದಿ-ಬೇದಿ ಅಲೆದು, ಹಾಳಾಗಿವ ಬದಲು ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಅವನೇನು ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ !

“ಹೋಗಿ, ಆದರೆ ಸಂಭಳ ಎಷ್ಟು, ಏನು ಕೆಲಸಾಂತ ಕೇಳ್ಣಂಡು ಬನ್ನಿ ” ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸ್ತೋಂಡು ಬಂದರು. “ಆಕ್ಷ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಗಂತೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಚೀಲಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡೋದಂತೆ. ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತೋಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುವುದಂತೆ ! ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬಿಗೂ ನೂರ್ಯೆವಶ್ತು ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ !” ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಾನಂದ ವಾಯಿತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಗೆ ತೇವುದುದರೆ ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಎಷ್ಟೋ ಸಾಧಾರಿಸಿತು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರೂ ಸತೀಶನಂತೆ ಕೆಟ್ಟಿಚಾಳಿಗೆ ಇಳಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದರಬೇಕು. ಸಂಜೀ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಎಲಾ ದರೂ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುಡುಗ ತಮಗೆ ಸರೂಪು ಮಾಡಿರುವಾಗ ತಾನು ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು.”

ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಬನ್ನಿ. ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ !” ಎಂದು ಕಾವ್ಯ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕರೆಕಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನೀಲಾಂಜನ ಎಳೆದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾಬಟ್ಟುಲು

ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಮಲಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರವಲು ತರಿಸಿ ದೇವರೆ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿದಳು. ಮನೆಯ ದೇವರೆ ಮುಂದೆ ಕೈಮಾಗಿದಳು. “ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೆಳಕು ತಂದವನನ್ನು ಶುಖವಾಗಿಡಿಸು.”

ಕಾನ್ಯ ಬಲದೇವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಹಂಗಳಾದರೂ ಸಂಧಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗೆ ಅಪೋತ್ತಿಗೇ ಎದ್ದು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರ್ಮಾಂಶಲು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಗಂಜಯೊಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅನಂತರ ತಂಗಿಯರ, ಬಿಕ್ಕೆ ಚತ್ರನ ಕೆಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಈಗ ಸ್ತ್ರೀತಂಗಾಗಿ ಮನೆಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒರುತ್ತಿದ್ದು. “ಬೆಳಿದ ಹುದುಗಿ ಸೀನು ಮನೇಲೇ ಇದ್ದೂಂದು ಏನಾದೂ ಮಾಡು. ಈರಿಗೆ ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಡ್ಡಾ” — ಎಂದಿದ ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಈಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕ್ಕಿಳಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾಸ್ತಿಕ್ಕಾ ವೀರ್ ತಂದು ತರತರಹದ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕತ್ತಿಹಾಡಿ ದಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕವಲಿ, ಕವಿತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅವುಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಸಾರಿನ್ನೂರು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾನ್ಯಾ ಜೊತೆ ಕಮಲಿ ಕವಿತಾಳೂ ಬುಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಾಗ ಕಾನ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕತ್ತೊಡಗಿದಳು. ಆಚೆ ಮನೆ ನಿಮ್ಮಲಭಾಯಿ ಅವಳಿಗೊಂದು ಕೆಲಸ ತಿಳಿಸಿದರು. “ಅಗರಬತ್ತಿ ಘ್ರಾಕ್ಷರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗೆ ಎಂಬೂವರೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ ಏಡಂಬಿಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಏಾಡಿದರೆ ದಿನಕ್ಕೂ ಎಂಬು ರೂಪಾಯಿ ಕಾಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸೀನು ಹೋಗಬಹುದವ್ವು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೇ !”

ಕಾನ್ಯ ಅಗರಬತ್ತಿಯ ಘ್ರಾಕ್ಷರಿಗೆ ಹೋಗತ್ತೊಡಗಿದಾಗ ಮನೆಯ ಜವಾಬಾರಿ ಕಮಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ತಮ್ಮಂದಿರ ಸಂಪಾದನೆ ಬುಟ್ಟಿಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬಂದ ಹಣ, ಕಾನ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಇವುಗಳಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮೆದಿ ತಲೆಹೋರಿತ್ತು. ಸತೀಕ ಮನೆಬಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾರೇ ಓಡಿಹೋಗಿದ. ಆವನನ್ನು ಹುದುಕವ ತಂಟಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂಬಿದ ಮನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಹೋದರೂ ನಿರಾಳವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಹ, ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂಡಿಗೆ ಆಗಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟಿರಾಯಿತು! ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಕಂಡಾಗ ಕಾನ್ಯ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದಂಡಿಸಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಾಳು ಹಫನಾದುದು ನೆನೆಹೋಂಡು ಆ ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುದುಗನನ್ನು ನೆನೆಯದ ದಿನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಶಂಕ್ತಿ ಅಗರಬತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರಿಯಂದ ಹೀರತಿರಂಗಿ ಬರುತ್ತಾತ್ತ್ವ ಅಂದು ಸಿಕ್ಕಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯಂದ ಒಂದಿಪ್ಪು ಆಕ್ಸೆ, ತರಕಾರಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೀಂದೆ ಯಾರೋ ಬರದು ಸಿಂಶಂತರಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿ! ಹೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಷ್ಟಾರಬಾ ನೋಡಿದಳು. ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಎಷ್ಟು ಬಲಿವ್ತಾನಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಕೃಗಳಿರಡನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಪ್ಯಯಿತು.

“ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ರತ್ನಮ್ಮ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ!” ಅವನೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನಕ್ಕೆ. ಕಾವ್ಯಳಗೂ ನಗು ಒಂದಿತು. ಧ್ವಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

“ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡಿಹಿಡ್ಡಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ವಂದನೆಗಳು. ನನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ!”

“ಭೇ, ನಿಮನೆಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾರದೆಂದಲೂ, ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ನೋಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಡಾ ಎಂದರು. ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗೇ ಬರಬಹುದು-ಬೇಡಾ ಎನ್ನಲ್ಲಿವಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಸದವಳು ಮಾಡದ ಕೆಲಸ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತೆ!” ಬಲದೇವ್ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದು, “ಬನ್ನಿ ಮನೆಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗಿತ್ತು ಇರೋದು-ಬೇಲ ಸ್ತ್ರೀಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೊದಲಿಗೆ ಸಂಕೋಚನೆಸಿದರೂ ಅನಂತರ ಅವನ ಸ್ತ್ರೀಲ್ಲಿನ ಕರ್ಮಂಡಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಲ ತಗುಲಿಹಾಕಿ ಅವನೊಂದಿಗೇ ಮನೆಗೆ ಒಂದಳು. ಅವನೊಂದಿಗೇ ಬರುವಾಗ ಪ್ರತಿದಿನ ಆಡ್ಡಾರಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಶು ಅವಳನ್ನು ಗೇಲಿ ವಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ್ಥಿತ ಪ್ರಾಂಡ ಹುಡುಗರು ಸುಮ್ಮನಿಮ್ಮಿಂದು ಅಷಳಿಗೆ ತಳಿದಿತ್ತು. ಬಲಿವ್ತು ಗಂಡೊಬ್ಬಿ ಜೊತೆಗಿರುವವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಅಂತಹ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಳಿಯಿತು. ಬಲದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಗಳು ತಿರುಗಾಡುವಳಿಂದು ಕಾವ್ಯಳ ತಾಯಿಗೆ ಕೆಡುಕೆಸಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಸಭ್ಯ, ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ಬೆಂಗಾಳವಲೆ-ದು ಸಂಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಬಲದೇವ್, ಕಾವ್ಯಳ ಪರಿಚಯ ಸ್ತ್ರೀಹವಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀಹ ಸಲಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೂಡಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದುವುದು, ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು ಓರಣ ಮಾಡುವುದೂ ಪಾರಂಭವಾಗಿ ಅನಂತರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆವುದು, ಕತ್ತಲುಸ್ತರ, ಪತ್ರಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಓದುವುದೂ ಗೊಂದಾಗಿಲ್ಲಿತು. ಹೊದಲಿನಂತರದೆ ಈಗ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ-

ತೊಡಿಗೆಗಳತ್ತು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀದಿಗಿದ್ದು. ಹೊದಲಿನ ಕಹಿ ಅನುಭವ ಕಟ್ಟಿ ಕನಸಿನಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಆಡಗಿತ್ತು! ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿರುತ್ತದ್ದು ರಮಲಿ ಈಗ ಮನೆಯ ಪುಟ್ಟ ಯಜಮಾನಿ ಯಾಗಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಚಿತ್ರ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತೊಡಿಗಿದ್ದು. ಕೃತಕ ಒಳವೇಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಟ್ಟಪಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತದ್ದು ಆಗ್ಗಿದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ಹತ್ತುಜನರ ಮಧ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು.

ಬಲದೇವನ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಾಲ ಸ್ನೇಹ, ಸಲಿಗೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಬಲದೇವ್ ಸ್ವಭಾವಃ ಗಂಧಿರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯಕೊಂಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಜಯದೇವ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವದವನು. ತಂದೆ ಬಹಳ ಶಿಕ್ಷಿಸ ಮನುಷ್ಯನಾದ್ದಿರಿಂದ ಒಂದು ಒಡಕು ಮಾತೂ ಹೊರಬಂದಿರಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಕ್ಷೀಧಿಂತೆ ಕಾವೇರೀಡ ಕವಿದಂತಾಗಿ ಸಕೀಶ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಒಂದಿದ್ದು. ಹೊದಲಿನ ಚಟ್ಟವಿಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಮನೆಯ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತದ್ದು. ಕಣ್ಣ ದುಂಬಿದ ಅವಸರ್ಗೂ ಅನ್ನ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮಲಿಗಿದ್ದ್ಲಿಂದರೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತದ್ದು ದು ಅವನೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಾಗ, ಕಾವ್ಯ ಒಬ್ಬ ಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ತರಾಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು.

“ಯಾಕ ಅವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಗೇ? ಯಾರು ಹೂಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಈ ದೈಸ್ಯಾ? ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟೇ ಈ ಬಳ್ಳಿನಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಎದುರುಬಿದಿದ್ದು.

“ಮಾರು ಕಾಮ ಸಂಪಾದಿಸೋ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲೇ ಇದ್ದೂ ದಬಾರು ನಡೆಸೋಕೆ ಬದ್ರಿಯಲ್ಲಾ ನಾಚ್ಯೇ ಆಗೋಲಾಪ್ಯಾ ನಿಂಗೆ?”

“ಎಲ್ಲಿಗಂತ ದೊಡ್ಡೊನ್ನು ನಾನು, ನನ್ನ ಹತ್ತ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ರಿಯಾ? ಹಲ್ಲು ಉದುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೇನ್ನು!” ಅವನು ಕೂಗಿದ.

“ಎಲ್ಲಿಗಂತ ದೊಡ್ಡೊನಾದ್ದೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತೋಬೇಕು. ನಿನಗಂತ ಚಿಕ್ಕೋರ್ನು ದುಡಿದು ತಂದು ಹಾಕೋಂದ್ದು ತಿಂಡ್ಲೂಂಡು ಬಿದಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ! ನಿನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬೇರೆ ಕೊಡ್ಡೇಕಾ!”

ಕಾವ್ಯ ಹಂಗಿಸಿದ ಈ. “ನಾನು ಏನಾದ್ದರಿ ಮಾತ್ರಿನಿ ಸಿಂಗಾಳ್‌ಡೇ? ಹಾಕೋ ಅನ್ನ ತಿಂದೊಂದು ತೆಪ್ಪೆ ಬಿದಿ ರು. ತಾಯಿ ಕ್ಕೆಲೂ ದುಡಿಸೊಂದು ತಿಂತೇಯಲೂ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕೀ ಇರು!”

ಸತೀಶ ಕೊವದಿಂದ, ಅವನಾನದಿಂದ ಕಂಡವಾಗಿಬಟ್ಟೆ “ಹಲ್ಮಿಡಿ, ನೋಡ್ದು ಇರೇ ಯಾರು ನಾಯೆ ಹಾಗೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿಂತಾ. ಯಾರ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬೇಕುತ್ತಿಂತೆ!” ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ‘ಡ್ರಾ’ ತೆಗೆದುಹೊಡ್ಡಬೇಕುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾರ್ಥಲೂ ಕಣ್ಣಾ ಕ್ಕೆರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇಡಿದ್ದಿ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೀ ಬಲದೇವ, ಕಾವ್ಯರ ಸ್ನೇಹ ಸಲಿಗೆ ದಾಟ ಸ್ವಚ್ಛಿಂದತೆಯತ್ತ ಸದೆದಿತ್ತು. ಬಲದೇವ ಇನ್ನೂ ಓದು ವುಗಿಸಿರಲ್ಲಿ. ತಾನು ದುಡುಕಿದುದಾಗ್ಗಿ ಪಶ್ಚಿಮತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟದ್ದು, ಕಾವ್ಯಾ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನಿತ್ತು ಕಳಂಕ ಕಳೆದುಹೊಂದುಬಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಮುನ್ನೂರು ರೂ. ಅವಳು ತಂದು ಹಿರೇಗಳ ಮಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಿನ್ನು ನೋಡಿದವನು ಸತೀಶನೊಬ್ಬನೇ ಅವಳಿಗೆ ಶಿಳಯದಂತೆ ಅದನ್ನು ಕಡು ಕೊಂಡುಹೊಗಿದ್ದು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಜೀವನದ ಸವಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದು!

“ಸತೀಶ!” ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲುಕಡಿದೆಂಬು. ಅವನೆಂದು ತನ್ನ ಕೂ ಕದಿಯ ದಿದಿ ದ್ವಿರೆ ಇಂದು ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತತ್ತು. ಹಣವೆಲ್ಲದೆ ತಾನು ಪಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟವೇಷ್ಟು! ಯಾವುದೋ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಕಳೆತಾಗ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಸ್ಸು ಚಲಿಸಿದಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿ ತಣ್ಣಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತವ್ವಿ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಬಸ್ಸು ಸೆಂತೆ ಕೂಡಲೇ ಯಾವ ಉರು ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿ ಹಿಕ್ಕರೂ ಇಳಿದುಬಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ಸಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಪರಿಪ್ಪು ಪಡೆಯಲು ಬಂದ ಕಂಡಕ್ಕಂಣತ್ತ ತಿರುಗಿದಾಗ ಎದುರಿಗೇ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಅಗರಿತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಡಳು.

“ಎನ್ನೇ ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲ? ಒಟ್ಟೇ ಎಲ್ಲಂಗೆ ಹೊರಟ್ಟಿಂದ್ದೀ?”

ಕಾವ್ಯಲಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಅಗ ಇಲ್ಲ ಬೇಡಾ-ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಾತ್ ಇದ್ದಿ ?” ೪೨೫. ೪. ೫. ೩೧ : -

“ನಾನು ಹೋಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಾತ್ ಇದ್ದಿ ನಿ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಅವರ ಮನ ಮದುವೆಗೆ !” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಜುರುಕಾಡಳು.

“ನಾನೂ ಅಪ್ಪೆ, ಹೋಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಾತ್ ಇದ್ದಿ ನಿ ನಮ್ಮಾಯಿಯ ದೂರದ ನೆಂಬಿರನ್ನು ನೋಡೇ ರೋಗಿತ್ತು !”

“ಸರಿ ಬಿಡು, ಒಂದೇ ಸ್ವಾಪ್ತಲ್ಲಿ ಇಳಿಯೋಣ ಹೇಗಿದೂ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆ ಮದ್ದೆಗೂ ಬಾ-ಇಬೂರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗೊಂದೂ” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆಕಾಸಿನಿದಳು. “ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಮುಂಚೆನೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೂ ರೆ. ಮದ್ದೆ ಮನಿಸೆನ್ನಾಂದು ಬಂದಪ್ಪರ ಒಟ್ಟೊಂದು ಬರ್ತು ರೆ. ನಂಗಿ ಕೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಪ್ಪೆ.”

“ಬೀಸುವ ದೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕಂದು ಕಾವ್ಯ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಳು. ತಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯಂತೆ ಹೋಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಅಂಗಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಾಕೀಹೆಣ್ಣು ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಕತ್ತಲೆ ಯಾಗುತ್ತಲೇ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದ ವಿಳಾಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಒಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಮದುವೆ ಮನೆ ಗಲಾಟೆ-ಜನ ತುಂಬಿದ ರು. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಅವಳು ಬಂದಿದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆನೆನ್ನು ಕರೆದೂಯ್ಯಾ ಮನೆಮುಂದಿಗೆಲ್ಲ ಪರಿಷಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಸೀರಿ, ಬೋಸ್ ಅವಳಿಗೆ ಕೂಟ್ಟು ಅಲಂಕಾರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಅನೇಕ ಪುರುಷರ ಕಟ್ಟಿದಿದ್ದಳು. ಮದುದೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸೋದರಮಾವ ಸುಖವನ್ನಿಂತೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರ ಅರ್ಮುಗಂಗೆ ಅವಳನು, ತೋರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ.

“ಅಂದ ವೈಯಿಲು ವಾತೆಯಾ ?” (ಆ ನವಿಲನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ ?) ಅರ್ಮುಗಂ ಕಟ್ಟಿರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ದಳಪತಿ ವಾತಾಕ ಪಜಂ ಅಪ್ಪಡಿಯೇ ವಂದುಡುಂ !” (ದಳಪತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹಾಗೇ ಹಣ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ)

ಸುಖಮಾಡೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಂಡೆ. ಆಗರಿತ್ತು ಘೋಕರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇವಳಿಗೆಯ ಗ್ರಹಚಾರ ? ಇವಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ದುಡಿಯಬಹುದು. ತಮ್ಮಾಗೂ ಒಕ್ಕಿಯ

ಕರುವನ್ನು ದೊರೆಯುವುದು. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹುಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವೇನಿಸಿತು.

“ಧನೂ, ಇಂಗೆ ವಾ” ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಅವಳಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು ತಾವು ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಕಾ ಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ, ಒಳ್ಳೆಯ ವೈಕಟ್ಟಿರುವ ಹುಡುಗಿಯಂದ ರೆ ಅವರಿಗೆ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷಾಬ್ಜು ಗಳು, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದನ್ನು ಹಣ ಬರುವುದೆಂದೂ ಸೃಶ್ಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಹಣ ಬೇಕಾವನ್ನು ಬರುವುದೆಂದೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಉನ್ನ ಫೀಗರ್ ನಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿರುಕ್ಕುಮೇ, ಉನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಫೀಗರ್ ನಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿರುಕ್ಕುಂ” ಎಂದು ಹೋಗಳಿದ್ದು ಬೇಕಿಸಿಸಿದ ಸಂಚೇಯನರಿಗೆ ದುಡಿದು ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬದಲು ಸಂಖೇ ಕ್ಷಾಬ್ಜು ಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸೆರ್ಕಿಫಿಡರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದೆಂದು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಿದ ಕನಕಿನ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೆವಿ ಜುರುಕಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ಎರಡು ದಿನಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ಕಡೆದ ಕಾವ್ಯ ಮುಂದೇನೇಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೂ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ್ಲಾ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳ ಬಳಗೋಡಿ ಬಂದಳು.

“ಕಾವ್ಯ, ಸಿಂಗೆ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಬರುತ್ತೇ ಆಲ್ಪಾ? ಮುಂಚೆ ಏಂದ್ ಸ್ನೌಲ್ವುಲ್ ಪ್ರೇಚರ್ ಸಿಂಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದುಲ್ಲಾ— ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಸೆಕ್ಯೂತ್ತೆ—ನಮ್ಮ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಮಾನ ಹೇಳಿದ್ದೆ” ಎಂದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅವಳತ್ತೆ ಆಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಸೋಡಿದಳು.

“ಹೋಗು ನಿಂಗೆಲ್ಲೋ ತಲೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡಿಸ್ತೇ ಯಾರು ಅಷ್ಟೇಂದು ಕೊಡ್ಡಾರಿ?”

“ಸಿಂಗವಾಗೂ ಕಾವ್ಯ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಮಾನ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ್ದೆ ಕೇಳಿಸ್ತೀನಿ. ಕಬ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೊಡ್ಡಾರಂತೆ.” ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ನಂಬಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

“ರಿಂಬಂತ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದಂತೆ. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನೋಕೆ ಗಡಿಯಿರಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಈ ಬಿನಲಿ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ಶಾರು ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಈಗ ಅವು ಬೇಕಾದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸ್ತೂ ಇಂತೆ. ತನ್ನ ತಮ್ಮ—ತಂಗಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿಸಾ— ಇದೂ ಇಂತೆ. ದೇಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾಲ್ಂತೆ—ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೆಂತೆ. ಅಷ್ಟೇಂಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಇಂತೆ....”

ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಂತೆಯೇ ಕಾವ್ಯನ ತಲೆ ಬಿಹಿಯಾಯಿತು. ಕ್ಷಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾನ್ನಿ ಮಾಡುವವರ ಒಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದ ಇಂ. ಬೀಂಬ್ರಾ ಸಿನಿಮಾ ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ಈ ಅದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವೇಷ್ಟಿಂದು ಹಣ ಕೂಡುವರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲ್ಪಿತ್ತು. ಅವರೆಲೂ ಮೈ ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ.

“ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ—ಅವರೆಲೂ ವಾಯಾರ್ಥದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುವವರು— ಅವರೆಲೂ ವೇಶ್ಯಿಯಾರು! ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳೋರೆಲ್ಲಾ ಶುಮ್ಮಸಿರು! ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿನೇ ಸಾಕು!”

ಧನಾದ್ವಾರೆಗೆ ಬಣ್ಣಬಣಿದ ಬಟ್ಟಿ, ಒಡವೆಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಂಪುಂಪಿನ ಹೇಳಿದುದು ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೈಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮರೂಪನ್ನು ಇತ್ತತ ಹೇಳಿಗಿದ. ಮಂದ್ರಾಶು, ಚೀಂಬಾಯಿ, ದೃದರಾಬಾದ್ರಾ, ಡೆಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂತಹ ಕಡೆಗೆ ತಾನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರ್ಣಿ. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪದಿದ್ದಿರಿಂದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಾನೋಬ್ಬಿಳ್ಳಿ ಆ ಕಣಿಕ್ಕಿಳಿಯಲು ಹಡಗಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರೆಲೂ ಹೊರಡಲು ತರ್ಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದುಂತೆಯೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಭಯವಾಗತ್ತೊಂದು. ಆಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಸ್ತು ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಹೇಳಿಗೆವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ವಸುಂಧರನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ವಿನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೇಳಬೇಕು! ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಿಳಿ ದಾಡ್ಯು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ!

“ಯಾಕೆ ಬಂದು ತರಾ ಇದಿ? ನಾಳಿ ಉಂಗಿ ಜೊಗ್ಗು ಇದ್ದಿನೆ, ಬರ್ತಿತಾನೆ ಜೊತೆಗಿ?” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇದಿಕೆಯಾಯಿತು.

“ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾನು ತಂದಿದ್ದ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಯಿತು— ನಿಂಗೆ ನಮ್ಮನೆ ವಿವಯ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ ಬಂದು ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟಿರು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಂತ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿಬಿಡಿದ್ದಿನೆ”

“ನನ್ನತ್ತ ನೂರು-ಇನ್ನೂರು ಎಲ್ಲಿದ? ಸಂಪಾದಿಸೋಡಿಲ್ಲ ಮನೆಗೇ ಕೂಡೊದ್ದು? ಯಾಕೆ ನಿಂಗೆ ಅವೇಷ್ಟಿಂದು ದುಡ್ಯು?”

“ಅದೆಲ್ಲ ದೂಡ್ಯು ಕಡೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ—” ಎಂಬನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರು.

“ಗಂಡಸ್ತೇ ಹಾಗೆ ಬಿಡು-ಅವ್ಯಾಸಿನ್ನು ಮಡ್ವೆ ಮಾಡೊಷ್ಟಿದ್ದಿದ್ದು ಈ

ಕವ್ಯನೇ ಇರ್ತ ಇಲ್ಲ. ಮಜಾ ಮಾತ್ರ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಮಷ್ಟೆ ಅಂದೆ ಓಡ್ತಾರೆ! ಈಗೆನು ಮಾಡ್ತೀ? ಇಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಹಸಿರು ಮದ್ದಿ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಯಾಕೆ ತಗೋಬಾರ್ತಿ? ಇವ್ತೆಮುದು ಮಾವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ!”

“ಹೌದಾ? ಹಾಗಾದ್ದೆ ಹೇಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊ! ನನ್ನ ಅವ್ಯ ಹಕ್ಕ ಕರ್ನಾಟಕು ಹೋಗ್ತೀಯಾ? ಇವ್ತೆಮೇ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ.”

“ತಾಳು ವಿಚಾರಿಸೋಂಡು ಬರ್ತಿಸಿ!“ ಧನಲಪ್ಪಿ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೋದಳು. ಸಧ್ಯ ಹೇಗೋ ಈ ಗಂಡಾಂಶರಿದಿಂದ ಪಾರಾದರಾಯಿತು!

ಧನಲಪ್ಪಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಉರ ಹೊರಗಿದ ಸಣ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಳು. ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಾಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತದ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧನಲಪ್ಪಿ ಅವಳಿಗೆ ತಮಿಳನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರೋರಿದಳು. ಮುದುಕಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಧನಲಪ್ಪಿ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅರ್ಜೆ ಎಟಾಗಿ ಅಂದ್ರೆ ನೂರುರೂಪಾಯಿ ಕೂಡೆ ಇಂತಿ. ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗೋಣ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾಳಂತೆ ನಾಶ್ಯೇದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬೇಕಂತೆ ಅದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸೋಣ!”

“ನನ್ನ ಹತ್ತು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಲ್ಲಾಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಂದ ತಂ?”

“ನನ್ನ ಬಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕೈಲಿ ನಂಗಿ ಬೇಕೂಂತ ಇಸ್ನೋಡ್ತಿಸಿ-ನಿಸು ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಂಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತೋರಿಸಿಬಿಡು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೇ ಎದು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಧನಲಪ್ಪಿ, ಕಾವ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಗಿ ಹೊರಬರು. ಕಾವ್ಯಾನ್ನು ಬರಿಯ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ತೋಟ್ಟಿ ಸೇರಿ ಕುಡಿಯಾದೇ ಹೊರಟಿದ ಳು ಮುದುಕಿ ಒಂದು ಸಣ ವಣಣ ನ ಬೋಗೆಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸಿರು ಮೆದ್ದನ್ನು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೂಟ್ಟಳು. ಅದರ ರುಚಿ, ವಾಸನೆ ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ವಾಕರಿಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಅದರಾ ಬಲವಂತದಿಂದ ನುಂಗಿದಳು, ತಂದಿದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೃತ್ತು ಹೊರಟಳು, ಮುದುಕಿ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕಳು—“ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗಿತ್ತೇ ಅಂತ ಹೇಳಳು” ಎಂದು ಧನಲಪ್ಪಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ, ಬೆನ್ನು ನೋವೆ ಪ್ರಾರಂಭಪಾಯಿತು.

“ధను. మధ్యాహ్న హేగే జూగోదూ బస్తుల్లి? తగిని ఏనేనో ఆగ్తు, ఇదే నంగే!”

“మాదుకి డేలిడే. బైవధి ప్రభావ కురు ఆగోదు తగలే ఆద్రె రాత్రి కోట్లిగే శీల్పు ఆగోదుంతా!”

“నంగే ఆగే తడియోక్కాగ్తు ఇల్ల. రాత్రి తన్న డేగే తడిష్టుచ్చోదూ?” కావ్య ముఖు హండిదళు

“ఇల్లే రావువుల్లి చూచే వేలే మాల్సైండిరు. మధ్యాహ్న బస్సిగే కోగోక్కుండె నబ్బిసి. ఒంచ్చంటి ప్రయాణ ఆష్టే.”

ఆదరే కావ్యసిగ మధ్యాహ్న విజలాగలిల్ల. ధనలష్టుగి భూవాగి చిక్కుపు, చిక్కుమ్మనిగి హేలి అవళన్న మాలూరాష్ట్రేగి సేరించిచట్టు తాను బస్తు చత్తిచిట్టుళు.

కావ్యస్తు పరిశేషిద డాక్టరు ఆవలగి భివారి రూకిచరణ. “హీగా మాడొమ్మోచ్చోదూ? బుండి ఇంధో ఇల్సో సంగే? డాక్టరు గళు నావ్యాకిరెందు? ఇన్న తడ ఆగిద్రు సిన్న జినక్కే ఆపాయ ఆగోదూ!” తుతుఫ్రమ తేగెదుకొండు ఒకగిడ్డు దలా తేగెదుకాకి దరు. ఆదరే కావ్యసిగి కే కొలే ఆడవష్టు సుస్తుగికేంగిత్తు.

క్షీయ్యల్లి కాపిల్ల. తన్న వరెందు హేలికొట్లు బట్టరూ ఇల్ల. ఆవళ స్తుతి నోదలారదే ఆయా ఆవలగి ఒండిష్టు కాఫి తంచు బంయిగి కొయు భు.

“యారూ గత ఇల్లద బేవాసినినొంతి, సింగ్యాకే ఇదెల్లా! వేగే స.ఖ బేళూ-హోట్టె బట్టిగలి ద్వు!” నస్ఱగళూ, ఇన్న తర ఆయాగళు, అక్కపుచ్చదల్లిడ్ రోగిగళు ఎల్లరు దృష్టియల్లూ ఆవళు కాల్లి లగిన కసదంతాగిద్దు కావ్యసిగి ఆవనానదింద వైకుగితు.

ತ“ಯಿ ಹೇಳಿದು ದು ಸಿಜ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೆಂತ ಮಾನ, ಮಾರ್ಯಾರ್ಡಿ ಮುಖ್ಯ. ಒಟ್ಟೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದಳಿಲ್ಲ! ತನಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ? ಈ ಅಸ್ತ್ರತ್ವೇಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗಿರುವುದು? ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೊಗಬೇಕು! ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಶೈಚಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೆಪದಿಂದ ಎದು ಮೇಲ್ಲನೇ ಹೊರಗಡಿಯಿಟ್ಟು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮೈವಂದುರಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಬ್ರಾರದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗಿಳಿದಳು. ಜನಸಿಬಿಡವಾದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಚಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಯ ಜಗಲಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ವಾಸಿಕೊಂಡಳು. ಗಂಟೆಲು, ಬಾಯಿ ಒಣಿದಂತಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗಿನ ಸಂಕಟಪೋರೆತ್ತಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಲ್ಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಳು. ದೇಹಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಸಮಾಧಾನವಾದಂತಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಜಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಂಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ತಾನೆದುರಿಸಿದ ನೋಟು, ಸಂಕಟ ಅಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುಕ್ಕೆ ಬಂತಿತು. “ದೇವರೇ ನನಗೆ ಸಾವು ಬರಬಾರದೇ?” ನೀರವಾಗಿ ರೋದಿಸಿದಳು. ಸೂತ ಮನಸ್ಸು, ಅಯಾಸದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಿದ್ದ, ಬಂದುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಏಯ್, ಇಲ್ಲಾಕೆ ಬಂದು ಮಲ್ಲಿದಿ! ಏಳು!” ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸದವನು ಗುಡಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಮುಲಗುತ್ತು ಎದು ಕುಳಿತಳು. ತಲೆ ‘ಧಿಂ’ ಎಂದಿತು. ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸಿತಾರಣ ಅತಯಾಗಿತ್ತು, ಎದ್ದು ಸಿಲ್ಲಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸದವನಿಗೆ ಕೈಮಾರಿದಳು.

“ಅಣ್ಣಾ, ನಂಗೆ ಮೈಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೇನ್ನೆ ಬೆಳಗ್ಗೊಂದ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿಯಣ್ಣಾ ಹೋಗ್ಗಿನಿಸಿ”

“ನಿಮ್ಮೆಲೂ ರ ಅಟ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಪಾ? ಪ್ರಾಟ್ ಪಾತ್ರನಾಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಲಾ” ಅವನು ರೇಗಿದರೂ ಏನನ್ನು ಹಿತೋರಿ ಏನೋರಿ ಜೆಬಿಸಿಂದ ಏವತ್ತು ಪೈಸೆಯ ಬಲ್ಲಯೊಂದನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತು. “ಹೋಗಾ....” ಕಾವ್ಯ ತಂಜಾವುರುತ್ತು, ಸಟ್ಟುಸಿರಡುತ್ತಲೇ ಅಂಗಡಿಯ ಜಗಲಿಯಿಂದಿಳಿದು ನಡೆದ್ದು. ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿಯಂಡ ಹಂಡುಕುತ್ತು ನಡೆದಳು. ಒಳಗಿನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ವಾದುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಜನರೀಲ್ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದು ಈಂಗರೂ ಜೀವ ಹುಡಿಯಾಯಿತು. ಕಲೆಯಾಗಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಎತ್ತ

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದಳು. ಬೇಕರಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಮತ್ತೆ ಸೀರು ಕುಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಯಿಸಿತು. ಪುಟ್ಟವಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಕೆರೆಗೆ ಕುಳಿತಳು. ಅಯಾಸದಿಂದ ಕಣ್ಣಿ ಲೀದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇ.

“ಅಡಾ, ಸೀ ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯಾ?” ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಣ್ಣಿರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವನು ಅರ್ಮ್ಮಗಂ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತಿಗಿದ ನಲ್ಲಾ, ತನಗೊಬ್ಬ ದಿಕ್ಕಾದನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಕ್ಷಣ್ಣಿ ಸೀರುಕ್ಕಿತ್ತು.

“ಯೇಂ ಅಳರೇ ಎನ್ನ ಆಚಿ?” ಅರ್ಮ್ಮಗಂ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಮ್ಮಗಂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಫಿ ಬಾರಿನಿಂದ ಬಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ಇಡ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಕುಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಸಿತ್ತ ಆರಿವಾಯಿತು.

“ಪಸಿಕ್ಕಿರದಾ? ಸಾಧಾರು, ಕವಲೆ ಪಡವಾಂಡಾ ನಾ ಇರ್ಮೇಂ!” ಅವಳು ಇಡೀ ತಿಂದು, ರಾಷ್ಟ್ರಿ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಟಿಕಾ ಕರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಳು. “ಎಲ್ಲಿಗೆ? ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೇಬ್ಬಿಕೂ ಅಮೃನ ಹತ್ತಿನ ಹೋಗೇಇಕೂ....!”

“ಇಪ್ಪೇ ವಾಂಡಾ, ಎನ್ನೊಡಿ ವಾ, ಅಪ್ಪೇ ವಾರ್ಕುಲಂ! ಎನ್ ತಂಗಚ್ಚಿ ವಿದು ಇಂಗೇ ಇರಕ್ಕರದ!” (ಈಗ ಬೇಡಾ, ನಂಜೊತೆ ಬಾ. ಅಮೇಲೆ ಸೋಡೊಇ, ಇಲ್ಲೇ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮನೆ ಇದೆ).

ಅರ್ಮ್ಮಗಂನ ತಂಗಿ ಸೆಲ್ಪಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜಟಿಕಾ ಬಂದು ಸೀಲ್ಣಿತ್ತೇ ಹೋಗಿ ಬಂದಳು. “ಯಾರಂದು ಇಂದ ಪ್ರೋಣ್ಣಾ?”

“ಅಪ್ಪೇ ಶೈಲಾರೇ? ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆತೆಂದು ತಂಗಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ, ಅವಳ ಕೈಗೆ ಒಂದಿಮ್ಮುದುಡಿತ್ತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಿ ಸೋಡಿದಳು. ಸೆಲ್ಪಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹಳೆಯದಾದ ಬಂದು ಸೀರೆ ತಂದು ಕಾವ್ಯನಕ್ತೆ ಎಸೆದಳು. ತಡಿಕೆ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದ ಸೀರೆ, ಒಳ ಲಂಗ ಕಳಚಿ ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯುಂಟ್ಯು ಹೋರಬಂದಳು.

“ಕೊಂಡಂ ಇರೂ ಸುಡು ಸೀರು ಕಾಯಿಸಿ ಕುಡುಕರೇ” ಸೆಲ್ಪಿ ಶರ್ಚ
8]

ತನ್ನ ದ ಅರ್ಥ ತಮಿಳನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆರ್ತುಗಂ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತದ.

ಸೆಲ್ಪು ಕಾಯಿಕೆನಟ್ಟಿ ನೀರನಲ್ಲಿ ಮೈತೊಳಿದು, ತನ್ನ ಹೀರೆ, ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆ ಲಾ ಬೀದು ಬಣಹಾಕಿ, ಸೆಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಳೆ ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿಯೋಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ವಾಸಕ್ಕಿಂತಿದ್ದ ರ್ಥ ತಡೆಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಕಲು ಹೀರೆಯಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತಿನ್ನಿಂದು ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಮೈವನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೋ ಹಗುರವೇಸಿತು. ದಿಕ್ಕಿಫ್ರಿದೇ ಬೀಡಿ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಲಹಿದ ಆರ್ತುಗಂಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಂದಿಸಿದಳು ತಾನು ಸುಬ್ರಮಣೆ, ಆರ್ತುಗಂ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಎಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ! ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಿದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಬಟ್ಟುಹೊಗಿದ ಇ. ಆದರೆ ಈ ಆರ್ತುಗಂ ಒಂದೇ ಬಂಧಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದ ರೂ ತನ್ನ ಮರೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ! ದೇವರಂತೆ ಬಂದು ಸಲುಹಿದ!

ಸೆಲ್ಪುಗೆ ಕನ್ನಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಥಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಿಳು. “ಹೇಳಿ ಅನಾಕ ಅವಳಾದ! ಏನು ಮಾಡೊಡೂ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಏನಾರಾ ಏರಾದಂ ಪಣಿ. ಒನ್ನೂಂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ! ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು.

“ನಾನೂ ಕೂಡ ಬರು ಹೇಳಿ ತಾನೇ? ಎನಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದು!”

ಆರ್ತುಗಂ ಅವಳ ಒಗೆ ಕಾಣಿ ವಹಿಸಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಯಾವುದೂ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅವಳಿಗೆ ಲೇಹ್ಯ, ಕವಾಯಿ ಎಲಾ ಕ್ರಿಡಿದ

ಸೆಲ್ಪು ಅವಳಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಹಾಕಿ, ಬೀಸಿಸೇರು ಕಾಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಕಾವ್ಯ ಚೆತೆರಿಗಿಕೊಂಡಳು.

“ಸಿಮ್ಮೆ ಉಪಕಾರ ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯೋಲ್ಲ. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೊಗ್ಗಿನಿ. ಎಲಾ ದೂರ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದು ನಿವೃ ನಸಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಖಚು ಕಳಿಕೊಡ್ಡಿನಿ. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ನೂರು ರಾಜಾಯಿ ಕೂಡೇ ಕು ನಾನು!” ಎಂಂಬಾಗ ಆರ್ತುಗಂ ಅಕ್ಷರಿಗೊಂಡ.

“ಎಂಗೆ ಪ್ರೇರಿ ತಂಗಟ್ಟಿ?”

ಸೆಲ್ಪಿಯಾ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು. “ಸಿನ್ನ ಏಡುಕೆ ಓದರೆ ಯಾರೂ ಸೇರಿಸಲ್ಲ ಅಪ್ಪೋ ಏನುಪಣ್ಣೇ? ತರಕಾ ಪುಟ್ಟಾತೆಕೆ ವರೇ. ಎನ್ನ ಅಣ್ಣ ಏಳಿದಾ ಅಂಗೇ ಕೇಳಿ—ನಿಂಕೆ ನಲ್ಲಿದು!?

ಕಾವ್ಯ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ತಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತರುಗಿದರೆ ಸೆಲ್ಪು

ಕೇಳಿದಂತೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಏನೋ! ತಾಯಿ ಅಣ್ಣಿ ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಕೂರಗಟ್ಟಿದರೆ! ಹಗಿವಿನ ಸಂಕಟ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಲ್ಲದ ಬವಣಿ, ಅಪ್ರಾಳಿಲ್ಲದ ಪಾಡು ಎಲ್ಲಾ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬಾ ತಿಂದು ಯಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದೀರೂ ತಾನೆಂಬ್ಬಳ್ಳೀ ಬದುಕಬಲ್ಲಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಲ ಮೂಡಿತು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾನ ಮೂರು ಕಾಡಿಗೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಮೇಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಬಟ್ಟಿ, ನೆರಕು ಕೊಟ್ಟಿ, ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಅನ್ನ ಇತ್ತ ಸೆಲ್ಲಿ, ಅರ್ಮಗಂ ಇಬ್ಬರ ಮಾತೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎನಿಸಿತು.

“ಅಣ್ಣಾ, ನಾನೆನ್ನು ಮಾಡಲಿ?” ಅರ್ಮಗಂನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಎನ್ನೂಡೆ ವಾ, ಕಾವಾಕರೇ!” ಎಂದು ಅರ್ಮಗಂ ಬಿಳಿಯ ಅಡ್ಡ ಪಂಚ ಉಟ್ಟಿ ಮೇಲ್ಹೊಂದು ಜಿಳಿಯ ಪರಟ್ಟಿ, ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಚೌಕಳಗಳಿದ್ದ ಟವಲು-ಹಣ್ಣು ಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಪಟ್ಟಿ, ಹುಬ್ಬಿಗಳ ನಡುವೆ ಕುಂಕುಮ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹರಳ್ಳೇಲಿ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಾಂಬಳಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೆಡಿಯಾದ. ಅವನ ಆಡೆಶಿದಂತೆ ಸೆಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸುಮಾರಾಗಿದ ಸೀರೆಯಾಟ್ಟಿ, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಳಾದಳು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಅವಳ ಜೀವನ ಪುರೆ ಬದಲಾಯಿಸಿತು.

ಕಾವ್ಯ ಎಡು ಬಾಟಲಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಕ್ಕಿ ಸರಿದುಕೊಂಡು ಆದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಾದಾ ಓರ್ನಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಗಿಗರೆಟಿನ ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಮಂಧ್ಯ ಮಂಧ್ಯ ವಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಗೊರಗಿ ಕಾಲು ಬಾಳಿ ಕುಳಿತಳು. ಅರ್ಮಗಂ ತನ್ನನ್ನು ಅಂದು ಸುಭ್ರಮಣೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊದೆದು ಇನ್ನು ನೇನೆಸಿಸಲ್ಪಿ ಹಸುರಾಗಿದ ತನ್ನ ವರುಷನ್ನು, ಎತ್ತರ, ಬಣ್ಣ, ಕೂಡಲಿನ ಅಳತೆ, ದೇಹದ ಆತ್ಮಿಗಳ್ಲಿನನ್ನೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಂಪು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. “ಅಪ್ಪದಿಯೇ ಕೂಂಜ ಆಡು ಪಾಕಲಾಂ!” ಎಂದಾಗ ತಾನು ನಾಟಿ, ಸಂಕೋಚ ಪಟ್ಟಾಗ “ಇಂದು ವೇಕ್ಕಂ ಎಲ್ಲಾಂ ವಿಟ್ಟುವಿಡು ಮೇಡಂ!” ಎಂದು ಗದರಿದ. ತಾನು ಒಂದರೆಡು ಹಂಡಿ ಹಾಕಿ ತನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯ ತೋರಿಗಿದಾಗ ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ನಕ್ಕಿದ್ದ. “ಇಪ್ಪದಿ ಶ್ರೀಲ್ಲೇ, ಕೂಂಜಂ ಸೆಕ್ಕು ಕಾಟು ಮೇಡಂ!” ಎಂದು ತಾನೇ ಅವಳ ಮುಂದ

ಪ್ರಕ್ಕೆ, ಸೋಂಟ ಒಳುಕ್ಕಿಸಿ ತೋರಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತನಗೆ ಕಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೀಡುಕ್ಕಿತ್ತ. “ಪಾರು ಕ್ಕೂಡಿ, ಆಳುವದ್ದೆ ಏಟ್ಟು ಎಷ್ಟೇವುಂ ಹಿರಕ್ಕೆಂಡು, ಇಲಾ ವಿಶ್ವಲ್ ಪಣಂ ಕಿಡ್ಡಿಕ್ಕಾದು, ವೇತ್ತೆಯುಂ ಕಿಡ್ಡಿಕ್ಕಾದು!” (ಕೇಳು ಚಿನ್ನಾ, ಆಳುವುದು ಬಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಣವೂ ಹಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ!”) ಕೋಜಂ ಆಡಂಬರಂ ಇರುಕ್ಕೆಂಡುಂ ಉಡಲ್ ಕಾಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಭಯಪ್ಪಡಕೂಡಾದು—ವೇಕ್ಕಂ ಕೂಡಾದು” (ಪ್ಪು ತೋ ಇರಬೇಕು ಹೆಚ್ಚಿ ತೋರಿಸಲು ಭಯನಾಚಿಕೆ ಇರಕೂಡಿದು) ಎಂದು ಬುಧ್ದಿ ಕೇಳಿದ್ದು. ತಾನು ವಿದಿಯಿಲ್ಲದೇ ಬಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಸಾಯಂಕಾಲ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಮ್ಮಂ, ಸುಭ್ರಮಣೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೂಡಿಮಾಸೆಯ ಧಡ್ಕಾತಿ ಅಸಾಮಿ ದಳಪತ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯಿದ್ದರು ಅವರು ಮೂವರೂ ತನ್ನನ್ನು ನೈಟ್ರೋಕ್ಕಬ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದಿರು. ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಚ್ಚರ್ಯಾಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರು ಮೂವರೂ ಕಾಬಿನ ಪ್ಲೌಪ್ರೈಟ್ರಿರ್ನೋಸೋಂದಿಗೆ ವಾತನಾಡಲು ಹೂರಟಾಗ ಅದೇ ತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕ್ಯಾಬರೆಯನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿದಾಗ ತನಗೆ ಭಯ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮೇಯ್ಯಿಲ್ಲ ಬೆವರು ಹೋಗಿತ್ತು. ತಾನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆ?

ನೈಟ್ರೋ ಕಬಿನ ಯಜಮಾನ ಮುರುಗೀಲ್ ಒಂದು ತನ್ನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದು. ಸುಭ್ರಮಣೆಯ ಡ್ರೆರಿಯಂಲ್ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು ತನ್ನ ಮಾಹಿತಿ ನೋಡಿದ್ದು.

“ಒಂಮ ವಾರ ಟ್ರಿಯಲ್ ಇರಲಿ, ಆನೇಲೆ ಹೇಳಬ್ತಿಂದಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ದು ರೂಪಾಯಿ ಒಂದುವಾರ ಕೊಡ್ಡಿಂದಿ. ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಸು—ಅವಳ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾಳೆಯಿಂದಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ”

ಆಗ ತನಗೆ ಮೇಯಿಂ ಎಂದಿತ್ತು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ದು ರೂಪಾಯಿ! ತಾನು ತಿಂಗಳೊಲ್ಲಿ ದುಡಿದರೂ ಇನ್ನೂರಕ್ಕಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. “ಇವಳಿಗೆ ಅದೇನು ಡ್ರೆಸ್ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸ್ಯಾಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತ್ತಿಳಿ” ತನ್ನ ನಾಚಿಕೆ, ಭಯ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂಧಿ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಬಿನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಬಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಸ್ಯಾಲಿಯಾದನೇ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದಿದ್ದು. ಅವಳಿಂದ ಆನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗೊಳಿಸುವ ಭಾವ ಭಂಗಿ ಕಲಿತೆ.

ಅವಳ ಕೆಲ ಒಳ ಉದುಪುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮರಡಬಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕಾವ್ಯ ಫೋರ್ಗಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು ನಾರಸೆಯ ದಿನ ಸೈಪ್ಪು ಕಬಿನ ಹೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಬರುವಾಗ ಆ ಹೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಇಂತ್ತೀ ಕೊಂಡ. ಒಳಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದೆ! ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಂಗಿಲು ತೆರೆದುವ ಆ ಮಂಬಾರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದಿದ್ದೆ. ಮುಖದ್ದು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರೋಚಕ ವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರಿಕೊಂಡು ತಾನು ತನ್ನ ಶರದಿಗಾಗಿ ಆತಂಕದಿಂದ ಕಾದಿರಲ್ಪಿತವೇ? ಕೊನೆಯ ಸರ್ಕಾರಿಯಾಗಿ ತಾನು ಹೇಡಿಕೆಯೇರಿದಾಗ ಮೊದಲು ಭಯದಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲುಗಳು ನಡುಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆಕ್ಷಸ್ತಾದ ಸಂಗೀತ, ಲಯಕ್ಕೆ ಶಾಷ್ಟಿಯತ್ತಿಹಡಿದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವ್ಯಾಕೆದ್ದು! ಪ್ರಜಂಡ ಕರತಾಡನ! ಪೀಬಲ್ಲಿಗಳ ಬಳಿಯಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಾರು, ಹೇಡಿಕೆಯಾ ಒಳ ನುಗ್ಗಿ ದಾಗ, ಸ್ವೀವರ್ದಾಗಳು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಒಂದಿತ್ತು. ತಾನು ಅವರ್ದೀಲಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಿನ್‌ರಾಮವಿಗೆ ರೂಪಿಸಾಗ ತನ್ನೊದನೆ ಸರ್ಕಿಂಡಿ ಶ್ವಾಬರೇ ಸರ್ಕಾರಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಶುತ್ತಿಕೊಂಡರು ಸತ್ಯಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಎಡ್ಡಾ ಕೆನ್ನುಗೆ ಮುಕ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. “ನೋಡ್ದೂ ಇರು ಡಾಲಿ ಸೆನು ನವೆಲ್ಲಾಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಮಿರಾಂತ್ರಿ” ಎಡದನೇ ಸೆವನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಿ ಮುನ್ನವೇ ಮುರುಗೇನ್ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವನ ಕಣ್ಣಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಿಯಿಂದ ಏಂಬುತ್ತಿದ್ದವು. “ರೈಂಬಾ ಸೂಕರ್ ಹೀಬ್ ಡಾಲಿ! ಯಾ ಆರ್ ಅವಾಯಿಂಟ್ಡಾ! ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾಲಾಕ, ಸೆಂಟ್ ಒಳಿಸಿದ್ದೇ ನಾಳೆಯೇ ಅಡ್ಡಾನ್ ಕೊಡ್ಡಿಸಿ ಸಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಇಂತ್ತೀ ಕೊಂಡುಕೊನ್ನೇ, ಸತ್ಯಲಿಗೆ ಹೇಳಿ ಲಾಡ್‌ಜಾನ್ಲ್ ರಾಮು ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊನ್ನೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲೇ ನತ್ತಿಸಬೇಕು! ಹೊಗೆವ ಮುಂಡಿ ಅಡ್ಡಾನ್ನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಅಂದೇ ಸತ್ಯಹೆಡಳು. ಡಾಲಿ ಹಾಟ್ಟಿ ಒಂದಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಎಡ್ಡಾ ಸೆವನ್ ಮುಗಿಸಿ ಮುರುಗೇನ್ ಒಳಗೆ ಹೊರಬ್ಬಾಗ ಹಿಂದಂಯೇ ಆರ್ಗಂ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ, ದಳಪತಿ ಒಂದರು. ತನ್ನಿತ್ತ ಒಂದಾವಲೆ ಸಾಮಿರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ತಾನು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿದಂತೆ ರೈಕ್ರುಕಟ್ಟಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸೆಗೆದಂತಾಗಿತ್ತು, ಆಪ್ತ ಹಣ ತಾನು ನೋಡುವೇನೇಂದಾಗಲೀ, ಸಂಪಾದಿಸುವೇ ನೇಂದಾಗಲೀ ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣಿರಲಿಲ್ಲ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಬ್ಬಾಗ ದಳಪತಿ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಂತಿದ್ದು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಕಿತ್ತು

ಕೊಂಡು ತಾನು ಮಂನಳ್ಳಿರು ರೂಪಾಯಿ ಜೀಬಿಗಳಿದ ಸುಖಮಣಿ, ಅರ್ಹಗಂಗೆ ಇನ್ನೂರು, ಇನ್ನೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಕ್ಕು ಹಣ ತನ್ನ ಕೈಗಿಸಿದ್ದು.

“ಸುತ್ತ ತಿಂಗಳೂ ಲಾಡ್‌ಜ್ ಹತ್ತಿರ ಬರ್ತಿ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕವಿಾವನ್ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಬೇಡಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಂತ ನಮಗೆ ಗೂತ್ತು!“ ಬೆದರಿಸಿದ್ದು. “ಯಾರ ಹತ್ತಿರವಾದೂ ಬಂದಿಬಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಸಿ ದಾಕಿಬಿಡ್ದಿನೆ.”

೮

ತನಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೀರುಕ್ಕಿಂಬಿ ಬರುವ ಕಾಗಾಯಿತು. ದಳಪತಿ, ಸುಖಮಣಿ ಆಶ್ರಾ ಹೋಗುತ್ತೇಲೇ ಅರ್ಹಗಂ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಆವಸಗಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು “ಉತ್ತೇಂದ್ರಿ ವಾಂಡಾ ಕಣ್ಣಾ, ಅದರೂ ಕೇಕರೆ, ಸೇಯೆವಚ್ಚೆ ಈರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರಿಸರನೆ ಹೊರಟಿಸುಗೊಂಡಿದ್ದು. ಅರ್ಹಗಂನ ಸಂಪಳಿಕ ತನಗೆ ಹಿಡಿಸಿತ್ತು.

ಸ್ಯಾಲಿ ಜೊತೆಯಾದಮೇಲೆ ಅವಳಿಂದಿಗೆ ಲಾಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದೊಂದೇ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಲಿತ್ತ ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ. ಸ್ಯಾಲಿ ಸಿಜಬೀನನದಲ್ಲಿ ಶ್ರುಮಾ ಆಗಿದ್ದಳು. ಗೌರವಷ್ಟ ಕುಟುಂಬದ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಬ್ಬಿಡಾಗ ತಂಡ ಬೀರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಲತಾಯಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾದಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಶ್ರುಮಾ ತನ್ನ ತಮ್ಮ -ತಂಗಿಯದನ್ನು ಸೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮೇಲಾಲಿಸಿದಲೂ ಕಾಯಿಲೆಯಾದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕೊಂಡು ಶ್ರುಮಾಳನ್ನು ಶತ್ರೇಗೇ ಕಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲತಾಯಿ ಒಡಮೇಲೆ ತಂಡ-ಮಲತಾಯಿ ಚಕ್ಕಂಡಕ್ಕೆ ಆಡ್ಡಿ ಆಗದಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯದನ್ನು ಸೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ತಂಡ ಒಂದು ದಿನ ಹಂತಾತ್ಮಾಗಿ ಏರೆಹೊಂಡಾಗ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಶ್ರುಮಾಳನ್ನು ಅವಳ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಮಲತಾಯಿ ಮನೆಯಾಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸಿಲ್ಲಾವುದಕ್ಕೆ ಸೆಲ್ಯಿಲ್ಲದೇ, ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೇ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಮಾಳನ್ನು ಯಾರೋ

ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಪ್ರೀಚರ್ ಅಗಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಪರಿಷಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರು
ಪೂಜಾರಿಯೇನೂ ಶುದ್ಧ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂದರ್ಭತ್ತದ್ಲ್ಯಾಗಿ
ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಿದ್ದು ದು ಹೆಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೋಟೆಲಿನ ಹಂಭಾಗದಲ್ಲಿ.
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹುದುಗಿರು ಕೆಚ್ಚುಗಿ ನಿನಾಗಳಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್
ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಸಸ್ನೇಹಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಉದುವು ಥಂಗಿದರೂ ಸರಿ,
ಎಂತಹ ಅತ್ಯೇಲ ಭಂಗಿಗಳಾದರೂ ಸರಿ, ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಎರಡು ಹೊಕ್ಕೆ
ಉಂಟು ಕಳೆದರೆ ಸಾಕಂದು ಸ್ತ್ರೀಸಂಯೋಜಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈಂಟೆಯುವವ
ರಾಗಿದ್ದು ರು. ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೈಕ್ರೋಟ್ರೆಪ್ಸ್. ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮುಖವಿತ್ತು.
'ಪೂಜಾರಿ ಮಾಸ್ತ್ರ' ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆಂದು. ಅವಳಿಗೆ
ಯಾವುದಾದರೂ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಟ್‌ಎ ಕೂಡಿಸುವನೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.
ಶ್ಯಾಮಾ ಅವನಿಂದ ಕೆಲವು ನಡತೆಗಳನ್ನು ಶರಿತಳು. ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ
ಅವಳಿಗೆ ಚಿತ್ರವೊಂದರ ಸ್ತ್ರೀತಂಡದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತು. ತಾಯಿಕೆಯಂದಿಗೆ.
ನಟಿಸುವ ಇಷ್ಟತ್ವವುಂದಿ ಯುವತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಒಮ್ಮೆಇಂದ್ರ ಇಂ
ದಿನಕ್ಕೆ ಅರುಗಂಟಿಗಳ ಪ್ರಾಕ್ರಿಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೃತಿಯೊಬ್ಬ
ನರ್ತಕಿಗಳ ವಾತ್ತೆ ರೂಪಾಯಿಯಾಗಿದು ಹೇಳಿಲಾಗಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿ ಎಲ್ಲಾ
ಹುದುಗಿರು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್-ಪ್ರೌರ್ಕ್ರಾಸರ್ ಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣಹಡಿದು ಇವರಿಗಲೂ 50 ಮಾತ್ರ ಕೂಡುತ್ತಾನೆಂದು
ಮಾತಾಪಾತ್ರಿ ಹಿತ ರು. ಸಧ್ಯ ಅಪ್ಪಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುಪಡಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ
ಶ್ಯಾಮಾಗೆ. ಶ್ಯಾಮಾ ಸ್ಥಿತಿ ಅರಿತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿ ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟತ್ವದ್ದು
ರೂಪಾಯಿ ಮುಂಗಡ ಹಣವಿತ್ತು.

ಮುಲವಾಗಳು ಸಂಘಾದಿಸುತ್ತಾಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮುಲತಾಯಿ
ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇರಲು ಕೊಟ್ಟಿ ಇಂ. ಅವಳು
ತಂದ ಇವೆತ್ತೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಟ್ಟಿ, ಕಂಡಿ ಕೂಡಲು
ಒಮ್ಮೆದಾಗು. ಅದೂ ಒಂದು ಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ. ಶ್ಯಾಮಾ ಸಂಘಾದಿದಿ
ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಹಿತಾನು ಆವಳ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿ, ಒದಿಸಿ ಬರ್ಷಿಸಿ ಮುಂದೆ ತರುವೆನೆಂದು ಒಮ್ಮೆಕೊಂಡಳು.

ಶ್ಯಾಮಾ ಸ್ತ್ರೀದ ನಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತಳು. ಅದು ಶೂಪಿಂಗ್‌ನ
ಮೊದಲ ದಿನ ಅವಳ ಜೊತೆಗಾತಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬಿಳಿಗೆ ಮೇರ್ಕಪ್ರ ಮುಗಿಸಿ,
ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವಳಿದೆ ಜಲ್ಲಾ ಎಂದಿತು. ಎದೆಕಟ್ಟು ತುಂಡು
ಲಂಗ ಬಿಟ್ಟುರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಡಿಗೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು

ಎದೆ, ಸೇಂಟ್, ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಅಲುಗಿಸುತ್ತಾ ನೃತ್ಯ ವಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಅವಳಿಗೂ ಮೇರ್ಕೋ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಕ್ಯಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡುಕ ವುಂಟಾಯಿತು. “ಈ ಹುಡುಗಿನ ಮುಂದೆ ನೀಲಿ-ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾ ಈ” ಎಂದು ಅಂತೇ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಜಂಥಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೊಡಂತಾಯಿತು. ಅದೇ ತಾನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ ಅವಳ ಎದೆಯ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ಎದೆಟ್ಟಿಸಿದ ಹೊರೆಗೆ ಶಾಣುವಂತೆ ರಟ್ಟಿ, ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಅವಕ ವೆನ್ನಿಗಂಟುವಂತೆ ತೊಡಿಸಿ, ಹೊಕ್ಕಾಳ ಸುತ್ತ ಜಿಗಣ ಹಾಕಿ, ಪರಫೆಳ ಹೊಕೇಯುವಂತೆ ವಾಡಿದಾಗ ಶ್ರೋಮಾಗೆ ತಾನು ನಗ್ನ ಇಂಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದ ಸಿಂತಿದ್ದೀ ಭಾಸವಾಗಿ ಜೀವ ಹುಡಿಯಾಯಿತು. “ಇವ್ವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಾಡಿದ್ದ ನೆಕ್ಕಿಸ್ತ ಫಿಲಂಗೂ ಬುಕ್ ಮಾಡೊಂಬೊದೂ” ಎಂಬ ಮಾತು ಅವಳ ಕೀವಿಗೆ ಒತ್ತು. ‘ಪೂಜಾರಿ ಮಾಸ್ತು’ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಾಸುರಿದ. “ನಾಚಿಕೆ, ಸಂಕೊಚೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು-ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಒಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ ಆಗ್ರಿ-ಹಣ ಕರ್ಮಾಯಿಸಿ” ಶ್ರೋಮಾಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲತಾಯಿಯ ಕೈಕೆಗಿಡ್ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ ನೆನಪಾಗುತ್ತಲೇ ಜ್ಯೇ ಬಿಟ್ಟು ನತ್ತಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ದಿನಗಳೂ ಉಂಟ, ತಿಂಡಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿದಾರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯದ ದೃಶ್ಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಏಂಕ್ಯಾ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ದುರೂಪಾಯಿಯಾಯಿತ್ತು! “ದಿನಾ ಕಾಂಗಿಗೆ ಬರತ್ತು ಇರು. ಇನ್ನೊಂದು ಚಾನ್ನು ಸಿಗಿಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ಹೊರಬರುತ್ತದ್ದಾಗ ಜುಬ್ಬ ಪಾಯಿಜಾಮಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಗಡ್ಡಧಾರಿ ಎದುರಾದ.

“ನಾನೂ ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನತ್ತಿಸಿದೆ. ಸಂಗೆ ಒಕ್ಕೇ ಚಾನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ? ಒಪ್ಪೊತ್ತಿಯಾ?”

ಕೈಲಿದ್ದ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ದು ಮಲತಾಯಿಯ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ? ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಅವನೇ ರಾಮ್ ಬಿಹಾರಿ. ಅವನು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ನೈಟ್ರೋಕ್ ಬೋಗೆಂದಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀ.

“ಒಂದು ನೈಟ್ರೋಕ್ ಬೋಗೆಂದಿಗೂ ನೀನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿದಿನಾ ನತ್ತಿಸಿದರೆ. ಬೇಕಾದವ್ಯು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಆ ಕೆಲ್ಲು ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಖಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಪರ್ಸಿಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಬೋಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು-ಒಂದಾವರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು

ಒದಲಾಯಿಸ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹೂಂ ಎಂದೆ ನಿನಗೆ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗ್ರಹಿಸಿ
ಬೇಕಾದವು ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ ”

“ ಮೈ ತೆರಿದು. ಸತ್ಯಾಗಿದ ತನ್ನ ನ್ಯೂ ಜಿತ್ತೆ ನೋಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ
ನೋಡಿಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಮೈ ಮಾನ ಎಲ್ಲ ಗಳಿಗೆ ತೂರಿ
ಹೊದರೂ ಹರವಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿದರೆ,
ಸಾಕೆಂದು ಶ್ಯಾಮಾ ಸ್ಯಾಲಿಯಾದಳು.. ಉದ್ದ ಕೂಡಲು ಭಾಬ್ ಆಯಿತು.
ಇಲ್ಲಾ. ತರಹದ ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಾಥಸಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕೊನೆಗೈ
ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಿಂಬಿಪ್ರದನ್ನು ಕಲಿತ್ತಳು. ಇಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು
ಸಾವಿರ ಗಳತ್ತೆಂದು ತನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರ ಬಾಳು ತನ್ನಿಂದ
ಕಲುಷಿತವಾಗಬಾರದೆಂದ್ರು. ತಾನೇ ಬೇರೆ ಇರತ್ತೆಡಿಗಿದಳು. ತನ್ನದೇ
ಮುಲತಾಯಿಯ ಕ್ರೀಗೆ ಹಳ ಕೂಡತ್ತೆಡಿಗಿದಳು. ಮೈ ತೋರಿ ನಾರ್ತಿಸು
ಬೇಕಾದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ, ಸಂಕೋಚ ಒಮ್ಮೆಮೈ ಉಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು
ಆಗ. ಅವಳು ಅರೆಕ್ಕಣ ಕಣ್ಣಾಟ್ಟಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನು
ಸನ್ನೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪರಿಸರಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ
ಮುತ್ತಿಪ್ಪೇ ವೇದಿಕೆಯೇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸ್ಯಾಲಿಯ ಕತೆ ಕೇಳಿದ ಕಂವ್ಯಸಿಗೆ
ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವವಿತ್ತು ”

“ನಂಗೆ ಮೈ ತುಂಬಾ ಗೀರೆ ಉಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಿನಾಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಆಸೆ
ಆಗುತ್ತೆ ಡಾಲಿ” ಎಂದಿಧ್ಯಾ ಳು. “ನನಗೆ ಈ ಬದುಕು ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತೆ.
ಅದರೆ ಎನು ಮಾಡಲಿ ? ಮೈ ಅನ್ನವರ್ಡ್ ಹೂಂ, ಮೈ ಬೋರ್ ಕಾರ್ಯ ಕಾವಾ
ಕರ್ ಸಕ್ಕಿ ಹೂಂ...” ಎಂದು ನಟ್ಟಿಗಿರಿಟ್ಟಳು. “ದಸ್ ಸಾಲ್ ಬೋರ್
ಚಂಕೀ ಹೈ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಆಗೇಳಿಯ್ಯು ಡಾಲಿ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು-
ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಹಂತಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಪನು ಮಾಡಿ ? ನನ್ನ ತಮ್ಮ
ಕಾಲೇಜ್ ಓದ್ದು ಇದ್ದಾನೆ. ತಂಗಿಯರೂ ಓದ್ದು ಇದ್ದಾರೆ. ತಂಗಿಯಿರಿಗೆ
ಬಳ್ಳಿ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತ ನನ್ನ ಮುಲತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.
ತಮ್ಮ ಷಿಂಡಿ ಕೆಲಸ ಷಿಂಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಈ ಕಂಡೆತ
ಬಡೆಂಬ್ಲಿ. ಷಬ್ದಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಂಬಿಕಾಕಿ ಮಾಡೊಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ.
ಶ್ಯಾಮಾ ಸತ್ತುಹೋದಳು-ನಾನು ಸ್ಯಾಲಿ ! ಕಾನ್ವ ಕರ್ತೀ ಹೂಂ ದಾನ್ವ
ಲೇತೀ ಹೂಂ !”

ಡಾಲಿಗೆ ಅವಕ ಆ ವರೂತಿನಲ್ಲಿನ ಎಪ್ಪು ನೋವು ಅಡಗಿದೆಯೇಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಸಮಾಜಕೋರ್ ಗೋಲಿ ಮಾರೋ ! ಜನ, ಸಮಾಜ ನಮಗೇನು ಮಾಡಿತು ? ಹಿಮಿವಾದಾಗ ಅನ್ನ ಕೊಡ್ತಾ, ಬಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಟ್ಟಿ ಕೊಡ್ತಾ, ಇರೋಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡ್ತಾ ? ನಾವು ಗಂಡಷರ ಮಾಂದೆ ಹೀಗೆ ವೈಚಿಷ್ಟ ಕುಣಿದೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಾಗೆ ಅಂತಾರೆ ! ನಮ್ಮನ್ನ ಹೇಣಿಗೆಯಂತೆ ಕಾಣ್ತಾರೆ ! ಸಮಾಜ ಎನನ್ನತ್ತೆ ? ಜನ ಏನಂತಾರೇಂತಾ ನಾನು ಯೋಚ್ಚೇ ನೇ ಮಾಡೊಲ್ಲ ಡಾಲಿ ! ಈ ಕಣಕ್ಕಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮದೇ ಆವ ಸಮಾಜ, ಬದುಕು ಮಾಡೋ ! ಬೇಕು ! ನೀನು ಅನನುಭವಿ. ಕಲೀತೀಯಾ ಬಿಡು. ಕಲಿದಿದೂ, ಬದುಕು ಕಲಿಸಿತ್ತೆ ಭಂಡತನಾನಾ ! ಒಂದು ದಿನ ನೃಜೀವಿತ ಬಾ, “ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನ ಹೊರಿಸಿಸ್ತಿನೀ-ಅವರು ಎಪ್ಪು ಹಾಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೇಂತಾ ನೋಡಿದ್ದೆ ನಿಂಗೆ ಗೋತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರಲಾ ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ತ್ವರ್ಪಿತ. ಬದಲಿಗೆ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕಂಪಸೇಲಿ ರಿಷಫ್ಸಿಸ್ಟ್ ಅಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿನೀರೆಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಿನೆ-ನನ್ನ ಮಲತಾಯಿಗೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿನೆ-ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು ! ಬಾಯಿಂಬ್ರಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದೊಷ ತಗುಲತ್ತೀರೆಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾ ಲೇ !”

ಡಾಲಿ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಸಿಗರೀಟ್ ಸೇದಲು ಕಲಿತಕು. ವೇದಲ ಸಲ ಇದರ ಫಾಟು ಮಾಗು, ಗಂಟಲಿಗೆ ಏರಿ ಕೆಮ್ಮೆ. ಶ್ಯಾರ್ಟಿ, ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾ.

“ವೆಹೆ ವಿಸಾ ಹೀ ಹೋತೋ ಹ್ಯೆ. ಕೋಯಿ ಜಾತ್ ನಹ್ಯೆ-ದಾಸ್ತಾಕೆ ಬಂದ್ ಸಬ್ ಬರಾಬರ್ ಹೋತೋ ಹ್ಯೆ” ಡಾಲಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಾ. ಸಿಗರೀಟ್ ಸೇದುವ ಕ್ಕೆಲ್ಲ, ರೀತಿ, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಲೈಟರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸು ವುದು-ಸೇದುವಾಗ ಸಿಲ್ಲಿವ, ಕಾಡುವ ಭಂಗಿ ಎಲ್ಲ ತೋರಿಸಿಕೂಟ್ಟಾ. “ಇವೆಲ್ಲ ಸೋರ್ಕಿ ಕಲೀಬೇಕು-ಮಾಡೋ ಬಂದೊಂದು ಕೆಲ್ಲದ್ದಿಲ್ಲ ಹೋ ಇವೇಕು-ಹಂ ಸಬ್ ಹೋ ಗಲ್ಲೋ ಹ್ಯೆ” ಎಂದಿದ್ದಾ. ಸಿಗರೀಟ್ನೇಂದಿಗೆ ಮದ್ದ ಪಾನೀಯಗಳ ಸೇವನೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಾ.

“ಜೀನ್ ಲೀಲೋ-ಯೇ ಬೀರತ್ ಕಾ ದ್ರಿಂಕ್ ಹ್ಯೆ-ಲಿಂಬೂ ಡಾಲ್ ಕರ್ ಪಿಯೋ ! ಯಾ, ಸೋಡಾ ಡಾಲ್ ಕರ್ ಪಿಯೋ !” ಎಂದು ಜೀನ್ ಸೇವಿಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಾ.

“ಬಿಯರ್ ಮತ್ತು ಪೀಯೋ-ಕುಮಾ ಬಹುತ್ತ ಘಾಬ್ ಹೋಡೊ ತೀ ಹೈ ಫಿಗರ್ ಅಚ್ಚು ರಖ್ನಾ! ವಿನ್ಯೂ ಯಾ ಬ್ರಾಂಡಿ ಬಹುತ್ತ ಸ್ವೀಗ್ ಹೋತ್ತಾ ಹೈ!” ಎಂದಿದೆ ಇಲ್ಲ.

“ಅಗರ್ ಕಷ್ಟನ್ನೀನ್ ಅಫರ್ ಕರ್ತೃ ಹೈ-ಪೀಯೋ! ಹೋಡೊ ಲೇಕರ್ ಹಿನ್ ಕರ್ತೋ.”

ಅವಳಿನೆಡನೆ ಡಾಲಿಯಿಂದು ದು ಒಂದು ತಿಂಗಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾಲಿಯನ್ನು ತೆರ್ವಾರು ನಾಡಿದೆ ಇಲ್ಲ. ಅವೇಳ ಶಾಂಟುರ್ಕ್ ಮುಗಿಯುತ್ತೇ ಅವಳು ಬೇರೆ ಸ್ವೇಚ್ ಕೆಂಬಿಗೆ, ಬೇರೆ ಸಿಟಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹೋರಡುವ ಮುನ್ನ ಸ್ವಾಲಿ ಡಾಲಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ಹೋದಳು.

“ಹೋಸ್ ರಖ್ನಾ! ಅದ್ದಿ ಬಹುತ್ತ ಖರಾಬ್ ಹೈ, ಕುಚ್ ಲೋಗ್ ಏಷಾ ಏಷಾ ಹೋತ್ತಾ ಹೈ ಟುವ್ಯೋ ನಾರ್ ಬೀ ಸಕ್ತ್ರ ಹೈ ಇಸ್ಲಾಲಿಯೇ ಏಕ್ ಅಚ್ಚು ಲಡ್ಕು ಸಾತ್ ರಖಿನಾ! ಹಮೇಶಾ ರಖಿನಾ-ಟುವ್ಯೋ ಏಕ್ ಅಚ್ಚು ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಜರೊರತ್ ಹೈ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡಾಗಿದ್ದಿ ಶಿಂಥಿಯ ಪರಿಜಯ ನಾಡಿಸಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ. ಶಿಂಥಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೇರುಲ್ಲಿ ಲೇಗಲ್ ಅಡ್ವೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದು. ವಿಧುರ. ಮಕ್ಕಾಳಿರಲ್ಲಿ. ಮರುಮುದುವೆಯಾಗಲು ಇಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ-ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ದುಡ್ಡಿಸೆದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದು. ಸ್ವಾಲಿಯ ಪರಿಜಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ನಿರಬವಾದ ಒಂಫನವಿತ್ತು—“ಗೋಪಾಲ್, ಯೇ ಮೇರಿ ಥೂಟಿ ಬೇಹನ್ ಜೈಸೇ! ಸಂಭಾಲ್ ಕೆ ದೇಹಾಬಾಲ್ ಕರ್ತೋ!” ಎಂದು ಡಾಲಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಲಿಟ್ಟುದ್ದು.

ತನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಒಮ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡು ಡಾಲಿಗೆ ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ಹಮಾರಾ ಜೀವನ್ ಬಹುತ್ತ ಬುರಾ ಹೈ, ಇನ್ನೋ ದೀರ್ ಬುರಾ ಕ್ಹ್ಯಂ ಕರದೂ! ಗೋಪಾಲ್ ಶಿಂಥಿ ಅಚ್ಚು ಲಡ್ಕು ಹೈ-ಫಿಕರ್ ಮತ್ತು ಕರನಾ!” ಎಂದಿದೆ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಲಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಡಾಲಿಗೆ ಬಹುತ್ತ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಜೊತೆ ನರ್ತಕಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಬೆರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದು ರಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಲಿ ಹೋದ ವಾರದ ನಂತರ ಡಾಲಿಗೆ ಬೇಸರ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸೃತ್ಯಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಡೆ ತಪ್ಪಿತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಗಿರಾಕಿಗೆಡನ ಬೆರಿಯುವಾಗ ನಗುಶ್ರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿಂತಲ್ಲ-

ಚೆಲ್ಲುತನ ತೋರುತ್ತಿರಲ್ಲ—ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮುರುಗೀಶನ್ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ನಿನು ಗರಿಂಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ದಡೆದಕೊಂಡರೆ ಆಗೋಳೆ. ಕಷ್ಟಮರ್ಪನೆ ಮನ್ತರೀಷಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಂಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಡಂಬಳ ಕೂಡಿಂಳೆ—ನಾಲ್ಕೆ ದು ದಿನಗಳಂದ ನಾನು ನೋಡ್ತೂ ಇದೀನಿ—ನಿನು ಪಲ್ಲಿರ ಜೆಂತೆ ಮಿಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೂ ಇಲ್ಲ—ನಾಕೆ ಏನಾದೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಿನ್ನ ನಾನು ಈ ಕ್ಷಾಂತಿ ಇಟ್ಟೋ ಕೋಳೆ!”

ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ವಿಮನಕ್ಕೆ ಇಂಗಾಗಿ ಏರೆದು ಗಾ ಸುಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಒಡೆದಿಟ್ಟಳೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮುರುಗೀಶನ್ ಹೇಳಿದ್ದು “ಗಾ ನಿ ಸಿಹಿದ್ವನೆದರೆ, ಆ ಗಾ ಸುಗಳ ಚೆಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾ. ಈ ಕಳಿನೆ ಯಾವ ಸಾಮಾನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಬೀಲಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಮುರಿದುಕೊಂಡ್ರು.”

ಅವನ ಕ್ಷಯಲ್ಲಿ ಬೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಇತರೆ ನರ್ತಕಿಯರು ಮುಸಿಮುಸಿ ನಷ್ಟರು.

“ಪಾರಾ, ಹೊಸಬಳು ಯಾಕೆ ನಗ್ರೀರಿ? ಅವಳಿನ್ನು ಏನೂ ಗೊಳಿಸಲ್ಲ” ನಿತ್ತಾ ಎನ್ನ ವರಕು ಹೇಳಿದ್ದಾರು. ಕಾಂಪುಕ್ಕೇ ಸ್ತೋ ಮಾಡಿಲ್ಲ—ಅದಕ್ಕೇ ರಾಗೇ.”

ರಾತ್ರಿಯ ಏರೆದು ಸೆವನಾಗಳನ್ನು ಮಾಗಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಿಂಥಿ ಎದುರಾದ.

“ಯಾಕೆ ಏನಾರುತ್ತು?” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಡಾಲಿ ಸಡೆಮುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಶಿಂಥಿ ಅವಳಿಗೆ ಧ್ಯೇಯ ಹೇಳಿದ. ನಾಕೆ ಸಿನ್ನ ಲಾಡ್ಜ್‌ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ವಲ್ಲಾ ತಳಹ್ಸಿನಿ, ಈ ಸ್ತೋಕ ಬ್ರಾಗಳ್ಲ ಇವ್ವ ಬಂದಂಗೆ ಇರೋಕ್ಕಾಗೋ ಕೋಳೆ ಡಾಲಿ, ಅವುಗಳಗೂ ಸೇವು ನಿಯಮಗಳಾಗುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ವರಂತ್ತಿ ಸ್ವಾಲಿಯಿದು ದರಿದ ನಿನ್ನ ತಂಟಿಗೆ ಬಂತ್ತು ಇಲ್ಲ. ನಾಕೆಯಂದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಾಫ್ರಂಡ್. ಸಿನ್ನ ಗ್ರೀನಾರಾಮಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಹರೆಟ್ರೆಟೀನಿ—ಕುಡಿತೀನಿ—ನೋಡ್ತೂ ಇರು. ಆಮೇಲೆ ಹೇಗೆಹುತ್ತೆ ಅಂತ!” ಅವಳಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಅವಳನ್ನು ಲಾಡ್ಜ್ ವರಿಗೆ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಲಾಡ್‌ಗೆ ತೀಂಧೆ ಬಂದಾಗ ಡಾಲಿ ಅದೇ ಭಾನೆ ವಿದು ಟ್ರೈ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನು ಬಂದ್ದು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಡಾಲಿಗೆ ಕಸಿಪ್ಪಿದ್ದಾರಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯುದ್ದಿಗೆಯಾಂದ್ದಿತ್ತು. ತೀಂಧೆ ಅವಳ ಮುಂಚದ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಲ ಭಾಷಿ ಮಾಲಿಗಿ, ಸಿಗರೀಟ್‌ನಿಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಜೋಬಿಸಿಂದ ಬಂದು ರಾಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು.

“ಇದನ್ನೇಡು ಈ ಯುತ್ತೆ-ಹಾಗೇ ಎಂದು ಬಾಡಿಲ್ಲ” ಎಸ್ತಿ ತರಿಸು” ಜೋಬಿಸಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು.

ಡಾಲಿ ಅನುಮಾನಿಸಿದಾಗ ತೀಂಧೆ ನಿಸಾನಕ್ಕೆ-ಸಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜ್ಞಾನೆ, ಮಾಡಿಸಿ ಅಂದ್ವಾಂಡಬ್ಬಿ? ನಾನೂ ರಿಲಾಜ್‌ನ ಮಾಡೆ ಕೂ....” ಹಾಗೇ ಬಿರಿಯಾಸಿ, ಚಿಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕನ್ನು ತೆರೋಕೂರ್ ಹೇಳು”

ಡಾಲಿ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದಳು, ಲಾಡ್‌ನ ರಹಂಬಾಷ್ಯ ರಾಮು ಬಂದಾಗ್ನ ಆವನ ಕ್ಕಿಗೆ ದುಡ್ಡಿತ್ತು ತೀಂಧೆ ಹೇಳಿದಂದನ್ನು ಶರಲು ಹೇಳಿದಳು.

ತೀಂಧೆ ಮುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಿಗಿ ಸಂರು ನೋಡುತ್ತೀದೆ. ಡಾಲಿ ಬಂದಿಲು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಬಂದಾಗ ಸಂರು ನೋಡುತ್ತೀದೆ ಹೇಳಿದ, “ಡಾಲಿ ನಾನೇನು ಶ್ರೀರಾಮುಂಚಂಡ್ರ ಅಲ್ಲ-ಸ್ವಾಲ್ಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ಕ್ಷತ್ರಿ ಬರಾತ್ ಇದೆ. ಅವಳು ನಂಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತೇ ಇದು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇ ಇದೆ. ಅವಳ ಸ್ವಂತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಹಾರು ಮಾಡುತ್ತೇ ಇದೆ. ಅವಳ ಹಣದ ಬಂದೊಬಿಸ್ತು ಮಾಡಿ ಬ್ರೈಂಕೆನಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಕ್ಸ್ ಕಿಪಾಸಿಟ್ ಹಾಕಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಿರುಗೂ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೇ ಅವಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಗಳಿಯೇನು? ಹಾಗೆ ಸೀನೂ ಅಪ್ಪೆ : ನಾನು ಕೇಳಿದ ನ್ನು ಕೊಡು, ನಾನು ಸಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಇನಿ. ಸಿನಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆಲ್ಲಿ ಥೀರೆದೇ ತೋರೆ-ಪ್ರದಿಳ್ಳ. ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲ ಹಿಂದೇ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಗಂಕೂ ಅಪ್ಪೆ-ಎಪ್ಪೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಯಾವ ಗಂಡಸೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೇ ವಿಾಸಲಾಗಿರುವದಿಳ್ಳ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣಿನತ್ತೆ ಹರಿದೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣಿನತ್ತೆ ನೊಂದಿದ್ದಾರೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೀ ಕಾಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೆರಕೆ ಜೀವನ ಬೇರು. ಕೆಲವರು ರಾಜಾರೋಹಿಂದಿಂದ ಬೇರೆಯ ಹೆಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೀ ಬೇರೆ - ಹೆಂಗಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಳುತ್ತಾರೆ.

ಡಾಲಿ ಅವನತ್ತೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಸೋಡಿದಳು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಈ ನೇರಾಂತ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?

“ಹೇಣ್ಣು ಒಂದು ಲೈಂಗಿಕ ವಸ್ತು ಎಂಬ ತಿಂಬೆಭಾವನೆ ಒರಿದರಲೆಂದೇ ವಿವಾಹದ ಕರಾರು ಬಂದುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ರಚಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ ವಿವಾಹದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಣ್ಣನ ಸ್ಥಾನ ಶುಭದ್ರವಾಗಿದ್ದು ರೂ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕೈಗೊಂದೆ ಗಂಡನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಯಂತ್ರ. ಜ್ಯೋತಿಗೆ ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬಾರಿ, ತಾಯ್ಯನ, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯೈ-ಮಾವ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರು ಇವರ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಲಾಲನೆ-ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ತಾಯಿ. ಅವಳ ತಾಯಿಗಂಡಂದ ಒಂದು ಸಂಸಾರ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ಸ್ವಾಲಿಯೂ ತಾಯಿಗಳೇ-ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗಂಡ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇಹದ ಕಾಮನೆಗಳು ಒಳಗೆ ಉಳಿದರೆ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಾಮನೆ ಬಯಸುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರದಾರಿ ಅರಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಧುವೀರಾಗಿ ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿ ಪಟ್ಟ ಕೊಡುವವರು ಯಾರಿದೆ? ಯೋಚಿಸು ಡಾಲಿ....ನೀನಾಗೇ ಇಷ್ಟಾದಟ್ಟರೇ ಸರಿ-ಇಲ್ಲದಿದ್ದಿರೆ ನೀನು ಒಲಾತ್ತುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಸ್ವಾಲಿಸಿನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ.”

ಡಾಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ದ್ರೈಸ್ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆಂದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೇಳಿದೆ. “ನನಗೆ ಗಂಡಿನ ಪ್ರಶ್ನವೆಂದರೆ ಮೈ ಮುಳ್ಳೇಇತ್ತದೆ. ಗೋಪಾಲ್, ಅವರ ಕ್ಷಣಿಗಳು ನನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡಿದಾಗಲೂ ನನಗೆ ರಾಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಂಡ, ಅಣ್ಣ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಕೀಳುಭಾವನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ನಾನು ಜಾರಿದ್ದಿಂದ ನಿಜ-ಅದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ, ನನ್ನ ತಂಡ! ನನ್ನ ತಂಗಿಯರು ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಗಳ ಬಿಸಿ ತಟ್ಟಿಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಆಸ! ನನಗೆ ಪುರುಷರ ಆಸಗಳನ್ನು ಶೀರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂತಃಪುರು ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸುಖ ಬೇಕಾದಂ ಸೇಡಬಲ್ಲಿ-ಅದರೆ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಸುಖ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಕೂಡು! ಅಲ್ಲದೇ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ನನಗೆ ಅದಲ್ಲಾ ಸಂಬೀಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ನಾನಿನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.” ಶಿಂಧು ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. “ಎಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿ ಹಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡು” ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತ್ತಿಕೊಂಡ! ಕರಾರು ಪತ್ರ ಹಿಗಿದ ನೋಡು” ಓದತ್ತೊಡಗಿವ.

“ಕ್ರಾಂತಿಕರೀ ಆರ್ಥಿಕ್ಕುನ್ನ-ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರತಿದಿನ ಎಡು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು. ರಜಾದಿನ, ವಿಶೇಷದಿನ, ಭಾನುವಾರ ಮಾರ್ಚು-ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು!”

ಜಾಲಿ ಕುಟುಂಬರಲ್ಲಿ ಕುಳತಳು.

“ಕ್ರಾಂತಿಕರೀ ನೃತ್ಯಾಲ್ಪಲ್ಲಿರುವವರು ಉಡಿಗೆ, ತೊಡಿಗೆ, ಅಲಂಕಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಶ್ರಂಗಾರ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೀ ಖಚಿತಗಳನ್ನು ಅವರೀ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತುದ್ದು....ಅಂದರೆ—ತಾನು ಇವ್ವುತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಗ್ರಿನೋರಣಣನಲ್ಲಿ ಕುಳತು ಕುಳಿನ ಬಾರಿಸಿದ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕುಡಿದರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸೇನು ಕೂಡಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಸಿನ್ನ ಆತಫಿ! ” ಶಿಂಘ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಾಲಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ಹೆದರಬೇಡೂ, ನಾನೇ ಕೊಡ್ಡಿನಿ” ಶಿಂಘಿ ನಷ್ಟ. “ನಾನು ಹೆಂಗಸ್ ಹೈಲಿ ದುಡ್ಡಿ ಖಚು ಮಾಡಿಸೋಣಲ್ಲ! ನೋಡೂ-ಈ ಕರಾರು ಹೇಗೆ, ಸರ್ಕಾರಿಯರು ಕಟ್ಟಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಸಂಯಮ ಶಿಕ್ಷು, ನಡವಳಕ ಪಡಿವಾಲಿಸಿಕೊಂಡಂಬ ಬರಬೇಕು ಮಾಲೀಕನಿಗಾಗಲೀ ಸಂಸ್ಕೃತಾಗಳೀ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅಂದಿಸುವ ಮಾಡಬಾರದು! ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡೆ ಕೆಳ್ಳಿ ಕೆಳ್ಳಿತ್ತೀ. ಮಾಲೀಕನಿಗ ಬೇಕಾಗಿರೋದು ಹಣ-ನಾಳೆ ಹೇಳಿಸೋನವನಾಂ ಯಾರಾದೂ ಮಂಬ್ರಿಲಿ ಬಂದು ಹೊನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಾರಿಪೆಯಿದೆ, ಅಂದಿಸಿಟ್ಟಿ ಇದೀತ ಮಾಲೀಕನ್ನು ಹಿಡಿದ್ದೆ ಅವನು ಅದರ ತಪ್ಪನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ಈ ಕರಾರುಪತ್ರ ತೋರಿಸಿಬಿಡ್ಡಾನೆ. ‘ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದೂ ದೇಹಾಲ್ಪ-ಸರ್ಕಾರಿಯರೀ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾದೆ’ ಅಂತ ನುಜುಚಕೂಳ್ತಾನೆ-ರೋಚಕವಾಗಿ ಮಾಡ್ರೆಕಾಂತ ಸಿನ್ನೀ ಹೇಳ್ತಾನೆ! ಅವು ತೊಟ್ಟಿನ್ನಾಗ್ತಾನೆ-ಮಾಗ್ತಾನೆ-ಮಾಗ್ತಾನೆ ಜಗುಟ್ಟಾನೆ. ಈ ಕರಾರುಪತ್ರ ಏನಿದ್ದೂ ಮಾಲೀಕನ ಕ್ಷಿತಿದ್ವಿಷ್ಟಾಯಂತ ಮಾಡಿರೋದೂ! ಹೇಳಿದವರ್ ಈ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಂಕು ಎನ್ನೂಳಿಗೆ ಬ್ರೂ ಪೂರ ಬಿಟ್ಟ ಎಗಿಬೇಕು ತಂತ ಹೇಳು

ಮಾಲೀಕನೇ. ಅವಳು ಕಾಗೆಸೆಡಾಗ ಹೇಗೋ ವಿಜೆನ್‌ನವರಿಗೆ ತೀರು ಮೊಲೀಕನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರೆಡರಿಗೇ ರಿಂಕುವನ್ನು ಕರೆದು ಭೀಮಾರ ಹೂಕಿ ಅವಳ್‌ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡ ಗೊತ್ತು? ಅವಳು ಒಂದ್ವಲ ಹೀಗೆ ಉಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದೇ ವಿಜೆನ್‌ ಅವಳ್‌ ಬೇರೆ ಕಬ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ—ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದು ಅವಳ ಕ್ಯೆಯೆಂದ ಕಾಡು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಬಾಕ್ ಮೈಲ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಅವರ ಕ್ಯೆಗೊಂಬೆ ಆಗ್ತ್ವಾಳಿ!

ಡಾಲಿ ನಿಟ್ಟಿಪ್ಪಿರಿಟ್ಟುಳು. “ಹಾಗಾದ್ದೇ ಸಮಗೀಂತಾ ಏನೂ ಇಲ್ಲಾಗ್ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಳ್ಳಬಂಡಂಗಾ ?”

“ಹಾಗೀಂತಾ ಇಟ್ಟಿನ್ನು—ತು ಕರಾರು ನೋಡು, ಕಲಾವಿದರು ಉಡುಗೆ ಗಳನ್ನು ಪೂರುತ ಕಳಬಂಪುದಾಗಲೀ, ಆಗಿ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡಿಗೆ ಶ್ವಾಸಾಪುದಾಗಲೀ ದೂಡಜಾರದು—ಉಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೇ ಕ್ಳಾಬ್‌ಬೆಕು. ಆಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲಿರಬೀಕು—ಒಂದು ವೇಳೆ ಉದ್ದಾಂಧಿಸಿದರೆ ಅವರೇ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಜವಾಬಾಧರಾಗುತ್ತಾರೆ! ಒಂದು ಕ್ಲಾಬ್‌ನಲ್ಲ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆನೀಲೇ ಬೆರೆಳ್ಳೂ ನತ್ತಿಸಬಾರದು. ಈ ಕರಾರು ಬೆಳ್ಳುವಿಸಿದರೆ ರೂ. 500 ದಂಡ ತರದೀಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅದನ್ನು ಓದಿ ತೀಂಧಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. “ಕ್ರಾನ್‌ನನ್ನು ತಾವೇ ಕ್ಯೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂಡಾ ರೆ ಈ ಜನ: ಕಾನ್‌ನನು ಬನ್ ಹೇ ಬ್ರಾಫಿಕ್. ಸಿಮಂಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಂಸಿಗೆ ಇಡೊಂದು ಕರಾರುಪತ್ರ ಇದೆಲೂ ಬರೇ ಬಂಡಲ್ಲಾ !”

ಡಾಲಿ—ಯೋಚಿಸುತ್ತು ಶುಳತ್ತಾ.. ತಾನು ಈ ವೃತ್ತಿಗಳಿಳಿದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಈರಿತ ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದೆಂದು! ಅದರೆ ಇದೇನೂ ಹಂತಿನಿಧಾನಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಪ್ ಬಾಯ್ ರಾಮು ಬಂದು ಭಾಗಿಲು, ಷ್ಟೂಕಪಿಸಿದ. ಡಾಲಿ ಭಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ಅವನು ತಂದಿದ್ದ ಸಾವಾಸುಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಉಲ್ಲರೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ಜ್ಯೇಷ್ಠಗೆ ಕ್ಯುಹಾಫಿದಾಗ ಶಿಂಧೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಹೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಚ್ಯಾಲೆ ಇಟ್ಟಿನ್ನು. ನೋಡು ಈ ಮ್ಯಾಡಪ್ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡೋಽ್ಯಾ.”

“ಆಗಿ ಸಾಂ” ರಾಮು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಹೊರಗೆ ಹೋಡೆ.

“ಅವನೆ ಅಪೋಷಂದು ದುಡ್ಡ ಪಿಪ್ಪಾ ಕೊಡಬೇಡಾ ಗೋಪಾಲಾ. ಅವನೇಲೇ ನನ್ನು ಉದಾನೂ ಅವನು ಅಪ್ಪೆ ಪಿಪ್ಪಾ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.”

“ಅದಕ್ಕೇ ನಿಂಗೆ ಅನುಭವ ಕಡಿಮೆ ಅನ್ನೊಡಾ. ಅವರ್ತ ಬುಟ್ಟೀಲಿ ಹಾಕೊಳ್ಳಿ ಇದ್ದ ಚೀಕಾದವ್ಯು ತೊಂದ್ರೆಗಳಾಗತ್ತೇ, ಉಂದೊಂದ್ದಲ ಬೇಕು ಬೇಕಾಂತಾ ಲಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಸಡಿತಾ ಇದೊಂತಾ ರೈಡ್ ಆಗೋಡುಂಟು. ಮಾಲೀಕರು ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡ ತಿನ್ನಿಸಿ ಕಳಚೊಳ್ಳೋತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳೋರು ನನ್ನಂತೋರು, ನಿನ್ನಂತೋರು ರಾಮು ಅಂತಹವರು ಇದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಚಾವು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರ್ತೇ ನಾವು ಬುಟ್ಟೀಲಿ ಹಾಕೊಳ್ಳಬೇಕು!” ಶಿಂಧೆ ಎದು ನಿಂತ.

“ಡಾಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಕಾಬಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗ್ತಾನಿ. ನಿನ್ನ ಸಿಯಮು ಮುರಿಯೋಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಂದ್ದ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬಬೇಡಾ. ಪುರುಷರ ಪ್ರಶ್ನವೆಂದ್ರೆ ಮೈ ಮಾಳ್ವಾಗುತ್ತೇ ಅಂದ್ಯಲ್ಲ ಅದು ತಪ್ಪೊಂತಾ ತೋರಿಸ್ತಾನಿ” ಅವನು ಬೋಗಿಲತ್ತ ನಡೆದ. “ಚಿಕನ್”, ಬಿರಿಯಾನಿ ನಿನ್ನ ತಿನ್ನು. ವಿಕ್ಕಿ ನನಗಿ ರಾತ್ರಿಗಿರಲಿ.” ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಅವಳ ತಂಬಿಗೇ ಬಾರದೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಕ್ಕಿ ಬಾಟ್ಟಿಲನ್ನು ಕೃಗೈತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕ್ಕಿದ್ದ. “ಗುಡ್‌ನೈಟ್”. ಸೆನಿವ್‌ಲ್ಯಾ ತಂಬಜಿ ಹಿಂಚಾಗಾಯಿ. ನಾನೆಗ ಅನುಭವ ಇರುವವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಷಕ್ತಿ.”

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವವಾನವಾದಂತಾಗಿತ್ತು. ಎಣ್ಣರೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ವಾರನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪಸರ್ ಮತ್ತೆ ಕ್ರಾಬರೆ ಉಡುಪುಗಳ ಹೇಳಿದು ಹೊಡಬಾಗ ವೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತಲೆಯತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆದಳು. “ಈಗ ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ!”

ಅವಳು ಗ್ರಿನ್ ರೂಮಿನೆ ಬಂದಾಗ ಆಗಲೇ ರೇಪ್ಪಾ, ರಿಂಚ್‌, ರಿಂಕ್‌, ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಬಾಯಾ ಫ್ರಂಡ್‌ಗಳೂ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತದ್ದರು. ಆರಡಿ ಉದ್ದ ನಾಲ್ಕುಡಿ ಆಗಲದ ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದು ದ್ವಿ ಎರಡೇ ಕುಂಬಿಂಗಳು. ಅವೂ ಜೀಣಾಶ್ರೀಜಾವಾಗಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಯ ಡತ್ತಿಗೇ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟೆ ಅವರ ಆಲಂಕಾರದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನಿಡಲು ಇವರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕೀಯರು ಕುಳಿತ್ತದ್ದರು. ರಿಂಕ್‌, ಹಾಯಾಗಿ ನೀಲದ

ಮೇಲೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಮೊದಲ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೇಖಾ ಸಿಂತೇ ತಲೆಬಾಚಿಕೊಂಡು ಅದೇ ತಾನೇ ಮಾತ್ರದ ಅಲಂಕಾರವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಚ್ಚ ಸೀಲಿಯ ಪಾರದ ಕಾರಕದ ಮೇಲುಧಾರಿನೇಂದ ಕುಚಕಟ್ಟಿಗೆ, ಪುಟ್ಟಿದಾದ ವ್ಯಾಂಟೀ ಥಳಿಫಲ ಹೊಡಿಯತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕಾಣತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಹಾಲೆನೇ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯನ್ನು ರಿಂಕ್ಲನ್ ಬಾಯಾ ಫ್ಲೆಂಡ್ ಸುಧಿರ್ ಕಡ್ಡಿನೇಡುತ್ತಿದ್ದು. ಎತಡನೇಯ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರಂಜು ಚಡವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪುರಾವರ ಮುಂದೆ ತೆಗೆಯಲು ಸಂಕೋಚ. ಅವಳ ಸಂಕೋಚ ಕಂಡ ಆ ಪುರುಷರು ಎದ್ದು ಹೊಗಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. “ರಿಂಕ್ಲನ್, ವಾಂಟ್ ಎ ಡ್ರಿಂಕ್?” ಸುಧಿರ್ ಕೇಳಿದಾಗ ರಿಂಕ್ಲನ್ ಮಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿಡಳು.

“ವೀ ಆಲ್ ವಾಂಟ್ ಬನ್... ಅಂಡ್ ಎ ವ್ಯಾಕ್ ಆಥ್ ವಿಲ್ಸ್ !”

“ನನ್ನ ಹತ್ತು ವಿಲ್ಸ್ ಫಿಲ್ಪ್ರ್ ಇದೆ” ಸ್ವಿಟ್ಟಿಯ ಬಾಯಾ ಫ್ಲೆಂಡ್ ವ್ಯಾಂಟನೆ ಜೆಬಿನಿಂದ ಸಿಗರೀಟ್ ವ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಅವಕು ಒಂದು ತೆಗೆದು ತುಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಗ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರುವ ಬದಲು ಮುಖಿದ ಹತ್ತಿರ ಮುಖ ತಂದಾಗ ಅನೇನೇ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೀಟ್ನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸಿಗರೀಟ್‌ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಂ ಎಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಶಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ನಾನು ಡ್ರಿಂಕ್ ತರ್ತೀನಿ” ಸುಧಿರ್ ಎದ್ದು ಹೇಳಿದಾಗ ರಂಜು ಸಿಟ್ಟುಗಿರಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ. “ರಿಂಕ್ಲನ್, ನೀನು ಸ್ವೀಟ್‌ ಡೌರಿಗೆ ಹೋಗಿರೋ? ಅಲ್ಲೇ ಡ್ರಿಂಕ್ ತೊಗೊಳ್ಳಿ. ನಂಗೆ ತಲೆ ನೋವು. ಸಿಗರೀಟ್ನ ಹೋಗೆ ಯಿಂದ ನಂಗೆ ತಲೆ ನೋವು ಜಾಹ್ನೀಯಾಗುತ್ತೆ.” ಅವಳ ಮಾತನ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ರೇಖಾ ಗೊಣಿದಳು.

“ನಮ್ಮುದು ಹೀನ ಅದ್ವಿತ್ಯ! ಒಂದು ಬಳ್ಳೀ ದೊಡ್ಡಿದಾದ ಗ್ರೀನ್ ರೂಪಿಲ್ಲ ನಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ರಿಟ್ಟಿಂಗ್ ರೂಪಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ಯಾಡೆದ್ದರಿಂದೊರ್ನೆ ಲಾಲ್ ಎಂಟರ್‌ಟ್ರ್ಯೂನ್ ನಾಡೊರೋ! ಬಟ್ಟಿ ಬದಾಲ್ ಯಿಸೊಕ್ಕೂ ಅಸೋಲ್ಲಿ!”

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇನ್ನುಬರು ಗಂಡಷರೋ ಎದೂ ಗೆ ರಂಜು ನಕ್ಕಿಳು. “ಸಾರೀ ಸ್ವೀಟ್ ಹಾರ್ಟ್‌ನು, ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ರಮಿಸಬೇಕು!”

ಅವಳು ಕೆನ್ನೆಗ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತ್ತೊಡಗಿದಳು. ಗಂಡಪರಿಬ್ರಹ್ಮ ಅತ್ಯ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ರಿಂಕೂ, ಸ್ವೀಟಿಯರಿಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ತರಾಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಹೊಂಡಳು. “ನೀವಿಷಿರೂ ಸಿನ್ನು ಬಾಯ್ ಫ್ರೆರ್ಡ್ಸ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಡಿಸ್ತ್ವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಅಭಿಶ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಟ್ರಿಪ್‌ಡಿ ೧೦. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆಯವು ಇಲ್ಲೇ ಬರಾತ್ರಿ. ನಮಗೆ ಪ್ರೈವೆಸಿನೇ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಹೊಸಾ ಟೀಸರ್ಸ್‌ ತಂದಿದ್ದೀನಿ. ಬೆಳಗ್ಗೇ ತಾನೇ ಬರಾಬರಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಂಡೆ. ಸ್ವಿನ್‌ ಕಲರ್‌ದೂ!” ಎದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಬಾಗಿನಿಂದ ಹೊರತೆಗಿದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಚರ್ಚದ ಬಿಜ್ಜದ್ದೀ ಅದ ಅದು ಸಿರಿಗಿದು ಇಲ್ಲಿ ಫಳವಳ ಹೊಳೆಯಿವ ನಕ್ಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಂಗೇ ಅಗಲವಿದ್ದ ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರ ಮಾಟಿದ ವ್ಯಾಯಿದ್ದ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಕಾಂತ್ ಅಜ್ಞರಿಗೊಂಡಳು. ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀ ಒಂದೆಯೇ ರಂಜು ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ ಶಳಚಿ, ತಂದಿದ್ದೀ ಬ್ರಾ, ಪ್ರಯಂಟೀ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರ ವುಂಬ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಅದ್ದು ಹಾಕೊಣ್ಣಾಡೂ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಲೂ ಬಂದೇ. ಅದ್ದು ಬದ್ದು ಬರೀ ಮೈನಲ್ಲೇ ನತ್ತಿಸಿಬಿಡು!” ಸ್ವೀಟಿಗೊಳ್ಳನೇ ನಕ್ಕಳು.

ಬಿಕ್ಕು ಸೊಂಟಿದ, ನೀಳ ದೇಹದ, ನೀಂಟಾದ ಮಾಟನಾದ ದೇಹದ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತೋರ ವಕ್ಕಸ್ಥಾಪ, ಸತೆಂಬ ಕಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚು ಎನಿಸಿತು ರಂಜುವಿಗೆ.

“ನಿಂಗೆ ಇದ್ದು ಹಾಕೊಣ್ಣಾಗುತ್ತಾ? ನೀನೂ ಅಷ್ಟೇ ಹಾಕೊಣ್ಣಾಡೂ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಲೂ ಬಂದೇ! ಇವು ನಿನ್ನ ಸ್ತನಗಳು ಪೂರ ಮುಖ್ಯ ಬಹುತ್ತೇ, ಅದ್ದು ಬದ್ದು ಮೈ ತಂಬಾ ಹಾಕೊಣ್ಣಾದೇ ನತ್ತಿಸಬಹುದು!” ಕೊಂಕಣಿ ಹೇಳಿದಾಗ ರಿಂಕೂ ಅವರಿಬ್ರಹ್ಮಗೂ ಆಗಬಹುದಾದ ಜಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿದಳು.

“ಆಗೇ ಏಕೂ ಕಾಲು-ಎಳೂವರೀಗೆ ಹೋ ಶಾರುವಾಗುತ್ತೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಡ್ರೆಸ್‌ ಮಾಡೊಣ್ಣಿ. ನಾನು, ಸ್ವೀಟಿ, ರೇಖಾ ಬಂದೊಂದು ಹೋ ಹಾಕೊಣ್ಣಾಗಿ ಬಿಟ್ಲೀನಿ. ಈ ಡಾಲಿ ಹೊಸಬಳು. ಅವಳ ಮುಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಣ್ಣತನ ತೋರಿಸ್ತೇಡಿ!”

ರೇಖಾ, ಸ್ವೀಟಿಯ ಕೈ ಹುಡಿದು ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿಲ್ಲ. ರಿಂಕೂ ಅಷರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ರಂಜೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಸ್ವೀಟಿಗೆ ನನ್ನ ಭಿಗರ್ ಕಂಡ್ರಿ ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚು. ಅವಳು ಬೆನ್ನಿಸ್ ಕೋರ್ಪು ತರೆಹ ಇದ್ದಾ ಲೆ. ಅದಕ್ಕೇ!”

ಈವ್ಯಾ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಯಾರ ಕಡೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಗೆದು ತಾನೇ ದೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೊಡಗಿದಳು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ತನಗೆ ಸ್ವಾಲಿಯಿದ್ದಳು. ಈಗ ಅವಳ ಬಡಲಿಗೆ ಒಂದಿರುವವಳು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೊಂಬ್ರೆತ್ತಿಕ್ಕೆ ರಾಜುಮಾಡಿಹೊಗಿದ್ದ ಹೀಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಎಡನೇ ಹೋಗೆ ಒರಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡಳು. ಈಗ ತಾನು ಈ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಂತು ಬಾಳಬೇಕು ಅವಳಿಗೆ ಬಾಯ್ಸ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸ್ಯಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಹೋಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿಯಾವೇ ಈ ವೃತ್ತಿಗೇ ನಾಲೂಯುಕ್ತಾಗ್ನಿ. ನೀನು ಬಾಯ್ಸ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಮಾಡೊಂಡೆ, ಅವು ಸನ್ನ ಕೆಲವು ಖಚುಗಳನ್ನು ನೋಡೊಂಡುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹಂನಾಡೊಂದೇ ಹಣ ಉಳಿಸೊಂಡಿಬಹುದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಅವು ಯಾವಾಗೂ ನಮ್ಮು ಹೀಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಾಡ್ತೂ ಇರೊಡಿಂದ್ರ ಪ್ರೋಲಿಗಳು, ಘಂಡ್ರ, ರೌಡಿಗಳು ನಮ್ಮು ತಂಟಿಗೆ ಬರೊಳ್ಳಿ. ಅವು ನಮ್ಮು ಬಾಡೀಗಾಡ್ನೇಗಳ ಹಾಗೇ! ಸ್ವಾಪ್ನ ವಯ್ಯಾರ ಮಾಡು. ಅವ್ಯಾಪ್ತ ನಗತ್ತಾ-ನಗತ್ತಾ ಮಾತಾಡು! ಅವರ ಜೂತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹ್ಲಾಪ್ ಮಾಡು ಸಾಕು!” ರಂಜು ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. “ನಿನ್ನ ಈ ‘ಪತಿನ್ಯತೆ’ತನ ತುಂಬಾ ದಿನ ಇರೊಳ್ಳಿ!” ಸ್ವಾಲಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. “ಈ ಹಾಳು ವೃತ್ತಿಗೆ ಇಲಿದರೆ ನಾವು ಸಮಾಜದ ಕಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಯಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ಪಿಶ್ಯರಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ಮಜಾ ಮಾಡೊಂಕ್ಕೆ ಗಂಡಷ್ಟು ಬರ್ತುಲೆ-ಆಚೇ ಗಂಡಷ್ಟು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮೊತ್ತೆ ತಿರ್ಗಾಡೊಂಕ್ಕೆ ಕ್ಷದರ್ಭಾರಿ. ಈದು ಒಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೊಂಬು ಹೋಗಾತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮನೆ ಹೆಂಗಡರುಗಳಂತಹ ನಾವು ರಾಕ್ಷಸಿಯರೂತಾನೇ ತಿಳೊಂದಿದ್ದಾರೆ! ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಕರೆದು ಆದರಿಸೋಳ್ಳ, ಗೌರವಿಸೋಳ್ಳ. ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ವೇಶ್ಯಯರಿಗಂತ ಸಾಮರ ಪಾಲು ಮೇಲು. ನಾವು ಬರೇ ಮೈ ತೇರಿಸಿದ್ದೀ. ಅವು ಅದ್ದು ಮಾರೊಂಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಹೆಚ್ಚು, ಎಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಳಂತೆ ನಮಗೂ ಗರತಿಯ ದಂತೆ ಬಾಳೊಂಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು. ನಮಗೂ ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮುಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರಾಂವರ ಇಷ್ಟು ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಿನು ಯಾರು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ತೆವಲು ಕಳೊಂಡ್ರೋ ತನ್ನ ಮಂದಿ ಮಾಡೊಂಡ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ ಆನೇಲೀ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡಿ ಹೋಗಾತ್ತಾರೆ? ನಮಗೆ ನಾವೇ ಕತ್ತಂಗಳು, ನಾವೇ ಏತ್ತರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ-ಬಳಗ, ಸ್ನೇಹ, ದ್ವೈತ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲ. ನಾವು ಕ್ಯಾಬರೀ ನರ್ತಕಿಯರೆಲೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅವಿಭಕ್ತು ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪುರಃವ ನರ್ತಕರೂ ಇದೂ ರೆ. ಸೋಹನ್ ಅಂತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಜೊತೆ ಮಿಲಿ ಅಂತಾ ಬಬ್ಬಿ ಇನ್ನು ನರ್ತಕಾತ್ಮಕಾ. ಅವರಿಷ್ಟರೂ ನರ್ತಕಸೋದು ಮನ್ಯಾಧಲೀಲೆ! ಅದ್ದೇ ನರ್ತನದ ಹೋ ಅದ್ದೀಲೆ ಅವು ಮುಖ ಆ ಕಡೆ-ಇವು ಮುಖ ಈ ಕಡೆ. ಬಬ್ಬರ್ನೆ ಕಂಡೆ ಬಬ್ಬಿಂಗಾಗೋಲ್ಲು!”

ಕಾವ್ಯ ಎರಡು ಹೋ ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಕ್ತುಚೀಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತುರುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುಖದ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಂಜು ಹೇಳಿದಳು. “ಡಾಲೀ, ಸೋಹನ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ವಾಂದಿನ ವಾರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ‘ಮನ್ಯಾಧಲೀಲೆ’ ಮಾಡೇಕಂತೆ. ಟಿಂಪ್ಲೇಜನ್ ಅಂತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚಿಂಬಿದ್ದಾಗೆ ರಂತೆ ನಾನು ಸಭಿಕರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲು ಹೋಡಾಗ ಅವರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಹೇಳಿದ. ಅವಸಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಂದಿಕೊಳ್ಳೋ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅವೇ ಅರಿಸ್ತೂತಾನಂತೆ. ನನ್ನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಗೊತ್ತು? ನಾನು ತುಂಬಾ ಸೆಕ್ಕಿಯಂತೆ! ಅವು ಜೊತೆ ನಾನು ನರ್ತಕಸೋ ಚಾನ್ನನ್ನಿ ಹಿಕ್ಕರೆ ನಾನು ಕಾಸ್ ಬನ್ ಕ್ಯಾಬರೀ ಆಪ್ಸ್ ಆಗೋಡೂ. ಅವಸಗಿ ದೇಶದ ವಿದೇಶದ ಕಾಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಪತ್ರಾ-ದೀಪ್, ಹೃದರಂಬಾದ್, ಮದ್ರಾಸ್‌ಗೆಲಾ ಹೋಗ್ತು ಇರ್ಲಿದೂ. ಅವು ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತುನೆ!”

ರಂಜು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಬಿನ ಪ್ರೊಪ್ರೆಟ್ರಿಂಗ್‌ನೊಡನೆ ಸೋಹನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೀಳ ದೇಹದ, ಮುದ್ದು ಮುಖದ ಸೋಹನ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಂಕು, ರಂಜು ರೇಖಾರತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅಸಂತರ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಕಾವ್ಯಾಳತ್ತ ಹಂಡಿತ್ತು.

“ಷಿ ವಿಲ್” ದೂ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಪರ್ಕ್‌ಸ್ಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ!”

ಕಾವ್ಯ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲ, ನಂಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಬರ್ಲೋಳ್, ನಾನು ಈಗ ಮಾಡೋ ನರ್ತನ ನನಗೆ ಸಾಕು!”

“ನೀನು ಇನ್ನೊಂದೆ ನರ್ತಕಿಯರೆ ಇದ್ದು ನಾಳೇನೇ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದು” ಪ್ರೊಪ್ರೆಟ್ರಿಂಗ್ ಕಣ್ಣಾ ಕಂಪಗೆ ಮಾಡಿ ಹೋಂದು ಹೇಳಿತ. “ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ನರ್ತಕಿಯರು

తా ముందే నా ముందేంతా క్షూ నిలార్తరే, అంధన్వల్ల నీను తలేయెలా ఎంచి మాడ్కియి?"

"ఇవళు కోసచలరబేళు. అదక్కే ఇవళిగే నన్న విషయ తలదిల్ల! డొఎంట్ వరి హస్తి. నానేనూ నిన్న తిందుకూకిబిడొల్ల. సంజోతి నీను శ్లూబ్ ఆగి బట్టి నిన్న దేక ఎలా సుత్తిసిబ్బుట్టిని. సింగపూర్, హాంకాంగ్ గేలా కర్మాందు హోగ్రీఫ్స"

ఆదా యావుదూ కావ్యనన్న ఆక్షిసలిల్ల తాను ఈ సోహనా సింద కేగాదరూ పారాగబేకు. సంభింగద శ్రయేగళన్న నృత్య రూపదల్లి భావ భంగగళల్ల తోరువ ఆ నృత్యదల్లి అవనోందిగి తాను సతీసచారదు! ఆదరి నతిసదిదరి తన్న కాంట్రూక్ష్య రదా గుత్తదే

"నాను ఆ నృత్య నోడబేకలా, నోడదే హేగి ఒప్పి కొళ్లలి! ననగే ఆ రేతి మాదలు తిలయబేకలా!"

"అడేను మహా, నూళీ ఇల్లి ఫస్ట్ హోమ్ మిగిసికొందు బా. నమగూ ఇల్లిగూ అధేగంటే దేళ్లు కడిమేయిదే. అల్లి నన్న, మిలియ నృత్య నోడి నిన్న సెక్ండ్ సెషన్ హోత్తిగి బందుబిడబకుదు!" సోహనా ఆయ్యానిసిద.

ఆగలెందు కావ్య ఒప్పిదళు. తాను అవనోదనే నతిసలు కాంట్రూక్ష్య మాడికొళ్లలు ఒందు దిన సమయ సిక్కితల్లు, బీసువ దొఱ్ఱెగే తప్పిసిదరి నూరువఫ్ ఆయశ్శు ఎందంతాయితు!

మిక్క నతిశియంగి నూరనేయి దినదవరిగే ఆవకు కాదిరువళల్లా ఎంచి ఆతంక.

"ఎంతక చొన్న బిడ్డత్త ఇద్ది గొత్తత్త? నానాగిద్దే కూడ్లు ఒప్పిబిడ్డత్త ఇద్దే. ఏంలి ఇవనోళ్లతి, సింగపూర్, హాంకాంగ్, వాస్కూట్, బేరొతాగేలా హోగి ఒందు, ఆప్ప ఆగ్గ ఒందు ఒంగ్గు కచ్చోళ్లడిదా లే. ఆవళు తిమాండ్ మాడిదమ్మ కెబ్బగళల్లి కూడ్లారే. ఆవళిగే మినిస్టర్ గళల్లా గొళ్లు. యావాగూ ప్లేనిసల్లే ఒడాడ్లా లే. ఆవళత్త, ఎంతెంతక ప్రేసింగ్ ద్రేసాగళనే గొత్తత్త?" రింకు హేళిదళు.

ఆగలూ కావ్యాలిగే అదు ఆశఫ్టచవేనిసలిల్ల.

"అవళిరో కాంట్రూక్ష్యప్లన్గళింద ఆవళ అణ్ణ, తమ్మ ఎల్లు

ದೂಡ್‍ಳ ದೂಡ್‍ಳ ಕೆಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವಕ ಅಕ್ಕೆ, ತಂಗಿ ಇಬ್ಬಿರಗೂ ಭಾರು ಕಡೆ ಕೂಟ್ಟು ವಂದವೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈಗ ಅವಳು ನತ್ತಿಸ್ತೋದು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿರ್ಹೋದ್ದಿಂದ ಸೋಹನ್ ಒಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವನಾರ್ಥನ ಹಃಡುಕುತ್ತಾ ಇರ್ಹೋದ್ದು. ಕೆಲವು ಫೀಲಮಾನ್ ಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ್ಯೋ ವಂತ್ಯಾಗಿ ದೈರಿಪೂರ್ವನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ರಾಕೋಂಡು ವಂತ್ಯು ಮಾಡೊಂತಾಕಂತೆ! ” ರೀತಿ ದನಿ ಸೇರಿಸಿದಳು.

“ಹೂಂ, ಮಾಡೊಂತ್ಯು ಬಿಡು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಮೇರಿಗೆ ಕ್ಯುಕೊಡ್ಡಾನೆ. ಅವನೆ ಆಗೇ ವಂದ್ದುಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅವಳಿಗೂ ಮೂವತ್ತೊಂದು, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗ್ಗೂ ಒಂತು! ಇನ್ನೆ ಷ್ಟುದಿನ ಕಾಣೇತಾರೆ!”

ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ತಾತಾಗಿ ಸೋಡದೇ ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬಬಾರದು ಎನ್ನಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತನ್ನ ಬಟ್ಟಿನನ್ನು ಮಂಬಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಸೋಹನ್ ಏಲಿಯೊಡನೆ ನತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ಶ್ಯಾಂಗಿಲಾ’ಗೆ ಹೊರಬಾಗಿ ಬಬ್ಬೆ ಹೋಗೆಲು ಅಳುಕಿದ್ದು. ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರೂ ಸಭ್ಯನಾಗಿರುವವನು ಚೇಕಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ತಿಂಧುನ್ನು ಪಂಪಕೆನಿ, ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದ.. ಅವನು ನಸುನಗುತ್ತೋಂದೆ ಬಂದ.

೧೦

ನಾನು ಹೇಳಲಿಭ್ವವೇ ನಿಂಗೆ ಅಸುಭವಸಾಲದೂಂತೂ. ನಿನು ನನ್ನ ಶ್ಯಾಂಗಿಲಾಗೆ ಕರೊಂಡು ಹೋದೆ ಸೋಹನ್ ಖಂಡಿತಾ ಸಿನ್ನು ಒಮ್ಮೆಂಬೆಂದು. ಅದಕ್ಕೇ ಸಿನ್ನು ಶ್ಯಾಂಗಿಲಾವರೂ ಕರೊಂಡೆನ್ನೇಗೆ ಬಂಡೀಸಿ ಬಳಸಿ ಬರೊಳ್ಳಿ ಹೊರಗೆ ನಾನು ಕಾಯ್ತು ಇರ್ತೀನಿ. ಸಿನ್ನು ವ್ಯವಹಾರ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸ್ತೂಂಡು ಬಂದಿದ್ದು”

ಅಷ್ಟುದರೂ ಜೊತೆಗೆ ಬರಲು ಒಮ್ಮೆಕೊಂಡನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕಾವ್ಯನೀ ಸಮಾಧಾನವಾಲಿತು.

ಕಾವ್ಯ, ಶಿಂಥಿ ಇಬ್ಬರೂ ಶ್ಯಾಂಗಿಲಾಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ವೋಡಲ ಹೇಗೆ ಅದೀತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಕೋಗಲು ಕಾವ್ಯ ಕಡರಿ ಕೊಂಡಾಗ ಶಿಂಥಿ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ.

“ಅಧ್ರ ಮುಖಾಗಿದ ಹೇಳಿ ಚಳಿಯೇನು, ಮುಳೀಯೇನು! ಹೋಗೂ ಹೋಗು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನು ಈಜುವ ಕೊಳಗಳೇ!”

ಕಾವ್ಯನ ಮುಖ ಸೋಡಿ ನಕ್ಕ. “ಕೆದರಬೇಡಾ. ನಾನೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲ್ಲ-ಇಲ್ಲಿ ರೀಸೂಪಾರಾನಲ್ಲಿ ಕೂತ್ತೋಂದು ಏನಾದ್ದೂ ಕುಡಿತಾ ಇರ್ತಿಸಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಒಳಗೆ ಹೋಡಳು. ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬರುವಕ್ಕಿಂದು ತಳಿದಿದ್ದ ಸೋಹನ್ ಪ್ರಕ್ಕರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಎದ್ದೀ ಬಂದ. ಅವನು ಷಾಹಿದಾರ್ ಪರವಾಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿ. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಗ್ರಿಸ್ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದ್ದೀರ್ಯು. ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದ ಕುಳಿತು ಹೇರಬ್ರ ವೂಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ ಮಿಲಿಯ ಪರಿಚಯ ವೂಡಿಸಿದ. ಸೋಡಲು ಒಹಳ ಸುವಾರಾಗಿದ್ದ ಮಿಲಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಅಪ್ಪು ಹೀಸರುವಾಸಿಯಾದಳಿಂದು ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯಾಯ್ತು. ತೆಳ್ಗೆ, ಬೆಳ್ಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈವಾಟ ಒಹಳ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

“ಮಿಲಿ ಇವ್ವೇ, ಸಿನ್ನ ಬದ್ದು ತೋಗೊಬೇಕೊಂತಿದ್ದಿ ಸಿ. ಇವಳು ಡಾಲಿ ಅದ್ರ ನಾನು ಇವ್ಯ ಹೆಸ್ತ ಬೆದಲಾಯಿಸ್ತಿಸಿ. ‘ರಿತಿ’ ಅಂತ ಇದ್ರ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತೇ!”

ಮಿಲಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತ ಸೋಡಿ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷಾಯ ಯಿದ್ದೀ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಹಲ್ಲೋ, ಸೋಹನ್ ಸಿನ್ನ ಚೂಸ್ ವೂಡೊಂಡಿದ್ದು ತಂಬಾ ಸಂತೋಷ...ಸೋಹನ್, ಇನ್ನೂ ಹೀಗೇ ಇಡ್ಲಿ ದ್ರುಸ್ ಚೆಂಜ್ ವೂಡೊಂಡಿದ್ದಿರು? ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ನರ್ತಕಿಯರು ಎದುರಿಗಿದ ಸಣ್ಣ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರು. ಅದರೆ ಮಿಲಿ, ಸೋಹನ್ ಇಬ್ಬಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ರೂಮಿದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

“ಹವ್ವು ನಮಿಷಿರ ಪಂಫಾರ್ಕೈಸ್ ಸೋಡಲು ಬಂದಿದಾ ಲಿ. ಇನ್ನೂ ಈ ಪೀಲ್ ಹೋಸಬಳು! ಸೋಹನ್ ಬಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ನಾನು ಇವಳ್ಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಟ್ರೈನ್ ವೂಡೊಂಡಿತ್ತಿಸಿ ಇಜುರಾಹೋಡಿಂದ ಕೆಲವು ಸ್ಟೋಟೋಸ್ ತಂದಿದ್ದಿಸಿ. ಅ ಹೊಸಸ್ ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿದ್! ಅಲ್ಲಿ ಒಳೆಲೂರು, ಹಳೆಬೆಡು ಮಂದಿಕೆಗಳಿಂತೆ ಅಲಂಕಾರ ವೂಡಿಸ್ ಕೊಂಡೊ

ಇದಿಲ್ಲಿ ” ಅವನು ಮಿಲಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯಾಚ ಎಡೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಮಿಲಿ ನಾನಾಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯಾಚ ಕೈಕುಲುಕಿದಳು.

“ಆಲ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್. ನನ್ನ ದು ಸೋಲೊ ಒಂದು ಷಟ್ಟಂ ಇದ. ಮುಂದಿಗೆ ಬರ್ತೀಸಿ. ಕಂಸೇಲಿ ನಮ್ಮಿಬುರದೂ ‘ಟಿಂಪ್ಸೇವನ್ಸ್’ ಇರೋದು.”

ಅವಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ ವೇಲುಡಿಗೆ ತೆಗೆದಾಗ ಕಾವ್ಯಾಚಿಗೆ ವೇಣು ಚಳಿಗಿಡಿಯಿತು. ಕುಜತ್ತೊಟ್ಟುಗೆನ್ನು, ನಾತ್ರ ಮಾಟ್ಟುವಂತಿದ್ದ ಗುಲಾಬರು ಹೂವುಗಳಂತಿದ್ದ ಕಟ್ಟು, ಕಿಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ನಾತ್ರ ಮಾಟ್ಟದ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ಎಲೆಗಳಾಕಾರದ ಪ್ರಾಂಟೇಗಳು ಇಷ್ಟೇ ತೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ! ಏಲಿ ಅದರ ವೇಲೊಂದು ಪಾರದಶ್ವಕವಾದ ಕೇಹನ್ನು ರಾಕಿ ಕೊಂಡಳು. ಸೋಹನ್ಸ್ ಅವಳತ್ತ ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು.

“ಮಿಲೀ, ಸನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಸುಳ್ಳಾಗಳು ಕಾಣಿಸ್ತು ಇದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಟಿಚ್ ಆಪ ನಾಡಿಕೋ! ” ಶಾನೇ ಎದ್ದು ಫೌಂಡೇಶನ್ ಕ್ರಿಂ ಹಳ್ಳಿ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಿ ಸವರಿ, ಪೈಡರ್ ಸಿಂಹಿನಿದ.

“ನನ್ನ ಬಾರು ಇನ್ನೊಲ್ಲ ಬಿಗಿ ನಾಡ್ರಿಯಾ! ” ಮಿಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ಸ್ ಅವಳ ಬೆಂಬು ಹೀಡೆ ಡೋಗಿ ‘ಬಾರು’ನ ಹೊಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಗಿ ನಾಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಕಳ್ಳಿರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇಡು ಈ. ಮಿಲಿ ಅನಂತರ ತನ್ನ ಸೂಂಪ್ರಾಕೀಸ್ ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸಣ್ಣ ಘೋಟೊ ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. ಅದು ಅವಳ ಸ್ವರ್ಯಕರಿಸಿರಬೇಕೂ ಎಸಿತು ಕಾವ್ಯಾಚಿಗೆ. ಅದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗಿಡುವಾಗ ಅದು ಪೂರ್ವ ಗೋಚಾರವಾಯ್ತು. ಅದು ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ಘೋಟೊ. “ಇದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರ್ಲ ಮರಿಯೋಲ್ಲ ” ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಏಲಿ ಒಳಗಿಟ್ಟಿಳು. “ಇದು ಯಾವಾಗೂ ನನ್ನ ಸೂಂಪ್ರಾಕೀಸಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇ! ”

ಹೊರಗೆ ನೃತ್ಯವೇಂದು ಮುಗಿದು ತಿಳಿದ ಮಿಲಿ ಹೊರಗೆ ನಡಿದಳು.

“ಬೇಕಾದ್ದು ಸೀನೂ ನೋಡು ಬಾ. ಆ ಕಾರ್ಬೂರಾನಲ್ಲಿ ಸಿಂತುಕೊಂಡೆ ಕಾಣಿತ್ತೇ”

“ನಾನು ಕರೊಫ್ಲಂಡು ಬರ್ತೀಸಿ-ಸೀನು ಹೋಗು” ಸೋಹನ್ಸ್ ಹೇಳಿದ.

ಮಿಲಿ ವೇಡಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಇಸರನ್ನು ಘೋಷಿಸ-ತ್ತಲೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಾಕರಿಂದ ಕರತಾಡನ ಮಾಗಿಲು ಮಾಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವರಂತೆ ಎದ್ದು ಸಂತು ಕೈ ಬೇಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳತ್ತ ಚಂಂಬಣಗಳನ್ನು

ತೂರಿದರು. ಒಬ್ಬನಂತೂ ಮಿಲಿ ಸಂಶೋಧ ವೇದಿಕೆಯತ್ತಲೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಿಲಿ ಮೇಲೊಡಿಕ ತೆಗೆದಾಗ ಆ ಬಣ ಬಣದ ಕಿರುಗುವ ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆತ್ಮಂತ ಚೆಲುವೆಯಂತೆ ಕಂಡಳು. ಹತ್ತಾರು ಜನ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿದರು. “ಮಿಲಿ, ಮಿಲಿ”. ಸ್ವಾರ್ಥ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾಯ್ದು. ಅವಳು ಮೈ ಕುಲುಕಿ, ರೈಚೆಕ ಭಾವ ಭಂಗಿಗಲ್ಲಿ ಸಂತಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಣರು ಹಂಚಿದ್ದು ಕುಣಿದರು. ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂಶೋಧ ಸೋರೆನಾ ಅವಳ ಕೆವಿಂದಿಲ್ಲಿ ಉಸಂದಿ. “ನೋಡೂ, ಎಷ್ಟು ಮೈ ಮರಿತು ನಾರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಈಸ್ ಎಗ್ರೆಟ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ !” ಅವಳು ಹೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಟ್ಟಪ್ಪಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಬದ್ದು ಬಿಡುತ್ತವೇ ಎಂಬ ಭಯ ಕಾವ್ಯಾಳಗಿತ್ತು. ಅಧ್ಯ ನಾರ್ತಿಸ್, ಪ್ರೇಕ್ಷಣರ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದು ಹೋದ ಮಿಲಿಯ ಕ್ಯಾಸವರಿದವರು, ಕ್ಯಾಮುತ್ತಪ್ಪಿವರು, ಸೊಂಟ, ಹೊಟ್ಟಿ ಸವರಿದವರು, ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಸಿದವಂಗೆ ಲೈನ್‌ವೇ ಇಲ್ಲ.

“ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಿ. ಕಾಂಟರ್‌ಕ್ರಾಪ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಲ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ? ” ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋರೆನಾ ನಶ್ಯ.

“ಅದೆಲ್ಲ ಬರಿ ಹೋಕ್. ಇಲ್ಲಿ ಬರಿ ಏ ವಿಜಲೆನ್‌ನವರಿಗೂ ಆದು ಗೊತ್ತು. ಕೈಬಿಸಿ ಮಾಡಿಸೇರ್ಪಂದು ತಿಂಡೂ-ಕುಡೂ ಮಜಾ ಮಾಡೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರಾಂಗಿಲಾನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಸುರಿಯೋಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಿಲಿನೇ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನೂ-ಅವ್ಯಾ ಇಬ್ಬು ಮಾಡೋ ನ್ಯತ್ಯ ನೋಡುವಿಯಂತೆ ಇರು. ಒಂದೆ ಕೇ ನಮ್ಮನ್ಯ-ಕ ಬಿನ ಪೆಲಪ್ಪೆಟ್ರೋನ ರೌಂಡ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿದೂ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸ್ತೊಂದು ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಪ್ರೊಪರ್ಟೀ !”

ಮಿಲಿ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯೇರಿ ನ್ಯತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ತಾನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಟ್ಟಪ್ಪಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿತೊಡಿದಾಗ ದೀಪಗಳು ಫ್ರೈನ್ ಆರಿದವು. ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಎದೆ ಮಾಂಚೆಕೊಂಡು ಕುಡತೊಟ್ಟಿಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸೆಡಕು. ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಣರು ನುಗ್ಗಿದರು. ತಾನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದ ಮೇಲು ಹೊಡಿಕೆಯನ್ನು ಮೈಗೆ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದ ವ್ಯಾಂಪಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿತೊಡಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಣರು ಹಂಚಿದರು. ಒಬ್ಬ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಕೈಲಿಹಿಡು ಒಂದು ಎತ್ತಿ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಸುರಿದೆಬಿಟ್ಟು. ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣಾಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಂಪಿಯನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಸೆದು ಮೈಯನ್ನು ಪಾರದರ್ಶಕ ಮೇಲು ಹೊಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಚೆಕೊಂಡು ಮಿಲಿ ಕೈ ಬೀಸಿ, ಒಳಗೋಡಿ ಒಂಡಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಲವರು ಓಡಿ

ಬಂದರು ಮಿಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದವಳೀ ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಕು. ಸ್ನೋಪ್ರೋಗ್ರಾಫರನೇಂಬ್ರ ಅವಶತ್ತ ಬಂದ. ಬಂದೇ ಬಂದು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಪ್ತಿಗೇತ್ತಿನಿಂದು.

“ಹೀಗಲ್ಲ, ನಾನು ಬಟ್ಟಿ ಧಂಡಿ ಬರ್ತಿನಿ, ತೆಗಿವಂತೆ” ಧಡಾರನೆ ರಣಮಿನ ಬಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಶಾವ್ಯ ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಅತ್ಯೇ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಮಿಲಿ ಅಚ್ಚಿಗೆಂಂಬ ಷಿಫಾನ್ ಸಿರೆಯುಟ್ಟಿ ಮೈ ತುಂಬಾ ಸರಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹಣಗೆ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟಿ ಸಂತಿದಳು.

ಸೋಹನ್ ಶಾವ್ಯ ಇ ಕೈ ಅದುಮಿದ. “ಸೋಡಿದಾಯಿ?”

ಶಾವ್ಯ ಇಗೆ ಕಂಡಿಸಿಯಾಯಿತು. ತಾನೂ ಹಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ದೇವರೀ ಗತಿ!

ಅವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಿಲಿ, ತನ್ನ ವೊದಲಿನ ಉದುವು ಕಳಚಿ, ಸೋಹನ್ ಸೋಂದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಳ ಉಡಿಗೆ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಶಾವ್ಯ ಇನ್ನು ಸೋಡಿ ಅತ್ಯೇಯಾಗಿ ಕರೆದಳು.

“ಬಾ, ಏನು ತೋಗೊತ್ತಿ? ನನ್ನ ಗೆಸ್ಟ್ ಅಗಿರು ಇವುತ್ತು!”

“ಇಲ್ಲ ಈ ಹೋ ಆದ್ದೇಲೀ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕು. ನನ್ನ ದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗಬೇಕು! ನಿಮಿಂತಿ ರ ಟೆಂಪ್ಲೇವನ್ ಸೋಡಿ ಹೋಗಿನಿ.”

“ಸೋಹನ್, ಎದು ಲೋಟಿ ಪ್ರೂರ್ಬಾಜ್ಯಾಸ್ ಆದೂ ಹೇಳು.” ಸೋಹನ್ ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಿಗಿದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಸೋಡಿದಾಗ ಶಾವ್ಯ ಇಗೇ ನಾಟಕೆಯಾಯಿತು. ತುಂಡು ಕಡುಗಿಂಬಿನ ಚಡ್ಡಿ ಬಿಂಬಿ ಏನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲವಾದ ಎದೆ, ಅವನ ಮೈ, ಸೊಂಟಿ, ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಮೈಯನ್ನು ಸಡಿಲಗೆಂಳಿಸಲು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೇ ಅಚ್ಚಿರಯಾಯಿತು. ಇವನು ದೇಹವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶಿಸ್ತಿಸಿನಿಂದ ಶಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ! ವಿಲಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಮುತ್ತನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಶಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆಲ್ಲೋ ಕೂಗಿದಳು. “ರಾಜೂ, ಎಡು ಜ್ಯಾಸ್ ನನ್ನ ಆಕಾಂಟಿನಲ್ಲಿ!” ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾದುಹೋದ ಶಬ್ದನ ಬೇರರ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಸೋಹನ್ ತನ್ನ ಮಾಃಿದ ಮೇಕಪ್ ಗಾಗಿ ಅಚೆಕಡಿಯಿದ್ದು ಕನ್ನಡಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಿಲಿ ಶಾವ್ಯ ಇಗೆ ಸಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು. “ಸೋಹನ್ ನ ಮಾತ್ರ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬಳ್ಳಿಯ ಶಾಂಪ್ರಯಾಕ್ರಾಗಿ ಗಳವೆ. ಅವನನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರಿ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ

ಹಾಳುವೂಡಿಬಿಡ್ಡಾನೆ ! ಅವನಿಗೆ ಹೋ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯ. ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಚೆಲುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗುವವನಾಗು. ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯವ್ಯು ಚೆಲುವೆ ಯಾರೂ ತಲ್ಲಿ ಅಂದ್ವ್ಯಾಂಡಿದ್ದಾನೆ. ‘ಹೋ ಮಾಡು, ಹಣ ಗಳಿಸು’ ಇಪ್ಪೇ ಅವನ ಧೈರ್ಯ !’

“ಮಹಕ್ಕಳಾನ್ ? ಮದದವೀಯಾಗಿದ್ದಾನ್ ?” ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣರ್ಥಿದಳು.

“ಹುಂ ಎರಡು ಮಹಕ್ಕಳಿವೆ, ಒಂದು ಗಂಡು, ಒಂದು ಕುಳಿ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೀನು ನೋಡಬೇಕು ! ಸತೀಸಾವಿತ್ರಿಯಂತದ್ದಾನ್ !” ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ನಂಬಲೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

“ಸೋರೆನ್ ಗೆ ಏಸಿದ್ ರೂ ತನ್ನ ಹೋ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ! ತನಗೆ ದೂಂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕು, ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎನ್ನು ಕೂಡೆ ಒಂದಿತೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಯೇ ಕೃಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾಲ್ಕು ಸ್ವಾಚ್ಚಾ ಬಾಟಿಲ್ಲಾಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಸೆದುಬಿಟ್ಟು. ಸನ್ನ ನಾನೇ ವಾದ್ವ್ಯಾ ಆಗ್ನಿನೆ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಹಂಡಿಯಾಗಿರು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಯಾರೂ ನತಿಸೋಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೇನೋ ತುಂಬಿ ಇಷ್ಟು. ಹಾಗಂತ ಅವನ ಆ ಮುಗ್ಗಳು ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ಒಟ್ಟಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಜಿಟ್ಟಿ ನಾನು ಹೊರಟುಹೊಗ್ಗಿನ್ನೇ ಅನ್ನೋ ಕೂಡಕ್ಕೇ ಸಿನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಹ್ಯಾಂಡು ಬಂದಿರೋದು.” ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೋರೆನ್ ಶುರಿತ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದ. ಬೇರರ್ ತಂದಿತ್ತ ಜ್ಞಾನಸ್ನು ಮಿಲ ತಾನೋಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕಾವ್ಯಾಳಿತ್ತಳು. ಸೋರೆನ್ ಸೂಟಿಗೆ ನಕ್ಕು.

“ಆಗೇ ನನ್ನ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ್ಯಾ ಮಿಲ ?”

“ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಹೋಗಿ ಮುಂಚೆ ಕುಡಿಯೋಲ್ಲ. ಅದ್ದೀಲೇತಾನೇ ಕುಡಿಯೋದೂ ? ಅದು ಅಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಈ ಸಾಫ್ಟ್‌ಡ್ರಿಂಕ್‌ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಕು !”

“ನೀವು ಹೆಂಗಳರು ಗಂಡಸರನ್ನು ಬಕ್ಕಾಂತಾ ತಿಳ್ಳೊಂದಿದ್ದೀರಾ ?” ಮಿಲಯ ಕನ್ನೆ ತಟ್ಟಿದ. “ನನಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು, ಕಾವ್ಯಾಲಿಗ ಮಾತ್ರ, ಹೂಡಿಯೋಕೇ ನೀನು ಡ್ರಿಂಕ್‌ ಕೊಡ್ಡಿರೋದೂ ! ಹೋ ಆದ್ದೀಲೇ ಇಬ್ಬಿಗೂ ನಾನು ಡ್ರಿಂಕ್‌ ಕೊಡ್ಡಿಸಿ ! ಕವು ಅನ್ ವಿ.ಆ, ಡಿಮ್ಪ್ರೋ ಅನ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಾನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡೋಣ.”

ಹೊಸ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ

ಮಿಲಿ ಅವನ ಕೈಗಿಡಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. “ಕಾವ್ಯ ಸಿನಿಲ್ಲೀ ಇರು. ಈ ಏಟಂ ಆದ್ದೇಲೇ ಅಲ್ಲಿರೋ ಯಾವ ಗಂಡೂ ಶಯನುದಿಂದಿರೋಲ್ಲಿ. ಸಿನ್ನೇಲೇ ಎಗರಿಬಟ್ಟಾರೂ !” ಮಿಲಿ ನಕ್ಕು ಹೊರಟಿ.

“ಇದೇ ಸಿನಿಷ್ಟ, ಬಂದಿತ್ತಿನೆ” ಸೋಹನ್ ಕೇಳಿ ಹೊರಟಿ.

ಮರೀಯಲ್ಲೀ ಸಂತು ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನಿದಳು ಮಿಲಿಯ ಅಥ ನಗ್ನ ಸ್ವತ್ವ ನೋಡಿಬಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಡರಿಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಡರಿಕಿಯ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಿಲಿ, ಸೋಹನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹಿತ್ತಾತ್ಮಕ್ಕು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬರುವ ಕಾಗಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯು ಮೇತಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂತ ಖೇಡಿಸಲ್ಪಿ ಮಿಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಸೋಹನ್ ಹಿಂದಿಸಿಂದಳೇ ಬಂದ. ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಿಯ ಅವಳ ಬಂದೊಂದೇ ಮೇಲಿಂದುಗೆಯಾಗಿನ್ನು ಕಿತ್ತೆ ಕಿದ. ಅವನು ಕಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಿಲಿ ಅವನಿಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಂತೇ ಅವನ ಕತ್ತು ಮೈ ಸವರುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲ ಪುಂಡ ನಡೆದ ಕಾವಃಕೇಳಿಯನ್ನು ಅವನ ಸೋಡೆಲಾದೇ ಕಣ್ಣಿಜಿಂಡಿಯಿಂದು. ಮೈಯೈಲ್ಲ ಬೆವಡಿ ಹೋಯಿತು. ಕೊರೆಗೆ ಕೇಕೇ, ಚಪ್ಪಣಿ, ಕೂಗಾಟಿ, ಚರ್ರಾಟ ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಅವಳು ಕಣ್ಣಿರೆದದ್ದು, ಮಿಲಿಯತ್ತ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರು ಧಾವಿಷುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಹನನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಿಲಿ ಅವರ ಕೇಗೆ ಸಿಗದೇ ನುಸುಳಕೊಂಡು ಒಡಿ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಬರದಂತೆ ಸೋಹನ್ ನಿಂತಿದೆ.

“ಹೇಬೇ ಅಯಿತಲಾ ! ಹೋಗಬಹುದು ! ಗುಡಾನೈ ಟ್ರೆ. ನಾಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಸ್ಸಿ ಸೋಡುವಿರಂತೆ !”

ಮಿಲಿಯ ಹೊತೆಯೇ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿಹೋಗಿತ್ತು. ತಾನೇಕೆ ಈ ಕೂಪದೊಳಗೆ ಬಂದುಬಿಡೆ !

“ಹೇಗೆತ್ತ ನಮಿತ್ತಿಬ್ಬರ ನ್ನತ್ತೀ ?” ಮಿಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಮಾತು ಬಿದಲಾಯಿಸಿದಳು.

“ಅಗ್ಗೇ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೊರಡಬೇಕು !”

“ತಾಳು ಸೋಹನ್ ಬರತ್ತಾನ ! ಒಬ್ಬೇ ಈಗೆಲ್ಲಿ ಹೋಗೊಂತೇ ?”

ಸೋಹನ್ ಒಳಗೆ ಬರಿತ್ತಲೇ ಮಿಲಿ ಕಿಲಕಿಲನೇ ನಕ್ಕಳು. “ಸೋಡು ಈ ಹುಡುಗಿ ಹೆಡರಿಬಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ. ಮೊದಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡು.”

ಸೋಹನ್ ಕಾಯಾಗಿ ಕಾಲು ಜಾಚಿ ಕುಳಿತ “ತಾಳು ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿಯೋಗಿದೆ. ಬಂದು ಹೇಗೆ ಕಾಕಲೇಬೇಕು !” ಅವನು ಹೇಳಿತ್ತರು

ವಂತೆಯೇ ರಾಜು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಡಾ ಬಾಟಲು ಒಂದು ಗ್ರಾಹಿನೆಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಾಪ್ತ ತಂದಿದೆ.

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಕ್ಷಾಬ್ಜಿಗೆ ಮರಳುವವ್ಯವರ್ಲ್ಯಾ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕೃಕಾಲುಗಳು
ಮರಗಟ್ಟಿಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಈ ಸೋಹನ್ ನೋಂದಿಗೆ ಏಲಿನಿಂದ
ವಂತೆ ಸರ್ಕಿನುವುದು? ತನಗದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ
ಅವನಿಂದ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೀಕು. ತಾನವನೋಂದಿಗೆ ಸರ್ಕಿನುವುದಿದ್ದೇ
ಅವನು ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಸೋಹನ್ ತಾನೇ ಒಂದು ಅವಳನ್ನು ಒಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ
ವೇಲ್ಲನೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಈ.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರಾಂಡ್ ಹೊರಗೆ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ ಗುಡ್ ನ್ಯೆಟ್”
ಅವರಿಬ್ರಹ್ಮ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಹೊರಗೆ ಒಂದಳು. ಶಿಂಧೆ ಅಲ್ಲಯೇ
ಕಾವಿದ್ದು. ಅವನೋಂದಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಹೇಳಿದಳು.

“ಸೀವು ನಂಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ದಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಬಿಡಿ ದ್ದೇನೇ!”

“ನಾನೆಸಿರೋಡೇ ಆದಕ್ಕೆ, ಏನೇ ಇಂದು” ಶಿಂಧೆ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಸೋಹನ್ ಜೊಂಕೆ ಅಂತಹ ಅಶ್ಲೀವಾದ ಸೃತ್ಯ ಮಾಡಲಾರಿ.
ಅವನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ!”

“ಅದಕ್ಕೆಲೂ ಉಪಾಯ ಆವೇಳೆ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ. ನಂಗೆ ಸೋಹನ್
ಜೊತೆ ಮಾಡಲು ಇವ್ಯವಿಲ್ಲಾ ತಾನೇ? ಏಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಡು.”

“ಅವನು ತುಂಬಾ ಅಪಾರ್ಯಕಾರಿ. ಅವನನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು
ಬೇಡಾಂತ ಏಲಿ ಹೇಳಿದಳು”

“ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಇರ್ಲಾಮು ಯಾವ್ತೂ ಇಲ್ಲ! ಸುಮ್ಮೆ ತಲೆ
ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ!”

ಶಿಂಧೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ದಿನದ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಂಗಳೂ
ಮಂಗಿಯುವವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತಾಳ್ಳುಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಹ ಸ್ತರಕೆಯಲ್ಲಾ
ಅವಳನ್ನು ಮುಂತ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿದ್ದೂ ಇನಾವುದಕ್ಕೂ ಅವಂಜಸ
ವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲೇ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಸ್ಯದ್ಧಳಾಗು
ತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಯನೇಜರ್ ಒಂದು ಅವಳಿಗೊಂದು ಕಾಗದ ಕೈಗೆತ್ತಿ. ಕಾವ್ಯ
ಬೇಡಾಗ ಅವಳಿದ ನಡುಗಿತು. “ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ
ಸರ್ಕಿನಲು ಅಭಯಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು!” ಅದರ ಕಳಗೆ ಪ್ರೌಪ್ಯಂತಿನ

ಸಹಿಯಿತ್ತು. ಅದೊಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಜಾತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಏರಿದೂ ಇತ್ತು. ಕಳಬ್ಬಿನಿಂದ ಶಿಂಧಿಯೋಡನೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು.

“ಇದ ರೋಂಬ ಪಾಸ್ಪುಕಾಸ್ಪ ಚಾನ್ಸ್ ಡಾಲೀ, ಇಪ್ಪೆನೇ ಆವಾ ಅನ್ನ ವಿಡು. ಇಪ್ಪೆನೇ ಪದಿನಂಜಿ ಆಯಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಸ್ ಹೊಂಡುವರೆ !”

ಶಿಂಧಿ ಅವನನ್ನು ತಡೆದ “ಆಡಾ, ಸುಬ್ರಮಣೆ ಉನ್ನ ಕಮಿಷನ್ ಎವಳ ?”

ಸುಬ್ರಮಣೆ ಹಳ್ಳಿ ಕಿರಿದ. “ಅಯಿರ ರೂಪಾಯಿ !”

“ಇಂದಾ” ಶಿಂಧಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ನೋಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತುರುಕಿದ. “ನೀ ಪ್ರೋ, ಡಾಲಿಕೆ ಒಡಂಬು ನಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲ !”

ಸುಬ್ರಮಣೆ ವ್ಯಾಸಾರ ವ್ಯವಹಾರದ ಫಾಸೆ, ಶಂಕ್ರಾನ್, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

“ಅಪ್ಪಡಿಯಾ ? ಪಾನಂ ! ನಾ ವರೆ ಸಾಲ್, ಸಾವರೇ ಡಾಲಿ” ಜೇಬಿಗೆ ಹಣ ಇಳಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

“ಇವರೆಲ್ಲ ಜಿಗಣ ವಂತದವರು ! ನಕ್ಕತಿಕರು !” ಕಾವ್ಯ ಗೊಣಗಿದಳು.

“ಶಿಂಧಿ ಪ್ರೌರ್ಚೆರ್ಚ್ ಟುಗ್ ನಿಂದ ಹುಕುಂ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದೆ.”

“ಬರಲಿ ಬಿಡು, ನಾಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ಸೀನು ಲಾಡ್ಡಿನ ರೂಪು ಬಿಟ್ಟು ಬರೆತೆಕ್ಕಾಗೋಳಿ. ಸಿಂಗೆ ದಢಾರ ಎದ್ದಿರುತ್ತೇ !”

೧೧

ತಕ್ಕಣ ಅವನು ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ರೂ ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಳು. “ಸ್ಯಾಲಿ ಆದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ್ದು !”

ಶಿಂಧಿ ನಸುನಕ್ಕೆ. “ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾನ್ ನಾನು ಫೀಸು ವಷಾಲು ಮಾಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ ಸ್ಯಾಲಿ ಹೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲಾ !”

ಕಾವ್ಯ ಚರ್ಗಾಗಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. “ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರುಬೆಕಾಗುತ್ತೆ, ಸುಬ್ರಮಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಫೀಷನ್ನು ಆದಮ್ಮ ಬೇಗ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

“ನಾಳಿ ಒಂದು ನಾನೇ ವಸೂಲಿ ನೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಸರವಿಲ್ಲ, ಒಂದುವಾರ ಟ್ರೈಂ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿನಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿ ಶೀರಿಸಿದರಾಯ್ತು!”

ಅ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಭಿಗೀ ಶಿಂಥೆಯ ಸ್ವೀಕರೆ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಮೇಲೆನಿಸಿತು. ನೂರಾರು ಜನರ ಮುಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಣವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಬ್ಬ ನನ್ನ ತಾನು ಮೇಚ್ಚಿಸಿದರಾಯ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೇಳಗೆಯೇ ಶಿಂಥೆ ಹೊಗಿ ಕಲಬ್ಬಿನ ಪ್ರೌಪ್ರೇಟರ್‌ಗೆ ತಳೆಸಿ ಒಂದಿದ. “ಇಂಗಿ ದಧಾರ ಎದಿದ. ಆದು ಬಹಳ ಬೇಗ ಹರಡುವ ಸೇರಿತು. ಆವಳಿಗೆ ಪೂರ ಇಳಯುವವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಅವಳ ಲಾಡಿನ ರೂಮಿನ ಬಳಿ ಬರುವುದು ಬೇಡಾ!”

ಸೇರಿಹೆನ್ನ ಇಡ್ನನ್ನ ಕೇಳಿದಾಗ ಹಲ್ಲುಕಡಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯ ತನಗೆ ಬೇಕಂತಲೇ ಈ ರೀತಿ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ಎಂದೆಸಿತ್ತು. ಕೊಡಲೇ ಹೊಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಬರಬೇಕೆಂದುಕೂಡಂತೆ. ಆದರೆ ಶಿಂಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದು. ಒಂದಲೂ ಒಂದು ದಿನ ಕಾವ್ಯಭಿಗೀ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶನ್ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಲು ರೇಖಾನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ. ರೇಖಿಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಕ್ರಿಗಿಟ್ಟಿಕೆದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ವಾರ ಬಿಟ್ಟು ಕಲಬ್ಬಿಗೆ ಬೇಳಗೆಯೇ ಒಂದ ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಮಾಡೇಜರ್ ನೋಡಿ ಪ್ರೌಪ್ರೇಟರ್‌ಗೆ ತಳೆಸಿದ. ಪ್ರೌಪ್ರೇಟರ್ ಒಂದವನೇ ಅವಳ ಕ್ರಿಗೆ ಒಂದು ತಂಗಳು ನರ್ತಿಸಿದ್ದ ಕ್ರಿಹಣ ಕೊಟ್ಟು “ನೀನು ಸೋಹನ್ನಾ ಜೋತಿ ನರ್ತಿಸುವುವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಳಿಸಿದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಇಲ್ಲಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೀ!”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ತಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗೆವುದು? ಸುಬ್ರಮಣಿ ಆಗಲೇ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಂದು ಮರಿಯಾಗಿದ್ದ.

“ಸರ ನಂಗಿ ಹೀಗ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಇಂಟ್ರೋಡ್ಕ್ಯೂಟ್ ಇರುವುದು ಒಂದೂವರೆ ತಂಗಳು!”

“ಆದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಯಾವಾಗ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತ ಹಿಡಿಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ ಆವೇತ್ತೇ ನಾನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಸಿನ್ಹ

ಜೊತೆಗಾತಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡು!“ ಕಾವ್ಯ ಕೇಳುವ ಗೋಚಿಗೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಸಮೇ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಬಂದ ಅವಳನ್ನು ಶಿಂಧೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

“ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಳಿಸಿಟ್ಟರು ತಾನೇ? ಹೆದರಬೇಡಾ ನಾಸದ್ದಿನೇ. ಗಿಟಿಯಲ್ಲ ಬೇರೆ ಸೈಟ್ ಕ್ಷಬ್ಬಗಳಿಲ್ಲವೇ? ನೋಡಲು ಜನರಿಲ್ಲವೇ? ‘ಬ್ರಾ ಸಂ’ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿಬ್ಬರು ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ರು. ನಡಿ ಕಕ್ಷೇಂದು ಹೋಗ್ತಿನೀ.”

ಶಿಂಧೆ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ‘ಬ್ರಾ ಸಂ’ಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಆ ಸೈಟ್ ಕ್ಷಬ್ಬನ ವಾಲೀಕನಾದ ಶಾಂತರಾಜ್ ಕಂಡಪೂರ ಕುಡಿದು ಕುಳಿತ್ತದ್ದು. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದ.

“ನಾದರೂ ಸ್ವಫಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ? ಎಲ್ಲ ಬಂದೇ ತರಹ ಮಾಡಿದೆ ನಮಗೆ ಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.”

ಜಾವ್ಯ ಶಿಂಧೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಕೆಮ್ಮೆ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ಇವಳಿದು ಬೇರೆ ತರಹ, ಇವಳು ಆಯಾ ಮತ್ತಾಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಹಾವುಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಿ ನತ್ತಿಸುತ್ತಾಣೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ಶ್ರೀ ಮಾಡುತ್ತಾಣೆ.”

“ಮಂಟ್ ಯಾರು?” ಕಾವ್ಯಳ ಎದೆ ಬಡಿಹುಕೊಂಡಿತು.

“ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ನಾನೇ ಕಕ್ಷೇಂದು ಬಂದಿದ್ದಿನೀ” ಶಿಂಧೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದವರನ್ನೇ ನಾನು ತಂದ್ರಾಷ್ಟ್ರಲ್ಲ? ಜೊ ಸಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.”

ಶಿಂಧೆ ಶಾಂತರಾಜ್‌ಗೆ ದ್ರಿಂಕ್ ಸನ್ಯಾಸಿಯರ್ನು, ತಾಜಾ ಮಾಂಸದ ಸಮೇಯರುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಗೂಡು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಶಿಂಧೆ ‘ಬ್ರಾ ಸಂ’ಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಿ ಪಾನೀಯ, ತಂಡಿ ಕಿಸಸುಗಳು ಸಿಗುತ್ತತ್ತು. ‘ಬ್ರಾ ಸಂ’ನ ಮುಖ್ಯ ಸರ್ವಕಿರ್ಯಾದ ಸುಮಾರು ಸಿಂಗರ್ ಸಾಗರ್ ನಡುವೆ ಏರ್ ಟ್ರಾಕ್ ಪ್ರೇಮವ ಕ್ಷಬ್ಬನ ಮೇರಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡತೊಡಗಿದಾಗ ಸುಮಳನ್ನು ತಾನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಸಂನೋಡಿದ್ದಿ.

“ನಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹಾಡೋ ಬಡವನ್ನು ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋಂಡು

ಹಾಡು, ಸಂಗೀತದಲ್ಲೇ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸ್ತೇಂದು. ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಯಾರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟಿ. ಮೈನ್‌ಪ್ರೆಟ್‌ಲೈ ಒದ್ದಾ ಡೇರು. ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸ್ತೂ ಇದ್ದೀಯಾ. ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದು. ನಿಂಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ಯೋಜು ಇಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸ್ತುಂದೇನು ಮಾಡ್ತಿ. ಅವನು ನುಂರು ಕಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯತ್ವವೇ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನೇ ಗ್ರಾಹಿತ್ವ ಏನು?" ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ. "ನಾನೇ ಅವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂಡಿಗಿಯರ ಜೊತೆ ನೋಡಿದಿಲ್ಲನೀ."

ಸಾಗರ್ ನ್ನೆನ್ನು ನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟುಗಿ ಹೇಳಿದ "ಸುಮ ತುಂಬಾ ಭಾವುತ್ವಕ್ಕು. ಬೇಗ ಪ್ರೀತಿನೂ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಬೇಗ ಮರ್ಹು ಒಡ್ಡಾಳೆ. ಅವಕು ನಾಳ್ವಿ ವರ್ಷಗಳ ಹೀಂದೆ ಮುಂರು ಶ್ರೀಗಳು ಬಂಧಿಸ್ತೇ ಕಬ್ಬನ ಸಿಂಗರ್ ಜೊತೆ ಒಡಿ ಹೋಗಿ ಅಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟಿಯಿಂಥಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ?"

ಅ ಕಿತ್ತಾಪಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಸುಮ-ಸಾಗರ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ದ್ವರು. ಶಾಂತರಾಜ್ ಅದನ್ನು ಮರೆಯುವ ಹಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಕಾವ್ಯಾತ್ಮ ಸೋಡಿದ. "ಅಗ್ನಿ, ಇವೇತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಷಟ್ಟಂ ಮಾಡು ಒಸ್ಪಿಗೆಯಾದ್ಯ ತೊಗೋತ್ತಿನೀ"

ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಶಿಂಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು "ಏನೇನೋ ಅವು ಮೂಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆಂತಹ ಷಟ್ಟಂ ನಾಫಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದನೇ?"

"ಅದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ ಬಿಡು. ಅಗ ಸೇವಂತಿಗೆ ಜೂವಿನ ಕಾಲ, ಕಟ್ಟಿದ ಹೂವನ್ನು ನಿನ್ನ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಲಿದುಕೊ. ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಮೈಗೆ, ತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅದರ ಹಾರೆಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊ!"

"ನಾನೇನು ಕರಗದ ಕುಣಿತ ಮಾಡೋಜೂ ಅಂದ್ವಾಂಡ್ವಾ" ಕಾವ್ಯ ರೇಗಿದಾಗ ಶಿಂಧಿ ನಕ್ಕ.

"ವಿಯ್ಯಾ ಹುಡುಗಿ, ಹಾಗೇ ಮೈತುಂಬಾ ತೆಲೆ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡು, ನೇನೇ ಹಿಟ್ಟು ಅಗ್ನಿ!"

ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಒದ್ದಾ ದುಪುರಕ್ಕಿಂತ ಅದೇ ಸರಿಯೇನಿಸಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಡಿಗಾಗಲೇ ಪಾಶ್ಚಾಯಾಯಿವಾಗಿ ಹಾಗಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದರು. ತಾಯಿಗೆ ಉಬ್ಬ ಸತ್ಯರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ಯಾಮ, ರಘು, ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಶಿಂಗ

ಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಕೂಲಿನ ಫೀಸು ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಶ್ಯಾಮ, ರಘು ಇಬ್ಬರು ಮಾಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಉಕ್ಕೆಯ ದುಬಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ರಿಂದ ಖಚಣ್ಣ ರಚಿತ್ತ ತನ್ನ ಮುದು ತಂಗಿಯೆಂದು ಜಿತ್ತನಿಗೆ ಕಂಡ ಕಂಡ ಫಾರಕು, ಅಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಹಣ ಖಚಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕವಿತಾ, ಕಾವೇರಿ, ಕಮಲನಿಗೆ ಮೈತುಂಬಾ ಉಡಲು ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ ಕೊಳ್ಳುವೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದಳು.

ಆಂದು ರಾತ್ರಿ ‘ಬಾ ಸಂ’ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ನೂಡಿದ ಬಿಂತು ‘ಅನಾವರಣ’ದ ಸ್ವರ್ಪ್ಯ ಕಂಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕಣ್ಣದೆದೆ ರು. ಅವಳಿಸದ ಹೂವನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೃಗತಿಕೊಂಡರು, ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರು ಹಲವಾರು ವಂದಿ ಯಾಗಿದ್ದರು. ಶಾಂತರಾಜ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿ ಕಾಂಟ್ರೆಕ್ಟ್ ಕ್ರೌ ನೂಡಿಕೊಂಡು ಮುಂಗಡ ಹಣ ನೀಡಿದುದ್ದಳೇ, ಅವಳು ‘ಮತ್ತು’ ಎಂದೇ ಹೆಚ್ಚರು ಬಡಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿಬೇಕಾಯಿತು. ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ ಖಚಿತಾರ್ಥಕೊಂಡು ಶೀಂಧುರು ಕೃಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಣ ತಲುಪಿಸುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ವೂರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅದೇತಾನೇ ಶಿಂಧು, ಕಾವ್ಯಲೈಂದಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಹೆರರೆಗೆ ಹೋಗಬಿತ್ತು. ಉತ್ತಿಜ್ಞನ ರೂಪಿನ ಬಾಗಲು ಯಾರೋ ತಟ್ಟಿದಂತಣಿ, ಕಾವ್ಯ ಮೈಯನ್ನು ಕಂಬಳಿಸಿದಲೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಶಿಂಧು ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅವಳ ಅನಿಸಿಕೆ! ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಎದುರಿಗೆ ದಳವತಿ ಮತ್ತು ಸುಭ್ರಮಣಿ ನೀತಿದ್ದಿರು.

ಅವಳು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ನೀತೆ ಕೇಳಿದಳು. “ವನು? ಏನಾಗ ಬೇಕಿತ್ತು?”

“ಒಳಗೆ ನಡಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳ್ತೇನಿ” ದಳವತಿ ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಒಂಟಾಗಿ ತಳ್ಳಿದ. ಸಂಭರಣಿ, ದಳವತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಒಂದು ರೂಪಿನ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದರು.

“ಸೀನು ‘ಬಾ ಸಂ’ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಪಿಸ್ತು ಆಗಿ ಸೇರೊಂಡಿದಿ ಇಯಂತೆ, ಸಿಂಗೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಡ್ದುದ್ದು? ನಿನ್ನ ಆ ತಲೆಹಡುಕ ಶಿಂಧು ತಾನೇ?” ದಳವತಿ ಕಳ್ಳು ಕಂಡಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ.

ಕಾವ್ಯ ಹೌದನ್ನು ವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ಅವನ್ನು ಹೇಳು. ನಮ್ಮ ಬಿಗಿನೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾ ತಲೆಹಾಕಿದ್ದರು ಯಾವೇತ್ತಾದೂ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ್ನು ಮಂಗಿಸಿಬಡ್ಡಿ ವೀಂತಾ. ಅವನಿಗೆ

ಗೇತ್ತಲ್ಲಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೇ, ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಿಕನ್ ಸುಂಗಿ, ನಮ್ಮ ಹುಡಿಯರ್ನೀ ಅಡಿಸ್ತಾನಾ ಅವ್ಯಾ ? ಎಲ್ಲಿ ಸನ್ನೆ ತೊಗೆಂದ ಅಡ್ಪಾನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಿಕನ್ ಇಟ್ಟಿದು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇವೆತ್ತು ರಾತ್ರಿನೇ ಸಿನ್ನ ಬೆದಿಗೆಳು ಬಿಡ್ಡಿನಿ. ಸೋಹನ್ ಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟುಂತೆ. ಅವ್ಯಾ ಕಾದಿದಾನ್ನೆ !”

ಕಾವ್ಯ ಗಡ ಗಡ ನಡುಗಿದಳು. “ಸುಭ್ರಮಣಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಮರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ !

“ಅದು ಅವ್ಯಾ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸೋಕೆ ! ಅದ್ದೇ ಕರ್ಮಿಕನ್ ಎಲ್ಲ ?”
“ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೇ.”

“ಅದೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಬೇಡಾ. ಮುಂಚೆ ಕರ್ಮಿಕನ್ ಬಿಸಾಕಿ ಅಮೇಲೆ ವಾತಾಡು ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಈ ಚಾಕುವಿನಿಂದಾನೋ ಅಥವಾ ಸುಖಮಣಿ ಹತ್ತ ಇರೋ ಆಸಿತ್ತೀನಿಂದಾನೋ ನಿನ್ನ ಮುಖ, ಮೈ, ಕೆಡಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿರಿ !” ದಳಪತಿ ಬೆದರಂಕೆ ರಾಕಿದ.

ಕಾವ್ಯ ನಡುಗುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಸ್ವೀಂತ ಖಚಿತಗಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ ಹಣ ಅವನ ಕೈಗಿಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಳು. “ಇವ್ಯೇ ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತ ಇರೋದು. ಶಿಂಗಳ ದುಡ್ಡು ಬಂದಾಗ ಏಕೈದ್ದು ಕೊಡ್ಡಿನಿ.”

ದಳಪತಿ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ್ಲಿದ್ದೇ ಆ ರೂಪೀನಲ್ಲಿವೆ ಮದ್ದಿದ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು, ಜೀಳಿರೆಹಣ, ಸಿಗರೆಬ್ರಿಪ್ಪಾಕು, ಶಿಂಧೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿ. “ರೂಪಿಗೆ ಬಂದು ಕೇಳೋ ಹಾಗೇ ಮಾಡೇಡಾ. ಕಾಬಿನ ಹತ್ತಾನೇ ಬರ್ತಿಸಿ. ಮೋಸ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಶಿಂಧೇದು ಸಿಂದು ಇಬ್ಬ ರಣಾನೂ ಬೀಳುತ್ತೇ !”

“ಡಾಲೀ, ಇವ್ಯೇ ಪಾತ್ರಾ ?” ಸುಭ್ರಮಣಿ ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕೆ. “ದಳಪತಿ ಎಂಗಳು ಗುರೂ !”

ಕಾವ್ಯಾಗಿ ಅವರಿಬುನ್ನೂ ಕಶ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವವ್ಯಾ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೈ ಬಿಟ್ಟೆ ಕಾಣಿದು, ಮಾನ, ಮರ್ಗಾದೆ, ಶೀಲ, ಗೌರವ ಎಲ್ಲ ಯಾಗಿಟ್ಟು ಕುಣಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ತಾನು. ಇವರಿಬು ರೂ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲ ! ಸ್ವಾಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಇಂತಹವರ ಕಷಿ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ ? ಅಂದಿನ ಬೆಳಗನ ಉಂಟಕ್ಕೂ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲ ಕಾಸಿರಲಿಲ್ಲ . ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಿಂಧೆ ಶಿಂದು ಏಗಿಸಿದ್ದ ಬರಿಯಾಸಿಯನ್ನೇ ಶಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ತಿಂಧೆ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಳಿಸಬೇಕು! ಅವನನ್ನು ಹಣ ಕೇಳಬೇಕು!

ಆದರೆ ಅವಳಿನಿಂದಂತೆ ಶಿಂಧೆ ಅಂದು ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೋ ಮುಗಿನಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ರೂಪೀನಲ್ಲಿರಬಹುದಂದು ರೂಪಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಅವನು ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಬರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಚಿಂತಿಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತ್ತೇ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಶಿಂಧೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕ್ಯಾಗೆ, ತಲೆಗೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಬಾಂಡೆಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಆ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ-ದಳಪತಿಗೆ ತನ್ನೇ ಕರ್ಮಾವನ್ ಬಷಿಸಿದ್ದು. ಈ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿದ್ದೇಲೆ ದಳಪತ ಹೇಳಿದಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದ ವರಾಗಿ. ನನ್ನ ಹುಡಿದು ಕುಕಾಲು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದೂ ಸರಿ. ಸಂಗೀನಾವಾದವಾಗಿ ಪಬು ಮಾಡಿದ್ದ ಕವ್ಯ.”

“ಶಿಂಧೆ, ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ಏಟು ತನ್ನ ಚೇಕಾಯ್ತಲ್ಲ !” ಕಾವ್ಯ ಮಹ್ಯಲ ಮರುಗಿದಳು. ಒಂದು ವಾರ ಅವನ ದ್ವಿಷಧೀಎಷಚಾರ ಮಾಡಿದಳು.

ಪತ್ತು ಎಂಬ ಹೆಸರಿಸಿದ ಅವಳು ನತ್ಯಾಶ್ರಿತಾಗ ಬೊಂಬಿತ್ತಿನ್ನು ಯಿಂದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮಾತ್ರಕತೆಯಾಡಲು ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಪರಿಚಯ ವಾಯಿತು “ಅವನು ಆಗ್ನಿಸ್ತೃತ್ಯ, ಘ್ರೇರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಕಳ ಬಳ್ಳೀಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ. ಶಿಂಧೆ ಕೂಡಲೇ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಸಲಕಯಿತ್ತು.

“ಅವನ್ನಿತ್ತ ನೀನು ಘ್ರೇರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್, ಟ್ರಿಕ್ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿ ಸ್ವಾ ಮಾಡೆ ಕಾಗ್ಯಾಲ್ಲ. ನಿಂಗೆ ಹಾಗೆ ಮೈ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನತ್ಯಾಶ್ರಿತಾದು ಹೇಗಿದ್ದ ರೂ ಇವ್ವೆ ಇಲ್ಲ !”

“ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಡ್ಡಾನಾ? ಆಗೋಲ್ಲಾಂದ್ರೆ !”

“ಕೇಳಿ ನೋಡು !”

ಕಾವ್ಯ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಎರಡನೇ ಪ್ರದರ್ಶನವಾದ ನಂತರ ಭೇಟಿಯಾದಳು.

“ನೀವು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಘ್ರೇರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಿರೆಂತ ಕೇಳಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವಾನೂ ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲಿನ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಜಾನ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಬಂಬೇ. ಘ್ರೇದರಾಬಾದ್, ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ದಿನಾಂಡ್ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವು ನೋಡ್ತಾರೆ ?”

“ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡು ಹುದಲಾ !”

“ನನ್ನ ಪಾಟನರ್ ಸವಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೊಡೋದು ? ನಾನು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋವಾಗ ಅವು ಬೆಂಕಿ ಹಣಕ್ಕೊಡ್ತಾಳೆ ಅದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡ್ತೇ ಇದ್ದೆ ಹೇಳುತ್ತೇ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತೇ.” ಧಿಲಾನ್ ನಿರುತ್ಪಾಹದಿಂದ ದೇಖಿದ.

“ನಂಗ ತೋರಿಸಿಕೊಂಟ್ರೀ ನಾನು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನೆ.”

ಧಿಲಾನ್ ಅರೆಕ್ಕೆಣ ಆವಕತ್ತೆಲೇ ನೋಡಿದ. “ಇನ್ನೊಂದ್ದುರ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾ ಇದಿಲ್ಲಿನಿ. ಸಿನ್ನ ಟ್ರೈಸ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿಲ್ಲಿನಿ ನಂಗ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಸಂದೇ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅದ್ದೆ ನನ್ನ ರೇಟಿಗೆ ಇವು ಒಷ್ಟುಬೇಕಲಾ !”

“ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ !”

“ಕಾನ್ಯ ತೀರ್ಥಿಯ ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಒಪ್ಪಿದ. ಅವು ದೇಟ್ಟಿ ನಾನು ಕೊಡಿತ್ತೀನಿ. ಅದ್ದೆ ಅವನ ಕೈಲಿ ಸರಾಗಿ ಟ್ರೈಸ್ ನಿಗೆ ತೋಗೋದು ಅವು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದು, ಅವೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಲಭ ಆಗೋಗುತ್ತೇ.”

ಧಿಲಾನ್ ಶ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಗೆ ಬಟ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುವುದು, ಎವ್ವು ಸಿಮೇಲಣ್ಣ ಹಾಕಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ತೀಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಾಗಿರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ರೇತಿ ತೀಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಕೇಳಿದವ್ಯು ಹಣವನ್ನು ತಿಂಧೆ ಕೊಡಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ.

ಅವನ ಪ್ರದರ್ಶನದ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬದ್ದು ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಾಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಯುಗಳುತ್ತಾ ಸರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹೀದರೆಯೇ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದ್ದು ಸರ್ತಿಸಿತ್ತಾ ಒಂದಳು ಕಾವ್ಯ. ಇವರಿಬಿರ ಜೊಡಿ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಹಿಡಿತಿತು. ಅವನು ಬೆಂಕಿಯೇಂದಿಗೆ ತೋರಿದ ಚಮತ್ವಾರ, ಅವನಿಗೆ ಸಹಾರುಕಳಾಗಿ ಸಿಂತಿದ ಕಾವ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಆಕಾರಿಸಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನೇಂದಿದ್ದ ಧಿಲಾನ್ ದತ್ತತ್ವರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಸ್ಟೋಕ್ ಬೌಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕಂತು ಒಂದು ಒಂದುದರಿಂದ ಅವನೇನ್ನಿಂತು ಬೇಕಾಯ್ದು. ಇವ್ಯಾಗೆ ಕಳುವ ಟ್ರೈಕ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅವನ್ನೂ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವಂತೆ ರ್ಯಾತ್ಪಾಹಿಸಿದ. ಹೊದಲು ಹೆದಂದರೂ ಕೊನೆಗೊಪ್ಪಿದಳು. ಅವನೇಂದಿಗೆ ರೂಪ ಬಾರಿ ಸ್ಥಿರ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಂಗೇ, ಕತ್ತು, ಮುಂಗೈ,

ಲಡೆಯ ಮೇಲೂ ಗಡಲ್ಲಿ ಸಾಕಮ್ಮು ಹಾಟ್ಟಿ ಗಾಯಗಳಾಡವು. ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ತಿಂಧೆ ಅವಳ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ಆಯಂಟ್ ಮೇಂಟ್ ತಂದಿತಿದ್ದು.

೧೨

“ವೇಳದಲ್ಲಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಎದುರಿಷ್ಟೇಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ದು ದಿನ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತವೆ.”

ಧಿಲಾ ನಾನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಪಳಗಡಳು. “ನೀನೂ ನನ್ನೊಳಿತೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಸರಿ, ಶ್ರೀ ಇಬ್ಬರ ನನ್ನ ಕಾಮ್ರೋಡ್ ಅಂತ ಅನೌನ್ನಾ ಮಾಡ್ತಿಸಿ. ನಾವು ಮಂಜು ಜನ ಮಾಡುವ ಹಾಗೊಂದು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬೇರಿ, ಬೇರಿ ಟ್ರಿಕ್, ಇತ್ಯಾನ್ನ ಮಾಡಬಹುದು ಈ ಜುಜಬಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಬಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಸು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಟ್ ಕಂಬಾಗಳಲ್ಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಗೊವೆ, ಹೇದರಾಬಾದ್ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬೇಕಾದವ್ಯಾ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಜಾನ್ ಹಿಕ್ ಹಾಂಕಾಂಗ್, ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬ್ರೂಂಕಾರ್‌ಗ್ಲೂ ಹೇಗೆಬಹುದು”

“ನಾನು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬರೋಕ್ ಫ್ರೀಯಾಗಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಏಜೆಂಟ್ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಕೇಳ ಪರ್ಕ್‌ನ್ ತೊಗ್ನೋಬೇಕು!”

ಧಿಲಾ ನಾನ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ ದೆಹಳಿಯಂತಹ ದಾದಾಗಳ್ ನಾನು ತುಂಬಾ ನೋಡಿದ್ದಿನಿ. ಸುಮ್ಮೆ ಪ್ರೈಕ್ ಮಾಡೊಳ್ಳಂಡು ನಂಜುತೆ ಹೂರಹು. ಏನ್ವಾಡ್‌ನ್ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದಿನಿ”

ಕಾವ್ಯಲಿಗೆ ಅಳುಕು, ಹೇದರಿದಳು. “ಅವನಿಗೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳ ಕವಿವನ್ ಕೂಟಿಟ್ ತೊಂದರೆಯಿರೋಲ್ಲಿ.”

“ಹಾಗೆ ಅಂತಹವರ್ದೀ ಸಂಚೊಳ್ಳಂಡಿರೋ ನಿಮ್ಮಿ ಕೊನೆವರ್ಗ್ ಇದೆ ಗಳಿ ! ನಿನ್ನವ್ಯಾ ! ನಾನೆಂತೂ ಬಂದು ಕಾಶು ಕವಿ.ವನ್ ಕೂಡೋಲ್ಲಿ.

ಬೆನರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯೋರು ನಾವು. ಸಹ್ಯ ಗಳಕೇನ ಕಸ್ತೊಂಡು ತನ್ನೇನ್ನು ಎಂಜಲು ನಾಯಿ ಆ ದಳಪತಿ!

ಶಿಂಥೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. “ಧಿಲಾನ್”, ಸೀನು ಕಾವ್ಯನ್ನು ಕೊರ್ಕಿಂಡು ಹೊರಪು ಹೋಗು, ದಳಪತಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.”

“ಬೇಡಾ ಶಿಂಥೆ. ಆಗ್ಲೇ ಒಂದ್ವಲ ಅವ್ಯು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣಾದ್ವಿ ಡ್ರಾನೆ. ನಿನ್ನ ಕೊಂಡು ಹಾಕಿ ಡ್ರಾನೆ.”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನೋಡೊತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಕೂದು ಕೂಂಕಾಗದ ಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡೊಬಿಲ್ಲ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಚಾನ್” ಬಿಡಬೀಡ್-ರವಿ, ಚಿತ್ರ ಅವರ್ತೆ ಲಾಲ ಓದಿಸ್ತೇಸಿಂತಾ ಆತ್ಮೀಯಾ. ಚೂರುಖಾರಿಗೆ ಕೈ ಬಡ್ಡಿದ್ದೆ ಹೇಗೆ!”

ಶಿಂಥೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಬಸ್ತಿಸಿದ. “ಸೀನು ಹಣಾನ ಸಿಹ್ಯ ಮನೆಗೆ ಅಡ್ಸಿಗೆ ಎಂ. ಟಿ. ಮಾಡ್ರೆಡಾ-ನಿನ್ನಣಿ ಸತೀಶ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿ ಡ್ರಾನೆ. ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸು. ನಾನು ಅದ್ದು ಕವಿತಾಗೋ ಕಮಲಿಗೋ ಕೊಡ್ಡಿನೆ.”

ಕಾವ್ಯ ಧಿಲಾನ್ ನೋನೆಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ಅವಳ ಕಾಂಪ್ಯಾರ್ಕ್‌ಪ್ರೆಮ್‌ಗಿಡ್ಲಿವಾದರೂ, ಶಿಂಥೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ ವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯಲಾ ಪ್ರಯೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧಿಲಾನ್ ಜೊತೆ ರಾತ್ರಿಯ ಟ್ರೈನ್‌ನ ಹತ್ತಿದಾಗಿ ಅವಕು ಸಣ್ಣಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಟ್ರೈನಿನಲ್ಲೇ ದಳಪತಿಯ ಕಡೆಯವರಿದ್ದಿರೆ! ಡೆಲ್ಲಿ ಸೇರುವವರಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಾದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಡೆಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಧಿಲಾನ್ ಅವಳನ್ನು ಸವಿ ಮತ್ತಿತರ ನರ್ತಕಿಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಾಡ್‌ನಲ್ಲೇ ಇಳಿಸಿದ. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೋರಿಕೆ, ಜಂಭವಿಲ್ಲದ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬೇರೆ ನರ್ತಕಿಯೆಂದಿಗೆ ಬೆರಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊದೆ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಧಿಲಾನ್ ನ ಜೊತೆಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗಿತೆ ಒಬ್ಬರೂ ದಾಡಾಗಳಂತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ನೃತ್ಯಿ ದೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ರೋಚಕ ಸಮಾಹ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಗಳೆಯರಿಗೆ ಹಣಗಳಸಃಪ್ರದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ತನ್ನ ವುದು ಬಟ್ಟಿರೆ ಮತ್ತೊವ ದುಕ್ಕಿಟವಿಲ್ಲ. ಒಂದರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಗಳಕೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಏರಡಾಯಿತು. ಶಿಂಥೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವಸ್ಥಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಮನೆಯ ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ ಬರಿಯುತ್ತಿದ್ದು.

ಒಂದು ದಿನ ಆವಶ್ಯಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಂಗಿಸಿ ಇತರ ಸರ್ಕಾರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ನಿಧಿ ವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾದ ಕೈಬಿತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ತೀರುಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಎನ್ನು ಕಣ್ಣ ಎಪ್ಪಡಿಯಿರುತ್ತೇ ?” ಹಲ್ಲುಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಸಂತಿದ್ದಿ. “ಬಾಸ್” ವಂದಿರ್ಯಾ. ಕೇಳಿ ಇರುಕ್ಕುಂಗೋ ! ಕೆಳಗಿದ್ದಾನೇ ! ಕಾವ್ಯಾ ಬಾಯಿಯ ದ್ರವ ಆರ ಹೊದಂತಾಯ್ತು. ಧಿಲಾನ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಆಗಲೇ ಕುಡಿತ ಮುಗಿಸಿ, ಉಟಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಟ್ಟರು.

“ಬಾಸ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲ್ಲ ?” ಕಾವ್ಯ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕೆ. ಬಾಕಿ ವಸ್ತುಲಿಗೆ !”

“ಅವ್ಯಾ ನಂಗೀನು ತಂದೆನಾ, ಮಾವಾನಾ, ಗಂಡಾನಾ. ವಂಗನಾ, ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ಯೇಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳೋಕ್ಕೇ ?” ಕಾವ್ಯ ರೀಗಿ ನುಡಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಅವಳ ಕೂದಲನ್ನು ಮುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಯಾಕೆ ಕೊಬು ಜಾಸ್ತಿ ಅಯ್ಯಾ ? ನಿನೇನಾದ್ದೂ ತರ್ಲೀ ಮಾಡಿದ್ದ್ಯೇ ಆ ಶಿಂಧಿನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ದಿದ್ದಿ. ಕೊನೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡೊಣಾಂತ ಬಂದಿದ್ದಿದ್ದಿ-ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಕವಿತಾನ್ನು ಶಿಂಧಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಂದು ಬೇಕೂಂತಾ ಇದಾನೇ !”

ಕಾವ್ಯಾ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು, ಶಿಂಧಿ ಕವಿತಾನ್ನು ಮದ್ದೆಯಾಗುವನೇ ? ಸಫ್ಯ ಅದರೆ ಆಗಲಿ. ಒಕ್ಕೀಯದಾಯಿತು. ಅವನಂತಹವನು ವನೆ ಯಾಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸತೀಶನ ಹಾವಳ ಕಡಿಮೆಯಾದೀತು. ವಿಕ್ಕ್ಯವರಿಗೊಂದು ದಿಕ್ಕುದ್ದಿರು. ಶಿಂಧಿ ತನಗೇಕೆ ಈ ವಿವರ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ?

“ನನ್ನ ಕೂದಲು ಬಿಡು ಸುಬ್ರಮಣೀ, ಕ್ಕಬ್ಬಿನೊಳಗೆ ನಿನೇನಾದ್ದೂ ನನ್ನೇಲೆ ಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ್ಯೇ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ನಿನೇ ಅನುಭವಿಸ್ತಿ....ಸ್ವೀವಡ್ ಗೂರೂ....” ದಸ್ಯಿತ್ತಿ ಕೂಗಿದಳು. “ಬೇಗ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ....ಇವ್ಯಾ ನನ್ನ ಹೊಲೆಸ್ಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ ! ಅಯ್ಯೇ ಬನ್ನಿ !....ಹೆಲ್ಪ !” ಅವಳು ಕೂಗಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಬಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಬಡಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬಡಾ ಡಿದಳು.

“ಕೂಗಿದ್ದ ಗೀಗಿದ್ದ ಹುಷಾರ್ !” ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಗಿಟ್ಟಾರನ್ನು ಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಆತ್ತ ಬಂದ. ಕಾವ್ಯ ಇಂಗೆ ಒಡ್ಡಾಡು ಶ್ರಮ ದು ಸೋಡಿ ಸುಬ್ರಮಣೀಯ ಮೇಲೆರಿಗಿದ.

“ರ್ಯಾಫ್ಲೆಲ್ ಬಿಡೀ-ಯಾಕ್ಸೆಲ್ ಕುಡಿದ್ದು ಜಾಹ್ಯಾಯಾ ?” ಜಮ್ಮುಯ ಶಾಗಾಟ ಕೇಳಿ ಮಿಕ್ಕವರೂ ಓಡಿಬಂದರು. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಥಳಿಸಿ, ಶತ್ರು ಹಿಡಿದು ಕ್ಷಬ್ಧಿಸಿದಂಚಿಗೆ ತಲ್ಲಿದರು. ರೀತದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಶಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತತ್ತ್ವರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಾವ್ಯಕನ್ನು ಜಮ್ಮು ನೋಡಿದ.

“ಭಾ ಹೆದರಬೇಡಾ. ನಾನು ಲಾಜ್ಞ ತನಕ ಸಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ನಿನಿ.”

ಅವನ ಜೊತೆ ಹೊರಬಿಂಬಾಗ ಶಾವ್ಯಿಗೆ ಸ್ವಾಲಿ ರೇಳಿದುದು ನೇನಿಗೆ ಬಂದಿತು.

“ನಾವು ಕ್ಯಾಬರೀ ಆಟಿಫ್ಸ್‌ಗಳು ಗಂಡು ದಿಕ್ಕಿಂಜಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ” ಶಾವ್ಯ ಜಮ್ಮುಯನ್ನು ವಂದಿಸಿದಳು.

“ಜಮ್ಮು ನಿಂಗೇ ಹೇಗೆ ಫ್ರ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡೀಕೋ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತುಗ್ರಿಳಿ, ನೀನು ಬರೇ ಇದಿದ್ದು ಅವನಃ ನನ್ನ ಕೊಂಡು ಇಂತಿ ಬಿಡ್ಡು ಇದ್ದು. ಅವು ಜೊತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೋರಿಗೇ ಇದ್ದಾನೆ.”

“ಯಾರಿಂದೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಬಾ” ಜಮ್ಮು ಅವಳನ್ನು ಹೊರಿಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ರಸ್ತೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಡರು. ಜಮ್ಮು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಿತ್ತ ನೋಡಿದೆ ಶಾವ್ಯಕನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ರಾಮು ತಲುಪಿಸಿದ.

“ತುಂಬಾ ಫ್ರ್ಯಾಂಕ್ ಜಮ್ಮು-ಬಾ ಒಂದುಜೂರು ಏನಾಡಣಿ ಶೋಗಿಂಡು ಹೋಗು” ಶಾವ್ಯ ಅಡ್ಡಾನಿಸಿದಾಗ ಜಮ್ಮು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ.

“ಇವಳು ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯಬೇಕಿರಬಹುದು ? ಅದೇ ತಾನೇ ನಿಂಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರಿಯಲು ಯಾತ್ರೆ ಸುಶ್ರದ್ಧ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಆಹ್ವಾನ ಸಂತಸ ತಂದಿತು, ಅವಳ ಮನವರಿಯಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ನಂಗೆ ಒಂದು ಸಿಗರೀಟ್ ಕೊಡು ಸಾಕು.”

“ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಹೇಗೆ ? ಒಂದು ಪೇಗ್ ಸ್ವಾಚ್ ತೋಗೋ-ಸಿಗರೀಟ್ ಶೋಗೋ. ಮಂಟನ್ ಕರಿ ಇದೆ. ತಿಂದಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು.”

‘ಹೋಗಬಹುದು’ ಕೇಳಿ ಜಮ್ಮುಯ ಉತ್ತಾಪಕ ಅಡಗಿ ಹೋಯಿತು.

“ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೀಕೂ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ತ ಅಯಾ ? ಗುಡಾನ್ಯೆಟ್. ಹುಷಾರಾಗಿರು. ನಾಳೇನೂ ಬೇಕಾದ್ದೆ ನಾನೇ ಬಂತು ಬಿಡಿ ನಿನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಇರು ಎನ್ನಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗೆನ್ನಲು ಬೇಸರ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಸ್ವಾಜ್ಞನ ಬಾಟಲು, ಸಿಗರೀಟು ಪರ್ಯಕೊಂಡನ್ನಿತ್ತಲು. “ಮನೆಗೆ ಹೋಗು ಹುಷಾರು, ತುಂಬಾ ಲೀಟೊಯ್ತು.”

ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಜಿಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಸ್ವೀಕೆ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತು. ಜಿಮ್ಮೆಗೆ ಕಾವ್ಯನಂತಹ ಸಭ್ಯ, ಮೆಡುಮನ್ಸಿನ ಹುದುಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜಿಮ್ಮೆಯಂತಹ ಗಂಡಿದೆಯ ಸ್ವೀಕಿತ ರಕ್ಷಕ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಧಿಲಾನ್ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ಜಿಮ್ಮೆನೆ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚೊಬೇಡಾ. ಅವನು ದ್ರಾಗ್ ಅಡಿಕ್ಸ್. ಜರಸ್ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇ ಆಗೋಲ್ಲಿ”

ಜಿಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ತನ್ನನ್ನು ಹೋಸಗೊಳಿಸಿ ಸಿಂಡಿ ಬೇರೆಯವನೊಡನೆ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದ ರಿಂದ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ತಾನು ಜರಸ್, ಬ್ರೌನಾಶುಗರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಎಂಟು, ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ತನೆ ದೊರಕಿದುರಿಂದ ತಾನು ಅದನ್ನು ಮುಂಟ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ. ಅವಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ದ್ರಾಗ್ ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವಳನ್ನು ಎಡಬಿಡದೇ ಹೀಂಬಾಲಿಸಳಿಗಿಡಿದ.

“ನಿನೆನು ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಆ ಸುಬ್ರಮಣೆ, ದಳಹತಿ ಮತ್ತೆ ಬರೊಬ್ಬಿದು.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೂ ಸ್ವೀಕೆ, ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸನಿ, ಧಿಲಾನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಶಿಂಥೆಯಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ರಮಣೆ ಹೇಳಿದುದೇ ನಿಜವಾದರೆ ಆಗಲೆಂದು ಹಾರ್ಡಿಸಿದಳು. ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳ ನೇರಳಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ನೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ರಿಂದ ಆವರ ಸ್ವೀಕೆ-ಸಲಿಗೆಯಾಯಿತು. ಜಿಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ ಕಾವ್ಯಕೊಂಡಿಗೇ ಅವಳ ರೂಪಿನಲ್ಲೇ ಇರತೊಡಗಿದ. ಅವಳನ್ನೂ ಲಿಗಿಕೊಂಡ ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅಪಿಫಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ನೇಲೆ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಸಾಫ್ಟ್‌ಪಿಕೆಂಡು.

ಇವು ರಲ್ಲಿ ಕವತಾಳನ್ನು ತಾನು ಮುದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದೂ, ಆದರೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ಶಿಂಥೆ ಬರೆದಾಗ ಜಿಮ್ಮೆ ಕೆಂಡವಾದ.

“ಅವ್ಯಾ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಮಜವಾಗಿರೋಣಂತ ಪಾಲ್ನ ಮಾಡತ್ತ

ಇದ್ದಾಗಿನೆ ಅವು ಏನಾದ್ದರಿ ನಿಸ್ತಂಗಿನ್ನು ವಂದ್ದೆ ಮಾಡೋಂದ್ದೇ ನಿನ್ನ
ಬದ್ಯಹಾಳಾಯ್ತು ಅಂತಾನೇ ಇಚ್ಛಿಸ್ತೇ. ನಿಸ್ತಂಗಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗಂಡೂ
ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಪಾ?”

ಕಾವ್ಯ ಆವಶ ಮಾಡಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆವಳಿಗ ಹೆದರಿಕೆ
ಯೆಂದರೆ ಸುಖಿಮಂತಿ, ದಳಪತಿ ಶಿಂಥಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದರು.
ಅದೇನಾದ್ದರಿ ಆವನಿಗೆ ತೊಂದ್ರಿಕೊಟ್ಟಿರೆ! ಆವನ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವರೆಂದೂ
ಹೆವರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ನೇಳಿ ಆವನಿಗೇನಾವರೂ ಅದರೆ ಕವಿತ್ತ ಗತಿ?

ಆದರೆ ಆವಳ ಭಯ, ಆತಂಕಗಳಿಂದ ಯಾವುದೂ ಸಿಂಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಥಿ,
ಕವಿತಾಳನ್ನು ಮುದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆವನೇ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಿ. “ನಾವಿಬೂರು
ಸರಳವಾಗಿ ಮುದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿನ್ನೆ. ನಾನೂ, ಕವಿತೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು
ಮನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ಬೇರೆ ಹೂಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.
ಕಮಲಿ, ಕಾವೇರಿಯಿಂಗೂ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಗಂಡು ಹುಡುಕಿ ಮುದುವೆ
ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು.”

ಜಿಮ್ಮೆಗೆ ಆ ಕಾಗದ ತೊರಿದಾಗ ಒರಬಾಗಿ ಶತ್ತ ನೂಕಿದ. “ಹುಂ,
ಬೇಕಾದ್ದೇ ಆವನನ್ನೇ ಆ ಇಬ್ಬನ್ನೂ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡೋಂತೋ ಈತು. ಹೇಗೆ
ದ್ದು ರೂ ಆವನು ನಿನ್ನಾತಿಗಿದ್ದ. ಆದೇನೂ ಹೂಸ ತರಹ ಇರುಣ್ಣಿ.”

ಕಾವ್ಯಾಗಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ರೋಷಪುಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಆಸರಾಯಕ
ಗ್ರಿತಯ ಆರಿವಾಗಿ ತಡೆದುಕೊಂಡಳು.

ಧಿಲಾನಾಗಿ ಸಿಂಗಪುರಾನಿಂದ ಕರೆಬಂದಾಗ ಆವನು ಕಾವ್ಯಾನ್ನು
ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಆಸೆ ಪಟ್ಟು ಆಮುಂತ್ರಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯಾಗಾ ಕೂಗಳು ಆಸೆ
ಇಮ್ಮುದರಿಂದ ಹೂರಡಲು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಆದರೆ ಜಿಮ್ಮೆ ಆವಳಿಗಡ್ಡ ಬಾದ.

“ನಿನೆ ಆವನೊಂತೆ ಹೊಡೆ ನನ್ನ-ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದು
ಹೋಯ್ಯಾಂತ ತಿಳಿಸ್ತೇ. ಬಾಡಿಗಾಡಾರಿಗಿರೋಕ್ಕೆ ನಾನು, ಮಜ್ಜಾ
ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಆವ್ಯಾ?”

“ಜಿಮ್ಮೆ ನಾನು ಷ್ಟೇರ್ ಡ್ಯಾಸ್‌ರ್ ಅಲ್ಲಾ? ಆವನೊಂತೆಗಳೇ!
ಇನ್ನೊರ ಜೊತೆ ನಾನು ಹೋ ಕೂಡಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ದೆ ಗತಿ ಏನು?
ಸಿನ್ನಾ ಸಾಕ್ಷೀಯ ಅನ್ನ ಹಾಕ್ಕಿಯಾ?”

ಜಿಮ್ಮೆ ಆವಳಿಗುತ್ತಿರಸದೇ ಎದು ಹೊದವನು ಎರಡು ದಿನಗಳಾದರೂ
ಬರಿಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಾಗಿ

ಜಮ್ಮುಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಹಕ್ಕಿತು. ಅವಳ ಚಡವಡಿಕೆ ಕಂಡು ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಹೇಳಿದ.

“ಜಮಿಂದಾರನ್ನು ಬರೊಕೈ ಹೇಳು. ನಮ್ಮ ಟ್ರೈನ್‌ಸಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾ ಗಿಬಾರ್ ಬಾರಿಸ್ಲಿ, ಅವನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಏನಾಡು ಹೊಡೊಣಿ. ಸೀನು ಸಪ್ಪೆ ಮುಖಿ ಹಾಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡ್ರೀ? ನನ್ನ ಹೇಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತೇ.”

ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನ ಆರ್ಥಾನ ಅದು ಹೇಗೆ ಶಳಿಯಿತೋ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಜಮ್ಮು ಹಾಜರಾದ.

“ಸೀನು ಹೇಗೆ ಬಾ ಕಾವ್ಯ ನಾನು ಸಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳಾಡ್ವಾರು. ಒಂದ್ವೇಳೆ ಸೀನು ಹಂತರುಗಿ ಬರೊವರ್ನು ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು ಪುನಃ ಭೇಟಿ ಯಾಗೋಣಿ”

ಅಶ್ಲಯೇ ಇದ್ದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ರೇಗಿದ. “ಸಾಕು ಸಿನ್ನ ಸಾಟ್ಟೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಬಾಯಿ ಮಂಜುಷ್ಯಾದ್ಯು ಆಪ್ತ ಜೀವಿತೆ ಹೇರಿದು. ಈ ಟ್ರೈನ್‌ಸಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಾಸ್. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.”

ಜಮ್ಮುಗೆ ಒಳಗೆ ಸಂತರವಾದರೂ ಗೊಣಿದ. “ನಾನ್ನಕೆ ನಿಮಗೆ ಭಾರವಾಗಲಿ?”

“ಸೀನೆನೂ ಭಾರ ಆಗೇಡಾ—ಬಂದು ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟ್ವಾಂತೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಮ್ಮ ಸೆಬ್ಬಿಯನ್ ಜೊತೆ ಸೀನೂ ನುಡಿಸು, ಸೀವಿಬೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದೇರೋ ಕಾವ್ಯನೇ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡ್ವಾರು”

ಜಮ್ಮು ಒಪ್ಪಿದ್ದ.

ಕಾರ್ಯ ತಾನು ಸಿಂಗಪುರಾಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಂಥಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೀನು. ಅವಸಿಗೆ ಅದು ಅವಳ ಗಳಕೆಗೆ ಒಕ್ಕೊಂದಿರೂ ಅವಳೆಲ್ಲ ಎಡವುವೆಳ್ಳೀ ಎಂಬ ಭಯವಿತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಅವನು ಭೇಟಿಯಾಗಬಾರ ದೆಂದು ಕವಿತ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆಗಲೇ ಆಕ್ರೂಪಕ್ಕಾದವರೆಲ್ಲ ಅವಳು ಮೈತೆರಿದು ಸೆರಗು ಹಾಸಿ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾ ಹೀಂದು ಆಡಿಕ್ಕೆಳ್ಳಾ ಇಡ್ಡಾ ರೆ ಏನಿದ್ರಾ ರೂ ಕಣ ಬೇಕಾದರೆ ಮನ್ಯಾರ್ಥಂ ನಾಡಿಬಡಿಲಿ. ಆಕ್ರೂಪಕ್ಕಾದವರ ನಾತು ಕೇಳ ಕೇಳ ತಂದೆ-ತಾರಿ ಉದ್ದಾ ದುತ್ತಿದೂ ರೆಂದೂ ಗಂಡಸಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿದ್ದೀನು.

ಮೊದನೊದಲು ಅವಳು ಕಾವ್ಯ ಯಾವುಡಾ ಕ್ಲಬ್‌ಸಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಹೀಂದೂ, ಉರಾರು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀನು. ಅದರೆ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆ ರಜಸಂಯ ಭಾವ ಕಾವ್ಯಾ ಚರ್ತ್ರವೂದನ್ನು ಸ್ನೇಹಕಳಬ್ಬನ ಕ್ಷಮಿಬರೇ ಡ್ರಾಸ್ಪರ್ಗಾಗಳಾದನೆ ಇದ್ದು...

ಕಂಡು, ರಜನಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವಲಂದ ಆಕ್ಷ್ಯ ಪಕ್ಕು, ನೇರಿಕೊರೆಗೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಒಲಿದು ಬಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನೇ ಮನೆಯ ವಾನ ಮಯಾದೆ ಉಳಿಸಲು ಸಂಸಾರದ ನಿರ್ವಹಕ ವಹಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ ಕವಿತಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. “ಅಯೈಜೀ ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಗಲ್ಲಿರೆ. ಒ ಬ್ರಿಬ್ರಿ ರು ಒದೊಂದು ಕತೆ ಕಟ್ಟುರೆ” ಎಂದು ರಜನಿಯ ಆಕ್ಷ್ಯ, ತಾಯಿ, ಅಜ್ಞ ಗಂಡಿದಾಗ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕಿದ್ದರು.

“ನನ್ನಮಾತ್ರ ಆದೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಕಾಬರೇ ನರ್ತಕಿ ಮನೆಯವರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂತಾ ಪ್ರಕಾರಾದ್ದರಿಂದ ನಾಕೆ ನಮ್ಮನೇ ಹುಡುಗಿಯರ ಗತಿ ಏನು? ನೀನೇನೋ ಮದ್ದೆ ಆಗಿಬಿಡ್ತಿರೆ, ಸಿನ್ನ ತಂಗಿಯರ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು?” ಎಂದಿದ್ದರು ರಜನಿಯ ಆಜ್ಞೆ ನಂಜಮ್ಮೆ, ಅಲ್ಲದೇ ಮನೆ ಮಾಲೀಕ ರಂಗಶೀಟ್ಟಿರಗೂ ಕೀವಿ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮನೆ ಬಿಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದ. ಶಿಂಧಿ ಈ ವಿಷಯ ಶಾವ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಬೇಸರ ಪಡುತ್ತಾಳೆಂದೇ ತಾನು ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಬೇರೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಿಡೆಕೇಂದಿದ. ಕವಿತನಿಗಿಂತ ಅವನಿಗೆ ಶಾವ್ಯನಕ್ಕಿಯೇ ಅನುಕಂಬ, ಅಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಅದರೆ ಶಾವ್ಯ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಬಾಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರಿಂತೇ ಅವಳ ತಂಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದುದು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸುಖ ತಂದಿತ್ತು.

ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೆ ಹೂರಟಿದ ಶಾವ್ಯನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುದೂ ತಿಳಿದಿರಲ್ಲ. ತಾನು ಅವರೆಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದು ಹಣ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತಪೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಜೀಗಿದ್ದೂ ರವಿ, ರಾಜ, ರಘು ಯಾರಾದರೂ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಹುಡಿದಾಗ ತಾನು ನಿವೃತ್ತಿಳಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಅಫ್ಫಲಾಷ ತಿಳಿದ್ದ ಶಿಂಧಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಧಿಲಾನ್, ಜಮಿನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಿಪ್ಪಿದುದು ಬಂದು ವಿಥದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇಡಿಂದ ಶಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಕೋರತಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ನಮ್ಮನೆಯ ಉದುಪ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು, ಹೊಲಿಯಲು ಕೊಡಲು ಅವಳು ಧಿಲಾನ್, ಸವಯೇಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅವಳನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಜಮಿನ್ ಹಾಯಾಗಿ ಲಾಜ್ಜಾರ್ಹಾರ್ಹಾಗಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಶಾವ್ಯ ಖಿಚನಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಹೊಲಿದು

ಸಿದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಬಂದ ಕಾವ್ಯ ಜಿಮ್ಮೆ
ಮಲಗಿದುದು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಮೈಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು.

“ಜಿಮ್ಮೆ, ಹೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೊಗೆ ಹೋಗೋಲಾ? ಮೈಸರಿಯಾಗಿಲಾ? ”

“ನಾನು ಹೋಗೋಲಾ, ವಾನಸ್ಪತಿಕೋ ಸರ್ವಗಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಸೆಟ್ಟು
ನಲ್ಲಿರೋವೇ ನನ್ನ ಶಂದೆ ಹೊಟ್ಟಿಕಿಷ್ಟು. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ಯಾದೆ.
ನಾನು ಬೇರೆ ಕ್ಳಾಬ್ಬಿಗೆ ಸೇರ್ಪಿನ್ನು.”

“ಬೇಡಾ ಜಿಮ್ಮೆ. ನಾಲ್ಕುದಿನ ಆಡೊಕ್ಕೊಡೆ. ಅಮೇಲೆ ಅವೇ
ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತಾರೆ. ಕೃಂರೋ ಕೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟಿ ಅಮೇಲೆ ಗಿಕ್ಕುತ್ತಾ? ”

೧೫

“ಹಿಗೆ ಏನು? ನೀನಿದ್ದೀರುಲಾ ಕೊಡಿಸ್ತೀ. ಧಿಲಾಗೆ ಕೇಳ ನನ್ನ
ಸಿಂಗಘೂರ್ಗಾಗೆ ಕರೆತ್ತಂದು ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರೂ! ” ನಾನೂ ಸೀನು
ಬಟ್ಟಿಗೇ ಇವೇಕೂಂದೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಂಜಡೀಕಾ” ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳ
ಕೈಹಿಡಿದೆಂದು ಶಾದಿಸಿಕೊಂಡ. “ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಇರೋದೂ? ”

“ಶಂದೆ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿಕೊಗ್ಗೆನೋ ಅಲ್ಲಿ ಬರ್ತಿರೂ? ನಾನು ಎಲ್ಲಾ
ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿಸೋ ಅಲ್ಲಿ ನೀನೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾನಲ್ಲಿರ್ತಿರೂ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ
ಯಾವಾಗೂ ನಾನು ನಿಂಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಡಿಸೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನನ್ನ ಏನೂತ್ತ
ತಿಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೂ! ನಾನೇ ನನ್ನ ಕೆಲ್ಲ ಉಳಸೋಷ್ಟೊಂದು ಕವ್ವ
ಆಗುತ್ತೇ! ”

“ಏನಿಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಂತರ ಸಂಪಾದಿಸೋದ್ದೂ. ಆ ತಿಂಧೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಆಗೇ ಒಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕೆ
ಚಾನ್ಸ್ ಕರ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೂ. ಅವ್ಯು ನಿನ್ನ ತಂಗಿನೆ ಬುಕ್
ಮಾಡೊಷ್ಟಿಬ್ಬಿ. ನಿಂಗೆ ಯಾರಾಡ್ಯಾ ಬೆಂಗಾವಲ್ಲಿರೇ ಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೇ
ನಾನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಹಿಂದೇನೇ ನಾನು ಇದ್ದೇನಿ.
ಧಿಲಾನ್ ನಿಂಗೆ ವೋಡ ಮಾಡೋಲಾ ಅತ ಏನು ಗ್ರಾಹಂಬಿ? ಸಾವಿರ
ತೊರ್ಪಿಬಿಡ್ಯಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೂ ಬರ್ತಿನೀಂತ ಅಂದಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ

ಪ್ರೇಲೀಸ್ ರೈಡ್ ಅದ್ದೆ ಸಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಆವ್ಯಾ ಆ ಸವಿ ತಪ್ಪಿಸ್ತೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ
ನಿನೆನೆನಾಡ್ತಿತ್ತೇ ?

ಜಿಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಧಿಲಾ ನ್ನು
ಇದುವರೆವಿಗೆ ಹೋಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಜಿಮ್ಮೆ
ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿಜವಿದೆ. ತನ್ನ ಬೇಂಗಾವಲಿಗೆ ಅವನಿರುವುದು
ಒಫ್ಫೆಯದೇ !

“ನಾನೆಂಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೇನಿ ಕೇಳ್ತೇಯಾ ?” ಜಿಮ್ಮೆ ಆವಳ
ತೊಡೆಯಪ್ಪೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಳಗಿದ. ನಾನು ಸಿನ್ನ ಏಜಂಟ್ ತರಹಾ
ಆಗ್ನಿನಿ. ಆಗ ನೊಡ್ಡೆ ಇರು, ಸಿನ್ನ ಆ ದಳಪತ್ತಿ, ಆರ್ಯಗಂ, ಸುಭರವಣೆ
ಯಾರೂ ಬರೋಲ್ಲ. ಸೇನು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಾ,
ಡ್ರಮ್‌ರೂ ಆಗಿನೋ ಗಿಂಟಾರ್ಸ್ ಆಗೋ ಬಿಡ್ಡೇನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ವಿಮನಸ್ಯಾಂಗಿ ಅವನ ತಲೆಗೂದಲಲ್ಲಿ ಕೃಯಾಡಿಸಿದಳು.
ತಾನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ದಳ್ಳುಂಗೆ ಹಾರುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ ?

“ಅಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಿನ್ನ ಮುಂದ್ದು ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಖಾಕ್ಕುಗಳು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ. ನಾನೂ ನಿನೂ ಮದ್ದುಯಾಗಿ ಬಿಡ್ಡೋಜಾ !”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು ಮುದುವೆ ! ಆದರ ಬಂಧನ ಶನಗೆ !

“ಜಿಮ್ಮೆ ಏನೆನೋ ಹೇಳ್ತೇಡಾ.”

“ಸಿಜವಾಗೂ ಕಾವ್ಯ, ಮದುವೆಯಾದೆ, ಸಿನಗೆ ನಾನು ಲೀಗಲ್
ಹೈಲಿಟ್‌ಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಯಾರೂ ‘ಜ’ಕಾರ ಎತ್ತುವ ಡಾಗಿಲ್ಲ!
ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೆ ಹೋಗೋದ್ದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಡ್ಡೋಣ, ಏನಂತಿ ?”

ಕಾವ್ಯ ತೊಡೆಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆ ಜರುಗಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. “ಮದುವೆ
ಅಂದೆ ಹುಡುಗಾಟಾನಾ ? ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡೇಕೂ.”

“ಸೇನು ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡತನೇ ಇರು, ನಾನು ಆಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು
ಬದಾ ಯಿಸಿ ಬಿಡ್ಡೇನಿ. ಆಮೇಲೆ ಆ ದಳಪತ್ತಿ, ಸುಭರವಣೆ, ಅಂತಾವರೆ
ಹೊದರೆನ್ನೊಂದು ಗುಲಾಮಾಗಿರು ! ಸಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ - ನಿನ್ನ ಪ್ರಸ್ತು
ಅವನೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸಿಗರೆಟ್‌ನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡ, “ಸಂಗೆ ಎಂತೆಂಹ ಗರ್ಲ
ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಇದ್ದು. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ತಕ್ಕೇಲಿ ಬಂದು ಬೆಳೋರೂ -
ನಾನು ಅವರೊಳ್ಳತೆ ಮಜಾ ಮಾಡಿ ದೂರ ತಳ್ಳಿದ್ದೆ. ಸಿನ್ನ ನೋಡಿ ಪಾಪಾ
ಅನ್ನಸುತ್ತೆ. ಸೇನು ತುಂಬಾ ಇನ್ನೊಂದು. ಸಿನ್ನ ಎಲೂರು ಸೇರಿ
ಹುರಿದು ಮುಕ್ಕಿಡತ್ತಾರೆ. ಆದಕ್ಕೇ ನಾನಾಗೇ ಸಿನ್ನ ಬಾಯಿಂಬಟ್ಟು ಮದೆ

ಅಗೂತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೀನಿ ! ಸನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಂದು ನಾನೇನು ಉದ್ದಾರೆ ಆಗ್ಗಿನಿ ?”

“ಜಿಮ್ಮೆ, ಒಂದು ವಾರೆ ಉಳಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಏನು ಹುಡುಗಾಟಾನಾ ?” ಕಾವ್ಯ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದಳು. ತನಗೆ ಗಡೊಂದರೆ ರಕ್ಷಣೆಬೇಕು.

“ಅದರ ಯೋಚ್ಚಿ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದು. ನಾನೇಲ್ಲಾ ಅರೇಂಜ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಆರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿದೆಳು. “ಅದ್ದೇ ಜಿಮ್ಮೆ ಅದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಬಾರು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿತಿಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಿಬಿನ್ನೂ ಡಾರ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.”

“ಅದ್ದಿಲ್ಲಾ ಸಿತನು ನೊಡ್ಡೊಳ್ಳೈತೇನ್ನಿ” ಜಿಮ್ಮೆ ಆಶ್ವಸನೆ ನೀಡಿದ.

ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಯೇಯಿಂದಲೇ ಖಚು ವಾಡಿಸಿ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಕಾವ್ಯ ಇನ್ನು ಡಾಲಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ವಂದುವೆಯಾದ. ಅವಳು ಅನಾಥಳಿಂದೂ ಯಾರೂ ಅವಳವರಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದು. ಜಿಮ್ಮೆಯು ಕೆಲವೇ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಚಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ದುಡ್ಡಿಸಿನಿಂದಲೇ ತಂದಿದ್ದ ಬಿನ್ನದ ಉಂಗುರತ್ವದಿಂದಿ, ಏಸುವಿನ ಮುಂದೆ ವಿವಾಹದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೂಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಕ ಪತಿಯಾದ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಜಿಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಸವಂತ್ಸೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಅವಳ ರೂಪಿಂಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ. ಅವನು ಅವಕೊಡನೆ ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನೊಂದನೆ ಅವನು ವೇದಲಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಗೂ ತನ್ನ ಪತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮೆಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರಪತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಡಪ್ಪಾತ್ರ ಕುಡಿದು ಹಾಗಿಗೆ ನೇರೆಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ ಹೋ ಮಾಗಿಸಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದು ಅವಳನ್ನು ರೂಮು ತೇಲಿಪಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಿರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಬ್ತಿದ್ದು ದು. ಮಂದುವೆಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ದೋಷಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು ಅವನ ಸಾರ್ಥಕೇಸ್ ತೆಗೆದಾಗ ಶಾರಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಸಿಕ್ ಚೀಲ ಕಂಡಿತ್ತು. ಕುತ್ತಳಹಲದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಗೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಮಾದಕ ವಸ್ತುವೆಂದು ಅವಳಗಿರಿವಾಯಿತು. ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸೇವಸುಶ್ರೀರಲಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇಸೆಂದು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಅದರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು !

ಅವನು ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ

ತಲ್ಲಿದ. “ನಾನೇನಾದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ, ಅದ್ದು ಲ್ಲಾ ಕೇಳೋಡ್ಡು ಸೇನಾಪ್ಯರು? ಲಂಗ ಎತ್ತೆಷ್ಟಂದು, ಬರೀ ಬಾರ-ಪ್ರಯಂಟೀಲಿ ಎಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕಂಡೆತೀಯಾಲ್ಲ ಅದ್ದು ನಾನಾಪ್ಯಂತಾ ಕೇಳುತ್ತಿನಾ? ವಾದ್ಯ ಆಗಿದು ಏನಿದ್ದೂ ರಕ್ಷಣಿಗೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿದ್ದೀ, ನನ್ನ ವಿಷ್ಣುದಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿದ್ದೀ ಸಾವ್ಯಾನಿರೋಳ್ಲು” ಗುಡುಗಿದ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದು ಮಲಗಿದ.

ಗಿಂಗಪೂರಿಗೆ ಕೂಡಬುದು ದಿನ ಜಿಮ್ಮೆ ಧಿಲ್ಲಾ ನಾನೇಂದಿಗೆ ಜಗತ್ಕ್ಷೀಳಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಸವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶ್ಚಾರ್ಯಿ ಕೂಡುವನೆಂದು ಜಿಮ್ಮೆಗೆ ಆಕ್ಷರೀಶ “ಅವಳಿಂತ ಇವ್ವು ಹತ್ತುವರ್ಷ ಚೆಕ್ಕೊಳ್ಳು-ಅವಳಿಗೆ ಹೋ ಪಾಯಾನ್‌ಷಿವ್ ಏನಿದೆ? ಶಾವ್ಯಂಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಏಟಿವ್ಯಾಸ್ ಕೂಡೋ ಹಾಗಿದ್ದು ಮಾಡ್ರಿನ ರೈಲು ಹತ್ತುತ್ತಿನಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಶಾವ್ಯ-ನಾನು ಇಬ್ಬು ಬರೋಳ್ಲು.” ಧಿಲ್ಲಾ ನಾಗೆ ಹೇಚಿಗಿಟ್ಟುಕೂಡಿತು. ಆಗಲೇ ಆವನ ಹೋಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಘಾಂವೆ ಟೂಗಳು ಹೊರಬಂದಿದ್ದವು. ಕೂನೆಯು ಸಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶಾವ್ಯ ಬರುವುದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ! ಜಿಮ್ಮೆಯೀ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇಬೇಕಾಯಿತು.

“ಆಗಿ ಕೊಡ್ಡಿದ್ದೀನಿ” ಬಸ್ಟಿಬಿಟ್ಟು. “ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಆಗೋಳ್ಲು. ದೈಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡು” ಜಿಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ ಶಾವ್ಯಳ ಪಟ್ಟಾಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮುಂಗಡ ಹೊಂನೂ ವಸುಲು ಮಾಡಿದ. ನಾಮಾನು ಗಳನ್ನು ಪ್ರೀಕ್ರಿಯಾ ಮಾಡುವಾಗ ಶಾವ್ಯಳ ಉದುಪ್ರಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಮಾಡಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಟ್ಟೂ ಗ ಶಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೀ ಉರಿದುಹೋರಿಸ್ತು.

“ಜಿಮ್ಮೆ ಇದೇನು ವಾಡತ್ತು ಇದ್ದಿ? ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬದ್ದ ಜ್ಯೇಶಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿನಿ.”

“ಹೆದರಬೀಡೂ ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸ್ಕುಬೇಕೊಂಡ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೇಕೊಳ್ಳುಗೊಳ್ಳು” ಹಳ್ಳಿಕಿರಿದ. “ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ನಾನೂ-ಸೇನಾ ಗಂಡ-ಸಂತ್ತಿಂತ ಧಿಲ್ಲಾ ನಾಗೆ ಹೇಳಿಬ್ಬಿದ್ದೀನಿ” ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ. ಶಾವ್ಯಳಿಗೆ ಗಂಟಿಲಲ್ಲ ಬಸಿತುಪ್ಪು ದಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ಬೇದಿಯ ಮಾರಿಯನ್ನು ತಾನೇಕರೆಡು ತಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾ ನಾ ಕೆಟ್ಟು ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಯ ವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಕೇಳಿದಾಗ ನೋಟುಗಳನ್ನೇಣಿ ಪರೀನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

“ಸಿಮ್ಮಾಪ್ಪಂದಲ್ಲ ಆದು-ನಂದು. ನಾನು ಗಲಾಟಿ ಮಾಡಿ ಇಸ್ಕುಳ್ಳೇ ಇದ್ದೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಯಿತ್ತು? ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಂಡ, ನಿನ್ನ ಉಸ್ತುನೂ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳುನು, ಹಣ ಇಂಧಿಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಕೃಲಿ!”

ಹೊರಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಉಕ್ಕೆ ಬಂದ ರೋಷ, ದುಃಖ ತಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂಧೆ ಎಚ್ಚರಕೆ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಆಫಾದ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿಡಿದ್ದು.

ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಹಗರಣದಿಂದ ಆಗಲೇ ಚೀಸರವಾಗಿತ್ತಾಡಿತ್ತು.

ಮಂಡಾರಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತಲೆ ತಿಂದಿದ್ದ. ಮಂಡಾರಿನ ಹೊಟ್ಟಿಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೊರಡುವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಹಿಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿ ಕುಡಿದು ಜಮಿನ್ಯಾ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ರೋಸಿ ಹೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಆ ಬಕ್ಕರನ್ನ ಜೂತೆಗೆ ಕರೆತ್ತಂಡು ಬರೋ ಹಾಗಿದೆ ಸೀನೂ ಬರೋದು ಬೇಡಂ. ನಾನು ಬೇರೆ ಅರೋಂಜ್ ಮಾಡೋತ್ತಿನೀ”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ರಟ್ಟದ್ದು ಕನಸೆಲ್ಲಾ ಇಸ್ಟಿನ ಮನೆಯಂತೆ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಯಿತು. “ಅನ್ನ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ವಾಗಿ ಬಿಹೇವ್ ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಹಿಂಸ್!” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಈಗಲೇ ಹೀಗೆ, ಹೇನ್ ಏರಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇ ನೇಡೂ ಮಾಡಿಯಾನು!” ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನಿವಾರಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡೆ ನಾನೇ ಬರೋದಿಲ್ಲ” ಕಾವ್ಯ ಆವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಎರ್ ಪ್ರೋಟ್‌F ಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಸ್ಟಮ್‌ಚೆಕ್‌ಗಾಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಮುಂದೆ ಲೈಸನ್ಸಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾನ ಕೈಯೊಂದು ಬಿದಿತು. ಆವನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪಡೆಂಟಿಟೆ ಕಾಡ್‌F ತೋರಿಸಿದ್ದ. ವಿಜೆನ್‌ನವರು!

“ನಡಿ, ನಿನ್ನ ಘಾರೋ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದಿ ಏ.”

ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಮುಖ ಬಿಳಾಪೇರಿತು. ಕಾವ್ಯ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದಳು. ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯು ರು. ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಆವನನಂದಿಂದ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಿ ಹೇಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಟರ್ನ್‌ನ್ನಾ ನವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಆವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆವನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆವನಿಂದ ಹೇಳಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಜಮಿನ್ಯಾಯ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ ಆವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಟ್ಟಿರು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಜಮಿನ್ಯಾಯನ್ನು ಕರೆದೊಂಬ್ಯಲು ಒಷ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಓದಿದ. “ಜಮಿನ್ಯಾ

ಯಂತಹ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾರ್ ನ್ನು ಜೊತೆ ಇರೋದಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಂದು? ನಿನ್ನ ಒರ್ವೀಡಾ ಬೇಕಾದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಂತರಾಗಿ ಹೋಗಿಲೇ ಚಾಚು ಕೊಡ್ಡಿನೆ. “ಹೊಡಮುಬದು.” ರೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಶಾವ್ಯರ್ ಏರ್ ಪಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಶಾಖ್ಯನ್ನಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಬಟ್ಟಿ. ಶಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅಕಾಶವೇ ತಲೆಯನೇಲೇ ಬಿದ್ದಿಂತಾಯಿತು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಷಧಿಕರಿಸಲು ಸಮಯ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಜೀಬಿನಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತೆ.

“ಜಿಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುಂದು ನಿನ್ನ ಒರ್ವೀ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ! ಇದು ಹೊದಿಲ್ಲೇ ಹೊಡಿತೆ ನಿಂಗೆ. ನೋಡ್ತೂ ಇರು ಮುಂದೆ ತುಂಬಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹಡ್ಡಿ!”

ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಉಸಿರು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನೀರವನಾಗಿ ಶಂಖನಿಗರೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಶಾವ್ಯಳ ಭಾಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ.

“ಹೋದ್ದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡು. ಇವನಷ್ಟು ಸಂತಹ ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡಿಸ್ತಿನೆ— ಇವು ತಾತನಂತೋರು ಅಲ್ಲಿರ್ತಾರೆ. ಇವನ ಹೋ ಎಲ್ಲಾ ಬೇದಿಲೇ ನಡೀ ಬೇಕು. ಸುಮ್ಮೆ ಬೋಗಡೆ ಕೊಚ್ಚಾನೆ!” ಶಾವ್ಯಳ ಸೂಟುಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಿತ್ತಾ ಜಿಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ. ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗು ತ್ರುದೆಯಿಂದುಕೊಂಡು ಕನಬು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಶಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬದುಕೊಂಡು ವಾರೇಚಿಕೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ತಾನೇ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿ. ಜಿಮ್ಮೆಯ ಮಾತು ನಂಬಿ, ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ ತಾನು ಕಟ್ಟಿಉ. ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರ್ಗಿ ನೋಡಿದೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಬದುಕು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿನ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಣೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಪ್ಪೇ ಸಾಕು ಎನ್ನು ವಹಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳನ್ನು ತ್ವರಿಸಿ ಸಾಗಿತ್ತಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಅಕ್ರಮನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ತನ್ನ ಮಂಷಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನಿಷ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ದಧಪತಿ, ಸುಖುಮಣಿಯ ರಸ್ನೇ ಅವಳು ಅಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕುಣೆದು ಕೈಕಾಲು ಸೋತಿತ್ತು. ಬದುಕು ಕಗ್ಗಂಟಾಗಿ ಹ್ಯಾದಯ, ಮನಸೆರಡೂ ಸತ್ತು ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ತನಗೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ?

‘ಟ್ರಾ ಟ್ರಾ’ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಶಾವ್ಯ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು. “ಯಾರದು?”

“ಮೇಡಂ, ಯಾರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕೊಂಡು ಒಂದಿದ್ದಾರೆ”

ಲಾಡ್ ನ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. ಜಿಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ! ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಡಿದಾನೆ! ತಾನು ಕಣ್ಣಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಲು ತಾನೇನೂ ಕಳ್ಳಿಯಲ್ಲ. ಈಲೇಗಿದುಕಳಲ್ಲ! ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ಬಲದೇವ್ ಸಿಂಹದ್ದು. ಕಾವ್ಯಾನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಸೋಡಿದ.

“ಕಾನ್ನಾ ನ ಕರ್ಮ ಇನ್? ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೇ?”

ಕಾವ್ಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಸರಿದುಸಿಂತು ಅವನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಜಾಗ ವೂಡಿಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳು. ಬಲದೇವ್ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಾ ಸುರುಕ್ಕಿದ. ಬಟ್ಟಿ ಬರಿಗಳು ಆರದಿದ ಮಂಚ, ಖಾಲಿ ಬಾಟಲು, ಲೋಟಿಗಳು, ತಿಂಡಿ-ಉಪಿ ವೂಡಿದ ತಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳು, ಸ್ವಾಧಿನ ಮೇಲಿದ ಆವಳ ಉದುವುಗಳು, ಅದೇರಂದಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ ಜಿಮ್ಮೆಯ ಬಾದು ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಯಾಂತ್ರಿ-ಮಂಚದ ಕೆಳಗಿಧ್ಯ ತರತೆಹದ ಚೆಷ್ಟುಗಳಿಂದಿಗಿಧ್ಯ ಬಂದು ಜೋಡಿ ಪುರುಷರ ಶೂಶು!

“ಕೂಡಬಹುದೇ?” ಅವನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ ಕೋಟಿನ್ನು ಕಳಬೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೇ ಕೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುಂಡಿಯೋಂದನ್ನು ತಳ್ಳಿದಳು. ಅವನು ಕೂಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. “ರೂಮಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು?”

ಕಾವ್ಯ ಅವನತ್ತೆ ಸೋಡಿದ್ದೇ ಹಿಗರೀಟೊಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. “ದಿನಕ್ಕೆ ಮಾವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ.”

“ಸಂಜೂತೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಬಲದೇವ್ ಪ್ರಶ್ನಾಧರ ಕವಾಗಿ ಅವಳತ್ತೆ ಸೋಡಿದ

“ಕುಂಡಿಯೋಕೆ ಏನು ತೊಗೋತ್ತಿರಿ? ಏಸ್ಯಿ, ಜ್ಞ ಎರಡೇ ಇರ್ಲೋದು” ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೇ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನೂ ತೊಗೋತ್ತೋಲ್ಲ....ನಿನ್ನ ಸೋಡಿ ವೂತನಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆ ಅಪ್ಪೆ” ಬಲದೇವ್ ಕುಂಡಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕೊನ್ನಿರಿದ. “ನಿನ್ನ ಗುರುತ್ತೇ ಹಿಡಿಯಲಾರದಹ್ನು ಬಡಲಾಯಿಸಬಟ್ಟಿದ್ದೀ!”

“ಅದು ಬದುಕು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪಾತ!” ಕಾವ್ಯ ಮಂಚದನೇಲೆ ಕಾಲುಜಾಚಿ ಕುಳತೆಲು. ಕೋಂಚ ಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ವರೋನ. ಅವಂತ್ರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಕಂದರವಿದ್ದುಂತೆ ಆಗಿತ್ತು.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನೇಕೆ ಈ ಬದುಕು ಅರಿಸಿಕೊಂಡೇ?”

“ಸಧ್ಯ ಹಾದರಕ್ಕೆ ಇಲಿಯಲ್ಲ !” ಕಾವ್ಯ ಸಿಗರೀಟನ ಹೊಗೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಒಳ ಬಂದು ನಿಜ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು !” ಬಲದೇವ ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಕವಿತ್ತು.

“ಆಗಿಹೋದುದರ ಮಹಜರುಕ್ಕು ಬೇಡಾ !” ಕಾವ್ಯ ವೊಟಿಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಎಂಟುವರ್ಷಗಳು ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ನಿನಗಳಿಗಿ ತೆಂಬಾ ಹುಡುಕಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ, ತಂಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿಬಟ್ಟೆ ಎಂದಿದ್ದರು ! ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ದೂರ್ಬಿ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಫ್ಟ್ ಆದರೂ ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಂಪುದು !”

ಕಾವ್ಯ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು. ಮಕ್ಕಳವೇಯಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ !”

ಬಲದೇವ ತಲೆತಗ್ಗಿ ಸಿದ. “ಒಬ್ಬ ಹೇ ಮಗಳಿದ್ದಾ ಹೇ. ಮುಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಿರಿಹೋದಳು !”

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೀಟನಿಂದಳೇ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಡನ್ನೆಸಿದಳು.

“ಇಷ್ಟೆಂದು ಸೋತ್ತೋ ಮಾಡಬಾರದು ಕಾವ್ಯ ! ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ !” ಬಲದೇವ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಯಾವ ಆರೋಗ್ಯ ? ನನ್ನ ದೇಹ ನನ್ನದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯೈದಯಗಳ ಗೋರಿ ಕಟ್ಟುಯಿತು.”

“ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದೇನೂ ನನಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಂದವೂ ತುಂಬಾ ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೇ” ಕಾವ್ಯ ಸಿಗರೀಟು ಪ್ರಯೋಗ, ವಿಸ್ತೃಯ ಬಾಟಲು ತೋರಿಸಿದಳು.

“ಅವುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಕಟ್ಟಿಕರೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ! ಒಂದು ನಿರುಪ ಬಂದೇ, ವಿನಾಧೂ ತೊಗೊಬಹುದಲ್ಲೋ !” ಎದ್ದು ರೂಪಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋದಳು. ಬಲದೇವ ಮುಖನೆದ್ದು ರೂಪನನ್ನು ಶೀಕ್ಕುವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ. ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದ ಪ್ರಯೋಟನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹಿಂಸ್ರಪ್ರಯೋನಿಂದ ಅರ್ಥ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದ ಸರ್ಜಿನತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು. ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಮುಳ್ಳನೆ ಆದನ್ನು ಶೇಗೆ + ರೂಪಾಯಾಗಿ ವಿಗಾಳವಾಗಿ ತೆಗೆದಾಗ ಆವನಿಗೆ ಪಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿದ

ಇನ್ನುಯ ಪ್ರೋಟೋ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನ ಕಲ್ಲಾಗಳು ತೀಕ್ಕು ವಾಯಿತು. ಇವನೇಕೆ ಈ ರೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ! ಇವನಿಗೂ, ಕಾವ್ಯಳಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನ ಜೊತೆ ಇದೂ ಈಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಇವನೇ ಇರೆಬಹುದೇ? ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಇವನಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಾರದು! ಹೂರಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ ಪರಾನ್ನು ಹಿವಾಃಾಕೆಂಬ್ರಾನೋಳಗಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಳಿತುಕೊಂಡ.

೧೪

ಕಾವ್ಯ ಬಳಗೆ ಬಂದಶು.

“ಇಹಾ, ಬಿಸ್ತುತ್ವ ದೇಳದೆ ನೇ ತರ್ತಾನೆ!”

“ಯಾಕೆ, ಆದಲೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!”

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದ. ಚಹದ ಕರ್ಪು-ಬೀಜ್-ತೆಂಬೆ ಟೆಂಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೂರಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಬಲದೇವ ಬಿಸ್ತುತ್ವ ತೆಂಬೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಮುಂದ ಹಿಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಬಂದು ಬಿಸ್ತುತ್ವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. “ಇದನ್ನು ತನ್ನ ವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ತೆಗೆದಾಕೊಳ್ಳಾ ಇವೇ ನೇ.”

ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ತಿಂದಳ್ಲಿ ಎಂದೇ ಬಲದೇವಿಗೆ ಹಿಂಬಣಿತ್ತು. ಟೀ ಕರ್ಪುನ್ನು ಆವಶ ಮುಂದ ಹಿಡಿದ. “ಬಂದು ಸಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದ.

ಕಾವ್ಯ ಆದನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿದಳು.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಎಂಜುಲು ಕುಡಿಯಕೂಡದು”

ಬಲದೇವ ಆವಶ ಕಣ್ಣಿರೆ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿದ. “ಸಿಂಗೆ-ನಂಗೆ ಎಂಜಲೇನು ಕಾವ್ಯ ?”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಯ ಕಡೆಯಾಯ್ತು, ನಾನು ಆಗಿನ ಕಾವ್ಯ ಆಲ್-ಸೇವ್ರಾ ಆಗಿನ ಬಲದೇವೀ ಶ್ಲಾ! ” ಆಕಳಿಸಿದಳು. “ನಂಗೆ ಒಹಳ ಸ್ಥಾ ಬರಾತ್ ಇದೆ.”

“ಕ್ರಮಿಸು ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ಬರ್ತ್-ಸಿ....ನಾನು ಬಂದಿದ್ದಿಂದ ತೊಂದೆ ಆಯ್ತೂಂತ ಕಾಣ್ತೆ !”

“ನಿಲಾ ಬಿಡಿ-ಸಂಗೆ ಎಪ್ಪೋ ರಾತ್ರಿಗಳು ನಿದ್ರೆ ಬರೋದೇ ತಲ್ಲ.”
ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತೆ ಆಕಳಿದಳು.

“ನಾನು ಹೊಡ್ಡಿಸಿ ಕಾವ್ಯ. ನಾಳೆ ಫೀರಾಗಿರ್ತಿಯಾ? ಸಂಜೀವತೆ ಉಟ ವೂಡಿಯೂ. ಎಲ್ಲಾ ದೂರ ಕ್ಷಯಬ್ರಾ ಅಗರೋ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕೂರೋಗೋಣ.”

“ನಾರಿ ಬಲದೇವಾ, ನಾನೆಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮಂತಹವರ ಜೊತೆ ಬರೋಲ್ಲ! ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೂ ಒಕ್ಕೀಯದಲ್ಲ-ನನಗೂ ಒಕ್ಕೀಯದಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಒಕ್ಕೀಯದಕ್ಕೆ ನಾನೆನು ಬೇರಾದೂ ವಾಡಿಸಿ. ವಾಡೋಕೆ ತಮಾರಾಗಿದ್ದೀನಿ” ಬಲದೇವಾ ತೊಡಲಿದ.

“ನಿವ್ವ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಕ್ಕೀಯದು ನಂಗೆ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ! ಗುಡ್ರನೈಂಬ್ರ್” ಮೊಟ್ಟಿಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಬಲದೇವಾ ಶ್ಲೇಶಿ ಸಿಕ್ಕಂಡು ಹೊರಬಿದ್ದು. ಅವನತ್ತು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಹಾಕಿದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಬಲದೇವಾ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕೆಗಡಿಯಾರ ಏರಡೂವರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ತಾನು ಹೀಗೆ ರೆಸ್ತೀಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತವು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ಶ್ಲೇಶಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತ. ಅವನ ಶ್ಲೇಶಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಮಂಡಾವೆಯಾದ ಜಮಿನ್ ತಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಜಮಿನ್ಯಾಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಹುಡುಗಿ ಯಂಗಿ ಆಕ್ರಷಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹ್ರಿಂ, ಗಿಟಾರ್ ಬಾರಿಸುವವರು ಏನಿದ್ದೂ ರೂ ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗರೇ ಹೆಚ್ಚಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲೋ ದುಡಿದು ಬಂದು ಸಂಜಿಗೆ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬಂದಿಸ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ವಾಡುವವರು. ಅದರೇ ಈ ಜಮಿನ್ ಹಾಗಲ್ಲ. ಪರಾಗಿದ ಹಂತಿ. ಇವನೇಕೆ ಇವಳಿಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿ ? ಹೇಗಾದರೂ ವಾಡಿ ಜಮಿನ್ಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಂದ ದೂರ ವಾಡಿಬಂದಿಕೇಕು!

ಬಲದೇವಾನ ಕಾರು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಿಂತು ಹಾರ್ಡ್ ಸದು ವಾಡಿದಾಗ ರಾಚಪ್ಪ ಕಣ್ಣಿಜ್ಞ ತ್ವಾ ಎದ್ದು ಮುಂಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಒಳಗೆ ಲಜ್ಜಾ ಜೊತೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಜ್ಯಾಕೀ ಬೊಗುಳುತ್ತು ಓಡಿಬಂದಿತು. ರಾಚಪ್ಪ ಗೇಟ್ಟಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಲದೇವಾ ಕಾರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಷ್ಟೇದಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಿಸಿದ. ಜ್ಯಾಕೀ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುಗತಿಸಲು ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯಿತು.

“ಜ್ಯಾಕೀ ತಾಳು-ಎಗರಬೇಡ. ಹುಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ಆಡೀಡಾ!”

ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಇಳಿದ. ಶೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀವೆಣ್ಣನೂ ಎದು ಬಂದಿದ್ದು.

“ಕಾರನ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ—ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಕೀ ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದಿ” ಬಲದೇವ್ ಸರಸರನೇ ಒಳಗೆ ನಡೆದ. ಜ್ಯಾಕ್ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಕಂಣಿಯಾತ್ಮ ಷೆಡಿತು. ಆಡಿಗೆ ಮನೆಯು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಭಾಗ್ಯಮೃಸಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಶಾಸು ಬಿಜ್ಪತ್ತಿರುವಾಗ ತಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಸೈರಿಟ್ಟಿಳು. ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಇವಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸ ತಿಳಿಯಿತು.

“ಲೂಟ್ ಮಾಡೋಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಮೃ ಒಂದು ಲೋಟ್ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟಿದು. ಉಜ್ಜಾ ಉಚ್ಚ ಮಾಡಿದೂ ? ಸಿದ್ದ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಗಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಲಾಪ್ತಿ?”

ಸೋಫಾಕ್ಕೆನ್ನರಿಗಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣಾಟ್ಟಿದ. ಭಾಗ್ಯಮೃ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಲೋಟ್ ದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತಂಡಿತ್ತಾಗಲೂ ಹಾಗೇ ಬರಿಗ್ಡಿ. ಭಾಗ್ಯಮೃನ ಕರ್ಮ ಚರ್ಚಿತ್ತಾಗಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ. ಸಂಗೀತಮೃ, ಜವಂಚೆವೆಣ್ಣ ಒಂದಾಗ ಹೇಳಬೇಕು, ಏಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೆ ಇವರು ಬಬ್ಬಂಟಿಗರಿಗಿರುವುದು !

“ಹಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೇ ಭಾಗ್ಯಮೃ ವೇಲ್ಲನುಸರಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು ಆವಳಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಹಾಲನ್ನು ಗಟಿಗಟಿಸೇ ಕುಡಿದು ಬರಿಯ ಲೋಟ್ನನ್ನು ಅವಳ ಕ್ಕೊತ್ತು ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಭಾಗ್ಯಮೃ ಸೇನು ಮಲ್ಹೋ ಹೋಗು ರಾಜಪ್ರೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೋಧ್ಯಕ್ಕಿರುತ್ತಾನೆ.”

ಬಲದೇವ್ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ರೂಪಿನತ್ತೆ ನಡೆದ. ಉಜ್ಜಾ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿ ಆಗಲೇ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ್ರು. ಬದಿದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಡಿಸಿದ. ಬೆಂದ್ರೂಪ್ಯಾಪಿನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ಸೂಡಿದ. ಎಂತಹ ಮುದ್ರಾದ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನದು. ಇವಳಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದರೆ ತನ್ನ ಬಾಳು ಬರಡಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ! ಕಣ್ಣನಲ್ಲೇ ಅವಳ ಕನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು. ದಿವಸ ಹಾಕಿದರೆ ಅಡಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿವುದ್ದೋ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಬೆಳಕನಲ್ಲೇ ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದಾಗ ತನಗೆಷ್ಟು ಆಯಾಸವಾಗಿದೆಯಂದು ಅವನಿಗಿರಬಾಯ್ತು. ಸಿದ್ದೆಯಲ್ಲೇ ಏನೋ ಕಳವರಿಸಿ ಉಜ್ಜಾ ಹೊರಳಳು. ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸುಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ರು ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಹಣಯ

ತುಂಬಾ ಹರೆಡಿಕೊಂಡಿದ ಮುಂಗುರುಳು ತೀಡಿದ. ‘ಲಜ್ಜೆ ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆ’ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಅವಳ ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಳಿ ಎದೆಗೊಂಗಿಸಿಕೊಂಡ. “ಮನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ”. ತಲೆ ತಡವಿದ. ನಿದೆ ಕಣ್ಣನಲ್ಲೇ ಲಜ್ಜೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು. ಅವಳ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೇನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಶುಖಿದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಲೆ ತಂಪಾಯಿತು. ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಹೃದಲು ಹಗುರುವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬೇಗುದಿಯನ್ನು ಆಡಗಡಲು ಈ ಮುದು ಕಂಡಳೋಬ್ಬಿಲ್ಲಿಗೇ ಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸಿತು. ನಿಟ್ಟಿಗೆರಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಿದೆ ಆಗ ತೇಲಿ ಬಂದವಳು ರಾವ್ಯ. ಹೌದು ಅವಕೊಡನೆ ಕಳಿದ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳೂ ತನಿಗೇನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಅಲ್ಲಾಕಿಕೆ ಅನಂದ ತ್ವಪ್ರಯಿನ್ನು ಒಟ್ಟಿದ್ದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಖಿದ ರಾರಂಜಿಯಾಗ ಒಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದ ವಳು ಅವೇ! ಹೇಗೆದ್ದಿವಳು ಹೇಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳಿ. ಆ ಮುಗ್ಗತೆ, ಆ ಬಿಚ್ಚು ಮಾತು-ಆ ಸವಿನಗು, ಓರೆನೋಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಅರಿಯದ ಆ ರಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಿ? ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲೂ ಇಚ್ಛಿಸದೇ ಒರಬಾಗಿ ಕೊರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ? ರಾವ್ಯ ಈ ರೀತಿಯ ಬದುಕು ನಡೆಸಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಎಂದಾದರೆಂದು ದಿನ ದೂಡ್ಣ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸ್ತಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ. ಜಿಮ್ಮೆ ವಿಷಣು ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಳಿದಿರಲಾರದು. ಆಗ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ನೇಪ್ಪು ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ತಳಿಯದಂತೆ ಅವಳವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು!”

ಧ್ವನಿನೆ ಎದು ರೂಳತ. ಲಜ್ಜೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗದಂತೆ ಅವಳ ಕೈ ದೂರ ಮಾಡಿ ರೂಬಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೊರಗಿದ ಫೋನಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ದಯಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿಸಿದ. “ಇನ್ನಾರ್ವೆಕ್ಕರೂ ವೇದವ್ಯಾಸ್” ಇದೂ ರಾ? ಕ್ರೂಂ ಇನ್ನಾರ್ವೆಸ್ಟಿಗೇನ್ನಾ ಫ್ಯಾಲ್ಸ್ 364 ತೇಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅದ್ವಲಿನ ವೀಳನೇ ಕೇಸ್ವಲಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಉರುಫ್ರು ಅಲಿ ಉರುಫ್ರು ಷರೀಫ್ ಅಂತಾ ಕಡ್ಡಲ್ಲ, ಅದ್ದು ತೆಗಿದಿದು ಮಂಜಪ್ಪೆ. ಇನ್ನಾರ್ವೆಕ್ಕರೂ ಬಂದ ಕೂಡೆ ಅವರೀ ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿ ಗಿಂಬಾರ್ ಬೆರಿಸೋ ಜಿಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡೋಕೆ ಹೇಳು. ಅವನು ಲಾಜ್ ನಲ್ಲಿರೋ ಡಾಲಿ ಅನ್ನೊ ಕ್ಕಾಬರೆ ಕ್ಕಾನ್ನೂ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೂ ಬರೋದೂ. ಈಗೇ ಅಶ್ವಿಗೆ ಯಾರನಾತ್ತಾದ್ದೂ ಪೂರ್ವ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. “ಇನ್ನಾರ್ವೆಕ್ಕರೂ ಬಂದ್ತೀಲೆ ನನ್ನ ರಾಂಪ್ರಕ್ಕಾ ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳು.” ಅವನು ಮಾತನಾಡು ತೀರುವಂತೆಯೇ ರಾಜಪ್ಪ ಎದ್ದು ಬಂದ.

“ಸರ್, ಚೆಕಾಡ್ ನಾನೇ ಪರಿಸರಲ್ಲಾಗಿ ಹೇಳಬಟ್ಟು ಬ್ರಿಂಗಿ, ನೀವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರ್.”

ಸುಮತ್ತಿನೀರುವಂತೆ ಬಲದೇವ್ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

“ಹಲೋ, ವೇದವ್ಯಾಸ್, ನಿವೇಂಬರಾರ್? ಆ ಜಿಮ್ಮೆ ಹರಾಯಿಸ್ ಸ್ತುಗ್ರಾ ಆ ದೂರೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಕಿಡ್ ನಲ್ಲಾ ಅನ್ನು-ಇವತ್ತೇ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಯಾರಾದೂ ಹಾಕಿದ್ದೆ ಸರಿ-ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ಲಾಡ್‌ಜ್, ಬೂಲ್ ಸೀ ಸ್ಟೆಪ್ ಕಬ್ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಟೆಬ್ರೀ ಸರಿ, ಆ ಫ್ಲೈಲ್ ನಲ್ಲಿದೆ. ಡಾಲಿ ಅನ್ನೊ ಕಾರ್ಯಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸ್ಟೋಡ್ಸ್‌ಕ್ ಬರಿತ್‌ನೆ-ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಇವನ ಸಿಡವಾದ ಬಣ್ಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅತ ಕಾಣುತ್ತೇ! ಮದ್ದತ್ತಾಷ್ಟುಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಪುರ್ ಫ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ಹೊರಬಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೇಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೀ! ಅದ್ದೆ ಅಪ್ಪಿಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್‌ಟ್ರಿಪ್ಪು ಆಗ! ಈಗ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಡೆಡ್ ಆಗಿ ಹಿಡಿಬಹುದು! ಓಕೇ ಗ್ರೇಸ್‌ಸ್ಟೆಪ್.”

ಫೋನ್‌ನೂ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಅರ್ಕ್‌ಷಣ ಸಿಂತೆ ಕಾಯಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದ. ಅಡ್‌ಯೇ ಇದ್ದ ಜಗ್ಗಿ ಸಿಂದ ಸೇರು ಬಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ರೂಮಿನತ್ತೆ ನಡೆದ.

ಲಜ್ಜೆ ಮಗ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾರಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ‘ಕಾವ್ಯ’ ಸಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕೆರುಸ್ತು ಕ್ಷೀಹಿಡಿದನೇ ಹೊರತು, ಅವಳನ್ನು ಹೆಂಡಿಯನ್ನೂಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೇ ವಿನಿಃ ಅವಳಿಂದೂ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಆದು ಸಿನಗೇ ಸೇರಿದ್ದು! ’ ತನಗೆ ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೇಣಣುತ್ತಾ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟದ. ಸದ್ರು ಗಾಥವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು.

ಸುಮಾರು ಬೆಳಗಿನ ರೂವ ನಾಲ್ಕುವರೆಗೆ ಫೋನೆನ ಕರೆಗಂಟಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಆವಣೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಎದು ಫೋನೆನತ್ತೆ ಕೃಸ್ಟಿಡ. ರಾಜಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಎಕ್ಲಿಟ್‌ನಾಗೆ ಕರೆ ಆಳವಡಿಸಿದ. ‘ಹಲೋ’ ಲಜ್ಜೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದರಲೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೇ ಮಾತನಾಡಿದ. “ಬಲದೇವ್ ಹಿಯಾರ್.”

ಫೋನೆನಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿವರ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ದಡಕ್ಕನೇದು ಸಿಂತೆ. “ಮನು ಜಿಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಬಿಡ್ಡು! ವಾಟ್, ಆ ಕಾರ್ಯಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಕೂಲಿ ಮಾಡೊಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ್ವೆ? ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಜೂರಿ ಹಾಕಿದ್ದ್ವೆ? ಕೌ ಈಸ್ ಹೀ? ಯಾವ ಅಸ್ತತ್ರೆ? ಸರ ಈಗೇ ಬ್ರಿಂಗಿ” ಬಲದೇವ್ ರಿಂದು ಕಾಳಿಟ್‌ರ್‌ಗ ಬೆವರಿಸಿಂದ ಮೈಯ್ಲಾ ಬ್ರೆಡ್‌ಯಾಗಿತ್ತು. ಓಹ್, ಗಾಡ್! ಅಡ್‌ಯೇ ಈಗಿದ. ಕಾವ್ಯಾನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿಸಲಾರದೇ ಹೋದೆ! ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಒಬ್ಬೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರಿಡಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳನ್ನು ಫಾಲೋ

ಮಾಡಿರಬೇಕು. ತನ್ನೂಂದಿಗೆ ಅವಳು ಮಾತನಾಡಿದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ತಾನು ಅವನ ಪ್ರಯಂಟಿನಿಂದ ಪಸ್‌F ತೆಗೆದುದನ್ನು ಕಂಡಿರಬೇಕು! ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚೆ ಟ್ರೈಕ್‌ಹಂಡಿಡ ನೇನೋ ಅಥವಾ ಲಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಿ ರಬೇಕು! ಇನ್ನೊಮೆಕ್ಕೂ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು ನೋಡಿರಬೇಕು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಭಾರಿ ಏಟು ಬಿದಿ ರಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕ್‌ದಾ ನೇಂದರೆ ಬೇಕಾದವ್ಯಾಸ್ ರಕ್ತಸ್ವಾವ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ತೇಯಲ್ಲಿರುವೀಂದು ಹೇಳಲ್ಲಿವೇ? ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಿಸಲೂ ಅವನ ಕ್ಯುಕಾಲುಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಆಗಬಾರದ್ದೀಂದುಕೊಂಡನೋ ಅದಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಅಸ್ತ್ರಶ್ರೀಯಲ್ಲಿನ ಎವುರ್ಜೆಸ್ಪಿ ವಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೇ ತಂದು ಮಲಗಿಸಿದ್ದಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅದೇ ತಾನೇ ಜಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದರೂ ಹೊಟ್ಟಿ ನೋರುತ್ತತ್ತು. ಕ್ರಿಗೆ ದ್ರೃಪ್ರಾ ಹಾಕಿದ್ದಂದ ನಸ್‌F ಬಬ್ಬಳು ಕ್ರಿಹಿಡಿದಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಬೆಂಧ್ಯನೆ ಆಚೆ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ರಾನ್ನಾಟೀಬಲ್‌ ಜಗ್ಗಪ್ಪೆ ಸಿಂತಿದ್ದು.

“ಸ್ವೇಂಟ್‌ಮೇಂಟ್” ತಾಬೆಂಕು ಪ್ರತಿರ್ಭಾ ಜಾನಾ ಬಂದ್ದೈಕ್ಕು ತಾಂತಿಕೀನಿ. ಅಲ್ಲೇ ಇದ ಸ್ವಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳತುಕೊಂಡ.

ಬೆವೆತಿದ್ದಿ ಹಣೆಯನ್ನು ನಸ್‌F ಬೆಡ್‌ಶೈಟಿನಿಂದಲೇ ಬರಸಿದಳು.

“ನೀರು” ಮೆಲ್ಲನೇ ಕಾವ್ಯ ಮುಲುಗಿದಳು.

ನಸ್‌F ಬಂದೇ ಬಂದು ಚಮಚ ನೀರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ.

“ತುಂಬಾ ನೀರು ಕುಡಿಬಾರು.”

ಅಮ್ಮಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲದೇವ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಂಡು ಜಗ್ಗಪ್ಪೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸೆಲ್ವ್ಯಾಟ್ ಹೂಡಿದೆ.

ಅವಣಿಬ್ಬರ ಹಿಂದೆಯೇ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೂ ಬಂದರು.

“ಹೋ ಶಸ್ ಹೀ?” ಬಲದೇವ್ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಡಿಎ್ ಕಟ್” ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಬಿವಾಟರ್ ಈ ಕಡೆ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಿರೆ ಲಿವರ್‌ಗೆ ಡ್ಯೂಮೇಜಾಗಿರೋದೂ! ತುಂಬಾ ಹೆಮರೀಜ್ ಆಗಿದೆ. ಎರಡು ಬಾಟು ಬಡ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂಂದು ಕೊಡ್‌ಕೊಂತಾ ಇದ್ದಿವೆ. ತುಂಬಾ ವೀಕ್ ಆಗಿಬಾರೆ. ‘ಶಾಕ್’ ಆಗೇ ಇದ್ದೆ ಬಳ್ಳಿಯದು. ಇನ್ನೂ ನಲವತ್ತೀಂಟು ಗಂಟಿಗಳ ಕಾಲ ಕಾದು ನೋಡೇರೇಕು. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಕ್ರೈಸ್ತಿನಿಸ್ತರುತ್ತೆ!” ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಮುಖ ಗಂಭೀರಿ ವಾಯಿತು.

“ಗವ್ ಹರ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್ ಪ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಅನ್ನ ಪ್ರೈಮ್ ವಿಟ್‌ನೇಸ್.”

“ಅರಿ ಸರ್.”

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ ಶಾವ್ಯಳ ಬೆಡ್ಡಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಿಸ್‌ರ್ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಳು. ಶಾವ್ಯಳ ಬಿಳುಪೇರಿದ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಬಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೆಡರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ. ಉಸಿರಾಟಿ ಸ್ವೀಣವಾಗಿತ್ತು.

“ಇನ್ನೂ ಪುರಾ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿಲ್ಲ ತುಂಬಾ ವೀಕಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ” ನಿಸ್‌ರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ವೇದವ್ಯಾಸ ನೆಲ್ತೆ ನೋಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಳಿ ಇನ್ನೇ ಬಿಡೊದೂ ಕಷ್ಟ. ಜಿಮ್ಮೆ ದೊರೆಕಡೆಯವ್ಯಾರಾದ್ದೂ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಳ್ಳ. ಸ್ವಷಲ್ ವಾಣಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಇಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರೀಟಲ್‌ನ ಗಾಡಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡೊಣ. ಸಮ್ಮ ಡಿವಾಟ್‌ಮೆಂಟನೋರ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನಾರ್ಹೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡೊದು ಬೇಡಾ!”

“ಆಗಿ ಬೇಕಾದೇ ಒಬ್ಬ ಲೇಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರೀಟಲನ್ನು ಇಂನೋಣ. ಹೆಚ್ಚು ಪಟ್ಟಿ ಸಿಟಿ ಕೊಡೊದು ಬೇಡಾ.”

“ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸರ್ಕಾರ್ ಇನ್ನೊಕ್ಕರ್ ಸಂಜೀವ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವೇಪರ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದ.

“ಇನ್ನಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್‌ ಬಂದಿಟ್ಟಿದೆ ಸಾರ್.” ಬಲದೇವ್‌ನ ಕೈಗಿತ್ತ, ವೃತ್ತ ಪತ್ರಕೆಗಳ ಶಿರೋನಾಮೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಆಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುತ್ತವಾಗಿತ್ತು.

“ಸಿಟಿ ನೈಟ್‌ಕ ಬಿನ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಕೊಲೆ ಯತ್ತ. ಮಾಧಿಯಾ ಗುಂಪಿನವರಿಂಬ ಅನುಮಾನ. ಕೊಲೆಗಾರ ಮಾಧಿಯಾ ಗುಂಪಿನ ಜಿಮ್ಮೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಗಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕ ವಾಗಿದ್ದ.”

“ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ನ್ಯಾಸ ಲೀಕ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇ. ಬೇಳಗೈ ಏದು ಗಂಬಿಗೆ ತಾನೇ ಸುಳವು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಜಿಮ್ಮೆನ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದು!”

“ಲಾಡ್‌ಜ್‌ನ್‌ಲ್ರಿರ್‌ಪ್ರೆ ಯಾರೋ ಲೀಕ್ ಮಾಡಿರ್ತಾರೆ ಸಾರ್.” ಅನ್ನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೊಂಧಿ ವೇಲುಗಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದನು.

“ಹೇಗಿದ್ದಾ ಹೀ ಡಾಲಿ? ನನ್ನ ಬೂ ಸಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿದ್ದು ಸಾರ್. ಇಲ್ಲವರೊಂದೂ ಒಂದೂ ಇಂತಹ ಫಟನೆ ನಡೆದರೆಲ್ಲ.

“ಹೌದು ಸೋಂಧಿ, ಇಂತಹ ಫಟನೆಗಳು ನಡೆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಇಂತಹುದೇಂತಾ ಗೆ.ಉತ್ತರಗೊಳಿ. ಹೆಡರಬೇಡಿ ಇದೂ ಒಂಮು ತರಹ ಇಂಡ್ಯಾರ್ಥ ಪಬ್ಲಿಕಿಟಿ ಆಗುತ್ತೇ!“ ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ. “ಜಿಮ್ಮೆನ್ಸ್ ಸೇವು ಅವಾಯಿಂಬ್ ಮಾಡ್ಲೊಂಡಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಲೇಕಿತ್ತು. ಅವನು ಸ್ಟ್ರಿಗಲ್ ಮಾಡ್ಲೊಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟ್ರೋಕ್ಲಬ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಿಟಾರಿಸ್ಟ್ ಅಗಿದ್ದ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದಾನೆ.”

“ಅಂತಹ್ ಅನುಮಾನ ಬರೊಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೈಲಿ ಗಿಟಾರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅರುಗಂಟಿಗೇ ಬರ್ತ್ರು ಇದ್ದ. ಸೇವನ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊ ಮಾನ್ಯಕ್ಕಾಡೊನೆಲ್ಲೂ ತೊಗೊಂಡು ಹೊರಟ್ಟಿಹೊಗ್ಗು ಇದ್ದ. ಎಂಬ್ರೆಶ್ಟ್ರ್ಯೂಲ್ಟ್ರಿಬಲ್ ಮಾಡಿಲ್ಲಿಲ್ಲ!“ ಸೋಂಧಿ ಹೇಳಿದ. “ಎನಾಡೂ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ‘ಬೂ ಸಿ’ ಹೆಸರು ಇನ್ ವಾಲ್ ಅಗೇ ಇರೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸರ್! ಡಾಲಿ ತುಂಬೊ ಒಕ್ಕೇ ಹೆಡುಗಿ, ಅವಳ ಹೆಸರೂ ಕಟ್ಟಿರೆ ನಾಕೆ ಅವಳ್ಗೆ ಒಂದು ಹೋ ಸಿಕ್ಕೊಲ್ಲ. ಅವಳ ಗತಿ ಏನು?”

ಬಲದೇವ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ನತ್ತೆ ನೋಡಿದರು. ಡೂ ಬನ್ ಥಿಂಗ್ ಸೋಂಧಿ. ಎಲ್ಲಾ ಲೀಡಿಂಗ್ ವೇಪರ್ ಗೂ ಇನ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಜಿಮ್ಮೆನ್ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಗಿಟಾರಿಸ್ಟ್ ಅಗಿದಾ ಸೇಂಟ್ರಿ, ಡಾಲಿ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಪದ್ಧನಲ್ ಗ್ರಾಂ ಇತ್ತೊಂತಾ ಸ್ಟೇಬ್ರ್ ಮೆಂಬ್ ಕೂಟಿದಿ! ಇಡೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಲ್ ದಿನ ಅಷ್ಟೇ. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಗುಲ್ಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇ! ಡಾಲಿಯ ವಿವರು ನಾವು ನೋಡೊಳ್ಳೇತ್ತೇನೆ.”

ಸೋಂಧಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತೆ ನೋಡಿ ಹೊರಟ್ಟಿಹೊಡ.

“ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಕಾವ್ಯಭು ತೆಗೆದು ಕಾರಪನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡರು. “ಜಿಮ್ಮೆನ್ ಬೆಂಬಿಲೆ ಕೆವರ್ ಅಗಿ ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದ ಗಿಟಾರ್ ಕವರಿಸ್ಲೊಂದಿವ್ವು, ಗಿಟಾರಿಸ್ಲೊಳ್ಗೊಂದಿವ್ವು ತಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಶಾಚಗ್ಗುಹದಲ್ಲಿರೋ ಕಸದ ಬುಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅವನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡಿತ್ತು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ್ಟಿಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಂಗೂ ಅಸುಮಾನ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂಗಪೂರ್ಗಿ ಕಾವ್ಯ ಹೋಗೇಕಾಗಿತ್ತು ಸರ್. ಆ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಎನ್ನೋ ಮೈಲ್ ಡಾವ್ಸೆರ್ ಜೊತೆ. ಅಗ ಕಾವ್ಯನ ದ್ವೇಸ್ವನ್ ಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರಿಗಲ್ ಮಾಡ್ಲೊಕ್ಕೆ ವ್ಯರ್ಹಿಸ್ತಿದ್ದು. ಅದರ

ಸುಳಿವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮದ್ದಾಸ್ ವಿಚಲೀನ್‌ಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದೇ ಗೋ ಅವನಿಗೆ ಸುಳಿವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಾವ್ಯನೂ ಹೊಗೆಲಿಲ್ಲ, ಅವನೂ ಹೊಗೇಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಹೋಗಿದ್ದಢಳಿ ಈಗ ಬಹಳ ಹಣ ಗಳಿಗಿಬಿಡ್ಡಾ ಇದು !”

“ಬಲದೇವ್ ಕೈಲಿದ್ದ ಲಾತಿಯನ್ನು ಒಂದೆಡಿ ಇಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. “ಒಕ್ಕೆಯಡೇ ಆಯಿತ್ತು ಬಿಡಿ !”

ಅಂದು ಶಂಕೇಯವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಏನೆನ್ನೋ ಗೊಳಿಗಿದರೂ ಯಾವುದೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾದ ಅನಾಹತ ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಸಹ ನರ್ತಕಿಯರು ಒಂದು ನೋಡಿ ಹೋದರು. ಬಲದೇವ್ ಕಾವ್ಯನ ಮನೆಯ ಅಡ್ರೆಸ್ ಹೇಗೋ ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಮನಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಆಗ ಬೇಕರವಾಯಿತು. ಅವಳು ಅರೆನ್ನು ಇಂಗಿ ಕುಣೀಕು ದುಡಿದು, ಜೀವವನ್ನು ಪಣವಿಟ್ಟು ಶಂಪಾದಿಸುವ ಹಣ ಅವಳ ಪುನೆಯವರಿಗೆ ಚೇಕಾಗತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಬಂದು ನೋಡಬಾರದೇ ? ಕಾಂಚನ್ ಕಾವ್ಯಾಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ಅತ್ಯುಬಿಟ್ಟಳು.

೧೫

“ಜಿಮ್ಮೆ ಇವಕ್ಕು ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇವಳ ದಃಢ್ಣು ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೊಡಿತೂ ಇದ್ದು, ಬೆದರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀ, ಅವಳಿಗೆ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸ್ತೊಂದ್ದೀಕ್ಕೇ ಆಗೇ ಒದಾಡ್ತಾ ಇದು. ಕಾಂಚನ್, ನಮ್ಮೆ ಯಾವಾದೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಿನ ರಕ್ಷಣ ಬೇಕು—ನಮಗೆ ಸಿಗ್ನೇವರೇ ಇಂತಹವರು—ಸಭ್ಯರು, ಒಳ್ಳಿಯವರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಬರ್ತಾರಿ ಹೇಳಾಂತಾ ಅನ್ತಾ ಎಮ್ಲೀ ! ಜಿಮ್ಮೆ ಕೂಡ ದ್ರುಗ್ಗ ಅಡಿಕ್ಕೇ ಯಾವಾಗ್ನೂ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೀ ಇಲ್ಲ, ಇದ್ದು.”

“ಕರಂಚನ್”, ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ. ಅದ್ವಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಇ ಹೇಳಿದ್ದೀ ಅನುಮಾನ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಅವು ಜಿಮ್ಮೆನೆ ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲ ಮದ್ದ ಯಾದೂ ಒತ್ತ ಗೊತ್ತಾ ನಿಂಗೆ?” ಬಲದೇವ್ ಕೇಳಿ.

“ಯಾವ್ಯೇ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದು. ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಅದ್ದು ತಿಳ್ಳೋಬೇಕೂಂತ ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ದಳವತಿ, ಮಬುಪನ್ಹಿ, ಅರ್ಧಗಂ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡತ್ತ ಇದ್ದು. ಅವಂಗೆ ಬರ್ತ ಇದ್ದ ಕರಿಂಹನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿಮ್ಮೆ ಕಬಳಿಸಿ ಬಿಡತ್ತ ಇದ್ದು.”

“ಅವರಿಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರಿ?”

“ಇಂತಹ ಕಡೆಂತಾ ಹೇಳೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಚಿಲ್ಲ ದ್ವಾರಕಾದಲ್ಲಿ ರೂಪು ಮಾಡೊಂಡಿರಾತ್ತಿರೆ.”

“ನಾನು ಅದ್ದು ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೇನೆ” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ನೀವು ಇಲ್ಲೋ ಇರಿ. ಕಾವ್ಯಂಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂಧಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸಣಿದ್ದೆ ಕಷ್ಟ.”

ಬಲದೇವ್ ಗೂ ಅದೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕುಂಡಿಯೆಂದುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಇ ಬೆಳ್ಳಿಸ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟು.

ಮಘ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಮಾರಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಇಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂಡಿತು. ಕಾಳಿರಳಸುತ್ತೇ ಸೇಂಡಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಡೇವನಾನು ಯಾನಿಫಾರಂ ಕಳಬಿ ಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು. ಅನಂತರ ಕಾವ್ಯ ಇನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಅಮ್ಮೆ” ಅವಳು ಸರಳಾದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಆವಳ ಸನಿಹಂಕೈ ಬಂದು ಆವಳ ಮುಖಿದ ಬಳಿ ಮುಖ ತಂದು ಮೆಲ್ಲನೇ ಹೇಳಿದ.

“ಕಾವ್ಯ, ಆಯಾಸ ಮಾಡೊಂದಿ ಬೇಡಾ. ಮಲ್ಲೋ ಏನು ಕಂಡಿತ್ತೀ?”

“ಎನೂ ಬೇಡಾ...ನಾನೆಲ್ಲದಿಂದೇನೆ” ಒಣಿದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆ ಯಾಡಿಕೂತ್ತೆ ಸ್ವಿಂಡಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದು.

“ನೀನು ಆಕೃತ್ಯೆಯಲ್ಲದಿಂದೇಯಾ ಕಾವ್ಯ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಆವಳ ಕಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಯ ಇಡುಕಿತು.

“ಹಡರಬೇಡಾ ಕಾವ್ಯ ನಾನಿದ್ದುನೆ” ಬಲದೇವ್ ಆವಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಿದು ಹೇಳಿದ.

“ನನ್ನೇನಾಯುತ್ತಾ ? ನನ್ನನ್ನೇ ಈ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾರೆ ? ಜಿಮ್ಮೆ...ಜಿಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಿ ? ಅವ್ಯು ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡೊಲ್ಲ....ಬಲದೇವ್ ಅವ್ಯು ಸಿನ್ನ - ನನ್ನ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ ! ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸಿದೂ. ನನ್ನ ಲಾಡಿನ ರೂಪಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೂ.” ಬಿಕ್ಕೆ-ಬಿಕ್ಕೆ ಆಳುತ್ತಾ ಕೂಸರಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಡ್ರೆಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿದರು.

“ಫಿಕ್ಸ್‌ರ್, ಕಂಪಿ ಟೆರ್ ರೈಸ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕು-ಯಾರೂ ಪೇರೆಂಬೊನ ಉದ್ದೇಗಗೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರ್ತ್ತಿ. ಹೊದ್ದೇ ಹೆಮರೆಜ್ ಆಗಿದೆ. ರಾಕ್‌ಸಿಂದ ರಿಕವರ್ ಆಗ್ತಮ ಇದ್ದಾರೆ” ಕೊವ್ಯಾಳಗೆ ಸೂಜಿನುದ್ದಿ ಟ್ರ್ಯು ಹೊರಟರು.

ಬಲದೇವ್ ವಾಸಗೆ ಹೀಂದಿರುಗಿದಾಗ ಜಯದೇವ್, ಸಂಗೀತಾ ಲಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಲಜ್ಜೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹರಟುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಈ. ಬಲದೇವ್ ನನ್ನ ಸೂಡುತ್ತ್ವಲೇ ಅವನತ್ತು ಧಾವಿಸಿದಳು.

“ಪಪ್ಪಾ ನೀನು ಹೋಸ ಮಾಡಿದ್ದೀ ! ನಾನು ಮಲ್ಲಿದಾಗ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಪ್ಪು ಹೊರಟು ಹೊರೆದ್ದೀ !” ತನ್ನ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟಿ ಕೆಗಳಿಂದ ಶವನನ್ನು ಹೊಡಿದಳು. ಕ್ಕೆ ರು ಬಾರದ ಸೋಗಿನ ಆಳು ಬರಸಿಕೊಂಡೆಳು. “ಹೋಗು ಸಿಂಜೊತೆ ನಾನು ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ....ನಾನು ಜಯದೇವ್ ಅಂಕಲ್ ಜೊತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ಗಿನಿ, ಈ ಮನೇಲಿ ಸೀನೋಚ್ಚೀ ಇರು !”

ಇನ್ನು ಒಂದಾದರೂ ಅವಳು ಗಲಾಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀ, ಅವಳನ್ನೇ ತ್ವಿಕೊಂಡು ಮುದಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವಳ ಕ್ಕಮೇ ಕೇಳಿ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಶಿಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೋ, ಮುಂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಡಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಸಿತುಕೊಂಡೀ ಅವಳು “ಹೋಗಿ ಬಿಡು ಪಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಕ್ಕಮೀಸಿದ್ದೇನೇ” ಅಂದಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ. ಅದರೆ ಅಂದನ ಮನಸ್ಸಿ ತಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಆರೆ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದು. ಲಜ್ಜಾನನ್ನು ಬರಟಾಗಿ ಅತ್ತ ನೂಕಿದ.

“ಸುಮ್ಮೆ ತರಲೆ ಮಾಡೆಡೂ ದೂರ ಹೋಗು !”

ಲಜ್ಜಾ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕ್ಕೂರಳಿಸಿ ಸೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಪಸ್ತೆ ಎಂದೂ ತನ್ನ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬರಟಾಗಿ ಸಡೆಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳ ಚೆಗನೆ ಕಂಗಕ್ಕಿನೀರು ತುಂಬಿತು.

“ಸಾರಿ ಪನ್ನು” ಅವಕು ದದದದನೇ ಒಳಗೋಡಿದಳು. ಜಯದೇವ್ ಕುಚೀಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಲದೇವ್ ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಸಂಗಿತಾ ಹೋಗು, ಲಜ್ಜ್ಜಾನೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡು ಹೋಗು” ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

“ದೇವೂ, ಏನಾಯ್ತು? ಕಾವ್ಯ ಹೇಗಿದ್ದಾ ಈ” ಸಂಗಿತನೆ ಎದುರಿಗೆ ನಾನೂ ಏನೂ ಕೇಳಬ್ಬಾದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ದೆಂಗಸರು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.”

ಬಲದೇವ್ ಕರವತ್ತದಿಂದ ಈಗೆ, ಕತ್ತಿನ ಬೆವರನ್ನು ಉರೆಹಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಿನ ಟೈಪ್ಪಣಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಕೊಳ್ಳಬಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂಬಿದೆ.

“ಜಯಾ, ಕಾವ್ಯ ಏನಾದೂ ಸತ್ತರೆ, ನಾನು ಕೆಲಷಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನಿ. ನನ್ನಿಂದ ಹಾಳಾದ ಆ ಹುಡುಗಿನ ನಾನು ಬದುಕಿಸಲಾರ್ಥಿ, ಬಾಳಸಲಾರ್ಥಿ ಹೂಡ್ರ ನಾನಿದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಅವಳನ್ನು ರಿಕವರ್ ಅಗಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮ್ಮು ಇಂದ ಗಾಯ ಇನ್ನೊಂದು ಜೂರು ಡೀಪ್ ಅಗಿದ್ದಿದ್ದೇ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾಂಚನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬದೇ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯ ಇರ್ತು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ!”

“ಹೋಗಿ ಬೆಡು, ಅಂತೂ ಅವಕು ಬದುಕುಳಿದ ಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಲಜ್ಜ್ಜಾ ಕಂಗಾಲಾಗಿಬಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಸೇನೆ ರೆಸ್ಟ್ ತೋಗೋ. ನೇನ್ನೇ ಯಿಂದ ನಿಡೆ ಇಲ್ಲ, ಉಟ ಇಲಾ, ಬೇಗ ಉಟಮಾಡಿ ಮಲ್ಲೋ. ಇವೊತ್ತು ನಾನೂ ಸಂಗಿತಾ ಇಬ್ಬು ಇದ್ದು ಏಲ್ಲ ನೋಡೊತ್ತೋತ್ತೇವಿ. ಭಾಗ್ಯಮೃಂಗೆ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಉಟ ಬಿಸಿಮಾಡೊಂಕಾ.” ಜಯದೇವ್ ಅಣ್ಣನ್ನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಬಲದೇವ್ ಶಲೇಯಾಡಿಸಿದ. “ನಂಗೇನೂ ಬೇಡೊ ಜಯಾ; ನನ್ನ ಶಲೇ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ! ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ಡಿ.”

ಬಲದೇವ್ ನ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಜಯದೇವ್ ಬಲವಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಚೀಯಲ್ಲೇ ಹಿಂದಕೊಳ್ಳಬಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂಬಿದವನು ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಶಲೇ ತುಂಬಬೊ ಕಾವ್ಯ ಶಂಬಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಆ ಕೂಪದಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹೋಸ ಬಾಕುವೇಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೊರಬಂಗಲೇ ಹೀಗಾಗಬೇಕೇ? ಸೇತೆ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸುಗಳೆಡೂ ಆವನ ಜಾಗತಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸುಷಂಪಾತ್ರವನ್ನೇಗೆ ಕೊಂಡೆಂದಿಯಿ ತು..

ಲಜ್ಜೆನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಉಟವಾಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ, ಜಯದೇವ, ಸಂಗಿತ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಉಟ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರೂ ಬಲದೇವ ಕಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಕಂಡು ಸಂಗಿತ ಜಯದೇವನತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾಧಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಬೇಡಾ, ಅನ್ನ ಸಿದ್ದಿ ಮಾಡ್ತೂ ಇರ್ಬೇಕು. ಅನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಿಡೊಡೇ ವಾಸಿ” ಸಿಂಹದನಿಯಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ ಹೇಳಿದ. “ಭಾಗ್ಯಮೃಂಗ ಅವನ ಎದುರಿಗೇ ಹಾಲು ಇದಲು ಹೇಳಬಿಡು—ನಾವು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರೋ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ತಂದುಬಡೋಣ ಬಾ.”

ಜಯದೇವ, ಸಂಗಿತ ಮಾರ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ, ಹಣ್ಣು—ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಾಗ ಬಲದೇವ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕುಚೀರ್ಯಾಯಿದುಗಿಟ್ಟಿದ ಹಾಲು ಹಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ರಾಜಪ್ಪ ತಲೆ ತಗಿ ಸಿದ “ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೆ ಎಡು ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹಾಡರು. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೇಂತಾ ಕೇಳೋಕ್ಕೂ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ.”

ಜಯದೇವ ಸಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು. “ಸಂಗಿತ ದೇವಾನ್ನು ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂದು ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗಿನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯ ಮಾಡೇ ಬೇಕು. ಲಜ್ಜಾಗೆ ತಾಯಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಹೇವ್ವಾಗೂ ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ದಿಕ್ಕಿರಬೇಕು.”

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸುಭಾಷಿನ್ನೇ ಕಾಂಚನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೇಳಿಕೆ ಯನ್ನು ರೈಕಾಡ್ರ್ ಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಮಾತು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಕೇಳಿಂದು ಟೀವ್ರೆಕಾಡ್ರಿನ ವಾಲ್ಯೂಂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರು.

“ಕಾಂಚನಾ, ಸೇವೂ ಈ ಡಾಲಿ ಎನ್ನ ದಿನದಿಂದ ಹ್ರೀಂಡ್ ಆಗಿದ್ದಿರಿ?”

“ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹೇಳಾಯ್ತು. ಅನ್ನ, ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನನ್ನಿಂದ ಯಾವೂ ಮರಿಮಾಡ್ತೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ‘ಬೂ ಸೀ’ಗೆ ಮುಂಚಿ, ‘ಗೋಲ್ಡ್ನ ಕ್ರಿಮ್ಸ್’ನಲ್ಲಿದ್ದು, ಆಗ ನಾನು ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಾನು ಗೋಲ್ಡ್ನ ಕ್ರಿಮ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅನ್ನ ‘ರೀಡ್

ಕೆನೆನ್ನ'ನಲ್ಲಿದು. ಅವೇಲೆ ನಾವಿಬೂ 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣಲ್ಲಿದಿಲ್ಲ' ಏ. ಇಬ್ಬರ ಒಂದೇ ಲಾಡ್ ಸ್ನಾತಿದಿಲ್ಲ' ಏ."

"ಜಮ್ಮಿಗೆ ಮಂಜಿ ಅವ್ಯ ಬೇರೆ ಯಾರ್ಥಿ ತೆಯಾದ್ದು ಇದ್ದಾ?"

"ಬೇಕಾದವ್ಯ ಇನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಇರ್ತಾರೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕ್ರಾಂತಿ ಅರ್ಪಿಸ್ತ ಆದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ತಿಂಧಿ ಅನ್ನೊಷ್ಟು ಜೂತೆ ತುಂಬಾ ಕೊಣ್ಣ ಆಗಿದು. ಈಗ ಅವ್ಯ ಅವ್ಯ ತಂಗಿನ್ನೇ ವಂದ್ದು ಮಾಡ್ತೋದಿದ್ದಾನೆ! ಸೊಡನ್ ಅಂತ ಕ್ರಾಂತಿ ಡಾನ್ಸ್ರ ಅವಳು ತನ್ನಾತ್ಮ ಸೆಕ್ಸ್-ಟ್ರಾಂಸ್‌ಪೋರ್ಚೆ ತುಂಬಾ ಖಲವಂತ ಮಾಡಿದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವ್ಯ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವೇಲೆ ಧಿಲಾನ್ ಜೂತೆ ಫ್ರೆರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸ್‌ನ್ನು ಶುರು ಮಾಡ್ತೋಂದು. ಅಗೇ ಈ ಜಮ್ಮಿ ಗಂಟ್ಟುಬಿಡುದು!"

"ಜಮ್ಮಿ ಎಂತಹನನು? ಅವ್ಯ-ಅವ್ಯ ಮಂದ್ ಅಗಿರೊಡು ನಿಜಾನ್ತಾ?"

"ಹೌದು. ಜಮ್ಮಿ ಡಾಲಿನ್ಸ್ ಸ್ಪೇಶಲ್ ಪರ್ಟ್‌ಶ್ರೀ ತೊಗೊಂಡು ಚಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಂದ್ ಆದ. ಅವಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಮಂದ್ ಮಾಡ್ತೋಣಿಲ್ಲ ಬೇಕಾಂತಾ ಅನ್ನಿಮ್ ಧಿಲಾನ್ ಜೂತೆ ಸಿಗನ್ಸ್‌ರ್ ಬ್ರ್ಯಾಂಕಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಂಜೆ! ಅವಳಿಗೆ ಧಿಲಾನ್ ಮೊಸೆ ಮಾಡ್ತೋಣಂತಾ ಬೇರೆ ಯಾರಾದ್ದು ಗಂಡ್ನು ಜೂತೆಗಿಂತ ವಾಸಿಂತಾ ಮಾಡ್ತೋಂದು. ಆದೂ ಅಲ್ಲೇ ಜಮ್ಮಿ ಅವ್ಯ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯಾವ ಕ್ಷಾನಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಂಸ್ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಿಟಾರಿಸ್ಸ್ ಆಗ್ತ ಇದ್ದು. ಅದ್ದು ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್ ಮಾಡ್ತೋಂಡಿದ್ದು. ಯಾಕಂದ್ರ ಪಜೆಂಟ್ಸ್ ಅವ್ಯ ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಸುಲಿಯೋರು. ಜಮ್ಮಿನ್ ವಂದ್ ಮಾಡ್ತೋಂಡ್ತೇ ಅವ್ಯ ಅವ್ಯ ಏಂಟ್ ಏಂಟ್ ಆಗಿದ್.

"ಅವನು ದ್ರುಗ್ ಅಡಿಕ್‌ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿತ್ತಾ?"

"ಗೊತ್ತಾಗಿದು ಲೇಟಾಗಿ. ಮಂದ್ ಅದ್ದೇಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಪೂರೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು. ಅವ್ಯ ಕೈಲೂ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತೋತ್ತಾ ಇದ್ದು! ಅಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದು. ಹೊಡ್ತೋಣ್ಡೊ-ಬಡ್ಲೋದ್ದೊದು, ಸೆಕ್ಸ್‌ಪುಲ್‌ ಅಬ್ರೋಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದು. ನನ್ನ ಹತ್ತೆ ಎಪ್ಪೋ ಸಲ ಕ್ರೇನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಚು ಅವ್ಯ ನನ್ನತ್ತು ಇರೊಬಿಮ್ಲು ಡಾರ್ ತೊಗೊಂಡು ಬೇದಿಲೇ ಬಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳೋದು ವಾಸಿ ಅಂತಾ!"

"ಸಿವ್ ಡಾಲಿನ್ಸ್ ನೋಡೋಕೆ ಒಂದು ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ?"

"ಬಿಲದೆವ್ ನಂಗೆ ಕ್ಷಾಂತಿ ಸಕ್ಕಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಸವೇರಂ ಟೆರೆಸ್‌ಸಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕಾಂತಾ. ಅವರೆಡಾಲಿ ಬಗೆ ತಿಕ್ಕೊಟ್ಟಿಕೊಗಿತ್ತು. ಡಾಲಿ ಹೇಳರಲ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ವಿವಯಾನ ಡಾಲಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣಾಂತ ಬಂದೆ, ನನ್ನ ಪೋ ಮುಗಿದದ್ದೇ ಲೇಟ್ಟು. ನನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಜೊತೆ ದಿನ್ನರ್ ಮುಗಿ ರೂಪಿಗೆ ಬರೊಬೇ ಹೊತೆ ತುಂಬಾ ಲೇಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮೆ ಇದಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು ರೂಪಿನೊಳಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದೀ ಜಿಮ್ಮೆ ರೂಪಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಲಾಡ್ಡಿನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದೆ, ಆಗಲೇ ನಾನು ಡಾಲಿನ್ನೀರ್ಕುದ ಮುಡುವಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದು. ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದ್ದು, ನಾನು ಹೆದರಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡೆ. ಲಾಡ್ಡಿನ ಚಂಪ್ರಪ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದರು. ಅನೇಲೇ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತು.”

ಇನ್ನೊಪ್ಪೆಕ್ಕಾರ್ ಅರ್ಕೆಣ ಯೋಚಿಸಿದರು. “ಡಾಲಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕ್ಕಾಂಡು ದ್ರುಗ್ಗೌ ಸ್ಕೃಗ್ಗೌ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನೊತ್ತುಕೆ ಏನು ಸಬ್ಬಾತಿದೆ?”

“ಮಾನಾ, ಡಾಲಿ ಲೈಪ್ಪ್ಯೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿದು ಜಿಮ್ಮೆ. ಅವು ಸಿಂಗಪುರ್, ಬ್ರೋಂಕೋಕ್ ಗೆ ಹೊರಟಬಾಗ ಅವಳ ಡ್ರೆಸ್ ಹೇವ್ ಲೈನುಗಳಲ್ಲಿ, ಬ್ರೂದ ಪ್ರೈಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ಟ್ರೋನ್ಸ್ ಟರ್ಪಿನ್ ನ್ಯಾಷನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರುಗ್ಗನ್ನು ಬಂಟಿಸ್ತಿದ್ದು. ವಿಜೆಲ್ನ್ಸ್ ನಾವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಇದ್ದಿದ್ದಿಂದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ಸ್ ಅವನ ಬಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಧಿಲ್ಲಾನ್ಸ್ ಗೆತ್ತಾಗಿ ಡಾಲಿನ್ನು ತನ್ನ ಟ್ರೋಪ್ಸಿನಿಂದೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಟ್ಟಿ. ತಾನು ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೇವ್ ಆಗ್ರೀನಿ, ತುಂಬಾ ದುದ್ದು ಸಂಪಾದಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು, ತಂಗಿನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸ್ತೀನಿಂತಾ ಎಲ್ಲಾ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಂಡ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಂದ ವಾಹಸ್ ಬಂಡ್ರೆಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಚಾನ್ಸ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗ್ತಾ ಬಂತು. ಜಿಮ್ಮೆ ಕಾಟಾನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗ್ತಾ ಬಂತು.”

ಇನ್ನೊಪ್ಪೆಕ್ಕಾರ್ ಟ್ರೇಸ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ರನ್ನು ಆಫ್ ಮಾಡಿದರು.

“ಆಗಿ ಕಾಂಚನ್, ಇನ್ನೇನಾದ್ದೂ ಬೇಕಾದ್ದೆ ನೀಸು ಬಂದು ಹೇಳೇಕಾಗ್ನತ್ತೆ, ಬೆಂಗಳ್ಳುರು ಬಂಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಬಾರದು.”

“ಆಗಿ ಇನ್ನೊಪ್ಪೆಕ್ಕಾರ್, ಅದ್ದೀ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಂತಾ ನೀವು ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ್ದಿಂತಾ ಯಾರಿಗೂ ತಳಿಯುವುದು ಬೇಡಾ, ಇದಿಂದ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ಪಾರಣಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಬಹುದು.”

“నీను యోచిస్తేడా, నావిద్ది ఏని సోహిక్కాళ్లుక్కే. నిన్న లాడి నల్లీ మస్తిలి యారాదుల్ని నమ్మివరు ఇర్తారి.”

ఆపళు ఎదు కోగిత్తరువంతేయే బలదేవో ఆల్లిగి బంద.
ఇన్నపేక్కరూ ఎదు నింతరు.

“ಸುಭಾರ್ತ, ಕಾಂಚನ್ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಪು? ಅದ್ವಾಚುದನ್ನೂ ಪ್ರೇಸ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೇದು ಬೀಡೂ. ಅಂತಹ ವಿವರ್ಯ ಬಯಲಾದ್ದೆ ತುಂಬಾ ಹೇಂಡರಸ್! ಡಾಲಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರ್ಮೇಶ್‌ ಹೇಳಿಕೆನ್ನು ರೈಕಾಡ್‌ ವಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ ನಾಂಸ್ತ್ರಾಪಷ್ಟು ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೆ ಭಯಂಪಡ್ಣ್ಣಿದು. ನಿನೇ ಹೋಗಿ ತೂಗೋಂಡೆ ವಾಸಿ.”

“ଆଗି ପର୍ଦ୍ଦା.”

“ಕೊಂಚನ್ ನ ಸ್ವೇಂದ್ರಮೆಂಟ್ ನಾನು ಕೇಳಬೇಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ!” ಬಲದೇವ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನುವೇಕ್ಕರ್ ಟೀಪ್ ರೈಕಾಡರನ್ನು ಅವನ ಕುಗಿತ್ತಿರು.

“ಸೇವು ಒಂದ್ದುಲ ಆಪ್ತತ್ವ ಹತ್ತ ಹೊಗಿ ಪೇಶಿಂಬ್” ಹೇಗಿದ್ದಾಗ್ನಿ,
ಕಾವಲು ಸರಾಗಿದಷ್ಟಿಂತಾ ನೋಡುವುದು ಒಂದ್ದಿಡಿ ಸುಭಾಷ್” ಬಿಳದ್ವೇ
ಹೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನೋವೆಕ್ಕೂ ಎದ್ದು ಹೊರಬರಿ. ಬಿಳದ್ವೇ ಕೃಲಿಂದ ರೀಕಾಡ್ ಫ
ಪೇಯರನ್ನು ತರುಗಿಸಿದ. ತನಗೆ ಇಲ್ಲಿರುವುದೇ ಹಿತಕರವಾಗಿದ. ಈನು
ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಾರೆ! ಶಾವ್ಯಾಳ ಪರಿಸಿತಿ ಸರಿದೋಗುವವರಿಗೆ ತನಗೆ ಸೇವುದಿ
ಯಿಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇಕ್ಕಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು
ವಿಫದಲ್ಲ ತಾನೇ ಕಾರಣ. ತಾನು ಕಂಬಿಗೆ ಹೊಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲೇಕ್ಕಿಸಿ
ದ್ದನ್ನು, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿದ್ದಾಗು ಲಾಡಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದುದನ್ನು ಅವನು
ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಅವಕ್ಕೂಂದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದುದೇ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ
ಒಂದಿರಬೇಕು!

పోటిల్ గ్రిన్‌లైండ్ నెల్లి హన్స్‌యందనే రూమినెల్లి దళపతి, ఇస్కూన్‌, జోస్‌ఫ్ ఇవరోందిగే యాథ్ అండ్ కల్చిన ఏనిష్టుర్ పి. ఎ. తిగిద్ మునిరంగ్‌ప్పెనూ ఇద్. ఆవరు బొంబాయియింద బరబేకాగిద్ తమ్మి బాస్ చందూలాల్‌గాగి కాయుత్తిద్ దు. ఆవర వుండే ఇద్ బాటిలుగళు, వుద్యగళూ కాగే ఇద్ వు. సిగరీటిన తుండుగళు రాతిచిది ద వు.

“ಜಮಿನ್ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು . ಭಾಳ ತಪ್ಪಾಯ್ತು. ಮುಂಡಿವುಗ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ನಮ್ಮಿ ತಿ ಆಗೋಯ್ತು !”

“ಬೇವಾಸಿ ನನ್ನಗ ಹಾಗಾ ಅಡ್ಡ ಕಸಬಿ ಕೆಲ್ಲ ವಾಡೇದೂ. ಅವು ಸದ್ದೀಲಿದ್ದಾಗ ದಿಂಬುಲ್ಲಿ ಮುಖವುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಾ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ವಿವ ಕುಡಿದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯುಹತ್ಯೆ ವಾಡೆಷ್ಟುಂಡೂ ಅನ್ನೇ ವಾದ್ದೈ ದಿನ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬಂಧಾರ್ಥಾ ವಾಡೆಷ್ಟು ದಿತ್ತು ” ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಂಗೆ ಆ ಮುಂಡೇ ಮೇಲೆ ಮೊದಿ ಒಂದೂ ಅನುಮಾನ ಇತ್ತು. ಬಹಳ ತರ್ಲಿ ಹಾಡ್ದಿ, ನಂಗೇ ತಿಂಧೇ ಕೈನಲ್ಲಿದ್ದ್ವಾಂಡು ಮಣಿ ತನ್ನೇಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದೋಳು. ನಮ್ಮಲೇ ಮೇಲೆ ನಾವೇ ಬಂಡೇ ಎಕ್ಕುಡಂಗಾಯ್ತು. ಸೇಳಕನ್ ಆವಳ ಮೇಲೆ ವಿನ ಶಾರ್ಥಾನೆ. ಅವು ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸೆಷ್ಟುಕೊಂಡ್ಲೇಕ್ಕೆ ಶಾಯಾತ್ರಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವು ಕೃಲೇ ಆವಳ್ ಮುಗಿಸೇಂದ್ರಿ ದಿತ್ತು. ಚಂಡಾಲ ಸೂಕ್ತಮಾನ ತಾನೇ ಕೊಲ್ಲಿಯ್ದ್ಲೇಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲ್ಲ ಹಾಳು ವಾಡಿದ್ದ.”

ಇವಾರುನ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಹತ್ತಿಸಿದ. “ಬೈಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸೆಷ್ಟುಕೊಂಡಿ ಅಂದ್ರ ಬಾಸ್ ಬರ್ಕೆ. ಬಾಸ್ ಬೇಗ ಬಂದು ಆಕ್ರಮ್ ತೊಗೊಂಡ್ರ ವಾಸಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಪ್ರೋಲಿಸೆಷ್ಟು ರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವ್ ಜಮಿನ್ ಬಾಯಿ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸೋದೂಂತಾ ?”

“ಒಂದ್ದೇಳಿ ನಾವೇ ಯಾರಾದೂ ಅವನನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿಬಟ್ಟಿ ?” ಜೋಸ್‌ಫ್ ಹೇಳಿದ.

“ಸಿನ್ನಲೇ ಎಂಗೋ ಮುಗಿಸ್ತಿಯಾ ? ನಾವೇಲ್ಲಾ ಅಂಡರ್ ಕವರ್ ಇದಿ ಏ. ನಮ್ಮ ಅಂಡರ್ ವರ್ ವ್ಯವಹಾರ ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಣಿಲ್ಲ. ಸೇನು ಹೊಗಿ ಜೂರಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಾ. ಆಗ ಪ್ರೋಲಿಸೆಷ್ಟು ರು ಸಿನ್ನ ಹಿಡೆಷ್ಟುಳ್ಳ. ಆಗ ಸಿನ್ನ ಮುಗಿಸೇಕ್ಕೆ ಇವಾರ್ಡ್ ಬರಿತ್ತೆನೆ. ಇವಾರುನ್ ಸ್ಟ್ರೆ ಹಿಡೆಷ್ಟುಂಡ್ರ ದಳಪತಿ ಬರಿತ್ತೆನೆ ಅವು ಹಿಡೆಷ್ಟುಳ್ಳ. ಅವು ಮುಗಿಸೇಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರ್ತ್ತಾನಿ. ನನ್ನ ಹಿಡೆಷ್ಟುಳ್ಳ ಆಗ ಬಾಸ್ ಬರಿಚೇಳಾಗತ್ತೆ. ಪೆಡ್ಡನನ್ನಾಗೆನೇ, ಇತಂಹ ಕಸುಬಿಸಲ್ಲಿರೋರು ಸಮಯಾಂದ್ರ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಜೀವ, ಬದುಕು ಉಳಿಸೆಷ್ಟುಕೊಂಡ್ಲೇಕ್ಕೆ ನೋಡೆಷ್ಟುಬೇಕುಕಣಮ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ್ನು ಉಡಾರ ವಾಡೋಕ್ಕುಲ್ಲಾ !” ಜೋಸ್‌ಫ್ ಹೇಳಿದ. “ಇದುವರೆವಿಗೂ ಪ್ರೋಲಿಸೆಷ್ಟು ರೆಗುವಾನಿ ನಮ್ಮೇಲ್ಲಿ. ನಾನು ಆಟೊರಿಕ್ಕು ಡ್ರೆವರ್, ಇವಾರ್

ಗಾಷ್ಟೇಜನ ಮೇಕಾನಿಕ್, ದಳಪತಿ ಕಾಷ್ಟಬರೀ ಏಂಬೆಂತಾನೇ ತಿಳ್ಳುಂಡಿ ದ್ವಾರೆ, ಜಿಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಉರೋಕ್ಕೆ ಧಿಲಾನ್ನೇ ಕಾರಣ ಅನ್ವಯಿತ್ತೆ.”

ರಿ

“ಎಲ್ಲದೊಯೇ ಬಕ್ಕಾ! ಜಮ್ಮು ಹೆಂಡ್ರೀ ಡಾಲೀನೇ ಪ್ರೋಲಿಸ್ಟ್‌ನೀರ್ಗೀ ತಿಳ್ಳಬೆಕ್ಕಾ. ವಿಷಯ ಗೊಳಿಸ್ತು, ಆ ಒಲಡೆವ್ ಡಾಲಿಯ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತಾಂತರ! ಅವಳಿ ಕೃತ್ಯಾಟ್‌ದ್ವಾರಾ ಅವಳಿ ಅಗ ಹೆಂಡ್ರೀ ತಿರೇಕ್ಕುಂಡಿದ್ದಾಳ್. ಇಷ್ಟ್ಯಾ ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ರ್ಯು ನೋಡೊಳ್ಳುತ್ತ್ವಾಣಾಂತರ ಬಂದಿದ್ದೀ. ಇವ್ವು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕ್ಕಾ!“ ಇವ್ವಾನ್ ಹೇಳಿದ. “ಎಮ್ಮೆ ಹೊಳತ್ತಾಯ್ತು ನವ್ವು ಗೋವಿಂದಾನ್ನು ಕಳ್ಳಿ! ಬಾಸ್ ಬಂದ್ರೆ ಎಲಾಲ್ ಅಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಬಾ ಅಂತಾ ಕಳ್ಳಿ.

“ಧತ್ತಾ, ಅವನ ಮನೆ ಕಾಳಾಗಾ, ಬರೀ ಬಿಸ್ತ್ಯಾ ವೊರೋಕ್ಕೆ ಸರಿ ಅವ್ವು, ಅವ್ವು ಯಾಕೆ ಕಳಿಸಿದೊಯ್ದೀ!“ ಜೊಸೆಫ್ ಗೊಣಿಗಿದ.

“ಅವನ ಪೆದ್ದಿಕ್ಕೆ, ಅವನ ಡ್ರೆಸ್ ನೋಡಿದ್ದೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಸುಮಾನ ಬರೈಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು!“ ದಳಪತಿ ಗೊಣಿಗಿದ.

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಬಾಟೀಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. “ಬಾಂಬೀನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪರಲ್ಲ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಹೊಗ್ಗಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಟೊರ್ಪ್ ಜೂತೆಗೆ ಅರು ಜನ ಎಂಬ್ಲೀಗ್ಗು, ಇಬ್ಬು ಮಂತ್ರಿಗ್ಗು ಹೊಗ್ಗಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾದ್ದರಿ ಪರಮಾಯ್ಯಾ ಕಾಷ್ಟಬರೀ ಡಾಷ್‌ನ್ನರ್ ಇದ್ದೆ ವಾಗಿಂತಾ ಅಂಡ್ರು. ಡಾಲಿ ಮೇಲೆ ಒಹಕ ಕಣ್ಣದ ಅವರ್ಗೆಲ್ಲ. ಹೋದ್ದಲ ಸೀವು ಕಳಿಸಿದ ಆ ರಾಣಿ ಮೇಲ್ಮೈ ದೊಕ್ಕೆ ಬಂಧುಭಣಿದ ಲೈಬ್ರೆಗ್ಲಾಲ್ ಚಿಕ್ಕೋಳಾಗಿ ಕಂಡೂ ಖಂಡಿ ಪಂಚಮಿ ವಯಸ್ಪಾಗಿದ ಅಂತಾ ನವ್ವು ಸಾಹೇಬ್ ರೀಗಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಒಳ್ಳೆ ಸಯಂಜಾಜೂಕಿನ, ಏರು ಯಾವನದ ಹುಡಂಗಿಯಾದ್ರ ಚೆನ್ನು.”

“ಹೋಗೋ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ನವ್ವು ತಲೇನೋವು ನಮ್ಮೆ, ಸೀನೋಬ್ ಬಾಕಿ ಇದಿ ತಲೇ ತನ್ನೊಕ್ಕೆ, ಆ ಸಲ ಯಾರ್ಥ್ ಕಳಸೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ.“ ದಳಪತಿ ಗೊಣಿಗಿದ. “ಸುಬ್ರಮಣ ಹೆಡರ್ನ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.”

“ಹಂಗಾದೇ ಸರಿ, ನಾನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಏವರ್ಥದು ಮಾಡಿಲ್ಲಿ. ಸಿಹ್ಯ ಕಡೆಯವರಾಗಿದೆ ಆ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಜೋತೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಫ್ಯಾಲ್ಗಳ ಫ್ಲೋಟ್‌ಎಸ್‌ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಕಾಪಿಸ್‌ನ್‌ ಕಳಿಸ್‌ರಿಂತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದನೂ ಕಾಪಿಸ್‌ ತರ್ಮೆರಿಂತ್ತು. ಅವಕ್ಕೂ ಸಂಪಾದ್ಯಾ. ನಿಮಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲಾ ಅಂತ್ರ ಏರಧು ಸಾವಿರ ಕೆಮಿಷನ್ ಸಿಗೋದು. ರಾಣಿನ್ನು ಕಳಿಸಾಗ ಆ ಘ್ಯಾಕ್ರಿ ಗಳಲ್ಲಿನ ಲಾಭದ ಬಡಲು ನಷ್ಟ್ ಕೊರಿ, ಅವು ಸಿಕ್‌ಅಂತ್ರ ಹೇಳಿ, ಆ ಲಾಭನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗೋಳಿಕ್ ಏರಧು ರಾಜ್ಯದ ದೊಡ್ಡವರು ಎವ್ಯಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದ್ದ್ಯಾ? ಒಂದೊಷ್ಟ್ ಕಾತು ತನ್ನೊಷ್ಟ್ ದುಡ್ಡು ಮಾಡೆಂದ್ರಿ ಈ ಸಲ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವು ಮುಂದಿನ ಕಿಂಗ್ಸ್ ಎಲಾ ರವಾನಿಸ್‌ರೋ!“ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ನೀರೂರಿತು. “ಡಾಲಿ ಕೆಲಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು. ಒಳ್ಳೆ ಮಜಬೂತಾದ ರಸದ ಹೆಚ್ಚು. ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೇಳು! ಜಮ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆಂದೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ರೀಂತಾ ನಂಬಿದ್ದು, ಈಗ್ನೋಡಿ ಏನಾಡಿದ್ದೀರಾ!“ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಾಟಲಿಸಿದ ಬಗ್ಗಿ ಸಿಕ್‌ಎಂಡ್.

ಅವ್ಯಾಹೋತ್ತಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ಏದುತ್ತಾ ಬಂದ. “ಅಯ್ಯಪ್ಪೆ ಸ್ತೇಕ್‌ಕ್ಲಾ ತುಳಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೇಗೆತ್ತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಲ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಉನಾನಾನೋ ಪ್ರೇರಿವಸ್ ತೆಕ್ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾಡೋದೂ!“

“ಅದೊಂದು ಕೇಡು ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೊದ್ದು ಬೋಗಳು ಏನಾಯ್ತು?“ ಗೋವಿಂದ ಕಳಿತು ಬಾಟಲಿಸಿದ ”ನೇರವಾಗಿ ಗಂಟಲಿಗೇ ಸುರಿದುಕೊಂಡೆ.

“ತರೋದು ನೋಡಿದ್ದೆ ಸಿಂಗಳೇಕ ಇದ್ದಂಗೆ, ಕುಡೆಯ್ಯೇದು ನೋಡು ನಿಟಾಗಿ! ಇವು ಮುಖಕ್ಕೆವ್ಯಾ. ಚಿಹ್ನೆಗೋಡೇ!“ ಅವು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಇವ್ಯಾನ್ ಬಾಟಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡೆ.

“ಗೋವಿಂದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಂಗ್ಯಾಯಿಂದ ಒರೆಹಿಕೊಂಡೆ. “ಬಾಸ್ ವೇನಿಸಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಟ್ರೀನ್‌ನೆನ್‌ಲ್ಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಂಗನ್ನು ಸುತ್ತೆ ಕಾರ್ಡ್‌ಲ್ಲೇ ಹೊರಟಿರ್ಮೆರಿಂತ್ತು. ಅವು ಯಾವಾಗ್ಲ ಬಂದು ಇಲ್ಲೋಕ್‌ನ್‌ ಪಂಚತಾರಾ ಹೊಟ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗೇ ಆವರ ರೂಮು ಬುಕ್‌ಗಿಡೆ. ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು!“ ಏರೋಡೋರ್‌ಮ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸ್ವೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಜೆಲೆನ್ಸ್ ಜೋರಾಗಿದೆ, ಎಲೂ ಮಷ್ಟೆಲೇ ಇದ್ದಾರಿ!“

“ಅರೇ ಲೋಡಿ ! ಆ ಡಾಲಿ ಬಾಯಿ ಬಟ್ಟಿರ್ಕೀರೂ, ಅವು ಕೈಗೆ ನಿಕ್ರಮನಾನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ದಿನಿ !” ಜೋಸೆಫ್ ರೇಗದ.

“ಏಯ್ ಬಕ್ಕಾ, ಅವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಾನೇ ಸರ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಲೇ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತಾತ್ಮಕಿ. ನಾನು ಆ ವೇಟಿ ರಾಜ್ಯಂಗೆ ಕೈ, ಜೀಬು ಎರಡ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಷ್ಟುಡೆ ತಿಳಿಗ್ಗಾಗ್ಗಾತಾ !” ದಖಕತಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗಾದೆ ಯಾರೇ ಹಿಂಟ್ ಮಾಡಿರ್ಕೊ !”

ಗೊವಿಂದ ಆಕಳಿಸಿದ “ನನ್ನ ಅಂಗ್ರೀ ಹುಡುಗನ್ನು ಕಳಸಿದ್ದೆ. ಅವು ಹೇಳಿ ಡಾಲಿ ಫೆರ್ಂಡ್ ಕಾಂಚನ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಪ್ರೇಸ್‌ನ್ನಿಂದ ಹೂರೆಗೆ ಬಂದೆಂತೆ, ಅವು ಕೈಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ತೊಗೊಂಡಿರ್ಕೊ ಆ ಬಲದೇವ್‌ದು ಬಿಪಿಫ್ ಬುಲ್ಲೀ ಕಣಪ್ಪಾ ! ಎಲಾ .ತರದ್ದೂ ಏಪಾರದು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ! ಆ ಕಾಂಚನ್‌ನ್ನು ಹಿಡ್ಡೊಂಡ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೀ !”

“ಆ ಕೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಬಿಡು !” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ, “ಅವಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಪರ್ ಫ್ರೆಂಚ್‌ನ್ನು ಅಂದ್ರೆ ಬಲು ಇಷ್ಟು.”

ಕಾಂಚನ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲು ತಪ್ಪದೇ ಬಂದೇ ಬರುವಕ್ಕೆಂದು ಜೋಸೆಫ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಅಸ್ತ್ರತ್ರೀಯ ಹೂರಗದೆಯೇ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದೆ. ಒಳಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಸುತ್ತು ಇನ್ನೊಪೆಕ್ಕರ್, ಕಾನ್ನಾಟಿಬಲ್, ಹ್ಯಾಟ್ ಡಾಕ್ಕರ್, ಇಬ್ಬರು ಸರ್ವಾಗಳು ಸಂತಿದ ರು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರೌತ್ತಿಕ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳ ಪರಿಂತುಯೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತ್ತು. ಜಮಿತ್ಯ ಸಹಚರರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆ ತಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದ್ದೇ ದ್ರುಗ್ರಾ ಸ್ಟ್ರೋಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲ ಅವಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ವಾರೇಂಟಿನ್‌ನ್ನು ಸೆಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ದರಿಂದಲೂ, ಅವಳನ್ನೂ ಶಾಕ್‌ನಿಂದ ಪೂರ ಜೀತರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದು ದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಗಿರಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ತುಟಿಯಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಟೀಪ್ ಅನ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಪೆಕ್ಕರ್ ಸಿನಾಡ್ ಕಾದುನಿಂತರು.

“ನಾನು ಅಗ್ಗನೇ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲ್ಲೊಳ್ಳೊಳಾಂತ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಲೆಗೂಡಲಿನ ಕಿ ಪ್ರ ತೆಗಿದೆ. ಆಗ ಯಾರೇ ಬಾಗಿಲು ತಪ್ಪಿದರು. ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಪ್ರಾನಃ ಬಂದರೆನ್ನೋ ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಬಂದವನು ಜಮಿತ್ಯ. ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ತಪ್ಪಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು

ನಾನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿದೆ. ಅವನ ಕ್ಷಣಿಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ಕಡಿಕಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನನ್ನ ಮಾಲಿಗೆ ತಳಿದ.

“ಬೊಗಳು ಅವನ್ನು ಏನೇನು ಬೊಗಳೇ. ಅವು ಹೊತ್ತು ವಾತಾಡ್ತು ಇದ್ದಲ್ಲ !” ಎಂದು ಅಬ್ಜಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ನಾನೂ ಬಲದೇವ್ಯ ಒಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದು ಈಳಿರಲ್ಲಿ. ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಾವಿಷ್ಯರೂ ಬೇರೆ ವಿವರು ವಾತಾಡುತ್ತಿದೆ ವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಲಾಡ್ಡಿನ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಯಾರೋ ಅವನನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆಂದೂ, ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಬಲದೇವ್ಯನ ಜೊತೆ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ವಾತಾಡುತ್ತಿದೆನೆಂದೂ, ನಾನೇ ಬಲದೇವ್ಯಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದೇ ಅವನ ವಾದ. ಈಚೆಚಿಗೆ ನನ್ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದೆ. ‘ನೋಡ್ತು ಇರು, ನಾನು ಸಿನ್ನ ಪೋಲೀಸ್‌ಗೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಓವರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಕೇಳಾ !’ ಅಂತಾ. ಅದಕ್ಕೆ ‘ನಿನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಹಾಕಿಬಿಡ್ಡಿನಿ. ಒಂದೇ ಸಲ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಿನಿ’ ಅಂತಾ ಹಾಕು ತೊಗೊಂಡು ನನ್ನ ಮೇಲೆರಗಿದ. ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಿರಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ತಿವಿದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೀ ಕತ್ತಿಗೋ, ಎದೆಗೋ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀ. ಅವು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್ ನನ್ನ ಬಳಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಂದು ರೂಪಿಸಬಾಗಿಲು ತಪ್ಪಿದ್ದಿರಿಂದ ಅವನು ಹೆದರಿದ. ನಾನೇ ತೂರಾಡುತ್ತು ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರಿದೆ. ಅವನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಾಕು, ನನ್ನ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಾ ರಕ್ತ ನೋಡಿ ಅವನು ಚೀರಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದು. ಅಮೇಲೀಸಿನಾಯಿತೆಂದೇ ಈಳಿಯದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರತ್ವಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ, ಯಾರು ಕರೆತೆಂದರು ಅದೆಲ್ಲಾ ಸೀವು ಚೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಮ್ಮಿನ ಬೇಗ ಹುಡಿಯಬೇಕು. ಅವನು ಬಲದೇವ್ಯನನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ಡಿನಿ ಅಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದೀ !”

ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ಅವು ವಾತಾಡಿದ್ದೀ ಸಾಕಾಯಿತು. ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಂಡು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ ಬಳಗೆ ಬಂದರು.

“ತುಂಬಾ ಆಯಾಸ ಆಗುತ್ತೆ, ಹೇಳಿಕೆ ತೊಗೊಂಡಾಯಿತಲಾ !”

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕ್ಕರ್ ಹಿನ್ನಾಡ್ತ ಕ್ಷೇಪಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು, “ಹೆದರಬೆಡ್ಡೊ ಡಾಲಿ, ಬಲದೇವ್ಯನನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರಿದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ.”

ಇತ್ತೆ ಜೋಸೆಫ್ ಶತಪಥ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕ್ಕರ್ ಹಿನ್ನಾಡ್ತ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಪಿಗೆ ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿದುದು, ಬಲದೇವ್ಯ ಮತ್ತು

ಕಾಂಚನ್‌ಭನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾರುಬೀಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಚನಳಿಗೆ ಲಾಡ್ಡನ ರೂಮು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರದೆಂದೂ, ಎಚ್ಚರ ನೀಡಲು ಆಗಲೇ ಪೇಡೆಯೊಬ್ಬ ಹೊರಟಿದ್ದ.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಕಾದರೂ ಕಾಂಚನ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೋಸೆಫ್ ಅಸ್ವತ್ತಿಯ ಮೂರಂದೆ ಇತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಪಿನ ಮುಂದಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು. ದೊರ್ಮೆ ಬಂದು ಇವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿದ್ದು.

“ಜೋಸೆಫ್, ನಿಈ ಈಗೀ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೊಗೇಕೊ, ಬೊ ಬಾಸ್‌ನಿಂದ ಬುಲಾವ್ ಬಂದಿದೆ, ಕಾರು ಸಿದ್ದ ವಾಗಿದೆ.”

“ಅರೇ ದೊರ್ಮೆ, ಜಿಮ್ಮೆನ ಏನು ಮಾಡೋದು? ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ?”

“ಅದು ನಮ್ಮ ತಲೆ ನೋವಲ್ಲ, ನಾವು ಬಾಸ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದಿದ್ದೆ ನಮ್ಮತಿ ಏನಾಗುತ್ತೇಂತೂ ಗೊತ್ತು! ಚಂದ್ರಪೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೋದ್ದಲ ಇವಾನ್ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕ್ಕೊಂಡಾಗ ಬಾಸ್ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ದಾ? ಅವನಂತಹ ಕುರಿಗಳಷ್ಟೋ—ಬಂದು ಹೋದ್ದಿ ಹೊಗೀ. ಏನೂ ಆಗೋಲ್ಲಾ ಅಂದಿರಿ ಲಾತ್ತು?”

“ಜೋಸೆಫ್” ಅನುಮಾನಿಸಿದ. ಜಿಮ್ಮೆನ್ಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಸೇವೇದರನಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ. ಅವನನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಧಾರಿಯಿಂದ ಸರಿ ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಬೇಕಾದವ್ಯು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಡಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಅದು ಬಣ್ಣದ ಚೆಪ್ಪೆ ಕಣೋ! ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಗಲ್ಲಾ! ಸುಮ್ಮು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುದ್ದು!”

ಆದರೆ ಜಿಮ್ಮೆನ್ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. “ಡಾಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಪರಮಾಯ್ಯಾ ಹೆಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರಂತಲ್ಲ ಗೋತ್ತಾ! ಬೆಂಡುಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಬಂದೇ ನಂಗೇ! ಅದ್ದೆ ಈ ಡಾಲಿ ಜಿನ್ನು ದ ಗಳಿ, ಅವಳ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು ಬಹಳ ದೂರ ಕ್ಷೇತ್ರಾಚಾಚಬಹುದು. ನನ್ನ ಪಾಕೆಟ್ ಯಾವಾಗ್ಗೂ ಪ್ರತ್ಯಾ ಆಗಿರುತ್ತೆ!”

ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗಲಂತೂ ತಾನು ಜಿಮ್ಮೆನ್ ಜೋತೆ ಜಗೆತ್ತೇ ಅಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಯಾಕೋ ಜಿಮ್ಮೆನ್ ಇಂತಹ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೇ?”

“ಜೋಸೆಫ್, ನೂಡ್ದೇ ಇದೆ ವಿಧಿನೇ ಇಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಸಿಂಗಪುರ್, ಹೊಂಕಂಗ್, ಬೆಂಗಳೂರ್ ದಂಗ್ ಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಗ್ಗಾತ್ತಾ ಇದ್ದಾ. ಅವಳ ಮರೀಲಿ

ನಾನು ಹೋದೆ, ಎಂತೆಂತಹ ಮಾಲು ಕ್ಕೆ ಏಡಾ ಯಿಸಜಹುದು! ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿಲ್ಲಿಬಹುದು ಗೊತ್ತಾ? ಅವಳಿಗೂ ಗಂಡಿನ ದಿಕ್ಕೆಳ್ಳಿ. ನಾನೇ ನಾದೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿ ಅವಳಂತಹ ಚಿನ್ನದ ಹೊಟ್ಟಿಯಿಂದುವ ಹೋಳಿ ಶಿಂಧಿಯಂತಹ, ಸೋಹನ್ ನಂತಹ ಬರಾಗಳ ಕ್ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಾ!”

ಆಗ ತನಗೆ ಅವನ ವಾದ ಸರಿಯಿನಿಸಿತ್ತು. ಅಡರೆ ಈಗ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಜಲೆನ್ನು ಬಳಗನೇ ಇದೆಯೆಂದನೇಲೆ ತಮಗೆ ಹೊಂದರೆಯಾಗು ವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಪಂದೇಹ! ಜಮಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾರ. ಯಾರಿಗೂ ನಿಯತ್ತಿಳ್ಳಿ ದವನಾದರೂ, ತಮ್ಮ ದಂಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹಾ ನಿಯತ್ತಿನವರು. ಅವನ ಬಾಯಿ ಬಡಿಸಲು ಹ್ರೋಲಿಸರು ತಮ್ಮ ಕೃಪುಗಳನ್ನು ಉದಯೋಗಿಂದರೆ! ಪಾವ ಜಮಿ ಎನ್ನು ಸಂಕಷಿಪದಬಹುದು!

“ಜೋಸ್ಥಾ”, ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ—ನಡಿ.

“ದೊರ್ಕಿ ಬಾಸ್ ಗೆ ಹೇಳಿದು ಬೇಡಾ—ಜಮಿನೆನ ನೋಡೊ ನೇವದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಟ್ಟಿ ವಾಸಿ! ನಮ್ಮ ದಂಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯತ್ತಿರುವವರೇ ತಂಬಾ ಕವ್ಯ ಪಡೋದೂ!”

“ನಿನಗಲ್ಲೋ ಭಾರ್ಯಂತಿ! ಜಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವ್ಯಾರೂ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಳ್ಳ. ಬಾಸ್, ಅಡ್ವೋಕೇಟರನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು!”

“ದೊರ್ಕಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಹೀಗೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ—ಆಡಾಲಿ ಬ್ರುದರೂ ಸುಬ್ಬ ಡ್ರಾಗ್ ಆಡಿಕ್ಕೆ ಇಡ್ಲಿಲಾ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕೆಲ್ಸಿ ಮಾಡಿಸೋಬ್ಬೋದೂ—ವಿಜಲೆನ್ನಾನವರ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹಂಯುವಂತೆ ಮಾಡಿರೆ?”

“ಅದ್ದುಲ್ಲಾ ಬಾಸಿಗೆ ನೀನೇ ಹೇಳಿ ಬಾ” ದೊರ್ಕಿ ಜೋಸ್ಥಾನನ್ನು ಬಿಲವಂತದಿಂದ ಕರೆದೂಯ.

ಬಿಲದೇವಾಗೆ ಅವನೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ಜಮಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನೆಂದೂ ನೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ.

“ಅವ್ಯಾ ಕಂಬಿಗಳ ಹಿಂದ ಇರ್ಲಾದಿರ್ಂದ ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕಪ್ರೇಲಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕಾವಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಾರ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಕಾವಾಡೋ ಬದ್ದ ಅವರ್ತು ಹಿಡಿಯೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ನ್ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿ!”

ಅವನಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಟೇಪನ್ನು ಹಾಕಿದುದಾಯಿಷು. “ಸಧ್ಯ

ಕಾಂಚನ್ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ—ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅಪ್ತ್ರೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಮನೆಯಿಂದ ನೋಡಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅದ್ವ್ಯರೋ ಶಿಂಧಿ ಅನ್ನೋ ಪ್ರ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಹೇಗೆಡ್ಡಾ ಈ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಅಪ್ಪೇ ಸರ್.”

“ಅವಳು ಸುಖವಾಗಿದಾಗ, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಇವರೆ ಚೊಕ್ಕಿಸ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡಾ” ಬಲದೇವ್ ಗೊಣಿಕೊಂಡ.

“ಅಪ್ತ್ರೆಯಿಂದ ದಿಸ್ತ್ರಿಜ್‌ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಲಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಡಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು—ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅವಳು ನತೀಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಸರ್ ಡಾಲಿಗೆ ಸೇಫ್ಸ್‌ಪ್ಲಿ ಪೇಸ್ ಅಂದರೆ ಸೇವನೆನೆ ! ಹೇಗೆಂದೂ ಜಮಿನ್ಯಾ ಅಕಾಂಪಿ ಸ್ಲಿ ಎಂದು ಗುಮಾನಿಯಿದೆ. ಆಂಸ್‌ಪ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಇದ. ಜೈಲ್ ಸೂಪರಿಂಟಿಂಡಂಟ್ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಇದರಲ್ಲ ಸರಾಯಿಸ ಮಾಡಬಹುದು !” ಇನ್ನೊಷ್ಟು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಡಿತ್ತೇನಿ. ಗುಮಾನಿ ಇದೆಂತಾ ಘೂರ್ಣಾ ಇಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾನ್ನೀ ಗೊಳಿಲ್ಲ. ಏನಿಡೂ ಎಲ್ಲಾ ದೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಳು ನತೀಸುವಳೇ ನೋಡಬೇಕು ! ನಾನು ಸೋಂಧಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇ. ಅವರು ಹೇಳಿದೆ ಮ್ಯಾಡಂ ಗ್ರಿನ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಇತ್ತು. ನೋಡಿಕ್ಕೊತ್ತಾಲೇ, ಡಾಲಿಗೂ ಕ್ರಿಬ್‌ಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುತ್ತೇ. ಅಂತಾರೆ ! ನಾನೇನೇ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಮ್ಮಿ ಜಯದೇವ್ ಮನೇಲಿ ಬಿಡೊಣಂತೆ ಅಂದ್ಯಾತ್ಮಾ ಇದಿಲ್ಲಿನಿ. ನನ್ನ ಸಿಸ್ಟರ್ ಇನ್ ಲಾ ಸಂಗೀತಾ ತುಂಬಾ ಅಂಡರ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಡಿಂಗ್ ಖಾಮನ್.”

“ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಿಸ್ತ್ರಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಟ್ಟಿ ವಾಸಿ. ಅಪ್ತ್ರೆಗೆ ಜನ ಒರೆಂದೂ ಹೋಗುಡೂ ಜಾಸ್ತಿ, ಡಾಲಿ ಸೇಪ್ಪಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡ ಇದ್ದ” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು. “ಅಲ್ಲದೇ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬಿಸಿಟ್ ಕೊಡೊದು ಬೇಡಾ.”

ಬಲದೇವ್ ಕೂಡ ತಾನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ.

ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಡಿಸ್ಪೋಷಿತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಯದೇವನ್ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವಾಗ ಅವಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಇರ್ತಿನೀ. ಅಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪಿಯ ಬಳಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ. ಹೃದರಾಭಾಣಸಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕಂಬಿಸಲ್ಲಿದ್ದಾತ್ತಳೇ.”

“ಆಗಲಿ ನೋಡೂಣಿ. ಮೊದಲು ನೀನು ಶರಕ್ಕೋಗು” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು.

ಕಾವ್ಯಳ ಅನೇಕ ಸಹ ನರ್ತಕಿಯರು, ಕ್ಳಬ್ಬಗಳ ಮಾತ್ರಾಂಚರ್, ಪ್ರೈಪ್ರೇರುಪರುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಂದಾಗ ಅವರಾಗಿಗೂ ಅವಳ ಸುಳವು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ. ಕೆಲವರು ಅವಳನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಟೀಟ್ರಾಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕಾವ್ಯ ಜಯದೇವನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಳು. ಸಂಗೀತಾ ದಿನಕ್ಕೆರದು ಬಾರಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಪಚರಿಸಲೀಂದೇ ಒಟ್ಟ ನರ್ಫನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು ನೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಒಲದ್ವೇ ಏನಿದ್ದೂ ಘೋನಿನಲ್ಲೇ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು.

ಇತ್ತೆ ತೀಂಧಿಗೂ, ಕವಿತಾಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಯದ್ವಾರೆ ನಡೆದಿತ್ತೆ. ತೀಂಧಿಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜಾಕು ಹಾಕಿದ ಸಮಾಜಾರ ಅವನ ಗೆಳಿಯಿಂದ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಲಾಡ್ಡಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೂಲೀಸಿನವರು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಅಸ್ತ್ರೀಗೆ ದಾಖಲು ಮಾಡಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಜಮ್ಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಲನವಲಗಳೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪಿಯ ಕಾಲದಿಂದ ಆ ಕ್ಳಬ್ಬಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ಜಮ್ಮಿ, ಸೋರೆನ್, ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಇಂತಹವರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಅಂತಹವರು ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕವಿತ್ನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಹೋಹಾರಿದಳು.

“ಸಧ್ಯ ನೀವೇನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ. ನಾವು ಆವಳ ಮನೆಯವರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಹಾಳಾದವರು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಣ ತಿಂತಾರೆ! ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ವಿವರ ತಿಳಿದರೆ ನನ್ನ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಏನಾಗುತ್ತೇ?” ಆಗಲೇ ಒಂದು ಮಂಗಿವನ ತಾಯಿಯಾದ ಕವಿತೆಗೆ ತನ್ನ ದೇ ಆದ ಭಯ!

೧೯

ಕೆಮಲಿ, ರಾಜ, ಚಿತ್ರ, ರಘು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾವ್ಯನ ವಿವರ ಕುಶಾಹಲ ವಿಶ್ವೇ ಎನಹ ಕಸಿಕರವಿರಲಿಲ್ಲ. “ಅವ್ಯಾ ಇರೋ ಜಾಗ ಅಂತಾದು! ಅವ್ಯಾ ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಣೇ ಅಂದೋರು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಲ್ಪ ಮಾಡೋ ಇಡಿತ್ತು! ಆವಳ ಹಾಡು ನಮಗೇಕೇ!” ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ!

ಕಾವ್ಯನ ತಾಯಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ವಿವರ ತೇಳಿದಾಗ ಮೊದಲಾದ ಅಸುಭವ ಭಯ! ಶಮ್ಮುಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಶೂಡಿಗಿಕೊಂಡರು, “ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕ ಗಿಕ್ಕ ಕಡೆ ಹೋಗೇಬೇಡಿ. ಎಂತಹ ಜನ ಇರ್ತಾರೋ ಏನೋ! ನಮ್ಮ ಪತ್ರಣಕ್ಕ ಸಂಜಕಾರ ತಂದು ಈಕೆಯಾರು! ಅವ್ಯಾ ಮಾಡಬಾರದ್ದು ಮಾಡಿ ಬಾಳು ಕಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡುಕು!”

ತಂಡಿಗೆ ಒಂದೇ ಯೋಚನೆ! ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೇನು ಗತಿ? ಆಗಲೇ ಗೀಡು: ಮಕ್ಕಳಬ್ಬರೂ ಒಡು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳೋ? ಕಾರೇರಿ ಚಿತ್ರ ಇವರ ಭವಿವ್ಯವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶಿಂಥೆ ಒಂದು ವಿವರ ತಿಳಿಸಿದಾಗ “ಏನಪ್ಪು ಮಾಡೋದು? ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು?” ಎಂಬ ಉದ್ದಾರವೇ ಹೊರಟಿದು.

“ಧೂ ಶಂಧು ಕಟುಕರು ಇವರು! ಅವಳಿ ದುಡಿಯುವಾಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಡಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವೇ? ತಮ್ಮದೇ ಯೋಚನೆ!

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು!” ತನ್ನ ಪ್ರಕ್ಕೆ ತಾನು ಗೊಣಿಕೊಂಡ. ಅವನೂ ಆವಶಯ ನೋಡಲು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಬಾರಂತರು. ಶಿಂಥಿ ಅವರ ಮಾತು ದೇಶವನ್ನು ಮೂರ್ಚಿಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಯಾಲಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಳಿಸಿದ. ತಾನು ಹೋಗದೇ ತನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾವ್ಯಭಾಷ್ಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವಕು ಆಸ್ತ್ರತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸಾರ್ಟ್ ಆದಮೇಲೆ ಆವಕು ಎಲ್ಲರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕೊಂಡ ಕವ್ಯವೇ ಆಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ಶಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಾಟ ಆವಾದು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿನಯ್ ಜಾಗೀರ್ ದಾರ್ ನನ್ನ ಭೇಟಿ ವಾಡಿದ. ವಿನಯ್ ಮಿ.ಟಿ.ಡಿ.ಯಲ್ಲಿದ್ದು. ಅವನಿಂದ ಕಾವ್ಯಭಾಷ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲು ಅನುಮತಿ ದೇಳಿದ.

“ನಾನು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀವು ಬಲದೇವಾನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರನ್ನೇ ಭೇಟಿಯಾಗಿ!” ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಶಿಂಥಿಗೆ ಕಾವ್ಯಭಾಷ್ಯವನ್ನೇ ವಿನಯ್ ಎಂದೂ ಮುಖಿತಃ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಿಫರಿಸಿದ.

ಶಿಂಥಿ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಲಜ್ಜಾ ಜೊತೆ ಕೇರಂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದು.

ರಾಚಪ್ಪ ಬಂದು “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೋ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಅವನು ಶಿಂಥಿಯ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ನೇಡಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಲಜ್ಜಾ ಇನ್ನು ಭಾಗ್ಯಮ್ಮನಿಗೆನ್ನೆಸಿ ಹೂರಬಂದ.

ಶಿಂಥಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲೇ ಅವನು ಕೃನೀಡ ಕೈ ಕುಲುಕಿದ. “ನಾನು ಕಾವ್ಯನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ ಆಸ್ತ್ರತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ—ಬೇರೆಯವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದ. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತಾಡಲು ಬಂಡೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು. ನಾನು ಆವಳ ಹಿತಚಿಂತಕ!” ತನ್ನ ಆವಳ ಮೊದಲಿಸಿಂದಾದ ಪರಿಜಯ ಹೇಳಬಾರಂದು.

ಬಲದೇವ್ ಕ್ವಾಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿದ,

“ಮಿಸ್ತರ್ ಶಿಂಥಿ, ನೀವ್ಯಾರೂ ಆವಳನ್ನು ನೋಡಿದಿರುವುದೇ ವೇಳು. ಅವಳೇ ಕೇಳಬಾರಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಯಾಯಿನ ಗಾಯ, ಮನಸ್ಸಿನ ಗಾಯ ಎರಡೂ

ಮಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪಿ ಆತ ಎಂರೇ ಡ್ಯೂಸ್‌ರ್ ಇಡ್‌ ಇಂತಲ್‌, ಅವಳ ಬಳಗೆ ಕೂಗ್ರೀನಿಂಡಾ ಈಫ್ರೋಂಡಿಡಾ ಹೇ. ಇನ್ನೊಂದು ತಂಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಾರಾಗಬ್ಬದ್ದು ” ಶಿಂಥರು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ಬಲದೇವೆ ನಷ್ಟನಕ್ಕೆ “ನಾನೂ ಕೂಡ ಅವಳ ಹಿತಚಂತಕ !”

ಶಿಂಥ ಹೇಲ್ಲಿಗೆ ಬಲದೇವನ ಬಳ ತನಗೆ ಜಮಿಯ ವಿವರು ಶಿಳಿದಪ್ಪ ಹೇಳಬಟ್ಟ, “ಅವನು ಖಡ್‌ ಹಳೆಯವನು. ಅವರು ಗ್ರಾಂಗ್ ದೋಕ್ ದ ಉಗಳಿ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಹರಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರೈ ಲ್ಲಾ ಬ್ರ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್‌ ಇರ್ಲೇಲ್‌ ದೊಡ್ ಮನುಷ್ಯರು. ನೀತಾಗಕು ! ಅವರನ್ನು ಹಿತಿಯೋಮು ಕಷ್ಟ. ಈ ಜಮಿಯಾಳ್‌ಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂತನೆ.”

ಬಲದೇವೆಗೆ ಶಿಂಥರು ತಾನು ಉತ್ಸಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಳವುಗಳು ಸಿಗುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿತು.

ಕಾಂಚನ್ ಅಾಡಿನ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕ್ಕಬಿನ ಪ್ರೇರಿಸ್ತು ಬೆಂಟ್‌ ಆ ದಿನವೆ ಸಂಬಳ ಕಟ್‌ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬದಲು ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಿಯಾನ್ನು ಕರೆತಂಡರೆ ತಾನು ಏಜೆಂಟರ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯ ಬಲದೇವೆರ ಉತ್ಸುವಾರಿಯಲ್ಲದ್ದಾ ಹೇ. ತನ್ನೇ ಯಾರೂ ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಭಯದಿಂದ ತಾನು ಉಡ್ಡಿನ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿತರೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗತಿ ?

ಲಾಡ್‌ನ ಹುಡುಗ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬರೆದು ಸಲ್ಕಾರ್ ದೊರುಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಕೃಷ್ಣ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬುಕಾರ್ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ಕಾಂಚನ್ ಬುಕಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಾಡ್‌ನ ರೂಪು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದಳು ಹೊರಗ ಅನುಮಾನ ಬರುವಂತಹವರು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಕ್ಕಬಿನತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಜೊಸೆಫ್ ಚೀಲ ಪೆಟ್ರೋ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಲಾಡ್‌ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು. ಬುಖಾರ್ ಹಾಕಿದ ಹೆಕ್ಕೊಂದು ಲಾಡ್‌ನ ನಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಲಾಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಕ್ಯಾಬರೆ ಸರ್ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬುಖಾರ್ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಟುವೇಳೆ ಅವಳು ಸರ್ಕಾರಿಯಲ್ಲದಿದರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ಪು ಢ್ಯಾಯಿವಾಗಿ ಹೊರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನುಮಾನವೇಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಬಿಡಿಯ ಹೊಗೆಯುಗಾಗುತ್ತಲೇ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಬುಖಾರ್ಥಾರಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಂಗಡಿಗಳ್ಯಾವುದರಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಕ್ಕಬಿನ ಒಳಗೆ

ನಡೆದಾಗ ಅವನ ಆಸುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಕ್ಲಾಬಿನ್ ಎದುರಿಗನ ಪುಟ್ಟಪರಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂತ. ಹತ್ತು-ಹದಿನೆಂದು ಸಿಮಿವಾಗಿರಬಹುದು. ಬುಖಾರ್ ಧರಿದವಳು ಕಬ್ಜಿಸಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ಲಾಡಿಗೆ ಹೋಡಳು. ಟಿಪ್ಪು ಮಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸಿಂತ.

“ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೊದಲ್ಲೀ ಸೆಷನ್ ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗುತ್ತೇ?”

“ವಿಶ್ವಾವರಿಗೆ !”

“ಇವೆತ್ತನ ನರ್ತಕಿಯರು ಯಾರು ?” ಟಿಪ್ಪು ಕೇಳಿದಾಗ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಒಳಗನ ಉಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಹಿರಾತಿನಲ್ತೆ ಕೈ ತೋರಿದ.

ವದು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನಳ ಹನರು ಕಾಣಲ್ಲಿ—

“ಕಾಂಚನ್ ಮಾಡೋಲ್ಲಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಜಡಾಗಿದೆ. ಅವಳ ಬದಲು ಹೊಸಬಳಿ ಲಕ್ಕೀ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ! ಕಾಂಚನ್‌ನ ಸಹ್ಯೇ ಚೇನ್‌ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಸ್ಸು” ವಾಚ್‌ಮನ್ ಟಿಪ್ಪುಗೆ ಸಲಾಂ ಹೋಡಿದ.

ಟಿಪ್ಪು ಜೀಬಿಸಿಂದ ಎರಡು ಹತ್ತರ ಸೋಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಈಗ ಬುಖಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ವರು ಯಾರು ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ಆಕಾಶದಲ್ತು ಸೋಡಿದ. “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಟಿಪ್ಪು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಹತ್ತರ ಸೋಟು ಸೇರಿಸಿದ.

“ನಱ್ಱ ಸಾಬ್, ಹೇಳಿದ್ದೆ ಕ್ಲಾಬರಿ ಹೊಗುತ್ತೆ ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗೋದು ಕ್ರೋಬರಿ ನರ್ತಕಿಯರು ಮಾತ್ರ !”

“ಅದು ಪಂಗೂ ಗೊತ್ತು. ಈಗ ಬಂದು ಹೂಡಿದವಳು ಕಾಂಚನ್ ಅಲ್ಲಾ ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸೋಡಿದ. ಟಿಪ್ಪು ವದು ಹತ್ತರ ಸೋಟು ಗಳನ್ನು ಆವನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಲಾಸ್ಟ್ ಭಾನ್ಸ್ ಹೇಳಿಬಿಡು. ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ‘ಹೋದು’ ‘ಅಲ್ಲ’ ಸಾಕು.”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ವದು ಸೋಟುಗಳನ್ನೂ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಂಡು ಜೀಬಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ‘ಹೋದು’.

ಟಿಪ್ಪು ತುಂಡು ಬೀಡಿಯನತ್ತೆ ಎಸೆದು ಹೊರಟ್.

ಚಂದ್ರಪು, ದೊರ್ಕೆ, ದಳಪತಿ, ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮಾತು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. “ಈವೋತ್ತಿನ ನ್ಯಾಸ” ಹೇಡರ್ಡುಲ್ಲಿ ನಾನೇ ನೋಡಿದೆ, ಕಾಂಚನನ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಯೀಯ ಹೆಸರಿದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಬಜ್ಜಾಗಿಂಬಾಗಿ ವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವಕ್ಕು ಲಾಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ವಾಸಿ.”

“ನಂಗನ್ನಿ ಸುತ್ತೆ, ಕಾಂಚನಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಯೀ ಅನ್ನೊಂದು ಸತ್ತಿಫುತ್ತಾರೆ. ಈ ನರ್ತಕಿಯರಿಗೇನು? ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಿಸಿದಂತೆ ಹೆಸರೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ” ದೊರ್ಕೆ ಹೇಳಿದ.

“ಎಪ್ಪು ದಿನ ಇತ್ತೀಚ್ಚಿ ರೂಪಿನೊಳ್ಳೇ ಇರ್ಲೋಕ್ಕುಗುತ್ತೆ? ದಳಪತಿನೇ ಕೇಳು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಚಂದ್ರಪು ಗೊಣಿದೆ. “ಸುಮ್ಮೇ ವಿವರವು ರೂಪಾಯಿ ಶಕ್ತಿಂಡ್ಯಲ್ಲಾ!”

ಟಿಪ್ಪು ಎಲ್ಲರ ಮುಖ ನೋಡಿದ, “ನಾನು ನಿಸಾಗಿ ಕಳ್ಳೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಗುರು ಜೋಸೆಫ್ ಗೋಸ್ಟರ! ನಾನು ಅವು ಹತ್ತಾನೇ ಹೋಗ್ರಿಸಿ” ಟಿಪ್ಪು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿ.

ಜೋಸೆಫ್ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾರುಕು ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಟ್‌ರ್ ವಿಸ್ತಿ ಕಾರೆ ಮಲಿಗ್ದಾರಿ. ಅವನ ಹೆಂಡಕ ಸಿಸಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ಜೋಸೆಫ್ ಇವೊತ್ತು ಬಾಕ್ಕಿನ್ನು ಹಿಡ್ದೆ!” ಟಿಪ್ಪು ಉಗಿ ಬಂದ.

ಜೋಸೆಫ್ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ, “ಕಾಂಚನ” ಹಿಕ್ಕಿದಾಳಿ?

ಟಿಪ್ಪು ನಡೆದುಹಿಡ್ದೆ ಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ.

“ಒಕ್ಕೊಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಸಾರುಂಕಾಲ ನಾನೇ ಕಳಿಗೆ ಹೋಗ್ರಿಸಿ. ಕಾಂಚನ” ಯಾವ ಹೆಸರಿಂದ ನತ್ತಿಸಿದರೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ! ಟಿಪ್ಪು, ಇವೊತ್ತೊಂದು ಬಳ್ಳೇ ಕುಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ. ಇಲ್ಲೇ ಉಟ ಮಾಡೊಂಡು ಹೋಗು, ಸಿಸಿ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ. ಕೋಳಿಸಾರಿನ ವಾಸನ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಅದರೆ ಸಿಸಿಲಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಬಡಿಸುವಾಗ ಸಿದುಕಿಕೊಂಡೇ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ! ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಅಂತಹ ಸತ್ಯಾರ!

“ಬೆಡೊ ಜೋಸೆಫ್, ನಾಡಿದ್ದಿನಿಂದ ರವ್ವಾನ್ ಉಪವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಅಗ್ತತ್ತೆ, ಈಗೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚ ತಗಲಿಸಬಾರೆದು” ಹೊರಟಿ. “ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಂಡಾಗ ಮಾಡ್ರೆಸಿ.”

ಜೋಸೆಫ್ ಎದು ಅವನ ಹಂದಯೇ ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಬಂದ.

“ಟಿಪ್ಪು, ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಹಿಡಿದ್ರೆ ಜಮ್ಮುನ್ನ ಬಿಡಿಸೋಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಾರಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಅನ್ವಿಂದಾನೇ ಡಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಜಮ್ಮುನ್ನ ಬಿಡಿ ಬಹುದು. ಡಾಲಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಾನ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ರೊಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ತುಷ್ವದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ! ಹೋಗಾತ್ತ ಬರ್ವಾ ಬಜಾರ್ ಬಜಾರ್ ರೂಂದ ಒಳ್ಳೆ ಘಾರಿನ್ ಪರ್ ಫ್ಲೂವ್ ಬಾಟಲ್ ತೂಗೋಂದು ಹೋಗ್ನೀನ್.”

ರಾತ್ರಿಯ ವೇದಲ ಸೈವನ್ ನಲ್ಲಿ ವುರೆನೆಯ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಬರೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಳ್ಳ ಲಕ್ಷ್ಯ. ಇಬ್ಬರ ನರ್ತನವಾದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯೇಯ ಹೆಸರನ್ನು ಫೋನ್‌ಸಿದ್ದಾಗ ಒಳಗಿಸಿದೆಲೇ ಕಾಣಿಯುತ್ತಾ ಬಂದವಳು ಕಾಂಚನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃ ಹೀರುತ್ತಾ ಸಿಗರೀಟ್‌ ಹಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದ್ದು ಜೋಸೆಫ್ ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅವನ ತುಟಿಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗಿಯೋಂದು ರೂಪಿನ್‌ತು “ಕಾಂಚನ್”, ನೀನು ನನ್ನ ದ್ವೀಪಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಪ್ರಾಂಬಿನ ಜೀಬು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿಕಾಂಡ. ಅವನು ತಂದಿದ್ದ ಸೆಂಟಿನ್ ಬಾಟಲು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಗೇ ಕುಳಿತ್ತತ್ತು.

ಅಧ್ಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂತರ ಸಫಿಕರ ವಂಧ್ಯ ಕಾಂಚನ ನಡೆದು ಬಂದಾಗ ಜೋಸೆಫ್ ಅವಳ ಎದುರೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸೆಂಟಿನ್ ಬಾಟಲು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು.

“ಯೂ ಆರ್ ಲವ್ಲೀ, ಸ್ನೈಟ್ ಹಾಟ್-ಯೂ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಬ್ರೌಟ್‌ಫ್ಲೂಲೀ ಟ್ರೋ.”

ಆ ಸೆಂಟಿನ್ ಬಾಟಲನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಿಕೊಂಡು ಅವನತ್ತ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು- “ಫ್ಲೌಂಕ್‌ಹ್ಯಾ ಡಾರ್ಟ್‌ಂಾ.”

“ಅಪ್ಪೇನಾ? ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಕೆಳಗೆ ಕಾದಿರ್ತ್ತೀನ್” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ.

“ಶ್ರೀ....ಹಾಗೆಲೂ ಹೇಳಬಾರದು. ನಾನು ಹನ್ನೋಂದೂವರೆಗೆ ಹೂರಿತ್ತೀನ್” ಮೇಲ್ನುಸ್ತರಿ ಮುಂದೆ ಸರಿದಳು.

ಅದೇ ಹೆತ್ತಿಗೆ ಸಭಾಂಗಣದ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಂಧೆ ಸಿಗರೀಟ್‌ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿ.

ಅವಳು ಜೋಸೆಫ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ನ್ನು ಅವನಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನ್ನು ಕೊನೆಗನ್ನಿಂದ ಸೊಡಿದ. ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾ, ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಶಿಂಧೆಯ ಬಳಗೂ ಬಂದಳು. ಅವನನ್ನು ಸೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳು ಏನುಗಿದವು.

“ಹಲೀ ಶಿಂಧಿ !” ಅವನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದಳು. ಅವನು ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಮಾಡಿದ, ಅವಳು ಅದನ್ನು ರಿತಳು. “ನಾನು ಹನೆನ್ನು ಒಂದೂವರಿಗೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಗೆಗ್ಗೆನಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಂದಿರು. ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ತೋರಿಸ್ತಾನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಆಣ್ಣೆಂತ ಹೇಳು” ಪಿಚುನುಡಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಬಂದು ಸೆವನ್ ವಾಗಿರ್ಯೆತ್ತಾರೇ ಶಿಂಧಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟು. ಜೋಸೆಫ್ ಮಾತ್ರ ಎರಡನೆಯ ಸೆವನ್ ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಮ್ಯಾನೆಜರ್ ಕೈಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸೆವನ್ ನ ದುದ್ದು ಇತ್ತೆ.

ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಖದಲಿಸದೇ ಇಂದಿಯೇ ಕುಳಿತು ಸಿಗರೀಟ್‌ಮಿಂದನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಏಕ್ಕು ನರ್ಮಕಿಯರ ಒಳ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಸಿನಿ ಕೇಳಿದಳು,

“ಕಾಂಚನ್, ನಿಂಗೆ ಯಾರೋ ಫರ್ಮಾಫ್ಯೂಫ್ರೂ ಹೊಟ್ಟಿ ಲಾಲ್ ಯಾರದು ? ಹೊಸ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್‌ ?”

ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಅಗಲೇ ಅರಿವಾದುದು. ಹೌದು, ತಾನೇಕೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ ದವಸಿಂದ ಆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿದೆ ? ಅದೂ ತಾನು ಜೇರಿ ಹೆಚರಿಸಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕ್ಯೂಟ್‌ಲಿಳ್‌ನೇ ? ಪ್ರೋಪ್ರೆಟ್‌ರ್ ಹೇಳಿರಲ್ಲಿವೇ ! “ಕಾಂಚನ್ ನೀನು ಹೀಗೆ ಜೇರಿ ಹೆಚರಿಸಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕ್ಯೂಟ್‌ಯಿ. ವಿಜೆನ್‌ನಾವರು ಸಿನಗೆ ವಾನ್‌ ಮಾಡಿದ ರೂ ಯಾಕೆ ಅವಸರ ಪಡ್ಡೀ ?” ಅಗ ತಾನು ಹೇಳಿರಲ್ಲಿವೇ ? “ಅವರ್ ಕರ್ಮ ಅವರು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗೆ ಆಮೇಲೈನು ಮಾಡಲಿ ? ಅಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಣ ಕಟ್ಟು ಆಗಿದೆ ! ನಾನು ಜೇರಿ ಹೆಚರಿಸಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕ್ಯೂಟ್‌ನೇ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ !” ಅದರೆ ಇವು ಹೇಳಿದವಳು ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನ ಕೆಲ್ಲಿಂದ ಸೆಂಪ್ರೋ ಬಾಟುಲನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ ? ಅವನೇ ವಿಜೆನ್ ಕಡೆಮುವ ನಾಗಿದರೇ ! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಹೋ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಸ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲಿವೇ ?

“ಹುಂ ! ಹೌದು, ಯಾರೋ ನನ್ನ ಅಡ್ಡೆಕ್ಕುರ್ರ ಅಂತೆ, ಕೊಟ್ಟಿ. ನಂಗೆ ಫರ್ಮಾಫ್ಯೂಫ್ರೂ ಅಂಡ್ ತುಂಬಾ ಇವ್ವಾತೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು !”

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವೇ ಸಕ್ಕರೆ.

“ಒಳ್ಳೀ ಕಾಂಚನ್, ಸಿನ್ನ ಯಾರು ಬೇಕಾದ್ದೂ ಪರೋಷ್ಯಾವೂ ಬಾಟಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು!”

ಎದನೇ ಸೇನನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಕಾಂಚನನಿಗೇಕೋ ಅಶಂಕ, ಭಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಾನು ದುಡುಕಬಾರಿದಿತ್ತು. ತನ್ನ ದುಕಿಸಿಂದ ಕಾವ್ಯನಿಗೇನಾದ್ದೂ ಆಪದೆ! ತನಗೇ ಏನಾಜರೂ ಆದರೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಣಿದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನನಾಯಿತು. ಶಿಂಧಿ ಬಂದಿದಾ ನಲ್ಲಾ ಆವಸ್ಯಿರುವವರೆಗೆ ಭಯಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂದಾಗ ಆವಳು ವೇದಿಕೆಯೇ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಆವಳ ತೀಕ್ಕು ಕ್ಷಾಗಳು ಸುತ್ತು ಅರಸಿದವು. ಆ ಅರಸಿಟನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಶೀಂಧಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆವಳಿಗೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸಫ್ಯಾ ಬೀಗ ನರ್ತನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊಡರೆ ಸಾಕಣಿಸಿತು. ಅತಂಕದಿಂದ ಬಂದೆರೆಕು ಬಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತಪ್ಪಿದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಬಳಗೆ ಹೋಡಾಗ ಬಂದಿಬ್ಬದ್ದುಂಟಿಗೇ ಮಾತಾಡಿ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯೇರಿದಳು. ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಗಿಯಬಂತ್ತೆ ಗ್ರಿನ್‌ನ ರಾಮಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಿಸಿ ಬುಖಾರಿ ಧರಿಸಿ ಹೊರಬಾಗ ಸಲ್ಪಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು,

“ಸಲ್ಪಾ ನಾನು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಜೋಗಿವಾಗ ಏನಾಡರೂ ತೊಂದರೆ ಯಾದರೆ ನಾನು ಸಲ್ಪಾ ಎಂದು ರೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೇನು ಉಕ್ಕೀ ಆತ ಹೇಳಿಕೋ. ಸಲ್ಪಾ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಕಾಂಚನ್ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಮುಂಬಾಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆವಳಾಗ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಸೆಫ್ ಆವಳ ಹತ್ತಿರಿಂದ್ದು ಬಂದ.

“ಹೆಚ್ಚೋ ಸ್ಟೀಂಟ್ ರೂಬ್‌ೱ್, ನಿಂಗೋಽಪ್ಪರ ಕಾಯ್ಲು ಇಡ್ಡಿಸಿ”

ಬುಖಾರಿ ತೆಗೆಯದೇ ಕಾಂಚನ್ ಕೆಳಿದಳು-ಯಾರು ನೀನು? ಈನ್ನ ಮಿಸ್ಟೀಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಾನು ಸಲ್ಪಾ, ಲಕ್ಕೀ ಶಲ್ಲ.”

ಜೋಸೆಫ್ ಆವಳ ಕೈಯನ್ನು ಬರಿಟಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ-“ನನ್ನತ್ತೆ ಆಟ ಬಿಡ್ಡಿಡೆತ್ತಾ-ನೀನು ಕಾಂಚನಾ, ನಂಗಿ ಗೊತ್ತು. ಬುಖಾರಿ ಹೋಕ್ಕೊಂಡೆ ನಂಗಿ ಗೊತ್ತುಗೊಳಿ ಅಂದ್ವುಂಡಾಗ್ಯಾ? ಗಲಾಟಿ ಮಾಡ್ಡೆ ಸಂಜೋತೆ ಬಾ-ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಸನ್ನತ್ತಿ, ಆ ಡಾಲಿ ಗತ ಏನಂಗುತ್ತೀಂತಾ ಗೊತ್ತು?”

ಆವನ ಹೈ ಕೊಡವಿದಳು.

“ನನ್ನ ಹೆದರಿಸ್ತೀಯಾ! ವಾಚ್‌ಮನ್, ಇವನ್ನು ಹಿಡ್ಡಿಸ್ತೇ ನಾನು ಹೋಗ್ಗೇಕು.”

ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನತ್ತು ಜೋಸೆಫ್ ತೀಕ್ಕಣ ವಾಗಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಸೂಂಟದ ಬೆಲ್ಲಿನೊಳಗಿಂದ ಚೂರಿಯೊಂದನ್ನು ಅಥ್ವ ಎಳೆದು ತೋರಿದ.

“ಹುಷಾರ್ ಗಲಾಟಿ ಮಾಡಿದ್ದ ವಾಚ್‌ಮನ್, ನಿನ್ನ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡ್ಡಿನಿ” ವಾಚ್‌ಮನ್ ನಡುಗಿದ, ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕೃಮುಗಿದ. ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಂಚನಳ ಕ್ರಿಹಿಡಿದ್ದೇದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾರಿನತ್ತು ಕರಿದೊಯ. “ನೀನೂ ಅಪ್ಪೆ. ಕೂಗಿದರೆ ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ಡಿನ್ನಿ ನಾನು ಜೀಲಿಗೆ ಹೋದೂ ಪರ್ಯಾಗಿಲ್ಲ.”

ಕಾಂಚನಳ ಹೈ ಬೆವರಿತು, ಸಾಲಿಗೆ-ಗಂಟಿಲು ಒಣಿತು, ಕ್ರಿಕಾಲು ಗಳು ನಡುಗಿದವು.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದು, ನಿನೆನು ಬೇಕು ಹೇಳು, ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂತಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಾ. ನನ್ನುಲೂ ಕರೆಹ್ಯಾಂಡು ಹೋಗೇಬ್ಬಾ.”

೧೮

ನಿನ್ನ ದೂರಿಗೆ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸೇವ್ಯಾ ಹೆದಾ ಅಂದ್ವೂಂಡ್ಯಾ ನನ್ನ ! ಪ್ರೇರ್ಪ್ರಾ, ಕಾರ್ ಸ್ವೇರ್ಪ್ ಮಾಡು !” ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ತಳ್ಳು ತಾನೂ ಅವಳ ಜೋತೆ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಅವಳು ಕಿರಿಚಲೆಂದು ತೆರಿದ ಬಾಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ.

ಶಿಂಥಿ ಕಾಂಚನಳಗಾಗಿ ಅವಳ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದ. ಸಲಾತ್ ಮತ್ತಿ ತರು ಲಾಡ್‌ಜಿಗೆ ಒಂದರೂ ಕಾಂಚನ್ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಲಾತ್‌ಗೆ ಕ್ರಿಷ್ಟನ ಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಗಿದ. ಅವಕು ಬರುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ಸಲಾತ್, ಕಾಂಚನ್ ಬರ್ಲೀ ಇಲ್ಲಾಲ್ಲ ? ಇನ್ನೂ ಏನಾದೂ ಇತ್ತತ್ತು ?”

“ಅವ್ಯಾ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆವನ್. ಅವಳ ಡಾಕ್‌ನ್ ಮುಗಿಯೆತ್ತೇ ಹೊರಟುಹೊಡ ಲ್ಲಾ ! ನಾನು ಅವಳಾಗಲೇ ಬಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ಈಂತಾ ಅಂದ್ವೂಂಡೆ. ರಾಗಾದ್ದು ಅವ್ಯೇಲಿಗೆ ಹೋದು ? ಹೋಗ್ತ್ ನಾನು ಸಲಾತ್‌ಂತಾ ಹೇಳ್ತ್ವಾತ್ತಿನಿ-ಸಿನೆ ಲಕ್ಷ್ಯೇ ಅಂತ್ ಹೇಳ್ತ್ವಾ ಯಾರಾದೂ ಈಳಿದೆ ಅಂದು.”

ಶಿಂಥೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕು ಮುಡಿತು, “ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಏನಾದೂ ಬೇರೆ ಎಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು? ಹೊವ ಬಾಯ್‌ಫೆರಂಡು ಯಾರಾದೂ ಬಂದಿದ್ದು?”

ಸಲ್ಲಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು, “ಇಲ್ಲ, ಅದ್ದೆ ಯಾರೋ ಅವಳಿಗೆ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ ಸೇವನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಪರ್‌ಫ್ರೈವರ್ ಬಾಟಲ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಅವೈ.”

ಶಿಂಥೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಅಗ ತಾನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ ಆ ಮಬ್ಬ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಂಗೂ ಮಾತಾಡಿದ ಳು, ಕೈಕುಲುಕಿದ ಳು. ತಾನೂ ಅಪ್ಪುಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲ್ಲಿ. ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದುದು ಕಾಂಚನೆಳನ್ನು ಕೆಂಡು ಕಾವ್ಯಾಲಗೆ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳಿಲಷ್ಟೆ. ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖಗಳ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಿಚಿತನಾರೀಂದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀಳದಿರಬೇಕು. ಶಿಂಥೆ ಕಾಂಚನೆಳ ರೂಪಿನ ಬೀಗ ಹಾಕಲು ಸಲ್ಲಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೆಬ್ಬಿನತ್ತ ಓಡಿದ್ದ. ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರೆ ಸಾಕು.

ಶಿಂಥೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಕೆಬ್ಬಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ತಗಲಿಸಿ ಅದೇ ತಾನೇ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಪ್ರೇರಪ್ರೇರ ಶಾರಿನತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ. ಶಿಂಥೆ ಅವನನ್ನು ಹುಡಿದ,

“ಸಿಂಗಾ, ನಿಲ್ಲು-ಅಜೆಂಟ್-ಕಾಂಚನ್ ಎಲ್ಲ? ನೋಡಿದ್ದ್ಯಾ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ನಂಗೇನ್ನೂತ್ತ, ಲಾಡ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಿರೆ ಇಂಗ್.”

“ತವೇತ್ತ ಯಾರು ಅಪರಿಚಿತ ಕೆಬ್ಬಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದು?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾಬ್.”

“ಸೇನ್ಯಾಕೆರೋದೂ? ಸಿಂಗೊತ್ತಲ್ಲೇ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಬರೋಲ್ಲವಲ್ಲ!”

“ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಸಾಬ್, ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಶಿಂಥೆ ಅವನ ಕಾಲರ್ ಹುಡಿದು ಜಗ್ಗಿದ, “ಹೇತ್ತೇಯೋ ಇಲ್ಲೋ! ಇಲ್ಲೇ ಪ್ರೇರಪ್ರೇರ ಸಾಬ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವಂಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಲದಿಂದ ಬಂದೂ ಹೀಡಿಸ್ತಿಸಿ. ಕಾಂಚನ್ ರೂಪಿಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ದು ಯಾರ ಜೊತೆ ಹೋದ್ದು?”

ಪ್ರೌಪ್ರೌಪ್ರಿ ಶಿಂಥೆ, ವಾಚ್ ಮನ್‌ರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ವಾಗ್ಯದ್ವಾರೆ ಕಂಡು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ.

“ಯೆಸ್, ವಾಟ್ ಈಸ್ ದಿಸ್ ನಾನ್‌ಸೆನ್ನ್ ?” ಶಿಂಥೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಗಿದ, “ಕಾಂಚನ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ-ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಂಪ್ರೆ ಇದ್ದಿನೀ ಸಾಯಂಕಾಲ ಯಾರೇ ಸ್ತೋಂಡರ್ ಅವಳಿಗೆ ಹರ್ ಫ್ರೂಪ್ರಾ ಬಾಟೀಲ್ ಪ್ರಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದುಂತೆ. ಅವಳು ಪ್ರೌಲೀಸ್ ಪ್ರೌಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರೋಳು. ಡಾಲಿ ಕೇಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಟ್‌ನೆಸ್, ಅವಳಿಗೇನಾದರೂ ಉದರೆ ಸಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬ ಮುಜ್ಜಿಂಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

“ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸೆಫನ್‌ಗೆ ಡ್ರ್ಯಾನ್‌ ಮಾಡಲು ಬಂದಳು. ನಾನ್‌ರೋಗ್ಗೇ ಆವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿದಿದೆ !” ಪ್ರೌಪ್ರೌಪ್ರಿ ಹೇಳಿದ. ಶಿಂಥೆ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ.

“ಸಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಪ್ರೌಲೀಸಿನವರ ಗುಮಾನಿ ಇರುತ್ತೆ ಇನ್ನು. ಅಲ್ಲೇ ನಾಳಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಏನಾದರೂ ಅದ್ದೆ ಸೆಫ್ರೂ ಪ್ರೌಲೀಸ್ ಸ್ತೋಂಡನ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಹೂಂ ಅಂದ್ದೆ ಇನ್ನು ಬಾಯಿ ಒಡಿಸ್ತಿನೀ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲ.”

ಪ್ರೌಪ್ರೌಪ್ರಿ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಜಿಗಿದ, “ಏಯ್ ಸಿಂಗ್ ಬೊಗ್ಗು ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾನೇ ನೆನ್ನ ಪ್ರೌಲೀಸ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿನೀ-ನನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕ್ಕಿನಿ !”

ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಖ ಬೆವರಿಸಿಂದ ಅವೃತ್ತವಾಯಿತು. “ಸಾಬ್, ಈ ಗರಿಬ್‌ನ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಡಿ ಸಾಬ್, ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಿನೀ ಅವನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದುದು, ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಎಲ್ಲ ಹೇಳಬಟ್ಟೆ. ಶಿಂಥೆಯ ಎದೆ ವೇಗದಿಂದ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ವಾಚ್‌ಮನ್ ಅವನ ವಿವರಕೆ ಕೊಟ್ಟುಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಬಂದವರು ಜೊನೆಸೆಫ್ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಟಿಪ್ಪು ಇರಬೇಕು. ಟಿಪ್ಪು ರಾತ್ರೀಯ ಪಾಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರುಕ್ಕು. ಇಂಗ್ಲೀಸ್‌ನೊ ಭಾಷೆಯೂ ಬರದು-ಆದ್ದಿಂದ ಬಂದವನು ಜೊನೆಸೆಫ್ ಇರಬೇಕು !

“ಫಾಂಕ್‌ಹ್ಯಾ ಸರ್” ಪ್ರೌಪ್ರೌಪ್ರಿ ಟಿಪ್ಪಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಈ ಕೂಡೆ ಸಿನ್ ಪ್ರೌಲೀಸ್‌ರ್ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊಗ್ಗಿನಿ.”

ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಅದೇತಾನೇ ದೀಪ ನಂದಿಸಿ ಪುಲಗುವುದರಿಂದ ದ್ವಾರು. ಶಿಂಥೆ

ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾನ್ನಾಟೀಬಲ್ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಕಾಡಲೇ ಎದು ಬಂದರು,

“ಹಲೋ! ಶಿಂಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ಶಿಂಥೆ, ಡಾಲಿಯ ಹಕ್ಕೆಯ ಸ್ವೇಹತ ಹಾಗು ಬ್ರದರ್ ಇನ್ನಲೂ. ಇವೆತ್ತು ಕಾಂಚನ್ನೆನ ನೋಡೊಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಕ್ಷಾಬ್ಧಿಗೆ ಹೂಗಿದ್ದೆ. ಅವು ಲಕ್ಷ್ಯ ಅನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ ಫರ್ಫಾರ್ತ್ ಮಾಡ್ತೆ ಇದು. ಅವು ಜೋಸ್‌ಫ್ ರಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೂಗಿದ್ದಾಗೆನೇ ಸಾರ್. ಅವು ಜಮಿತ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕ್ರೀಸ್‌-ಅ ಗ್ರಾಂಗಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟಿನನು-ಡೆವಿಲ್ ಆಫ್ ಎ ಮಾರ್ಗಾನ್! ಪೀಸ್‌ ಸ್‌ ಎನಾದೂ ಮಾಡಿ!”

ಅವನು ಹೇಳಿತ್ತು ರುಪಂತೆಯೇ ಪ್ರೇಸಿನ ಕರೆಗಂಟೆ ಕ್ರೀಡೆತು. ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಎತ್ತಿ ಕೂಡಿರು—“ಹಲೋ-ಅದೇ-ಶಿಂಥೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಗಿ ಆಕ್ರಮ್ ತಗ್ಗೆತ್ತೇವಿ. ಸ್ವೀಫ್‌ನಾಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀ.”

“ಶಿಂಥೆ, ಕಾಂಚನ್ನೆನ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕ್ರೀಡೆಡ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೂಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು! ಅಗಿ. ಖಂಡಿತಾ ಈ ಕಾಡಲೇ ವಿಜಲೆನ್ನಾಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೇನಿ.”

ಶಿಂಥೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಡೇ ಲಾಡ್‌ನ ಬಳಿಗೇ ಹಿಂತರುಗಿ ಬಂದ. ಬಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಂಚನ್ ಬಂದಿದರೆ! ಅದರೆ ಅವನನ್ನೆಸಿದಂತೆ ಅವಳು ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತೆ ಕುಳತೆ. ಕೊಂಚ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಿಕೊಣಿಗುವುದು. ಮೊದಲೇ ತಾನು ಜೋಸ್‌ಫ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀ ಪ್ರೋಲಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಸಬಹುದಿತ್ತು! ಜಮಿತ್ತಿ ಏನಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ! ಕುಳತ್ತಲ್ಲಿಯೇ ಜಣಗರಿಸಬೇಡಿದ.

ಬೆಕಿನ ರೂಪಾವದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾರೋಂದು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಶಿಂಥೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಡೆರಿಸಿಂದ ಬುಖಾರಿಫ್‌ಫಾರಿಯೊಬ್ಬಿ ಈ ಇಲ್ಲದೂದೂ ಕಂಡ. ಅವನು ಅವಳತ್ತು ಧಾವಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾರು ವೇಗದಿಂದ ಚಲಿಸಿ ಮಾಯಾವಾಗಿತ್ತು.

“ಕಾಂಚನ್! ” ಶಿಂಥೆ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ನಾನು ನಿನಗೊಸ್ಸುರ ಕಾಯ್ತೂನೇ ಇದ್ದೇನೇ.”

ಅವಕು ಮುಖದ ಪರದೆ ತೆಗೆಯಡೇ ಕೊಂಚ ಶಾರಾಡುತ್ತಲೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದಳು.

“ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಾ-ರೂಮಿಗೆ ಬಾ ಶಿಂಧೆ” ಅವಳಿಗೆ ಸಡೆಯಲೂ ತ್ವರಿತ ಏದೆಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆ ಗೋಣಿದ,

“ತೇಂಬೂ ಕುಡಿದುಖಿಬ್ಯಾ? ಅದ್ಯಾವೇನು ಬದ್ದಾನ್ ಸಿನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೋಗಿದ್ದು? ವಾರ್ ವಾಸ್ ಸಿಂಗ್ ಹೇಳಿದ” ಅವನು ಕೇಳಿತ್ತರುವಂತಹೀ ಕೊಂಚನ ಅವನಿಗೇರಿದಳು. ಅವನೇ ಅವಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ರೂಮಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಮಂಜು ಒಳ ಸ್ಲಾಷಿ ಬಣಿಲು ಮುಂದೆ ವಾಡಿದ—“ಕಾಂಚನ್....ಈಗ ಹೇಳು” ಕಾಂಚನ್ ಬುಪ್ಪಾ ಕಿತ್ತಿಸೆದಳು. ಅವಳ ಬಾಯಿ, ತುಟ್ಟ ಕನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉಗುರಿಸಿದ ಪರಚೆದ್ದು ಗಾಯಗಳತ್ತು. ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಹೀರೆ, ಬೌಸ್ ಹೆರಿಕು ಜೂಲಾಗಿತ್ತು, ಕತ್ತು ಎದೆಯ ಹೇಳೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದ ರಕ್ತ ಬಿಂಬಿತತ್ತು. ಅವಳ ಮಾತ್ರ ಬುಪ್ಪ ಬಂಪೆರಿತ್ತು. ಜೆವಂತ ಕವದಂತಿದ್ದು ಮುಖ ನೋಡಿ ಶಿಂಧೆ ಹೋಕಾರಿದ, “ನಾಯ್ಯ ಕಾಂಚನ್?”

“ಶಿಂಧೆ, ಆ ಸೂಕ್ಷೇನುಗ ನನ್ನ ಎಳ್ಳಿಂಡೊ ಇಂಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಳಿಂತಾ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬಿಂದೆವೋಗೆ ಬರಿಸಿ, ಜೀವುಯನ್ನು ಜುಮಿಂನ ಮೇಲಾದರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ವಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಬರಿಸಿದರು. ನಾನು ಮೊದಲು ಒಕ್ಕುದಿದ್ದ ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ಶಿಂಧೆ-ನನ್ನ ಹರಿದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರು! ಹಿಂಡಿಗಳು ಅವರು! ನೋಡಿಲ್ಲ!” ಕಾಂಚನ್ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಹೀರೆಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಸೆಡಳಿ, ಎದೆ, ಹೊಟ್ಟಿ, ತೊಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದ ಪರಚೆವ ಸಂಪೂರ್ಣಗಾಯಗಳಿಂದ ವು.

“ಈ ಕಲೆಗಳಿಂದು ಕೊಂಡು ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ವಾಡಲಾಗುತ್ತಾ? ನಾನೇ ಶಪ್ಪಿ ಮಾಡುದ್ದು. ಪ್ರೇಲಿಸ್ ನವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಫಂಫಾರ್ ಮಾಡಿದೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು! ನನ್ನಿಂದ ಡಾಲಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ! ಜೀವು ಬೀಲಿನಮೇಲೆ ಹೊರಬಂದರೂ ಕಷ್ಟ! ಹೂಗು ಶಿಂಧೆ-ಹಾಲಿಗೆ ಏನೂ ಆಗ್ಗೇ ಇರೊಂಹಾಗೆ ಮಾಡು” ಅವಕು ಬಿಕ್ಕಬಿಕ್ಕೆ ಶಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಶಿಂಧೆಯ ತಲೆ ಕಲಸಿಹೋಯಿತು. ಕೀರಾತಕರು ಇರುವ ತನಕ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಖವಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರಾಕಿಬಿಡುವವು ರೋಡ್

ಬಂದಿತು. ದೆಟ್ಟನ್ನು ಬಡುಕಲ್ಲೇ ಬಿಡವ ಈ ಜನರಿಗೆ ಬರಿಸ್ತೇವ್ಯಾಳ್ಲಿ ರಸೆಯ ಚೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಲ್ಲು ಹೊಡಿದು ಸ.ಯಿಸಚೀರು! ಹೆಲ್ಲಿಕಡಿದು ತಖ್ತಿದ್ದ ಕಾಂಚನ್ ಇನ್ನು ಸರಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಬಲಡೆವ್ ನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಬಿ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬಿಳ್ಳೀಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್ ತನ್ನ ಮೀರೆಯಿಂದಲೇ ಸೇಣುರುಕಿಕೆಂದು ಹತ್ತಿದ್ದ್ಲಿ.

“ನನ್ನ ಈ ಸಾವಿಗೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣರಾಳಿ, ಬಡುಕಿರ್ಭಾ ಜೆಗ್-ಮೆನ್ ಹೊಂದಿ ನಾನೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿಪ್ಪಿದ್ದೇಳು.

“ಲಡವ್-ವೇದವ್ಯಾಸ್, ಸಿನ್ನ ಮೂವರಿಗೂ ಶದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಲ್ಲ ವೇಗಿತ್ತು. ಮಹಜರು ನಡೆಸಲು ಅದೇಕವಿತ್ತು ಹೊರಬೂಗ ತಿಂಢಿ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾದ.

“ಕಾಂಚನ್ ತಾನಾಗೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋಲ್ಲಿ ಸಾರ್. ಎನ್ನೋ ಬೆಂಡಂತೆ ಹಾಕಿ ಅವಣ್ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ಲೋಳ್ಲಿಕ ಪ್ರೇರೇಸಿದ್ದಾರ್ಥಿ ಬಡ್ಡಿ ಮರ್ಕು ಸಾರ್” ಎಂದಾಗ ಉದಾವ್ ತಿಂಧೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕರೆದ

“ಸೇವು ಸಮಗೆ ನಮ್ಮ ತಟ್ಟಿವಟ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ತಂಬೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾವ್ಯಾಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೂ ನಾಡಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಲಿಯ ಒಳಗೆ ಕರೆದೂಯ್ಯಬೇರು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಲಿಗೂ, ಸಮಗೂ ಸರಕಿ ಸಂಪರ್ಕವಿಶ್ರಾತಿಯೇ?”

“ಸ್ವಲಿ ಹತ್ತ ಕಕ್ಷೋಧಿರಂವ ಶಾಸ್ಯಂ, ಸ್ವಲೀ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೀಂಬೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಜಿಮ್ಮೆ ಜೋಸ್‌ಫ್, ಪ್ರೆಪ್ ಇವೆಲ್ಲ ಏನು ಬೇಕಂತ್ಯಾಗು ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಇದ್ದು. ಅವರ ಜನ ಸೂಣಳಿ ಹಾಗೆ ತಡ್ಡಂಡಿಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಂಡಿತ್ತ ಇರಿಸ್ತಾರೆ. ಅವೇಲ್ರ ಕಾಲ್ಲು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೇಗೆ ಕಳಿಸೋದೂ? ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲೇ ಇವೆ ವಾಸಿ. ಬೇಕಾದ್ದೆ ಸ್ವಲಿನ್ನು ಇಲ್ಲನ ಯಾವಾದೂ ಈ ಲಿಂಗ ಹಾಕ್ಕೋ ಬಹುದು!” ತಿಂಳಿ ಸಲಹೆ ಇಡಿದ. “ಜಿಮ್ಮೆ-ಜೋಸ್‌ಫ್ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರೋಣಿದ್ದು ಆ ಧಿಲ್ಲಾನ್. ಅವು ಸೇವು ಒಪ್ಪಣೋ ರಾಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನ್ನು ಅವರೆ ಒಪ್ಪಣೇಬ್ಬಿದೂ ಅದ್ದೆ ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪೂರೆ ಸರಿಕೊಗೊಣೆತನ್ನ ಸೂರ್ಯಿದ್ದೇರು. ಕಾಯ್ಯೋಕು!”

“ಸಂಗ ಕಾವ್ಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಂಚರೆಗೆ ಇಳಿಸೋಕ್ಕೆ ಇವ್ವ ಇಲ್ಲ. ಹಂ ಹೋದ್ದೀಲೆ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ದೂರ ಬೆರಿ ಗೌರವಗ್ಗ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಂಬ್ಬಿ ಇಂತ್ಯಾಳ್ಲೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಿನ್ನಿ. ಅದ್ದು ಜಮ್ಮಿಯ ಗುಂಪೆಲ್ಲ ನಿಕ್ಕಿಬೇಳೋ ತನ್ನ,

ಅವುಂದ ಆವೃತ್ತಿಪ್ರೋಫ್ ತೊಗೊಳ್ಳೋ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಅಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಲಿ ಹತ್ತು ಕೊಳ್ಳೋ ನಿರಾಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು!"

"ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರೋನಿ ಸರ್" ಶಿಂಧೆ ಹೊರಟಿ. ಕಾವ್ಯನ್ನು ಒಂದ್ವೆಲ ಸೋಡ್ಡೇ ಕೊಂತಾ ಆಸೆ. ಅದ್ದೇ ನಾನು ಬರೋದು ಹೊ. ಸೋದು ಸೋಡಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ತೊಂದ್ರಿ ಆಗೋಳ್ಳಿದು!"

"ಇಂಥಾ ಬಸ್ಸಿ. ನಂಜೊತೆ ಬಂದೆ ಏನೂ ತೊಂದ್ರಿ ಆಗೋಳ್ಳಿ. ಅವಳಿಗೂ ತನ್ನ ಶಡೆಯುವರನ್ನು ಕಂಡೆ ಸಂತೋಷ ಆಗೋಳ್ಳಿದು ಅದೆ ಕಾಂಚನನ ವಿಹಾರ ಮಾತ್ರ ತಳಸ್ಟೇದಿ. ನಾಳೆ-ನಾಡಿದ್ವಾಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಮಿನ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ!" ಬಲದೇವ್ ಆಶ್ರೀಯತೆಯಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಶಿಂಧೆ ಪ್ರೋಲೀಸರಿಗೆ ನೇರವಾಗುವುದಾಡರೆ ಕುಖ್ಯಾತ ಗುಂಪನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಅವನ ಇಂಥಾಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಶಿಂಧೆಗಿಂದು ದು ಕಾವ್ಯ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಯೋಂದೇ. ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು.

"ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗೆ ಬಂಭತ್ತರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಡ್ಡನ್ ಸಕ್ಕಲ್ ಹತ್ತಿರ ಇರಿ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಜಯದೇವ್ ಪಿಕ್ ಮಾಡೋತ್ತರಣನ್" ಆವನ ಕಂರಿನ ನಂಬರ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮಾಹಿತ ಸೀಡಿದ. ಶಿಂಧೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು.

ಬಲದೇವ್, ಗೈನಾ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ದ್ವಾರ್ಗ ಪೆಡ್ಲುರ್ನ ವಿವಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಿತ್ತಾದ್ದು ರು.

ಬಲದೇವ್ ಅದಾಯ್ದೊಂದೀ ಗಿರೀಶ್ ಅಂತೆ ಒಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಯಳಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿತುನಂತೆ. ಅವು ಮೇಲೆ ಸಕ್ಕಲ್ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಕ್ಕರ್ ವೀರಾಸ್ತಾಪಿಯ ಗುಮಾನಿ ಇದೆ. ನಾಳೇನೇ ನನ್ನುವರನ್ನು ಬಟ್ಟು ಸೋಡೋಳಿ" ಆವರ್ಜ್ಯಾರಿಗೂ ಗಿರೀಶ್‌ಗೂ ಜೋಸ್‌ಫ್‌ನ ಗುಂಪಿನವಂಗೂ ಸಂಪರ್ಕವಿನೆಯೆಂದು ತಳ್ಳಿದರಲ್ಲಿ.

೧೬

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಇದೇ ತಾನೇ ಉಪಹಾರವಿತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಂಗೀತಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಕಾಲ್ಯಾಜೀ ಸರ್ವಕೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಕೂಲಿ ರಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ರೂ ತಳ್ಳಿದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೂ ಹೊಡಲಿದ್ದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ ತಳ್ಳಿದರಲ್ಲಿ.

“ಬಲದೇವ್ ಮಹ್ಯ ಆಗೋ ತನ್ನ ನಾನೂ-ಜಯದೇವ್ ಮಹ್ಯ
ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಮುಕ್ತಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋ
ಹೊತ್ತಿ ನಮಗಿಲಾ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಹಡುಗಿನ್ನೂ ಒಪ್ಪಾ
ಇಲ್ಲ-ಅದೇನೋ ಸಮ್ಮ ಹಬಿದಂದಾನೇ ಆಥವಾ ಮುಕ್ತಿಯ ಆದೃಪ್ಪವೇ
ಅವಳ್ಳ ಒಪ್ಪಿ ವಾಸವೆಯಾದು. ಆದೆ ಅದೂ ಕನ್ನಿನ ಮಾತಾಗಿ
ಹೊಯಿತು. ಉಜ್ಜಾ ಮುಕ್ತಿ ಅವರ ಬಾಳು ತುಂಬಿದ್ದು, ವುಕ್ತಿಯ
ಅಕಾಲ ವಾರ್ಷಾದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ-ಮಗಳೂ ಯಾವ್ಯಾ ಬೇಡವಾಗಿದೆ.
ಯಾವಾ ಕರ್ತವ್ಯ-ಎತ್ತವಾಗಿನೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪ್ರಖಃ ಮಹ್ಯ
ಮಾಡ್ಯಾಲ್ ಅಂದ್ರ ಒಪ್ಪಾನೇ ಇಲ್ಲ.”

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗಿ ಬಲದೇವನ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ದೂರೀಷಣೆಂದೇ. ಪ್ರೇಮ,
ಬಲವು ಇವುಗಳ ಆಳ ತಿಳಿಯದೇ ದುಡುಕಿದು ಅವಳು ಒಡಾಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ
ಕರಿಷಣಾದ ಪಾಠ. ಅದರಿಂದ ಬದುಕೇ ಒದಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸ್ನಾ ಆ ಹೈಶಿಗೆ
ತಂದ ಬಲದೇವನ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಸತೀಕನ ಮೇಲೆ ಒಹಳ ರೋಷಣಿತ್ತು.
ಸ್ವೀಕರಿ-ಪ್ರೇಮ, ಬಂಧು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ.
ಅದರೆ ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಸಕ್ತಿ ತೇರಿ, ತನ್ನ ಸ್ನಾ ವಜ್ಞಾನಿ,
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಒವನ ಬಗ್ಗೆ ಸದ್ಗಾರಿ ಮನುಷ್ಯಿದ್ದಿರೂ
ಜಿವಿಲ್ಯಾನ್ನು ಹುಡಿಯಲು ತಾನೆಂದು ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದಿರ ವಸಂದು
ಕೊಂಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಸಂಗಿತಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಓಂದಿನ
ಸೆನಪಾಯಿತು. ಬಲದೇವ್ ಹಂಗಾದಲೇ ದೇಹದು ಸಿಜವೇ? ತರಗಾಗಿ
ಹಡುಕಾಡಿದ ಸೇ? ತರಗಾಗಿ ಕಾಡಿದ ಸೇ? ಮೊಸ ಬದುಕು ಕೊಡುವೆಸೆಂಬ
ಹೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಿರಲ್ಲಿವೇ? ತರಗಾಗಿ ಬಳಿ ಸೀಗೆ ಬಂದಿದ ಸೇ?

“ಮನು ಕಾವ್ಯ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಟ್ಟಿ? ಇನ್ನೂ ನೋವಿದೆಯೂ? ”
ಸಂಗಿತ ಅವಳ ಮೌನ ಕಂಡು ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಸೆನಪಿಗೆ ಬಂತು ಆಪ್ತೇ.”

“ಕಾವ್ಯ, ನಾನ್ನೇ ಇಂದು ಕೇಳು. ಕಾಂಬಿ ನರ್ತನ ಬಿಟ್ಟಿದು.
ಬಲದೇವ್ ಸಂಗೆ ಎಲಾ ದುರ್ ಕೆಲ್ಪಿಕೊಡಿಸ್ತಾರೆ. ವಯಾದೆಯಾಗಿ
ಬಾಳೊಬೊಡೂ. ಅಸಹ್ಯ, ಆ ಕಾಂಬಿ ಮ್ಯಾ ತೆರೆದು ಸ್ವತ್ಯ ಮಾಡೋಡೂ
ಧೂ....!” ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ಸೀವೆ ತಪ್ಪಿ ತಿಳಿನ್ನಿಂದಿದ್ದಿರೋ. ಕಾಂಬಿ ನರ್ತಕಿಯರೆಂದರೆ ಮ್ಯಾ
ಮೂರಿಕೊಳ್ಳೋ ಜನ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡೋಣ್ಣಿ. ಗಂಡ—

ಹೆಂಡಿಯರ್ದು ಬೇರೆಡಿಸೋಲ್ಲ. ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬತಾರೆ. ಹೋಗ್ತಾರೆ, ವಿಶ್ವತ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯವಾಡ ಬರುಸೋ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಕಣ್ಣಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಿ, ಅವಾಲಿಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿಹೋಗೆವುದರಿಂದ ಎಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚು ವಾಕ್ಯಾ ಬಾಳು ತಾಳಾಗದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೆಂಡತಿಯಾಂದಿಗೆ ಜಗತ್ ಮಾಡಿ ಖಂಡು ಕುಳಿತು ಹೋಗುವವನು, ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಗೇ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಗೌರವ ಫನತೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲೇ ಒಳಗೊಳಿಗೆ ವಿನಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ನಾನು ಬೀದಿಪಾಲಾದಾಗ, ನನಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಸುಬಿದು. ‘ಘೂ’ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವೇಡಿ. ನಮ್ಮುಲ್ಲಾ ಅನೇಕರು ಒಕ್ಕೆಯವರು, ಗೌರವಸರಿದಾರೆ. ಮಂದುಸೇ, ಮನಸೆ, ಗಂಡ-ಮುಕ್ಕು ಇಟ್ಟಿಕ್ಕಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ನತ್ತಿಷ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ನರ್ತಕಿ ಮ್ಯಾ ತೆರೆದು ನತ್ತಿರಿ, ತನ್ನ ಮನಸಯಾಳುವ ಇನ್ನು ಏಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳು ಮಯಾರ್ಥದೆಯಿಂದ ಕಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾಲೆ. ನನ್ನ ಬದುಕೇ ನೋಡಿ. ನಾನು ಕೆಟ್ಟಿ, ಕ್ಷಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯಾದ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಯರು ಇಂದು ಮರ್ಗಾದೆಯಿಂದ ಬಾಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ಆವರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿಕ್ಕುವುದು ಬರುತ್ತೀರಿತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರೂ ನೋಡೋಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಿಸಿ. ನಮ್ಮು ತಾಯಿ ಮನೆ-ಮನೇಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ತು ಇದ್ದು. ಈಗ ಅವರೂ ನೆಮ್ಮುದಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಘೂ ಅನ್ನಬೇಡಿ. ಸಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿವರೂ ಇದ್ದಾರೆ-ಒಕ್ಕೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮುಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆ. ಕಟ್ಟಿವರು ಇಬ್ಬಿರ್ದಿರೆ ಹತ್ತು ಜನ ಒಕ್ಕೆಯವರಿದ್ದಾರೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿತಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಂಗಿರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ದದಕ್ಕನೇಡ್ಡಾ ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಡೋಡಳು. ಜಯದೇವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

“ಜಯ್, ಆ ಕ್ಷಾಬರೇ ಕಾವ್ಯಾನ್ನ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪುದಿನ ಇಟ್ಟಿಕ್ಕೇ ಬೇಕೊಂತ ಸಿಹ್ನೀ ಏನಾದೂ ನಿಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರಾ?”

“ಯಾಕೆ ಪರ್ಕನೆಂಟಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡಾಂತ ಮಾಡಿದ್ದೀರೂ ಜಯದೇವ ನಕ್ಕ.

“ಘೂ ಜಯ್, ಅವ್ಯಾ ಅಪ್ಪು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೂ ಅಹಂಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪ್ರತಿ ಶುಂಬಾ ಗೌರವಸ ಪ್ರತಿಯಂತೆ-ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರಂತೆ, ಇಮ್ಮು ಮನೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಯಾರ್ಥದೆಯಿಂದ ಸಾಕಾರಂತೆ-ಎನೆನೋ ಹೇಳಿದ್ದು-ಘೂ, ನಂಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ

ಆಷಕ್ಯ ಅಗುತ್ತಿ. ನಿಮ್ಮಣಿ ಅವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ಮಾಡೆ ಕೂಡಂತೆ ಅಂದೊಂದಿದ್ದೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪಿ! ಅವನು ಶರ್ವ ಸೈಂಪ್ರೇಕ್ಷಣೆಗೇ ಓದಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿ! ಅವಳಿಗೆ ಕವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದೇ ಅಂತೆ!

ಜಯದೇವನ ಕೃತಿದ್ವಂಡು ತಪ್ಪಿಗೇ ಬಿತ್ತು. ಹೆಂಡಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಪ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಇವಳಿಗೆ ಹೇರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತು ಏಂದು ಬಹಳ ಬವಣ ಹೇಗೆ ಆರ್ಥಿಕಾರ್ಥಿಗೇಕು? ಕಾವ್ಯ ಮಯಾರ್ಥದೀಯಿಂದ ಬಾಳಬೆಕಂದು ಹಂಬಲಿಸಿರಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿರಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಿಂದಲೇ ವಂಚಿತಳಾಗಿ ಈ ವೃತ್ತಿಗಿಳಿದಕ್ಕೆಂದು ಇವಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು?"

"ಸಂಗಿತಾ, ಆ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು-ನೀನೂ ಮಾತಾಡೋದ್ದಾ. ದೇವೂ ಉಂಟು, ಅವಳಿಂಟು!"

"ಜಯ, ನಂಗಾಯಕೋ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತೇರಿ, ನಿಮ್ಮಣಿಗೇ ಒಳ್ಳೆ ವಯಸ್ಸಿ, ಕೃತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸೋ ಅಧಿಕಾರ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದರ್ಶ, ಎಲಾ ಇದೆ. ಮುಕ್ತಿ ಹೋದ್ದೇಲೇ ಬಂಟಿ ಜೀವನ ಆವರದು, ಆವರೂ ಉಪ್ಪಿಕಾರ ತನ್ನೇ ಇದೇಹ. ಇಂತಹ ಲಂಸ್ ಕ್ಷಾರಕ್ಕರ್ ಹುಡುಗಿನ್ನು ಮನೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡ್ತೇನೀರಂತಾ ಅನ್ನೇ ಇದು ನೋಡಿದೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಜಾರ್ವಾರೋ ಅನ್ನಿ ಸುತ್ತಿ, ನಾಳಿ ಏನಾದೂ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಆದ್ದೇ ಆ ಪುಟ್ಟ ಲಜ್ಜಾ ಬಾಳು ಏನಾಗುತ್ತೇ ಗೊತ್ತು?"

ಸಂಗಿತಾ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಜಯದೇವ ಆರ್ಥ ಉಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟು.

"ಸಂಗಿತಾ, ನಾನೇನೂ ಚರ್ಚಿಸಲು ಇವ್ಯವಹರವುದಿಲ್ಲ. ಆವರವರ ಬದುಕನ ಸಂಜಯ ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!"

"ನಂಗೊತ್ತು ಜಯ, ನೀವು ಯಾವಾಗೂ ನಿಮ್ಮಣಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳೋರೂಂತಾ! ಸಮ್ಮಣಿನೇನಾದೂ ಆ ಕ್ಷಾಬರೇ ಹುಡುಗಿ ಜೋತೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟೊಂಡೂಂದ್ದೆ ನಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತಿನಿ. ಅವರ ಮನೇಲಿ ಕರ್ಕೆಂಂಡೊಂಗಿ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಯಾಕ ಇಟ್ಟೊಂಬೇಕು!"

ಜಯದೇವ ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದ. ರವಿ, ರಾಕೇಶ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ತಂದೆಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದರು.

“ಪವ್ನಿ, ಪವ್ನಿ ಬಾ ಕೃಕೆಟ್ ಅಡ್ಯೋಣ.”

“ಈಗ ಅಗ್ಗೊಲ್ಲ” ಜರುದೇವ್ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಟುಂಬರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತ. ಬಲದೇವ್ ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಗೀತೆಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತೀಳಿದರೆ ಗತಿಯೇನು? ದೊಡ್ಡ ರಾಧಾಭಂತವೇ ಅದಿತ್ತು. ಸಂಗೀತೆಳಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಶಾವ್ಯಾಷನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಾಳಾವೇಸೆಂಬ ಭರವಸೆ ಬಲದೇವನಿಗೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಶಾವ್ಯಾಷನ್ನು ವನೆಯಲ್ಲೇ ಕರೆತಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಿದುವುದು? ಸಂಗೀತೆಳಿ ಆಫ್‌ಪಾರ್ಟ್‌ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿನು! ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹೇಗೆ ಸಂಗೀತ ತನ್ನ ತಲೆ ತಿನ್ನು ತ್ವಿದ್ದರೆ!

ಸಂಗೀತೆಳಿಗೆ ತಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದು ತಪ್ಪೆಸಿಸಲ್ಲಿ. ಗಂಡಪರಿಗೇನು ಗೋತ್ತು? ತಮಗೇನು ಸರಿದೊರುಪಡೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಲೆ ಮಾತು ಕೇಳುವುದೆಲೂ ಹೆಂಗರೇ ಇಂದಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ಲಜ್ಜೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವಳಿಗೆ ಶಾವ್ಯಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು, ರವಿ-ರಾಕೆಶ್ ಅಗಲೇ ಬಂದೆರು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದರು.

“ಅಮ್ಮಾ, ಯಾರಮ್ಮೆ ಈ ಅಂಟಿ? ಇನ್ನೇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ತಾರ್ತಾ?” ಸಂಗೀತಾಳಿನೇರೇ ಕಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇಳು. ಆದರೆ ಲಜ್ಜೆ ಹಾಗೆಲಾ ಕಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ವವಳಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಒಂದೇವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣನ ಬಡನಾಟಿ ಅನಿವಾರ್ಯವೇನಿರಬೇಕು. ಲಜ್ಜಾಗೆ ಬಲತಾಯಿ ಯೋಬ ಅನ್ನು ತರುವ ಬಯಕೆಯೆಲ್ಲದಿದ್ದೂ ತನಗೊಳಿಬ್ಬಿ ಹಣ್ಣು ಬೇಕಿಸಿದರೆ! ತನಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ತಾನು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಜಂಗ್ ಏನಾಡರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ!

ಸಂಗೀತ ತನ್ನ ಬಗೆ ತಾಳಿದ್ದ ನಿಲುವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತಾವೇಕೆ ಇಂತಹ ಗೌರವಕ್ಕ ರಮನಿಗೆ ಬಂದು ಇರಬೇಕು? ಬಲದೇವ್ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೂರಬೆಂಬಡಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದೀರೂ ಗಾಯ ಮಾಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ತಾನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೂಗೆಲು ಬಲದೇವ್ ಬಂಡಾಗ ಕೃಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಗುಢ್ಣ, ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದ. ಅವನು ಬಂದು ದನ್ನು ಸಂಗೀತ ಡಾರವಿಂದಲೇ ನೋಡಿದಳು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂತ್ಸ, ಉತ್ತಾಹ ಕಂಡಾಗ ಅವಳ ಸಂಶಯ ಬಲವಾಯಿತು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು. ಕಡು

ಈದು ಬಳ್ಳವ ಆ ಪ್ರಲೋಕ ಹಾಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನೆಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣಬ್ತಿದ್ದು ! ಒಳಗೆ ಬರಿತೆಲ್ಲೇ ಕಾವ್ಯಾಗಾಗಿ ಅವನ ಕಳ್ಳಾಗಳು ಅರಸಿದ್ದವು. ಹೊದಲಾಡರಿ ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಕುತ್ತೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದು. ರವಿ-ರಾಕೀಶ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿವ್ಯು ಅಟ ಆದಿ, ವಾತಾಡಿಯೇ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು. ಹೊರಗೆ ಅವರಿಂಬು ಆದುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರತ್ತ ಸ್ನೇಹದೆಯೇ ಇಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ . ತಾನು ರೂಪಿನ ಚಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಸಿಂತಿದ್ದ ರೂ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡಿರಲ್ಲ. ಅವನು ಕಾವ್ಯಾಗಾಗಿ ಅರಸುತ್ತೂ ಅವಲಿದ್ದ ರೂಪಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದ . ಈಚೆಂಡಿಗೆ ತಾನು ಗಮಸಿದಂತೆ ಅವನ ಕಳ್ಳಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಳಪ್ಪಾಂದು ಬಂದಿತ್ತು ! ತಾನು ಆ ರೂಪಿಗೆ ಮೋಗಬರದು ಕೆಲಸದವಳ ಕೈಲೋರೀ, ಬಾಯಿಯ ಕೈಲೋರೀ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ರೂಪಿಂದಿರೆಕು. ಸಂಗಿತ ಒಳಗೆ ಹೊರಟುಹೊಡಳು.

“ಬಲದೇವ್ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಹೂವಿನ ಗುಜ್ಜವನಿತ್ತು ಜೀಳಿದ. “ಕಾವ್ಯ, ಸಿಂಗೊಂದು ಗುಡ್ ನ್ಯಾಸ್. ನಾಳೆ ಶಿಂಧಿ ಸನ್ನ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬರಾನೆ.”

ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೂವನ್ನು ಟೆಬ್ಲನ ವೇಲಿಟ್ಟಿಕು. ಹನ್ನೆನ ಪ್ರಾಕ್ತೋರ್ಜ್ ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣುಂಂದನ್ನು ಬಲದೇವ್ ಶುಲಿಯತ್ವಾಡಿಗಿದ.

“ಯಾಕೆ ಕಾವ್ಯ ಬಂದು ತರಕಾ ಇದ್ದೀ ? ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀ ತಾನೇ ? ಬೆಳಗ್ಗೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದೀ ?”

“ಹೂಂ, ನಂಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೀ ರೂಪುಲ್ಲೇ ಕಾತು-ಮಲಗಿ ಬೆಜಾರು ಆಷ್ಟೇ.”

“ಬೆಜಾರಾದೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಓಡಾಡು, ಸಂಗಿತಾ ಜೊತೆ ವಾತಾಡು, ರವಿ, ರಾಕೀಶ್ ಜೊತೆ ಆಡು. ಯಾರು ಬೇಡ ಅಂತಾರೆ !”

ಕಾವ್ಯ ವಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. “ನನಗೆ ಮನೆ, ಸಂಸಾರ, ಮಕ್ಕಳ ಇವಗಳ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲಾ ಮರಿತೇ ಹೊಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೊಗೊಂಡ್ದ ನಾನು ಕಲಿಯೇದು ಕಷ್ಟ. ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ವಾತಾಡೋದೇ ಮರಿತು ಹೊಗಿದೆ ನಂಗೆ.”

“ಕತೆ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಮಾತ್ರಾಗಜಿನ್ನು ರೂಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನು.”

“ಸಂದೇ ಬಂದು ದೂಡ್ಡ ಕತೆ, ಇನ್ನಾಕೆ ಓದಬೇಕು !”

“ನಿಲ್ಲಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಗೇ ಅಂತಾ ಇದೆ ಹೇಗೆ ಕಾವ್ಯ ?”

“ಬಲದೇವ್ ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೀನೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರೋ ?”

ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಆವನಿಗಜ್ಞರಿಯಾಯಿತು.

“ಏನು ಹೇಳು. ಆಗುವುದಾದರೆ ಸಂ-ನಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ.”

“ನನ್ನ, ನನ್ನ ವರ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಕೊಡಿ, ಅವರೊಂದಿಗಿಧ್ಯಾರೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಸಂಕೋಚನ !”

ಬಲದೇವ್ ಅಷ್ಟು ರಿಗೊಂದ.

“ಏನಾಗಿದೆ ನಿಂಗೆ ಇಪ್ಪಾತ್ತು. ಆ ಕೂಪದಿಂದ ನಿನ್ನ ನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಹೊಸ ಬದುಕು ರಹಸ್ಯಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತು ಇದ್ದಿನೀ. ನೀನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೇ ಕೊಂತಾ ಇದಿ ಯಾಲೂ !”

“ಹೌದು ಬಳದೇವ್. ನಾನು ಆ ಕೋಳಿಕಿನಲ್ಲೇ ಇರಲು ಹುಟ್ಟಿದವೇಂ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಬದುಕು ಬದಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಕಾಂತಿ ನಶಿಸಿಯಾಗಿದ್ದೆ ನೆಂದು ಮರಿಯು ವುದಿಲ್ಲ! ಅಂತಹ ಅವಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಸಿರಾದುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ !”

ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಕೃಹಿಡಿ. ಶಾವ್ಯ, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು. ನೀನು ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಆಸ್ಟೆಪ್ಟ್ ಅಗಿದಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡತ್ತ ಇದ್ದಿ. ನಾನು ಇನಗೆ ಹೊಸ ಬದುಕು ಕೊಡುತ್ತಿನಿಂತಾ ಹೇಳಿತ್ತು ಇಲ್ಲಾ? ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ತಂಟಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೆರ್ಕ ಮಾತೂ ಅಡದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿತ್ತೇನಿ....ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೃಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಅಧಾರಂಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಲಜ್ಜಾಗೇ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿನ್ನು ಕೊಡ್ದೀನಿ! ಜಮಿತ್ತಿಲುಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ಸೇನು ಪಡೆಯ ಬೇಕು!”

ಶಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿಚ್ಚಿ ಹಿಂದಕ್ಕೂರಿದಳು. “ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಲದೇವ್— ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೆಂದೂ ಆ ನಾತ್ರ ವಹಿಸಲಾರೆ. ಇಲ್ಲದ ಆಸೆಗಳನ್ನೂ ದ್ದಿ ಸನ್ನಿನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಬೇಡಿ! ಕೃಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕುರು ಜನ ಸಿಮ್ಮೆ—ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳಾಗು ತ್ತರೆ. ಕೃಯಾರ ಅವಳ ಬದುಕು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣೆನ ಬದುಕು ಹಾಳು ಮಾಡಿದು ಸಾಕು! ಅದರ ಫಲ ನಾವಿಬ್ಬಿರೂ ಅನುಭವಿಸು ತ್ತರ್ಥಿಸೇ!” ಶಾವ್ಯ ಉಕ್ಕೆಖಂಡ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ತಡೆದಳು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಅವರಿಗಾಗಿ ಶಾಫ್ಟ್-ಕಿಂಡಿ ತಂದೆ ಬಾಯಿಯ ಕೆಸರೆ ಇತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿತೇ ದಹಡವನೇ ಸಂಗಿತಾ ಬಳಗೆ ಬಂದಳು.

“ಮಾಜೀ....ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಕೊಡಿ. ಅವು ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತು ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲದು ಸರಿಯಲ್ಲ.”

ಸಂಗಿತಾ ಬಾಗಿಲ ಬಳ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಡ್ಡಿದಳು.

ಬಲದೇವ್ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು. “ಸಂಗಿತಾ, ನೀವೇ ಯಾಕೆ ತಂದಿ? ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲವೇ?”

“ಶಾ....ಬಾಯಿನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಳಿಸಿದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತು? ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೇ ಬಂದೆ. ಹೇಗೆ ಇರೋ, ಎನ್ನ ಮಾತಾಡ್ತು ಇರ್ತೀರೋ.... ಅದಕ್ಕೇ....” ಸಂಗಿತಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವಶತ್ತೆ ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ಸೋಡಿದ. ಸಂಗಿತಾ ಇದೆನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗೇ! ಎಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಿದವಳಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಟ್ರೇಯನ್ನು ಕುಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. “ತೊಂದ್ರಿಯಾಯ್ದು!” ಸಂಗಿತ ಮುಖ ತರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿಳು

ರಾತ್ರಿ ಜಯದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕಡಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ಇಂರ್, ಆ ಕ್ಷಾಬರೀ ಹುಡುಗಿನ್ನು ಅದವ್ಯು ದೇಗೆ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳೆ. ನಾವು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ವೀರಂತಾ ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಲಾಲ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇ ನಾನೇನೂ ಕುರಿಯಲ್ಲ.”

“ಸಂಗಿತಾ, ಕೇಳಲ್ಲ. ದೇವುಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳೋಕ್ಕಾಗ್ನಿ. ಅವಳ ಸಮಾಚಾರ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಖ್ಯಾ ಕಡೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ ನೀನೇ ಕರಿಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತಿ. ಅವು ಮೊದಲಿಂದಾನೂ ಕ್ಷಾಬರೀ ಅಟ್ಟಿಸ್ತು ಅಲ್ಲ ಅವಳನ್ನು ಸನ್ನಿಹಿತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ಹುಡುಗಿನೇ! ಅವಳಿಗೂ ಅಳ್ಳು, ತಮ್ಮ, ತಂಗಿ, ತಂದೆ-ಬಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ”

“ಹಾಗಾದೆ ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏಕಿರಬಾರದು? ಅವರ್ಯಾರೂ ಅವಶ್ಯ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬರಬಾರದು?”

“ಜಯದೇವ” ಅರೆಕ್ಕಣ ಶಡಿದ. “ಕೃಪಂಚ ಕುಂಬಾ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಸಂಗಿತೋ. ಕಾವ್ಯಕ ಸಂಪಾದನೆಯ ಹಣಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಬೇಡಂತ ಅವಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ.”

“ಹೈತ್ತಿ ವರಿಗೆ, ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೇ ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಹೇಗೆರಬೇಕು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವಕ್ಕು ಹೀಗೆ ಮನೆಲಿ ತಂದಿಟ್ಟೊಂದೇಕು? ಬಲದೇವ” ಏನಾದೂ ಅವಕ್ಕು ಮದ್ದೆ ಮಾಡೆಲ್ಲೊಂದ್ದೇ ಯೋಜ್ಞ ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದಾರಾ?” ಸಂಗಿತೋ ಕನೆಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಶಸನಿಕ್ಕು. ಆದರೆ ಆಗಲಿ” ಜಯದೇವ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ಆವಸಿನ್ದಾನೇ ಆವಳ ಬಾಳು ಸರಕವಾಗಿ ಅವಳು ಈ ನೃತ್ಯಗಳಿಂದಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಡ್ಡಿ. ಹೊದ ಹೊದಲು ಆವನು ಮದುವೆಯಾಗಲೇ ಬಯಸಿರೆಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲಾನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೂ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.” ಕಾವ್ಯಕ, ಬಲದೇವನ ಕಥೆ ಪೂರೆ ಹೇಳಿದ.

ಸಂಗಿತ ಆಚ್ಚರಿಯಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಆವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರೆ ಮೂಡಿತು, ಆದರೆ ವಾನಸ್ಸೆಲ್ಲಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

“ಫೇ, ಆನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆವಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ಒಮ್ಮುಕುವ ದಾರಿ ತೊರಿ ಕೊಡಲಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಡೆಲ್ಲಂಡು ವಾಸೆಗೆ ರೆತಿಂಸ್ತು ನಾಸು ಹಂಪ್ಯನೆರೊಲ್ಲ! ನನ್ನ ಒರಿಗಿತ್ತ ರಾತ್ಯಬರೀ ಡಾಷ್ಟುನ್ನರ್ ಅಂದ್ರ ನಾನು ಸಮಾಜದಲ್ಲ ತಲೆಯಾತ್ತಕೊಂಡು ಓಡಾಡೋಕ್ಕೆ ಅಗುತ್ತತ್ತ? ಉದ್ದಾ ಇವತ್ತಲ್ಲ ನಾಕೆ ದೊಡ್ಡೊಳಾಗೆಯೇಳಿ. ಆವಳ ಭವಿಷ್ಯ ಏನಾಗುತ್ತೀ! ಸೀವು ಗಂಡಸು ಮಾಡೋಂದಲ್ಲ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಈಗ ಏನೂ ಅರಿಯದ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದ ಸ್ವಾಮ್ಯನೆರೊಲ್ಲ, ಬೇಕಾದ್ದೆ ಹಣಕೊಡು, ವಾಸೆಕೊಡು, ಒಂದಿನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಸರಕ ಮಾಡೆಬೇಡಿ-ಅಪ್ಪ ಕಷ್ಟ ಆನುಭವಿದ ಆವಳಿಗಾದೂ ತಿಳಿಬಂಧಿತಾಗಿ ಇದ್ದೆ?”

“ಜಯದೇವ” ಆವಳ ಕೃಯನ್ನು ಕೃಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದು ರಮಿಸಿ ಹೇಳಿದ. “ಒಂದು ಕೆಳ್ಳಿನ ವಾಸನ್ನು ಮತ್ತೆನ್ನಿಬ್ಬಿ ಹೆಚ್ಚೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳುಬ್ಬಿಲ್ಲಿ. ಸೀನೇ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯ ಆಗಿದ್ದು ರೆ ಏನು ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದೆ?”

“ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡೋಕ್ಕೆಂತ ಸಾಮೇ ಮೇಲೂ ಅಂತ ಅತ್ಯುತ್ಕಷ್ಠೆ ಮಾಡುತ್ತೋತ್ತಾ ಇದ್ದೆ!” ಸಂಗಿತೋ ರೇಗಿದಳು.

“ಅದಕ್ಕೇ ಸಾಂದು ದೊಗರ ಶೋಷಣ ನಿಲ್ಲಾದೆ ಇಲ್ಲ. ಆವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದು ಅಸುಕ್ಕ, ಆವಶ್ಯಕ ಏನೂ ಇರ್ಣೇ ಇರ್ಣೆದ್ದಂದು.”

“ಅಲ್ಲ, ಗಂಡಸರು ಮಾಡೋ ಹೇಳಿದೆಂದೆ, ಗಂಡಸಿಗೆ ಎಡಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರೋದ್ದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಜಂಗ್ ನಿಮ್ಮಣಿನಿಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಸ್ತೀ ಇದಿದ್ದೆ ಅಗ್ಗೆ ತಂದೆನ್ನೆ ಎದುರಿಂದ ಶಾವ್ಯಾ ಕೈಟ್ಟಿಬೇಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾನು ದಾರ್ಖ ಮಾಡಬಾರೆದು ಅಂತ ರಾವ್ಯಾ ದೂರ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ ಮ್ಮೆ ಸುಖ ಬೇಕೂ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೇಡಂತ ಕಳಚಿ ಕೊಂಡು ಈಗ ಬಾಹ್ಯ ತೋಡ ಮೇಲೆ ಹಿಗೆಲ್ಲಾ ಆದಿದೆ ಚೆನ್ನು ಗಿರೆಣ್ಣು. ಆ ಶಾವ್ಯ ಏನಾದ್ದರಿಂದ ಮನ್ನು ಮನೇಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ಇದೆ ನಾನೇ ರವಿ, ರಾಕೇಶ್ವನ ಕರ್ನಾಂಡು ನನ್ನುಂದೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ಗಿಸಿ.”

ಜಂಗೆವೇ ಸಿಟ್ಟಿಸಿರಿಟ್ಟು. ಸಂಗೀತಾ ಹೇಳಬುದರಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅಥವಿದೆ. ಅವಳಿಂದ ಹಾಗೆ ಶಾವ್ಯಾಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಇವ್ವು ಹಣ ಅಂತಾ ಕೊಟ್ಟು, ಇರಲು ಮನಕೆಂಟ್ಟು ಸೋಡಿಕೊಣ್ಣಬಹುದಲ್ಲ. ಬಲದೇವೆ ವಾಡಿದ ತ್ವಿಗೆ ಪಾರಿಯಿತ್ತಲ್ಲವಾದ ಹಾಗೂ ಆಗುವುದು!

ಶಿಂಧಿಯನ್ನು ಕಡೆತಂದಂಗ ಶಾವ್ಯ ಆದೇತಾನೇ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದ ಇ. ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅತಿಂಥ ಪುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಲೆಯಿದ್ದರೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ನತ್ತಿಸಿದಂತೆಯೇ! ತನಗೆ ಓದು, ಬರಹವೇನೂ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಲಾಯಕೀಲ್ಲ. ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಗತಿಯೇನು? ಬಲದೇವೆ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನ ವಾತಿಗೆ ಸೂಪ್ಪಿ ಹಾಕಬಾರದು, ಜಾರಿಬದ್ದ ವಳು ತಾನು! ಅವನಪ್ಪೇ ಅಷ್ಟಾಗನೆ ಸೇಡಿರಾಗ ಮುಂದ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಗತಜೀವನವ ಕರ್ತಾ ಭಾಯೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀರುದೇ ಇರುವುದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಾರಾ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಾದಿಂದ ದೂರಾಗಬೇಕು! ಅವನ ಬದುಕಿಸಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುಳ್ಳಿಗು ಪುದರಲ್ಲ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮೆಯೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುಂದು ವದಿಲ್ಲ. ಜಿವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೂ ಕೊನೆಗೊಂದು ಒನ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಬಲದೇವಾನ ಜೀವಕ್ಕೇ ಆವಾಯ ತಂದೊಡ್ಡಿಬಹುದು. ಕೈಲಿಟವಲು ಹಿಡಿದು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳು ಶ್ರದ್ಧರೂ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಾಗ್ನವಾಗಿತ್ತು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಬಂದವೇ.” ಹೆಣ್ಣಾ ಇಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಶಾವ್ಯಾ ಎವ ಒಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಯಾರಿರಬಹುದು? ಶಿಂಧಿ ಬರುವನೆಂದು ತಳಿಸಿದ್ದ ರೂ ಅವನು ಇವ್ವು ಸಲೀಸಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೋ ನಿಂತು ಹೊರೆಗೆ ಇಣುಕಿಡಳು. ಹೌಮು ಒಂದವನು ಶಿಂಧೆ! ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆವಳಿಗೆ ಎದೆಭಾರವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಎಪ್ಪು ಬೆಳಗಾದಲು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕಿಗಳು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಇವು ಕ್ಕೆವ್ವೆ ಹಾಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಹಾಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ!

“ಬಾ ಶಿಂಧೆ....” ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಅವಳ ದಸಿ ಗದ್ದು ದಾಯಿತು. ಕ್ಕಣ್ಣಿಗಳು ಹೀಗೂಡಿದವು.

“ಡಂಲೀ, ಸನ್ನ ಹರ್ಷ ನೋಡಿಸಿಂತೂ ನಾನು ಅಂದ್ವಹ್ಯೇ ಇಲ್ಲಾ!” ಅವನ ಕ್ಕಣ್ಣಿಗಳೂ ಮಂಜಾದವು. “ಎಪ್ಪು ಇಂದು ಹೋಗಿದ್ದೇ ಆವಲ್ಲಿ ಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ.

“ಸನ್ನ ವರಾಗ್ರಹನ್ನು ಕಾಣಿದೇ ಇದ್ದ ನಂಗೆ ಸೀನು ಬಂದಿರೋದು ನಂಗೆ ನನ್ನ ವರ್ತೀಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಲ ಬಟ್ಟಿಗೇ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವಾಗ್ರಾ-ಅಪ್ಪು ಎಲ್ಲನ್ನೂ ನೋಡಿದವ್ಯು ಸಂತೋಷ ಆಗ್ತ್ವ ಇದೆ! ಸಿನ್ನ ಪರಾರಾನ್ನು ನಾನು ಜನ್ಮಿದಲ್ಲಿ ವರೆಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಅವನ ಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಣಕ್ಕಿತ್ತಿಕೊಂಡಂತು ಶಿಂಧಿಗೆ ತಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಂಬನಿ ತೊಡಿದು ಎದಗೊರಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ತಡವಿದ.

“ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ವೇ ಡಾಲಿ, ಸೀನು ಮಾಡಿರೋ ತಾಗ್ಯಗಳ ಮುಂದೆ ನಮೇ ಲಾ ಏನು ಮಾಡಾ! ಸಿಮ್ಮಾಯಿ ಸಿನಗೋರ್ಕ್ಯಾರ ಕ್ಕೆಬ್ಬಿ ಮಿತಾಯಿ ಮಾಡ್ವೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಕ್ಕೆ ಜೀಲದಿಂದ ಸಣ್ಣಪ್ರೋಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ಆಷ ಕ್ಕೆಗಿತ್ತ. ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರೆಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗಿತಾಳನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬಿ ರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ ಪರಫ್ರಾರುಷನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ! ಸಂಗಿತಾ ತಾನೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದಳು.

ತನ್ನ ತಂಡೆ, ತಾಯಿ, ತಮ್ಮ, ತಂಗಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಕವಿತಾ ಇನ್ನು ಮಾಡುವೇಯಾದುದಕ್ಕೆ ಶಿಂಧಿಯನ್ನು ಆಭಿನಂದಿಗಿಡಳು.

ಶಿಂಧಿ ಅವಳ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಕ್ಕೆಗಳಿಂದನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. “ಡಾಲಿ, ನಾನು ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿದೆ, ಕವಿತಾನನ್ನು ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯಿದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಹೆತ್ತೆ ಕರುಳು ನಿನಗಾಗಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತೆ. ಅದ್ದು ಸನ್ನ ತಂಗಿ-ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಾಗಲೀ, ಅಳ್ಳಿಸಿಗಾಗಲೀ ಯಾರಿಗೂ ಸಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೀಠಿ-ಪೀಠಿ ಸ ಇಟ್ಟಿ. ಹಣ ಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದಿನ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವರಪ್ಪೆ. ಅದು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬಬ್ಬರೂ ಬಂದು ರೀತ ಮಾತಾಡುತ್ತರೆ ಗೊತ್ತು. “ಅವಳ್ಳಿನು

ಮಜವಾಗಿದೂಳಿ ! ನಮ್ಮ ಯೋಚ್ಚಿ ಅವಳಿನು ! ಅವಳಿಗೆ ಕುಡಿಯೋಡಿ, ತನ್ನೊಕೆ ಸಾಲೋಲ್ಲ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಕಳಸ್ತುಳಿ ! ಅವು ಹತ್ತೆ ಸಾರಾರು ದೈಸಾಗಳಿವೆ. ಯಾವಾಗೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಶಾರ್ಕ್‌ಲೈ ಓಡಾಡ್ತೆಳಂತೆ....” ಅಂತಾ ಏನೇನೋ ಅಂದಾಗ ನಂಗಿ ಮೈಯುರಿದುಹೊಗುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ತರ್ಕ ಸಾಲಿದು ಅವರಿಗೆ ಎಕ್ಕುಡ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೂ ಅವು ನಿನ್ನ ಆಂತ್ಯಾಂತ್ಯೋದೂ ಬಿಡ್ಡೋಡ್ಲ. ಕಿನಿತಾನ್ನ ಕ್ಯಾಹಿಡಿಯೋ ಬದ್ದು ಡಾಲಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾಹಿಡಿದೆ ಸೇನು ಈ ಸಿತಿಗೆ ಬರ್ತ್ತು ಇರಿಲ್ಲ. “ಹೊಗಿ-ಹೊಗಿ ಆ ಜಿಮ್ಮೆ ಬಲೀಲಿ ಯಾಕೆ ಬಿಡ್ಡೀ ?” ಕಾವ್ಯ ಮುಂಗುರುಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

“ನಾನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಗಳೆಲ್ಲ ತಪ್ಪೇ ಆಗಿಹೋಯ್ತು ಶಿಂಥೆ. ಇನ್ನೇಕೆ ತಂಬಾ ಹಂಡಾರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡಬೇಕೂಂತೆ ಮಾಡೆಂಂದಿದೆನ್ನ ! ಬಲದೇವೆ ನಂಗಿ ತಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬದುಕ್ಕಾಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಾಗಬಾರದು. ನಂಗೊಂದು ದಾರಿ ತೋರ್ನು ಶಿಂಥೆ !”

“ನಾನು ಬಲದೇವೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡ್ಯು. ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಸೋಕ್ಕೆ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಸೇನು ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಿನ್ನ ಜಿವಕ್ಕೇ ಅವಾಯಾಂತೆ ಗೊತ್ತು, ಸ್ಯಾಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿದೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಕಳಸೋದೂ ಅನ್ನೊದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ! ಜೊಸೆಫ್, ಜಿಮ್ಮೆ ಗುಂಪಿನವರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ ಪ್ರಿಡ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣಪ್ಪಿಸಿ ಹೊಗೋಂಡೂ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ..”

ಸ್ಯಾಲಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಅರಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಸು. ನಿನ್ನ ತವರಿಗೆ ಹೊಗೋಂಡ್ಯು ಸಂತೋಷ-ಸಮಾಧಾನ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜ್ಯೇಶಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಗಿದೆ ಜಯದೇವನ ಪತ್ರಿ ಸಂಗೀತಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಸರಿಹೋಗಿಲಾಂತಾ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬಲದೇವೆನ ನಿನ್ನ ಬಲೀಲಿ ಕೆಡವಿ ಕೊಳ್ಳಿಸೋ ಅನ್ನೊ ಭಯ ಇದೆ....”

“ಡ್ಯಾಲಿ, ನಾನೂ ತುಂಬಾ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ತು ಇದಿನ್ನಿ. ನಿನ್ನ ಹೈದರಾಬಾಡವರಿಗೆ ಕಳಸೋದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರೈಟ್‌ಕ್ಲ್ಯಾನ್‌ನೆಲ್ಲ ಕಳಸಿಪ್ಪ ಜಿಮ್ಮೆ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೊಗುತ್ತೆ. ಅಮೇಲೆ ಸ್ಯಾಲಿನೂ ಅವಾಯ ಎದುರಿಷಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೆಂಂದು ವಾನು ಮಾಡ್ತು ಇದಿನ್ನಿ. ಸೇನು ಮುಖಾನ್ನೇ ಬದ್ದಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕು. ನೇಡವೂ ಗ್ರಿನ್‌ ಹತ್ತೆ ಒಂದು ಅಪ್ಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೇಂಟ್ ತೋಗೊಂಡು

ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಅವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತುಹೆ-ಅವ್ಯಾಸಿನ್ನು ಬದಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗೋದು. ಅಲ್ಲವರೂ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ-ನಾಈನೇ ನಾನು ಹ್ಯಾದರಾಬಾದಿಗೆ ಸ್ವಾಲಿಹತ್ಯ ಹೊಗ್ಗಾಡಿ ಇದ್ದೀನಿ."

ಮೇಡವೂ ಗ್ರೀನ್‌ಷ ಕಂಡೆ ಮೈಯುರಿದು ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡ್ರೆ ಬಹಳ ಸ್ವಿಯವನಿತು. "ನಾಡಿದ್ದು ಜೀಗ್ಯಾ ಹತ್ತು ಗಂಟಿಗೆ ಅಪಾಯಿಂಬೊಮೆಂಬೊ ಕೂಟಿದ್ದೀನಿ. ಮೇಡಂ ಗ್ರೀನ್‌ನರ್ನ ತರಹ ಬರ್ತುಹೆ-ಅವ್ಯಾಸಿನ್ನು ಪುರ ಬದಾಯಿಸಿದ್ದೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಶಿಂಧೆ ಕೂಡಾನೇಂತಾ ಹೇಳು" ಶಿಂಧೆ ಅವಳ ಕೃಗೆ ನೋಟಿನ ಕಂತೆಯಿತ್ತ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಂಧೆ ಹೊರಟಾಗಲೇ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಸಂಗಿತಾ ಅವಸ್ಥಿಗಾಗಿ ಉಷಕಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಪಾಸೀಯವನ್ನಾಗಲಿ ಕಳ್ಳಾಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿಂಧು. ತನ್ನ ಶಡೆಯವ ರೆಂದರೆ ಸಂಗಿತಾ ತಾತ್ಪರ ಮಾಡುವವರು, ನಾಳೆ ತಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಕಾಲಿನ ಕಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಯದೇವ್, ಬಲದೇವ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಕಳೆತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಬಗಿಯೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸಂಗಿತಾ ತನ್ನ ಮಾಕ್ಕಾಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೂ ದೂ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿಡಿತ್ತು.

"ಸಿಕ್ಕು-ಹಿಕ್ಕುರೀಲ್ಲ ಮಾಡುಕೊಕ್ಕಾಗ್ಗೆ-ಮನೆಗೆ ಎಂತೆಂಘ ಜನಾ ಬರ್ತುರೆ, ಹೊಗ್ಗಾಡುರೀಂತಾ ಯಾರೂ ಸೋಡೊಳ್ಳು-ಇದೇನು ಮನೆಸ್ಯಾ, ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲಿ. ಬಂದೊರೆ ಒಂದಂಗೆ ಹೊಡೊರೆ ಹೊಡಿಂಗೆ. ರಹಸ್ಯಾನಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಗುತ್ತೀಂತಾ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಬಂಗಾಲು ದೂರ ಕಂಕಣ್ಣಿಂಡ್ರ ಸರಿ. ಚೆಕ್ಕುಮಕ್ಕಳು, ಮನೆ ಕಂಪುದೋರು ಇದೂ ದೀರ್ಘಾ ಗೊತ್ತುಗೋಲಿ?"

ಕಾವ್ಯಾಲಿ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪುಳಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಮೈ ಬಸಿಯಾಯಿತ್ತ. ತನ್ನನ್ನು ಹತ್ತುವರೇ ದೂರ ಇಟ್ಟಿರುವಾಗ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ತಪ್ಪೇನು! ನಾಳೆ ಮೇಡವೂ ಗ್ರೀನ್‌ ಬಂದಾಗ ಏನಾದರೂ ವಾಡಿ ಅವಳನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಾನಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಡಿಕು. ಬಲದೇವ್ ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಉಷಕಂಸಿದುದಕ್ಕೆ ಎಂದಾಡರೆಂದು ದಿನ ಆದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ದಿಂಬಿಗೆ ತೆಲೊಟ್ಟಿರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸೆನಪೆಲ್ಲ ಮರುಕಳಿಗೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕಡಡಿ ಹೊಗಿತ್ತು.

ಮಾರಸಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಪಾಹಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ್ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬರು ಮಾತನಾಡದೇ ಇದ್ದು ದಸ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಬಾಯಿ ಅವಳಿಗೆ ಉಪಾಹಾರ ತಂದಿತಾಗ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾಕೆ, ಅಮಾತ್ವಾವ್ಯಾ-ಸಾಹೇಬು ಒಂದು ತರಹಾ ಇದ್ದಾರೆ?” ಬಾಯಿ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಲು ಹೆಡರಿದರೂ ಕಾವ್ಯ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ಹೇಳಿದಳು.

“ಮನೇಶ್ವಯವ್ಯಾ, ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಗಂಡ-ಹಂಡಿ ಜಗತ ಆಡತ್ತ ಇದ್ದು. ಸಾಹೇಬಿಗೆ ಅಣ್ಣಾವ್ಯ ಏನಾತ್ಮಿಕಿದ್ದೂ ಚೆಂದ. ಎಷ್ಟುದ್ದೂ ಇವ್ಯ ಇಣಣಿನ ಕಡೆನೇ. ಅಮಾತ್ವಾವ್ಯ ಒಂದೇ ಹಟ್ಟ. ನಾನು ಈ ಮನೇಶ್ವೇಲರ್ಮಿಂದಿಲ್ಲ ಹೊರಷ್ಟ ಹೋಗ್ರೀನೀಂತಾ. ಆ ಜಗ್ಗದ ವಿವಯ ಅಣ್ಣಾವ್ಯ ಕೆವಿಗೂ ಬದು ಅವ್ಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುಟ್ಟು. ಅವ್ಯ ಈ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಬರೋಲಾ ಅತ್ಯ. ಅದ್ದೇ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬು ಅಮಾತ್ವಾವ್ಯ ಬ್ರೆದು ಕಡವಿ ಬಿಟ್ಟು-ಅಣ್ಣಾ, ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನ ದೂರ ಮಾಡಿಟ್ಟೇ ಸೇನು ರಾಕ್ಷಸೀ ಅಂತರ-ಇದಲ್ಲಾ ಮೇದು ಈ ಮನ್ಯಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ಸೇನು ಬಂದಾಗ್ನಿ ಒದ ಸುರು ಆಗೋಗಿದೆ. ಒಂದೆಣ್ಣಾ ಇರೋ ಜಾಗದಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣಾ ಬಂದ್ರೆ ಅಂಗೇನೇ ಆಖ್ಯಾ? ” ಬಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯಾ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಡುಗಿ ಹೇಳದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬಲದೇವ್ ಈ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳಿ ತನಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲು ಹಕ್ಕೆಲ್ಲಿಯದು? ತಾನೂ ಇಲ್ಲಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು! ಮಾತ್ರಾದಮ್ಮೊ ಗ್ರೀನ್‌ ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಂದನೆ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು!

ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಡಮ್ಮೊ ಗ್ರೀನ್ ನರ್ನಿನ ಉದುಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಳು. ಕಾನ್ಯೇಳಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕಣ್ಣಂಬಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳ ತಪ್ಪೇನು? ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವಳೂ ಹೊಟ್ಟಿಪಾಡಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರು.

“ಮಾತ್ರಾದಮ್ಮೊ, ಸಿಮ್ಮು ನೋಡಿ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು”
“ಸಂಗ್ರಹ ಅಪ್ಪೇ ಬೇಬಿ-ಮನು ಹೀಗಾಗಿ ಬಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ? ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಸರಿ ಮಾಡ್ದೀದು? ” ಅವಳನ್ನು ತಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮುತ್ತಪ್ಪಣು.
“ಗಾಡೆ” ಈಸ್ ಗ್ರೀಟ್. ಸಿನ್ನ ಬದುಕಿಗೆದ್ದುಲ್ಲಾ! ಸಿಂಗೆ ಹೇಜ್‌ಬಾಯ್ ಕಟ್ಟೊ ಮಾಡಿ, ಜೀನ್ಸ್ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿ ತುಟಿಗೆ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿದೇ ಬಟ್ಟು ಬಟ್ಟರೆ ಸಿನ್ನ ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸೋಣಿ. ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಾ ಗುಳಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ. ಶಿಂಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.”

ಈನ್ಯ ಅವಳ ಕೈಗಿಡಿದು ಈಳಕೊಂಡಳು. ಮ್ಯಾಡಪ್ರಾ, ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾನಿಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ಯಾಳು.

“ನಾನು ಹೇಗೆ ಕರ್ಮಾಂಡು ಹೋಗಲಿ? ನೀನು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟದಿಯಲ್ಲಿದೀ. ಮಿಸ್ಪ್ರಾ ಬಲದೇವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಂಡು ಹೋಗೋಕ್ಕಾಗೋಲಿಲ್ಲ.”

“ನನ್ನ ಮುಖಭಾವ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕೇ ಕರ್ಮಾಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತ್ತಾಂತಾ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೇಕಾದರೆ ನಾನೇ ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಕಾವ್ಯಹಟ್ಟ ಮಾಡಿದಳು. ಅದರೆ ಮ್ಯಾಡಪ್ರಾ ಒಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೂಡಲು ತಂಡು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯ ರೂಪುರೇಷೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣನ ಸಂತುಲಿದ್ದ ಇನ್ನು ಗೆರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದಟ್ಟಿವಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಜೀನ್ಸ್ ಮತ್ತೊಂದು ಟಾವ್ ಹಾಕಿದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಾವ್ಯಳಗೇ ತನ್ನ ಗುರುತು ಹತ್ತಿಲಿಲ್ಲ.

“ಬೇಬೀ, ನೀನು ಹೀಗಿದ್ದೆ ಯಾರೂ ಡಾರೀಂತಾ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯೋಲ್ಲ. ಸಂಗೆ ಗೊತ್ತು ಶಾಂಚನ್ ಸೂರ್ಯದ್ದು ಮಾಡೊಂದಿಟ್ಟು—ಆ ಜೊನೆಫ್ ಕಡೆಯವು ಅವಕ್ಕು ಹಾಳು ನಾಡಿ ಭೆದ್ರ ಭೆದ್ರ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟಿದ್ದು. ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೂರ್ಯದ್ದು ಮಾಡೊಂದಿಟ್ಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಧಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಬಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇಂತಾ ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದೆ....”

ಕಾವ್ಯಳಗೇ ಅ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗಿಡಿರಿಗಿಡಂತಾಯಿತು. “ಶಾಂಚನ್ ಅತ್ಯಾಹಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೇ? ಜೊನೆಫ್ ಜೆಮ್ಮೆ ಕಡೆಯವನು. ಅವನಾಗ್ಯಕೆ ಅವಕ್ಕು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ? ನನ್ನಿಂದಾನೇ ಅವಳು ಸತ್ತಿದ್ದು! ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು, ನನ್ನಿಂದಾನೇ!” ಕಾವ್ಯಚೀರಿದಳು.

ಸುಮ್ಮೆನೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಧನೂ ಸನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕರೆತ್ತಂಡು ಹೋಗಿ ! ಕರೆತ್ತಂಡು ಹೋಗಿ !” ಹಣ ಹಣ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅಶ್ವ ಇಂ. ಮೇಡವೂ ಗ್ರಿನ್ ತಾನು ಅಲ್ಲದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾರಣೆಂದು ರೂಪಿಸಿಂದ ಹೂರಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೂರಮುಖಿಟ್ಟಿಳು.

ಯಾವ ವಿವಾಹನ್ನು ತಿಂಧಿ, ಬಲದೇವ್ ಶಾವ್ಯಾಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ದ್ವಿರೋ ಆ ವಿವಾಹವ್ಯಾಂದ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಶಾವ್ಯ ಈಗ ಕೆಣಕಿದ ಸರ್ವದಂತಾಗಿನ್ ಇ.. ತನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದ ಕಾಂಚನಾಳನ್ನು ಜಮಿನ್ ಗುಂಪಿ ನವರು ಹೀಸಿ ಸಾವಿಗಟ್ಟಿದ್ದು ದು ಅವಳಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲ್ಲ. ಕನ್ನ ದಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು ! ಬಾಯಿ ತಂದಿತ್ತ ಉಟಿ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರಿ ತಟ್ಟಿಗಾಗಿತ್ತು. ಸಂಕೆಯ ಉಪಹಾರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯ ಉಟಿ ತಂದಿತ್ತಬಾಯಿ ರೂಪಿನ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದಿಸಿ ದಳು. ಶಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಣಲ್ಲ. “ಅಮಾತ್, ಅಮಾತ್ವೇ ಕೂಗಿದ್ದು. ಶೈಕ್ಷಣ ನೋಡಿದಳು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಣಲ್ಲ.

ಬಾಯಿಗೆ ಹುದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ರೂಪಿಸಿಂದ ಹೂರಗೋಡಿಬಂದಳು. ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ನೆನಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತದ್ದ ಜಯದೇವ್‌ಗೆ ಕೇಳಿದಳು,

ಸಾಹೇಬ್ರೀ ಆ ರೂಪಾಗಿದ್ದ ಅಪೊಕ್ಕೆರು ಇಲ್ಲಾ. ಬೆಳಗ್ಗುಂದ ಏನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉಟಿ ತೂಗ್ಗಿಂದು ಹೋದ್ದೆ ರೂಪು ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಜಯದೇವ್ ಆತುರದಿಂದ ಶಾವ್ಯನ ರೂಪಿಸೆಂದು ಬಂದು ಸೂರ್ಯಿಡ. ಮಂಜದ ಮೇಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದಂತರಲ್ಲ. ರೂಪಿಸಲ್ಪದ್ದ ವಾರ್ಷಿಕ್ ಲೋಬ್ ಸಲ್ಲದ್ದ ಶಾವ್ಯನ ಉಡುಪ್ರಾಳೂ, ಜ್ಯೌಲಿಗಳೂ, ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಶಾಣಯಾಗಿದ್ದವು. ಬೆಂದ್ಲಾಂಧನ ಕೆಳಗೆ ಜೀಟಿ ಯೋಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಓದಿದ. “ನಾನು ಯಾರ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಮುಳ್ಳಾಗಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಪ್ಪೇ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಶಾವ್ಯ ಶಾಣಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೇದ ಸಂಗೀತಾ ಅಲ್ಲಿಗೋಡಿಬಂದಳು.

“ಎಲ್ಲಿ ಶಾವ್ಯ ಜಯ ? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಓಡಿಹೋಗಿಬಟ್ಟಾ ? ಅವಳ ವೃತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಗೇಬೇಕೂ ?” ಅವಳಿಂದಾಗ ಜಯದೇವ್ ಅವಳನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವಂತೆ ನೂಡಿದ.

“ಅವಳಿಗಿಫ್ ಸಾಜನ್ಯ, ಸಭ್ಯತೆ ನಿನಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಹೀಗಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ದೇವುಗೆ ಏನುತ್ತರ ಹೇಳಲಿ? ಅವಳು ಒಂದು ಕೇಸಿನ ಪ್ರೇಮಾವಿಭೋನೆಸ್ ಅನ್ನು ಇದು ಮರೆಯಬೇಡಾ. ನೀನೇ ಹೊಗಿ ಬಲದೇವಾಗಿ ತಳಿಸು. ಇದಕ್ಕೇ ನೀನೇ ಕಾರಣ!“ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬರೆದಿಟ್ಟುದ್ದು ಕಾಗದವನ್ನಿತ್ತ.

ಅದನ್ನು ದಿದಾಗ ಸಂಗಿತಳ ಮಾತ್ರ ಗಂಭೀರವಾಯ್ತು. “ಏನು ಈಡೆದುಕ್ಕೋಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗಾತ್ತಳಿ? ಅವಳ ಹಳೆಯ ಫ್ರಾಂಡ್ಸ್ ಹತ್ತು ಹೊಗಿರ್ತಾ ಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡಕಿಸಿದ್ದೆ ಆಯ್ತು!”

ಜಯದೇವ್ ಅವಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಸಿ ಮನ್ಯೆಯಿಂದ ಹೂರಬಿದ್ದು. ಅವನು ಕಂಪು ಹತ್ತು ದಾಗ ಸಂಗಿತ ಕಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರೂ ಅವಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸದೇ ಕಾಂನಲ್ಲಿ ಗೇಟ್ಟುದಾಟಿ ಹೂರಬಿಕೊಡ.

ಜಯದೇವ್ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಬಲದೇವ್ ನಂಬಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಜಯಾ, ಅವಳು ಒಬ್ಬೇ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ರಿಕಾಪ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹತ್ತು ಒಂದು ಬಿಡಿಕಾಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗಾತ್ತಳಿ? ಅವಳೇನಾದೂ ಜೋಸೆಫ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಡ್ರೆ ಅವಳ್ ಕಾಂಚನ್ ತರಕ ಒತ್ತಿಂಂಸೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಹೇಳಿದೇ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ?”

ಜಯದೇವ್ ಅವನ ಕೃಷ್ಣಿಡಿದು ಹೇಳಿದ—“ಕಾವ್ಯ ತಂಡೆ ಹೂಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವದವಳು. ಮನೇಲಿ ಸಂಗಿತನ ರಂಪ ಬಹಳ ಜಾತ್ಯಾಗಿತ್ತತ್ತ. ನಾನೂ ಸೀನೂ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡತ್ತ ಇದಿದು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ಶಿಂಧೆ ಒಂದು ಹೋದ. ಅವನೂಂದಿಗೇನು ಮಾತಾಡಿದಕ್ಕೋ. ಮಾತ್ರಾ ಗ್ರೀನ್ ಅವಳ ಹೇರ್ ಸೈಲ್ಸ್, ಫೇರಿಯಲ್ ಮಾಡಿಹೋದಳು. ಇಸ್ತ್ರೀಯಾರಾದೂ ಒಬ್ಬೇ ಅವಳೀ ಖರಾಯ ಮಾಡಿರ್ಬೇಕು. ವಾಚ್ ಮನ್ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಹೂರಿಟು ಹೊಗಿರ್ಬೇಕೂ. ಮನೇಲಿ ಯಾರೂ ನೋಡೇ ಇದಾಗ ಹೂರಿಟು ಹೊಗಿದಾ ಲ್ಲಿ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಂದೇ ದೇವು. ಸಂಗಿತಳಂತಹವಳ ಕೈಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗೆ ಅನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಂಡು ಸಾಕಾಗಿರಬೇಕು....!”

ಬಲದೇವ್ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೀವರು ಬರೆಸಿಕೊಂಡ—“ತನ್ನ ಸನ್ನದೂ ಅಲ್ಲ, ಸಂಗಿತಳದೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ. ನಾನು ಅವಳ್ ಯಾವಾದೂ ನರ್ಮಂಗ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ಹೀಗಾತ್ತ ಇಲ್ಲಿ! ಈಗ ಮಾತಾಡತ್ತ ಕೂತ್ತೆನ್ನೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಟ್ರೈಪ್ ಮ್ಯಾ ಇಲ್ಲ” ಎದ್ದು ಸಮವತ್ತ ಧರಿಸಿ ಜಿವ್ ಏನ ಹೂರಿಟಿಗೆ ಒಳಿಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಬಂದಳು.

“ಪವ್ವಾ, ಸೇಸ್ ಹೇಳಿದ್ದೀ ಹೊಸ ಮಿಶ್ನನ ಕರ್ಕ್ಯಾಂಡು

ಬರ್ತೀನೀಂತಾ, ಮರಬೇಡಾ....! ಇವೆತ್ತು ಕರ್ನಾಂಡ್ ರೀಯೋ ನಾಳ್ ಕರ್ನಾಂಡ್ ರೀಯೋ ?” ಒಲಂಪ್ರೋ ಅವಕ ತಲೆ ತಡವಿದ ಅಪ್ಪೆ.

ಅಟೋರಿಂಚ್‌ರಾಲ್ ತನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ್‌ಹೊಂಡಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಕಾರ್ಯಾಲ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ದಾರಿಯೇ ತಾನು ಧಿಲಾ ನ್ ಬಳಗೆ ಹೊರ್ನಿಸಿದರ್ಕು. ಅವನು ಸಣ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತನಗೆ ಹೋಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದಃದಾರಿ ತೋರಿಯೇ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆರಾ ಸವಿ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಿಡುವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ತನ್ನ ಉದುಪ್ರೋ, ಅಲಾರ್ಕಾರ್ವೂ, ಕೂದಲಿನ ವಿನಾಕ್ರಾನ್ ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನ ನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಾನು ಚೋಸಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದ್ದೇನೆ. ತನ್ನ ಹಸರೂ ಒದಲಾಯಿಸಿ ಈಂದರಾಯಿತು,

ಧಿಲಾ ನ್ನನ ಮನೆಯಿದ್ದುದು ಅಲಂಕಾರಿನ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೀಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಣ್ಣ ಮನೆಗೊಂದರಲ್ಲಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುದ್ದೇ ಎರಡೇ ಕೋಣೆ. ಒಂದು ಆಡಿಗಮನೆ-ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣಕಾಲ್. ಶೈಚಗ್ಗಹ, ಸ್ತೋನಗ್ಗಹಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಎಂಟು ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನರಲ್ಲಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಾಲ್ಲಿ ಅಟೋಡ್ಲ್ಯಾ ಬಂದಿಳಿದ ಡಾಲಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಆವ್ಯಾಸಮಾನದಲ್ಲಿ. ಆವಕು ತನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ್‌ಹೊಂಡು ಇಂಸಿಕೆಂಡು ಅಟೋಡೆವಸಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಂ ಧಿಲಾ ನ್ನನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಧಿಲಾ ನ್ನನ ತಂಗಿ ಸುರೀಂದರ್ ಹೂರಗೆ ಬಂದದ್ದು.

“ಭಯಾಗ್ಯ, ಅದ್ವಾರೋ ಸಿನ್ನ ಹಂಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ !”

ಅದೇ ತಾನೇ ಹೊಗೆ ರಿಡಿಯಾಗಿ ಹೊರಂಡಲು ತಾಂತಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಧಿಲಾ ನ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಮನುಕಾದ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಸಗೆ ಕಾವ್ಯ ಕ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಧಿಲಾ ನ್, ನಾನು ಡಾಲಿ, ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಹಿಕ್ಕಲ್ಲಿನೇ ?”

ಧಿಲಾ ನ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ಬಳಗೆ ಕರ್ಕಂಹಾಸಿ ಡಾಲೆಯ ಬಳಗೆ ಬಂದ “ಇದೇನು ಅವಶಾರ ನಿಂದು ? ಸೀನಾಗ್ಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ? ಯಾಕೆ, ನಾವು ಹಾಯಾಗಿರ್ಹೋ ಸಿಗಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲಾ ? ಹೊಗೆ ಜೀವ್ಯಿ ಜೊತೆ ಸೀನೂ ಕಂಬಿ ಎಳೆಸು ಹೊಗೂ.”

“ಧಿಲ್ಲಾನ್, ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡ. ನಾನು ಒಂದಿವಾಲಾಗಿ ಹೋಗ್ರಿಸಿ. ಈಗಾಗುನೇ ಜಮಿನ್ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅಪಕ್ರಯಿಸಿದ ಬರಾತ್ರಿ ಇದ್ದಿಸಿ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಸೀನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟ ನಾನು ಹೃದರಾಂಶಿಗೆ ಸಾರ್ಥಿ ಈತ್ತು ಹೊರಟ್ಟಿಹೊಗ್ರಿಸಿ. ಇಲ್ಲ ಅನ್ವೇತಿ ಧಿಲ್ಲಾನ್. ಜಮಿನ್ ಕಡೆಯವೂ, ಪೂಲಿನಿನವೂ ಇಬ್ಬು ನನ್ನ ಹುಡುತ್ತೆ ಇದ್ದಾರೆ.”

“ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಅರ್ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ—“ಸರಿ, ನೀನು ಸುರಿಂದರ್” ಜೊತೆ ಒಳಗೇ ಇರು. ನಾನು ಹೋ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ಏನಾದೂ ಸಫಾರಿ ತೊಗೋ ತೇಸಿ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮಿಸಿಲ್ಲ.”

ತನಗೆ ಅಪ್ಪು ಆಕ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ ಎಂದೇ ಅವಳಿಗೆ ಕ್ಷಣಿ ತುಂಬಿ ಒಂತು, “ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಭಯಾಯ್, ಸ್ನೇಹ ಉಪಕಾರ ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯೋಣ !” ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಮುಗಿದಳು.

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಆವನ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ತಲೈಯಾಡಿಸಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದು.

ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಹೊರಟ್ಟಿಹೋದಮೇಲೆ ಒಂದು ವಾರ್ಷಿಕೀಯ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುದುರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಇಂದು ಸುರಿಂದರ್ ಮಾಡಿ ತಂಡಿತ್ತ ಚಹಾ ಕುಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಜಿವೆ ವುರಳಿದಂತಾಯಿತು. ಸರಿಂದರ್ ಅವಳ ಒಳ ಬಂದು ಮಾತ್ರಾ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಏನೋ ಹೊಲೆಯುತ್ತೆ ಕುಳಿತದ್ದು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯ.ತ್ತ. ಮೈಕ್ರೋಯಾಲ್ನ ಶಕ್ತಿ ಆಳದುಹೋಗಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿಗಿಕೊಂಡು ಬಂದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಪಡುಬು ಸಂದಿತ್ತು. ನೊದಲಬಾರಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಆರ್ಗ್ಯಂ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ. ಈಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯಬಾರಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವೇ! ಅವನೇನು ವಾಡುವಾಗೋ ಕಾದು ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಈರಿಗೆ ತನಗಾಗಿ ಭರದಿಂದ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಬಲದೇವ್ ತನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮಿನ್ಯ ದ್ವೀಪ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಲದೇವ್ನ ಪ್ರತಿಯಾ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ! ಸಂಗಿತೆ ಇಂದ ಎಂತೆಂತಹ ಮಾತ್ರಾಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು! ಆ ಬಂಗಾರದ ಪಂಚರ ದಲ್ಲಿರಂಪುದಕ್ಕೆಂತ ತನಗೆ ಈ ದಕ್ಕಿನ್ನಿಂದ ಬದುಕೇ ಎಷ್ಟೋ ಹಿತವಾಗಿದೆಯೆನ್ನು ಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಯೋಚಿಸಬ್ಬತ್ತು ಕ್ಷಣಿತ್ತಾಗಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಸಿದ್ರಿಯ ಜೊಂವು ಹತ್ತಿತ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಹೋ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವುದು ವಂಘ್ಯರಾಶ್ರಯಾದ

ಮೇಲೆಯೇ ! ಅಲ್ಲವರೆಗೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಮಲಗಿರಬವುದು. ಮುಂದೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ !

ಹೊರಗೆ ಗಲಾಟೆಯಾದಂತಾದಾಗ ಶಾವ್ಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಾಯಿತು. ಸುರೀಂದರ್ ತಪ್ಪಿಯಮೇಲೆ ಬೆರಳಟ್ಟು ಸುವ್ಯಾನಿರುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು. ಶಾವ್ಯಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿಸಿದಳು. ಶಾವ್ಯನನ್ನು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಕತ್ತಿನವರಿಗೆ ಕಂಬಳ ಹೊದೆಸಿದಳು. ಅನಂತರವೇ ಅವಳು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಹೋದುದು. ಶಾವ್ಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಅರಸಿಯೇ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ದೃಢವಾಯಿತು. ಸುರೀಂದರ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಿಂಕು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ.

“ಹೌದು, ಯಾರೋ ಆಖೋದಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಭಯಾನನ್ನು ಆಡ್ರೆಸ್ ಕೇಳಿದರು. ಆದ್ಯಾವುದೋ ನ್ಯೆಟ್ ಕಂಬ್ ಆಡ್ರೆಸ್ ಭಯಾನ್ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಅದೇ ಆಖೋದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಬಂದಿದ್ದವರು ಹೆಂಗಸರ್ಲ್. ಯಾರೋ ಗಂಡಸು-ಯುವಕ. ಬೇಕಾದರೆ ಬಂದು ಒಳಗೆ ನೋಡಿ-ನನ್ನ ಸಿಂಗಪುರಾನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮಲಗಿದ್ದಾ ಹೀ ಅಸ್ತೇ.

ಪೇದೆಯೋಬನು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಇಂಳಿಕಿ ನೋಡಿದ. ಅಧ್ಯ ಮುಖ ಕಾಣುವಂತೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಶಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ, ಕ್ಯಾಲಿಡ್ ಭಾವಚತ್ತರ ವನ್ನೂ ನೋಡಿದ. ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆ ತೆಲಿತಗಿ ಸಿ ನೋಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ಆಲ್ದ ಎಂಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಾ ತಲ್ಲಾಷು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಅವಂಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಏಕ್ಕು ಮನೆಯವರು ಸುರೀಂದರ್ ಬಳಿ ಜಗತ್ಕೆ, ಬಂದರು.

“ನನ್ನ ಭಯಾನ್ ರಾತ್ರಿ ಬದುಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಮಗೆ ತಾಂತ್ರಿಯಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯೇ ನಾವೇಲಾ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪೊಲೀಸರು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಲು ನಾವೇನು ಕಳ್ಳರೇ ಕೊಲೆಗಾರರೇ ? ಮಯಾದಷ್ಟು ರು ಗೌರವಷ್ಟು ರು ಬಾಳುವ ಕಡೆ ನೇವೇಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿಲ್ಲಾತೀರಿಂ ?”

ಸುರೀಂದರ್ ಏನೂ ಎದುರು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. “ಭಯಾನ್ ಬರೋತ್ತೂ ನಿವೇ ಅವ್ಯಾ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ, ನಂಗೊಂಡೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ರಾಕಿ ಚೆಲಕ ಹಾಕಿದಳು.

ಕಾವ್ಯ ಎದು ಕುಳಿತದ್ದಳು. ಅವಲೇದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಳ್ಳಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸುರೀಂದರ್ ವಿಚಲಿತಳಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅವಳು ಒಂದು ಲೋಟಿ ತಳ್ಳನೆಯ ನೀರು ತಂದು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಕ್ಕು. ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ಗಟಿಗಟನೇ ಕುಳಿತದ್ದಳು. ಸುರೀಂದರ್ ಅವಳ ಕ್ಷೇಮೇಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾಕಿತದಳು.

“ಹೆದರಿಕೊಂಡರೆ ಒದುಕನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದು. ಧೈಯದಿಂದರಬೇಕು. ತಾಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ನಾನೂ, ನನ್ನ ತಂಡೆ, ಭಯಾತ್ಮಕಾರೀ ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಏನೇನು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದವು ಗೊತ್ತಾ? ಭಾರತದ ಗಡಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲ ಶಂದೆ-ತಾಯಿ ಹೀರಿಕೊಂಡರು. ಭಯಾತ್ಮಕಾರೀ, ನಾನೂ ರಕ್ತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲ ಕುಳತು ಫ್ಲೈ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೊಟ್ಟಿನಾಡಿಗಾಗಿ ಬಂಜಾರದಿಂದ ಘೇರ್ ಇತ್ಯಾನ್ ಕರಿತಿತ್ತು. ಭಯಾತ್ಮಕಾರೀ ಜೊತೆ ನಾನೇ ಮೊದಲು ನತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದು. ಅದರೆ ಭಯಾತ್ಮಕಾಗೆ ನಷ್ಟನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದಾಗೆ. ಬೇರೆ ಹುದುಗಿರುವನ್ನು ಅಭಾವದ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು. ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನನಗೆ ಇಂದು ಯಾವುದರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದುವುದೂ ದುಡ್ಡಿದ್ದು ಎನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಧೈಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದಾರಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹೆದರಬೇಡ, ಭಗವಂತ ಏನಾದರೊಂದು ದಾರಿ ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಸುರೀಂದರ್ ಭರವಸೆಯಿತ್ತರೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಒಳಗೇ ಆಳುಕು. ಎವ್ವು ಬೇಗ ಪ್ರೌಲೀಸಿನವರು ತನ್ನನ್ನು ಹುದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರು!

ಪ್ರೌಲೀಸಿನವರು ಬಂದರೆಂದ ಮೇಲೆ ಜೊಸೆಫ್, ಜಿಮ್ಮೆ ಕಡೆಯವರು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನಿಂದ ಸುರೀಂದರ್ಗೆ ಏನೂ ಹೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಅವಳನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಧಿಲಾನ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮಂದುವೇ ಮಾಡಿ ಬಳ್ಳೀ ಮನೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಕೀರಾತಕರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸುರೀಂದರ್ ಇನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ! ಏನಾದರೂ ಅನಾಹತವಾಗುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು!

“ಸುರೀಂದರ್, ನನ್ನ ತಡೀಬೇಡಾ, ನಾನು ಹೊರಟುಹೊಗ್ಗಿಸಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ.”

“ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ?”

“ಹೇಗಾದೂರು ಸರಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಡ್ಡಿಸಿ.”

“ತಾಳು, ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನರೈಸ್ತೀ ದೋಡಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲೀಲೇ ಒಂದು ಕಾಫಿಬಾರ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಟೋಗಳು, ಟ್ರಾಕ್ಸೀಗಳು ಬರುತ್ತೆ. ಹೇಗೋ ಹೊರಟುಬಿಡು. ನೀನಿಲ್ಲದ್ದೆ ನಿಂಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೀಂದ್ರ ಹೋಗು. ನನಗೇನೂ ಹೆಡರಿಕೆಯಿಲ್ಲ!”

ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ—“ನನ್ನ ಭಯಾಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಣತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು” ಕಾವ್ಯ ಸುರೀಂದರ್ ನ ಕ್ಷೇತ್ರದುವಿದಳು. ಹೊರಗೇನೋ ಸದ್ರಾ ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತ್ರೀಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಇ. ಕತ್ತಲಿಲ್ಲ ಆ ಕನ್ನರ್ ಪೆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಡೆದುಹೋಗಲು ಭಯವಾದರೂ ಸುರೀಂದರ್ ನ ಮಾತು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಡನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಾಫಿಬಾರಿನ ಬಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಗುಂಪು ಸಿಗರೀಟು ಸೇದುತ್ತೂ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತೇ ಸಂತಿದಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಜೋರಾಗಿ ಶೀತ್ಯ ಹೊಡಿದ. ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕದವನನ್ನು ತಿವಿದ.

“ಇದು ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ?”—ಮಂತ್ರೋಬ್ಜ. “ಕೇಳವ್ವಾ ದೇಟು ಎಷ್ಟೂಂತೆ”—ಆಂತಹ ಅಸಭ್ಯ, ಅಶ್ಲೀಲ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಂತಿದ್ದ ಅಟೋ ಬಳ ನಡೆದಳು. ಅವಕನ್ನು ಹೀಂಚಾಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರು ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೂ ಬಂದರು. ಅಟೋದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನಿಟ್ಟು ಅವರತ್ತ ತಿರುಗಿದಳು.

“ಬಾಸರ್ ರೈ! ಹೇಗಿದ ಇವ್ವೆತ್ತು, ಕಾಲಿನಲ್ಲಿರೋದು ಕೇಗೆ ಹೊಗೇಂಡ್ರೆ....”

ಅಟೋದವನು ಹೊತ್ತುಯಿತೆಂದು ಹಾರನ್ ಮಾಡಿದ, ಕಾವ್ಯ ಅದರೊಳಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಕ್ಕರು. “ಅಟೋದವನ ಅದೃಷ್ಟ ಇವ್ವೆತ್ತು!”

ಅಟೋ ಚಾಲಕನಿಗೆ ರೇಗಿತು, ಇಳಿದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಧಳಿಸಿದ—“ನಾಲಿಗೇಲಿ ಮೂಲಿ ಇಲ್ಲಾ ಅತ ಮಾತಾಡ್ದೇಡ್ಡು ಸುವ್ವರ್...”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಡೆತ್ರಿಸಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಅಟೋ ಸಾಗಿತು. “ಎಲ್ಲಿಗೇಂತಾನೇ ಕೇಳಿಲ್ಲ!” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳಿದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕಾವ್ಯ ಉಬಾಯಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಂದುದು “ಪಿಸ್ಸೆಸ್ ಹೋಟ್ಲ್” ಅಟೋ ಸಂದಿಗೇಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಪಿಸ್ಸೆಸ್ ಹೋಟ್ಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಕಾವ್ಯ ಕ್ರೆಲಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಇತ್ತುತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿಷ್ಟು ಅಟೋಗೆ ಕೊಟ್ಟು

ಅವನನ್ನು ಅಖಿನಂದಿಸಿದಳು. “ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಡಿದು ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸ ವಾಡಿದೆ” ಸಾಮಾನು ಇಳಿಕೊಂಡು ಬ್ಲಾಬ್ಲಾದ ದೀಪಾಲಂಕಾರವಿದ್ದು ಆ ಹೊಟ್ಟಿಲನ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರುತಿ ಇಂದಿನ ಬಳಿ ಯುವತಿ. ಸೋಹನ್ ನೇರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು? ತನ್ನ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲ! ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಪೂರೀಸರೂ ಕೂಲಿಪಾತಕರೂ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ತನಗೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಾವರೆಲ್ಲಿ? ಧಿಲ್ಲಾ ಸಾವನ್ನು ನಂಬಿಹೊಡಿದಾಗ ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕುತ್ತಾಗುವುದು ತನಗಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಹಣವಿಲ್ಲದೇ ತಾನು ಹೇಗೆ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಹುಡುಕುವುದು? ಅವಳು ಒಂದುಸ್ಥಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಬಾಗ್, ಶಾಟ್ ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವಂತೆ ಸೋಹನ್ ಗೆ ಇಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದಳು. ಅವಳ ಕೃತಿದ್ದ ಕಿಟ್ಟಬಾಗ್, ಶಾಟ್ ಕೇಸನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿದಳು.

“ಸಾರಿ....” ಉಚ್ಚರಿಗೊಂದಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿಳು.

“ಹಾಂ....ನೀನು ಸೋಹನ್ ಅಲಾತ್?”

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದ.—“ನೀನಾಗ್ಯರು?”

೭೭

“ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರ್ತುಬಿಡ್ಡಿರಿ ನೀವು ಗಂಡಷರು. ನಾನಾಗ್ಯರೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಾ? ನಾನೂ ಡಾಲಿ!”

“ಡಾಲಿ?!” ಅವನು ನಂಬಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ನೀನು ಜಿಮ್ಮೆನು ಮದ್ದಿ ನಾಡೊಂದು ಪೂಲಿಸಿನವರ ಕೈಗೆ ನಿಕ್ಕೆ ರಾಕೊನ್ಹಳಿಲ್ಲಾ? ನಿನ್ನ ಗುರುತ್ತೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ!”

“ಅಡೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಕಡೆ ಸೋಹನ್. ಅಮ್ಮತ್ತು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಈ ಗಡಿ ಬರ್ತು ಇಲ್ಲಾ....”

ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಿರಿನಕ್ಕೆ. “ತಲೆ ತಗಲಿದ ಮೇಲೆ ಬುಡ್ಡಿ ಒರೋಡೂ!”

“ಸೋಹನ್ ನಂಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚೊನ್ನೆ ಕೊಡು, ಸೋಡ್ತಾ ಇರು. ಮೊದಲ್ಲೇ ಸಲದರ ಜೊತೆ ಬಡ್ಡೀ ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನಂತೆ ನಡೆತ್ತಿನಿ. ಏಲಿ ಹತ್ತರಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ. ನಿನಗೋಸ್ಯಾರ ನ್ಯಾಡ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಿನಿ!” ಶಾವ್ಯ ಹೇಳಿದೂಗ ಸೋಹನ್ ಅವಳನ್ನೇ ಧಿಫ್ರೆವಾಗಿ ಸೋಡಿದ.

“ನಾನು ನಾಕೆ ಬೇಂಬಾಯಿಗೆ ಹೊಗ್ತು ಇದ್ದೀ. ಒಂದ್ದೀಲೆ ಸೋಡೆಣಿ-ನನ್ನ ಒಂದು ಸೋಡೂ!” ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ ಮುದುಗಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಶಪ್ತಾ ಆನ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಆರ್ಟ್‌ಲೀಟ್ ಆಸ್ ಗೊ.”

ಶಾವ್ಯ ಅವನ ಕೃಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. “ಸೋಡ್ ಪ್ಲೀಸ್” ನನ್ನ ತಾತ್ಪರ ಮಾಡಬೇಡೂ-ನನ್ನನ್ನೂ ಬೇಂಬಾಯಿಗೆ ಕರೆಬ್ಬಂಡು ಹೋಗು. ಸೇನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿನಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತ ಹಣ ಇಲ್ಲಾ. ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಾ....ಜಿಮ್ಮೆ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಬಿಡಿಳಿಯುವ ಹಾಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ!” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕೈ ದೂರ ಸರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಶಾವ್ಯ ಅಲ್ಲೇ ಸಂತು ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದಾ. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಚಿನ್ನುದ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿದೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದರಡು ದಿನವಿದು ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೂರಂಬುಬಿಡಿಕೊ! ರಿಷ್ಪನ್ ಕೌಟಿರನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದೆ ಒಂದು ರೂಂ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅಡ್ವೆನ್ಸ್ ಹಣ ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಸಷ್ಟುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. “ನಾನು ಏಸ್ಟ್ರಾ ಸೋಹನ್ ಫ್ರೆಂಡು. ಬರ್ತ್ರಾ ದಾರೀಲಿ ನನ್ನ ಪಸ್ರ್ ಪಿಕ್ ವಾಕೆಟ್ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು. ಈ ಚಿನ್ನುದ ಬಳಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರಳಿ. ನಾಕೆ ಬೆಳಗ್ಗೇ ದುಡ್ಡು ಬ್ರ್ಯಾಂಕೆಸಿಂದ ತಂದುಕೊಡ್ತಿನಿ.”

ಸೋಹನ್ ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಕಣ ರಿಸ್ಕ್ಸ್ ನಿಸ್ಪ್ರ ಅನುಮಾನಿ ಸಿದಳು. ಬಳಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. “ಈಗ ಇರೊಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರು. ನಾಕೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪುಲ್ ಸೆಟ್ಲ್ ಮಾಡಿ... ಸೋಹನ್ ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಅಂದ ವೇಲೆ ನಾವು ಸಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನ ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತು ಇದ್ದು ದು ಸೋಡಿದ. ಇಲ್ಲೇ ರೂಂ ನಾನೂರಂದರ್ಲಿದ್ದಾರಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕೊಂಡ್ರ ಅದೇ ಹೀರೆಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ-ನಿಂಗಲ್ ಆರ್ ಡಬ್ಲಾ?”

“ಸಿಂಗಲ್ ಪ್ಲೀಸ್” ಶಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಳು. “ಅದೇನು ಹೊಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಇವೆನ್ನಿಂದು ಅಲಂಕಾರಿ?”

“ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಬಿಸಿನ್ಸ್ ಟ್ರೈಕ್ಲಾನ್ಸ್

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೇನೇ ದಾವರ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಿನ ಪ್ರಾರಂಭ, ಸಾಕ್ಷಿ-ಸಾಡಿದ್ದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂಟೊಟ್ಯೇನ್‌ಮೇಂಟ್‌ ಪಾಟ್‌ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತನ್ ಸ್ಪೇಕ್ ಅಂಡ್ ಎನ್ನಾಯ್ !”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗಿನವರಿಗೆ ಸಮಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿ, ಕಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಸಾಕಾಿತ್ತು! ಪಾಟ್‌ ಎಂಟೊಟ್ಯೇನ್‌ಮೇಂಟ್‌ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಿತ್ತು! ಹೋಟೆಲ್‌ ಬಾಯ್‌ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆವಳು, ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಫ್ರೈನ್‌ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೊಗಿತ್ತು. ಸ್ಥಾಲಿಸರೆ, ಜೋಸೆಫ್ ಕಡೆಯವರ ಕಣ್ಟಪ್ಪಿ ಒಂಡಾಗಿತ್ತು, ಸಧ್ಯ ನಾಳಿ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಯಾರ ಕಣ ಗೂ ಬೇಕಿದಿದ ರೆ ಸಾಕು!

ಇವೂನ್ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ವಾದಿರ್ ನತ್ತೆ ನೋಡಿದ. “ಏನು ಬಹಳ ದೂಡುಸ್ ಆಗೂಡೀ! ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಯಾರ್ತ್ತೂ ತದಕಿ ಯಂತೆ!”

“ಬಡ್ಡಿನಾ, ಪಾಪಾ ಯಾರೋ ಹುಡುಗಿನ ಚುಡಾಯಿಸ್ತು ಅಷ್ಟೇ ತದಕೇ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಸಂ ರಾತ್ರೀಲಿ ಬಟ್ಟೇ ಬಂದ್ಲು!”

“ಬಟ್ಟೇ ಹುಡುಗಿನಾ ಹಂಗಿದು ಇ?”

“ತವ್ವಿ ಮುಖ ನೋಡೋ ಇರು ಯಾರು?” ಜೊಟ್ಟೀ ಇಡ್ಡಿಗಿದ್ದು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿದ್ದು, ಆವಳೇ ಹೊಡೆಯೋಕ್ಕೋಡು. ನಾನು ಹಾರನ್ ಮಾಡಿ ರಡೆ. ಅನರಿಬ್ಬಾ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಎಳ್ಳೊಂಡೊಯ್ದೀಂತೆ, ಅಡ್ಡ ಆ ಹನ್ನರ್ ನನ್ನಕ್ಕೆ ನನ್ನೇ ಏನೋ ಅಂದು. ತದಕಿ ಬಿಟ್ಟೇ.” ಇವೂನ್ ಬೀಡಿಯಾದಂ ನಾದ.

“ಆ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದು ಇ?”

“ಕೊಡ್ಡಿಯ್ಲೂ ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಗೆ ಆವ್ಯಾ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟೇ ಬಂದೇವ್ವೆ.” ಇವೂನ್‌ನ ಕಿವಿಗಳು ಚುರುಕಾಯಿತು. “ಅವ್ಯಾ ಎಲ್ಲಂದ ನಿನ್ನ ಅಟೋ ಹತ್ತು ಬಂದು ಇ?”

“ಅದ್ವಾ ಸೋಡಿ ಲ್ಲ. ಅವ್ಯಾ ಕ್ರೈಸ್ತಿ ಒಂದು ಸೂಟ್‌ಕೋಸೂ, ಕಿಂಬ್‌ಬ್ರಾಗ್‌ ಎರಡೇ ಇನ್ನುದು!”

ಇನ್ನಾರ್ನೊ ಅವನ ಭಾಜ ತಟ್ಟಿದ. “ಖಾದ್ಯ ನಾವು ಹುಡುಕ್ಕು ಇರೀರೋ ಹುಡುಗಿಯೇನಾದ್ದರಿ ಸೆನ್ನೆ ಸೆನು ಕಡೆಯ್ಯಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿ ಹುಡುಗಿ ಯಾಗಿದ್ದೆನಾಳೀನೇ ನಿನ್ನ ಆಟೋ ತಂಬಾ ಕಣ್ಣು, ಹುವು ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡ್ಡಿರ್ನಿ”

ಖಾದಿರ್ಗೆ ಶಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಯಾವ ಹುಡುಗಿನ ಹುಡುಕ್ಕು ಇದ್ದಿ (ನಿನ್ನು?)”

“ಮುದಿರೆಯತ್ತೆ ಹುಗಿ ಅವಳು. ಸಂಗಡಿಲ್ಲಾ ಶಾಧ್ಯ ಅಗೋಲ್ಲಿ! ಬಾ ಜಹಾ ಇಂಗ್ಲೀಸಿ ಪನ್ನೆಸೇಕೋ ಈನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಾನು ಕೂಡ್ಡೀಸಿ” ಅವನನ್ನು ಎದುರಿದ ಜಹದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕಂದೊಯಿ.

ಇನ್ನಾರ್ನೊ ತಿಂದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಂಗ ಜೋಸ್‌ಸೈಫ್ ಕಾಳಿಯುವ್ವಡಂಡು ಬಾಕಿ. ‘ಲೌಡಿ, ನೆನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮೀ ಮುಣ್ಣು ಮುಕ್ಕೆ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೆ ಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ತೊಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರ್ತಿ. ನಾವು ಸುಮ್ಮು ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನಗೆ ಹೂರಿಗೆ ಗಲಾಬೀ ವಾಡಿಯಾಯಿತಪ್ಪೇ. ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರೂ ಜೆಕ್ಕೀ ಹುಣ್ಣು ಈನ್ನಿದ್ದಾರ್ತಿ, ಪ್ರಕೃತ ಕೆತ್ತುಕ ಬಟ್ಟಿ ಆ ಪಂಚರಂಗಿ ಗಿಣ ಎಣ್ಣಿ ಹಾರ್ಷಾಗ್ಗೇಕ್ಕೆ ಅಗೋಲ್ಲಿ!”

ಕಾವ್ಯ ರಥವಿನಸಲ್ಲಿ ಮಂಜದ ಮೇಲಿ ಪಂಳಿಕೊಂಡೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು, ಸೋಹನ್ ತನ್ನನ್ನು ಸೋಡಿಡಂತೆ ಆವನೆನಾಡರೂ ದಳಪತ್ತಿಗೂ, ಸುಬ್ರಮಣೀಯೇ ಜೇಳಿದರೆ ಅವರು ಜಿವಿಲ್ ರೂ ಕಡೆಯಂವರಿಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದಾದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರು ಬಂದಾಗ ಇಳಿಸಬಟ್ಟರೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಬಲದೇವಾನ ವನೆ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಕಾದಿತು. ಅವನ ಬಾಳನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಮೇಶಿಸಬೇಕಾಗ ಬಹುದು! ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನು ತಪ್ಪಿಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಿದೆಲಿ! ಆಯಾಸದಿಂದ, ಹಣಿವಿಸಿಂದ, ಕಣ್ಣೆ ಹೀಡುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿತು.

ಯಾರೀರೋ ಬಾಗಿಲಿನ ಕರೆಗಂಟೆ ಒತ್ತಿದ ಸದಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಟ್ಟಿನೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೆರೆದು ನಾನೆಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷುಣಿಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿಡ್ಡ ಸ್ಟ್ರೀ ಗಡಿಯಾರ ರಾತ್ರಿ ವಿಾರಿದುದನ್ನು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಕರಗಂಟೆಯ ಸದ್ಗು! ಬಲದೇವಾ ಬಂದಿರಬಹುದೇ? ಸೋಹನ್ನೇನಾಡರೂ ಪಿತಾರ ವಾಡಿ ತನಗಾಗದವರನ್ನು, ಕರಿತಂದಿರಬಹುದೇ?

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೆವಿಯಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿದಳು. ಸದ್ಗು ದಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಹೇಳಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ರೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಹೋಲಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಕಿರಿದು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಳು. ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕರೆಗಂಟ್! ಧ್ವನಿ ವಾಡಿ ಒಗಿಸಿಂದಲೇ ಕೂಗಿದಳು ‘ಯಾರು?’

“ಡಾಲಿ, ನಾನು, ಸೋಹನ್.”

ಕಾವ್ಯನ ಹೈ ಚಿಸಿಯಾಯಿತು. ಸೋಹನ್ ಗೇನು ಕೆಲಸ, ಅದನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲ!

“ಈಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?”

“ಡಾಲಿ, ಪಿಸ್-ನಿನ್ನ ಹತ್ತು ಸ್ವಾಪ್ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು” ಸೋಹನ್ ನ ದಸಿಯಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿತ್ತು.

“ನಿನ್ನ ಹೀಗೆ ನಂಬಿಂದು? ನೀನು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡೋನೇ!”

“ಪಿಸ್ ಡಾಲಿ, ಎಲ್ಲ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಹೀಗೆ ಹುಡಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಾನ ಕಳೆಯಬೇಡಾ. ನನ್ನ ಕುಸಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಆಚೆಂಟ್ರಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.”

“ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಯಾರಿಂದಾಗಿ ರೆ?”

“ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ನಾನೋಬ್ಬಿನೇ ಬಂದಿರೋದು!”

ಕಾವ್ಯ ದೇವರ ಹೇಳಿ ಭಾರಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು ಆಫ್ ತೆಗೆದು ಇಂತಿ ಸೋಡಿದಳು. ಬಂದಿದ್ದ ವನು ಸೋಹನ್ ಒಬ್ಬನೇ. ರಾತ್ರಿಯಾದುಗೆ ಯಳ್ಳಿದ್ದೀ. ತಲೆ ಕೆದರಿತ್ತು ಮುಖ ಕುಂದಿತ್ತು.

“ಬೊ ಒಳಗೆ” ಕಾವ್ಯ ಕರೆದಳು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಡಂತ ಲೇ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಳು. ಯಾವ ಹೋಸದ ಜಾಲವೇ ಏನೋ!

“ಡಾಲಿ, ಹೆದರಬೇಡಾ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆನೂ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀನು ತಲೆಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಹೀಂದೆ ಪ್ರೇಲಿಸ್, ಜಮ್ಮು ಗ್ರಾಂಗಿನವರು ಬಿಡ್ಡಿ ರುವರೆಂದು! ನಾನು ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರೇಲಿಸ್‌ಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ! ನಾನು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಬೇರಿ-ನನಗೆ ಸಿನ್ನಿಂದ ಶಕ್ತಿಯವಾಗಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಆ ಹಾಡು ಕೇಳಿ ಹುಟ್ಟಿಯಂತೆ ನಕ್ಕಿಳು—“ನನ್ನಿಂದ ಏನು

ಸಹಾಯ ಆವೇದ್ನಿಸುತ್ತಿರೂ ! ನನ್ನ ಕೈಲಿ 'ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ನೆಲೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಣ್ಣಪ್ಪಿಸಿ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

"ಸೋಹನ್" ಅವಳತ್ತ ದಿಫ್ರೆವಾಗಿ ಸೋಡಿದ—“ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನೀನೂ ವೈರಿಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಂತಾದರೆ ನಾಗೂ ನಿನಗೂ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ನೀನೇಂಬಿ ಶೋವಣೆಗೇಳಾದ ರೆಣ್ಣಾ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸ, ಕರ್ತವ್ಯ ತೀವ್ರದರೆಗೆ ಹಿಕ್ಕಾಕಾಕಿಕೆಂದಿದ್ದು ಉಪಾಯ ಒಂದಕ್ಕೂಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಡು. ಸೋಡೂ ಡಾಲಿ, ನಾನೇಂದು ಸಂಕ್ಷಾದವಿ ಹಿಕ್ಕಾಕಾಕಿಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಜೂತೆ ನಾಳಿ ನತ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೋಸಲಿನ್ ನನ್ನ ಜೂತೆ ಜಗಳ ವಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿಕೊಡಳು. ನಾಳಿ ವಿ. ಏ. ಪಿ. ಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋ ಕೂಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ಈಗಂದಿಗಲೇ ಎಲ್ಲಂದ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಂದಿಕೊಂಡು ನತ್ತಿಸುವ ವನಳನ್ನು ತರಲಿ ? ಅದಕ್ಕೇ ಸೀನು ನಾಳಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನತ್ತಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೀನೂ ಯಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಿಗದಂತೆ ನಾನು ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!"

ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಿಲ್ಲ—“ಸೋಹನ್”, ನಾನು ಪಬಿ ಕ್ಷಾಗಿ ನತ್ತಿಸುವುದೇ ? ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿರೆ ನನ್ನ ಬಿಡುವರೇ ? ಅಲ್ಲದೇ ಸೋಹನ್. ನನ್ನ ಕೃಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿಹೋಗಿದೆ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಎದ್ದೂ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಿನ್ನೊಂದನೆ ಆ ನಗ್ನ ಸ್ವರ್ತಿ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಕೈಲಾಗದು !"

“ಇದು ನನ್ನ ವಾರ್ಷಾದೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಮುಂಗಡ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಗಾಯ ಕಾಣದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನನ್ನ ದು. ನೀನು ನಗ್ನ ಇಂಗಿ ನತ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ತ್ರೀ-ಟೀನ್ ವಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ನೀನಾದರೆ ಅಥರ್ಗಂಟೆ ಯಲ್ಲಿ ನತ್ತಿಸಲು ಕಲಿತು ಬಿಡುವೆ. ನೀನು ನನ್ನೊಂದನೆ ನತ್ತಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೀನೇ ರೋಸಲಿನ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೇಳಿದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಕ್ಕಿರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ತನ್ನ ನನ್ನ ಸೋಡಿದವರು, ತಿಳಿದವರು ಗುರುತಿಸಲಾರರೇ ?

“ಹಂಡಿದರೆ ಸಾಲದು ಸೋಹನ್. ನನಗೆ ರಕ್ತಸೆಬೇಕು, ಯಾರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಸೀನು ರಕ್ತವೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಸಿನ್ನ ವರತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹೋ ಮುಗಿದ ಹೇಳಿ ಸೀನು ಕೃಕೂಟ್ಟು ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕತ್ತು ನಾನೇ ಕಾಯಿದುಕೊಂಡ ರಾಗಾಗುತ್ತೇ!”

“ಸೋಹನ್” ತಲೆತಗ್ಗಿ ಸಿದ್-“ನನಗೆ ನಾನಂಬೇ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನತ್ತಿಸಿದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀನೇ ಇಪ್ಪಲ್ಲ. ನೀನೂ ನಾನೂ ಜೂಡಿಯಾಗಿ ನತ್ತಿಸುವುದಾದರೆ ಏಲಿ ಜೊತೆ ನಾನು ನತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದಕ್ಕಿಂತ ಹಜ್ಜು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನನ್ನ ಇಂಡಿತೆ ಬಟ್ಟು ಹೊಗೆವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು, ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ರಕ್ತವೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ!”

ಮುಳುಗುವವನಿಗೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಬರುವ ಹುಲ್ಲೀ ಅಥಾರವೆಂದು ನಂಬಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ರಾಗಾಯಿತೆ. ಇದೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೆಳುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ತನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಸೋಹನ್ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಲು ಏಜಿಂಟುಗಳಾಗ್ಯಾರ್ಗೂ ಧೈಯುವಿರಲ್ಲ. ಅವಸೆಂದರೆ ಕಡಡಿತ್ತಿದ್ದರು.

“ನಿನ್ನ ನಂಬಿತ್ತಿನೇ-ನನ್ನ ರಕ್ತವೆಯ ಭಾರ ಬಹಳ ದಿನ ಸೀನು ಹೊರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಪ್ಪು ಬೇಗ ನಾನು ಯಾರ ಕಣ್ಣಗೂ, ಕ್ರೀಗೂ ಹಿಗಿದೇ ಹೊಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸೀನು ನನ್ನ ಬಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್, ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೃಪೆಲೇ ಕೃರಾಕಿ ಹೇಳಿದ,

“ಪಾರ್ಮಿಸ್.”

ಆಗಲೇ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಒಳಗೇ ಆಗಿದ್ದ ಅಂಜಿಕೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಕೊಂಚ ಧೈಯು ಬಂದುದು.

“ತುಗಲೇ ಸೀನು ಬಂದು ನಾಟಿಕವಾಡಬೇಕು. ನಿನ್ನ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಸೀನು ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು.”

“ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾನು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ರೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!”

“ಪೂತಿ ಹೇಳುವುದು ಕೇಳು. ಸೀನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿವಾಗ ನಾನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕರೆದೊಯು ಮತ್ತಿ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ-ಆಗ ಸೀನು ಡಾಲಿಯಲ್ಲ. ರೋಷಲಿನ್ ಆಗಿರುತ್ತೇ!

ಭಯಪಡಬೇಡ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ !”

ಅವನ ವಾತನಂತೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್‌ಬ್ರ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನೇತ್ತು ಕೊಂಡಳು. ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕೈಗೆ ರೂಮಿನ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣ ಸೀಡಿದ. ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ಕೌಂಟರಿನ ಒಳ ಹೋಗಿ ತಾನೀಗಲೇ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ಹೋಟಲಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲ್ಲಿನದ ಹೊರಟಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಹನ್ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿ, ಅವಳ ಉದುಸಿನ ಮೇಲೆ ಕಫಾತ್‌ನೊಂದನ್ನು ಕೊಡಿ, ತಲೆಗೆ ಸ್ವಾಫ್‌ ಕಟ್ಟಿ ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಶಾಲು ಹೊಡಿಸಿ, ಅವಳ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್‌ಬ್ರ್ಯಾಗನ್ನು ತಾನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತು ಮುಂಬಾಗಿಲ್ಲಿನದ ಒಳಂದ. ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಕ್ರೂಹಾಕಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಹಡಿಯೇರಿ ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆತಂದ. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ದಬ್ಬಲ್ ರೂಮು ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತು ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನನೇ ಬಂಕ್ ಆಗತ್ತು.

ರೂಮಿನೆಷಳಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯ ಕಫಾತ್‌ನ್, ಸ್ವಾಫ್‌ ಕಿತ್ತಿಸೆದಳು.

“ರೋಸಲಿನ್, ಸೇನು ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತುದರೂಗೆ ಕಾಣಿತ್ತೋ—ಸಿಂಗೆ ತುಂಬಾ ರೆಸ್ಟ್ ಬೇಕು !” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿ ಕಿರುನಕ್ಕು—“ನೋಡಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ನಾಟಕ !”

“ನನಗೆ ಸುಸ್ತಿ ನಿಜ. ರೆಸ್ಟ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಆಹಾರಾನೂ ಬೇಕು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಏನೂ ತಂದಿಲ್ಲ ! ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೇಲಿ ಪೀ ಕುಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟೇ !”

“ಟ್ರೆ, ಸಾರಿ ! ರೋಸಲಿನ್ ತಾಳು. ಈಗಲೇ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥರ್ ಮಾಡ್ತಿನ್ನಿ” ಸೋಹನ್ ಬೇಲ್ ಮಾಡಿದ.

“ಹೋಟಲಿನ ಬಾಯ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಈ ಕಡೆ ಬಂದು ಬಿಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ, ನಾಕೆ ಬೆಳಗ್ಯೆ ಸಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಉದ್ದ ಕೂದಲಿನ ಪಿಗ್ ತರುತ್ತಿನೇ. ನಿನಗೆ ಹೋಸ ತರಹದ ಉದುವು ನೊನೇ ಸಿದ್ದ ಪಡಿಸುತ್ತಿನೇ !”

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶತ್ತಮಾನೆಂದು ನಂಬಿದವನು ತನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ. ಅದಲೇ ತನ್ನ ವರೆಂದು ನಂಬಿದವರು ತನಗೆ ಹೋಸ ಮಾಡಿದ ರು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಾಗಕು ತುಂಬಿಬಂದವು. ಹೊಟ್ಟಿಪಾಡಿಗಳಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು !

“ಯಾಕಳ್ತು ಇದಿ ರೋಸಲಿನಾ, ನೀನು ಇನ್ನು ಆಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಡಾಲಿ ಸತ್ತು ಹೊಡಳು. ನೀನು ರೋಸಲಿನಾ, ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದೀಯೇ!“ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಭೂಜ ತಪ್ಪಿದ. ಹೊರಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ಬಾಯ್ ಬಂದಿದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಕಣ್ಣಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ರೂಪಿನ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಹೊಡಳು.

“ಇಮ್ಮು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಪೊಸ್ಟ್, ಹಾಲು, ಜ್ಯಾನ್ ತಂದು ಕೊಡ್ಡಿನಿ.”

“ಆಗಲಿ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಚೀಸ್ ಇದರೆ ತೊಗೊಂಡು ಬು.”

ಸೋಹನ್ ಅಡೆರ್ ಮಾಡಿ ಬೊಗಿಲು ರೂಕ್ಷಿದ.

“ಬಾ ರೋಸಲಿನಾ—ಇನ್ನು ನೀನು ದದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತೃ ಬಂದು ಲಾಜ್ ಕೊಡ್ಡಿನಿ—ತೊಗೊತ್ತಿಯಾ?”

“ನಾನು ಅವೈ ಲಾ ಮುಟ್ಟಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಯಿತು.

“ಹೌದು ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಗಿದೀ. ಸನ್ನ ಕಸಾಬಿನ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು.” ಸೋಹನ್ ಅವಳಿಗೊಂದು, ತನಗೊಂದು ಗಾಲ್ ಸಿನಲ್ ವಿಸ್ತೃ, ಸೋಡ ತಂಡು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಚಿಯಸ್. ನಮ್ಮುಬ್ಬರ ಹೊಸ ಶಾಶ್ವತಯಕ್ಕು.”

ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ತೃ ಕುಡಿಯಲು ಅನುವಾಸಿಸಿದಾಗ ಅವನೇ ಗಾಲ್ ಸನ್ನೆ ತ್ತಿ ಅವಳ ತುಟಿಗೆ ಹಿಡಿದ. “ರೋಸಲಿನಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾ ಬಾಟ್ಲ್ ವಿಸ್ತೃ ಮುಗಿಸ್ತೂಕ್ಕೆ—ಎರಡು—ಮೂರು ಪ್ರಾಚ್ ಸಿಗರೇಚು ಸೇದುತ್ತಾಳೆ!”

ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ತೃಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹಿರಿದಳು. ಅಭ್ಯಾಸ ತಪ್ಪಿದರಿಂದ ಕೊಂಡ ಹಿಂಸೆಯಾದೂ ದ್ರವ ಗಂಟೆಲ್ಲುಳು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವ ನೇರಿಗೆ ಅವಳಿ ಮೂದಲಿನ ಡಾಲಿಯಾಗಿದ ಳು. ಅವನು ಸಿಗರೇಟೆಗೊಂದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಸೇಡಿದಾಗ ಅವಳು ಅದನ್ನು ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ಸಿಂದ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಒಂದು ‘ದಂ’ ಎಳೆದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೇ—ಮನ ಹಗುರವಾದಂತಾಯಿತು. ಕಳೆದು ಹೊಡ ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಲೋಕದ ಅನುಭವ ವಂತ್ತೆ ಆದಂತಾಯಿತು. ಹೋಟೆಲ್ ಬಾಯ್ ಬಂದಾಗೆ

ಸೋಹನ್‌ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಟೀಯನ್ನು ಒಳಗೆ ತಂಡ. ‘ದೋಂಟ್’ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋಡ್‌ ಹಾಕಿಬಿಡು” ಹುಡುಗನನ್ನು ಖಾಗಿಲಿಂದಾಚೆಗೆ ಸ್ಲಾಂ ಹೇಳಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ.

“ರೋಸಲಿನ್, ನೀನೇ ಇದನ್ನು ಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಬೇಕು! ನನಗೆ ನನ್ನ ಹುಡುಗಿಯರು ಹಾಡಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ-ಬ್ರೀಡ್ ಬೋಟ್‌ಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಸವರಿ ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಹೊಟ್ಟಿ ಸಹಿದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಬ್ರೀಡ್ ಟೋಸ್ಟ್, ಜ್ಯಾಮ್‌, ಬಟರ್ ತಿಂಡು ಮುಗಿ, ಹಾಲು ಕುಡಿದಳು. ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಈತ್ತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಎರಡು ಲೋಜ್‌ ಮುಗಿಸಿದ ಅವಳಿಗೆ ಸೋಹನ್ ತನ್ನ ಭಾಗದ ದೇವರಂತೆ ಕಂಡ. “ಬ್ರೆಕ್! ಸೋಹನ್, ನೀನೆವ್ಯು ಒಕ್ಕೆಯವನು!” ಅವನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಕ್ರೆಬಳಿಸಿದಳು. ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕ್ಯಾಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ.

“ರೋಸಲಿನ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ನಂಗ ಈಗ ಸದ್ದಿ ಅವಕ್ಕಾ! ಮಲಗು ಬಾ” ಅವಳನ್ನು ವಂಚದ ಮೇಲಿನ ರಾಷಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ. ಏನೆನ್ನೋ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಸಿದ್ದೆ ಹೋದಳು. ಆದರೆ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಸಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ದಕ್ಕಿದೇ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಹಾಳಾದ ಜಿಮ್ಮೆಗೆ ತನ್ನ ನ್ನೇ ಒಟ್ಟಿಗೆಂಡವಳಿಲ್ಲನೇ ಇವಕ್ಕಾ! ಆ ಜಿಮ್ಮೆ ಸವಿದು ಹೀರಿ ಎಸೆದ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಎದು ಉವ್ವ ಹುತ್ತಿಸಿ ಸಿಗರೀಟ್‌ಎಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ತಿಯ ಬಾಟಿಲ್‌ನಿಂದ ಗಾ ಸಿಗಿ ಸುರಿದುಕೊಂಡ ವಿಸ್ತಿ ಹೀರುತ್ತಾ, ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಬಾಗ ಅವನಿಗೆ ರೋಷ ಒಳಗೇ ಕುದಿಯಿತು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ತನಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿರುವುದು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ. ರೋಸಲಿನ್ ತನ್ನ ನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದ ಅವವಾನ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲನೇ? ಅವಳಿಗೆವ್ಯು ದುರಂಹಕಾರ! ಹೊನೆ ಹಣವೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕಂತೆ! ಬಂದ ವಿ.ಪಿ.ಸಿ. ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಟ್ಯು ತಾನಃ ಹೂಡೆ ಉಳಿಯ ಬೇಕಂತೆ! ಅವಳು ತನ್ನ ವಳು! ಅವಳನ್ನು ಆ ನಾಯಿಗಳ ಗೊಪಿ ಮುವುದೇ? ಅದೆಂದೂ ಸಾಘ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾನೊಬ್ಬಿಳೀ ಅವಳನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕು! ತನಗೆ ಬೇಸರವಾದ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿರಿಗೊಪಿ ಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ ತನಗಿಂತ ಹಣ, ಅಧಿಕಾರವಿರುವವರೇ ಹಚ್ಚು! ಬಿಜಾ! ತನಗೇ ತಾನೇ ಗೊಣಿದ-ರೋಸಲಿನ್‌ನ ಮೇಲಿನ ರೋಷ ನೆನವಾಗಿ ಮೈ

ಬಿಡಿಯಾಯಿತು. ಎದುರಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ರೋಪವಂತ ಇಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ ಪಾಶ್ಚಾದವರ್ಷಂತಿ ಕಂಡಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಕಿ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾನು ನಿಯುತ್ತಿನಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಸಿಜ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ! ಮನೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳರುವ ಪವಿತ್ರ ಸ್ವಾನ! ಆದರೆ ಈ ಜಾಗ! ಕೆಸರು! ಸಿಗರೀಟು ಹೊಂಕಿ ಆರಿದ ವಿಶ್ವಯಾಸ್ಸು ಗಂಟಲಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ದೀಪ ಅರಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದುರುಳಿದ. ಅವಕಾಶನ್ನು ಅವನ ಬಾಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದಾಗ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಗೊಣಿದಳು. “ರೋಸಲಿನ” ಹ್ಯಾ ಡಾಲಿಂಗ್! ” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ನ್ನೂ ವರಿದಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವನ ಉದ್ದಿಕ್ತ ರೋಷ, ಕಾಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಾಗಿ ಹೊಗಿದ್ದಳು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಯಕೆ ಪೂರ್ಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ನೀರವಾಗಿ ರೋಧಿಸ ಶ್ರದ್ಧಾದ್ದಳು. ತಾನು ಬಲದೇವ ನೀಡಬಯಸಿದ ಬದುಕನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಬದ್ದು ಓಡಿಬಂದು ಈ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸುಖ ಇದೇ ಏನು? ಬೀದಿನಾಯಿ ಪಾಡಾದಂತಾಯಿತಲಾ? ಸೋಹನ್ ಶೈನ್ಹಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ತಾನ್ನ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಹೇಳೆಗಿ ತನ್ನ ಕಾಮ ಪಿನಾಸೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುವನಲಾ? ಇವನನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು! ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೂರಳ ಮಲಗಿದಳು.

ಅವಳಿಗೆಚ್ಚರವಾದಾಗ ಬೆಳ್ಗಿ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಹೂರಳ ನೋಡಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ತನಗೆನು ಕಾದಿದೆಯೋ? ಎದ್ದು ತನ್ನ ಸಂಘರ್ಷಕೇಂದ್ರಿಸಿನಿಂದ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತೆಗೆದಳು. ಬಾತ್ತರಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಬಿಸಿನೀರಿತ್ತು. ಹ್ಯಾಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಿ, ತಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಹ್ಯಾ ಕೂಡಿ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ತನ್ನ ಬದುಕನಲ್ಲಿನ ಕೂಳ್ಳಿಯಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಡೆಯುವ ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ! ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೂರಬಂದಾಗ ಸೋಹನ್ ಆಗಲೇ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಅವನಕ್ಕೆ ನೋಡದೆ ತಲೆ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಾಗ ಅವನು ಕರಿದ.

“ಬಂ ಇಲ್ಲ” ಅವಳು ಏಷುಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಹೇಳೆ ಕೋಪನಾ?” ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ, ನಾನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು. ಸಾರಿ, ಹುಂಡಳಿಯನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟುಪಡೆ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಾದ ಹೇಳೆ ಅವಳನ್ನು ಗೌರಿಸುತ್ತೇನೆ-ಆದರಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ದೀಕ್ಷಾದ

ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸಂಯಮ ಕಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪರೂಪ. ಅದರಿಂದನ್ನೇ ರೋಸಲಿನ್‌ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ರೀಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗು. ನಾನೇ ಅವಳಿಗೆ ನರ್ತನ ಕಲಿಕೆ ಮುಂದೆ ತಂಡವನು ನನಗೇ ಎರಡು ಬಗೆದಳು. ಸೇನು ಇಕ್ಕಿದೆ. ಸೇನು ಖೂ ಸೀಯಲ್ಲದ ಸರ್ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿತ್ತು. ಅಭಿಡೇ ನೀನ್ನ ತಲೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತುಂದು ಕೊಂಜ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಶಂಕಿದಿದೆ. ಬೇಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಸಡೆಹಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸು!” ಅವಳು ತಲೆ ತ್ವರಿಯೇ ಸಿಂದಿದ್ದಾಗು. “ನನ್ನದು ಎಂಜಲು ದೇಹ. ಆದಾಗ್ಯಾಗಿ ನನಗೆ ಬೇಸರಿವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸಸ್ಯ ರಕ್ಷಿತುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೇ ಹೀಗೆ ಎಂದವನು ಸೇನೇ ರಾಗೆ ಎರಗಿದುವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಾಸು ನನ್ನ ನರಕನ್ನೇ ನಂಬಿವಂತಿಲ್ಲ ಸಿನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬಿವುದು? ನನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟು ಬಿಡು—ಲಾಲಾ ದರೂ ತಲೆ ಮರಿಹಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಆವಳ ಸರಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿದಳು.

“ಮಾರ ಸಿಲ್ಲು!”

ಸೋಹನ್ ಆವಳತ್ತ ಸೋಡಿ ನಕ್ಕ. “ಮನು ಬಹಳ ಪರಿಪೂರ್ವತೆಯಂತೆ ಆಡುತ್ತೀರುಲಾ! ಸೇನು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದಿದ್ದರೆ ಸೋಡಾ. ಈಗಲೇ ಪ್ರೇಲಿಸರಿಗೆ ಪ್ರೋನು ಮಾಡಿ ತಳಾಕ್ಕುತ್ತೇನೆ! ಈಗ ಸೇನು ನನ್ನ ಕೆಲಿದಿ ಮರಿಯಬೇಡಾ. ಮರ್ಯಾದದರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದಾಗೆ ಸಿನಗೇ ಒಳ್ಳಿಯಿದು!” ಅವಳನ್ನು ಬರಬರಿಗೆ ತನ್ನತ್ತ ತರಂಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. “ಎಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಜು!”

ಕಾವ್ಯ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಸರಾಡಿದಳು.

“ನನ್ನ ಎದುರಿಸಲಾರೆ! ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ, ಬಟ್ಟೆ ಕಳಜು! ಕಾವ್ಯಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗ ಕಾಯದೇ ತಾನೇ ಕಾಯರಿಪ್ಪುವುತ್ತಿನಾದ ಆವಳು ಹಾಕಿದ ಹೌಸ್ ಕೊಳಿನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಸೆದ. ಒಳಗಿನ ಉಡುವನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಯತ್ತಿ ಸಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿತ್ತಿ ಸಿದಳು. “ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ ಸೋಹನ್.”

“ಸಿನ್ನ ರೇವ್ ಮಾಡಲು ನಾನೇನೂ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ” ಆವನು ಆವಳ ಬಳ ಉಡುಗೆ ಕಿತ್ತಿಸೆದು ಆವಳನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರಿಗೆ ಸೋಡಿದು. “ಹೂಂ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಕಲೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೈ ಮಾಟ ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಗಾಯದ ಕಲೆಯು ಕಾಣಿದಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂಂದು

దిస్సేనా మాడిదరాయితు. ఇస్తోత్తు రాత్రి ఒంభత్తు గంటిగి వి.పి.గళ మనరంజనేగాగి రూమ్ నంబర్ నానూరె-బదరల్ నాను నీను రతి క్రీడెయి నృత్య మాడబేశు! నినగే పూర స్థిర్ మాడలు నాచికే యాదరే, నానే మాడుత్తేనే! హం బట్టి హాకికోఇ!" అవళంద డార సురదు అవళగి బెస్సు మాడి నింత.

చావ్యులగే దిక్కే తోచదంతాగిత్తు. హిందిన రాత్రి తన్న బళగి బందాగ ఎష్టు సవియాగి మాతాడిద తాను బలేయింద బుట్టిగి బిద్ధ విసినంతాగిరునే. బేగ బేగి ఉడుపు ధరిందళు. ఆడగ జూగిడ్డు దనియస్సు మేలేత్తులు పుయత్తు సిదళు.

"నీను హేళదే. బర స్థిర్ టీస్ సాకెందు. నాను రకి-క్రీడెయి నృత్య మాడుపుదిల్ల!"

సోహన్ అవళత్త తిరుగి సోడి నక్క. "నిన్నిష్టా!" అనంతర కాశ్మీర్ నొందస్సు అవళత్త ఎసేద. జముద బ్లజ్జుద పారదశక ఉడిగి! "ఇదన్న కాంక్షాండు నతిఫబేశు. జమ్ము రింక, చాకు కాశిదరూ హోక్కుళ మేలే హాశిద్దానే. ఆదన్న ముజ్జులు ఒందు కెంపు గులాబి సాకు. నిన్న ముబిక్కు హుందువ ఏగా తందిచేనే. కాశికోలే, నిన్నన్న యారూ గురుతిసలారు. డాలి ఈ జూటీలో బిట్టు రాతోరీరాత్రి కూరటు హోదాందు తిలిదిరువ ప్రోలీసర్కా, జమ్ముయ గాష్టాగినవరు సిన్న న్న బేరి కడెయిలూ హుడుకుత్తిడత్తిరే."

చావ్య ఉసిరు బగి హికిదళు. అవరింద తన్నన్న ఇష్టరవిట్టిగి శాపాదిదుచక్కాగియాదరూ ఇవను హేళదంతే కేళబడబేశు! ఎరడే ఎన నతిఫబేశల్లపే? అనంతర నాను స్ఫురంత్రఖు.

శాలిన బళి బిద్ది ద్వా పారదశక ఉడుపస్సు ఎత్తికొండళు.

"బళగన ఉడుక్కి నన్న ఆ కెంపువిట్టిగియల్లదే. సేనూ దోసలినా" ఇబుర దేహ మాట ఒందే ఆదరూ సేను ఆవేగింత ప్రేతుంబిదువశు బళగన లాడుపు బిగియాగబముదు. ఆదరే ఆడోందు ఆకశణియే అదితు. ఆదర మేలే ఆ పారదశక ఉడుపు ధిషిబేశు. దీవగళు మసాకాగతోడగి దివ్యర్ ప్రారంభవాదాగ సేసు మేలిన ఉడుపు తేగియబేశు. ఇల్లపే నానే తేగియుత్తేనే. సోదు ఈ హేజ్జుగళన్న కాశబేశు. మృషిగి హేకా మాడబేశు.

ಕೈಗಳನ್ನು ಹೀಗೆತ್ತು ಹಿಡಿದು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಸೋಡಬೇಕು!” ಅವಳಿಗೆ ಕೇಡಾಗ ಅವರು ಅವನನ್ನೇ ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಅವನೂ ಮಿಲಿ ಮಾಡತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

“ಸಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಕರಾರಿಸಂತೆ ಸಿನಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಣಿ!” ಜೀಬಿಸಿಂದ ನೂರರ ಮೂವತ್ತು ಸೋಟುಗಳನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆತ್ತು. “ಇದು ಈ ರಾತ್ರಿಯ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ. ಜನ ಮೆಚ್ಚಿದರೆ ನಾಳೀಯ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚುಗುತ್ತೇ!”

ಕಾವ್ಯ ಶಲೇಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರು. ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ! ಆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ತನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿದರೆ ತಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಬ ದಿನಗಳ್ಯಾಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಅವಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕಂಡು ಸೋಹನ್ ಕಣ್ಣಾ ಕಿಡು ಮಾಡಿದ. “ಸಿನಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸಾಲದು ಎನ್ನ ಪ್ರದಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ಡಿನೇ. ನನಗೇನಿದ್ದರೂ ಹೋ ಆಗಿಬಿಡಬೇಕು ಅದು ಮುಖ್ಯಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ತಲೆತಗಿ ಹಿಡಳಾರು. “ಅಗ್ರಿಡ್ ನನ್ನ ಎರಡು ರಾತ್ರಿಗಳ ಹೋ ಹಣ ತಾಗ್ತೇ ಕೊಡುಪ್ರದಾದರೆ!”

“ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಪ್ಪು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಈದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಹೋ ಹಣ ತೋಗೋ. ನಾಕೆ ಚೆಳಿಗ್ರೆ ಮಿಕ್ಕೆದ್ದು ಕೊಡುತ್ತೇನೇ!”

“ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಅನ್ನೋ ಪದದ ಆರ್ಥಿಕ್ಯ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬಿಪ್ರದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೀಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾವಿಷಿರೂ ಏಸಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ! ಅವಳು ಜೋರಾಗುತ್ತಿಲೇ ಸೋಹನ್ ಮೆತ್ತಾಗಾದ. ಪೆಟ್ಟಿಗ ತೆಗೆದು ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಬೇಕಾಗಿದ ಹಣ ಅವಳಿಗೆತ್ತು.

“ಸೋಡು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸೇನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈ ದ್ರೋಷುಲ್ಲಿ ಸೇನು, ನಾನು ಹೀಳಿದಂತೆ ಸತೀಸಬೇಕು. ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ ಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ರೂಜು ಹಾಕು. ಸಿನ್ನ ಅಸಲೀ ಕೆಷರಿನಲ್ಲಿ. ರೋಸಲೀನ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ! ಅವರಿಗೆ ನಾನು ರಸಿತ ಕೊಡುವೇಕು.”

ಕಾವ್ಯ ಕೆ.ಎಸೆಯ ಸಿಧಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ರೋಸಲೀನ್ ಎಂದು ರುಜು ಕೂಡಿ ಅವನಿಂದ ಪಡುದ ಹಣಕ್ಕೆ ರಸಿತ ಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳಾರು.

ನೋಡನ್ನು ವಿಜಯೋತ್ಸವದಿಂದ ನಷ್ಟ. ಇವ್ಯತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಸೋಡತ್ತು ಇರು, ಅದು ಗೀಟಿಸ್ತು ಹೋ ಆನ್ ಅರ್ ಆಗುತ್ತೆ.”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಒಡಾಟ ಜೋಡಿತ್ತು. ಅಪ್ಪು ದೇವದ್ದು ಕಾಫಿರೆನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಮುಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ರಾಜರಾಜೇಗಳವು ತೆನ್ನೂಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆದ್ದ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲಾ ಸಾಗವು. ಅಲ್ಲದೇ ಹೊದರೀ ಶೋದಿರುವಂತೆ ರಾಜಕೀಯದ ರಹಸ್ಯಗಳ ಕಡತದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳ ಸಾಕಳುಗಳು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ವಿಲೈವಾರಿಯಾಗಬೇಕು, ಸ್ಕೂಲ್ ರಾಗಳಿಂದ ಬಾ ಕಾ ಮಾರ್ಕೆಟೆಯರುಗಳಿಂದ, ರೌಡಿಗಳಿಂದ, ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಹೇರಳೆವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮಿವನ್ನು ಒಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷಗಳು ಏರುವೇರಾಗಬಹುದು! ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷದ ಕ್ಷೇತ್ರಲ್ಲಿ ಪಿಸಲು ತನಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಸಿಕ್ಕಿ, ಅದೇ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಶ್ರುತಿಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಇನ್ನುತ್ತು ಸಾವರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಣಗಳಿಸಿ, ಕೆಲಸದಿಂದ ಸಿನ್ಹತ್ವನಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಂಗಲೆ, ಬ್ರೋಂಕಿಸಲ್ಲಿ ಡೊಡ್ಡ ಹೊತ್ತುದ ಕಣ, ವಾಗಿಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ, ಮಾಗಳಿಗೆ ಅದ್ದಿರಿಯಾಗಿ ವಾಪ್ಪು. ಆಳಯಸಿಗೂಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ತನಗೇನಿಂದು ಸಲ ಹಾರಿನ್ನ ಬ್ರಿಪ್ಪು. ಇಷ್ಟಾದರಾಯಿತ್ತಾ! ಚಂಡೂಲಾಲ್ ಹೀರಾಯಲ್ ಗೆ ತಿಳಿಯದವರಿಲ್ಲ. ‘ಸೇರ್ಟೇಜೀ’ ಎಂದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಕಿರುಬೆರಳ್ಲಿ ಆಡಿಸಬಹುದಾದವರಿಲ್ಲ ಅನೇಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಮುಂತ್ರಿಗಳೂ ಉಂಟು. ಅವನ ತಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂಡೂಲಾಲ್ ಜೊಡಿ ಬರುವ ಕೆಂದ್ರದ ಮುಂತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಮುಂತ್ರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಮಾಯಿತಿ ಯಾದುದೇ ಬೇಕು. ಒಂದು ಸಲ ಕುಡಿದ ಲೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕುಡಿಯುವವರಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪವಂತುದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬೆಂಧು, ಜೋಸ್ಥ್ರ್, ದಳಪತಿ, ದೊಲ್ಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆ ಡಾಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಿ ಡಾಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಹಾವೆತ್ತಿದಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜವ್ಯಾರು ಹುಡಿತ ಡಳಢ್ಳ ಅವಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ಬಹುದಿತ್ತು! ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೇಲೀಸ್ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಸುಳಿನು ಕೊಡುವಳಿಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು? ಅವಳನ್ನು ಇರಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ಜಮಿನ್ನು ಪ್ರೇಲೀಸರಿಗೆ ನೀತ್ಯ ಬೇಳುವನೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು? ಜಮಿನ್ನು-ದೊರ್ಮೆ, ಚಂದೂಲಾಲ್ ನ ಗುಂಪಿನರು. ಇವರೆ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿದೂ ಯಾರ ಕೈಗೂ ಹಿಗಡೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾನೂ, ತನ್ನ ವರು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಂದು ತಿಂಬಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾನ್ಪರ್ನ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರೀಂಡಲ್ ಸೇರ್ಜೆಜೀ ಜಮಿನ್ಯಾಯ ವಿವಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಂದರೂ ಯಾವ ಸಿಫಾರಿಷವನ್ನೂ ಕೃಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೊರ್ಮೆನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಬೆಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಸೇರ್ಜೆಜೀ ಕಡೆಯ ಅಡ್ಯೋಕ್ಸೇಟ್ ಒಂದು ಅವನನ್ನು ಜಾಮಿನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಮೇಲಿದ್ದ ಅವಾದನೆಗಳನ್ನು ಲಾ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ, ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಕಿಡಿಯತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಗುಂಪಿನವನೇ ಆದ ವೊದಲಿಯಾರ್ಥನನ್ನು ಸದಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುಗಿಸಿ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೆದು ಆತ್ಮವರ್ತಕ್ಕೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಬಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವರೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯ ಕಾನಿರುವುದು ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದ್ದೀರ್ಳಿದ್ದೇತ್ತೆ. ಆದವ್ಯು ಬೇಗ ಕುತ್ತಂಬಾ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೊರೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು! ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪೆ ದಿಂಬಗೊರಿ ಯೋಚಿಸಿದ. ಸೇರ್ಜೆಜೀ ಅಡ್ಯೋನ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಅವರ ರತ್ನ ಕ್ರೀಡೆಯ ಸೃಜನವನ್ನು ತಾನು ರಾತ್ರಿಯ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಹೋಂದಿಸಿರುವುದು ತನಗೆ ಖಂಡಿತ ಶಹಭಾಸಾಗಿರಿ ಹಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಆ ರೋಚಲ್ ಬಲು ಜೆಲುವೆಯಂತೆ! ನಗ್ನ ಸೃಜನ ಸಳ್ಳದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇರ್ಜೆಜೀ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ತ್ವರಿಯಾಡಿ ಸಾಕು! ಆ ನರ್ತಕಿಯ ಕ್ಯಾರ್ಯಲ್ಲೇ ರಹಜ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಆದು ತಳಯವುದಿಲ್ಲ! ಜೆಲುವಾದ ಹೇಳಿನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ವೇದಿಸವಡಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆದರೆ ಸೋಕನ್‌ಗೆ ತಾನು ಪದುಸಾವಿರ ಹಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ತಾನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪೆ ಜೇಬಿಸಿದ ನಸ್ಯ ತೆಗೆದು ಮಾಗಿ ಗೇರಿಸಿದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಾನು ವಿರೋಧಿಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಸೇವೆಷಳಿಸಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಿ ವಾಡಿಕೊಂಡಬೇಕು!

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್‌ನ ಪೂರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಈಶ್ವರಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟಿ. ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಸಭಿಗೆ ಬರುವವರೆ ಲಿನ್ಸ್‌ಎಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಫರೆಸ್‌ಗಿ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಡಿದ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂವರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಕೇಂದ್ರದ ವಿಷಯದಿಕಾರಿ, ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿ, ನಿ.ಟಿ.ಡಿ. ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವರ ಸ್ವೇಷಲ್ ಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ತಯಾರಿಸಿ ಸ್ಥಳಾವಂತೆ ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಒದಿಕೊಂಡ.

೨೪

“ಇನ್ನೇ ನಾದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಿತ್ತೇ?” ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಂದೂ ಏರುವೇರಿಗಬಾದು. ಆ ಚೋದ್ದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇಲ್ಲಾ ಅವರು ಕೆಸರಿಗೆ ಕಾನ್ಫರೆಸ್‌ಗೆ ಒಂದಿರೋದು ಅಟ್ಟಿದ್ದೀರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಂತಹ ವಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಂದು ನನಗೆ ಅದೇಶ ನೀಡಿದಾರೆ. ನಾಮಕಾವಸ್ತುಗೆ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಡೆಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಾರೆ. ರೂಮಿಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಮೇ ಆಗಬೇಕು. ಆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಇದೂ ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವವರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಂತಹ ಬದಗಿನಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಅವರು ಹಿಟಿ ಬಿಟ್ಟಿನಂತರ ಇವರ ಗಾಡಿ ಬೇಕೊಡ್ಡಾನ್ ಅಗಿದೆಯಂದು ಸುಳ್ಳಿ ಸುಧಿ ಹರಡಿ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಸಂಖ್ಯಾವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಳಿಯ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಚೀಫ್ ಇನ್‌ವೆಟಿಟಿಯಾಗಿ. ಅವನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಎರಡು ಸ್ವೇಷಲ್ ಹುಡುಗಿಯರ್ದು, ಫಾರ್ಮಸಿ ಲಿಕ್ವಿಡ್ ನ ಬದಗಿಸಬೇಕೂ....ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರೇ ಸುಲಭಾ ಅಂದೂಣಿದಿದ್ದಿರಾ?”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಸೂಟಿಗೆ ನಕ್ಕೆ “ನನ್ನದೂ ಅಪ್ಪೆ. ನಿನ್ನಪ್ಪೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸ. ರಾತ್ರಿ ಸ್ವೇಷಲ್ ಹೋ ಸಂದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಜೂತೆಗೆ ಹೋದ್ದಲ ಬಂದಾಗ ನೇರಿಸ ಆಯ್ದು. ಈ ಸಲ ಪರಮಾಯಿಂದಿನ ಹಂಡುಗಿ ಬೇಕೂಂತೂ ‘ಸೇರ್ಜೀ’ ಕಡೆಯವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೆಯರ್. ಆಂದ್ರ, ಗೂಡಂಡಾಗಳ್ಲಿ, ಬೇಕಾದಾಗ ಪಾಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು, ರಾಜ ತೆಂತ್ರ ವರುವೇರು ಮಾಡಲು, ಡಾಯಿಕರೆನ್ಸ್, ಕಾರ್ಯಾಲೈಗಳನ್ನು, ಕೊಲಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲವನು ಎಂಬು ಗೊತ್ತು ಆ ಸೇರ್ಜೀ ಅಳಯ? ಅವೇ ಹೀರಾಲಾಲ್! ನೋಡೋ ಎಷ್ಟು ಸಭ್ಯನಂತರಾನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಮುಖದ ಮೇಲಿ ವುಂಗ್ಯಾಗು, ಜೂಡಿಸಿದ ಕೃಗಳು, ಅತಿವಿನಯ ಅವನೊಂದಿಗೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ!”

“ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹಾಗಾದ್ದೆ ನಂಗೊಂದು ಸಕಾಯ ಮಾಡಿಯಾ? ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಅಫೀಸರ್ ಇದೂ ಇಲ್ಲ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಅಫೀಸರ್. ಕಾನೂನು, ಶಿಸ್ತ, ಅಂತ ಕೇಳಿತ್ತಾನೆ ಇರ್ತಿರೆ. ಆದೆ ಅವರು ಆ ಸೇರ್ಜೀ ಅಂಡರ್ ವಲ್ ನವರ ಕೈಬೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಡಿ. ಐ. ಅಫೀಸರ್ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕೆಲ್ಲಿದ ಕೈಬೊಂಬೆ. ಅವರು ಸೇರ್ಜೀಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕನ್ಸೆನ್ಸ್ ಮೇಂಟ್ ನ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಟ್ ಕಾರ್ಗಳ ಜಾಲವೇ ಇದೆ. ಆ ಜಾಲದ ಗುಟ್ಟು ಆ ಸೋಜನ್ ಕೈಲಿದೆಯಂತೆ. ಅದ್ದು ಅವ್ಯಾಂದ ಎತ್ತಿಸಿಬಡಬೇಕು, ಯಾರಾದ್ದರೂ ಚಾಲಾಕು ಹುಡುಗಿ ಕ್ಯಾಲಿ ಮಾಡಿಸ್ತೇಕೂ. ನಿಂ.ಎ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೌಡಿಸ್ತೀನಿ” ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಗುಟ್ಟುಗಿ ಹೇಳಿದ

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ. “ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿ. ತು. ನೋಡೋಣ ಅದ್ದೆ ಏನಾದ್ದರೂ ಗೋಲ್ ಮಾಲ್ ಮಾಡೋಣ!”

ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಹನೆನ್ನಿಂದು ಗಂಟೆಗೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದದ್ದು ಅಧ್ಯ ಗಂಟೆ ತಡ! ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಗತ ಅದರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಚೆಳಗಿನ ಉಪಕಾರ. ಅನಂತರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾವಣೆ, ಅನಂತರ ಚಚೆಯ ವಿವಯಗಳ ಮಂಡನೆ. ಚಚೆಯ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಸಕ್ತಿಯಿದೆ ಅಥವಾ ತೋರಿಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಚಚೆಯ ವಿವಯ ಆಚಚ್ಚ ಹಾಕಿಸಿ ಪಂಜೀಟ್ ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಹಂಚಿಕ್ಕಿದ್ದ ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಬಹಳ ಸಂತಃದಿಂದಿದ್ದ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವಾಗ, ಮುದ್ರಣ ಕಾಗದ, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್,

ಇವುಗಳಲ್ಲೇ ಬೇರೆಂದರ್ಥ ಅವನ ಜೀಬು ಸೇರಿತ್ತು. ಕಾಲಧ್ವಕ್ಕೆ ಅವನ ಮುಂಜಡಗ್ರತೆ ರಂಡು ಪದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂತಃಪನಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿಡು ರು. ವಾತಾಡಃಪ್ರದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು ದು ಅವರನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ ಭಾವಣ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ವಾಡಿತ್ತು. ಅಫ್ ತಾಖಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಆನೇಕ ಪದಸ್ಯರು ಎದ್ದು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ‘ಸ್ವೇಷಲ್’ ಗಳ ಬಗೆ ನಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ರು. ಈಂತೆ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಅವರವರ ಸ್ವೇಷಲ್ ಕ್ರಿಯೆ, ಗಿಗರೀಟಿಂಗಳು ಸರಬರಾಜಾ ಗಿಡುವು! ಏಕ್ಕುವು ಅವರವರ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ್ತು! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಈಶ್ವರರ್ಪು, ಮುನಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರ ಈಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ನಿಷ್ಠೆಯ ಚಾಣಾಕ್ಷ ಆರ್ಗನ್ಸೆ ಸರ್ವಗಳಾಗಿದ್ದ ರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಚ್ ಬ್ರೇಕಿಗಾಗಿ ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ವಿರಾಮವಿತ್ತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಈಶ್ವರರ್ಪನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ದಳವತಿ ಎಲ್ಲಂದಲ್ಲಾಗಿ ಹಾಜರಾದ.

“ಮನ” ಗುರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಜೊರಾಗಿಟ್ಟಿ. ಸೇರ್ಟಾಜೀ ಬಂದಿರುವಾಗೇ ಜಮಿನ್ದೊಂದು ಇತ್ಯಾಫ ವಾಡಿ ಬಂದು. “ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮುದ್ರ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತೇ!” ಎಚ್ಚರಿಷಲು ಬಂದಿದ್ದ. “ದೂರೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ ಇಬ್ಬ ತುಂಬಾ ನೊಂದುಷ್ಟುಂಡಾಗಿ ರೆ. ಈಚೆಚೆಗೆ ಸೇನು ಸಮೃಷ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಾ ಅತಿಲ್ಲ!

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದಳನಾಶಿಯನ್ನು ಬಂದು ಮಾಲೆಗೆ ಕರೆದೂರು.

“ನಿಮಗಾಗಿಸೇವ್ಯ ನಾನು ಇಡಕ್ಕೆ ಲಳಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಲೋದೂ. ಹೇಗಾದೂ ವಾಡಿ ಎಡದು ಪರಮಾಯಿಂದಿ ಹುಡುಗಿಯಾರ್ಥಿ ಕರ್ಮಂದು ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲ ಹೂ ಎತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ನೋಡೂ ಎಲ್ಲಾ ದೂರಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತಾ. ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈಳಕೊಂಡಿರ್ಲೋದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೊರಾಗಿ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಂತೆ. ಅದು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಿಂಬಿಲಿ, ಸೇನು ಅಂತಹ ಇಂಬ್ರಾ. ಅಧವಾ ಬ್ಯಾಳನ್ನಾದೂರ ಕರ್ಮಂದು ಬರೆವೇವಾಗಿದ್ದೆ ಈಗೇ ಸೆನ್ನು ಕುಗೆ ಎರಡೂ ಸಾಮಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿಸಿ!”

ದಳವತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ “ಅಂತಹ ಹುಡಿಗೆ ಆ ಡಾಲಿ. ಇನ್ನೇ ಲಾ ಬರೀ ರಸ ಹೀರಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲಿಗಳು. ಕಾಸಿಗಾಗಿ ಕಾಲಾದೂರ ಸೆಕ್ಕುರೋ? ಜೊರಿನ ಹುಡುಗಿಂದ್ರ ಅವಕು! ಅಂದ ಹಾಗೆ ಸೋಚೆನ್ನ ಜೊತೆ ಅದ್ವಾರೋ

ರೋಸಲಿನ್ ಅನ್ನೊಳು ಇಂತ್ಯೆತ್ತು, ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಸೆರ್ವಿಸ್‌ಟ್ರೆಚಂತೆ, ಒಟ್ಟೇ ರಸಪೂರಿ ಹಣ್ಣಂತೆ. ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ್ವಾರೆ !”

“ಆ ರೋಸಲಿನ್ ಎಂಬರೂ, ಯಾವುರಿಂದ ಬಂದಿದಾ ಈ. ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ನಂಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ! ಇವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳ್ಳಿ ತಿಳಿತ್ತೀರೂ ? ಆ ಸೊರ್ಹನ್ ವಿವರಾಂದ್ರೆ ನಂಗೆ ಜಡರಿಕೆ ! ಅವನೊಬ್ಬೇ ಒಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು. ಶ್ವಾಸ ಕರೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಒಂದುತ್ತೆ !”

“ಆ ರೋಸಲಿನ್ ವಿವರ ಸುಮ್ಮೇ ಈ ಕೆಳಕ್ಕಿಂಧಿರಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ?” ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ. “ಮೇಡವ್ ಗ್ರಿನ್ ಸುಮ್ಮೇ ಬಾಯಿಂಬಿಡೊಲ್ಲ ಈ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಸುಮ್ಮೇ ಹೇಳೊಲ್ಲ.

“ಸರಿ, ನಂಗೆಷ್ಟು ಬೇಕು ?” ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪೆ ಹೇಳಿದ.

“ಶಘ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಆದನ್ನೇಲ್ಲ ಈಂದು” ಅವನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ, “ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ಲ ! ಜಮ್ಮು ವಿವರ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಸಿಫಾರಿಸಿದ್ದೀರ್ ಆಗೇಕೂ !”

ಬಲದೇವ್, ಪೇಡವ್ಯಾಸ್, ಸಿನ್ನಾ ಮುಂವರೊ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ದಿಗ್ಭೂಥರನ್ನೂ ಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸಿ.ಎ.ಡಿ ಆಫೀಸರ್ ಒಬ್ಬರ ನೇರವಿನಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಕೇಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದವರೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಿಯಿಂದಾಗಿ ರೀಯಂದರೆ ನಂಬಿನ್ನರು ಹೇಗೆ ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಆ ಆಫೀಸರ್ ಆದ್ವಾನಾಗಿರ ಬೇಕು. ಕರವ್ವು ಆಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದೂ ಬಲವಾದ ಒತ್ತುದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರಬೇಕು !

“ಬಲದೇವ್, ಆ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ. ಇವ್ವು ಕರವ್ವು ಆಗ್ನಾನೇಂತಾ ನಾನು ಅಂದ್ದೊಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಗುಲಿಗ್ಗಿ ದಲಿತರ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲೆಯ ಕೇಷ್ಟುಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತ್ರ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗಳ್ಲಿ ಬಯಲಿಗೇದಿದ. ಅಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಈರಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಂತಹನನು ಈಗ ಈ ಸ್ನೇಹಿವನಾಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಾಂತಾ ತಿಳಿತ್ತಾ ಇಲ್ಲ !” ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದ ಪೇಡವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಎಷ್ಟೇ ಆದೂ ಇವ್ನು ನಮ್ಮುಗೆ ಮನಸ್ಯ ಅಲ್ಪ? ಎಲ್ಲೋ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳವಾಡಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟಿವಾಡಿಗೆ ಸರಿದಾರಿಗಿಂತ ಈ ತಪ್ಪಿದಾರಿನೇ ವಾಸಿ ಎನಿಸಿರಬೇಕು! ಆ ದೀಪ್ಯೇವಾಸ್ ಪಿ ಕೇಸ್ ಜ್ಞಾ ಪರಿಕೊಳ್ಳು ಅವನು ರಾಜತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಲ್ಲಾ ಅತ್ಯ ಅವನ ಜೀವನ್ನೇ ಹಿಟ್ ಅಂಡ್ ರೆನ್ ಕೇಸ್ ನಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಘ್ಯಾವಿಲಿನ್ನು ಮಾಗಿಸಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ? ಅದ್ದು ಬೇಕ್ ಫ್ಲೆಲ್ ಆಗಿ ಆದ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಅಂತ ಮಾಡಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ? ಈಗೇನು ಸಾರ್, ನಾವು ಕಾನೂನು, ಶಿಸ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಆವಶಕ? ನಾವು ರಾಜತಂತ್ರದ ಗುಲಾಮರಾಗಿಬಿಡ್ತು ಇದ್ದೀವಿ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಸಿಷ್ಟೆಗೆ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಈಗ ನೋಡಿ ಬಲದೇವ್ ನ! ಅವರು ಒಂದು ಒಬ್ಬೇ ಕಲ್ಪ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಹುಡುಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡೆಂಧು. ಇನ್ನೊಂದ್ದು ಗಾಯು ಅಗಿ ನಮ್ಮ ಸೆಲ್ರಿಟ್ಟೆನ್ ನಲ್ಲಿದೂ ಗೇ ಕಣ್ಣರೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲೇ ಅವರ ಪಾಣಕ್ಕೇ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕ್ತು ಇದಾರೆ. ಸಾಲದ ಕ್ಕೆ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾರನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಡವಿದೆಯಂದು ಆಗಲ್ಲೇ ಕಂಪ್ ಹಿಟ್ ನ ಬಂದಿದ್ದ ಸ್ನಾಕ್ ಹೇಳದರು.

ಬಲದೇವ್ ಸರ್ಪದು ನಿಂತ. “ಯಾರೇನಾವು ಅನ್ನ, ಏನಾದ್ದೂ ಅಗಿ. ಸಾಸು ಕ್ಕೆಗೆ ತೊಗ್ಗಂಡಿರೋ ಈ ಕೇಸಿನ ಬಳಗುಬ್ಬ ತಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕು. ಸನ್ನ ಹೊಡ್ಡಿದು ಹುಕಿದೂ ಪರಾಗಿಗ್ಲ. ಸನ್ನ ತಮ್ಮಿನ ಸಾಸುಂದ ಆ ಹುಡುಗಾ ಇವ್ಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸತತಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು! ಇಂದಿದ್ದು ಅಲ್ಲಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಹೊಡವ್ಯು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಂದ ಇವ್ಯು ಬೇಗ ಮರೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ನಂಗೇನೋ ಜ್ಞಾನ್ಯಾಗ್ರಾಂಥವರದ್ದೀ ಕ್ಕೆ ವಾಡವೇಸಿಸುತ್ತದೆ!”

“ಇಲ್ಲ ಬಲದೇವ್, ಅವರೂ ಆವಳು ಹುಡುಕ್ತು ಇದ್ದಾರೆಂತಹ ನಮ್ಮ ಸಿವಿಡಿ ಆಫ್ಸರ್ ರವಾಕಂತ್ ಈ ಲೀಟ್ ವೇ? ಇಬ್ಬಿಗೂ ಆವ್ಯು ಚಕ್ಕೇಹಣ್ಣು ತಿಸ್ಸ ಆವ್ಯು ಪರಾರಿಯಾದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನಸುತ್ತ. ಇಲ್ಲೇ, ಇಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಿಟ್ಲೆಲಿ ಯಾವುದೂ ಬೇರೆ ವೇದವಳ್ಳಿರ್ಕೊಂಡ ಅನ್ನಸುತ್ತ. ಸಾವು ವೇರ್ಲೇನ್ ಕಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ವೆಚೆರಿಸಿಯಾಯಿತಲ್ಲ. ಅವಳ ಹೆಳಿಯ ಫ್ರಂಡ್ ಸಾಲಿಯು ಬಳಿಗೂ ಉಂಗಿಗ್ಲಿ!”

“ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ ವಿಟ್ ಇನ್ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದರು. “ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇವುತ್ತು ಭಾರೀ ರಾಫ್ ರೆನ್ ಇದೆ. ಪಟ್ ಕ್ಕಾಗೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ರೆನ್ ಭಾರೀ ಕಾರ್ಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನ! ಬಹಳ

ಜೋರಾಗಿದೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಏನಾದು ! ನಂಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಒಂದಿದೆ. ಹೋಗಲೇ ಬೇಡವೇ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತು ಇದ್ದೀನಿ !”

“ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ್ದೇ ನಮಗೆನಾದೂ ಯಾವೂ ದೂರ ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾಂತಾ ಅನ್ನಿಸ್ತು ಇದೆ !” ಹಿನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಒಪ್ಪಿದೆ.

“ಹೌದು, ನಾವು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದೂ ರಾತ್ರಿಯ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಮತ್ತೀಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗ ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯೋ ಕ್ಕಾಗೋಳಿಲ್ಲ !”

“ಹಾಗಾದ್ದೇ ಬಲದೇವ್ ನೀವೇ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬಾರ್ತು ? ನಂಗೆ ಪಾರ್ಟಿ-ಗೋಪ್ಯ ಅಂದೆ ಆಗೋಳಿಲ್ಲ !” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಸಾರಿ ಸಂ, ನಂಗೆ ಯಾಕೋ ಮುಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮೃಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ತೋಗಾತ್ಮಿಕಿದ್ದೆ !” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಸಿನ್ನಾರವರತ್ತ ನೋಡಿದರು.

“ಯಾ ಕ್ಕಾನ್ ಗೋ, ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಂಡ್ ಡ್ಯೂಟಿ ವಿತ್ ಪ್ಲಿಕ್... ಏನಂತಿರಾ ?”

ಸಿನ್ನಾ ಅರೆಕ್ಕಣ ಯೋಚಿಸಿದರು. “ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಬ್ರಿಂಗಿ. ಸಾವಿರಭಾಣ ಬಿಟ್ಟೆ ಒಂದಾದರೂ ತಗಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವೇ.”

ಮುಸ್ತಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಟೀಲ್ ಪ್ರಸ್ತೇಸ್ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜಮಹಲಿನಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಬರುವವರ ಕಾರಿಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೇ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾರ್ಥಕವೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಒಂದವರಿಗಲು ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಲು ಮುದಾ ಗಿಡಿಯುವಿತ್ತಿರು, ಆವರಿಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಮೊಗ್ಗನ್ನೊಂದನ್ನಿತ್ತ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿ ಬಳಗೆ ಕಳಿಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೂರುಧಿಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಜನ, ಸಭಾಂಗಣದೂಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕೈಪುಡಿದು ಕರೆದೂರುಧಿ ಸದಸ್ಯರೂ— ಕುಳಿತೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂದಿದುವ ತಂಪಾದ ಪಾನಿಯಗಳು ! ಅತ್ಯಂತ ಚೇತೋಽಧಾರಿಯಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ್ನೂ ಯಾರೂ ಒಂದು ಕುಳಿತರಲ್ಲಿ. ಸಿನ್ನಾರವರು ಮಧ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ, ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕರೆದೂರುಧಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿದರು. ಜೋಸೆಫ್ ನ ಕಡೆಯಿಂದ ದೂರ್ದೀ ಅತ್ಯಂತ ಸಭ್ಯನಂತೆ

ಉದುಪ್ರ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದು. ನೀತ್ ಜಂಡಳಾಲ್ ಬದಲು ಅವನ ಮಗ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಬಂದಿದ್ದು. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಭ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದು. ಸ್ವಚ್ಛ ಬಳಿಯ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಲು ಆಕರ್ಷಣಾಗಿದ್ದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಎತ್ತರ, ಲಕ್ಷಣವಾಡ ಮುಖ, ಚಿಳಿ-ಕೆಂಪು ಮೀಕ್ರಿತ ಮೈಬಿಣಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಯ. ಹಿನ್ನಾನವರನ್ನು ಎಂದೂ ಸ್ನಾಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ವಿಜೆನ್ಸ್‌ನವೆಂದು ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ್ದು. ಹಿನ್ನಾರವರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳು ಎಲ್ಲ ವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ರಮಿಸಬೇಕು-ಮೈ ಘಾದರ್ ಹ್ಯಾಸ್ ಕವರ್ ಬಟ್ ಹೀ ಈಸ್ ನಾಟ್ ವೆಲ್ ! ಅವರಿಗೆ ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಎದನ್ನೋವು ! ಡಾಕ್ ಱ್ಲಾನ್ ಟ್ರೈಕ್ ಆರ್ಥರ್ಸ್ ಅಗಿದೆ, ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಷಜಾರದಿಂದು ! ಅಲ್ಲಿದೇ ಅವರಿಗೆ ಕಂಪಿ ಟ್ರೋ ರೆಸ್ಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಸೆಡೆಶನ್ ನಲ್ಲಿಪ್ಪಿಡ್ಲಾರ್ !” ಹೀರಾಲಾಲ್ ವಿವಿಧಿ. ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕೇಳಿ ಹಿನ್ನಾರವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಭಃಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಬಂದರೆಂದು ಕೂರ ಗುಂಟುವ ಸಂಭರ್ವನುದ ಗಲಾಟಿಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕುಂಭ, ಮೇಳ ದೂಡನೆ ಸೂಡಲಾರತಿಯೆತ್ತು, ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗೆ ಹೂವಿನಸಳನ್ನು ಎರಚಿ ಸ್ವಾಗತಿ ಬಳಗೆ ಕರೆತಂಡಾಗ ಹಿನ್ನಾರವರಂಗ ಜಿಗುಪ್ಪೆಯಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸಭೆ, ಸಮಾವೇಶ, ಶಾಸ್ವತನ್ನಿಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉದಯೇಗಿಸಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಪೂರ್ವ ಜಾಹೀರಿಗಾಗಿಯೇ ಎನ್ನಿಗಿತು. ಅಪ್ಪರ್ಲದ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹುಂಡೆಯೇ ಸಿಲ್ಕ್ ಜುಬ್ಬಿ, ಪಾಯಿಜಾಮಧಾರಿಯಾದ ತೆಳ್ಗಿನ ಬೆಂಗಿನ ಗುಂಗರು ಕಾದಲಿನವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲೋ ಸೂಡಿದ ಸೆನಪಾಯಿತು.

“ಅವೇ ಸೋಹನ್ ಗೊತ್ತಾ ? ರಾತ್ರಿ ವಿಶೇಷ ಹೊ ಇದ ಅವನ್ನು !” ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೇಯೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದು ದು ಕೇಡಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಸೋಹನ್ ಎಂದು ಶಿಳಿಯಿತು ಬಮ್ಮೆ ಅಶ್ಲೀಲ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಜಾಮಿನಾಸನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ವಾಡಿ ಕೂನೆಗೆ ತೇಣಸ್ತೇ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಸೆನಪಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಸಂಕ್ಷಿತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿರುವಾಗ ಇವನೇನು ಸ್ವಷಳ ಹೊ ಸ್ವಿಡುವುದು? ಅವರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ದೂರ್ಯೋಯನ್ನು ಅವರ ಶೀತ್ಯ ನೋಟ

ಗುರುತಿಸಿತ್ತು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ನೇಂದಿಗೆ ಅಶ್ಯಂತ ನಿಕಟವಳಿಯಾಗಿ ಅವನು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು.

ಉಖಿ

ಸಭೆಯನ್ನು ದೇ ಶಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾವಣ ಫ್ರಾರೆಂಥಿಸಿದ ಕೊಂಚೆಹೂತಿನಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮುಂಬಾಗಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವನು ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಯಾದಾಗ ಸಿನಾ ರವರ ಕುತ್ತಾಹಲ ಕೆರಳತು. ಅವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ದೂರೀ ಕೂಡ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಭಾವಣ ಕೇಳುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಸಿಗರೀಟು ತುಟಿಗಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿ ಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಲೈಟಿಂಗಾಗಿ ಜೀಬು ತಡಕಾಡಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ರೋಸ್ ಏಿ” ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳಲೇ ಹೊರಬಂದು ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆತ್ಮ ಇತ್ತೆ ಸೋಡಿದರು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೀಟು ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಶೀಕ್ಷಣ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಬೆನ್‌ಕಾರಿನ ಬಳ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮತ್ತು ದೂರೀ ಕಂಡರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಆತ್ಮ ಧಾವಿಸಬೇಕು ಎಂದುಹೊಳ್ಳುವವ್ವು ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಸಿಂದ ಕಂದುನೀಲಿ ಶಾಟು ಧಾರಿ ಬಂದುಸಿಂತ.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ರೋಸ್ ಏಿ, ವಾಂಟ್ ಎ ಸಿಗರೀಟ್ ?” ಅವರ ಗಮನ ಸೇಳಿದ.

“ಸೋ ಫ್ರೆಂಕ್ಸ್. ಸನ್ನ ಬ್ರೂಂಡ್ ವಾತ್ರ ನಾನು ಸೇಡೇದ್ದೂ” ಸಿನಾ ಚಡವಡಿಸಿದರು.

“ಸೇವು ಮಾರ್ಚೆಸ್‌ಗಾಗಿ ತಡಕಾಡಿದ್ದು ಸೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಲೈಟಿಂಗ್ ತೋಗೊಳ್ಳು.” ಅವರ ಮುಂದೆ ಲೈಟರ್ ಹಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದ. ಸಿನಾ ರವರು ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಿಗರೀಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಾಟುಧಾರಿ ಬಂದ.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ರೋಸ್ ಏಿ, ಸೇವು ಡಿ. ಸಿ. ಪಿ ಸಿನಾ ಅಲ್ವ್ಯಾ ? ಸಿವಂಗಿ ಅಜೆಂಟ್ ಕಾಲಂತೆ ಬಂದಿದೆ ?”

సిన్నారవరు తుట్టు గండిక్కాడరు. తావు ఇల్లిగి బరువ మున్న తన్న వరిగి సూళనే కొడ్డిరల్లిల్లనే? ‘నానేభాదరూ సిగరీటు క్యెగెత్త కొండు ల్యెటరా కుటుంబ కాగి నాపిచిదల్ల నవుగి బేచాదవరు కిశ్చిరువరెందు తలదుకొల్లు. నాను హోరిగి బందు నిల్లవ వేళిగి నీవు నన్న హిందెయే ఖండు పిల్ల, ఆగ ఫిముగి ముందిన సూళనే నిఁడుక్కినే” ఆయి తావు ముంబాగిలిగి బందు నింతాగ సూట్టారి గలాద బేరియవరు ఒండిలువరీ విఫః తమ్మ కదెయవరు బందిల్ల. సాలదక్క ఈ ఫ్రోన్స్ కాల్ బేరి, అరెక్కుళ యోచిసి ఫ్రోన్స్ కాల్ తెగెదుకొళ్లు రిషేష్సన్స్ బటగి హోదరు. ఫ్రోన్సు క్యెగెత్తకొండాగ అవంగి ఆమ శ్రుత్వవాగిద్దు దు తిథియితు.

“నీవు బరేదు లేటాయ్యుక్కింతా కాణుక్కే ఇట్టిట్టుడ్డారే పీస్ ఇల్లి వీట్రు” మాడి. మత్తె రింగ్ మాడబమదు” రిషేష్సన్స్ డేళదా.

సిన్నాగి అనుమాన బందితు. యారో తమ్మన్న ఆట ఆడిసుత్తిరచేకు.

“యారాదూ ఫ్రోన్స్” మాడి నన్నన్న కేళిదరీ నాను చిసియాగి ద్వేనే ఎందు హేళిది” తమ్మ కాడన్న ఆవళ ముందిట్టురు. ఆవళు ఆదన్న నోడి ఖసిరు బిగిండిదుదన్న గమనిందరు. తమ్మ కదెయవరు ఎల్ల హోదరెందు తపకగొండిద్ద ఆవరు హోరటాగ ఎదురిగి మునిరంగప్ప నగుత్తు బంద.

“ఓహోహో సాహేబు....బస్సు, ఇల్యోకే నింతిట్టు? ఆమేలి నమ్మ సాహేబు సుమ్ము బడక్కరా? బస్సు దేవురు, పనాదాలు తొగోండు హోగి బేరు అల్ల బేరాఫాస్సుగి ఎల్ల మాడిడారే బస్సు దేవురు!”

సిన్నారవరు తలేయాడినదరు. “అగ్గేడా, నాను నన్న జోతే బందవర్క కుటుంబత్తు ఇద్దినీ ఎల్లుకు కాణ్ఱు ఇల్ల.”

“హి....హి....ఎలా ఆల్లే ఇద్దారే బస్సు దేవురు ఆవర్క నానే బ్రేకాఫాటప్పగాగి బలవంతవాగి శర్మాండు హోదే. బస్సు బస్సు....” మునిరంగప్ప హేళాగ సిన్నా మన్సునల్లే కల్లు కడిదరు. హోరగి దూషటి మేలి బందాగ యావ తరకద ఆతథ్యవహ్ని స్వీకరించబారదెందు

ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದ ರೂ ಇವರೇಕೆ ಕಾಗೆ ಮಾಡಿದರು? ಇದರಲ್ಲಿನೇನೂ ಕೊಂಕೆ ಎನಿಸಿತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು.

“ಈ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ ದೇವು ಬಸ್ತೀ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಷ್ಟ್ರಾಜ್ಯಾಲ್ಲಾ ಆ ಶಾಮಿಯಾ ನಾದ ಅಚೆ ಕಡೇನೇ...” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಿನ್ನಾ ರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ, ಹಿಂದೆಯೇ ಯಾರೇನೇ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ವಾವಾವರು ಮಾತಾರುತ್ತು, ಬರುತ್ತಿದ್ದು ರು. ಅವರೂ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದಂದು ಕೊಂಡರು. ಶಾಮಿಯಾನಾ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ ಅಲ್ಲೇನೂ ಶಾಣಲ್ಲಿ. ಯಾರಾ ಶಾಣಲ್ಲಿ.

“ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ? ಇಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡಿದಾರಿ?” ಅವರಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಹೇ ಹಿಂದಿಸಿದ ಮಾವರು ಬಂದು ಅವರ ಮೇಲೆರಿಗಿದರು.

ಶಾವ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ವಿಶೇಷ ಸೃಜನಾಗಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ ಈ. ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಿಯನ್ ಒಟ್ಟಿನ್ನು ಸೋಹನ್ನೇ ಕರೆಸಿದ್ದ. ಕಾಲು, ಕ್ರೂರು ಚೆಲವುಗೊಳಿಸಿ ಮುಖ ಮಾರ್ಚನ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಕೃತಕ ಕೂಡಲನ್ನು ವಿನಾಯಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಈ. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜೆನ್ನ್ಯಾಗಿ ಶಾಣವುದೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಿಯನ್ ಪರಿಕ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಈ. ಶಾಲೆ ರಳುಗಳಿಗೆ, ಕೆಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಉಗುರು ತೇಡಿ ಬಣ್ಣ ಹಣ್ಣ ಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಕ್ಷಣ್ಣಾಗಳ ಮೇರಕ್ಕಾ ಬಗೆ ಜಚಿಸಿಯಾಯಿತು. ಸೋಹನ್ ಬಮ್ಮೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳಿಂದು ಪರಿಕ್ರಿಸಲು ಬಂದು ಹೊಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಅಗೇ ವಿಜಲೆನ್ನನವರು ಮಧ್ಯೆಲಿ ಬಂದಿದೂ ರಂತೆ-ಹೊರಿಗೆ ಯಾವ ಶಾರಣಾದರೂ ತಲೆಹಾಕಿಯ!” ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೊಗಿದ್ದ. “ನನ್ನು ದೂ ವಿಶೇಷ ಶಾವ್ಯಕ್ರಮ ಇವೇಂತೂ ತಿಳಿ ರೋದ್ವಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕಲ್ಪರಲ್ ಪ್ರೇಗಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಯಾವಾದೂ ಡ್ಯಾನ್ನೀ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಡಿನ್. ಸ್ನೇಹ ಸೇವನಾ ಬಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಳಿದಿಲ್ಲ.” ಶಾವ್ಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಳಾಗಿದ್ದೇ ಈ. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈತುಂಬೂ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಿಟು ಬಂಧಿಸೇಕು!

ಅದೇ ಹೋಟಿಲನ ಏರಾಕಂಡೆನ್ನ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರ್ ಜಂಡಾಲ್‌ಲ್ ಕೆಲವು ಗಣ್ಯರೂದನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತು ಕುಳಿದ್ದ. ಕೆಂಪು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗಲವಾದ ತೇಲುಗ್ಗಳುಗಳು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೂಡ್ಯು ಪೇಟ, ಕುರುಚಲು

ನರೆತ ಏಸೆ, ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಡಕಗಳು, ಬಿಳಯ ಷರಟ್ಟಿ-ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಯಾವಾಗಲೂ ತೇವವಾಗಿರುವಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸ್ವೇಚ್ಛನ ಉಂಗುರಗಳು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರಿದಾರಕ್ಕೆ ನೇತೋಹುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡಕ. ಅವರೆಲ್ಲ ಹೆಲುವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಹೂರ್ಮೈ ಏದುಸರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದ.

“ಬಾಸ್,” ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರೋದು ತಳದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಏದು ಜನ ಚೀಫ್” ಜೊತೆ ಮಸ್ಟ್ರೀಲಿ ಬಂದಿದಾರೆ. ಅವರು ನಡಿತೋ ಇದ್ದಿರೀತಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ರಿಪಾಲ್ಪ್ರೋ ಇಟ್ಟೂಂದೇ ಬಂದಿದಾರೆ.” ಶಂದೂಲಾಲ್ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾನ್ ದಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು ಪಾನೋಂದನ್ನು ಬಾಯೋಳಿಷ್ಟ್‌ಕೊಂಡು ಕಡುಳ್ಳೆ ಅಗಿದೆ.

“ನೀವೆಲ್ಲ ಇರೋದು ಯಾಕೆ? ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಗೊತ್ತಿಲಾಪ್ತ ಹೇಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಬೇಕೆಂದು? ಹೀರಾಗೆ ಹುಷಾರಾಗಿರೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು” ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಪಾನ್ ಜಗಿಯತ್ತೊಡಗಿದೆ.

ಅಫ್ ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ್ಮೈ ಬಂದು ಹೇಳಿದ “ಎಲ್ಲ ಸರಿಮಾಡಾಯ್ತು, ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ದೀಕಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಸ್.”

“ಹೊಂ... ಸರಿ... ಸಾಯಂಕಾಲ ಯಾರ ಕ್ಯಾಲಿ ಹೂವಿನ ಗುಳ್ಳ ಕೊಡಿಸೋದೂ?”

“ಚೊಂಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿರೋ ರೂಪಾಲಿ ಕ್ಯಾಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೊಡಿಸೋಣ, ರಾತ್ರಿ ರೋಸ್‌ಎಲ್ ಕ್ಯಾಲಿ ಕೊಡಿಸೋಣಂತ ಹೇಳಿತ್ತು ಇದ್ದು.”

“ಸರಿ, ಸಾಯಾಗಿ ಬಂದೂಬಿಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕು!”

“ಆಗಿ ಬಾಸ್.”

ಸಮಾನೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾವಣಗಳು ಒಂದಾದ ವೇಲೊಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಭೆಕರಿಗೆ ಕುಳಿತ ಜಾಗದಲ್ಲೀ ಉಪಕಾರ ಸೀಡಲಾಯ್ತು. ಬೆಳ್ಗಿನ ಸಭೆ ಮಾಗಿಯಾವ ವೇಳಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ, ದೂರ್ಮೈ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದರು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಬಳಗೆ ಬಿಡದ ಏಪಾರ್ಕೂ ಆಗಿ ಹೊಗಿತ್ತು.

ಬಲದೇವ್, ವೇದವಾಗ್ಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿನ್ನಾನ್ನಿಂದ ಫೋನ್‌ಕಾಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೀಕಾದ್ದು ಫೋನಾಯಿಸಿ ತಳಸುವೆ ಸಂದು ಸಿನ್ನಾನ್ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ್ವಾರಾದನೂ ಏನೂ ಸುವ್ಯಾ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

“ನೋ ನ್ಯಾಸ್ ಈಸ್ ಗುಡ್ ನ್ಯಾಸ್ !” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಬಳಿನ್ನ ಯಾರಾ ದೂ ಕಳಿಸಿ ನಿಚಾರಿಕೊಂಡರೆ ವಾಸಿ-ಎಲ್ಲಾ ಮಸ್ತಿಲಿ ಹೊಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವನನ್ನೂ ಮಸ್ತಿಲೀ ಕಳಿಡಾಯ್ಯು.”

“ನಿಮಿಷ್ಟ್, ನನ್ನನೋ ಆಲ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಅನ್ನಿ ಹುತ್ತಿ. ಸಿನಾ ತುಂಬೆ ಜಾಹ್ ಶ್ರುತ್ತಿ !”

“ಅಷ್ಟು ಚಾಳಾಕ್ಕಿಂತಬಹುದು. ಅದ್ದೇ ಆ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರು ಕರಾತಕರು. ಈ ಸು ಮಾಡಬೂ ಹೇಬುವದಿಲ್ಲ ! ವೇದಲು ಹಂಗಾದರೆ ಕ್ರಿಂಡು ಮಾಡಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ” ಬಲದೇವ್ ಕೊಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಸ್ಟ್ಸ್‌ಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾಡಿದ. ಆವರ ಕ್ಲಿಪ್ಪು ಕೊಡಿನ ಪ್ರಕಾರವಿ. ಎಸ್. ಸಿನಾ ರವರು ಇಲ್ಲಿ ಕರೆಯಬೇಕಿದ್ದು ಅಂತಿದ. ಇಸೆಫ್ ನಿಸ್ಟ್ ಇಡು ಕೇಳಿತು. “ಅವರೆ ಆಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉಲ್ಲಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವು ಬಿಸಿಯಂತೆ-ಯಾರ ಜೊತೆನ್ನು ಮಾತ್ರಾಪ್ರೇಕ್ತಾ ಗೊಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು.”

ಬಲದೇವ್ ಅಜ್ಞರಿಯಂದ ಪ್ರೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ರಿಸ್ಕ್ ಸ್ಟೀ ಹೇಳಿದು ದನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕರಾ. “ಆಲ್ಲಾ ಇಲದೆನ್, ಅವರ ಕ್ಲಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಒಮ್ಮಿನಿಮಿಷ್ಟ್-ಮಿಷ್ಟ್ ಅವನ್ನು ಡಿಪ್ಲೋ ಮಾಡಿದೆ ಅವರ ಕ್ಲಿ ಕೆಡ್ಲೋಲ್ಲಾ ? ಅವರೇನು ಘಾನ್ ಮಾಡಿಸ್ತಂ ಡಿಡಾರೋ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಡಿಸ್ಪ್ಲೋ ಮಾಡದಿದ್ದೀಂದಾಗೇ ಆವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯು ಇರಬೇಕು. ಲೆಟ್ ಆಸ್ ನಾಟ್ ಡಿಸ್ಪ್ಲೋ ಹಿವ್ರೋ !”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅವರ ಮಾತು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೇನೋ ಒಳಗೇ ಅಳುಕು. ವೊದಲೇ ತಾನೆನ್ನು ಎಚ್ಚರೆ ಪಹಿಸಿದ ರೂ ಕಾನ್ಯೆ ಕ್ಲೆಟ್ಸು ಕೊಡಳು. ಇನ್ನು ಸಿನಾ ರವರಿಗೇನಾದರೂ ತೆಂಂದರೆಯಾದರೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾ ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಮಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತು ಬಂದಂತೆ ಅವನು ಚಡುವಡಿಸತ್ತೊಡಿಗಿದ.

“ಮನಗೆ ಹೊಗಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಬೀ ಕಾಲವಾದ್ದರೂ ರಿಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ” ಪ್ರಾವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಒಫ್ಪಿಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮಿದಿಯಲ್ಲಿ ! ಶಂಗೀಶಾ-ಜಯದೇವ್ ಇಬ್ರಿಗ್ ಕಾನ್ಯೆಲಿಂಡಾಗಿ ವೇಮನ್ಸ್ಟ್ರೋಗಿ ಮಾನ್ಯೆಲ್ಲಾ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏವೀರೋರನ್ನು ಅವರ ಅಜ್ಞನ ಮನಗೆ ಕಳಿಹಿಡಿದಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಲಜ್ಜಾಗೆ ಶದು ಜೋಗೋ ಕಿಳಿದು ತಾನು ಮನಿಗೆ ಹೊಡರೆ ಗಲಾಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ

ಮಾಡಲು ಸನಗಿ ತಾಳ್ಳೆಯಿಲ್ಲ. ಶಾವಿಬಿರೂ ದೂರ ದೂರ ಇದರೆ ಕೋಡ, ರೋನ ಎಲ್ಲ ಇಂದ ಮೇಲೆ ಈನಗೆ ತಾನೇ ಸಹಾಧಾನವಾದಿತ್ತೀ!

“ಗಿನ್ನಾರವರು ಕಲ್ಪಿರಲ್ಲ ಪ್ರೇಗ್ರಾಂಗೆ ಇರಲಾರಲು. ಅವರು ಬಂದಬಿಡಿ. ಅಮೇಲೆ ಹಂಡೆ ಸಲ ಮನಗೆ ಹೊಗಿಬಿಡ್ಡಿನೀ.”

ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಕಳೆದು ಕವ್ಯಾಶರೂ ಗಿನ್ನಾರವರು ಹಂತರುಗದಿದ್ದು ಕಂಡು ನೇಡವ್ಯಾಸಗೂ ಕೆಂಂಜ ಉತ್ತಂತವಾಗಿಳಿದಿತು.

“ನಾನು ಮಷ್ಟಿಲೇ ಒಂದ್ದಲ ಹೊಗಿಬಂಡಿನೀ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ತಡೆದರು.

“ನೀವು ಹೋಗುವುದೂ ದೇಂಜರಸ್. ನಿಮಗೊಸ್ಕರ ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾಯಾತ್ ಇರುತ್ತೇ. ನೀವು ದೇಡೂ. ಸುಭಾವ್ ಸೆನ್ನುನ್ನ ಕಳ್ಬಿನೀ. ಅನ್ನು ಬಂದು ರಿಪ್ಪೋಟ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶಾದು ನೋಡೋಣ.”

ಸುಭಾವ್ ಸೆನ್ನ ಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಪಾಯಿಜಾವಾ, ಜುಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿ. ಅವನು ಹೊರಟೆ ನಂತರ ಇಬ್ಬರ ಆತಂಕ ಬಲವಾಗತೊಂದಿತು. ಅವರು ಶಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಫೋನಿನ ಕರೆಗಂತ್ತಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಬಲದೇವ್ ಕೃಗಿತ್ತಿಕೊಂಡ. “ಹಲೋ!...ಸುಭಾವ್ ಸೆನ್ನ ಹಿಯರ್” ಅವನ ದಸಿ ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿ ಬಂದಂತಿತ್ತು. “ನಾನು ಶಾಫೀ ಬಾರ್ ಒಂದಿರಿದ ರಿಂಗ್ ಮಾಡತ್ತು ಇದ್ದಿನ. ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲ ಸ್ರಿಸ್ವೆಸಾನಲ್ಲ ಸಿನ್ನಾರವರಿಲ್ಲ. ಚೆಳಗ್ಗೆ ಉಪರೂರ ಮಾಡೋಕೆ ಹೊಡೋರೆ ಮತ್ತೆ ಬರೇ ಇಲ್ಲಂತೆ. ಮನಿಸ್ಪರ ಪಿ. ಎ. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನವರೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿರ್ಬೇಕು ಹೂಡಿಟು ಹೊಗಿರೇಕು ಅಂದ್ವಿಂದ್ರಂತೆ.”

“ನನು ಸೆನ್ನ ಹೇಳತ್ತ ಇರೋದೂ? ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲಾ ಜೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಸೂರಿದಾರ್ತಿ?”

“ಓಹೋ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹುಡುಗನ್ನೇ ವೈಟ್ರೂ ತರಹ ಡ್ರಸ್ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೋಡಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮವರೇ ಯಾರೂ ಶಾಣತ್ತ ಇಲ್ಲ. ನಂಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ಯಾವೈ ಕೂಸಿಕ್ಕೆ ಆ ಗ್ರಾಂಗ್ನ ಫಾಲೋ ವಾಡುತ್ತಿಂದು ಹೊಗಿರೇಕು!”

ಬಲದೇವ್ ನ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಹೇಳದೇ, ಕೇಳದೇ ಗಿನ್ನಾ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಎಡವಬ್ಬಾಗಿರಬೇಕು. “ನಾವು ನಾಳಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತ್ವರಿತ ಕಂಡು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವೈರಾಲಸ್ ಕಳ್ಳಿದರೆ ಅಯಿತು. ಆನ್ವರಲ್ಲ

ಅವರೇ ಬಂದರೂ-ಬಂದಾರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ದೀಕ್ಷಾಂತಾ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತು ಇದ್ದಿನಿ!

“ಅಲ್ಲ ರೈಟ್, ಬೇಗ ನೀನೂ, ಆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರ್ರಿಸ್ತಿಂದು ಬಾ” ಬಲದೇವ್ ಘೋನು ಕುಕ್ಕಿದ.

“ನ ಡೊಂಟ್ ಲೈಕ್ ಇಟ್ ಅಟ್‌ಅಲ್ಲ್!” ವಿವಯ ತಿಳಿದ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಅರೆ ಫುಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಕುಳಿತರು.

“ಲೈಟ್ ಅಸ್ ಹೊವ್ ಫಾರ್ ದಿ ಬೆಸ್, ಸಿನ್ನ ತುಂಬಾ ಚರ್ಚರ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಬೆಳ್ಳೆಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ತೊಂದ್ರಿಯಾಗಿದೆ ತಲೆ ಮರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು.”

ಸುಭಾಷ್ ಸೇನ್ ಬರುವವರಿಗೆ ಅವರು ತವಕದಿಂದ ಕಾಡರು. ಸುಭಾಷ್ ಸೇನ್ ಏದುಗಿರು ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲೇ ಬಂದ. ಅವನ ಹೀಂದೆಯೇ ಹದಿನೇಳು ಹದಿನೆಂಟು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ ಬಂದ.

“ಸರ್, ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪರಲ್ ಪ್ರೇಗ್ರಾಂ ನಡಿತಾ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಂಡಿದ್ದು. ನಾನು ಈ ನಾಡೆನ್ನ ವೈಟ್‌ರ್ ಟ್ರೇಸ್ ಹಾಕ್ಕಿ, ಹೊಟಿಲಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಜೆಕ್ ಮಾಡ್ಯೋಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದೆ ಎಲ್ಲಾ ನಾ ರವರ ಸುಳವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಸಫ್ರಿರ ಮಧ್ಯೆಯಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದವ್ಯು.”

“ಬಲದೇವ್ ನಾಳಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದ. “ನೀನು ರಣಮೇಲ್ಲಾ ಸೋಡಿದಾಯ್?”

“ಸೋಡ್ ಸರ್. ಯಾವುದ್ರಿಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಜನಾನೇ ಇದ್ದು !”

“ಲುಪದಾರೆ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಬೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತು ?”

“ಶಾಮಿಯಾನಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿನ್ನ ರವರು ಹೊಗಿದು ನೋಡಿದವರು ತುಂಬಾ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಅದ್ದೆ ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಜೋಡ್ಯಾಂತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ !”

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ನಮ್ಮ ರೀಜನಲ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್, ಜೊನೆಲ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇವನ್ ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ವೀರೋಲೀಸ್ ಮೇಸೆಂಟ್ ಕಳಿಬಿಡೊಣ. ಆಕಸ್ಥಾತ್ ಗಿನಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಾದ್ದು ಹೆಲ್ಪ್ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡ್ಲೀ ನಮ್ಮನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ !” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಆ ಸಾರ್” ಬಲದೇವ್ ಹೇಡಿದಾಗ ಅವನ ದನಿ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂರಿಗೆ ಸಾಂಕುತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವನಂತಹೀ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾ ಮೇಕನ್ ಪೂರ ಆಗಿತ್ತು. ಸೋಹನ್ ಕೂಡ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ ದೇಹದ್ದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ತುರಾಯಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಿ. ಕಾವ್ಯಾ ನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂಡಿತು.

“ಸೋಹನ್, ಇನ್ನೇ ರೋಷಲಿನ್ ಆಲ್ಯಾ? ರೋಸ್ ಇಡ್ಡಾಗೇ ಇದ್ದಾ ಈ, ಬಾಸ್‌ಗೆ ಖಣಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇ, ಈ ಹೂವಿನ ತುರಾಯಿನ್ನು ಬಾಸ್ ಎಂದಿಗೆ ಕೂಡಿರೂರೆ ಕೃಗೆ ಇವು ಕೈಲಿ ಕೂಡಿಸಬಹುದು! ಕಲ್ಪರಲ್ ಪ್ರೇರಿಗಾರಂನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಬಾಸ್‌ಗೆ ಖಣಿಯಾಗಿ ಕೈಲಿದ್ದ ವಜ್ರದುಂಗುರಾನೇ ಕೊಟ್ಟಿರು ಅವಕ್ಕಿ!”

ಸೋಹನ್ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮ ನೋಡಿದ. “ರೋಸಲೆ ಸಿಂಗೆ ಶುಕ್ರದೇಸೆ ಖಾಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಹೂಂ ತೊಗೋಂ ಬುಕ್ಕೆನೂ ಕೊಡುವಿಯಂತೆ. ಸಿಂಗೆ ಬಾಸ್ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿಂಣಿ.” ಕಾವ್ಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಳಾಗಿ ಗುಂಪಾಬಿಹೂಗಳ ತುರಾಯಿಯನ್ನು ಕೃಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅವುಗಳ ಚೆಲುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೃಯಾಡಿಸಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಉತ್ತ

“ಹಾಂ ಹಾಗೆಲೂ ಮಾನಿ ನೋಡಬೇಡಾ!” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. “ಮಾನಿ ನೋಡಿದ ಹೂವು ಇವು ಅಂತಾ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಕಿಳದರಿಕ್ವು.”

ಕಾವ್ಯ ತುರಾಯಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿರು. “ನೇವೇ ತೊಗೋಂಹೂಹೋಗಿ ಕೊಡಿ. ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ ನೋಡಿದ್ದು ಹೂವೇನು ನಲುಗಿಹೋಗುತ್ತಾ?”

ಅವಳನ್ನು ಅಥವಾಧಾರವಹಿಸಬಾರದೆಂದು ಅವಳನ್ನು ರಮಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಆ ತುರಾಯಿಯ ಮಘ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಪು ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಹಸ್ಯ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ವನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ.

ಸೋಹನ್ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತದೆ. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯತ್ತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಅಷಯ್ಯವೇನಿಗಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಥಳಥಳ ಹೊಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಚ್ಚನೀಲಿ ಕೇವ್ ಹೊದಿದಿದ್ದರೂ ಒಳಗಿದ್ದ ನಗ್ನತೆಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿದರ್ಶಕ ಉಂಟು. ಅದರೊಳಗಿದ್ದು ಒಳವಸ್ತುಗಳ ತುಂಡುಗಳೂ ಮಾತ್ರ! ತಲೆಯನ್ನು ವರಂಧ ವಿಗ್, ಕಣ್ಣಾಗಳಿಗೆ ಒಳದಿದ್ದ ಬ್ಲಾಗಳು, ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಕ್ಷರದಂತೆ ಹೊಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಗಟ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಂಕ್ಷಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಒರುತ್ತಿರುವಂತೆ ವಿಶೇಷ ಹೋ ಒಳಗಿದ್ದ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಸಣ್ಣಹಾಲಿನಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಅತಿಧಿಗಳಾಗಲೇ ಅತುರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹಾಲಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ‘ಡೋಂಬ್ ಡಿಸ್ಪೂಟ್’ ಫಲಕ ತಗಲಿಸಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ ವಾಗಿತ್ತು. ಸುಖಾಸನಗಳು, ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮೇಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಕ ಪಾನೀಯಗಳು. ಬೀಕಾದವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತರಲು ಅರೆ ಮೈ ತೆರೆದ ಅಂದದ ಹೆಣ್ಣಾಗಳು. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧದ ಪರಿಪಾಠ. ಅಧಿ ವರ್ತುಲಾಳಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ-ಅಲ್ಲ, ರಹಿಕರ ಮುಂದೆ ಒಂದಡಿ ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕ. ಅದನ್ನು ಹುಣಿ ಮೇ ರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹಿಗುತ್ತಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಹೂವೆತ್ತಿದಂತೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಕೊನೆಯಂತಹ ಮುಗಿದುಹೋಡರೆ ತಾನು ಗೆದ್ದಂತೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂಬಿಗಳು ತನ್ನನ್ನಾಗಲೇ ಪ್ರಕಂತಿಸಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು. ಚಂದೂಲಾಲ್, ಹಿರಾಲಾಲ್ ಹಾಗು ವಿದೇಶಿಯ ಅತಿಧಿಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿದ್ದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನು ಎಚ್ಚರೆವಹಿಸದಿದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನಾಮತ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿನಾಪಿ ಹಂಡಿಸಂತಹವನ್ನು. ಕಣ್ಣಾ ಜ.ರುಕು, ಶಾರ್ಮಫೂ ಜುರುಕು!

ಇದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ದೀಪಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಮುಂದ ವಾದವು. ಸೋಹನ್ ಮನ್ಯಧನಂತೆ ಉಡುವು ಧರಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರುಜನ ಯುವತಿಯರು ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಚಿಮುತ್ತಾ ಒಂದರು. ಸೋಹನ್ ಮೈಕನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ—“ಈ ಸುಂದರಿಯರು ಇರು ಮುತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮ ಉದ್ದೇಕ ನಾಗುವುದು ವಸಂತದಲ್ಲಿ. ಅವನು ಗ್ರಿಷ್ಮ, ವಷ, ಶರದ್, ಶಿತಿರ, ಹೇಮಂತ ಮತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವನೆಂದು ತೋರಲು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಈ ಮತುಗಳನ್ನು

ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಸುಂದರಿಯರು ನತೀಫುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ವಸಂತದಲ್ಲಿ ರಶಿ ದರ್ಶನ !”

ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವಗಭಿರತ ಮೌನವಡಿತ್ತು. ಸೋಹನಾನೋಂದಿಗೆ ನತೀಫಿದ ನರ್ತಕಿಯರು ಹೇಳುಡುಪನ್ನು ಕಳಚಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಉಡುವು ಧರಿಸಿದ ಅವರು ಉದ್ದೇಕಿತ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಬಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮತ್ತುಗಳು ವಿವರಾದರು. ಒಬ್ಬಬಿಂಬಿ ಬೇರೆ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಯವಾದರು. ವಸಂತಪ್ರತಿವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಬಾವ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಸೋಡಿ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗುಪು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

“ಇವೇನಾ ರೋಡಲಿನಾ ? ನಾನೇನೋ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ತಾ ಅಂದೊಂದಿದ್ದೀ.”

“ಬರೀ ತಂಗಳಿಂದ ಹಾಗಿದ್ದೀಲಾ ! ಎಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಂತ ಅಂದೊಂದಿದ್ದೀ.”

“ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿ ತಣ್ಣೆ ರೀರಚಿದ್ದು.”

ಅವರ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದೊರ್ಕೆ ಬಳಿಗೊಣಿದ— “ಇನಕ್ಕೆ ಕಾಯಾಕ್ಕ್ಯಾ ಅಗಾದಿಲ್ಪಾ ?”

ವಸಂತಪುತ್ರವಿನ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮನ್ಮಥಪುಷ್ಟಿಕಿಂತಾಗಿದ. ಆ ಮತ್ತುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೊಗಿದ್ದೀ. ರತ್ನಾಗಿ ಶಾತರಂಸತೀಂದಿಗಿದ್ದೀ. ವಸಂತ ಮತ್ತು ನತೀಫುತ್ತಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾವಳು. ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವ ಸಂಗಿತ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸುತ್ತಾನ್ಯದ್ಯ, ಮುದು ಸಂಗಿತವಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ದೀಪಗಳು ಘಕ್ಕನೇ ಆರಿದವು. ದೀಪಗಳು ಶ್ಲಾಂಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ತೊರುಬೆಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಕಂಡಳು. ಹೇಳುಡುಪನ್ನು ಹೆಚ್ಚನೇ ಹೀಂದ ಸರಿದಳು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾ ದೇಹದ ಮಾಟೆ ಎತ್ತಿತೊರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಟಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ಸೇಡುತ್ತಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ. ಹುಚ್ಚು ಭ್ರಮರ ಹೂವಿನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುವಂತೆ ಅವಳ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಅವಳು ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ನಿಂತಿವ ಇಲ್ಲ.

“ಇವೇ ರೋಡಲಿನ್-ವಾಹ ! ಏನು ಥಿಗರು, ಏನು ಕಲರ್ ! ವಸಂತದ ಸೂಂಗೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ !”

“ಅವಳ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಿಯಲ್ ತಾನೇ ?” ಜಂದಾಲಾಲ್ ನನ್ನು ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತನು ಕೇಳಿದ. “ಹೀರಾಲಾಲ್ ಆದಕ್ಕೂತ್ತರಿಸಿದ.

“ಸೋಡ್ಡಾ ಇಂ-ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ !”

ನರ್ತನ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಸೋಹನ್ ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಮೈಪುಡಿದ್ದಳು. ಮೈಮರಿಯಲೇಂದೇ ಎರಡು ಲಾಜ್‌ ವಿಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರು ರತ್ನ-ಮನ್ತ್ರಧರ ಸೃಜಿದಲ್ಲಿ ಮೈಮರಿತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಹೆಡಿದ ಕಣ್ಣಾಗಳೂ ಕಾವ್ಯಭ ಮೇಲಿತ್ತು. ಸೃಜಿದ ಅಂತಿಮ ಭಾಗವಾಗಿ ಮನ್ತ್ರಧರ ರತ್ನಯನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ವಿವಕ್ಷಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿಂಜ ಸಂತಿದ್ದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಿಕರಲ್ಲ ಉಸಿರಾಟವೇ ನಿಂತಂತಾಗಿತು. ಅವಳ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉದುವು ತೆಗೆದು ಕನಿಷ್ಠ ಉದುಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಧುಸುಯ ರು. ಅವುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದಾಗ ಖಾದ್ಯಾರ ಹೊಕ್ಕಿತು. ‘ಲವ್ಲಿ !’ ‘ಬ್ಯಾಟ್‌ಪ್ರಲ್ !’ ‘ಎಥರಿಯಲ್ !’ ‘ಫಳ್‌ವಲ್ !’ ಇವೆನ್ನೀ !”

ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕೂಡಲೇ ದೀಪವಾರಿಸದೇ ಎದೆಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಬದಲು ಒಂದು ಸಮಿವ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ದೀಪಗಳಾರಿತು. ಕುಡಿದು ಉಸ್ಕತ್ತರಾದ ಕೆಲವರು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಥಾವಿಸಿದರು.

“ಲೀಟ್‌ ಏ ಟಿಚ್ ಹರ್‌-ಲೀಟ್‌ ಏ ಹ್ಯಾವ್‌ ಹಂ !”

ಇದಕ್ಕಿಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೋ ಬಡಿದರು. ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪು, ದೊರ್ಮೆ ಮೇಲ್ಲನೇ ಬಾಗಿಲಬಳಿ ನಡೆದರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೇಲೊದಿಕೆ ಹೊದೆದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ತುಂಡಾಯಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು. ಹೀರುತ್ತಾಲ್ ಅವಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ಯಾ ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಾದಬೀಕೋ ಅವರ ನುಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ರಾವ್ಯ ಇನ್ನೇನು ಕೂಡಬೇಕೆ, ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪು ಹೀತ್ತಾಲ್ನ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದ-ಕೆವಿಯಲ್ಲೇನೋ ಉಸುರಿದ. ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಭ ಕೈಲಿಪ್ಪಿ ತರಾಯಿಯಾನ್ನು ಓರುತ್ತಾಲ್ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ದರದರನೇ ಗ್ರೀನ್ ರಾಮಿಗೆ ಕೆದುಯ್ಯಾ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಿನಿದ್ದ ನರ್ತಕಿಯರವ್ತಿರು. “ಎಲ್ಲಾ ಬೇಗ ವೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳ-ರೊಸಲಿನ್”, ಸೇನೂ ಅಷ್ಟೇ. ಸೇನೂ, ಸೋಹನ್ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅದರೆ ರತ್ನ-ಮನ್ತ್ರಧ ಅಲ್ಲ-ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿ!“ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಸೋಹನ್ ಉಷ್ಣಿರು,

“ನಾವಿಬ್ರಾ ಇನ್ನೆವ್ವ್ಯಾ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದ್ದರಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಲ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ವಾಡಿ-ಸೋಹನ್ ನಿನು ಕಥಕ್ ಮಾಡ್ರಿಯಲ್ಲ-ಯಾವಾದರೂ ಬಟ್ಟಂ ಮಾಡು ರೊಸಲಿನ್ಗಿ....”

ಸೋಹನ್ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಅವಳಿಗೆ ಘ್ರೇಂ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಬರಿತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಗ-ಬೇಗ ಹಿಡ್ಡಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿದಳು. ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಧಿಲಾನಾನ ಪ್ರೋಪ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೊಬ್ಬಳಗೇ ಫೈರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಬರುವುದು, ತಾನು ಯಾರೆಂದು ಬಹು ಬೇಗ ತಿಳಿದುಹೋಗುವುದು.”

“ಫೈರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್‌ಗೆ ವಾಕ್ಸ್‌ಸ್ ಇಲ್ಲೇ ಆಗೋಳ್ಲ. ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆ ವಾಡ್ತೂ ಇದೆ.”

“ಪ್ಲಿಸ್...ನಿಂಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವಾದೂ ಕೊಡ್ಡಿನೀ—“ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದ. ವಿಜಲೇನ್ಸ್‌ನವರು ಬಂದಿದರೆ, ಅವರ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅಶೀಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ತಿಳಿದೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸ್ವೇಷಲ್ ಪ್ರೈಗ್ರಾಂ ಎಂದಿರುವುದರಂದ ಏನಾಡ್ತೂ ಸ್ವೇಷಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು!” ಜೆಬಿಸಿಂದ ನೂರರ ಬಂದು ಕಂತೆಯ ಸೋಟನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತ. “ಸೀನು ಮಾಡೇ ಇದೆ ನಾನೂ—ಸೀವೆಲ್ಲ ಲಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ! ಬ್ಲಾಕ್ ಫ್ಲಾಂ ಸೋಡ್ತೂ ಇದೆ ರೂ ಆಗೇ ಸಿಕ್ಕಬಿಡಿ ದಾರೆ.”

“ಸೋಹನ್ಸ್ ಅವಳತ್ತು ಕಿಣಿನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. “ಅವು ಮಾಡ್ತೇ ನಾನು ಒಮ್ಮೆಸ್ತೀನೀ!”

“ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಅವನತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇಲೇ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್ಸ್‌ನತ್ತ ಕಿಡಿಕಾರಿದಳು.

“ನಾನು ಫೈರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಿನ್ಗಾಳ ಸ್ವಾರ್ಥಕಾರ್ಯಿ ನನ್ನ ಬರಿ ಕೊಡ್ಡೇ ಇಂ ಅಂದ್ವೈಂಡಿದೀರಾ? ನನ್ನ ಬಾಳು ಹಾಳಾಡ್ಯಲೇ ಈ ಹಣ ಇಟ್ಟೊಂಡೇನು ಮಾಡಿ? ಮೊದ್ದೇ ಜಮಿನ್ ಗ್ರಾಂಗ್ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರೊಂಡು ಸೀಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಅವರೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಫೈರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ನಾನು ಮಾಡೋಳ್ಲ!

“ಸೋಹನ್ಸ್ ಅವಳ ಭಾಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು. “ಆಗ ಅದ್ದುಲ್ಲ ವಾದ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಟ್ಯಿಂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಅಬ್ಬಿನ್ಸ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದಿನೆಂತ ಅವು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಿಳ್ಳುವೆ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗುಂಘು ಇದ್ದು ಅರೆಂಜ್ ಮಾಡಿ ಸೋಡ್ತೂ ಇದ್ದು ದ್ವಿಕೈ ಸಿಕ್ಕಬಿಳ್ಳುವೆ. ಆಗ್ಲಾ ಸೀನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಗೇನ್ನಾಡ್ಡೀ?”

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಶಪ್ಪಳ ಕೇಳಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಸರಸರನೆ ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಿಸಿ ಸೀರೆ ಉಡತೆಡಗಿದರು. ಕಾವ್ಯಾಶತ್ತು ಸೋಹನ್ಸ್ ಬಂದು ಸಿಲ್ವನ್

ನೀರೆ ಎಸೆದೆ. “ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗೋರಿ ನೀನೇ ಅಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ!”

ಕಾವ್ಯ ನೀರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ನೀರೆಯು ಸೆರಿಗು ಹಂತಕೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳುಕೊಂಡು ಮುನಿರಂಗನ್ನು, ದೊರ್ಮೆ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಎಂಬವರೂ ಒಳಗೆ ಒಂದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೇನಾ, ಬಲದೇವ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಐ.ಎ.ಡಿ. ಆಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಒಂದರು.

“ಶಲಾಷ್ ಮಾಡಿ” ಸೇನಾ ಆಜಾಂ ಪಿಸಿದರು. ಬಲದೇವಾನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಏದೆ ಧಾಕ್ಕೆಂದಿತು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಬಟ್ಟಿರೆ! ದೊರ್ಮೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾರ!

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಸೋಹನ್ ಟಳಗೆ ಒಂದ.

“ಬೆಳಗೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ ಪ್ರೇರಿಸ್ ಆಫ್ರೀಸ್ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟ್ಟು ಹೋಗಿದಾರೆ. ಮಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಂತೆ. ಆದಷ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ತಲಾವ್ ನೋಡ್ತೂ ಇಡಾರೆ! ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿ!”

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆತಂಕ. ರೂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಮೂಲಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು, ಸೇನಾ ಕಾವ್ಯಾಲ್ತ್ ನೋಡಿದ. ಸೋಹನ್ ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದೂ, ಈಸಚರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿದಾರಾ?

“ಹೊಸಬರೇ? ಇಲ್ಲವಲೂ!”

“ಇಕೆ ಯಾರು, ಯಾವ ಶಿಂಗೆಯವರು?”

“ರೋಸಲಿನ್, ಬಾಂಬೆಯವಳು.”

“ರಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು?”

“ನನ್ನ ಟ್ರೋಪ್ಸನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳಿ. ಆಗಾಗ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತಾಳಿ.”

“ಹಿಗೇ” ಸೇನಾ ಅವಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಚುಡಿಯವರಿಗೆ ನೋಡಿದರು. ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಎಡ ಜಿಲ್ಲೆಂದಿತು.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇವ್ಯು ಬಂದಿಲಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಡಾಲಿ ಎಂಬ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಪಸ್ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾದ ಹಾಗೇ ರೂಂ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದಾಳಿ. ಇವಳಿಗೂ, ಅಡಾಲಿಗೂ ಏನಾದೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೇ?” ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಕ್ಯಾಕಾಲು ನಡುಗಿತು. ಒಳಗುತ್ತಿದ್ದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಡಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಪಸ್ ಅಲ್ಲ.” ಆದಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವಲೂತ್ತಾನೋ ನನಗೆ ಗೈತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೋಹನ್ ನ ರೂಪಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇ ನೇ. ವೈಟ್ರ್‌ರ್, ರೂಪ್ ಬಾಯ್‌ಗೆ ಕೇಳಬಹುದು”

ಸೇನ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ್ದು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಒಳದೇವ್ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿವನು ಶರಕ್ಕನೇ ಕಾವ್ಯಾಶತ್ತು ತಿರುಗನೇಡಿದ್ದು.

“ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತಿದೆ. ವೊದ್ದು ಯಾವ್ಯಾದೂ ನೈಟ್ ಕ್ಷಬ್ಜನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಿಸಿದಿ ಇಂತಾ?”

“ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಪ್ ಎಲ್ಲಿ ಫರಾಫಾರ್ ಮಾಡಿದೂ ಅದ್ವಿತೀ ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ನೈಟ್ ಕ್ಷಬ್ಜಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿವೇ ನೇನ್” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಬದಲಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಿ ಇಂತಾ?”

“ನೋ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಫರ್ ಫಾರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ!”

ಬಿಂದೇವ್ ಅರೆಕ್ಕಣ ನಿಂತು ಸೇನ್ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ. ವಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಡೆವರು.

ಅವರತ್ತೆ ಹೊಗತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್ ನತ್ತೆ ತಿರುಗಿದ್ದು. “ಸೋಹನ್, ತುಂಬೂ ಘ್ರಾಂಕ್ ನ್. ಸೇನು ನಿನ್ನ ಬದಲು ಉತ್ತರಿಸಿದವು ರೀತಿತ ಸಿಕ್ಕಿಬೇಳುತ್ತಿದ್ದು!”

ಸೋಹನ್ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನಂಗೇನೋ ಪ್ರೋಲಿಇನೋರೆ ಇವ್ವಕ್ಕು ಬಡೆಲ್ಲೆ ತಿಂಗ್ಲೆ ಬಂಡೆ ಬರ್ತ್ರೆಂತಾ ಅಸ್ಸು ಸುತ್ತೆ. ನಾವು ಅವವ್ಯಾಹರಾಗಿರ್ತೆಕು!” ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಹೀಡೆಲಾಲ್, ಮುಂಫರಂಗಪ್ಪೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಅವಶರಿದರು. “ಅಪ್ರೆಲ್ಲ ಕಾಯಾತ್ ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ರೈ!” ಫ್ರೈರ್ ಡ್ರೈನ್‌ನಿಗೆ ಟಾಟ್‌ಸ್ ರೈಡಿ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ರೈಡಿ.

“ಸೋಹನ್, ಫ್ರೈರ್ ಡ್ರೈನ್ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿ? ನಂಗೆ ಟಾಟ್‌ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡ್ದೇ ಇದ್ದ ಏಸ್‌ಕ್ರೀಕ್ ಅಗುತ್ತೆ. ಆಗಿ ನಂಗೆ ತುಂಬೂ ಡೆಂಜರ್ ಇದೆ!”

“ನಾನು ಆಗೆ ಇಹೇಳಿಲಾಗ್ತು? ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳು. ಏಂಕಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಟಾಟ್‌ಸ್ ಕೊಡ್ಡಾಗೆ. ತೋರಿಸಿ ಕೊಡು. ನಿನ್ನ ಫರಾಫಾರ್ ನ್‌ನಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೇಕು!” ಉಡುಪು ಬದಲಿಸಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬ್ಲೈ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ರೂಪಿನಿಂದ ಹೊರಟೇ ಹೋದೆ.

ಪಿಂಕಿ ಚುಡುತ್ತದೆ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರು.

“ಸೇನು ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃಗೆ ಕೂಡಬೇಕು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಪೂರೆ ಬಿಗಿ ಕೈಸೆಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಕೃಗೆ ಕೂಡಬೇಕಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತೊಂಬಿಯಾಗುತ್ತೇ !”

ಪಿಂಕಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹೃಡಾ ಇಶ್ವರನ್ನಾಗೆ ನಿಧ್ಯಪಡಿಸಿಕೊಂಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿದ್ದಳು. ಸೋಹನ್ನಾನ ಆಖಿಸ್ಸೆಂಟ್‌ಎಂದು ರೋಹನ್ನಾ ದೊಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ದೆಡಿವಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದು. ಸೋಹನ್ನಾ ಕಥಕ್ ಸೃತ್ಯವೇಂದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾವ್ಯ ತಪ್ಪಾರಾಗಿದ್ದಳು.

“ಸೋಹನ್ನಾ, ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಾಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಅದು ಬಿದು ಹೋದ್ದೆ ನನ್ನ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಕಾಣಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇ. ಪಿಂಕಿಗೆ ಹೇಳು ನಂಗೀ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಕೂಡಬಂತೂ—ನಂದು ಪೂರಾ ಬಗ್ಗುವಾಗ ಹುಷಾರಾಗಿಂಬೇಕು !”

“ಆಗಿ ಧ್ವರ್ಯವಾಗಿ ವಾಡಿ ಬಾ ! ಪೀರಾಲಾಲ್ ಹಣ ಕೂಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವ್ವದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅನ್ನೋ ಕೆಲಸಾನೂ ತೆಗಿತಾನೆ. ಅವು ಡಿಸೋ ಸೋ ಮಾಡಬೇಡಾ ?”

“ಕಾವ್ಯ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಮೂದಲನೇ ಸಾಲಿಸಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್ ಸೇನ್ನಾ, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕಾಳಿತಿರುವುದು ಕಂಡಳು. ಅವರ ಪೀಂದೆಯೇ ದೊರ್ಕೆ, ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ತಾನು ಉದ್ದೇಗಿಂಬ್ಬು ನತ್ಯಸಚೇಕು !

ದೀಪಗಳು ನಂದಿದವು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಿಯ ಕೊಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಕೇ ಸಾಕಂದು ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದ ರಿಂದ ಆ ಮಬ್ಬ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಪ್ರಿವವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಗಾಯ ಕಾಣಿಸಿ ಧರಿಸಿನ್ನು ನಕ್ಕತ್ತರು ಹೇಳಿ ಆವಕ ಗಮನವಿತ್ತು. ಪಿಂಕಿ ಕೊಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಾಗ ಶವಳ ಹೀಸೆಯೇ ರೋಹನ್ನಾ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಸಿಂತಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯ ಎಣಿದಂತೆ ಸೋಹನ್ನಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿದಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಧ್ವರ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಸೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನೇ ಬಿರಂಗಣಿಂದ ನೊಡುತ್ತದ್ದರು. ರತಿಯಾಗಿ, ಸುಮಾ ಕೊಮೆಲಾದ ರೋಸಲಿನ್ ಎಲ್ಲಿ, ಈ ಬೆಂಕಿಯ ಸೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೋಸಲಿನ್ ಎಲ್ಲಿ ! ಬೆಂಕಿಯ ಕೆನ್ನು ಲಿಗೆಯ ಬೆಕಳ್ಳಿ ಅವಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಶಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಲದೇವ್ ನ ಕಣ್ಣಾಗಳು ಅವಳ ಮೇಲೆ

ಕೇಂದ್ರಿಕ್ಯತವಾಗಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುತ್ತಾ ತರುಗುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಖಲದೆವೋ ಸೇನಾವ ಕಿರಿಯತ್ತಿ ಏನೇಂಬೇ ಹೇಳಿದುದು ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ನಗ್ಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು! ಅವಳು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿದ್ದು. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳಿದಾಗ ಅದು ಮುಂದೆ ಹೇಗೆಡೇ ಹಿಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು.

೭೧

ಮುಖ ತರುಗಿಸಿ ದೇಂಕಿಯ ಉರಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಗುಲದಂತೆ ವಾಡಲು ಹೊಡಿದಾಗ ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿದ ವಿಗ್ರಹ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಒಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಡಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗಾಯದ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆ ಕೆಳಗೆ ಸರಿಯಿತು. ಶತ್ತಲು, ಬೇರೆಕಿನ ರಜ್ಜುವಾಬ್ಜು ಲೇಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಳ್ಳು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತರುಗುತ್ತಲಿದ ರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಬಲದೆವೋನ ಕೆತ್ತು ದೃಷ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಸೇನಾನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಎದ್ದು ಸಂತ.

ನೃತ್ಯದ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು. ಅವನು ರಾಮಿನಾಶ್ವನ್ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡಿಳು. ಬೇರೆಕೆಂತಲೇ ನೆರ್ತಿಸುತ್ತಾ ರೋಹನ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಉಸುರಿದಳು.

“ಸೋಹನ್” ಕರಿ ನಾನು ಬೇರೆಕೆಂತಲೇ ನಿಧಾನ ಮಾಡ್ತುನಿ” ಅವಳು ಮತ್ತೆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದು. ಕೊಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತರುಗಿಸುತ್ತಾ ನೆರ್ತಿಸುವಾಗ ಕೊಳ್ಳುಯೊಂದು ವೇದಿಕಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತ. ಅರ್ಪಿಸ್ತಾದವರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯ ಕೊನೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು.

“ಬೆಂಕಿ! ಬೆಂಕಿ!” ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಕಾವ್ಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಅರಿಸಲು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಶಾಲಿನಿಂದ ಕೊಳ್ಳುಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯನ್ನು ತುಳಿದಳು. ಅವಳ ತುಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ದೇ ಬೆಂಕಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅರ್ಪಿಸ್ತಾದವರು, ಸಭೆಕರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನಾರಿಸಲು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಆ ಗಲಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತದ್ದ ಸೋಹನ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಸೋಹನ್”, ಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಕೊಳ್ಳಿ ಬೀಳಿದೆ. ಪ್ರೇರಿಸ್ತಾ ಅಫೀಸರಾಗಳು ರೂಪಿನತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಈಗೇ ಸೀನು ಒಚಿಂವ್ ಮಾಡಬೇಕು! ನಾನು ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಚಕ್ಕಿತ್ತಿಗಾಗಿ ಈಗೇ ಅಸ್ತ್ರೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕು!”

“ಸೋಹನ್” ಅವಳ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನೂ ರಿಸು ವೆದರಲ್ಲಿ ಮಂಗ್ಲರಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅವರತ್ತು ಗಮನ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೋಹನ್ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗೆ ಏನೋ ಕೇಳಿದ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಬಂಧವನೆ ಶಾವ್ಯಾಂಶನ್ನು ಅನಾವತತ್ವಗಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಟ್.

“ದಾರಿ, ದಾರಿ, ನರ್ತಕಿಯ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ, ಕೂಡಲೇ ಹೆಡಿಕಲ್ ಏಯ್ ಅಗಬೇಕು!” ಜನರನ್ನು ಹೀಳಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನೇತ್ತಿ ಕೊಂಡೇ ಕೊರಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಹಂಡನ ಹಿಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಇಳಿಗಿದ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಹೇಳಿದ.

“ಫಸ್ಟ್ ಏಯ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕರ್ನೂಲ್‌ಡೆ ಬರ್ತಿನ್. ನರ್ತಕಿಗೆ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ ದಾಳಿಗಿಹೋಗುತ್ತೆ! ವೈಯ್ ಫಾರ್ ವಿಂಗ್ ವಿಂಗ್!”

ಅವರು ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಹೇ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಂಡಾದಿಂದ ಹೊರಟುಬಟ್ಟೆ.

ಭಯದಿಂದ, ಅತಂಕದಿಂದ ಶಾವ್ಯ ಬೀವತುಕ್ಕೊಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ವಿಗ್‌ಸಿಂದ ಹಿಂಸೆಯೆಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಬೇ.

“ಘ್ರಾಂಕ್ ನನ್ನ ಸೇವ್ ಮಾಡಿದಿರಿ!”

ಕಾರಿನ ಕನ್ನು ದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಸೋಡಿದ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹುಬ್ಬಿರಿಸಿದ.

“ಹಲೋ ಡಾಲಿ! ನಮಗೇ ಇಲ್ಲಿಯವೇಗೆ ರೋಸೆಲ್ನ್ ಅಂತ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೀ?”

ಶಾವ್ಯ ಬಾಯಿ ಒಣಿತು. ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಿದೆ? ಬಂದು ಬಾರಿಯೂ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!

“ಹೆದರಬೇಡಾ. ಸೀನು ಜಮಿಂಡಾ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮವೇ ಅದಿ. ಸಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೂಟನ್! ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸದ್ಗುಲ್ಲಿದೇ ನಕ್ಕ.

ಈರು ಕೊಂಡ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಈರು ಸಿದ್ದಿಸಿದ. ನಿಜನವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಸಿಗರೀಟೀಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾಗುಳದ.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ದ್ರೃವರ್ಗ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೂಯ್ಯಾತ್ತಾನೆ! ನಾನು ಇಳಿದು, ಜೀರೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಟೀಲಿಗೆ ಹಂತಿರುಗುತ್ತೇನೇ.”

ಅವನನ್ನು ಕಾವ್ಯ ನಂಬಲೀಟೀಕಾಯಿತು. “ದ್ರೃವರ್ಗ ಎನ್ನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ? ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ನಾನಿಂದ ಒಬ್ಬೇ ಇಂಬೇಕಾ?”

“ಹೆದರೀಡಾ, ನನ್ನ ಈರು ಬಂದ್ರ ತಾನೇ ಹೋಗೋದೂ. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಈರು ತರ್ತಾನೆ ಅದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗೀನಿ. ಇಂದ್ದು ಅನ್ನ ದ್ರೃವರ್ಗ ವಾಡತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಕರ್ನಿಷ್ಯಂಧು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ!”

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತಾನು ಕಗ್ಗಂಟಿನೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಹನಾನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಬಟ್ಟಿ, ಬರೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅದು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೀಗೆ ಬಂದೆ, ಗಡಿಯೇನು?”

“ನನ್ನ ಬಟ್ಟಿ ಬರೆ, ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೀನಿಲ್ಲ!”

“ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ಯಾಕ್ ವಾಡಿ ತರ್ತಾರೆ. ಹೆದರಬೇಡ! ಎಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೀಬಿಸಿಂದ ಪ್ರಪ್ರ ಕವರೀಂದನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆತ್ತ.

“ಆ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗುಟ್ಟಾದ ವಿಷಯ ಇದೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಇಳಿಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕನೊಬ್ಬ ಬಂದು ನೀಂಕಿರ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಇದ್ದು ತಲುಪಿಸು. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತೆ, ನೀನು ಸಕಕಿರಂಡೇ ಹೋದೆ ನಾಯಿ ಪಾಡಾಗುತ್ತೆ! ಆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಸಿಂಗೆ ಬೇಕಾದವ್ಯಾಹಣ ಕೊಡಿಸಿನಿ. ರಾಜಕುಮಾರ ತರಹ ಇರ್ಹೋದೂ!”

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ತಾನು ವಿಷ ವರ್ತುಲದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹೆಂದರಿವಾಯಿತು. ಅದರೂ ಕೊನೆಯ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಳು.

“ನಂಗೆ ಹಣ ಬೇಡಾ. ಆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗೀನಿ. ಅವು ವಾಡಿದೆ ಸಾಕು!” ಕವರೆನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು.

“ಅದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟು. ಆ ಕವರೆನ್ನು ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಸೇಡಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೀಲಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದೂಯ್ಯಾತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಅದು

ಯೋಚನೆ ಪೂಡಿಸೋದು. ನೀನು ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತು ಇರ್ತಾರೆ. ಜಮ್ಮು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಅವನ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಾನಲ್ಲಿ ಬಲಗೈಯಾಗಿದ್ದೀ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ !”

ಅಪ್ಪು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕರಿಯ ಕಾರೀಂದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಹೀರಾಲಾಲ್‌ ಕ್ಯಾಬಿನಿಟ್. ಕಾಡು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಮಾಸುಗು ಬೆಳ್ಳಿಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾರಿನ ಡ್ರೆಪರ್ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆ ಕಾರಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಮುಂದೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕಾವ್ಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ. “ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಶರಿ !”

ಕಾರು ಚಲಿಸಿತು. ದ್ರೆಪರ್ ಕಾವ್ಯಾಗಿನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತ.

“ನನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ತಂಳಿಲಾಪ್ತಿ ?” ಕಾವ್ಯ ದ್ರೆಪರ್‌ನನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

“ಅದ್ದು ಮುಂದೆ ಬರೇ ಪೆಟ್ಟೊಲ್‌ ಬಂಕ್‌ನಿಂದ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗೋಣ” ಅವನ ದನಿ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಪರಿಚಯವಿಡ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕತ್ತಲಾಲ್ ಅವನ ಮುಖಭಾವ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ತಾನು ತನಗೆನ್ನಿಸಿರುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ತಲೈಪಾರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಡವೇರು !

“ದ್ರೆಪರ್. ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಮುಳವು ಸಿಕ್ಕುಲ್ಲ ತಾನೇ ?”

“ಅವರು ನವ್ವು ಹಿಂದೇನೇ ಬರ್ತು ಇದ್ದಾರೆ-ಪೆಟ್ಟೊಲ್‌ ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆಲ್ಲಿಂದ ಜೀವ್ವಲ್ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು ! ಜೀವು ನಿನ್ನ ಸಾವಾಸುಗಳೊಡನೆ ಕಾದಿರುತ್ತೇ !”

ಮತ್ತೆ ಅವನ ದನಿ ! ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವೆ ? ಕಾವ್ಯ ನೆನಪಿನಂಗಳ ಕೆದಕಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ನೆನಪು, ನೀನು ಯಾರು ?” ಎಂದು ಕೇಳಬಿಡುವ ಶರಕ ! ಆದರೆ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಡಿದು ಉಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಅಧ್ಯಾಗಂಟಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಹೇಳಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಟ್ಟೊಲ್‌ ಬಂಕೊಂಡು ಕಂಡಿತು. ಕಾಂನ ದ್ರೆಪರ್ ದೀಪ ನಂದಿಸಿ, ಹತ್ತುಗೆ, ಬಂದೆರಡು ಸಲಸಿಗ್ಗುಲ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿನ ಈಚೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಜೀವು ಹಡ್ಡಲ್ಪ್ರಿಟ್ ಹತ್ತಿಸಿ ನಂದಿಸಿತು.

ಕಾವ್ಯಾಗಿನ ದ್ರೆಪರ್ ಅವಸರಿದ. “ಬೇಗ ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳತುಕೋ !” ಕಾಂನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಕಾವ್ಯ ಇಂದು

ಒಡುವಾಗ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಾರಿಯೊಂದರ ಬೆಳಕು ದೈನನಿತ್ಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಿತು. ತಕ್ಷಣ ಶಾವ್ಯ ಅವನತ್ತೆ ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು.

“ನೀನು! ದೊರೆ!”

“ಹೌದು, ನಾನೇ! ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತೂ ಸಿಂಹದ್ದೆ ಜ್ಯೇಂಗೆ ಹೋಗ್ಗಿ!

ಜೀಪಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಇಳಿದು ಬಂದರು.

“ಆ ಹಕ್ಕೇನೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೇಕೂಂತಾ ಗೊತ್ತೆ ಲಾಪ್ಪ? ಕರೊಂಡೆಂಗಿ” ದೊರೆ ಹೇಳಿದ. ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ಇಬ್ಬ ದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಗ ಅವಳು ತಾನೇ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು.

“ಚೇಗೆ ನಿನ್ನ ದೈಸ್ ಬದಲಾಯಿಸು! ಆ ವಿಗ್ಗಿ ನಿನ್ನ ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತು ರಾಕಿ ನಿನ್ನ ಜೀನ್ಸ್ ಟಾಪ್, ರಾಕೋಂ. ಜೀವು ಸಿತ್ತೆಂಕ್ರಾಗೋಂಡಿ. ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇವೇ!” ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. “ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೊಂಡು ಟಾಚ್‌ಎ ಇದೆ ಅಲ್ಲೇ ಅದ್ದು ಹೀಳಕ್ಕಾಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ನೋ! ಯಾರಂಗೂ ಸುಳವು ಸಿಕ್ಕಬಾರು!”

ಶಾವ್ಯಾಗೆ ಚೀರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಬಂಧಂಬದದಿದರೆ ಇವರೆಲೂ ಸೇರಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯ ಪ್ರಾಣ ಮಾಡಬಿಡುವವರೇ! ದೊರೆ ಇವರೆಣಿದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿದಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಇವರೆಲೂ ಜಮ್ಮುಜ್ಜು ಗುಂಪಿನವರೇ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕುಡಿ ಅಪ್ಪೇ. ತಾನು ಯಾವ ಬಲೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟುರವರಿಗೆ ದೂರವಿದೆ ನೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದುಬಿದ್ದ ಉತ್ತರಾಯ್ತು! ಜೀಪಿನ ಹಿಂಬಾಗಿಲು ಮುಜ್ಜುವಾಗ ದೊರೆ ಶಾರಿಸಿಂದಿಲಿದ್ದು ಬಂಕಿನ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾರ್ಯಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಜೀವ್ ಮುಂದೆ ಜರಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡಿ ಸಿಟಿನ ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿದ ಟಾಚ್‌ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಇಟಕೆ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಜೀನ್ಸ್ ಬಿಳಿಯ ಟಾಪ್ ಸಿಟಿನ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ಯಾರೋ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲೂ ಅವಾರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹಣಿಗಿಡ್ಡಾರೆಂದು ಅರಿವಾಯ್ತು. ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸಿ, ಬಿಳಿಯ ಟಾಪ್ ಧರಿಸುವಾಗ ಬ್ರಾಡ್ಲೆನ್ ಕವರನ್ನು ಜೀನ್ಸ್‌ನ ಜೀಬಿಗೆ ಸೇರಿದಳು. ತಲೆಯ ವಿಗ್ಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಜೀಪಿನ ಸಿಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿವಳು.

ಮುಂದಿನ ಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ದೈಸ್‌ವರ್ ಜೋತಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತನಗೆ ಸಭ್ಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣವೆಲೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಾನು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಟಾಚ್‌ನನ್ನು

ಸೂರ್ಯಕೇಣ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಗ ಅದು ಲಾಕ್ ಉಗರುವುದು ಶಂಕಿತ. ಅವಳ ಕಿಟ್ಟಬ್ಬಿಗೂ ಬೀಗ ಬಿಡಿತ್ತು. ಅವಳು ಮುಂದಿನ ಸೇಟಿಗೂ-ಹಿಂದಿಗೂ ಮಧ್ಯ ಇದ ಗಾಜನ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದು. ಧಾಂಡಿಗನೂಬುತ್ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಗಾಜನೆ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಜಲಿತ ತೆಗೆಯುವ ಎತ್ತ ಕೇಳಿ.

“ನಿನದು?”

“ನನ್ನ ಸೂರ್ಯದ್ದಾಸು, ಬೀಗ ಇಂತಹ. ಉತ್ತರ ಈಗಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕು!”

“ಯಾಕ? ಸಿಂಗ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಈಗಿನ ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ ಬಾಸ ಹತ್ತು ಇದ್ದ!”

“ನನ್ನ ಪಸು, ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ! ಉತ್ತರಕ್ಕೆ....”

ಕಾವ್ಯ ಮಾತನಾಡುವ ಮುನ್ನನೇ ವರಣನೆಯ ಧಾಂಡಿಗ ಜೀವಿನ ಬ್ಯಾಕ್ ಬೋಡ್ರ್ ತೆಗೆದು ಟಾಚ್‌ ಬಿಟ್ಟು ತೊರೆದ.

“ನೋಡು ನಿನ್ನ ದುಡು-ಪಸು ಎಂಬ ಇಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಳ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ತಿದನ್ನು ನಿನ್ನ ಕ್ಕುಗೆ ಕೊಡ ವುದು.”

“ತನ್ನ ಬಹಕ ತರಲೇ ಹುಡ್ಡಿ. ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯ ನಮಗೆ ತೊಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕವ್ಯ. ಬಾಯಿ ಮುಳ್ಳಿಸಿ ಬಿಡು” ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಧಾಂಡಿಗ ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಟ್ಟಿದ.

ಜೀವು ಗಕ್ಕನೇ ಸಿಂತತು. ಮುಂದಿನ ಸೇಟಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಇಲ್ಲದು ಹಿಂದಿನ ಸೇಟಿನ ಬಾಗಿಲು ಬಿಡಿದರು.

“ಬೀಗ ತೆಗೇ ಬಾಗು!”

ಕಾವ್ಯ ಒಳಗನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನು ತೊಂದೆ ಮಾತ್ತೋಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಸದ್ರಿಶುತ್ತೇನೇ!”

“ಹಾಗಾದ್ದೆ ನಾವು ಕೊಡೋಣ್ಣ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೇ ಕುಡಿಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದೆ ಜಿವ್ರಾನ ಬಾಗಿಲೆಲ್ಲ ಲಾಕ್ ನಾಡಿ ಪೆಟ್ಟೋಲ್ಲ ಸುರಿದು ಹತ್ತಿಸಿ ಬಿಡ್ಡೀನಿ!”

ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಡುವವರೇ ಎನಿಸಿತು. “ಆಗಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿತ್ತೇನೆ!” ಶಿಂಧಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ, “ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀನು ಹೆಡರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಅವಾಯ ಎದುರಾದಾಗ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಬಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಲೆ ಗಟ್ಟಿಗಿದೆಯಿಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಬಾರದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಡಾಲಿ, ಅವಾಯ ಬಂದಾಗ ತೆಗ್ಗಿಬಿಡು,

ಎಮರಿಲು ಹೋಗಬೇಡು !” ಹೋಗಿದರೂ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು! ಧಾಂಡಿಗಿಂಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

“ಖಾದಿರ್, ಬಾಟಿಲು ತತ್ತ್ವ !” ದೈವರ್ ಗೇಳಿದ. ದೈವರ್ ನೀರಿಷ್ಟ ಬಾಟಿಲೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ. ಜೆಬಿಸಿಂದ ಎಡು ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಗಿತ್ತ ಒಬ್ಬ ಧಾಂಡಿಗನಾದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಾಟಿಲು ಹಿಡಿದ. “ಹುಂ, ನುಂಗು”.

ಕಾವ್ಯ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಟಾಚೆನ ಬೀಳಕಲ್ಲಿ ಶಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಏನಿರಬಹಃದಿದು?

“ನುಂಗು ಬೇಗ, ಹಿಂಡೇನೇ ಸ್ತೋಲಿಸ್ ಇವ್ರಾ ಬರಾತ್ ಇದೆ” ಅವಳು ನುಂಗುವ ಮುನ್ನ ವೇ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಲವಂತ ವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿ ಆದರೊಳ್ಳಿ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ತುರುಕ್ಕಿದ. ಮತ್ತೊಂೆ ಬಾಯಿಗೆ ಸೇರು ಸುರಿದು ಮೂಗು ಹಿಡಿದ “ನುಂಗು ಇಲ್ಲಿದ್ದರ ನಿನ್ನ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಿಂತಾ ಗೊತ್ತು? ಕಾಂಚನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ!”

ಕಾವ್ಯ ನುಂಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಬರಿಟಾಗಿ ಗೀಟಿನ ಮೇಲೆ ತಲ್ಲಿ ಟಾಚೆನ್ನು ಕ್ರಿಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಮುಂದಿನ ಗೀಟಿಗೆ ನಡೆದ. “ಕಣ್ಣ ಸೇನು ಅಲ್ಲೇ ಹಿಂಡೇ ಅವಳ ಜೊತೆಲೇ ಕೂತ್ತೋ!”

ಕಾವ್ಯಳ ತಲೆ ಧಿಂ ಎಂದಿತು. ಕಣ್ಣಾಗಳು ಶಿರುಗಲಾರಂಬಿಸಿತು. ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಅಸಂಭವ ವಾಗಿ ಗೊಣಿದಳು. ಅವಳ ಪ್ರತಿಂಬಿ ಏನೋ ಬೇಜ್ಜಿಗೆ, ಸುಖಿಕರವಾದ ಅಸುಭವವಾಗಿ ತಾನು ಮೋಡೆದವಂತೆ ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಆಸುಭವವಾಯ್ತು. ಗೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಮೈಚಾಚಿ ಮುಳಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಕಣ್ಣಾ ಬಿಡಲೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಯಾರೋ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಡಿದಂತಾಗಿ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಾ ತೆರೆದಳು. ದೈವರ್ ಖಾದರ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಾಜಿನ ಲೋಟಿ ತುಂಬಾ ಚಹ್ಯಾ ಹಿಡಿದು ಸಂತಿದ್ದು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಡೆದಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸಾಯಂ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕೆಂತ ಫೋರನಾಗಿ ಕಂಡ. ಬರಿಟಾದ ಕುರುಚಲು ಗಡ - ವಿಾಸೆ, ತುಂಬಿಗಳನ್ನು ವಿಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಬಾಟಹಲ್ಲಾಗಳು, ಪ್ರೋದೆ ಹುಬ್ಬಿನ ಕೆಳಗಿದ ಕೆಂಗಳ್ಳಾಗಳು, ಹಣೆಯಿಂದ ಎಡಗಣ್ಣಿನವರಿಗಿದ ಶಿವಿತದ ಗಾಯ! ಕತ್ತಿಸಲ್ಪಿದ್ದ ಹುಲಿಯಂಗುರಿನ ತಾಯಿತೆ. ಬರಿಯ ಸೆಟ್ ಬಸಿಯನ್”

ಹಾಕಿ ಲುಂಗಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಅವನು ಸೊಂಬತ್ಕೆ ಚೆಲ್ಪು ಬಿಗಿದ್ದು ಅದರಿಂದ ಚಾಕು, ಪಿಸೂ ಲು ಶೈಗಾಡುತ್ತಿತು..

“బయ్య” సాలీ కూడి తొగించి నిద్ద ఎవ్వు హేత్తు వాడోదు? లారి బరుత్తె—ఆద్యత్తి హత్తి హేగు కు సెను!”

మంపంన్నా మాసిరల్లు ముఖి, బాయి తోళీయదే చూ
కుడియువదు కేగే?

“સેરા....”

ఆవను ముందుగడి సిపిసింద బాటలొందు తెగేదుచోట్ట..
 “ఇప్పే ఇర్మోదు. తొళేయక్కు అప్పే, కుడియోక్కు అప్ప”.
 రావ్య డాదు హిడిసిరినల్ల ముఖ తొళేదు, ఇన్నోందు హిడి సిరినల్ల
 బాయి ముక్కలిసి, జకా శుడిడళు. అవళిగే జకా అవ్యతదంతిత్త.
 రాశియెల్ల ప్రయాణ, కసివు బాయారికయ్యిల్లదే మాడిద ప్రయాణ,
 మాదక మాత్రియ సేవనేయింద ఒణగిద్ద గంటలు నాలిగెయల్ల బసి
 జక కరించాగ మరు జీవ బంచంతాయితు. ఇబ్బరు ధాండిగరు
 కాణల్లిల్ల. యాలియాద జకాద లోటి ఖావరోన క్షేగే కొడుత్తు
 ఉల్లిడ్చు.

“ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿದು ಹೊರಿಗೆ ಹೋಗೀಕು !”

ఆవను అవశన్న కళ్లు కీరదు మాడ సోడిచ. “ఆట—గేట్ కప్పదోళ్లే నాను సుమ్మసిరోట్ల బెల్పు భజుక్కోతెని. అట్లే ఆ వోడు హిందే ఎలా మగిస్తేందు బా. ఇన్న ఆధ్ గుచ్ఛి ఆద్ జేవె టుర్ఫిక్ తుదు ఆగోగుతే! నమ్మ లారిసొ బరుతే! పీర రూపా!”

ಕಾವ್ಯ ಚಿಪಿಸಿದ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯಾಸವೇ ಆಯಿತು. ಕಾಲು ಗಳನ್ನು ಕಡಗಿಳಿಬಟ್ಟು ಜೊಮ್ಮು ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರೈಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಇಂದಿಗೆ ಶ್ವಾಸದ್ವಾಗಿ ಗುಡುಗಿದ.

“కగ్గి ఆట బిట్టేయేనే సాలి! కొం, కోగు-బేగ ఎలా వుగిస్తోడు బా-కల్పి బైంబాయి సేరించెర్కు తడ్డొండిర్క బీకు.”

“ಒಹಿದೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೀ ಹಗುರ

ವಾದಂತಾಯಿತು. ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು. ಖಾದರ್ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿ ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡೆ.

೨೮

ಇಹದಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿ ಶಕ್ತಿ !

“ಆಗೇ ಲಾರಿಗಳು ಬರ್ತು ಇವೇ...ನಮ್ಮ ರೈಕ್ ಮಾನ್ ವೇಣಿಬಾರ್ ಟ್ರೈನ್‌ಪ್ರೈಂಟ್‌ ಬರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲೂ ದೇಹ ಮಾಡ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಪಡು-ದುದು ತೋಗೋ!” ಖಾದರ್ ಅವರು ಕ್ಷಗಿ ಪಸಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ಪಾರ್ ತೇರ್ದಾಗ ತಾನೆಣಿದ್ದ ಕ್ಷಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಲಾರಿಗಳು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದವು. ಯಾವ ಲಾರಿಯೂ ಜೀಪಿನತ್ತು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಬಡ್ಡಿ ಮಗಂದು. ಎಲ್ಲ ನಮ್ಮುದು ಬರಿಲ್ಲ!” ಖಾದರ್ ತೋಪ್ಪನೇ ಸೆಲಕ್ಕುಗಿಡ.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಲಾರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಂಡಿತು.

“ಎಯ್ ಎಳು ಅಲ್ಲಂದ, ಲಾರಿ ಬಂಧು ಹತ್ತು!” ಖಾದರ್ ಬರಬಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಇನ್ನು ಜೀಪಿನಿಂಷ ಎಳೆದು ಹಾಕಿದ. ಲಾರಿ ಜೀಪಿನ ಒಳ ಬಂದಾಗ ಸಿಂಹಿತ್ತು.

“ಮಾಲ್ಯ ಬೆಣಬಾಯಿಗೆ ತಲುಪಿಸ್ತೇಕೂ. ಡಾದರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾನ್ ಗಾಡ್ ಬಂದಿರುತ್ತೆ, ಅದರ ಹತ್ತ ನಿಲಿಸ್ತೇಕೂ. ಲಗೇಜು ತೋಗೋ!” ಖಾದರ್ ಲಾರಿಯ ದ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯ ಕಿಟ್‌ಬಂಗ್‌ಗ್, ಸೂಬ್ರ್‌ಕೇಸ್‌ಎಂಟ್.

“ತೋಗೋ, ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಬಾಸ್ ದುಡು ಆಡ್ಯಾನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!” ಒಂದು ಕವಡನ್ನು ಕೃಗಿತ್ತ. ದ್ರೈವರ್ ಅದನ್ನು ಇಷಡೆ ಜೀಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿತ್ತ. ಲಾರಿಯಲ್ಲದ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಕರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಕೇನರ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೇಕಾಸಿಕ್. ಅವರ ಜೊತೆ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು? ತಾನು ಯಾವ ಫ್ರಾಂಡಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೇ ತಿಳಿಯದು.

“ನಂದೋತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಿ, ಜಬರ್ ಇಬ್ಲೂ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದರು ನೀವು ಈ ಮಾಲ್ಯ ಹುವಾರಾಗಿ ತಲಪಿಸ್ತೇಕೂ! ಲಾಡಿ ಬಹಳ ಅಷ್ಟ ಆಡೊ ಇಂ! ” ಖಾದರ್ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯಾನ್ನು ಅನಾಮತ್ತು ಎತ್ತಿ ಲಾರಿಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಕಚ್ಚು ಹತ್ತಿಯ ಮೂರಿಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ್ದ ಆ ಶಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹುಡುಗಿ ಪರ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೇ?

ಖಾದರ್ ಲಾರಿಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿತ್ತಲೇ ಲಾರಿ ಹೊರಟಿತು. ಮುಂಟಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಾಗಿಗೆ ಮುಂಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವರ ಮಾತೃಕತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಬಾಸ್ ಈಚ್ಚೆಗೆ ಬಂದು ತರಹಾ ಆಗೋದ್ದು-ಚಿಕ್ಕೆ ಬಾಸ್ ತುಂಬೂ ಜೋರು ಜಾಸ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಬಾಟ್ಟು, ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದ ಆಯ್ದು, ಇನ್ನೇ ಸೂ ಬೇಡಾ!”

“ನೀನು ಹಾಗೆ ತಿಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿರ್ಯಾ. ಈಗ ರಾಜಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಘಾರಿನ್ ಮಾಲು ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕಿಂದ ರಥ್ವಾಗುತ್ತೆ! ಬಾಸ್‌ದು ಜ್ಞಿಟ್ಟೇ ಬುಲ್ಲೆ! ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಹಂಗಿದಾರೆ ಆಪ್ತೆ!”

“ಕೇಳಿದ್ದು ಬೆಂಗ್ಲಾರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಶಾಸ್ವರೀನ್ನಾನಲ್ಲಿ ವಿಜೆನ್ನೀ ಕಡೆಯವರೆ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಆಗಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಕೊತ್ತಿತ್ತಾ ಇತ್ತರ್ವಂತೆ. ಆ ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ ಬಲೀ ಬುದ್ಧಿ, ಆ ಮುಸಿಸತ್ತಿ ಇವರ ಕರ್ಮಿವನ್ನ ತೊಗೊತ್ತಾನೆ. ಆವನ ಎಲೆಕ್ಸುನ್‌ಗೆ ಇವೇ ಆಲ್ಟ್ ಫಂಡ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಆ ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ ಹ್ಯಾಲಿಸ್ ಆಫ್ಸಿಸರ್ ಅದ್ವಾರ್ಪ್ಲೋ ಇನ್ನಾ ಅವು ಮುಗಿಸಿಟ್ಟುಂತೆ! ಬಾಡಿನ್ನು ರೈಲ್ವೇ ಟರ್ಮಿನ್ ಹತ್ತು ಎಸೆದ್ದುತೆ! ಆವರ ಜೋತೆ ಇದ್ದ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಹೂಡೆದು ಹಾಕಿ ಗೋರಿಹ್ಲ್ಯೂ ಹತ್ತು ಹೂತಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ!”

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗ ಎದೆ ಜಿಲ್ ಎಂದಿತು. ಗಿನ್ನಾ ರವರ ಕೊಲೆ ಆಗದೆ. ಇನ್ನುಬ್ಬರು ವೇದಗಳನ್ನು ಹೂಡೆದು ಹಾಕಿದಾರೆ. “ಅದ್ವಾರಂಗೇ ಕ್ಯಾಬರೆ ಸರ್ಕಾರಿಯಂತೆ ದಿಲ್ ಕುಶ್ ಮಾಲಂತೆ ಸಿಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಅವು ನೇವೆದ್ದೆ ಆಗೇ ಇಂತೆ! ಹೊಡೆಲ ತಂಗ್ನು ಮಾಲು ಕಳಿಸಿದ್ದ ಈಗ ಹೂಡೆದು ಬೇಕು. ಗರಂ-ಗರಂ ಆಗ್ರಹಿಕೊಂಡ್ರಂತೆ.” ಕಾವ್ಯ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದಳು.

“ಜಮ್ಮು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕ್ಕಳ್ಳೆ ಇದಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಷೂತ್ರ ಅಗಿರೋದು. ಆ ಬಡ್ಡಿನುಗ ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಮಾಲನ್ನು ಎಲ್ಲೀಗೇ ಬಚ್ಚಪಟ್ಟಾನೆ ಅಂತ ಚಾಸ್‌ಗ ಸಂಶಯ ಇದೆ. ಆನ್ನು ಹೆಂಡ್ರಿನ್‌ನೂ ಕ್ಷಾಬರೀಲಿವಲ್‌ಲ್ಯಾ! ಆವಳ ಪ್ರಯಕರ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಆಫೀಸರಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಆವ್ಯಾ-ಆವನ್ನು ತಳಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆವ್ಯಾಂಡಾನೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಷಿದಿನ್ನೇಕೂಂತ ಚೆಕ್ಕಬಾಸ್ ವಾನ್‌ ಮಾಡಿದಾರೆ!”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಬೆದರಿದಳು. ತನ್ನಿಂದಾಗಿ ಗಿನಾರವರ ಕೊಲೆ! ತಾನೇ ಆವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಳಿದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಬಲದೇವಾಗೆ ತಿಳಿಸಿಟ್ಟರೆ! ಅದಕ್ಕಾಯೇ ಏನೂ ಬಲದೇವಾ, ಸೇನಾ, ಮತ್ತು ಶರುಹೋಟ್ಟೆಲ್ ರೂಮುಗಳನ್ನು ತಲಾವ್ ಮಾಡಲು ಒಂದಿದ್ದು. ತನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಬಡುಕು ಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಂದ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಬಲದೇವಾನ ಆಸರೆಯಲ್ಲೇ ಇದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತರೆಲ್ಲ! ಆವಳು ಯಂಚೆಸುತ್ತರುವಂತೆಯೇ ಆವರ ಮಾತ್ರ ಕೀವಿಗ್ರಹಣಿತು. “ಗಿನಾನ್ನು ಮುಗಿಸು ಸಾಲದಪ್ಪಾ, ದೂಡೆ ತಿಮಾಂಗಲಾನಾ ಗಾಂ ಹಾಕಿ ಹಿಡು ಮುಗಿಸೇಕು. ಆ ಬಡ್ಡಿನುಗ ಬಲದೇವಾಗೆ ನಮ್ಮು ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾ! ಆವ್ಯಾಂಡಾನೆ ಆಲ್ಯಾ ಜಿವ್ತ ಇಕ್ಕೆ ಬದ್ದಿದ್ದು. ನಮ್ಮು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರ್ನೇರೆಲ್ಲ ಮುಗಿಬಡಬೇಕು ಅನ್ನೂ ಇದೇ ಅಲ್ಯಾ ನಮ್ಮು ಬಾಸ್‌ನ ಪಡಿಯಾ!”

ಇವರು ಬಲದೇವಾನನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನನ್ನು ಇವರು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗೆತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದರೆ ಬಲದೇವಾ ಖಿಂಡಿತ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಒಡಿಕೂಡಿನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಆವನು ಹತಾಹನಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಾಲ ಸುಮ್ಮನಿರಬಹುದು. ತಾನು ಮಾಡಿ ತಪ್ಪನ್ನು ತಾನೇ ಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಲದೇವಾನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲೇಬೇಕು!

ಕಾವ್ಯ ಹಿಂದಕ್ಕಾರಿ ಯೋಚಿಸತ್ತೆದಾಗಿದ್ದು. ಕುಳಿತ ಜಾಗದ ಇಕ್ಕಟ್ಟು, ಲಾರಿಯ ಕುಲುಕಾಟಿಂದ ಮೈ ಕೈ ಜಜ್ಜಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಡಾಭಾ ಹತ್ತಿರ ಲಾರಿ ನಿಂತಾಗ ಆವಳು ಇಣಿಕೆ ನೋಡಿದಳು. ಇಲ್ಲ ತಾನು ಇಳಿದು ಮೈಕೆ ನೋಪ್ಪ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತರೆ ಜೋಮು ಹಿಡಿದ ಕಾಲುಗಳು ಸಂಹೋಗಬಹುದು. ಮುಂದೆ ದ್ರೃವರ್ಣನ ಬಕ್ಕ ದಲ್ಲಿದ್ದ ವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಆವಳತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಗಿದ.

“ಫೂತ್ ಸಾಲಿ, ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿರುಯಾ? ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಂದ ಇದಾನಾ? ಸುನ್ನೆ ಕೂತ ಜಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಕೂಡೆನ್ನೇ. ನಿನ್ನಾಟ ತೊರ್ಪಿಕ್ಕೆನ್ನೇ ನಾವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹರಿದು ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಕಾಲು ಮಡಿಸಲು ಯಶ್ಚಿಸಿ ಮುಖ ನೋವಿನಿಂದ ಹಿಂಡಿದ್ದು. “ವರದೂ ಕಾಲೂ ಜೋವು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಒಂದಷ್ಟು ಹೂತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಕ ಡಾಭಾದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ. ನಾನ್ನರೂ ಏನೂ ಹೇಳೋಳ್ಳಿ!”

“ಮುಂಚ್ಚೇ ಲೌಡಿ ಬಾಯಿನ್ನು....ನಿನ್ನಂತಹ ಬೆರ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಾಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಾರಿರಾರು ನೋಡಿ. ಎಂ! ಲೋ ಜಾನಿ, ಅವಳ ಕೈ-ಕಾಲು ಚಟ್ಟಿ ರಾಕೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ ತುರ್ನು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಬಡ್ಡೆಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲ ಹಾಳು!”

ಜಾನಿ ಕಂಗಳ್ಳಾಃ ಬಿಡುತ್ತಾ, ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಲಾರಿಯ ಹಿಂಭಾಗ ದಿಂದ ಹತ್ತಿ ಅವಳತ್ತ ಬಂದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗ ಕೊಳಕು ತ್ರಂಡು ಬಟ್ಟಿಯಿತ್ತು. ಸದ್ದಿಳಿದೇ ನಗುತ್ತಾ ಅವಳು ಕಿರಿಜಲು ತೆರಿದ ಬಾಯಿಗೆ ಒಟ್ಟಿ ತುರ್ಕಿದ. ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗ ದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ. ಅವಳು ಕೊಸರಾದಿದಾಗ ಅವಳ ದೇಹದ ಉಬ್ಬ - ತಗ್ಗಿಗಳನ್ನೇ ಹಸಿದ ಶಣ್ಣಾಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ. ಮುಂದ ಬಾಗಿ ಅವಳ ಮೈಸವರಲು ಮುಂದಾದ. ಅವನನ್ನು ಹೈವರ್ ಗದರಿದ.

“ಹಾರಾ, ಅವಳು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ವಂಟ್ಟಿಯಾ! ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವು ಬಾಸ್ ಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಎಂಡಲು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಜೋಗುತ್ತೆ. ಅಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಆ ಕತ್ತಲು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯ್ಚೇಗುತ್ತೆ. ಹಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲಿ ಇಂದ ಹೋಗುತ್ತೇನ್ನೇ, ಬಾಸ್ ಉಟ್ಟ ಮಾಡಿದ ಎಂಡಲು ಎಲೆ ಬಿಸಾಕ್ತಾರಲ್ಲ, ಆಗ ನಾವೇ ಅಲ್ಲವು ನೆಕ್ಕೊಡು!” ಕಟ್ಟಿದಾಗಿ ನಕ್ಕೆ.

ತನಗಾದ ಸಿರಾಸೆಯಿಂದ ಜಾನಿ ಅವಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ತೆಗ್ಗಿದ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಬ್ಯಾಟಿಂಗೆ ಅವಳ ಹಿಂದಲೇ ತಗ್ಗಿಲಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರಿಜಲೂ ಆಗದೇ ಮುಖ ಹಿಂಡಿದ್ದು. ತೆಯಾಲ್ಲ ಅಗ್ಗಿ ಸೊಂಟಿ ವಾದಂತಾಯಿತು. ಶಣ್ಣಾಗಳ ಮುಂದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ನಕ್ಕತ್ರಗಳು ಬಟ್ಟಿಗೇ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ಹಾಗೇಯೇ ಒರಗಿದ್ದು. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಲೇ.

ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರೆರಚಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಯಾರೋ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರು. ಕೈಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟಿನ್ನು ಯಾರೋ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ್ದಿರು.

“ಲೇ ಚೇನಾಲೆ, ಏಳು-ಮಕ್ಕಿ ಬರ್ತು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದೆನೇ ಕೂಡ್ಲೋ ಬಾ” ದವಡಿಗಳು ಖಾದಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲು ರ್ಯಾಗಳು ಮರಗಳ್ಯಾದಂತಾಗಿದ್ದವು. ಹಿಂದಲೇ ನೋರುತ್ತತ್ತು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಎರಡಿದುದು ಸೀರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಿಯಂದು ಆಗಲೇ ತಿಳಿದದ್ದು. ಅವಳ ಕೃತ್ಯನ್ನು ಒರಬಾಗಿ ಹುಡಿದು ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಿ ಅವಳ ಸಿತ್ತ ಕಂಡು ವಿಕಟವಾಗಿ ನೆಕ್ಕು.

“ಮುಂದೆ ಬಾ ನಮ್ಮೆ ಕೂಡ್ಲೋ ಸಿನ್ನೆ ಹೇಳಿಯಾದ್ದರೆ ನಮಗೆ ತಗಲಲಿ!” ಮೈಯ್ಯಾಲ್ಲಾ ಜಚ್ಚಿದಂತಾಗಿ ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಪನ್ನ ಮಾಡಲಾ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುಳಿದಿರಲ್ಲಿ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಲಾರಿಯಿಂದಿಳಿದು ಮಂದ ದ್ರೈವರ್ ಸೋಂದಿಗಿದ ಇಬ್ಬರ ಕಾಲ ಬಳ ಕುಳತಕು. ಜಾನಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಸೆದೆ.

“ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಜಪಾತಿ ಸಾಗು ಇದೆ ತಿನ್ನು!”

ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜಪಾತಿ ಮುರಿದು ತಿನ್ನಲೂ ಅಗರಿಲ್ಲ.

“ಇವ್ವು ಥಂಥ್ರಾ ಮಾಡಬಟ್ಟಿ, ಬಾಸ್ ಸಮ್ಮಾನ್ ಒಡಿತ್ತಾರೆ ಲೋ ಜಾನೀ ಅವಲ್ಲಿ ಜಪಾತಿ ಮುರಿದುಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ನೇತು ಹಾಕಿರೋ ಫಾಲ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಜರಾ ಇದೆ ಬಗ್ಗಿ ಹಿಕ್ಕಿದು ಮುಂದೆ ಆ ಬ್ರಿಡ್‌ ಒಡುತ್ತಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿ, ಅವಳು ಸೀರಿನ ಹತ್ತೆ ಕರೆತ್ತಿಂಡು ಹೇಗೆಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನ್ನೇ: ಇಕ್ಕೆ ನೋಗಿ ಬರಿ, ಸೂಂಟಿಕ್ಕೆ ಖೀರಾದ್ದೆ ಸ್ನೇಹಾನ್ ರೋಪ್ ರೋರು ತಪ್ಪಿಸ್ತೋಂಡು ಹೊಡಿದಾಳು!”

ಆಕ್ಷಾಂಡಲ್ಲಾ ಜಾನಿ ಜಪಾತಿ ಜೂರು ಮಾಡಿ, ಸಾಗುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಒರಬಾಗಿ ಹುಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಗಬಗಬನೇ ಕಿಂದ ಕಾವ್ಯಾಳಿ ಅವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಂದಿಸಿದಳು. ಗಬಗಬನೇ ನಾಲ್ಕು ಜಪಾತಿ ಸಂಂಗಂದು ಲೋಟಿ ಬಸಿ ಜರು ಕುಡಿದ ಹೇಳಿಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂಡಂತಾಯಿತು. ಜಾನಿಯ ಕೃತ್ಯಿಂದ ಎಡನೇ ಕಕ್ಕು ಜರು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಗಳಿಗಳನೇ ಅಶ್ವಾಭಟ್ಟುಳು. ವೂರು ಜನರೂ ಮುಖ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಭಯಾಗ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಬಂಣ ತೀರಿಸಲಾರೆ!”

“ಸೂಡಿದರ್ಘ್ಯ ಜಾನಿ, ಒಂದಿವ್ವು ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪ ಬದ್ದಿಕೊ. ಹೋಕು ಹೆಚ್ಚಾ ಜನ್ಮ, ಮೈಮುಚ್ಚುಕ್ಕೂ ಗೇಣ ಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಏನೆನ್ನ ಅಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಣೆ!” ದ್ರೈವರ್ ಹೇಳಿದ.

ಅವಳ ಕಣ್ಣೆ ರೀತು ಕಂಡು ಕೊಂಡೆ ನೇತ್ತಿಗಾದ ಜಾನಿ ತನ್ನ ಜರ್ಕಿನನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ. “ಇನ್ನು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ದೀಕೂ. ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಮುಂದುರೋಂದು ವಾಲ್ಯೂ..”

ಈವ್ಯಾಳಿಗೆ ಅಪ್ಪೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿದುದರಿಂದ ಆಗಲೇ ತೂಕಡಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಜಾನಿ ಡ್ಯೂಶ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸಿಂದ ಬಾಟಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗಂಟೆಲಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡೆ. ಅವನನ್ನೇ ಸೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಈವ್ಯಾಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ವಯ್ಸಾಲಿ ಇದ್ದ ರುಚಿ ನಿಂಗೊತ್ತಿರ್ವೀಕಲಾಪ್? ಒಂದು ಗುಟುಕು ತೊಗೋ ಬೇಕಾದ್ದೇ!” ಬಾಟಲನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಈವ್ಯಾಳ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡಳು. ಸಾಲಿಗೆ, ಗಂಟೆಲಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಟಿಸಿಯಾಗಿ ಅದು ಹರಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಯೆಸಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಗುಟುಕು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡಳು.

“ಅರೇ ಸಾಲಿ, ಪರಾತ್ಮಿಗ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫೆರ್ ಕುಡಿತೀಯಾ ನಮ್ಮ ಮಿಗ್ನ್ಸ್!” ಮುಂದನೇ ಗುಟುಕು ಕುಡಿದಾಗ ಜಾಸ್ತಿ ಅವಳ ಕ್ರೀಯೆಂದ ಬಾಟಲನ್ನು ಕಿರ್ತುಕೊಂಡೆ. “ಸಾಕು! ಮೊದೇ ತಳ್ಳಾಗಾಗಿದ್ದೀ. ಇದ್ದ ಕಾಡು ಗೊಟ್ಟಿಂದ ಅಂದಿಟ್ಟೀಯಾ, ಸಿಗರೆಟ್ ಬೆರಾ?!” ಸಿಗರೆಟ್ನ ಪ್ರಯೋಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಸಿಗರೆಟ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟು.

ಈವ್ಯಾಳಿಗೆ ದಂ ಎಳಿದಾಗ ಏನೋ ಅಶೀವ ಸಂತಕವಾದಂತಾಯಿತು. ತಾನು ಹೀಗೆ ಕುಡಿದು, ಸಿಗರೆಟ್ ಸೇದಿ ಎನ್ನು ದಿನಗಳಾಗಿಹೊಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾದೇ ತಾನು ಅರೇ ಸತ್ತಂತಾಗಿದ್ದೀ! ಸಿಗರೆಟ್ನ ಜೊಗೆಯುಗ್ಗೆತ್ತು ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಗಿದಳು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಯಾಗಿ, ಸೊನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹಗುರವಾದಂತಾಯಿತು.

“ವಯ್ಸ್, ಯಾಕೇ ಈ ಕಸುಬಿಗಳ್? ಸೋಂಡ್ ಹೆಕ್ಟ್ ತೆಂದಾಗಿದ್ದೀ! ಯಾರಾಂದೂ ಮಾಡ್ದಿಯಾಗಿ ನಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ದುಂಡಿರಾದು ಬಿಟ್ಟು ಇದೆಲ್ಲಿ ಗಾಳಿರ! ಹಂಗೆ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ ಬಿಡ್ಡುಂಡು!”

ಈವ್ಯಾಳ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಿಗರೆಟ್ನ ಹೊಗೆಯುಗ್ಗೆಳಿದಳು. ಒಹುಕಾ ಇವರಿಗೆ ತಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಾರದು.

“ನೀವು ಬಾಸ್ ನ ಕ್ಯಾಗೆ ಸಿಕ್ರೆ ಅಯ್ಯಾ. ಅಮೇಲೆ ಮಾಡ್ದುಂಡು ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ದುಂಗೇ ಇದೆ” ಜಾನಿ ನಕ್ಕು.

“ನಂಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿದೆ! ಜಮಿತ್ತು ಪೂರೀಸ್” ಕಕ್ಷದೀಲಿದ್ದಾನೆ”
ಮೇಲ್ಲನೆ ಸುಧಿದಾಗ ಜಾನಿ ಬೆಚ್ಚಿದ.

“ನಿನೆ ಜವಿತ್ತು ಹೆಂಡಿನಾ? ನಿನೇ ಅಲ್ಲಾ ಅವೈ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲ ಆ
ಬದ್ದಾಕ್ಕಾ ಪೂರೀಸ್” ಆಫಿಷರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ಮುಗಿಷ್ಟಿದ್ದೇ ಅವೈ
ಜನ್ಮಾಗಿರೇಂದೂ! ಅದ್ದೇನಾ ಬಾಸ್ ನಿನ್ನ ದೇಗಾಡೂ ಹಿಡೆಂಬೇಕೂಂತೆ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು! ನಾನು ನಿನಾಗ್ಯರೋ ಶ್ರಾಬರೇ ದ್ರಾಸ್ನಾರ್ ಸೋಹೆ
ಜೊತೆಗೆ ಕುಣಿಯೋಳೂ ಅದ್ವ್ಯಾಂಡಿದ್ದೇ! ಬಾಸ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತು
ನಿನಾಗ್ಯರೂಂತಾ?”

ಉವ್ವೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿರಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ನಿದ್ರೆಯ ವೋಡಿಯಲ್ಲ
ಸೂತೆ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೆಂಡಿದಳು.

“ಜಮಿತ್ತು ಇವ್ವು ಯಾಕೋ ಕಟ್ಟಿಂಡ? ” ಜಾನಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವನನ್ನು
ಕೇಳಿದ

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಶಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಜಮಿತ್ತು ಯಾರ್ಕೂ ಗಂಟು ರಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಉದಯ್ಯೋಗ ಪಡ್ಡಿ ಇರ್ತಾನೆ. ಏವನು
ಸ್ಕೃಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಖಳ ಅಲ್ಲಾ? ಜಮಿತ್ತು ಯಾವುತ್ತಿದ್ದೂ ಸ್ಕೃಂಗ್‌ನಲ್ಲ
ಸಿಕ್ಕಿಕಾಕ್ಕಾಂಡಿದ್ದಾನಾ? ಹೆಂಡಿಗೆ ಚೂರಿ ಕಾಕ್ಕಾಕ್ಕು ಹೂಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿ
ಅಪ್ಪು. ಅದೂ, ಅವಳಾಗ್ಯರೋ ಒಂದು ನೋಡಿ ಬಡ್ಡಿಂಡಂತೆಲ್ಲ!
ಅವಳ್ಳಿ ಜೋಸ್‌ಫ್ ಮುಗಿಷ್ಟಿಲ್ಲ! ಇವ್ವು-ಜಮಿತ್ತು ಪಣ್ಣಿ ಸೇಂ
ದೇಕಾಡಪ್ಪು ವಾಡಿಂಡಿರ್ಬೇಕು!”

ಜಾನಿ ಅವಳ ಸಾಮಾನೆಲೂ ತಡರಾಡಿ ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತ್ವರಿತ
ಕೊಂಡ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ನೋಟಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಹೊಂಡಿದ್ದಂಡ.

“ನಮೂರ್ಕಾಜನಕ್ಕೂ ಆಗಿ ಮಿಗುತ್ತೇ. ಒಂದು ದಿನದ ವಿಚಿಗೆ ಅವಳ್ಳಿ
ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಾವು ಹಂಚೆಂದಿದ್ದೋಣಿ” ಸೂರ್ಯಾಳನ್ನು
ಎಳೆಸತ್ತೆಡಿಗಿದ. ಎರಡು ಸೂರಿರ ನೋಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಪ್ಪ
ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಮುಡು ಭಾಗವಾಡಿ ತನ್ನ ಜೀಬಿಗೆಂದು, ಇಸ್ತುಬ್ಬರ
ಜೀಬಗಾ ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಿ ತುರುಕಿದ. “ಜಮಿತ್ತು ನುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಚೂರು ನಮೂರ್ ಇರಲಿ!”

ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಟಿಯ ಮೂಲೆ-ಮೂಲೆಯನ್ನು ತಲಾಪು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಣ್ಣರೀಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

“ಮಿಸಿಸ್ ರ್ಯಾಫ್ಟರ್” ಕೂಡ ಆ ಕಾನ್ಸರ್ವಿಸ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹೋಲೀಸ್ ಬಂದೊಬಸ್‌ತ್ವಂಬಾ ಜೋರಿಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ ಸಿನಾರ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದ ಸಿ. ಎಂ.ಗೇಹೇಳಿ ಯಾಕೆ ಆಕ್ರೋನ್ ಲೈಗೇಬಾರ್ಲು?” ಸೇನ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಬಿಲದೇವ್ ತಲೆಯಾಡಿದೆ.

“ನೋಡು ಸೇನ್, ಏಸಿದ್ದೂ ಇದು ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ ಮೇಂಟ್‌ಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂದು ಮಾಡಿಕು ಸಿ. ಎಂ. ಗೇಂ ಅಂತ ರಾಜಕಾರಣಿಗ್ಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಂದ್ದು ಕೆಲ್ಲ ಕಡ್ಡಾಡುತ್ತದೆ ಇಟ್ಟು. ಯಾರಾಯಿರು ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇದೂ ರೊಂದಿ, ಎಷ್ಟುಜನ ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಮೇಯಾರ್ ರೊಂದಿ ರೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೇನು ಗೂಡ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ.”

“ಹಾಗಲ್ಲ ಬಲದೇವ್ ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಪಿ. ಎ. ಅವನೇ ಕಾನ್ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಏರಾಡೂನೂ! ಅನನ್ನ ಗೂತ್ತಲೇ ಇರ್ಲೋ ವಿಷಯದೇ ಇಲ್ಲ. ಇವನ್ನ ನಾವು ಒಳಗೆ ಹಾಕೊಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿಸ್ತೇ ಎಲ್ಲಾ ಹೂರಗೆ ಬರುತ್ತೇ, ಸಿ. ಎಂನ ನಾವು ಅಪ್ಪೊಚ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲ್ಲ ಸುಲಭ ಅಗೋಬ್ಬಿಡೂ. ಎಷ್ಟುದೂ ಕಾಬೆಸೆಂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಿಸ್ ಅಂಡರ್ ಸ್ಟ್ರಾಂಡ್‌ ಇದೇ ಇರುತ್ತೆ.”

“ನೋ, ನೋ, ಸಂಗೆ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿನ ಇನ್‌ವಾಲ್ಸ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊರಟಿರೋದು ದೊಡ್ಡ ಮಾಧ್ಯಿಯಾ ಗುಂಪನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ. ಡಾಲಿ ಅನ್ನೋ ಕ್ಯಾಬರೆ ಆರ್ಸ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ. ಅದ್ದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗೋದು ಬೇಡಾ. ಇನ್ನು ಬಂದಂದು ದಿನ ಶಾದು ನೋಡೋಣ!”

೩೬

ಇತ್ತೆ ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ, ಜೋಸೆಫ್, ದೊರ್ಮೆ, ದಳಪತ್ರಿ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಇವರುಗಳ ಪಾಟ್‌ ಸಫ್ರೇನಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಇವು ಮುಲಭವಾಗಿ ಹೂವೆತ್ತಿದ ಈಗ ಆಗೋಗತ್ತೀಂತಾ ನಾನು ಹಂದೆಯ್ದಂಡೆ ಇಲ್ಲ !” ದೊರ್ಮೆ ಸಿಗರೀಟಿನ ಹೊಗೆಯಾಗುಳುತ್ತಾ ಗಾಲ್ ಸಿಗೆ ವಿಸ್ತೀ ಸುರಿದು ಸೋಡಾ ಬೇರಿಕೊಂಡ.

“ಈ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ತಲೀಂದ್ರೆ ತಲೆ, ಹೊಟೆಡ್ಡಾ ಇದಿ ಯಾ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ಆದೆ ಭಗವಂತ ತಲೀಲಿ ಆದೆಯ್ದು ಬುದ್ಧಿ ತುಂಬಿದ್ಡಾ ನೋ, ದೇಶಗಳ್ ಡಾಳುವೂಡೊಷ್ಟಿದ್ದುಲ್ಲ !” ಚಂದ್ರಪ್ಪ-ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ತಲೆ ಸವರಿದ. ನಿನ್ನಿಂದಾಗೋತ್ತೇ ಬಾಕ್ಕಾ, ಜಿಕ್ಕುಬಾಕ್ಕಾ ಇಬ್ಬು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹಾಬಿಟ್‌. ಯಾರ್ಡ್‌ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೋರ್‌ ಇಷ್ಟೆಪ್ಪತೆ ಟ್ರೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರೇಕು. ನೋಡಿದ್ದಾ ಅ ಬಿನಾಲಿ ಡಾಲಿ ಸಮ್ಮೀ ಎಂಬ ಮುಕ್ಕೆಸೋತ್ತೇ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ ! ಆವೇ ನಮ್ಮ ಟ್ರೂಂವ್ ಈಗ ! ಅವ್ಯಾ ಇದುಕೊಂಡು ಖಂಡಿತ ಈ ಬಿಲದೇವ್ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ. ಅವನ್ನೂ ಅವಳು ರೋಸಲಿನ್‌ ಅಲ್ಲಾ ಒತ್ತ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರೋಟ್ಟಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬೇಕುತ್ತೇ !” ನಕ್ಕೆ

“ಅಘ್ರಿ ಗುರೂ, ಈ ಕಿನ್ನಿನ್ನ ಆದೆಯ್ದು ಜೆನ್ನೊಗಿ ವಾಯ ವಾಡಿಟ್‌! ನೇನು ಇಂಟಿಂ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೇವ್ ಅಗ್ರೀ ಇವ್ವರಲ್ಲೇ ! ಜೊಸೆಂಪ್ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ.

“ಅಯ್ಯಿ ಆದೆಲ್ಲ ಏನು ಮರ್ಕಾ ! ನಾನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶಾಂತಿಪ್ಪೇನ್ ವಾಡತ್ತಾ ಏನೇನು ವಾಡಿದ್ದಿನಿಗೊತ್ತಾ. ಒಂದ್ದು ನಾನೇ ಗ್ರಂಡಾಗಳ್ ಈಳ್ಳಿ ಎರಡು ಹೆಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಡ್ಡಿ ರೈವ್ ವಾಡಿ, ಬೆಂಕಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ವಾರ್ಡೀ ದಿನಾನೇ ನಮ್ಮ ನಾಯೆಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಅವರ್ದೀ ಎಲ್ಲಾ ಏಷಾಡು ವಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಸ್ಟ್ ತೆನ್ನೀ ಈಗ ಮಾಡಿ. ಯಾವ ಫಂಕಾರ್ಯ್ ಬೇಕಾದೂ ಬಂದಿಯ್ದು ತಲೀಗಳು ಉದುರಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರು ಉದಿರ್ಪಿದೂ ಒತ್ತ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರು. ನಾನು ಬರಗಾಲ ಕೃಷ್ಣಿಸಬಲ್ಲ, ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ವಾಡಿಸಬಲ್ಲ, ಗಳಭ್ ಎಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲ, ಸಾಂಕೌರ್ವಿಕ ರೈಗೆ ಹರಡಿಸಬಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯದ ಪವಧ ಆಯಾಫಾರವ್ !” ಕುಡಿದ ಅವರಿನಲ್ಲ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

ಮೆಕ್ಕಿವರೆಲ್ಲ ನಕ್ಕರು “ಪಾಪ, ಆ ಮಿನಾನ್ ಬಾಕಿನೊ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೊ-ಇಲ್ಲಾದ್ದೀ ! ಬಂದ್ದೀಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೂ ನಾವಂತೂ ಬಜಾವ್ ಅಗ್ರೀವಿ. ನಾವು ಆ ಸ್ಪೆಚ್‌ನಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಶಾನ್ಘರೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಸಿಯಾಗಿದ್ದಿ ! ದೂರ್ಮೆ ನಕ್ಕೆ.

“ಅಘ್ರಿ, ಡಾಲಿನೆ ಖಾದರ್, ಜಾನಿ ಅವ್ರೆಲ್ಲ ಹುಷಾರಾಗಿ

ಬೋಂಬಾಯಿ ತಲಪಿಸತ್ತರೆ ತಾನೇ ?” ದಳಪತಿ ಕೇಳಿದ. ಅವು ಹತ್ತು ಬೇಕಾಡಪ್ಪ ದುಡ್ಡಿತ್ತು, ಸೋಡ್ಯೇಕ್ಕಾನ್ನಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಗಿ. ವಿನಾದೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರು ! ನಾವ್ಯಾರಾದೂರು ಒಬ್ಬ ಹೋಗ್ಗೇಕಾಗಿತ್ತು !”

“ನಿಯ್ಯ, ಸುಮ್ಮಿರೂ, ಅವರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಬಾಸ್ ಏನಾಡ್ತಾರೆ ರೀಂತಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಆ ರಿಮೂನ್ನಿ ಕರ್ನಾಟಕಾಂತಾ ಹೇಳಿಗ ಅವುಗು ಮುಟ್ಟಿ ಎಂಜಲು ಮಾಡ್ತಾ ಒತ್ತ ಇಬ್ಬರ್ಹಿಂನ ಮುಗ್ಗೀ ಬಿಡ್ಡಿಲ್ಲಾ? ಅವನ ಮೈ ಹೇಳಿ ಎಪ್ಪು ಗಾಯಗಳಿಂದ್ದು ಈಗೆ ಒದ್ದಾಡಿ ಸತತಾಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ” ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

“ಬಿರಿಯಾನಿ ಇದೆ, ಚೆಲ್ಲಿ ಚೆಕನ್ ಇದೆ, ಇಷ್ಟೆಂದು ಟ್ರಿಂಗ್ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಇದೆ ಬೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ! ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಗದರಿದ. “ಹೆಚ್ಚಿನ್ನು ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂಡ್ರೇ ಕೆಲ್ಲ ಕೆಡೋದೂ. ಸುಮ್ಮೀ ಹಾಕ್ಕಾಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಕಂಡ್ತಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರಾತ್ತಿ !”

ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ಮನೆಯ ಪ್ರೋಟೆಕ್ಟೋರ್ಡಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇನ್ನೇನು ಒಳಗೆ ಒರಬೇಕೂ ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ್ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ.

“ದೇವ್, ಈಗ್ಗುನೇ ಯಾರೋ ನಿಂಗೆ ಈ ಕವರ್ ಕೊಡಿಂತಾ ಹೇಳಿ ಹೋದ. ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಾ-ಇನ್ನಾನ್ನಿ ವಿಂದ ಕೂಡಾ ಬಲಿತಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.”

ಬಲದೇವ್ ಕವರ್ ಒಡೆದು ಒಳಗಿನ ಕಾಗದ ತೆರೆದು ಓದಿದ. “ಡೈಲ್ ಟ್ರೆಕ್ಸಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರ್ಲೋ ಈ ನ ಯಾರದು? ನಲವತ್ತನೇ ಮೈಲಿ ಕೆಳ್ಳು ಎನ್. ಹೆಚ್. 7ರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ನೋಡಿ !” ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ವಿಳಾಸವಿಲ್ಲ. ಕಾಗದ ತಿರುವ ನೋಡಿದ.

“ಜಯದೇವ್ ಈಗ ಬ್ರಿನ್ಡಿ ತಾಳು” ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ.

ಸೇನ್ ಕೂಡ ಅದೇ ತಾನೇ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಜಯದೇವ್ ಕಾಗದ ತೀವೀರಿದ.

“ನಂಗೇನೋ ಇದು ನಮಗೆ ಒಡ್ಡಿರೋ ಬಲೆ ಅನ್ನಿ ಸುತ್ತೆ. ನಾವು ಹೋಗ್ಗೇ ಇರ್ಣೋದು ವಾಸಿ” ಸೇನ್ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು ಹೋಗೋದು ಬೇಡಾ. ಸರ್ಪಲ್ ಇನ್ನೊಮೈ ವರೀಫಾನೆ ಕಳಸೋಣ. ಇಂತಹ ಸನ್ನೊಮೈದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ತಾಳ್ಳಿಯಂದ ಕೆಲ್ಲಿ ಮಾಡತ್ತಾರೆ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ “ಆ ಶವ ನಿನಾಡಾಗಿದ್ದರಿ?” ಬಂದ್ದಲ ಜೀಕ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಡೂ ವಾಸಿ!”

ಬಲದೇವ್ ನೋಂದಿಗೆ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದ ಸರ್ಪಿನ್ನೊಮೈ ಪ್ರಾಪ್ತಿಲ್ ಮತ್ತು ಪೇಡೆಗಳು, ಯಾರೆಂಬು ರೂ ಮಾತಾದಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್ ನ ಗಂಧಿರವಾದ ಮುಖ ನೋಡಿಯೇ ಅವರು ಹೆದರಿದ್ದರು. ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರೂಕನ ಒಳ ಜೀವೈ ಬರುತ್ತೆಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪು ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಬಂಡರಿಂದು ದೂರ ಸರಿದು ನಂತರು.

ಬಲದೇವ್ ನೋಂದಿಗೆ ಪಾಪೀಲ್ ಇಳಿದು ಒಂದರು “ಸಾರ್, ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯ ನಿವೃ ಹೇಗೆಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೋಗ್ಗಿನ್ನಿ. ಅವ್ಯಾಲ್ಲ ದಿಸ್ಪರ್ನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಸ್ಸು” ಶವದ ಕೊಳಿತ ವಾಸನೆ ವಾಗಿಗೆ ಬೆಳಿಯಿತು. ಪಾಪೀಲ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪೇಡೆಗಳು ಗೋಚರೆಂಬೆಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವದ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವನೋಬ್ಬು ಹೇಳಿದ. “ಹೇಣ ಕೊಕ್ಕ ವಾಸ್ತು ಬರ್ತ್ರ ಇದೆ. ಯಾರೂ ಅಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ತಲೆ ಜಜಿ ರಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರೋಲೀಸ್‌ನ್ನೀರು ಬಂದು ನೋಡಿಕೊ ತನ್ನ ಯಾರಾ ಮುಖಾ ಪ್ರಾಣಿತಾ ಹೇಳಿದ್ದು. ರೈಲ್ವೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೋರೇ ನಮ್ಮೆಗೆ ಲಿಗೋಳ ಚೀಲ ಇಸ್ತ್ವಾಂತು ಮುಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ.”

“ನಾವು ಮೂರು ಜನ ಈ ಹೇಣ ಕಾಯ್ಯಾ ಕೂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಳು ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳೀಲೂ ಇಲ್ಲೇ ಬರ್ತ್ರ ಹೇಳಿದೆ” ಮತ್ತೆಂಬು ಹೇಳಿದ.

ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಪೇಡೆಗಳ ಲಾಲಿಯಿಂದ ಸತ್ತಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ದೂರ ಹೋಗಿಲು ಸಂಕ್ಷಿ ಮಾಡಿದರು. ಪಾಪೀಲರು ಉಸಿರು ಬಿಹಿಡಿದು ಗೋಚರೆಂಬೆಲ ಎತ್ತಿದ್ದಿರು. ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನೋಣಗಳು ಜಯ್ಯನೇ ಹಾರಿದವು. ಕೊಳಿತ ಗಬ್ಬಿವಾಸನೆ ವಾಗಿಗೆ ಬೆಳಿಯಿತು. ತಲೆಯನ್ನು ಜಜಿ ರಾಕಿದ ರಿಂದ ಮುಖದ ಗುರುತು ಗಿಗಾಂತಾಗಿತ್ತು. ಜನರೀಲೂ ಹೀಡೆ ಸರಿಸಿ ಪಾಪೀಲ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಮೂಲಕ ರಾಣಿಗೆ ತಳಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಶವದ ಮಹಜರಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಇಳಿದರು. ಅಂದು ನಿನಾಡಿರವರು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಹೋಂಪಾಗ ಕಂಡಿದ್ದ ಪಾಪೀಲರಿಗೆ ಆ ಸೂಟು, ಬೈ ಮೈನಾಟ ನೋಡುತ್ತೆಲೇ ಅದು ಗಿನ್ನಾರಿವರ ಶವವೇ ಇಂಬೇಕೆಂದು ಅನುಮಾನ

ಒಂದಿತ್ತು. ಬಲ್ದೇವ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದ. ಹೊಣದತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಹೆಣದ ಕಾಲ್ಲಿದ ಶೂಸು ತೆಗೆದು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ.

“ನಂ ಎಂಬು ! ಈ ಸೈಜ್ ಸಿನಾಳ್ ರವರದ್ದು. ನಾನೇ ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದು ಹೇರ್ ತಾಮಕ್ಕಾಟ್ಯದ್ದು. ಮುಖಿದ ಗುರುತು ತಿಳಿಯಬಾರದಂದೇ ಜಚ್ಚ ಹಾಕಿದ್ದು ದೇ ಅದರ ಸಾಮಿನ ಶಾರಣ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರೋಸ್ಟ್ ವಾಟ್‌ಎಂ ರಿಪ್ರೋಚ್‌೦ ಉರುವವರಿಗೆ ಶಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ! ಭೀ ! ಹೀಗಾಗ ಬಾರದಿತ್ತು !” ತನ್ನ ರ್ಯಾಪ್ ತೆಗೆದು ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. “ಕೊಟೆನ ಬ್ರೆಸ್ಟ್ ಪಂಕಟ್ ನಲ್ಲಿ ಏಡಂಟಟ ಶಾರಿರಬೇಕು. ತಿನಿರಬೇಕು ನೋಡಿ !”

ಹೇಡೆಗಳು ಕೊಟೆನ ಜೀಬುಗಳನ್ನು ತಡಕಿದಾಗ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಲದೇವ್ ನ ದೃಷ್ಟಿ ಶವದ ಬಲ ಮುಸ್ತಿಯತ್ತ ಹೂರಣತು. ಆಗಲೇ ಸಾಪ್ಲಿಂಡಾಗಿ ಕೈ ಬೆರೆಳುಗಳೆಲ್ಲ ಮರಗಟ್ಟತ್ತು.

“ರ್ಯಾಗ್‌ ಮಾಟ್‌ನ್ ಸೆಟ್‌ ಇಗಿದೆ. ಅದ್ದು ಆ ಬಲಗೈ ಮುಸ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿ.” ಹೇಡೆಗಳು ಅಂತ ಪ್ರಂಜಾಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ನೆಸ್ ಇಸರು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಂಡಿಟ್ಲಿಡೆ ಸಮಾವೇಶದ ಹೆಸರೂ ಮುದ್ದಿತವಾಗತ್ತು.

ಬಲದೇವ್ ಅಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮಂಡಿ ಜೀಬಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಕೆಡಿಕಾರುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಸಂಗೆ ಗೈತ್ತಿ ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶಾರಣವೆಂದು ! ನಾನು ಸಿನಾಳ್ ರವರ ಕೊಲೆಗೆ ಶಾರಣಾದವರನ್ನು ಸಮ್ಮನೆ ಬಡ್‌ಫಿಲ್ಲ !”

“ನಾನ್‌ಎಂ ಸಾರ್, ನೀಪ್ರೋಬ್‌ ಕಾನ್‌ಬೇಬಿಲ್‌ ಜ್ಯೋತಿ ಹೊಗೇ ಇದಿ ನಾವು ಇಬ್ಬ ಯಾರಾದ್ದೂ ಬರ್ತ್‌ವೀಂತ್‌, ಸಿನಾಳ್ ರವರು ಕ್ರೀಲ್‌ಲ್ ಸಾರ್ !” ಪಾಟೀಲಂಡ್ ಹೆ.ಎಂದರು. “ಹಾಗೆಲೂ ಯಾವಾಗ್‌ಲ್ ಈ ದುಷ್ಪಿನಿಂಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಾರ್ !”

“ಪಾಟೀಲ್ ನೀವೀಗೇ ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಕೊಲೆ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ತಳಿಸಿಬಿಡಿ. ನಾವು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರುವಂತಿಲ್ಲ ಪ್ರೋಟೊಸ್‌ನೆಲ್ಲ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡಲಿ.

ಬಲದೇವ್, ಪಾಟೀಲ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅದರ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅಂಬ್ಯಲೈನ್ಸ್, ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಸ್ಕೂಪ್‌ ಬಂದಿತು. ಹೊಣವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮುಂಚಿ ಪ್ರೋಟೊಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅಳತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಎಲ್ಲಾ ಮುನ್ನೆ ಜ್ಯೇಂದ್ರಕೆ ವಹಿಸಿ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸಿಗೆ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಹಾಟೀಲ್ ರನ್ಸ್ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

“ನಿವೈ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೊಗೋಳ್ಳಿ, ಮಿಸೆಸ್ ಪಿನಾ ರವರಿಗೆ ತಳಿಸಿ. ಅವರೂ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಶಹಾಯ ಮಾಡುವರು ನಾನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ!” ಸೋಂಟದ ಬೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತಾಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿದ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಆ ಗ್ರಾಂಗಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವಂದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನು ಸಿದ್ಧಾವಾಗಿರಬೇಡವೇ?

ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಸ್ಕ್ಯೂಪ್ಲಾನ್‌ನೇಂದಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಗುಂಪಿನತ್ತ ತರುಗಿದ. ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಪಿಸ್ತಾಲು ಹಾಗೆ ಇತ್ತು.

“ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಶವದ ಬಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವವ ರಿಂದ ಬಂದು ತಳಿಸಿ. ಈದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಪ್ರೈಟ್‌ಕ್ರನ್ ನಿಮಿಗಿರುತ್ತೇ. ಇಬ್ಬರು ಕಾನ್ಸ್ಟಿಬಲ್ಸ್ ಕೂಡ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.” ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಸು-ಗುಷು ಪಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದರೆ ಯಾರೋಷರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದದನ್ನು ಯಾರಾದರೋಬುರು ನೋಡಿರಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಆವರೇನಾದರೂ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಿ ಇಂದಿರಿ ತಾವು ಕೊಟ್ಟೀರು ಅಲೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೋಲೀಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನಿಖೆಗೊಳಿಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಹೇದರಿಕೆ. ಇಂತಹ ಭಯದಿಂದಲೇ ಎಹೆಣ್ಣೀ ಬಂದುವು ಏಂಬಾಗಳು ಕಾನೂನಿನ ಕೆಳಗೆ ನಿಗದೇ ಇನ್ನಾನ್ನು ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಜ್ಯೇಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಸ್, ಕಾರ್ಬಿಕ್‌ಪ್ರೀನಿಂತ ಹೊರಗೇ ಆವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ! ಬಲದೇವ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳು ಕಡಿದ.

“ನೋಡಿ ನಿವೈ ಯಾವುದಾದ್ದರು ಮುಂಚ್ಚಿಡಬಾರದು. ನಿವೈ ಹೀಗೆ ಸತತ್ಯಾಂಶ ಮುಂಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಸಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದು!”

ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ವಿನಹ ಬಾಯಿ ಬಂಡಲ್ಲಿ. ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಳು.

“ಇಂಗ ಬುಡೀ. ನಾನು ಕಂಡು ಯೆಂಬುದ್ದಿನಿಸಿಸೋಮಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೋಲೀಸನ್, ಗೀಸನ್, ಕೊಲ್ಪು ಅಂತ ನೆಂಗೆ ತಾರ್ಸಮಾಡೇಡಿ ಸೂರ್ಯೀ. ನಾನು ಇಲ್ಲ ಕಳ್ಳಿಕಾಯಿ ವಾರೆಣೆಳು, ನಂಗೇನು ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಮಾಡ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಆ ಕಡೆ ಈ ಅಂಗ್ರೀ ಬಾಗಳ್ಗೆ ಮನಗ್ರಿನಿ, ನನ್ನು ಸುರ್ದೊಡ್ಡವಾಗ್ಯಂತಾ.”

ಬಳಿಕಾದಲಿನ, ಸುಕ್ಕುಮುಖದ ಜೀಣಿ ಹೈಣವಾವ ದೇಹದ

ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಲದೇವಾನ್ ಮುಖ ಮೃದುವಾಯಿತು. “ಭಾ ಅಜ್ಞೀ ಹೆಡರೀಡಾ ನಾನಿದ್ದೀನಿ.”

ದೊಡ್ಡವು ಬೆಳ್ತ ಬಾಗಿ ಸದೆಮುತ್ತು ಉವನೆತುಂಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಕು. “ಸೋರ್ವಿ ಸ ಇತ್ತು ಯೇಳಲಿ. ಅಪ್ಪೆತ್ತ ಈತ್ತ ನಾನು ಶಫ್ತೀಕಾಯಿ ಮತ್ತೀನ್ನು ಬೇರ್ ಎಲು ರಂಕಿ, ಮನಗೊರ್ಕಾಂಚೆ ಸೇರಿ ಕುಡ್ಯಾಸಂತಾ ಇಲ್ಲಿರಾ ನಲ್ಲಿ ಅತ್ರ ಬತ್ತು ಇದ್ದೆ. ಅಸ್ತುಗೆ ಒಂತು ಬಾಗಿ ಬಳ್ಳಣ ಕಾರು ಬತ್ತು. ಅದ್ವಾಗಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇಳ್ಳಿ ಕಂಡಾಗಡೆ ಇರಾ ಬಾಕು ತೆಗ್ನು ವಿನೆನೇ ಎತ್ತಿಂದ್ದು ಬಿಸಾಕಿದು. ನಾನು ಮತ್ತದ ಪುರೀಲಿ ಅಡಕ್ಕೊಂಡೆ. ನಾನೆನೆನೋ ಮೂಟಿ ಎಸೆದನ್ನೇ ಅಂತ್ಯಂಡಿದ್ದೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿರೋರು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಇಳ್ಳಿಕ್ಕು ಕಂಡು ಕಾರು ಬಿಟ್ಟೊಂದು ಒಂಟೊದ್ದು....ನಂಗೆ ಅದೇನು ಮೂಟಿ ನೋಡಾನಾ ಆನ್ನು ಷ್ಟು. ಅತ್ರ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದೆ ಎಣ್ಣಾ, ತಲೀನ ಜಜ್ಜಾಕಿ ಬಾಟ್ಟಿದ್ದು. ಸಂಗೆ ಕ್ಕೆ-ಕಾಲು ನಡ್ಡ ಬಂಧಿತ್ತು. ಭಯ ಆಗೋಗಿ ಕಿರಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ದಸೆ ಬರ್ಲಲ್ಲ. ದ್ಯಾವು ಎಸುರ ಏಕೆಂದು ಸತ್ತೋ ಕೆಟ್ಟೊ ಅಂತ ಅಂಗೀ ಬಾಗಿ ಗೆ ಓಗಿಮುಷ್ಟು ಆಕ್ಕೊಂತು ಮನಿಸು ಬೆಸ್. ಬೆಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗಾಗೋ ಒಡೆ ಜನ್ನಾ ಎಲ್ಲ ಸೇರ್ಪಿಟ್ಟುದ್ದು. ನಾನು ವನ್ನೂ ತಿಳಿದೇ ಇರಾಂಗೆ ಬಂದು ನೋಡ್ದೆ. ಯಾರ್ಥತ್ರನೂ ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿದ್ದು ಯೇಳಲಿಲ್ಲ!”

ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ದೇ ಲಾ ಪೇಡೆ ರೈಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇಂದ್ರಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಆಗಲೀ ಕರಗತೆಡಗಿತ್ತು.

“ದೊಡ್ಡವ್ವಾ, ನೋಡೂ, ನೀನು ಇಲ್ಲೀ ಇರ್ತೇಕು. ನಮಗೇನಾಡೂ ಸನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದ್ದೆ ಕೇಳ್ತೇವಿ, ಅಂದಹಾಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲ ಬಂದವರ್ತು ನೀನು ಗುರುತಿಸ್ತಿರ್ಯಾ?”

“ಲಲ್ಲಿ ಸೋರ್ವಿ, ನಣ್ಣಣ ಅಂತಾ ಚೆಂಡಾಕೆನೋ ಕಾಣ್ಣಿಕೆಲ್ಲ.... ಅದೂ ಕತ್ತೆಲಿ ಕಣ್ಣಾ ಇನ್ನೂ ಮಂಜಾಗ್ರೀತೆ. ಈ ಮರದ ತಾವ ಸಂತಿದ್ದಿಂದ ರೋಸ್ಟ್ ಕಾಣಿಸ್ತು ಅಸ್ತೇಯು!”

“ರೈಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿದೆ ಲಾ ಬರೆದು ಆ ಅಜ್ಞ ಕೈಲಿ ಹಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತಿಸೊಂದು ಬಾ” ಒಬ್ಬ ಕಾನ್ನಾಟೀಬಿಲ್ಲಾಗೆ ಹೇಳಿ ಬಲದೇವಾ ಜೀವು ಹೆತ್ತಿದೆ. ಜೀವು ಹೊರಟಿತು.

ಒಂದೆರಡು ಕಿಲೋರ್ವೀಟ್‌ರ್ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಜೀಸಿನ ಹಿಂಭಾಗದ

ಸೀಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋಂ ಸದಾ ದಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದೆ ಕಾನ್‌ಪ್ರೆಬಲ್ ಚಂದ್ರಜ್ಞ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ, ಸೀಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ಹಡುಗ್ಗ ಆಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

“ಸಾರ್, ಇಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ಹಡ್ಡ ಬಚ್ಚ ಟೈಂಡಿದಾಗ್ನನೆ!” ಚಂದ್ರಜ್ಞ ಹುಡುಗನ ವರಟನ ಕಾಲರ್ ಹುಡಿದು ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಹೂರಿಗೆಳಿದ.

ಜೀವು ಗಕ್ಕನೇ ನಿಂತಿತು. ಬಲದೇವ್ ಕೆಳಗಿಳಿದ.

“ಯಾರಿದೂ?”

ಹಡುಗ ನಮಗುತ್ತ ಕೈವುಗಿದು ಹೇಳಿದ. “ಸಾರ್, ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡೇಡಿ ಸಾರ್. ನಿಮಗೆ ವಿಶಯ ತಿಳಸೋಣಾಂತ ಇದ್ರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚ ಟೈಂಡು ಬಂದೆ.” ಗೀರು ಗೀರು ಷರಟು, ನೀಲಿ ಚಡ್ಡಿ ಧರಿದ್ದ. ಹದವೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಆ ಹಡುಗ ಆಳುತ್ತ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಅಲ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿಲಿಿ? ಸಿನ್ನ ಹಂಸರೀನು?”

“ನಾನು ನಾಗರಾಜಾಂತರ ಸಾರ್. ಆ ಸರ್ಕಾರ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಅಂಗೀಕೃತಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಡಿನಿ ಸಾರ್, ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಮ್ಮಮ್ಮೆ, ನನ್ನು ನನ್ನ ಸುತ್ತು ಬಿಡ್ಡೋಲ್ಲಿ ಸಾರ್, ಯಾರ್ಕುಂದೆಯಾದೂ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೈಂತಲು ಮುರಿಬ್ಬಿತ್ತೋ ನೀಂತಾ ನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಮ್ಮಮ್ಮೆನೂ ಬೀಂದು ಸಾರ್.”

“ನಿನು ಹೇಳಿಕಾಗಿತ್ತು? ನೀನು ಈಗ ಬಚ್ಚ ಟೈಂಡು ಬಂದಿರೋದು ತಳಿದ್ದ ಸಿಮ್ಮಾಯಿ, ಅಳ್ಳ ಸಾಮ್ಮೆ ಬಿಡ್ಡಾರಾ?”

“ಅವರೆ ಹೇಳಿಕಿದಿ ಸಾರ್, ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಹೇಳಿಕ್ಕು ಇಳಿದಿಕ್ಕಿಸಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೊಗಿದ್ದೀ ಅಂದ್ರೈತಾರೆ!”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಹುಡುಗ ಸುಖ್ಯ ಹೇಳಿಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಆದರಂತಿಳಿದೂ ಬೆಂಬೆಂಬ ಆಸ! ಏನಾದರಾಗಲೀ ಇದೂ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಿರಲಿಂದು ಕೊಂಡ.

“ನಿಜ ಹೇಳಿಕೂ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಸುಮ್ಮಸಿರೋಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದ್ದ ಬೀಳುತ್ತೀ!” ಚಂದ್ರಜ್ಞ ಗರಿದ.

“ನಿಜ ಸಾರ್. ಅವೋತ್ತ ರಾತ್ರಿ ಬಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ಇರ್ನೇಡು ಸಾರ್ ಅಂಗೀನೂ ಬಂಬತ್ತು ವರಿಗೆಲ್ಲ ವಾಚ್ಚೆತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಬಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಸಿ ಸಾರ್. ಅದ್ದ ಅವೋತ್ತ ನಾನು ಅಗ್ಗಿಯಿಂದ ಅಂಬಯ್ಯ ನೋರೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ, ಎದುರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರು ಬಂದು ಫುರ್ಬೋವಾತಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿತು. ಒಳಗಿಸಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಧಾಂಡಿಗರು ಇಲ್ಲದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದರು. ವಿಲ್ಲ ಸಿಗರೀಟು, ಬೆಂಕಿಸ್ಟ್ರೆಟ್ ಹೇಳಿದರು. ಅಯ್ಯನೋರು, ಲೋ

ನಾಗ್ರಾಜು ಅವರಿಗೆ ಸಿಗರೀಟು, ವಿಷಾಳಿಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಂತಾ ಅಂದು ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೊರಪಂಗ ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಕರೆದ.

“ಲೋ ಪಿಲ್ಯು, ಕಾರು ಹೀಟಿಂಗಿದೆ, ಕಾರೊಪ್ಪಿಟಿರಾಗೆ ಸೀರು ತಂದೆನ್ನು ಕ್ರಿಯಾ ?” ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಹೆದರುವಂತಿದೆ. ಆದ್ದಿಂದ ಹೂಂ ಎಂದೆ. ಬೇಕೆಲಿರೋ ನಲ್ಲಿಲಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ಕಾ ಬಕ್ಕಿಟ್ಟಿಂದ ಸೀರು ತಂದೆ. ಆ ಧಾಂಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಕ್ಕಿಟ್ಟು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಕಾರಿನ ಬಾನೆಟ್ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕ್ರಿಯಾ ಒಕ್ಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ನಾನು ಕಾರಿನ ಹಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಆಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ಕಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ ಶಲೀಯಿತ್ತು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಡಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆವ್ವ ಕಥೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಒದ್ದಿಸಿ, ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿಸಿ ಸಾರ್. ಅನ್ನ ಬಕ್ಕಿಟ್ಟನ್ನು ನನ್ನ ಕ್ರಿಯಾ ಅಂಗಡಿಯತ್ತ ನಡೆದ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಗಿರೀಟು ನಡೆ, ಕೂಲ್‌ಡ್ರಿಂಕ್‌ಸ್ ಕುಡಿತಾ ಇದ್ದು. ನಾನು ಮೆಲ್ಲನೇ ಡಿಕ್ಕಿ ಎತ್ತಲು ನೋಡಿದೆ, ಬೇಗ ಹಾಕಿರಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಜೆನಾನ್ನಿಗಿ ಆದರ ಮೇಲೆ ಬೇಳುತ್ತತ್ತು. ಡಿಕ್ಕಿ ಎತ್ತಿ ಸುಂಡಿದೆ ಸಾರ್. ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ ಇತ್ತು ಸಾರ್, ಗೀರು ವಿಂಸೆಮು, ಸ್ಪೃಹ ಬಾಲ್‌ಅಗಿದ್ದ ಬಬ್ರಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಪಟ್ಟಬಿದ್ದು ರಕ್ತ ಹಾಗೇ ಹೆವ್ವಿಗಟ್ಟಿತ್ತೆ.

೪೦

“ಅದೇ ಹೆಣ ಸಾರ್, ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರಾಕ್‌ಕೆನಲ್ಲಿ ಬದ್ದಿದ್ದು. ಆಗ ತಲೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ಆ ಹೆಣದ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಲ್ಲ ಬಿದಿತ್ತ ಸಾರ್, ನಾನು ಎತ್ತೋಂದಿಟ್ಟೆ ! ಯಾರೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರೋ ಫ್ರೆಚ್ಚೋ ಅವರೀ ಸಾರ್. ಅದ್ದ್ಯರೋ ಸಿನಾ ಅಂತೆ....ಅಮೇಲೆ ಪಸ್‌ಸ್ ನೋಡಿದೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮೀ ಇಟ್ಟೆ ! ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ದುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೂ ಹೋಗೇ ಕಾರಿನತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋರು ಕೂಗು ರಾಕಿದ್ದು. ಮನೆಗೆ ಓಡಿದೆ, ಯಾರೂ ನಾನು ಡಿಕ್ಕಿ ಸ್ಪೃಹ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದು ತಿಳಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವೂತ್ತ, ಅಣ್ಣ

ಇಂಥು ನನ್ನ ಬೆಯು ಯಾರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬಾರು, ನಿನ್ನ ಜೀಲಿ ಹಾಕ್ಕಾರೇತಾ ಹೆಡಿದು. ಈ ವಾರು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ಚಡ್ಡಿ ಜೀಬು ಇಟ್ಟಿದಿದ್ದೀನಿ! ಬಕಟ್ ನೀರು ತಂಡಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ಧಾಂಡಿಗಿಂದುರಬಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿ!

ಬಲದೇವ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕ್ಕೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ-ಅದು ಹಿನ್ನರವರ ಪಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡು!

“ಎನಪ್ಪೆ ನಾಗಾರಜಾ, ಅವರ್ತ ನೋಡಿದೆ ನೀನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿಯಾ?”

“ಇ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ-ಆ ಕಾರ್ಡು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೀನಿ!”

“ಹಾಗಾದ್ದೆ ನಮ್ಮೆತೆ ಬರ್ತಿಯಾ?”

“ಬೇಡಾ ಸಾರ್, ನಮ್ಮಮ್ಮೆ, ನಮ್ಮಿಣಿಗೆ ತಳಿದ್ದ ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಹೋಳ್ಲ” ಆ ಮೊರೆ ಮಾಡಿದ.

“ನೋಡಿ ನಾಗಾರಜಾ, ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಿಣಿಗೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಏನಿ, ಈಗ ನಮ್ಮೆತೆ ಬೂ. ನಾವೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಮಾಂಡಂದು ಬಿಡ್ಡಿಸಿ” ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಚಂದ್ರಜಿಣನನ್ನು ಕರೆದು ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ—“ಇವು ಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ, ಇವು ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ಅದೇನು ಹೇಳ್ಣಿಕೊಳ್ಳಬಾ....ಗೊತ್ತಾಯಾ?”

ಚಂದ್ರಜಿಣಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು, “ನಾನು ವಿಚಾರಿಸ್ತೋಣಿನಿ ನಾರ್” ಜೋಪಿಸಿದಿಳಿದ. “ನೀವು ಹೊಗ್ಗನ್ನಿ ಸಾರ್. ಏಯ್ ನಾಗಾರಜಾ, ಹೇಳ್ಣಿಗೆ ಕೇಳು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಯ್ತಾರೆ—ಇನಾಮು ಕೊಡತ್ತಾರೆ!”

ಜೋಪಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ ಹೆಡರಿಕೊಂಡು ಮುದುರಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿ. ಸ್ವೇಷನ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಇಳಿದು ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಇಳಿಗಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಕರೆದ್ದಾಯಿ.

“ಫ್ರೆನಾಟ್ ಟು, ಹುಡ ಗನ್ನ ತನ್ನೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಏನಾದ್ದೂ ತಂತ್ಯಾದು. ದಾಗೇ ವಾಟೀಲ್ ರನ್ನು ಕಳ್ಳಿ!”

ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಬಂಳಿಹೆಡ್ಡಿ, ಬೆಸ್ಟ್ ಟು, ಕೇರು, ಕುಡಿಯಲು ಕಾಣಿ ತಂದಿತ್ತಾಗ ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ. ಅಪ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲದೇವ್ ವಾಟೀಲ್ ಗೆ ಏಲ್ ತಳಿದ್ದ.

“ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಹಿನ್ನರವರು ಬರ್ಬೇರು, ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು-ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರ್ಮಾಂಡು ಬರೊಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಪಡೆಂಟಿಟಿ

ಕಾಡು, ಈ ಹುಡುಗನ ಹೇಳಿಕೆ ನೋಡಿದೆ ಸಿನ್ನಾರೆವರದ್ದೀ ಹೇಜಾಂತ ಅಯ್ಯಲ್ಲಾ ಸಾರ್ !”

“ಅದಿಂ, ಆ ಪಿಂಕ್ ಫ್ಲೆಲ್ ತನ್ನಿ. ಅದ್ರುಲ್ಲಿರೋ ಪ್ರೋಟೋಗ್ಲ್ಯಾಸಾಗ್ರಾಜ್‌ನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ. ಅದ್ರುಲ್ಲ ಯಾವಾದೂ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿತಾನಾಂತಾ ನೋಡೋಣ !”

ಪ್ರೋಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆನೇಕ ಭಾವಚಿಕ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಆವನು ಗುರುತಿಸಲ್ಪದ್ದ, “ಇವರಾಗ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗ ಹೇಣ ಹಿಕ್ಕ ವಿವಾಹ ಶಿಳದಿದ್ದ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ, ಹೀರಾಲಾಲ್, ದೂರ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಬಂದರು. ಪ್ರೇಸಿನವರು ಪ್ರೋಲಿಸಿನವರ ಹೇಳಿಕ್ಯಾಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟುರಿ !

“ಹ್ಯಾ....ಹ್ಯಾ....ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಯ್ಯ ಸಾರ್, ಎಂತಹ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂತಹ ಸಿಷ್ಟ್ವಾವಂತರು ! ಆವರ್ತೀ ಬಾಡಿಂತಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ಯಾ ಸಾರ್ ? ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲವ್ಯಾ ? ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಿಪಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್. ಪ್ರೋಲಿಸ್ ಆಫ್ಸೆಸ್‌ಡ್ರೀ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಂತಾ ಜನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದಾರೀಂದ್ರ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸುಮೃಸರೋದೂ ? ಕೂಡೆ ಎಷ್ಟು ಖಚಿತರಾಗ್ರಾಹಿಲ್ಲ—ಮಂನ್ಯನ್ನೆಚ್ಚುರಿಕೆ ಕ್ರಮ ತೋಗೊಂಡು ಬೇರೀ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ ಫಾರ್ಮ ಮಾಡೀಕೊಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯೇ ಸಿಂಬಿನಿಗ ಯಾಕ ತಂತ್ರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ತಾರೂ ಅತಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ....ಅವು ಟೂರ್ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್. ನಾಕೆ ಬಂದ್ಧಿಡಾರ್ತಿರೆ....ತಮನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಕಾಣಾರೆ !”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಯದೇವ್ ವೇದಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮಾಡಿದ.

ವೇದ ಒಳಗೆ ಹೊಗಿ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಇವರ ಕ್ಲೋಗ್ ಕಾಣದಂತೆ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯಾಗ ನಾಗರಾಜ ಕೊಸರಾಡಿದ—“ತಾಳ ಈಗ ಯಾರು ಮಾತಾಡಾರ್ತಿ ಇದ್ದುದ್ದಿ ? ಅವು ದನಿ ನಂಗ ಗೊತ್ತು !” ಬಾಗಿಲ ಸಂದಿಸಿದ್ದ ಇಣಕಿದ-

“ಆ ಕನ್ನದಕ ಹಾಕೆಂದಿರೋರೂ, ಆ ಸಂಪುರ್ಣಾದಿಕ್ಕೋರು ಇಬ್ಬು ಆ ಕಂರ್ಪುಲ್ಲಿದ್ದು. ಅವ್ಯಿಬ್ಬು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು !” ನಾಗರಾಜ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ವೇದ ಬಂದು ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಿದ.

“ಕೂತ್ತೋಳ್ಳಿ ಬಂದೆ, ಬಂದು ಕೇಣಿದೆ ದಿಸ್ ಪ್ರೋಸ್ ಮಾಡಿ ಬರ್ತೀಸಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಒಳಗೆ ಬಂದವನೇ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿ—“ಸಿಜವಾಗ್ನಾ ಅವೇನಾತಿ? ಸುಕ್ಕು ಹೇಳಬೇಕು.”

“ಹೌದು ಸಾರ್, ಆ ಬಳಿ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿದೋರೇ ನಿಗರೀಟಿಗೆ, ಕೂಲಾಡ್ರೂಂಗ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವರ ಕೈಲಿ ಚಿನ್ನದ ವಾಟತ್ತು ಸಾರ್. ಪರಿಸರಲ್ಲಿ ಇವೆಷ್ಟುಂದು ನೋಟಿತ್ತು” ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ. “ಅವನ ಬಲ ಅಂಗ್ರೇನಿಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಿ ಮಂಚ್ಯೆಯಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೀನಿ!”

ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕಾಳಿತ್ತಿದ್ದು. ದೇಹರೈ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಸಾರ್, ಪ್ರೇಸ್ ಮಿಂತ್ ಇದ್ದೀಂತಲ್ಲಿ ಸಾರ್, ಅದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆನ್ನೂ ಕೊಡ್ದೋಕ್ಕೆ ಅವಾಶ ವಾಡಿಕ್ಕಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆದಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗ ತುಂಡು ಬೇಕಾರವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಪ್ಪು ಬಂದೊಬಸ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಹೀಗಾಯಿಲ್ಲಾ ಅಂತಾ ದುಃಖ ಪಡತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಶರ್ಯತ್ತು ಮಾಡಿ ಅವರು ಹಿಡಿತೀರಿ. ಪ್ರೌಲಿಸರ ಮೇಲೆ ದೌಜನ್ಯವೆಸಗೇನೇ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೋಂತಾ ಇಂತ್ಹೆಂತ್ಹೇಕೆ ಬಂದು ಕರ್ಮಿವನ್ ನೇಮಿಸಿ ಎನ್ ಕ್ವೆಯಿರಿ ಮಾಡತ್ತಿರಂತೆ.”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ ಹೇಳಿತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ನಿಗರೀಟು ವ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ಹೀರಾಲಾಲ್ ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಕ್ವೆಂತ್, ನನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಂಡ್ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿ ಸೀವ್ ಆಫ್ರಾ ಮಾಡತ್ತು ಇಬ್ಬೀರಾಂತ ತೊಗೊತ್ತೊ ಇದಿನಿ” ಅವನು ನಿಗರೀಟೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ತುಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಫರ್ ಸಂದ ಬೆಂಕಿ ತಗಲಿತಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವನ ಅಂಗ್ರೇಯತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಷಯಿಸಿದ. ಸಿದ್, ಬಲ ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಮಂಚ್ಯೆಯಿತ್ತು.

“ಹೌದು ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೇನೇ, ನೀವೇ ಖುಡಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಏಷಾಡೂ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಏನಾತ್ಮಕೊಡೊ ಹೇಳಿ. ಈಗ ಶ್ರೀಮತಿ ನಿನ್ನಾರವರು ಬರಾತ್ತಿರೆ. ಆವಂಗಿ ಕಾಂಡೊಲೇನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೋಗಬಹುದು!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

ಮಾಲತಿ ನಿನ್ನಾ ಕಾರಿಸಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಲೇ ಆಳುತ್ತು ಬಂದರು—ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಹೀಗೆ ಅವರ ಕೊನೆಯಾಗೊಂಡೂ ಅಂತಾ—ಎನ್ನು ಸಲಹೇಳಿದ್ದೂ ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿ—ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ

ಬೇಕು !” ಶವದ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕು ತೆರೆಯುತ್ತೆ ಲೇ ಅವರು ಚೇರಿ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿಡ್ಡಿ ಬಟ್ಟಿರು. ಅವರಿಗೆ ಕೈತೋಽಚಾರ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ದಃಖದಿಂದ ನರಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

“ಅವರೇ, ಸರಗೆ ಗೆತ್ತು. ಅವರ ಹೊಕ್ಕಳ ಕೆಳಗೆ ಶಾಸಿಸಿಗಲ ಕರಿಯ ಮಣಿಯಿಂದ ಬೇಕೊಡರೆ ನೋಡಿ. ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಅಮಾಸುವಾಗಿ ಕೊಂಡವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿಡಬಾರದು ! ಅವರು ಹೋದಮೇರೆ ನಾನೇಕ ಬಡುಕುಳಿಯಲಿ ?”

ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆತಂಡು ಇಷ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರ ಶಾಶ್ವತಸ್ಥಗೆ ಒಸ್ಸಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ವರಹೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಶವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇದಿನ ಸಂಜೀವೀಲ್ಯೇ ಟ್ರುಕಿನ ಆಚೆ ಇದ್ದ ಪಾಳು ಮನಯೋಖಿವ್ಯಾಪ್ತಿ ಶಾಚಗ್ರಹದಶ್ಲಿ ಶಾನ್ವರ್ಚೋಭಿಲ್ಲಾಗಳ ಹೆಣ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕು ಕೊಲ್ಲಲಾಗಿದ್ದು ಶವ ಕೊಳಿತು ನಾರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಇಬ್ಬರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಬಲದೇವ ಕೂಡಲೇ ನಿ. ಓ. ಡಿ. ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಅದೇರ ನೋಡಿದ.

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಉರಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ರಸ್ತೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಿಂತಿತ್ತು. ಉರಿ ದ್ರೈವ್ಯವ್ಯಾ ಬೀಡಿ ಇತ್ತಿಹಿಕೊಂಡು ದೊಗೆಂಂಗಳುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತದ್ದು. ಅವರು ಅಲುಗಾಡಿದುದು ಕಂಡು ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೈಡಿ ಗಡರಿದ.

“ಲೇ ಸುಮ್ಮೆ ಮಲ್ಲೇಕ್ಕೆ ಲ್ಲಾಡಿ. ಆಗೇ ಪ್ರೇಲಿಸಿನೋರು ಉರಿ ತಲಜ್ಞ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಅವರಿಬ್ರಸ್ತ ಟೋಲ್‌ಗೇಟ್ ಹತ್ತ ಹಿಡೆಕ್ಕುಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಾಳು ಗೊತ್ತಾ ? ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಅತ್ಯುಮನನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯತ್ವ ಇದ್ದೀಯಾ ! ಹಚ್ಚಾಗಿ ಏನಾದೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ ಹೂತಾಕಿಬಡ್ಡಿವಿ.”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಲೆಗಡುಕರ ಕ್ಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಿಡ್ಡಿ ರುವುದು ಮನನ ವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಒಳಗೇ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವಾಗೆ ಸಿನ್ನಾರವರ ಕೊಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಈ ಗ್ರಾಂಗನ ಬಗ್ಗೆ, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೆ

ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನ ಬ್ರೇ ತಳಿಸಬೇಕನ್ನು ವ ತವಕ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ತಾನಿರುವವರಿಗೆ ಇವರ ಗುಪ್ತಿ ಲಾ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲಾರಿಯನ್ನು ತಲಾಷ್ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ? ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಅಂತಹ ವಸ್ತುವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಲಾರಿಯ ಹೊರಗೆ ಒಂಟು ಕಾಲಿನ ಸಮು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಡ್ರೆಪ್‌ವರ್ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬರಟು ಕಂಬಳಿಯೊಂದನ್ನೇ ಸದ. “ಹೊದ್ದುಂಡು ಮುದರೀನ್ನುಂಡು ಮಲ್ಲೋ. ನಿದ್ದು ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ ನಟಿಸು.”

ಕಾವ್ಯ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮಾಗಿನ ತನಕ ಹೊದೆದು ಮುದುರಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಳು. ಹೊರಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಎರಂಟಿ ಭಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕೇಳಿ ತಾನು ಕನ್ನಡದ ನಾಡನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಟ್ಟುಬಂದುದು ತಳಿಯಿತು. ಈಗ ತಾನೆಲ್ಲಿರಬಹುದು ? ಹಿಂದೆ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದನ್ನು ತಲಾಷು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಅವಿವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೂತ್ತಿನ ಸಂಕರ ಲಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಡ್ರೆಪ್‌ವರ್‌ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇ ಸಿದರು. ಅವನ ಡ್ರೆಪ್‌ಮಂಗ್ ಲೈಸನ್ಸ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿರು. ಒಳಗೆ ಹತ್ತಿ ಸೊಡಿತೆಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೇಸೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರೇರಿಧಿಸಿವರೂ, ಚೆಕ್ ಪ್ರೇಸ್‌ನವರೂ ಅಶ್ರು ಹೊದೆದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಲಂಬಿಗೆ ಹತ್ತಿದ್ದರು.

“ಕಳ್ಳು ನನ್ನ ಮಾರ್ಪು, ಮುರಂಸಾಮರ ಕಕ್ಕಿ ಸಿದರು. ಲಂಚ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಬ್ಬಿ ನಾಲಿಗೇಗೆ, ತಲೇಗ ಏರಿ, ಬುದ್ಧಿ ಓಡುತ್ತಾನ್ನಿ. ಚಾನಲ್‌ಸಲ್ಲಿ ಸೆರಿದೆಂತೂ ಸುಮೃನೇ ಇದ್ದು. ಅದ್ದ ತುಂಬಿ ಕರ್ರಾಯಿನ್ ಇರ್ಲಾದು ಆ ಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಳೀಬೇಕು ? ಈ ಲೌಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಸೊ ಏಸೂ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲಿ. ಕಾರ್ಡ್‌ಲ್ ಕ್ಯಾಬಡೀ ಡ್ರೈಸ್‌ಪ್ರೈ ಜಾರಿಸ್ತುಂದು ಹೊಗಿದ್ದೇ ರೀಂತೂ ವರಾತಾಡ್‌ತ್ವ ಇದ್ದು—ಕಾರ್ಗ್‌ಗ್ಲೂ ಹುದುಕ್ಕಾ ಇದ್ದಾರೆ ಹಂದಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕು ! ಬೆಗಾಂ ಬಿಟ್ಟಿಸ್ತೀ ಗೆದ್ದು. ನಡೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವೀಡ್ ಕೊಡಿ.”

ಅವರ ಮಾತಾಗಳನ್ನು ಕೇಡೆಗಿಡ್‌ಬ್ಲೂತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಮುದುರಿ ಮಲಗಿದಳು. ಲಾರಿಯ ಸದ್ಗುಗೆ, ಅಲಾಗಾಟಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸದ್ರಹ್ತುತ್ತು.

“ಮಾನ್ ಇಂ ಕೆಳಗೆ !” ಯಾರೊ ಅವರ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಂಬಳ ತೆಗೆದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಕ್ರೂಡಿದೆಳೆದು ಕೊಡಿಸಿದ. ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಮಾಡಲು ಕಂಬಳಾತ್ಮತ್ತತ್ತು. ಅವಳು ಕ್ಳ್ಯಾಂ ಹೊಸಕುತ್ತೂ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ್ತಾನ್ನಿ.

“ನಾವೆಡ್ದಿದ್ದ ಏವೆ ?”

“ಸೇನಾ ? ಹೇಡ್‌ಪಿ ತಾಳು. ಮೊದ್ದು ಇಳಿದು ಆ ಕರಿಯ ಕಾರು

ಹತ್ತು” ನಾಲ್ಕುಜನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಘ್ರ್ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರೆ ಮುಖಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಾಲುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಕೆಂಟುತ್ತಲೇ ಲಾರಿಯಿಂದಿಳಿದು ಕರಿಯ ಕಾರಿನತ್ತನಡಿದಳು, “ನನ್ನ ಸಾರಾನು, ನನ್ನ ಪಸು....!”

“ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿವೆ ಕಾಳು! ನಿನ್ನ ಲಾಟಿ ಮಾಡೋದು ನಾವಲ್ಲ-ಹೋಗು ಎಲ್ಲ ತಿಳಿಯುತ್ತೀ” ಲಾರಿಯಲ್ಲದ್ದ ಜಾಸಿ ಮತ್ತಿತರರು ಕರ್ಕರವಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಡಿಸ ಹಿಟಿಗೆ ಕರೆದ್ದರು ಕಣಗೆ ಬಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ ತುರುಕಾರು. ಅವಳ ಸಾಟ್ ಕೇಸ್, ಕಿಟ್ ಬ್ರ್ಯಾಗ್, ಪರಾನ್ನು ಡಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಕಾರಿನಲ್ಲದ್ದುದ್ದು ದ್ವೈ ದ್ವೈವರ್ ಒಬ್ಬ, ಅವನ ಜೊತೆಗಾರನೆಂಬ.

“ಇದ್ದು ಅನ್ನಲೋಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಗೆದೆ ಅನ್ನರ್! ” ದ್ವೈವರ್ ಪಕ್ಕ ಕುಲಿತಿದ್ದ ವನ್ನು ಕೇಳಿದ, ಸೇರಾಜೀ ತುಂಬಾ ರೋಹದ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೊಲೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿತ್ತೆ. ಈ ಲೋಡಿನ ಬಾಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭ ಅಗ್ಗೋಡೂ! ಇವಳು ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಟ್ರಂಪ್ ಕಾಡುಂ”

“ರಾಬೀ ಸಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲ ಇತಕವ್ರಾನಲ್ಲಿರೋತ್ತನ್ನೆ ಎಲ್ಲಾ ಡೇಂಜರೇ! ಕೃದ್ವಾಬಾಟಿ, ಪರದೇಸ್ ಟ್ರಾಚ್‌ರ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಅನ್ನು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿಡ್ದಾನೆ. ಬಾಸ್ ಯಾಕೆ ಅನ್ನ ಬಿಡಿಸ್ತ್ವೆಂಡಿತ್ತೋ ಕಾಣೆ.”

ಕಾರು ಹೋಗುತ್ತಾತ್ತೆ, ಮಾತಡತ್ತಾತ್ತೆ ಅವರಿಬೂ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿರೋ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೂ ಕೆಸ ಕೇಳಿಸುವುದನ್ನು ವ್ಯಾದಿಸಿದರು. ಕಾವ್ಯ ಕೀವಿಗೊಟ್ಟಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ್ವೀಜು.

“ಆ ಜ್ಯೇಲ್ ಬೇರ್ ಹಳೆಯ ಪೈಲ್ಯಾನ್ ಸಂಗತ್ಯನ್ನು ಕರಿಸಿದ್ರಂತೆ ಅನ್ನ ಏನಾಡೂ ಮನಲತ್ತು ಮಾಡೇ ಮಾಡ್ತನೆ ವಾಸರಿಂಗಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕ, ಬಾಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕ್ಯೋಕೆಂತ ಮುಂಜೆ ಏನಾಡೂ ವಾಡೀಕೊಂತೆ. ಅದ್ವಾಪ್ರೂ ಶಂಗಿ ಹುದುಗ ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸಿಟ್ಟಿಂತೆ, ಆ ಹುಡ್ ಪ್ರೌಲೀಸ್ ಪ್ರೇರಿಟ್ಕ್ಸನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾತೆ. ಸಿನ್ನ್, ಇಬ್ಬ ಹೇಡಗಳ ಹೆಚ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿಂತಲೂ!”

“ದೂರ್ಯೇ, ದಳಪತಿ, ಚಂದ್ರಪು, ಟಿಪ್ಪು ಇಪ್ಪೇಲ್ಲಾ ಇರೋದು ಯಾಕೆ? ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ಎಲ್ಲಾ ಗಪಾಚಿಪ್ಪಾ ಅಗ್ಗೋಗುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಜುಜುಬಿ ಕೇಸುಗಳ್ ಬಾಸ್ ಎವ್ವು ನೋಡಿದ್ದಾರೋ!”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕವರು.

ಅದನ್ನು ತಾನು ಜೀನ್ನನೆ ಜೀಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅದ್ದಲ್ಲಿನಿರಬಹುದು. ಚಾನ್ಲರ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇರಾಯಿನ ಸಾಗಿಸಿದ ರು. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇರಬೇಕು. ಕೂಗುಜ್ಞದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದರೆ ಪೂರೀಸ್ ರೈಡ್ ಅದ್ದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿಲಿಲ್ಲ ಜೀಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿನಿರಬಹುದೆಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದರೆ ದೃಗ್ಂಖನ್ನು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದಾರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದೇನಾವರೂ ಇದ್ದು ರೆ ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು!

ಕಾರು ರಭಷದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು ಸಂತು ಟೋನಿಂದ ಜಿತ್ತು ಸಂಗಿತ ಮುಂದಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಬಿ ಸೀಟಿಗೊರಿ ಸದ್ದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅನ್ನರ್ ಮಂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದು ಹತ್ತರಸಂಗಿತದೊಂದಿಗೆ ಸೀಡ್ ಹಾಕತ್ತಾ ಕಾಂ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು. ಎಪ್ಪು ಹೂತು ಕಾರು ಹೂಯಿತು, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೂಯಿತೂ ಒಂದೂ ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ! ಕಾರು ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ಗೀಟಿಸಲ್ಲ ಕಾರಲು ಯತ್ತಿ ಹಿಡಳು, ಅದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನ ಬಳಗೆ ಯಾರೋ ಹಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಬಂದಕು.

“ಚೇಗ ಹಾಕು, ಆಮೇಲೆ ಕೃಕಾಲು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹುಡುರಾಗಿ ಕರ್ನ್ಯಾಂದು ಹೊಗು!”

ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬುರಕಾ ಹಾಕಿದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಬಾಯಿಗೆ ಶುರುಕಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೃಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟು ಬಟ್ಟಿದರು. ಅವಳ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಕೆಯಾದ ಶಾಸು ತೆಗೆದು ಹೂಸದಾದ ಹೈಲ್‌ ಕಂಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

“ಅವೇ ಚೆಂಟಿ” ಆಹೆಂಸು ಕಾವ್ಯಕ ಹೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೂರ್ಯು ಇಂ. “ಅಹಿಸತ್ತ ಅವೇ....” ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಕ್ಕೋ ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ತಿಳಿಯಾಡಿಯಲ್ಲ. ಮೆಟ್ಟಿಲೀರಿ, ಇಳದು, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದಡೆ ಸಂತಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲೋ ವಿಶಾಲವಾದ ಸುಸಜ್ಜಿ ತಂಡ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದನೆಂದನ್ನಾಯಿ. ಅವಳ ಹೇಲಿದ್ದು ಬುರುಕಾ ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಟ್ಟು, ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿದ್ದ ಬಟ್ಟ ತೆಗೆಯಲೂಯಿತ. ಅವಳ ಕಾಳ್ಜಿಗಳು ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಕರಣಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ರಷ್ಯಾನಾಯಿತು. ಅವಳ ಜೀವತ್ಯಾಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು, ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಎತ್ತಿ ಕಾಣಿವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಂ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಫಾಕ್ಕೆ ಬರಿಗೆ ಪೈಪ್ ಸೆಮತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತ್ವರಿಗೆ ಎತ್ತರ ವಾಗಿದ್ದು, ಗಡ್ಡ, ಮಾಸೆ ಬಟ್ಟಿದ್ದು.

“ಜುಬೇದಾ, ಹುಷಾರಾಗಿ ನೋಡೊಂಬ್ರ್ಯಾ, ಇನ್ನೇನು ಬಾಸ್ ಬರತ್ತರೆ. ರೂಮಿಗೆ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ರೀನಿ” ಅವನು ಹೊರಟಿ. ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾವ್ಯನ ತಲೆ ಕಲಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಬಾಸ್ ಬರುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಕವರನ್ನ ನಾಶವಾಡಬಿಡಬೇಕು!

“ದೀ ದೀ, ನೆನ್ನೆಯಾಂದ ಬಾತ್ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿವಿವೆ ಹೋಗೈಕೆಲ್ಲಾ !”

೪೧

“ಅದೆಲ್ಲ ಅಟ ನನ್ನ ಹಕ್ಕು ನಡೆಷ್ಟ್ರ್ಯಾಲ್-ನೋಡು” ಅವರು ಸೊಂಟದಿಂದ ಹರೀತವಾದ ಚಾಕು ತೋರಿದಳು. “ನಿನ್ನ ಅಟ ಬಿಚ್ಚಿಪ್ಪೊಂಬ್ರ್ಯಾ, ಮುಗಿಬ್ಬಿಡ್ರೀನಿ !”

“ನಿಜವಾಗೂ ದೀದಿ, ಬೇಕಾದ್ದೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೊಂಬ್ರ್ಯಾಲ್, ನೀನೂ ಬಾಗ್ಲ್ಯಾ ನಿಂತರು! ನಂಗೆ ತಡೆಯೋಕೆ ಆಗ್ರಾ ಇಲ್ಲ ”

ಜುಬೇದಾ ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು—“ಸರ, ನಡಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರ್ನಿನಿ.”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅಪ್ಪೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ರೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಬಾತ್ರೂಮಿನಿನೊಳಹೊಕ್ಕಳು. ಜುಬೇದಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು.

“ಜೀನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿತ್ತು ಕಾವ್ಯ ದೇಹಿದಳು. “ನೀನು ಹಾಗೇ ನೋಡ್ತು ಇದೆ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ. ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗು, ಅದ್ದೇಲೆ ಹೇಳ್ತೇನಿ.”

ಜುಬೇದಾ ಅವಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಸರಕ್ಕನೇ ಜೀನ್ನು ಜೀಬನಲ್ಲಿದ್ದ ಕವರನ್ನ ಕೃಗೀತಿ ಕೊಂಡು ಕಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತು. ದೇಹಬಾಧೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಪಳ ಎಳಿದಳು, ನೀರು ಜಲನೇ

ಉತ್ಸುಂದು ಕರ್ಮಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ ಕವಶ್ವ ಕೊಟ್ಟಿಹೋಯಿತು. ಜುಬೇದಾ ತಿರುಗಿ ಸೋಡಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಜೆನ್ಸ್ ಕಾಲಿಗೆಂಪುತ್ತಿದೆ ಈ.

“ಬೀಗ ರಾಕ್ಷೋ ಬಾಸ್ ಬಂತ್ರೆ ನನ್ನ ಸುಮ್ಮೋ ಬಿಡೊಭ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಕೊರ್ಕೋ” ಜುಬೇದಾ ಗದುಸಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಕಾಂಕ್ಷಾನ ಮನಸ್ಸು ದೇಹ ನಿರಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಜೆನ್ಸ್ ಧರಿಸಿ ಕಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳತಳು. ಸುಫಳಿತವಾದ ಕೋಟೆ, ಎರಡು ಮುಂಭಗಳು, ಬಂದು ಮೇಜೂ, ಎರಡು ಕುಬ್ಬೆ, ಡೆಸ್ಟಿನಂಗ್ ಟೀಎಲ್, ವಾರ್ಡ್ ರೋಚ್ ಎಂಬು ಇತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅವಳ ಸೂಬ್ರಾ ಹೇಣು, ಕೆಟ್ ಬ್ರ್ಯಾಗ್, ಪರ್ಸ್ ಎಂಬು ಟೀಬ್ಲ್ಯಾನ್ ಮೇಲಿತ್ತು.

ಹೊರಗೆ ಕೇಲಿಯ ಸಾಂಪಾ ಯಿತು. “ಬಾಸ್ ಬಂದೂಂತ ಕಾಣ್ಣತ್ತೆ, ಸರಯಾಗಿ ಕೊರ್ಕೋ” ಜುಬೇದಾ ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಸೇಡಿದಳು. ಒಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಆಗಢ್ ವಿಾಸೆಯು ತೆಳ್ಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದಿಗೆ ಚಂದನ್‌ಲೂಲ್ ಬಂದಿದೆ. ತಲೆಗೆ ಜುಂಗಿನ ಪೇಟ, ಕುಬು ಶರವಾನಿ ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ಕಾವ್ಯಸಿಗೆ ತಕ್ಕಣ ಆವನ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತ್ತು.

ಜುಬೇದಾ ಗೌರವದಿಂದ ಲದು ಸಿಂತಕ್ಕು. ಆ ತೆಳ್ಗಿನ ಗಡ್ಡಧಾರಿ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೆಲ್ಲೇ ಜುಬೇದಾ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು, ಒಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು.

ಸೇರ್ ಜೀ ಕಾವ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದ. ಅವಳ ಮುಂಡೆ ಕ್ಕೆ ಸೇಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ಸೋಡಿದಳು.

“ಬಾಸ್ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾ ರಲ್ಲಾ ಕೊಡು!”

“ಎನನ್ನ ಕೊಡಲಿ?”

“ಮರ್ಯಾ, ಬೆನಾಲೀ, ಅಬ್ ಅಡ್ಡೇಡಾ_ಅ ಶವರ್ ಕೊಡು.”

“ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇಲ್ಲಿ....” ಕಾವ್ಯ ಕಾಟಿಸಿಂದ ಹೀಂದೆ ಸರಿದಳು.

“ಮಲ್ಲೂ, ನೇಡು ಎಲ್ಲಿಡೀತಾ” ಸೇರ್ ಜೀ ಕೈಲಿದ್ದ ಹಂಟರನ್ನು ತರುಗಿಸಿದ. ಮಲ್ಲೂ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಟೊವ್ ಕೆತ್ತಿಸೆದ. ಅವಳ ಬ್ರೆ, ತೆಗೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಕೈಗಳಿಂದ ಲದ ಮುಚ್ಚೆ ಕೊಂಡಾಗ ಸೇರ್ ಮಲ್ಲೂವಿನ ಕ್ಷೇಗೆ ಹಂಟರ್ ಇತ್ತು. ಮಲ್ಲೂ ಹಂಟರ್ ಸಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಕೈಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ, ಅವಳು ಕೈಬಿಟ್ಟಳು. ಬ್ರೆ ಕಳಚಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂತ್ತು. ಜೆನ್ಸ್ ಬಿಂದ್ದೆ, ಒಳಗಿನ ಪ್ರಾಂತೀಸ್ ಸಹ

ಕೆಳಗೆ ಸರಿಯಿತು. ನಗ್ನಿಂಥಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬಿರ್ದ ಮುಂದೆ ಸದುಗುತ್ತ್ವ ಸಿಂತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ದುರು ದುರು ನೋಡಿದರು.

“ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಬೋಗಕು!”

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಜೀನ್ನು ಪಾಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಲಾರೀಲಿ ಬರ್ತು ಏನಾಯ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!”

ಮಲ್ಲು ಅವಳ ಸೂಟ್ ಕೇಸ್, ಕಿಟ್ ಬ್ರ್ಯಾಗ್ ಹಸೆಲ್ಲೂ ಕಿತ್ತಾಡಿದ.

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಪರಿಸರಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಹಣವೆಲ್ಲಿ? ಸಣ್ಣಗೆ ಚೀರಿದಳಿ. “ಅವರು ನನ್ನ ಪರಿಸರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣಾನೂ ಕದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ನಂಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸರಲ್ಲೇ ಇತ್ತು!”

“ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಾ ಬಾಸ್, ಹಣಾ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಂಗೊತ್ತು. ಅದ್ದೇ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಬಂಧು ಡ್ರಾಫ್! ಇನ್ನು ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಲಾರೀಲೇ ಕಳುವಾಗಿರ್ಬಿ ಕು! ಇ, ಸಾಲಿ, ಲಾರೀಲಿ ಎಣ್ಣದೆ?”

“ಹೊದು ಹಿಂದೆ ಲೋಡ್ ಜೊತೆಗಿಡ್ದೆ. ಅಮೇಲೆ ಕಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿದೆ.”

“ಸೇರ್ ಜೀ, ಈ ಲ್ಯಾಡಿ ಬಾಯಿ ನಾನು ಬಿಡಿಸ್ತಿನೆ. ನೀವು ಲಾರಿ ಲೋಡ್, ಅದ್ದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ನನ್ನು ಲ್ಲಾ ಜೆಕ್ ಮಾಡಿ.”

“ಸೇರ್ ಜೀ, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮ ದುರು ದುರು ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟ ಅವನತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇ ಮಲ್ಲೂ ಕಾವ್ಯನ ಬಳಗೆ ಒಂದು.

“ಬೋಗ್ನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಯಾ. ಯೋರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀ ಯಾ. ಇಲ್ಲಿದೆ ನೇರಿದು!“ ಅವಳನ್ನು ಬರಟಾಗಿ ಎಳಿದುಕೊಂಡು ಅವಳ ನಗ್ನ ತೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದ. “ಪರ್ಮಾಗಿಳ್ಳ, ಮಜಬೂತಾಗಿದ್ದೀ!“ ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೆರ್ಯಾಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ದೂರ ತಲ್ಲಿದಳು.

“ಬರಿ ಮೈಮೇಲೆ ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬಂಧು ಮೈಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಸಾವಾನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತಾಕಿ ಹುಡ್ಡಿದ್ದೀ ಯಾ. ಎಲ್ಲಿದೆ ನೀನೇ ಹೇಳಿ. ಲಾರೀಲೇ ಯಾರೋ ಕದಿ ರೀಕೂ. ನನ್ನ ಹಣ ಎವೆಂದುಂಟಿತ್ತು! ಅದ್ದೂ ಲಪಟಾಯಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಡೆನೇರೇ ಮಾಡಿರೀಕೂ. ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನು ಸಮೃದ್ಧಿರೋಳ್ಲ. ಈಗೇ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ಗೆ ಶೋನು ಮಾಡಿಸಿ. ನಾನು ಅವರ ಸೂತ್ತು!“ ಅವಳು ಹಾಗೆಂದಾಗ ಮಲ್ಲು ಕೊಂಚ ವಿಚಲಿತನಾದ.

“ಹೋಗೇ—ನಿನ್ನು ಒತ್ತೆರೆ ಚಿಕ್ಕಬಾಬುಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ! ”
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಿಲ್ಲ.

“ನಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ—ನಾನೇ ನಿನ್ನ ನೋಡಲು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.
ಅಲ್ಲಿವರೂ ಉಂಟಾರೆ ಎಂಜಲೂ ಆಗಾರೂ ಒಂತಾ ಹೇಳಿದಾರೆ. ನಿನೇನಾದ್ಯ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಸಮೃದ್ಧಿರೋಳ್ಳ” ಕಾವ್ಯ ಕೈಗಳಿಂದ ದೇಹಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು
ಯ.ಶ್ರೀ ಶುತ್ತು ಹೇಳಿದರು.

“ನಂಗೆ ಒಾಯಿ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೇ ರೋಷು ಹಾಕ್ಕಿರು? ”
ಮಲ್ಲು ಹಂಟಿರ್ ನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿದ. ತುಟಿಕಟ್ಟಿ ನೋವೆ ಸಹಿಸಬೇಕು
ವಿನಹ ಕಿರಿಚೆಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪಾಣ ಹೋಡರೂ ಸರಿ, ಆ ಕವಿನ ವಿಷಯ:
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಂಬಾರದು, ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ, ಹೊಡಿಯಮೇಲೆ ಬಾಷುಂಡಿಗೆ
ಮುಂದಿದನ್ನು, ಅವಳು ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದು ಹೊರಳಾಡಿದರು. ಏಕೆನ
ಹೂಡಿತ ತಾಳಲಾರದೇ ಮುಂಭೆ ಹೋಡಳು. ಮುಲ್ಲು ಹಂಟಿರ್ ನನ್ನ ಆವಶ್ಯಕ
ಎಸೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಗೆ
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೂಡಿರಿಟು ಹೋದ.

ಕಾವ್ಯ ನಗೆ ತಿಳಿನು ಮುಂದಿತು. ಏಟುಗಳಿಂದ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ರಣವಾಗಿತ್ತು.
ಇದೆಂತಹ ಸರಕ ಯಾತನೆ! ತನ್ನ ನನ್ನ ಪಗಡಿಯ ಕಾಯಿಯ ಕಾಗೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ದಾಳಹಾಕಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಕೊನೆಯುಗಿರುವವರಿಗೆ
ತಾನು ಹೋರಿಡಬೇಕು. ಈ ದಾಷ್ಟುರ್ ಮಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಬೇಕು! ಸಿಫಾನ
ವಾಗಿ ಎದು ಗಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕೆಡೆ ಸೂಡಿಕೊಂಡರು. ಶಾಂತಾ ದೀಸಿನಿಂದ
ಕಿತ್ತಿ ಹರಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟಿಗಳ್ಲಿ ಬಂದಃ ಹಾಸ್ ಕೋಟಿನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಗಾಜನ ಕುಜಾನಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀರೆನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗಟನೇ
ಕೂಡಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಘೋನಿದಿರೆ ಬಲದೇವಾಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸ
ಬೇಕು. ಅವರ ನಂಬಾ ತನಗಿನ್ನೂ ಸೆನೆಪಿದ. ಆದರೆ ಬಲದೇವಾ ಮನಗೆ
ವಾಡಿದರೆ ಮೆಸ್ಜ್ ಕೂಡುವರೋ ಇಲ್ಲವೇ, ಇಲ್ಲಕ್ಕೆಂತ ತನ್ನ ನನ್ನ ಕೆನ್ನೂಗಿ
ಅಥವಾಡಿಕೊಂಡಿದ ವಸೆಂದರೆ ಶೀಂಧೀ ಅವನಿಗೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಶಾಗದ
ಬರೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಏನಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಬಹುದು. ವೆಂದಲು ತನಗೆ ಈ ರೂಮಿನಿಂದ ಬಿಂಗಡಿಯಾಗಲಿ!

ಅವಳ ಮಂಜವೇರಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಕು. ಹಂಟಿರ್ ನಿಂದ
ಬಿದ್ದ ಏಟುಗಳು ಚುರುಚುರು ಎನ್ನುತ್ತೆ. ಕೆಲವೆಡಿ ರಕ್ತ ಬಸರಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬಂದವಳು ಜುಬೇದಾ-ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಟ ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬ ರೂಪು ಬಾಯರ್ ಬಂದಿದ್ದು. ತಟ್ಟಿಯನ್ನು ಟೋಟ್‌ಲ್ಸ ನೇರಿಟ್‌ಪ್ರೈ ಅವನು ಹೊರಟುಹೊಡನೇಲೇ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಜುಬೇದಾ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು, “ಆ ಮಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾಲಿ ಯಾಕೆ ಏಟು ತನ್ನೊಂದು ಹಾಡಿ? ಅವನು ರಾಕ್ಷಸ! ಅವನೂ, ಸೇಲ್ ಕೇಳಿದ್ದು ಯಾಕೆ ಕೂಡಲ್ಲಿಲ್ಲ?”

“ದೀರ್ದೀ, ಖಂಡಿತ ನನ್ನ ಹತ್ತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋವರೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡ್ಡಿದ್ದೀನಿಗೊತ್ತಾ?“ ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಷ್ಟನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದಳು. “ಇಪ್ಪೇಲ್ಲಾ ಆದ್ಯೇಲೇ ಒಂದು ಕವರ್ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳಲಿ?“ ಕಾವ್ಯ ಅಂಗಲಾಚಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ಉಟ ಮಾಡಿಬಿಡು-ಬಹಕ ಹಣಿಡಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಶಾಡಾಕ್ಯೆ ಇಳಿದವೇಲೇ ನೋಡೂ ಮಾಡೆ ಇಕ್ಕೂ-ಬದೇಸೂ ತನ್ನ ಇಕ್ಕೂ.”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಉಟ ಹಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇಂದು ತಿಳಿಯಿತು ತಾನು ಶಿಂಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅವನಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸುದ್ದಿ ಮಂಟ್ಪಸಚಿತು. ಯಾರನ್ನು ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ರಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲಿಗಿಂತ ತಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೆಳ್ಳಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಜುಬೇದಾ. ಅವಳೂ ತನ್ನ ರಾಗೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತೋಷನೆಗೊಳಗಾದವಲು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಸಳ್ಳಾ ತೆಯ್ತನವೆಲ್ಲೋ ಆಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಾನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಾವರೆ ಜುಬೇದಳನ್ನು ತಾನು ಕ್ರಾವಣಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯ ಕಳ್ಳಾಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಜ.ಬೇದಾತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ನೇನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಕಾಳಿಕೊಂಡೆ? ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಏನೋ ಬಂದು ವಿಧವಾದ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ನ್ನ ತಬ್ಬಿ ಕೊಂಡು ಅತ್ಯು ಬಿಡಲೇ ಎನಿಸಬತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯಾವೇಲೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರಿಯೋಣ ಅನಿಸಬತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇನಿಸಬತ್ತದೆ!”

ಜುಬೀದಾ ಶಿಲೀಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೇ ಸಿಂಹಿದ್ದ ಕು. “ನಿನ್ನ ಮೂರಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಸೆಂತಹ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾಯಿ! ಒಂದು ಹೇಳಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಿದರೆ ನಿಸೆಂತಹ ತಾಯಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರೆಯಂದು ಬಲ್ಲಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನೇ ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೂಯ್ಯಬೇಕು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದೀನೆ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಖರುವಾಗಲೂ ಅಪ್ಪೇ. ಎಲ್ಲದೂ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನ ಮಾಮುತ್ತಿನ್ನರು” ಕಾವ್ಯ ಹೇಗೆಂದರೂ. ಜುಬೀದಾ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನಾನು ದೀರ್ದೀ ಅಂತ ಆದಕ್ಕೇ ಅಂದದ್ದು. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಯಾವಷ್ಟೂ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮನೇ ಅವುಗೈನೀ ಅಗಿದಿರಬೇಕು” ಕಾವ್ಯ ಆವೇದಂ ಹೇಳೆ ತೋರಿಟ್ಟು ಕಂಬಸಿಗರೆದರೂ. ಜುಬೀದಾ ಕ್ಯಾ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಗಿತು. ಅವಳ ಒಲಗ್ಗೆ ಕಾವ್ಯ ಭಿನ್ನ ಸವರಿತು.

“ಸೀರ್ ದೀರ್ದೀ, ಸೀನು ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ ಇಂಡಲೇ ನನಗೆ ಒಿದ್ದು ಏಟಿನ ಗಾಯಗೇಲ್ಲಾ ಹೊಯವಾಗಿ ಹೊಡಂತೆ ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಮಡಿಲ್ಲಕ್ಕೇ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬೆಡಲೂ ಸಿದ್ದು.”

ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಜುಬೀದಾ ಆವಳ ತಲೆ ಉಡಿದಿಕ್ಕು, “ಅಳಬೀಡ, ನಾವಿಂದೂ ಕ್ಷಮ್ಮಾ, ನಾನು ಈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಒಿದ್ದು ರೆಕ್ಕೆ ಮಾರಿದು ಬೆದ್ದಿರುವ ಕಷ್ಟಿ. ಆದರೆ ಸೀನು ಹೊರಡಾಗ ಬಂದಿರುವ ಕರ್ಕು. ಸಿನಾಗಿ ಚನ್ನುದ ಪಂಜರವನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಆದಲ್ಲಿ ಸಿನ್ನು ಈ ಯೋವನ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ! ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಸೀರಾ ನನ್ನ ಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತೇಯು! ಆದರೆ ಹಣಡಿಲ್ಲ, ಸೀರ್ ನ ಮುಡಿಯಾಗಲ್ಲ, ವಾಟಾನ ಮುಂಡಿಯಾಗಲಿ ಸೀನು ನನ್ನು ದಾಸ ಸಲೆಗಿಯಂದಿರುವುದು ತಿಳಿಯ ಬಾರದು, ಎಚ್ಚರಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿದರೂ. ಜುಬೀದಾ ಬುಲಾಂಡಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿಲ್ಲಾ ಶಿಂದು ವಾಗಿದಿಕ್ಕು. “ದೀರ್ದಿ ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆಯಲು ವನಾದರಿಂದೇ ಹೇಳಿ ಬೇಕು!”

“ಂದರೆ?” ಜುಬೀದಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಹಿಂಜರಿಯದೇ ಕೇಳಿದರೂ.

“ಎಡು ಲಾಜ್‌ ಹಿಕ್ಕೆ-‘ಬಾಲ್ಕಿ ಸ್ಟ್ರೀ’. ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀ ಸಿಗರೀಟ್ ಇಂಬೆಂಟ್!”

“ನಾನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ರಮ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೀರೆ! ತಾಳು ಅದೆಲ್ಲ ಮಲ್ಲೂ ಹತ್ತೆ ಇರುತ್ತೇ.” ಜುಬೇದಾ ಹೋರಗೆ ಹೋದಳು. ಕಾವ್ಯ ಅವಳತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸರಸರನೇ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೇರಿಸಿ ವಾಡಿಕೊಂಡು, ತುಟಿಗೆ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ರಂಗು ಬಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಇಂಗೆ ಕಾಜಾ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಹೌಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಹೈ ತೋರುವಂತಹ ಉದುಪ್ರೋಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೂಡಲನ್ನು ಬಾಂಕುಂಡಳು. ಅವಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೂದಲೂ ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೋಭಿ ನಿರ್ದಿತ್ತ. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನಿಮ್ಮೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. “ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಇಂದಿನಿಂದ ಆಯುವ ಅಷ್ಟವೇ ಬೇರೆ, ಸಿನ್ನ ಒದುಕೊಂಡೇ ಹಾಳಾಯಿತು. ಉಳಿಯಬೇಕಾದವರನ್ನು, ಒದುಕಬೇಕಾದವರನ್ನು ಒದುಕಿಸು. ಮುಕುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಳಿಯೇನು? ಮುಕ್ಕಿಯೇನು?” ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನಿಬಿಂಬ ನೋಡಿ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು.

ಜುಬೇದಾ ಬರಿಯ ಕ್ರಮಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. “ಮಲ್ಲೂ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಅವನೂ, ಸೇಲ್ ಏನೋ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯ ವಾತಾಡ್ತಾ ಇಡಾರೆ. ನೀನು ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ತಿಂದು ವಿಸ್ತೃ ಕುಡಿತೋಯಲ್ಲ! ಏನೂ ಆಗೋಲ್ಪಾ?”

“ನಂಗೆ ಬೇಜಾರಾದಾಗೆ ಲಾ ಕುಡಿತ್ತದೆ. ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಂಹಾಸನಗಿ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದೇಗಿದೆ” ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕಳು. “ಸೇಲ್ ಹೇಗೆ? ಏನೋ ಪರಮಾಯಿಷಿ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕೊಂತಾ ಅಂದ್ದುಂತೆ!” ಜುಬೇದಾ ಅವಳತ್ತ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಸೇಲ್ಗೆ ಪಾರಕೆಷ್ಯಾಂದೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಮುಖಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ! ಅತ್ಯೇ ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತುಕೊಂಡು ಅವಳು ಕೊನೆವರ್ದೂ ಕಾವಾಡ್ತಾನೆ. ದುಡ್ಡ ಒಡನೆ, ವಸ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಮಜಾ ಮಾಡು ಅಂತಾನೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಸೇಲ್ ಜೀ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲೂ ಗಾಥವಾಗಿ ಸಮಾರ್ಥೀಕರಿಸಿದ ರು.

“ಆ ಹುಡುಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯದ್ವಿಲ್ಲ. ಕವರ್ ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇದೇಂತಾ ತಳ್ಳೀ ಎಲ್ಲಿನೀ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ಈ. ಆಥವಾ ಹಾಳುವಾಡಿದಾ ಈ. ಯಾರೂ ತಡಿಡೇ ಇವೆ ಅವ್ಯ ಚಮಂ ಸುಲಿದು ಬಿಡ್ಡು ಇದ್ದೆ” ಮಲ್ಲು ಹಲ್ಲಿಕಡಿದ.

ಸೇತಾಜೀ ನಷ್ಟನಕ್ಕು. “ನಿನ್ನ ಕ್ರೋಪದಿಂದ ಕೆಲಸ ಹಾಕು ಮಾಡೋ. ಅವಳ ಚಮ್ಮೆ ಶಾಲಿದರೆ ಕವರೆಸೂ ವಾದಸ್ವಾ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಅವ್ಯು ಕರಿಸಿರೋಡೇ ಬೇರೆ ಕಾರಣಾಗಿ. ಸೋಹನ್ ಜೂತೆ ಅವ್ಯು ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಸೋಹನ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಅವಾಯ. ಇವ್ಯು ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಡಿದು ಬರೋ ನಮ್ಮ ಗೀಸ್ಟ್ ಗಳೆಡುರು ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿ, ಅವಳನ್ನು ಅವರಿಗೊಸ್ಸಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕ್ಕೋಬೇಕು. ಈದೇ ಕವರಿನಲ್ಲಿದು ದು ಮುಖ್ಯ ವಾದುದಾಂತಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಬಾರಿದು. ನಾವೀ ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹಿಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು ಆದನ್ನು ಮರೀಯಬಹುದು. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಈದಕ್ಕಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಡಿ, ಮಜಾ ಮಾಡಿ ಬಾಯಿಬಿಡಿಸಬೇಕು.”

ಅವರಿಭೂ ವಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಜುಬೀದಾ ಹೋದದ್ದು.

ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸೇತಾಜೀ ಹೋಳಿದ—“ಆ ಹಾಡುಗಿಗೆ ಏಸು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಿಸು, ಜೂತೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಉದುಗೊರೆ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿದೆನೆಂದು” ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸು, ಅವಳಿಗೆ ಪೂರೆ ಅಮೃತೀಂಧಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಇಂಥು—ನಾನು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ನಿಷ್ಠಾ, ಸೋಡೆ, ಗಿಗರೆಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಜಿನ್ನದ ಬ್ರೇಸ್‌ಟ್ ತಂದಿತ. ರೂಪುಂಚಾಯ್ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ, ‘ಸೇತಾಜೀ ಒಂದು ಆನೇಲೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಾಣ್ಣಾರಂತೆ. ಈ ಪಣ ಉದುಗೊರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಂತೆ.’

ಕಾವ್ಯ ಜಿನ್ನದ ಬ್ರೇಸ್‌ಟ್‌ನ್ನು ಕ್ಯಾಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಹು.ಎ. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸೋಡೆ ಓದನ್ ಮಾಡು. ನಂಗ ಏಸ್ ಬೇಕು. ಏಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಗ್ಗೆ, ಸೋಡೆ ಸೇರಿಸು. ಆನೇಲೆ ಏಸ್ ಕೊಗೊಂಬಾ” ರೂಪುಂಚಾಯ್ ಹೊರಟಿಸಂತರ ಜುಬೀದಾ. ಶಿರಿಗಿ ಹೇಳಿದಳು. “ದೀಡೀ ಅದ್ವಾಕೋ ಇವತ್ತು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗ್ತು ಇದೆ, ಯಾಕಿರಬಹುದು ?”

೫೭

ಜುಬೇದಾಳ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. “ಹುಂ ಆಗೇ ಚಿನ್ನುದ ಬ್ರೀಸ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಕಳಿದಾ ನೆ. ಇನ್ನು ಏನು ಬೇಕಾದ್ದೂ ಕೊಡತ್ತನೆ ಬೀರ್ತನಲ್ಲಾ ಅಗ ಕೇಳು. ಹಾಳಾಗೇಕಾದೈ ಎಲ್ಲ ಚಿನ್ನಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ. ಹಾಳಾದೈ ಲೋ ಅದು ಸುಖ ಅಲ್ಲ ಕೊರಳನ ನೇಣೂಂಕೆ ಗೊತ್ತಾಗೋದೂ....ಎಲ್ಲ ದೂರ ರಾಳಾಗಿ ಹೋಗೋ!” ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಟೇನೋದಳು.

ಕಾವ್ಯ ರೂಪ್ ಬಾಯ್ ತಂದಿತ್ತ ಲೈಟಿಂಗಿನಂದ ಸಿಗರೀಟ್ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ವಿಸ್ತಿಯ ಗಾ ಸ್ ಕ್ರಿಗ್ರಿತ್ತೊಂಡಳು. ಜುಬೇದಾ ಚಿಕ್ಕಿಂದಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದಿ ರಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಇವ್ವು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾ ಳೆ! ಸೇರಾಜೀ ಅವಳನ್ನು ಪುರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಈಗ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹೆಣ್ಣಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಯಿವಾಡು ಅವಳಿಗೆ! ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಡಿಯಬಾರದು. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕುಡಿದು ಅವಲೇರಿದಂತೆ ಸಾಟಿಸಬೇಕು. ಸೇರಾಜೀಯನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು ಬೇಕು, ಜುಬೇದಾಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಧಿಗೆ ಸೂಜನೆ ಕಳಿಸಬೇಕು! ನಿಥಾನವಾಗಿ ವಿಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೀರತ್ತಾಡಿದಳು. ಹೊರಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯತ್ತ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ತಾನು ಮಂಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಡವಾಗಬಾರದು. ತನ್ನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ತಾನೊಬ್ಬ ನಿಶಾಚರಿ! ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕಣ್ಣಿಂಬಾ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕು!

ಬಾಗಿಲು ಸದ್ವಾ ದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸೇರಾಜೀ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಲೋಟಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ವಿಸ್ತಿ ಸುರಿದುಕೊಂಡಳು. ಸೇರಾಜೀ ಬಿಳಿಯ ವಾಯಿಜಾವಾ ರಾಕಿಟೊಂಡು, ಕೃಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೀಟ್ ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಕಾವ್ಯ ಅರೆಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಅವನತ್ತ ನೇಡೆಡಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಯಾರು, ಸೇರಾಜೀನಾ? ” ಬೇಕೆಂತಲೇ ತೊಡಲಿದಳು.

“ಹೂಂ....ಹೌದು....” ಅವಳ ಬಳಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಶೈಕ್ಷಣಿಯ ದ್ವಿಷಿಗೆ ಅವಳ ದೇಹದ ಮಾಟೆ ಕಿಳಿಯಿತು. ಅವಳ ಕ್ಯಾನೆವರಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಇನ್ನೂ ವಿನ್ಯಾಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾ ನನ್ನ ಹತ್ತು ಇಂಪ್ರೋಪ್ ಮಾಲು ತುಂಬಾ ಇದೆ”

ಉವ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ. ಬೇಡಾ ಇಪ್ಪಾತ್ಮಿಗೆ ಇದು ಸಾಕು. ಬ್ರೀನೆಸ್ ಟ್ರೆಂಬಾ ಚೆನಾಗಿದೆ, ಫ್ರೆಂಚ್!“ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸಿಗರೆಟೆನ ಹೊಗೆ ಬಿಟ್ಟುಳು. “ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳಿಯವನು!”

ಸೇರ್‌ಜೀ ಮತ್ತೂ ಹತ್ತಿರ ಸರದ. “ನೀನು ರೊಡೆಲಿನ್ ಎದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸೋಹನ್ ಜೊತ ಬಂದಾಗೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವಳು ನಮ್ಮವಳು. ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರಿಗೆ ಎಳ್ಳಬೂ ದೇಶಿಯ ಅಪ್ಪಟಿ ಮಾಲಾಂತಾ! ಹೆಡರಬೆಡಾ ಡಾಲಿ-ನಾನೆನು ನಿನಗೆ ತೊಂದ್ರಿ ಮಾಡಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೊಂಡಾಗಿರು. ಎವ್ಯಾ ಬೇಕೊಂಡಾಗಿರು. ಅಪ್ಪಣಿ ಹಣ ನಾನು ಕೊಡ್ಡಿನ್ನೇ. ನಾಳೆ ನನ್ನ ಕೊತೆ ಬಾ. ಏನೇನು ಹೈನ್ಸ್, ಒಡವೆಗಳು ಬೇಕೊಂಡಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುತ್ತೇನ್ನೇ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಟಿವಾದವು ಗಳಿಂದರೆ ಬಹಳ ಆಕ್ಷರೆ.” ಅವಳ ತೋಳು ಸವರಿದ. ಉವ್ಯಾಸಿಗೆ ಅವನ ಸ್ವರ್ಥದಿಂದ ನ್ಯೂ ಮುಳ್ಳಾದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದರೆ ತೋರಿಗೊಂಡದೆ ಅವನ ಕ್ಯಾನೆವರಿದಳು.

“ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ನೀನು ಒಳ್ಳಿಯವನು ಅಂತಾ. ಸಂಧ್ಯೆ ಜಿಮ್ಮೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರೋದೇ ಒಳ್ಳಿದು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ, ನನ್ನ ತನಕ ಬರಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ!”

ಜಿಮ್ಮೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೇರ್‌ಜೀ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಸಿದ. “ಹೊಂ...ಜಿಮ್ಮೆನೇ...?”

“ಅವ್ಯಾಸ ನನ್ನ ಹಣ ಎಲ್ಲ ನುಂಗಾಕಿ ನೋಸ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವ್ಯಾಸ ಬಗೆ ನಾನೇ ಪೋಲೀಸ್‌ಗೆ ಸುಳವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವ್ಯಾಸ ನಂಗೆ ನೋಸ ಮಾಡೊಂಡಾ ಸೇರ್‌ಜೀ?“ ಉವ್ಯಾ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕುಡಿದವಳಂತೆ ನಟಿಸಿದಳು. “ನನ್ನ ಮದ್ದ ಮಾಡೊಂಡು ಏನು ಸುಖ ಕೊಟ್ಟಿ?”

“ಹೊಗಿ ಬಿಡು....” ಸೇರ್‌ಜೀ ಅವಳ ಸುತ್ತ ಕ್ಯಾನೆವರಿದಿದ. “ಅವನೇ ನನ್ನು ತಹವಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಪಿತ್ತಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ....”

“ಹೌದು ಸೇರ್‌ಜೀ, ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆ, ನಾನು ಬೇಕು-ನನ್ನು ಒಂದು ಸುಖದೇಕು. ಆದ, ನನಗೇನು ಬೇಕೊಂಡ ಯಾರೂ ಕೇಳೋರಿಲ್ಲ....ಆ....

ಪ್ರೇಲಿಸ್ ಅಫೀಸರ್ ಬಲದೇವ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ಕ್ಯಾಬರೇ ನೃತ್ಯ ಸೋಡೋಕೆ ಬರಾತ್ ಇದ್ ! ಹೇಗಾದೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಶ ಮಾಡೋ ಬೇಕೂಂತ ! ಹಂಡಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಜಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನ್ನೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್. ಸೋಡೋರೆ ತಾನು ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಸಿಂತಾ ತೋರಿಸ್ತೋಕ್ಕೂರೆಕೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡ್. ಮನೇಲೇ ಶರೀರಂಡೊಗಿ ಟೊಟ್ಟಿದಿದ್ !” ರಾವ್ಯ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. “ನಾನು ಒಕರಾ ಅಂಡಾಯಂಡಿದ್. ಗಾಯು ವಾಸಿಯಾಗಿಂತೂ, ಸಮಯ ಸಾದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ತೂಂದು ಬಂದಿಟ್ಟೆ. ಅಪ್ಪೇತೆ ಸೋಹನ್ ಇಕ್ಕೆ ! ನಂಗೊಂದು ಚೂಸ್ತೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರ ಆ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಒಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿಸಿ. ನನ್ನ ಹಾಳು ವಾಡಿದವ್ವೇ ಆವ್ಯ ! ಆವ್ಯ ಮೇಲೆ ಸೇರು ತೋರಿಸ್ತೋಕ್ಕೂರೆ ತನ್ನ ನಂಗೆ ಸುಖ ಇಲ್ಲ....” ಬೇಕಂತಲೇ ಆಕುಮುಖ ಮಾಡಿದಳು. “ಅನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ರ ಮೇಯೆಲ್ಲಾ ಬೊಕೆಯಾಗುತ್ತೇ....”

ಸೇರ್ ಜೀ ಆವಳನ್ನೇ ತೀಕ್ಕಣ ವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್. ಆವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೋಟಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾನ್ ವಿಸ್ತ್ರಿ ಹಾಕಿದ.

“ತೆಗೋ ಕುಡಿ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವರೆಸುತ್ತೇ.” ಆವಳು ಕುಡಿಯು ವವರೆಗೆ ಕಾದು ಕುಳತ. ಆವನು ತನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೆಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಆವಳಿಗಧ್ರಿವಾಯ್ತು.

ಕೈಲಿದ್ದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣನ್ನು ನೆಲಪ ಮೇಲೆ ಸುರಿದಳು. “ಧೂ ಇದು ಜೆನಾನ್ನಾಗಿಲ್ಲ—ಪನ್ನಾ ಕಿಕ್ಕೆ ಬರೊಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವ್ವೇ ಇಲ್ಲಾ ? ಆವ್ಯೇಲ್ಲಾ ಜಿಕ್ಕಂತೋಜೀ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಕದಿಟ್ಟು. ಇಲ್ಲಿದ್ರ ನಾನೇ ಯಾವ್ಾ ದೂರ ಒಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಂಡಿನದು ತರಿಸ್ತೂ ಇದ್ ! ?

ಸೇರ್ ಜೀ ಜೆಬಿನಿಂದ ಸೋಟಿನ ಕಂತೆ ತೆಗೆದು ಆವಳ ಕೈಗೆತ್ತು.

“ತೊಗೋ, ನಿನ್ನ ಎಪ್ಪು ಬೇಕಾದೂ ನಾನು ಕೊಡ್ತೇನಿ” ರಾವ್ಯ ಸೋಟಿನ ಕಂತೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಿಳು.

“ಸೇರ್ ಜೀ ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಕ್ಕೆಯವನು. ನೀನು ಮುಂಚೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರ ರೆ ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಅರ್ಪಿಸ್ತು ಆಗ್ತಮನೇ ಇರಿಲ್ಲ !”

ಸೇರ್ ಜೀ ಆವಳ ಕೈಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಂತೆಯಿತ್ತ. “ನೀನು ಕೆಬ್ಬಾಗಳಲ್ಲಿ ನತೀಸಬೆಡಾ. ನನಗಾಗಿ ನತೀಸು ! ನಾಡಿದು ಸಂತೋಷ ಕೂಟ ಇದೆ. ಅದ್ವಲ್ಲಿ ನತೀಸ್ತೀರ್ಯಾ ? ನಿನ್ನ ಸೋಹನ್ ನಿ ರತಿ-ಮನ್ಧ ನೃತ್ಯ

ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಅಗಿಲ್ಲ. ಅದ್ದು ನೋಡೇಕ್ಕೆ ಕೂಂತಾ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಇವು ಇತ್ತು. ಅದ್ದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಗ್ಗುಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸ್ತೀಯಂತೆ....!”

ಕಾವ್ಯ ಸೇರಾಜೀಗೈರಿಕೆಂಡಳು. “ಹೌದು ನೋಹನ್ ನ ಕರೆಸಿದ್ದೇ ಈಗೂ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಬೇಕಾದ್ದೇ ನಾನೆಂಬೇ ಮಾಡ್ತಿನಿ.” ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಸೇರಾಜೀಯ ಮುಖವರಳತು. ಇವಕು ನಗ್ಗುಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದು? ಅವಳನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿಸವರಿಗೂ ನೋಡಿದ.

“ನೀನು ನೇರೆ ನೋಡಲೇ ಇವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀ. ಇನ್ನು ಆ ಸ್ವತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ತಿಯೇನೋ!” ಅನೆಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. “ನಾಡಿದ್ದ ರತನಕ ನಾನು ಕಾಯಬೇರು!”

ಕಾವ್ಯ ಅವನಿಗೈರಿದಳು. “ನಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೇ ಈಗೀ ಮಾಡ್ತಿನಿ” ಉದುಪನ್ನು ಕರ್ಚಲು ಯಾತ್ರಿಸಿದಳು.

“ಬೇಡಾ....ಈಗ ಬೇಡಾ....ಈಗ ಸ್ವತ್ತೆ ಬೇಡಾ” ಅವನೇ ಅವಳ ಉದುಪು ಕಳಿಂಗಲು ಸಹಕರಿಸಿದ. “ಈಗ ನಂಗೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಸಾಕು!” ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲ್ಲ. ಒಳಗೇ ಅವಳಿದೆ ಚೀರುತ್ತಿತ್ತು. ನೀನು ಇವನಿಗೆ ಅಹಾರವಾಗುತ್ತೀರೂ? ಉಗುಳು ನುಂಗಿದಳು.

“ಸೇರಾಜೀ ಸಂತೋಷಕೂಟಕ್ಕೆ ಯಾರಾ ರು ಬರಾತ್ತಿರೆ? ತುಂಬಾ ಜನ ಬರಾತ್ತಾರಾ?” ಸೇರಾಜೀ ಆಗಲೇ ಅವಕ ಮೈಸಿಂಯಲ್ಲಿ ಮನಸೋಽಿದ್ದು.

“ಹೌದು ತುಂಬಾ ಜನ ಬರಾತ್ತಿರೆ.”

“ಚಿಕ್ಕಸೇರಾಜೀನೂ, ಆ ಬಲದೇವ್ ನೂ ಕರಿಸಿ. ಜಿಮ್ಮೆನೂ ಬಂದಿದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದೂ-ಅವು ನನ್ನ ಯಾರ್ಥಿಂದೇನೂ ಹಾಗೇಲೂ ನರ್ತಿಸೋಕ್ಕ ಬಡ್ಡ ಇಂಲ್ಲ! ಅವು ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಉರ್ಬಿಂಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್ ನೂ ಹೊಟ್ಟಿ ಉರ್ಬಿಂಲ್ಲ ಅವೇಲೂ ಸಂಕಟಪಡ್ಟೇಕು. ನಾನು ನರ್ತಿಸಬೇಕೂ!”

ಸೇರಾಜೀ ಅವಳನ್ನು ತಬಿಕೊಂಡ. “ಆಗಲಿ-ನಿಸ್ಸಿಂಚಿಯೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವೀಸುತ್ತಿನಿ-ನನ್ನಿಂಚಿ ಪೂರ್ವೀಸು!”

ಸೇರಾಜೀ ಅವಳನ್ನು ಬಟ್ಟಿ ಹೋಡಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಹೋಡತ್ತ ತುಷ್ಟಿಬಳು. ತಾಳು, ನಿನಗೆ ಗತ ಕಾಣಿಸ್ತಿನಿ.

ಇತ್ತೆ ಮಲ್ಲಾ, ಜಾಸ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜಿಮ್ಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ರು. “ಜಿಮ್ಮೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರ ನಾವೇಲ್ಲಾ ಶಂಖ ಎಣಿಂಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಸೇರಾಜೀ ತಪ್ಪಿಸೋಂದು ಬಿಡ್ಡಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಬಾಸ್ ತಪ್ಪಿಸೋತ್ತಾರೆ. ನಾನಾಗ್ಗು

ವರದ್ದಲ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಯ್ತು ! ಜೀಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜಿಮ್ಮೆನೆ ಬಿಡಿಸೇಕು....” ಜಾನಿ ದೇಳಿದ.

“ಮಲ್ಲು ಅವನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. “ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ದೀಡಾ. ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏಸರ್ವಧು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಇಷ್ಟೆನ್ನತ್ತಿಗಾಗೇ ಜಿಮ್ಮೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರೆಕೂ. ದುಟ್ಟೆನ್ನಿಟ್ಟಿ ಏನು ಹಿಗೋಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗೋಳ್ಳ ಹೇಳು. ಸಂಪುರ್ಣಿಗೆ ಜೈನಾನ್ನಿಗಿ ತಿನ್ನಿದ್ದೀನಿ. ಜಿಮ್ಮೆ ಜಿಂಟಿತ ಶಪಿಸ್ತೊಂಡು ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೇಂತಾ ನನ್ನ ನಂಬಿಕ !”

“ಬಲದೇವಾ, ಸೇನ್ನ ಇಬ್ಬು ತುಂಬಾ ಚೂಣಾಕ್ಕರು.”

ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತರ ಸಮಯ. ಬಲದೇವಾ, ಉಜ್ಜಾನನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಅಡೈಕೊನೇ ಬೆಳಗಿಸಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಲುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಬಂದು ವಿಫದಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಯದೇವಾ, ಸಂಗಿತಾರಸಂಘ ಕಡಿಮೆಕೊಂಡು ಒಳ್ಳಿಯಾದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಉಜ್ಜಾನಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಧಾಗಿತ್ತು. ಮುಕ್ಕಿ ಗತಿಸಿದ ಹೇಳಿ ಉಜ್ಜಾನಿಗೆ ತನ್ನ ವರೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಇರಲೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಇನ್ನು, ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಬೆರಿಯಲಿ ಎಂದೇ ಅವರನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾನ್ಯಾಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ, ಅವಳು ಓದಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಆದ ಪರಿಣಾಮವು ಅವನ ಬದುಕನ್ನೇ ಏರುವೇರಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈಗ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮೆ ಉಜ್ಜಾನ ನನ್ನು ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗೆ. ಬಲದೇವಾ ಉಜ್ಜಾನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರು ವುದರಿಂದ ಅವಕು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹಟ ಮಾಡಿದೇ ತಂದೆಯ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ. “ಭಾಗ್ಯಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿನ್ನ” ಸರಿ ಮಾಡು, ನಂಜಪ್ಪ ಕಾಂಪಾಂಡ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸು, ಸೂರಣ್ಣ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಯಾಕು, ಗೊನೊಲ ಪಾಕು ಉಟ್ಟಿ ಬೆಸಿ ಬೆಸಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸು” ಪ್ರಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೊಂಟಿದ ಹೇಳಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿಲೂ ಹುಕುಂ ಚಲಾಯಿಸು ವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಬಲದೇವಾಗೆ ಮಗಳ ಹೇಳಿನ ಮನತೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. “ಉಜ್ಜಾನ ಮರಿ, ಸೇನ್ನ ತುಂಬಾ ಜಾಣ, ದೊಡ್ಡೆಳಿಂದ್ದೀ ಏನಾಗ್ನಿ ? ಹೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿಷ್ಟೆಂಟ್ರೋ ಆಗ್ರಿಯಾ ?”

“ಉಂ ಹೆಂ ಪಪ್ಪಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹೇಲೀಸ್ ಅಫೀಸರ್ ಆಗ್ತಿಸಿ !” ಎಂದಾಗ ಮಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುದಿಸಿದ್ದು.

“ಬೇಡಾ ಬಂಗಾರಾ, ನೀನು ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಡಾ. ನೀನು ಒಳೀಯ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದ್ದು ಮಾಡೊಂದು ಅವುನ್ ಹಾಗೆ ಆಗ್ಗೀಕು. ಪ್ರಪಂಚ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುದು ಚಿನ್ನು. ನಿನ್ನಂತಹವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರಾರದು.”

“ಹೋಗು ಪಪ್ಪಾ, ಏನೇನೋ ಹೇಳೀಡಾ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಆಗೋದೂ !” ಕೆನ್ನೆಯಬ್ಬಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವಕೊಡನೆ ಉಟ್ಟ ಮಾಡಿ ಅವಳು ಮಲಗಿದ ಹೇಳಿ ಫ್ರೆಲಸ್ಸು ನೋಡುವ ವ್ಯಾಪಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಸಮಾಜಾರಂಡಂತೆ ಡಿ.ಆರ್.ಎ. ನವರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ವ್ಯಾಲ್ಯುದ ಹೇರಾಯ್ಯು ವಶಪಡಿಸ್ತೇನೇಂದಿದ್ದರು. ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಹೆಸರು ಹೂರಬಂದಿತ್ತು. ಶಾರಾಗ್ ಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮೆಯ ಸಹಚರರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು, ಜೋಸ್‌ಫ್, ದೊರ್ಟೀ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಸೋಹನ್ ! ಅಲ್ಲದೇ ಗೋಲ್ಲುನ್ ಕ್ರಿಸ್ತಂಭ ಹಾಗೂ ಗೋಲ್ಲುನ್ ಟ್ರಿಯಾಂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಇರಾನ್, ಅಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ್ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಾಗಿ ಗಡಿ, ಬರ್ತ್, ಥಾಯ್‌ಎಂ ಮತ್ತು ಲಾಪ್ರೋಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಮಾಡಕ ಬ್ರಿಷಧಿಗಳ ಅಕ್ರಮ ಲೇವಾಡೆವಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿನ ಪೊರ್ಲಿ, ಹೋಟಿಗ್, ಸಾಂತಕೂಟ್ ಮಹಮ್ಮದೀ ರಸ್ತೆ, ಮುಂತಾದ ಸಳಗಳು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್‌ಜೀ ಚಂದನ್‌ಲಾಲ್ ಹಾಗೂ ಆವನ ಮಗ ಹೀರಾಲಾಲ್ ‘ಸೇರ್‌ಜೀ’ ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಜುನಾವಣೆಗೆ ಹಣ ನೀಡುವುದರೆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಗೆ ಸಿಗದೇ ಹಾಯಾಗಿದು ದೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಾಗೂ ಜಿಮ್ಮೆಗೂ ಇದಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲವೇ ಪತ್ತೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ....ಜಿಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆವನ ಕಡೆಯವರು ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿಯಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಆವನನ್ನು ಯಾರವಾಡಾ ಜೀಲಿಗೆ ರೆವಾಸಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿನಾದೆವರ ಕೊಲೆಯ ಬಗೆ ತಸ್ತಿಗಳು ನಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂತಿಗಳ ಆವ್ಯಾಸ ಕೆಂಪುದಶ್ರೀರೂಪ ಸೇರಿದಂತೆ ಸೇರ್‌ಜೀರು ಕರಣವಾತು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ತಾನೇಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಾರದು ? ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲ ಹೋದಳೋ ? ಜಿಮ್ಮೆ, ಸೇರ್‌ಜೀ ಕಡೆಯವರು ಅವಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲ ಅವಳೇ ಮಾಡಿ. ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲೋ ಓಡಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ತಾನೆಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಅವಳೇನೂ ಸಾಚಾ ಅಲ್ಲ. ಕಲಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಗಿಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಲಿತ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು! ನಾಳೀಯೇ ತನ್ನ ಕೋಟಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಪಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೋಂಬಾಯಿಗೆ ಫ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು! ಪ್ರೇಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾದಿಸುತ್ತಾ ಯೋಚಿಸಿದ. ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಫೋನೆನ ಕರೆ ಗಂಟಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು ಅನ್ನಲಿಸ್ಟೆಡ್ ನಂಬರಿನ ಪೋನೆರಿಗ್ ಆದಾಗ ಅದು ಯಾವುದೂ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಕಾಲ್ ಇಂದು ಫ್ಲೈಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಪ್ಪಿಟ್ಟು ಫೋನ್ ಕ್ರೈತಿಕೊಂಡ.

“ಹೋ ಬಲದೇವ್ ಹಿಯರ್.”

“ಸರ್, ಈಗ್ನೋನೇ ಮೇಸೇಜ್ ಬಂತು. ನಾಡಿದ್ದು ಬಂಬೇಲಿ ಹೋಟಿಲ್ ಹೈವೇನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಫಂಕ್ರೆನ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಟರ್ ಸ್ಟ್ರೀಫ್ಲೆಲ್ ಈವನಿಂಗ್ ಅಂತ ಇಟ್ಟಿಷ್ಯಂಡಿದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಯುವ ಜನರಿಗಾಗಿ ಅಂದರೆ ಮೇಂಬರ್‌ಗಳಾಗಿ ಬರ್ಲೋ ಕಾರೇಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು, ಯೂತ್ ಸೆಂಟರ್‌ನ ಡೆಲಿಗೇಟ್‌ನ ಹಾಗೂ ಆಹ್ವಾನಿತಿ ರಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ಆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಫಂಕ್ರೆನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಇಂವಾಟೆಂಟ್ ಡಾರ್ಕ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದನ್ನು ಪರದೇಶದವರಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತೀರುತ್ತಾ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ” ಇನ್ನು ಪಕ್ಕರ್ ಸಂದಿವ್ ಜೇಳಾಗ ಬಲದೇವ್ ತಡೆದ.

“ಒನ್ ಏನಿಟ್ ಸಂದಿವ್-ನಿವಾಗಿ ಮೇಸೇಜ್ ಕೊಟ್ಟುವರು ಯಾರು? ಅದರ ರೀಲಿವೇನ್ ಏನು?”

“ಸರ್, ಮೇಸೇಜ್ ಬಂದದ್ದು ಬಂದು ಲೇಡೀಸ್ ಅಂಡರ್‌ವೇರ್‌ನ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಲಕ ಸರ್. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬಂದು ಕನ್ಸೆನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರೈಕಟ್ಟಿ ಸ್ನೇಹಲ್ ಡೆಲಿವರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಭರೀ ಅಟ್ಟಿಸ್ಟ್ ಡಾಲಿ ಹೆಸರಿಗೆ ಏನು ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಜಲೆನ್ ಸ್ಕ್ಯಾಡ್ ನಿವಾಗಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅದು ನಮ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತಿಕು. ಆ ವಾಕೆಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದ್ವಾಹಿದ ವ್ಯಾಂಚಿ ನೇಲೆ ಲಿಪ್ಸಿಕ್ ನಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು” ಬಲದೇವ್ ನಿಟ್ಟಿಸಿಂಟ್.

೪೫

ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ನ ಯಾರೀ ಒಪನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ?” ನಂಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರ್ತಿತತ್ವ ?”

“ಸರ್, ಸೇನಾರವರೇ ಒಪನ್ ಮಾಡಿದ್ದು . ಅವರು ಆ ಮೇಸೆಜ್‌ನ ನಂಬಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ನವರು ಮಾಡ್ತು ಇರೋ ಇನ್ನೊಂದು ಚಕ್ರವೃಹ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೊಂದು ಮಾತ್ರ ಈಜ್‌ ಅಂದ್ರ ಪಾಕೆಟ್ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಅಥವಂಟಿ ಅಯ್ಯು ಅಪ್ಪೆ ಸಾರ್, ಸೇನಾ ಅಗ್ಗೆ ಬೂಕ್‌ ಸೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬಿಡ್ಡಾಂದ್ರು.”

“ನಾನೇ ಬರ್ತ್‌ನಿ, ಆ ಪಾಕೆಟ್‌ಲ್ಲಿರೋ ಯಾವ್ತೇನ್ನೂ ಟ್ರೈಂಪರ್ ಮಾಡ್ದಿದ್ದಿ” ಬಲದೇವ್ ಘೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ಘೈಲಾಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, ಉದುಪು ಬದಲಿಸಿ ಸಿದ್ಧಾನಾದ. ಲಜ್ಜ್ ರಳಮಿನ ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾಲಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಮೃಂಜನ್ನು ಎಬಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೊಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅವಳು ಲಜ್ಜ್ ಮಂಜದ ಕೆಳಗೇ ಮಾಲಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ನಂಜಪ್ಪನಿಗೆ ಮನೆಯಕಡೆ ಹುಷಾರೆಂದು ಹೇಳಿ, ಶಾರನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಹೊರಟೆ.

“ಏನ್ ನಂಜಪ್ಪ, ಸಾಹೇಬ್ ಇಷ್ಟ್‌ತೆಗೆ ಒಬ್ಬೇ ಹೊರಟ್‌ಲಾ ಏನ್ತಿ, ಸೇನಾರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಾರ್ತಿತತ್ವ ?”

“ಮನೆಕಡೆ ನಿಗ್ಯಾ ಇಡುಂತ ನಂಗೆ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ನಾನು ಬರಾ ಅಂತಾ ಸಾಕೇಬ್ರನ್ನು ಕೇಳೋಕ್ಕಾಗುತ್ತತ್ವ ?” ನಂಜಪ್ಪ ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಕೊಂಡೆ.

“ಇದೇನ್ನೆಲ್ಲನ್ನೋ ಬಿಡು, ಸೆಟ್ಟಿ ಒಂಮುದಿನ ಮನೆಲೆರೋಲ್ಲ. ಉಂಟ ಇಲ್ಲ, ತಂಡಿ ಇಲ್ಲ, ಸಿದ್ರ ಇಲ್ಲ! ಆ ಮಗೂ ಅಂತೂ ಅನಾಧ ವಾಗೂ

“ಯಾವ್ತ್ಯಾದ್ದು ದೇಹ ಕೇಸಾಗ್ಗಿ ಕೆಲ್ಲ ನಡಿತಾ ಇದೆ. ಅಮೇಲೀನೂ ಇಷ್ಟ್‌ಬಂದು ಕೆಲ್ಲ ಇರೋಲ್ಲ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ಒಳಗೊಂಡಿಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದವನೇ ದಷದಡ ಬಾಗಿಲು ತಪ್ಪಿದ.

ನಂಜಪ್ಪೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ—“ಯಾದೆದು?”

“ಬೇಗ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ, ಬಲದೇವ್ ಸಾಹೇಬ್ನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕಾಗೆ ತ್ವರ್ತು! ಅಜೆಂಟ್‌ಬಾಗಿ ಮಾತಾಡೆ ಕಾಗಿತ್ತು!”

ನಂಜಪ್ಪೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದು— ಯಾರರೂ ಸೇನು ಇಷ್ಟ್ವಾಗಿ ಸಾಹೇಬ್ನ್ನು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೊದು?”

“ಎಲಾ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಬೇಗ ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಜನ ಅಟ್ಟಿಸ್ತೋಂಡು ಒರ್ತು ಇಡ್ಡಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೇಗೇಬೇಕೂಂತ ಸಂಚಾ ನಡಿತಾ ಇದ್ದಬೇಗ ತೆಗಿ.”

“ಸಾಹೇಬ್‌ಲೂ ಈಗ್ಗಾನೇ ಲಾಣ ಕಡೆಗೊಡು. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ನೋಡು. ಬಾಗು ತೆಗೆಯೋಕ್ಕೂಗೊಳಿಲ್ಲ!”

“ನನ್ನ ಹಿಂದೆನೇ ಇಬ್ಬ ಬರಾತ್ರ ಇಡ್ಡಾರೆ. ನಾನು ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಂದ್ರೆ ಅವ್ಯೇಸೂ ಮಾಡೆ ಕ್ಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲ, ಬೇಗ ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ!”

ನಂಜಪ್ಪೆ ಕೈಗೆ ಲಾಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು—“ಲೇ....ಹೊಗ್ಗಿಯೋ ಇಲ್ಲೋ. ಇದ್ದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಹಾಕೊ! ” ಅವನು ಅಭಿರಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ರೂಣಿ ಎತ್ತಿ ಹೆದರಿಸಿತ್ತಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಗೆಟೆನತ್ತ ನಡಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ಕೆ ಲಿದ್ದ ಕವರೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದು ರಂಜಪ್ಪೆ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ದಬ್ಬಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ರೇಟಿನಿಂದಾಚಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿ. ಗೇಟ್ಟನ್ನು ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ನಂಜಪ್ಪೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ. “ಸಾಹೇಬು, ಅದ್ದೀರು ನಂಗೆ ಮನೆಕಡೆ ನಿಗಾ ಇಡೂಂತ ಅಂದಿದ್ದು. ನೀನಾಗಿದ್ದೆ ಅವನ್ನು ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೋಂಡು ಬಿಡ್ಡಾ ಇದಿ. ಏನು ಮಾಡಿದೂ ಗೋತ್ತಾಗ್ಗಾ ಇರಿಲ್ಲ!” ಭಾಗ್ಯಮೃಸಿಗೆ ಹೇಳಿ ದೀಪೆ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಕೊಂಡು ಮುಸುಕೆದುಕೊಂಡು.

ಬಲದೇವ್ ತಾಣಿಗೆ ಬಂದು ಸಂದೀಪ್ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ವಾರ್ಷಿಕ್ ನನ್ನ ಕ್ಕೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಅದು ಚೊಂಬಾಯಿಯ ಬಂದ್ದಿ

ಶಾಪಿನಿಂದ ಕೊಂಡು . ಅದರ ವಿಳಾಕ ಪ್ರಯೋಚ್ ಹೇಗೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ಫೋನ್ ನಂಬಿಂಗ್ ಇತ್ತು. ಥಾಲಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ಬೂ ಹೀ’ಗೆ ಆ ಪಾರ್ಸ್‌ಲ್ ಕೋರೆಪ್ರೆಸರಲ್ಲಿ ಏನೋ ರೆಕ್ಸ್‌ವಿಡ್ ಅವು ತೆಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದೆ ಈಕೆ? ಅಲ್ಲದೇ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ‘ಬೂ ಹೀ’ಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ತಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಆ ಸ್ಟ್ರೀ ಕಾಬಿನ್ ಮೇಲೆ ವಿಜೆಲೆನ್‌ರವರ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆಯಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಅದರೂ ಈ ಪಾರ್ಸ್‌ಲ್ ಬರಲು ಏನೋ ಶಾರಣವಿರಬೇಕು! ಪ್ರಯೋಚ್‌ನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಏನೂ ವರಕ್ಕೆ ವಾದುದು ಶಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿದ್ದಿರು, ಪ್ರಯೋಚ್ ತಿಳಿಗುಲಾಬಿ ಬ್ರೂಡಾರ್ಕ್. ಎಲ್ಲದೆಂದಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಯೋಚ್‌ನ್ನು ಕ್ಯಾಲಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಬೆ.

“ಇದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿ, ಬೇಳಗ್ಗೆ ತೆಗ್ಗಿನಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಕಾಡನ್ನು ನಿಥಾನ ವಾಡಿದಾಗ ಫ್ರಾಟ್‌ಪಾಶಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಕಾಡನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಗೆಳಿದ್ದ ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಡಿದು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡು ಕಾಲಿನಿಂದ ಮುಲ್ಲನೇ ತೆಗ್ಗಿದ.

“ವರ್ಯಾ, ವಿಳು! ಇಲ್ಲಾಕೆ ಬಿದ್ದ್ಯೂಂಡಿದ್ದಿ? ” ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಶಾರಿಗೆ ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಡ್ರೂಟ್ ಬೋಡಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಟ್ರಾಚ್‌F ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಗೆ ಬಂದು ಟ್ರಾಚ್‌F ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಮೆಲ್ಲಗೇ ಪ್ರಯೋಚ್ ತಿರುಗಿದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿದ. ಶಿಂಧೆ! ? ಶಿಂಧೆಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ? ಅವನ ಎದೆ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿ ಹೆರಿತವಾದ ಜಾಕು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದಾರೆ! ಆ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದ. ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರೋಟೆಕ್ಟೋ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಂತ್ತು, ಅದನ್ನು ತ್ತಿಕೊಂಡ. ಕಾಡನ ಸದ್ದು ಕೆಳೆದ ನಂಜಪ್ಪ ಕಣ್ಣಿ ಹೊಸಕಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

“ನಂಜಪ್ಪ, ಯಾರಾದೂ ನನ್ನ ಹುಡ್ದೊಂಯ ಬಂದಿದ್ದು?”

“ಹೌದು ಸಾರ್, ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ ಬಳಗೆ ಬರ್ತಿನೆ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಅಪ್ಪಿಸ್ತೊಂದು ಬರ್ತು ಇದೆ ಅಂತಾ-ಸಂತುಂ ಅವನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡ್ದು ಹೊರಿಗೆ ನೋಕಿದೆ ಸರ್....”

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕವರನ್ನು ಒಡೆದು ಒಳಗಿದ್ದ ಶಾಗದ ಹೊರೆಗೆ ತೆಗೆದ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಕ್ಕೆಂಟಿಯಷ್ಟೇ—“ಪಾರ್ಪಲ್” ಕಳಿದೆನೇ ಬೂ ಸೀ—ಪೋನ್ ನಂಬರ್—ಹೊಟ್ಟಿಲ್” ಹೈ ನೇ—ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆರ್ನಿಂಗ್—ಆರ್ಚಿಂಟ್ ಶೈಕ್ಷಣ ಹೊರೆದು—ಡಾಲಿ”

ಬಲದೇವ್ ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಿದ. ‘ಡಾಲಿ’ ಅಂದರೆ ಕಾವ್ಯನೇ ಪಾರ್ಪಲ್ ಕಳಿಸಿರೆಚು. ಶಿಂಥಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಯಶ್ವಿ ಸಿದ್ಧಾ ಇ. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಶಿಂಥಿಯನ್ನು ನಂಜಪ್ಪ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರದಬ್ಬಿ ಆವನು ಕೂಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿವಾನೆ!

“ನಂಜಪ್ಪ, ನೀನ್ಯಾಕ ಅವನ್ನು ವಿಜಾರಿಸಲಿಲ್ಲ? ಅವನು ನನ್ನ ಸೋಡೀ ಕಾಗಿತ್ತಾಂತಾ ಬಂದಿದ ಅಂತೇ, ಏನೂಂತಾ ಕೇಬಾರಿ ಕ್ರಾತ್ತಿ?”

“ಸರ್, ಸರಿ ರಾತ್ರಿಲ್ಲಿಯಾರೋ ಆಹೆಚತ ಬಂದ್ದೆ ಹೇಗ್ಗಾರ್ ಒಳಗೆ ಬಿಡ್ಡೋಡೂ? ಆರ್ಚಿಂಟಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೋಡೀ ಕ್ರಾಂತ. ತಾಂತೆಗೇ ಹೊಗಿ ಸೋಡೊಂದೆ. ತರಲೆ ಪೂಡಿದಾಂತ ಹೊರೆಗೆ ದಬ್ಬಿದ ಗಲಾಟಿಯಾದ್ದು ಚಿಕ್ಕವ್ವಾವು ಹದರೊಂದು ಬಿಡ್ಡಾರೇಂತಾ ಹಾಗೆ ಪೂಡಿದ್ದೀ!”

“ತಪ್ಪ ಮಾಡೆ ನಂಜಪ್ಪ. ಸೋಡೀನ್ನು ಆ ರಸ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಅವು ಕೂಲೆಯಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ!”

“ಸಾ....ರ್! ” ನಂಜಪ್ಪ ಹೆದರಿದ.

“ಕೂಡೇ ಸರ್ಪಲ್” ಇನ್ನೊಮೆಕ್ಕೆರ್ ಗೆ ಫೈನೆನ್ ವಾಡಿ ಕೂಲೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸು—ಬಂದೇ! ” ಬಲದೇವ್ ಒಳಗೆ ನಡೆದ.

ಶಾಗದ, ಕವರ್ ಎರಡನ್ನೂ ಟೀಬ್ಲ್ಯಾನ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಕೆಟನ್ನು ತೆರೆದ. ಡ್ರಾಯರಿನಿಂದ ಲೈನ್ ಹಿಂಡು ಬಾರು, ವ್ಯಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ವ್ಯಾಂಟಿಯ ಲೇಣಿಲಿನಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡ್ ಪೇಸ್ ಲಿನಿಂಗ್ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ಹೈವೇ—ರೂಂ ನಂ. 313—ರೋಸ್‌ಲಿನ್ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಸಂದೇಪ್ ಗೆ ಬಂದ ಮೇಸೇಜ್ ರಾಗೂ ಶಿಂಥಿಯ ಕವರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳಗದ, ಈ ವ್ಯಾಂಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕಾಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದೆ. ಸಂದೇಪ್ ವ್ಯಾಂಟಿಯ ಒಳಗಡೆಯು ಲೈಬಲ್ ಸೋಡೀ ಇಲ್ಲ! ಬಾರು, ವ್ಯಾಂಟಿ ಎರಡೇ ಬಂದಿರುವೆನರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಅರ್ಕ್‌ಷಾಣ ಯೋಚಿಸಿದ. ಡಾಲಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಬಾರು ವ್ಯಾಂಟ್ ಎರಡೇ ಎಂದರೆ? ಕೂಡಲೇ ಹೊಳೆಯಿಂತು—ಅವಳು ಇವೆಡೆನ್ನೂ ಬೆಂಟ್ ನತ್ತಿಫಳವು ದೇಂದರೆ ನಗ್ಗಳಾಗಿ ನತ್ತಿಫಳತ್ತಾ ಉಂದಾರಿಯಿತು. ನಗ್ಗು ಸ್ವರ್ಪ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದವರು

ಸೋಹನ್‌ಸೋಹನ್ ಹೊತೆ ನತಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಹೊತೆ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಬೇಕಾದವರು ರೋಡೆಲಿನ್‌ತನಗೆ ಅವರು ಶಾವ್ಯ ಇರಬಹುದಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪರ್ ರಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ನಡೆದು ಹೊಗಿತ್ತು. ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ರೋಡೆಲಿನ್‌ಸೋಹನ್‌ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂತ್ವಿನಿತಿಬೇಕು. ಅತ್ಯೇ ಯಾವುದೋ ಇಂಡಾರ್ಟ್ಯಂಟ್‌ದಾರ್ಕ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ವಿಲೀನಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಶಿಂಧೆಗೆ ಉರಲು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು!

“ಸಾರ್, ಸೋನು ಮಾಡಿದೆ ಈಗೇ ಬರ್ತರಂತೆ!” ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಪೂಲೀಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ ಕೇಳಿತು. ಬಲದೇವ್ ಹೊರೆಗೆ ನಡೆದ. ಇನ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾಂದೀನ್ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ.

“ವೀ ಆರ್ ಟ್ರೂ ಲೀಟ್‌-ಈ ಶಿಂಧೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದು - ಕೊಲೀ ಮಾಡಿದಾರೆ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

ಸಾಂದೀನ್ ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ಅಚ್ಚುರಿಯಂದ ನೇಡಿದ.

“ಈ ಕೂಲೆರಿಯಾಗಿರುವವನು ಶಿಂಧೆ. ನಾವು ತಲಾಮು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಡಾಲಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ. ರಾಗೂ ಅವಳ ಪರಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಅಂತಲೇ ಏನೋ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದಾ ಹೇ. ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಅವನು ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಫಾಲೀನೇ ಮಾಡಿದವರು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಬಳಗೆ ಬಂದು ಏನು ಹೇಳಬೇಕಿದ್ದು ನೋ ಏನೋ! ವಿದ್ಯಾವ್ ಲಾಸ್ಟ್ ಎ ಹೆಂ ಗುಡ್ ವಿಟ್ ನೆನ್ಸ್ !”

ಸಾಂದೀನ್ ಕೆನ್ನೆ ಸರಿಕೊಂಡ, “ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು ಸಾರ್?”

“ಏನು ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿದೆ? ಬಾಡಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಟ್‌ವು ಮಾಡಿ ಕೇಸ್‌ ಹೋಮಿ ಸ್ಟೇಡ್ ಸ್ಯಾಪ್‌ಡ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಶಿಂಧೆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಕುಳತು ಯೋಚಿಸಿದ. ತಾನೇ ಏಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೊಗಿ ಬರಬಾರೆದು? ಕೇಗಿದ್ದು ರೂ ಜಮ್ಮುನ್ ನೋಡೊಕ್ಕೆ, ಅವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪೂನಾಗೆ ಹೊಗಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೊಗಿ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ ಹೈವೇಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಘಡೆಯುತ್ತದೆಯಂದು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಶೇಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಶಾವ್ಯ! ಅವರು

ತನ್ನ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಹೋಕೆಂತೆಯೇ! ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಬಹುದು. ಹೋಗಲು ಸದರಿಗೆ ಎಡ.

ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಸೋಹನ್ ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿತಾಗ ಮೈಯೀಲ್ ಕಹಿಯೆಸಿತು. ಸೇತಾಜೀಯನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬು ಯಶ್ವಿ ಸಿದರೂ ಅವನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತನಗೆ ದುದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದೊಂಬತ್ತು ಮಾಡಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಕೊಳ್ಳಲು ರಳಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು. ತನ್ನನ್ನು ಏರಡೇ ಬಾರಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಆಗೇಲೇ ತನ್ನನ್ನು ದೂರ ಪೂರಿಸಿದ್ದು. ಭೇಟಿ ಸಾಬ್ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವವನಿದ್ದು. ತಾನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೊತೆ ಬರಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಗಿನಾ ರ ಕೊಲೆ ಆಪಾದನೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಇದೆ ಬಂದೇ ದಾರಿಯಿಂದರೆ ಜುಬೇಡು. ಜುಬೇಡಾ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ಮೂಲಿಗೆಕೆಂಪು ಹೇಳಿ. ಸೇತಾಜೀಯ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೇರಿದವಳು ಇಂದು ಅವನ ಇತಕ ಹೇಳುಗಳ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಷಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಗಿ ಸೇತಾಜೀ, ಮೀಲ್ಲೂ, ಇವರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಅವಳಿಗೆ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಕಾವ್ಯಾಳಿಗೆ ಬಲುಬೇಗ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸೇತಾಜೀ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಇಟ್ಟು. “ದೀರ್ದಿ, ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಗುತ್ತೆ. ಹಣಕಾಗಿ ಕೈಜಾಚಿ ಸೇತಾಜೀಯ ಗುಲಾವಳಿಗಿರುವುದು ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಡರವಾಗುತ್ತೆ, ತೊಗೋ ನಂಗೆ ಈ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ”

“ಸಿಂಗಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು. ಹಣ ಬೇಡಾಂತಿಯಾ. ಇವತ್ತೆಲೂ ಇನ್ನು ಎಂಬೇ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಂಡೆಯ್ಯಾ, ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕುಟೀತ ನೋಡಲು ಯಾರು ಬರ್ತಾರೆ? ನಿನ್ನ ಮೈಮಾಟಿ ಜೋತು ಬಿಡ್ಡಿರೆ ಯಾರೂ ಹಣ ಕೂಡಿಬೋಂದೇ ನಿನ್ನ ಇಳವಯಸ್ಸು ಇಲ್ಲಾ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೆ!”

ಜುಬೇಡಾ ಹಣ ಅವಳಿಗೆ ಹಂತರುಗಿಸದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೇ ಹೇಳಿದಳು. “ಆಗ ನೋಡು ನನ್ನ ಪಾಡು! ಬೇಟಿಗೆ ಬಂದ ನಾಯಿಯ ಹಿಂದೆ

ಸುತ್ತುವಂತೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಆಗ ನನ್ನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗೋರು. ನನ್ನ ಕುಡಿ ಸೋಟಕ್ಕೆ, ನಗುವಿಗೆ ದುದ್ದು ಸುರಯೋರು. ನನ್ನ ಯೌವನ ಚೆಲುವನ್ನು ಹೀರಲು ನಾ ಮುಂದೆ, ತಾ ಮುಂದೀಂತಾ ಬರೋರು. ಆಗ ಮಾಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಾನು ಅವರ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಚ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಸಗೂ ಅದೇ ಗತಿ ಬಂದಿತೂ !”

ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕಳು. “ಹೆದರಬೇಡಾ ಇಟ್ಟೋ ನಂಗೆ ಸಂಪಾದಿಸೋ ದಾರಿ ಬೇರೇನೂ ಇದೇ. ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಾ ಸಂಸೆ ಇಮ್ಮೋ. ನಾಳೆ ಈ ಸೋಜೀ ಈ ಕೆಲ್ಲದಿಂದಾನೂ ಒಮ್ಮೆ ಒತ್ತಿಸಿದ್ದ ವಿಷಯದ್ದೀ ?”

“ಜುಬೇಡಾ ಮುಖ ಮುಖ ಮುದುಡಿತು. “ಹೇಣಾಗಿ ಹಾಟ್ಟಿಲೇಬಾರದು. ಧೂಟ್ಟಿದರೂ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಮೈತ್ರೇರಿ ಮಾರಿಕೊಟ್ಟುವರಂತೂ ಆಗಲೇಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಶದೇಯೋಕ್ಕಾಗೋಳ್ಳಿ. ಮೈಸಾರ್‌ನ್ನಂತಹಾರ ಮೈಮುಕ್ಕಿಳ್ಳೋ ಆಸೆಯಿದ್ದೋ ಇರುತ್ತೇ ಗೌರವವಾಗಿ ಬಳಕಬೇಕಂತು ತನೆ ಪ್ರತಿ ಹಂಟೆಗೂ ಇದೇ ಇರುತ್ತೇ.”

“ದಿದೀ, ಸುಮೈ ಬೇಜಾರು ಮಾಡೋಬೇಡಾ, ತೋಗೋಂದ ತೊಗೋಂ ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಂಗೆ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೇ.” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಜುಬೇಡಾ ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. “ಸೇನು ತುಂಬಾ ಒಕ್ಕೆಯವಳು ಡಾಲಿ ! ಸೇನು ಇವರ ಮಧ್ಯ ಇರ್ಧೇಡಾ ಹೇಗಾದೂ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೂಗು. ಸಿನ್ನ ಹರಿದು ತಿಂದು ಬೇದಿಗೆ ಬಿಸಾಕಿ ಬಿಡ್ಡಾರೆ ! ಸಿನ್ನ ಬಾಳು ನನ್ನ ದರ ಹಾಗೆ ಆಗೋದು ಬೇಡ.”

“ದಿದೀ. ಹಾಗಾದ್ದೆ ಸೇನು ನಂಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸೋಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ?”

“ಖಂಡಿತಾ, ನಂಗೆ ಕೆಲವರು ಹೊರಗೆ ಸ್ವೇಹಿತರಿಂದಾರೆ. ಅವರು ನಂಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದೂ ಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಹೇಳು !” ಜುಬೇಡಾ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಣಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೂಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. “ನೀನೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ ?”

ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನು ಶಿಂಧಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರು ಬಿಲಡೇವೋನೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಸಂಜು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಮ್ಮಿಯಂತ್ರ ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಜ್ಯೇಶಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕೆರೆಯ್ಯಾಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಅಪ್ಪು ಒಂದೆ ಒಂಡತ ನನ್ನ ಒಡೆಗ್ಗೇ. ಸೋಜೀ

ಕೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣಬಹ್ತು ಗಾಗಿ

ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಲೆವಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯಾಯ್ತುಂತೆ. ಭೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಲೆವಲ್ ನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿ ಜಮ್ಮುರುನ್ನು ಜಾಪಾನಿನ ನೇರೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತ ಇದ್ದಾನೆ!

ಶಿಂಧಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಬೇಕೂ ತಾನೇ? ಶಾನೆಷಾಲ್ ಮಾಡಿಸಿ. ಅವನ ಅಡ್ಡೆಸ್ ಕೂಡು!

“ಅವನು ಬೂ ಸಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಕ್ಯಾಬರೇ ನೋಡಿಕ್ಕೆ ಇರ್ತಾನೆ.”

“ಹಾಗಾದೆ, ಸೀ. ಅದೇನು ಬರೀಬೇಕೂ ಬರೊಂದು!”

ಕಾವ್ಯ ಶಿಂಧಿಗೆ ವಿಷಯ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರು. ಇಂಟರ್ ನಾಯಿವನಲ್ ಈವ್ ನಿಂಗ್ ದಿನ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಶತ್ರು ದೇಶಗಳಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ರವಾನಿಸಲಾಗುವದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತರ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ, ಅದನ್ನೂ ಏದಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಉಸಿಬಿಟ್ಟು ವಿಷಯ ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಪ್ರೇರ್ಯಕ್ಕಿ ಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಶೀ. ಜುಬೇದಾ ಸೀರ್ ಜೀ ಕಾವ್ಯ ಭಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಮಯವರಿತು ಹೇಳಿದಳು.

“ಸೀರ್ ಜೀ, ಡಾಲೀದು ಅಂಡರ್ ವೇರ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಾಗಿ ಹೋಗಿದ ಬೇರೆ ಸೆಟ್ ತರಬೇಕು.”

“ಆದ್ದು ನನ್ನ ಯಾಕ ಕೇಳ್ತೀ, ನಿನೇ ಹೋಗಿ ತಂದ್ದೂಡು, ಅನ್ನು ಕರೆಹೂಂಡು ಹೋಗಿದೂ, ಇಬ್ಬು ಹೆಂಗಸರ್ದು ಬಟ್ಟಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆ ಕಾಲರಾ, ವೇಗು ಬಟ್ಟಿ ಬಂದ್ದಾಗಿಗೆ!” ಸೀರ್ ಜೀ ಬೇಗಿದ.

“ಆವಳಿ ಎಂಥಿದು ಬೇಕೂಂತಾ ನಂಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.”

“ದೀದೀ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಅಳತೆ, ಒಳ್ಳೆ, ನೆಟ್‌ರಿಂಯಲ್ ಯಾವ ಕಂಪನೀದೂಂತಾ ಒಂದು ಬೇಟೆಲ್ಲಿ ಗುರ್ತು ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಗೊಂಡಾಬು!” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೀರ್ ಜೀ ಸುಪ್ರಿತಿನಾಡ.

ಇಲ್ಲಿ

“ನೀನು ತುಂಬಾ ಚುರುಕು ಹುಡುಗಿ. ಬೇಗ ತಿಳಿಂತೀ. ನೀನು ಜೆನ್ನೂಗಿ ಕಲಿತು ಬಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಬರೀ ಘಾರನ್ನು ಲೀ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿಸಿ! ” ಕಾವ್ಯ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು.

ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ಅವನೆಮಂಗೇ ಜೀರ್ಣಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಡುವಾಗ ಸೇತಾಜೀ ಆ ಶಾಗದದ ಚೂರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಬಗ್ಗಿದ.

“ಧೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ನೋಡ್ದಾರ್ತಿ ಸೇತಾಜೀ. ನಾನೇನೋ ದೀಪೀಲ್ನು ಬರಿತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ನೋಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ತರ್ತುನಿ ಅಷ್ಟೇ!“ ಮುದ್ದು ಗರೆದಳು! “ಬೇಗ ದುಡ್ಡು ಕೊಡು ದೀದಿಗೇ! ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊಗೇ ನನ್ನ ಹತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀ ಇಲ್ಲ. ಇಂಟರ್ ನಾಯವನಲ್ಲ ಈವಾನಿಂಗ್‌ಗೆ ನಂಗಿ ನನ್ನ ತಮಂದ ಬಾಧ್ಯದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಬೇಕು. ದೀದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ತೋಗೊಂಡ ರೀಚೂ!“ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡುತ್ತಲ್ಲೇ ಶಿಂಧಿಗೆ ಬರೆದು ಮಡಕ ಅದನ್ನು ಜುಬೀದಾ ಕೈಗೆ ಕೂಟ್ಟುಳು. ಸೇತಾಜೀ ಪರಿಸಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಜುಬೀದಾ ಕೈಗೆ ತುರುತ್ತಿ ಸೇತಾಜೀಯ ಗಮನ ತನ್ನ ತ್ವರಿತ ಸಹಿದಳು. “ಸೇತಾಜೀ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಂ, ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ವೇಲೆ ಆ ಮಲ್ಲಿ ಹೊಡಿದ ಏಟಿನ ಕಲೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾಗು ತಂತ್ರಾ ಅದ್ದು ಕಾಣದ ಹಾಗೆನಾನು ಏನಾಡೂ ಮಾಡ್ದ್ಯಾ ಬೇಕು.“ ಜುಬೀದಾಗೂ ಅವಸಗೂ ವಂಧ್ಯೆ ಸಂತಳು. ಜುಬೀದಾಗೆ ಸುಳವು ಸಿಕ್ಕಿ ಅವಳು ಅಲ್ಲ ನಿಲ್ಲದೇ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೊಡಳು. ಸೇತಾಜೀಯನ್ನು ರೆಮಿಸುತ್ತೂ ರಾವ್ಯ ಅವನ ಗಮನ ಬೇರೆ ಶಡೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. “ಸೇತಾಜೀ ಏನೇನು ಕಲಿಬೇಕು ಹೇಳಿ. ನಂಗೆ ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟು ಅದವ್ಯು ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡು.“ ಸೇತಾಜೀ ಕಾಷ್ಯಾ ಬೆನ್ನು ಸವರಿದ.

“ಇಂಟರ್ನಾಯವನಲ್ಲ ಈವಾನಿಂಗ್ ದಿನ ನೀನು ಹೇಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ದಿಂತ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಅವೇಲೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೀನಿ.”

“ಸೇತಾಜೀ, ಅದೇನು ಮಹಾ. ಜಿಮ್ಮೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡ್ದುಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಗೂತ್ತಾ? ಅವನೇ ಆ ಬಲದೇವಾನ ಎದುರು ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದು, ನಾನು ಆ ಬಲದೇವಾನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಮಾಡೋಣಾಂತಿದ್ದೆ. ಆದೆ ಜಿಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಪ್ಪಿ ತಿಳಿಷ್ಟುಂಡು ಕೆಲ್ಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲದೇವಾನ ಕಿರುಚೆರಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಿಬಿಡ್ತು ಇದ್ದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿತ್ತು ಇದ್ದು!“ ಸೇತಾಜೀಯ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದಳು.

“ಹಾಗಾದ್ದೀ ಈಗೂ ಅವನ್ನು ನೀನು ಬಲೆಗೆ ಹಾಕೊಷ್ಟೀಯಾ?“

“ಅವನ್ನೆ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಣ. ನಂಗೋಸ್ಯಾರ ಏನು ಬೇಕಾದೂ ಮಾಡ್ತುನೆ.“

ಕಾವ್ಯ ಸೇರಾಜೀಯನ್ನು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ರೂಪಿನಿಂದ ಹೊರಗೇ ಬೆಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಡನೆ ಉಲ್ಲಿಗರೆಯಾತ್ಮ, ಮುದ್ರಿ ದುತ್ತಾ ತನ್ನ ಭಾಕ್ತಿಗಳ್ಲೇ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿಳ್ಳ.

ಇತ್ತು ಜುಬೇದಾ ರುಷಾಡೊಮಲ್‌ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾಳೆ—ನಾಡಿದ್ರಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ” ಅವನು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. ಜುಬೇದಾ ಅವನ ಕೃಗೆ ಏದುನೂರು ರೂಪಾಯಿತ್ತೇಳು. “ಏನಿಲ್ಲ ಬಂದು ಸೆಟ್” ಅಂಡರ್‌ವೆರ್ನ್ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅಟ್ಟಿಸ್ತು ಡಾಲಿಗೆ ತಲಪಿಸ್ತೇಕು ಆಷ್ಟೇ! ಇದು ಈಗ—ತಲಪಿಸಿದ ನೇಲೆ ಇನ್ನುಮ್ಮೆ!”

“ಆಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ಅದಕ್ಕೆನು ಮಾಡಿಲ್ಲಿನಿ” ಅವನೊಸ್ಪಿದ. ಅವನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕುರು ಸೆಟ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರಲ್ಲಿ ತಿಂಧಿಗೆ ಶಿಲಾ ಬೆಂಕಾದ ವಿವರ: ನನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಲಿಪಾಸ್ತಿಕ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಳು, ಒಳಗಿನ ಲೇಬಲ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಳು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸಿ ರುಷಾಡೊಮಲ್ ಕೃಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳ.

“ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಿತವಾಗಿ ತಲುಪಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಏನೂರು ಕೊಡುವೇ.”

“ನೀನೇನೂ ಹೆವರಬೇಡ ಜುಬೇದಾ. ಖಂಡಿತ ಆ ಡಾಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೇ!” ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಷ್ಟು ಬರ್ತೇನೇ.”

“ಒಂದು ವೇళೆ ಅವಳು ಸಿಗಿದ್ದ ರೆ ಬೂಲ್ ಸೀಯ ಮಾತ್ರನೇಡರ್ ಕೃಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಂಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳು.”

“ಆಗ್ನಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲಾಯ್ದು. ಖಂಡಿತ ಮಾಡಿಲ್ಲಿನಿ.”

ರುಷಾಡುಮಲ್ ಜುಬೇದಾ ಹಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ. ಅವಳು, ಅವನ ಪ್ರೇಯಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಗಲಿಂದ ಅವನಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಯಿಂದ—ಬಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಹರಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸರೇ ನರ್ತಕಿಯರೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ಒಳ ಉಡುಗೆಯನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಿರು. ತನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ರುಷಾಡೊಮಲ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಆಕ್ರಮಿ.

ಜುಬೇದಾ ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಲಿಗೆ ತಾನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಒಳ ಉಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಳ್ಳ. “ಸೇರಾಜಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವೇಡು ಮರ್ಚಿಡಾ.

ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಶಯ ಸ್ವಭಾವದವನು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ರುಧಿರಾಡುವುದೂಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡಬೇಕಾಯ್ತು !”

“ನೀನು ಈಗಾಕೆ ಹೊಟ್ಟಿ ? ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನ್ನಿಂ . ಶಗೋ” ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರವಿತ್ತಾಗ ಜುಬೀದಾಗೆ ಒಳಗೇ ಸಂಶದ. ಕಾವ್ಯನಂತಹ ಮುಗ್ಧ ಬಿಜ್ಞಪುಮನಸ್ಸಿನ ಹಂಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತಾನು ಬೇಕಾದವ್ಯು ಸಂಪಾದಿಸ ಬಹುದು.

ಸೇರಾಜೀಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರಬಾರಿಷಂತು ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಸಂಖೆ ಬರುವ ವೇದಿಗೆ ಜುಬೀದಾ ತಂದ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ ಉಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಬೇಕಂತಲೇ ಮಂಚಕ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದಳು.

“ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದುದೇ ತಾ ಒಂತಾ ? ಶುಮೃಸಿರು ಇನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿರೋದ್ದು ನಾನು ದೊಲ್ಲಿಯಿಂದ. ನಿಂಗುಷೂರ್ಸಿಂದ ತರಿಂಕೊಡಿತ್ತಿರು. ಇದೆಲೂ ಲೈರೆಕಲ್ಲು !” ಸೇರಾಜೀಗೆ ಅವಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

“ಡಾಲೀ, ನೀನು ಆ ದಿನ ಸಂಖೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ ಆಗ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ವಿದೇಶಿಯಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊ. ಅವನು ನಿನ್ನ, ಅವನ ರೂಮಿಗೆ ಕರಿದೊಯ್ಯಿರಿ ಹೋಗು. ಅವನು ನಿನಾಗಾಗಿ ಬರೀ ಆತ್ಮಚಾ ಪಕ್ಕಿಯ ಫೆದರ್ಸಿಂದ ಹಾಡಿದ ಉಂಡುವು ತಂದಿರಾತ್ಮನೆ. ಅವನನ್ನು ಸಂಶೈಪ್ಪ ಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದಾಕೊಂಡು ಬಾ. ಅದರ ಬೆಲೆ ಉತ್ಸಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರೋಸಲಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಓಡಿಕೊಡಳು. ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊ. ಸೋಹನ್ ದಗ್ಗಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಗಿ ಬೇರೆ ಅವನ ಹುಡಿಗಿಯರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾನೂ !”

“ಸೇರಾಜೀ, ಅದೇನು ಆ ಡೈಸ್ಪೂ ಅವ್ಯು ಬೆಲೆ !?”

“ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಡಾಲಿ. ಅಂತಹ ಉಂಡುವು ಧರಿಸಿ ನೀನು ನತ್ತಿಸಿದರೆ ನವಂಗಿ ಹೆಮ್ಮೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತೀಜ್ಞ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಯಾವ ನತ್ತಕಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾಗೋ ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಉಂಡುಗೊರೆ ಕೊಡುತ್ತೀನೆ. ಸೋಹನ್ ಜೊತೆಯಾಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ನತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಏಲಿ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ. ಅವಳಿಗೆ ಎಂತೆಂತಹ ಉಂಡುವು ಕೊಡಿಸಿದೆ ನೇ ಗೂತ್ತಾ ? ಅವಳಿಗೂ ಒಂದು ಆತ್ಮಚಾ ಗರಿಯ ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಿ !”

ಕಾವ್ಯಾಗಿ ಆತ್ಮಚಾ ಪಕ್ಕಿಯದೇ ಉಂಡುವೆಂದಾಗ ಇದರಲ್ಲಿನೋ ಒಳಗೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರಿತಳು.

“ಆ ತ್ರೈಸ್ ಹಾಕೊಂತು ಆ ಸಂಜೀ ನತೀಸಬೇಳಾ ?”

“ಹೌದು. ಮೊದಲು ನೀನೂ, ಸೇರೆಹನ್ ರತ್ನ, ಮನ್ಯಥ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮೈ ಚೆಲುವಿಗೆ ಆ ವಿದೇಶಿಯ ಮನಸೋತು ನಿನ್ನನ್ನು ರೂಪಿಗೆ ಕರೆದೂಯ್ಯಾತ್ಮಾನೆ. ಅವನು ಕೇಳಿದ ಸುಖ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಾ. ಅವನು ನಿನಗೆ ಆಸ್ತ್ರಿಚ್ ತ್ರೈಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡ್ತೀನೆ. ಅವನ ಗಮನ ಸೇಕಿಯಲು ನೀನು ಪೂರೆ ನಗ್ಗ ಇಂದಾಗ ಅವನಿಗೂಂದು ಪುನ್ನಗುಳ್ಳ ಅಸೀಫಿಬಿಡು ಕಷ್ಟೆ. ಇಂಥಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮಿಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಶಾಲಿನಿ, ಇವರೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದವು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರು. ಶಾಲಿನಿ ಈಗ ಪ್ರಾರಿಷ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾ ಕೆ !”

ಈವ್ಯಾ ಮನ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕಡೆದ್ದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಿಲಿಟರಿ ಗುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡೆತಕ್ಕ ಮಾರ್ತಿರುವ ಈ ಸೇರೆಜೀ ಕ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಳು ಆಗಿಹೊಗಿದೆಯೋ ! ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿ-ಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು. ತಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದರು.

“ನಂಗೆ ಅವೆಲ್ಲ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತೆ. ನನಗೇ ನಿದ್ದರೂ ಈಗ ಘೇರ್ ಡಾಕ್ಟಾನ್ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ !”

“ಅದ್ದೂ ಮಾಡು ಬೇಡಾಂದೋರು ಯಾರು ? ಈ ವಿದೇಶಿಯಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಳಿಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲಾ ಸಿದ್ಧಿರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮಂಚಿನಿಷಿ ಬಿಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೂ ಹಿತೆ, ನನಗೂ ಹಿತೆ !”

ಈವ್ಯಾ ಸುಮ್ಮಿನಿದ್ದಿದು ಕಂಡು ಸೇರೆಜೀ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಆಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. “ಆ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈನ್ಸಿಂಗ್ ದಿನವೇ ಇವೀ ದೂರಗೆ ಬರ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿವ್ಯ ರೆ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಅವನು !”

“ಅಂದ್ರೆ ಜಾಮಿನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಇದಿ ಇಯಾ ?”

“ಹುಂ-ನಾನು ಜಾಮಿನು ಕೊಡೋದೇ ? ನಿನ್ನ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ !” ಸೇರೆಜೀ ನಕ್ಕೆ. “ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಷ್ಟನು ಎಂದೂ ಕೈ ಬಿಡೊಲ್ಲ. ನಂಗೆ ವೇಸ ಮಾಡೋರೆ ನಾನು ಯಾವು. ಅವರ ವಂಶಾನೇ ನಿರ್ದ್ಯಂತ ಮಾಡಬಿಡ್ಡಿನಿ. ಡಾಲೀ, ಸೇನೆನಾದ್ರು ನಂಗೆ ಎದುರಾಡ್ರ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರ್ಥಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯವು ಕೆಡಿಸಿ ಬೀದಿಗೆಸೆಡು ಬಡ್ಡಾರೆ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ಡಾರೆ. ಹುಣಾರು. ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ಹುಂ ಅಂದೆ ಸಾಕು !” ಸೇರೆ ಸದಿ ಲುಡೇ ನಕ್ಕ.

ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಸೇರ್ತೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಜರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಳವಿತ್ತು.

ಅವಳ ತಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಓದುತ್ತತ್ತು.

ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹೈವೇನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಇಂಟಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈನ್‌ಸಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತದ್ದು. ಬೆಳಗಿಸಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಲು, ಹೇರ್ ದ್ರೀಸ್ ಮಾಡಲು ಬ್ರೌಪಿಂಯಸ್ ಬಂದಿಳಿದ್ದು. ಸೋಹನ್ ಬಂದಿದರೂ ಆವಸಿಗೆ ಆವಶ್ಯಾದನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಧ್ಯೇಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಮೂದಲಿನ ಡಾಲಿಯಲ್ಲ. ಸೇರಾಜೀಯ ರೋಡಲಿನ್ ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ಆಗಲೇ ಬಂದಿಳಿದ್ದು. ಸಮಾರಂಭದ ಎಲ್ಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿಯೂ ಆವನದೇ ಕೂಡಲಿನ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ರಾಂತಿ ತಲೆಗೆ ಕರ್ತರ್ ರ್ವಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆವನ್ ಪ್ರೌಗ್ರಂ ತಂಡಿತ್ತದ್ದು. ಮೊದಲ ಎರಡು ನೃತ್ಯಗಳು ಫೈರ್ ಡ್ರಾನ್ ಆ ನಂತರ ಸೋಹನ್‌ನ ಕಥ್ಕಾ ನೃತ್ಯ ಡಾಗೂ ಡಿಸ್ಕ್‌. ಕೂನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ, ಸೋಹನ್‌ರ ರತ್ನ-ಮನ್ಯತ್ವ ಕಾಗೂ ಕಾವ್ಯಾಲಿ “ವೆನಸ್ ಈಸ್ ಬಾರ್ನ್” ಬಾಳ್ಜ್‌ತ್ಯಾ ನೃತ್ಯವೊಂದರೆ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಾಜೀ ಆವಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಪಾಠ್ಜ್‌ತ್ಯಾ ನೃತ್ಯ ಗಾತಯೊಬ್ಬಿ ಅನ್ನ ಕರಿಸಿದ. ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ಕರಗಿತ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಪೂರ ನಗ್ನಾಳಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮೈಯನ್ನು ಡೊಳಿಯುವಂತೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಿ ಹೊಂಬಿಟ್ಟು ಎತ್ತಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವೆಡಗುಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆವಳ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಸೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಆವಳ ಮೈಯಿಂದ ಕಣ್ಣಾ ಕಿತ್ತಲಾರದೇ ಅತಿ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ತಂಡೆಯ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊಗಿದ್ದೀ. ಆ ಸಂಜೀ ಆವಳ ರೂಪ ಎಕ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಹಬ್ಬಿ ವಾಗುವುದೋ, ಎಪ್ಪು ಜನ ಆವಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವರ್ಥಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಆವನೆದೆ ಕುದಿಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಆವಳು ತನ್ನ ವಳಾಗಿದ್ದರೆ ಜೆನ್ನೆಗ್ಗೆ ಗೆರುತ್ತಿತ್ತು ಎನಿಸಿತ್ತು.

“ರೋಡಲಿನ್ ರತ್ನ-ಮನ್ಯತ್ವ ನೃತ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ನೀನು ವೆನಸ್ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಸಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದರ ಮಂತ್ರಿ ನಾಮೂ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಗೇ ಸಿಗಬೇಕು, ಅಳಿಬುತ್ತಾ ?”

ಕಾವ್ಯ ಕತ್ತುಕೊಂಕಿಸಿ ನಕ್ಕಳು. “ನನ್ನೊಂದ ಏನೇನು ಮಾಡಿಸಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾನೆಂತೂ ಮೊದಲು ಫಾರಿನಾಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವಾದೂ ಸ್ನೇಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸ್ಟೇಕೂ. ತುಂಬಾ ದುದು ಮಾಡ್ತೇಕೂ.”

“ಹೀರಾಲಾಲ್” ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟಿದ. “ಫಾರಿನಾಗೆ ನಮ್ಮುಂದೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ, ದುಡ್ಡಿ ಬೇಕಾದ್ದೆ ನಾನು ಕೂಡಿಸ್ತೇನಿ. ಮೊದಲು ಸೀನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ನೀನು ಕೇಳಿದಪ್ಪು! ಅದ್ದಂ ಸಿಂಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ ಅಷ್ಟುಂದು ದುಡ್ಡಿ ಯಾಕೆ?”

“ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಕಾರಿಟಿಬೇಕೂ. ಹಣ ಇದೆ, ಏನು ಬೇಕಾದೂ ಮಾಡೋ ಇದೂ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಜಮ್ಮುನೆ ಮದ್ದಿಯಾದುದು: ಅವ್ಯಾದಿದ್ವಿಂದ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಿತ್ತು ಇಲ್ಲಿ.”

“ಜಮ್ಮು ಹಾಳಾದ ಬಿಡು. ಈಗೂ ನೀನು ಹುಂ ಅಂದೆ ಯಾರಾದೂ ನನ್ನ ಮದ್ದಿಯಾಗ್ತಾರೆ.”

“ಮದ್ದಿ ಮಾಡ್ಯಾಂದು ಸುಖ ಪಡೋದು ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಇದೆ” ಕಾವ್ಯ ಸಂಚೇಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಮದ್ದಿಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಾಂತಾನೇ ಇದ್ದ ವಳು. ಅದರಿಂದಾನೇ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿ!”

“ಹೂಂ...ಹೂಂ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಆ ಬಲದೇವ್ ತಾನೇ ಸಿಂಗೆ ಕೈ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು! ಅವನೊಬ್ಬ ನಷ್ಟಪೂರ್ಲಾ!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಕೋರವುಕ್ಕಿತು.

“ಅವನನ್ನೇನೂ ಅನ್ನಬೇಡಾ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗ್ರಹಜಾರ! ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ದೊಡ್ಡದು, ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಂದ ನಾನು ಹಾಳಾಗಿದ್ದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ತಂಡೆ ಹುಟ್ಟಿಗೆರುವ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸಲು ಮೇ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟಿ ತೊಡಿಸಲು ನಾನೀ ವೃತ್ತಿಗಿಳದೆ. ಆ ಶಿಂಥೆ ನನ್ನ ತಂಗಿನ್ನು ಮದ್ದಿಯಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಅವರ ಕೈಯೆಂದೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!”

“ಹೀರಾಲಾಲ್” ಗಹಗಹಿಸಿದ. “ಶಿಂಥೆ? ಯಾರು ಆ ಕ್ಷಾಬರೇ ಅಟೆಸ್ತಾಗಳ ಶುಟ್ಟಾಲಾಯರಿ? ಹುಂ ಅವ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತಂಗಿನ್ನು ಮದ್ದಿಯಾಗಿದ್ದೂ? ಅವನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ್ವೆಲ್ಲಾ ನೋಡೊತ್ತಾನಾರೇ ಅವನೆಲ್ಲಿದಾನೇ? ಅವ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಆಗೇ ತೆರಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಆ ಬಲದೇವ್ಗೆ ಇವನು ಯಾವ್ಯಾ ಹೀಕ್ಕೇಟ್ ನೆಸ್ಟೆಜ್ ಕೊಡ್ಯಾಕ್ ರೆಕ್ಟಾ

ರಾತ್ರಿಯೇ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಡಿ. ನನ್ನಪರಿಗೆ ವ್ಯೋಮೀತ್ವ ಶಂಕು. ಅವನನ್ನೇ ಘಾಲೋ ಮಾಡ್ದಿಲ್ಲಂತು ಹೋಗಿ ಪುಗಿಸ್ತಿರು!”

ಈವ್ಯಾ ದಂಗಾಡಳು. ತೆಂಥಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರೆ! ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಬಲದೇವಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿ ನಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದು. ಜುಂಡಿಡಾ ತನ್ನ ಪ್ರಯಂಪೀ, ಬ್ರಾ ಜ್ಞಾತಿಗೆ ಕಷಾಂತಿಧಿ ಸಮಾಜಾರವೀ ಆದು. ತೀಂಧೀ ಯೋಖಿನಿಗೇ ಆ ಕೋಡ್ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಬಲದೇವಾಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಹೊರಡಿಕು. ಬಲದೇವಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಕೂಡದು. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ರೈ ಮನವೆಂದು ತಾನು ಹೇಗೆ ತೇಣಬೇಕಂದು ತಿಳಿಯದೇ ತೀಂಧೀಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೊರಿಟ್ಲಾ ಹೈವೇಗೆ ಖಂಡು ತಷ್ಟನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಬರಿದದ್ದು. ಅವನು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕೆಗೆ ತಾನು ಇದುವರಿಗೆ ರಮಾಯಿಂದಿಂದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ತ್ವರಿತಂಗಿಯರ ರಸರಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನು ಅನಾವಧೀಯಳಾಗಿ ಎಲಾ ದರೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದ್ದ್ಲಿವೇ? ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟಿ-ಬಟ್ಟಿ ವಾಡಿಗಾಗಿ ತಾನು ಸ್ವಾಂ ಲಾಗಿ ಸೃಶ್ಯ ವಾಡಿ ಮತ್ತೂ ರಮಾಯಿಸಬೇಕೆಂದ್ಲಿವೇ ತಾನು ತೀಂಧೀಗೆ ಬರಹೇಳಿದು!

“ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಕೂಡಿಟ್ಟಿ! ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳ್ತು ಇದಿಲ್ಲ. ಸೇರಾಜೀನೇ ಅವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ಡೋಕ್ಕೆ ಆರ್ಥರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಆ ತೀಂಧೀಗೆ ಒಹಳ ತಲೆ, ನಮ್ಮಪರಿಗೆ ತಲೆಯಿರುವ ಜನ ಕಂಡರಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಬೇಕಾದೆ ನಾನು ನೆನ್ನ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನ್ನ ಮನೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೇ. ಆದೇ ಬಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಮೇಲೆ, ನೀನು ವೀನಸ್ ನೃತ್ಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಕಾರಿ ನನ್ನೆನ್ನುಡೆ ಬರಬೇಕು.”

ತೀಂಧೀ ಹೋದರೆ ಸನ್ನ ಬಲಗೈ ಮುರಿದು ಹೋದಂತೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಉರುಗೋಲಾಗಿದು. ತನ್ನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಬಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬೀಡಿಗಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಸೇರಾಜೀ! ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸೇರಾಜೀ ಏನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ನನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದಳು.

“ನನಗೇನೋ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಾಡವಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೇ. ಸೇರಾಜೀ ಬಂದು ಸಲಪಾಡು ತೀಂಧೀಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿಲ್ಲ.” ಈವ್ಯಾ ಗುಡುಗಿದಳು. “ಸೀನ್ನೂ, ಮುಸಿರಂಗಪ್ಪ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂತಹವರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಸಿವು ಅಮಾನುಷರು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಾ! ತೀಂಧೀ ನನ್ನ

ಒಹಳ ಅತ್ಯುಂ. ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಒಂದೇನೂ ಏಳಿ
ಡೋಡಾಗ ಅವನನ್ನು ಮುಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂನೇ ?” ಅವನತ್ತೆ ಮುಸ್ತಿ
ಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದಳು. “ಹೀರಾಲಾಲ್” ಅವಳ ಕ್ಕೆಗೆರಡನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಹಿಡಿದ.

ಇಂ

“ನನ್ನ ಅನ್ನ ತಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರಿಯಾ ? ಉಗಿರಿತ್ತಿದರೆ
ನಿನ್ನ ಶಂಗಿಯರ್ಥಿಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶರೀಸಿ ಎಷ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಕಾಗೇ ಬರೀ
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಶಾಶೀಬಿಟ್ಟಿನು !” ಹೀರಾಲಾಲ್ ತನ್ನ ಸೊಂಖೆ ಬೆಲ್ಪಿಸಿಂದ
ಬಾಕು ತೆಗೆತ. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ನ ದುಬುಂದಿ
ತಿಳಿಯಿತು.

“ಕವ್ಯ ಒಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸೊತೆಬಿಡು. ಎದುರಾಚೆಯ. ಆಗ ಅದು
ತಂತ್ರಾನೇ ತೋಗುತ್ತದೆ” ಶಿಂಧೆ ದೇಳತ್ತಿದ್ದುದು ನೇನಿಗೆ ಒಂದಾಗ ಅವಳ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುತ್ತಿತು. “ಶಿಂಧೇ ಶಿಂಧೇ” ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿ ಚೆರಿದಳು.
ಹೀರಾಲಾಲ್ ಭಾಕುವಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಾಡಿಸಿದ.

“ನೀನು ನನಗೆದುರಾಡಿದರೆ ಸುಮೃತಿರೋಲ್ಲ. ಈ ಭಾಕುವಿನಿಂದ
ಮುಖ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡ್ತಿಂದಿ. ನೀನು ನರಳೀ ನರಳೀ ಎಲ್ಲಂಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದು
ಸಾಯಬೇಕು ! ತಿಳಿತಾ ?”

ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ರೆಹಿಕೊಂಡಳು. “ಹೀರಾಲಾಲ್”, ನನಗಿದ ಒಬ್ಬನೇ
ಒಬ್ಬ ಸಂಭಿಕ್ಷೆ ಸ್ವೇಹಿತನನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿಯಾ ! ಸಾನೆಂದೊ ಇದನ್ನು
ಮರೆಯೋಲ್ಲಿ.”

“ಮತಿಬೇಡಾ, ಅವನ ಫೋಟೋ ತಂಗಿ ಕಾಕಿಕೊಂಡು ದಿನಾ ಪೂಜೆ
ಮಾಡು !” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗಿಡಿಗಿಡಿಸಿದ, “ನಾನು ತೇಳಿದ್ದು ಇಂತ್ಯಾವಿರಲಿ,
ಜಮ್ಮುನಾ ಜ್ಯೇಶಿನಿಂದ ಹೂರಿಗೆ ಕರೀಕೂ ಇದಿನಿ. ಅನ್ನು ನೀನು ಬರೀ
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಶಾಶೀಬಿಟ್ಟಿನು ! ಅವನಿಂದಾನೇ

ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುವದು. ಅವನೇ ನಮ್ಮಂದೆಯ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಜಾಗ್ತಿ!

ಕಾವ್ಯ ಉಕ್ಕೆ ಒಂದ ರೋಷ ತಡೆದಳು. ಜಿಮ್ಮೆ ಜೈಲಿನಿದೆ ಡೊರೆಗೊಡಿಬರುವದು ಖಂಡಿತ ಅಸಾಧ್ಯ. ಬಲದೇವ್ ಕೈಗೆ ಬಳ್ಳಿ ತೊಟ್ಟು ಕುಡತ್ತಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವಯ ತಳಿದರೆ ಬಲದೇವ್ ಯಾರೀಂಬ್ಬಿ ರನ್ನು ಬೆಂದುಪುಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನುಲ್ಲ ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದುಗೊರೆ! ಅವನು ಇವರೆಂದರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಶ್ಚಿಯಾಗಬೇಕು! ತನಗೆ ಅತಿ ಸವಿಾದವನನಾ: ಶಂಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯಂದನ್ನು ಬೇದಿಗೇಯವಂತೆ ಮಾಡುವೆನ್ನ ವನಲ್ಲಾ! ಈ ಹೀರಾಲೂಲ್ ತನ್ನ ದೃಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಸಾಕು! ಇವನಂಥ ವಿವಜಂತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರಬಾರದು ತಂದೆಗಿಂತ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೇಲೆ ಇವನದು! ಅವಳ ಕೂದಲು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದ,

“ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿತಾನೆ?....ಜಾ ಪಕವಿರಲಿ!” ಹೀರಾಲೂಲ್ ನಗುತ್ತಾ ಕೊರಟಿ, ನೋಡಲು ಜೆಲುವ, ಮಹಾ ಸಭ್ಯರ್ಥ. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಇವನು ಹಾಲಾಹಲ! ನಗು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ನಗು! ನನಗೆ ಆ ನಗುವನ್ನು ಕೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಲಿಷಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು! ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲುಕಡಿದಳು.

ಮುಖ್ಯಂಜೆಯ ಮಬ್ಬ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚಿಲ್ ಹೈನೇಯಲಿನ ಹೊರ ವಲಯದ ಸಭಾಂಗಣ ಕೆಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ಬಣಬಣಿದ ದೀಪಗಳು ಬೆಲುನುಗಳು, ತೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ದೇಶಿಯ, ವಿದೇಶಿಯ ಯುವಕರು—ಯುವತಿಯರು ತರತರಹದ ವಿನಾಯಕದ ಉದುವು ಧರಿಸಿ, ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೇಯಿಗಳು, ಮದ್ದದ ಪಾನಿಯಿಗಳು ಕುರುಕಲು ಅನೇಕ ತರಹದ ತಿಂಡಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಕಾವ್ಯ ಫೈರ್ ಇತ್ಯನ್ನಾಗಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಲದೇವ್ ಒಂದಿದರ್ದಿರೆ ಸಾಕು! ಶಿಂಥೆ ಕೊಲೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲೀ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು! ಕಾವ್ಯ ಕೂದಲನ್ನು ತ್ವಿ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿನ ಬಾಗಿಲು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಹುಬ್ಬ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಸರಿದಂತಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಕನೇ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವಕ್ಕಿಡೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುಹತ್ತಿತ್ತು.

ಬಾಗಿಲು ಸಂದು ಅಥ ತೆರೆಯಿತು. ಆ ಸಂದಿನಿದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾದ್ರಿಯ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಇಣಿಗೆ ಕರಿಯ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸದ್ಗುಲ್ಲದೇ ಹಾಕಿದ. ಬಳಯ ಒಳ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಂದಲೇ ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಅವಳಿದೆ ಹಾರಿತು, ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ಜಿಮ್ಮೆ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವನನ್ನು ಜ್ಯೇಶಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೇ?

“ಅಲ್ಲೇ ಇರು, ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಸುವ್ಯಾಸಿರೋಲ್ಲ.”

ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಿಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣನ ಗಾಳಿ ಸು ತೆಗೆದು ಅತ್ತ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾದಿಯ ಉಡುಪು ಕಳಚಿದ.

“ಡಾರೀ, ನಾನೆನ್ನು ಕವ್ಯಪಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದಿನಿ ಗೋತ್ತಾ? ಅದೂ ನಿನಗಾಗಿ!” ಅನನ್ನ ಸುಖ ಸೋಗಿ ಹೋಗಿಕ್ಕು. ಕಾಲುಗಳು ಗುಳಿ ಬಿಡಿದವು. ಕನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಹುಲುಸಾದ ಕೂದಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕಡ್ಡಿಯಂತಾಗಿದ್ದವು.

“ನನಗಾಗಿ! ನನಗಾಗಿ ನಿನ್ನೆನು ಮಾಡಿದ್ದೀ? ಆ ಸೇರಾಜೀ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ರ ಕಾಲು ನೆಕ್ಕುವ ನಾಯಿ ನಿನು. ಹೊರಟು ಹೋಗು ಇಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೋಟಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಪೋನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೇ! ಅಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ನಿನಗಾಗಿ ಶಾಯತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ!”

ಜಿಮ್ಮೆ ಅವಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ—“ಡಾರೀ, ನಾನು ತವು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲಲು ಯಶ್ವಿ ಸಿದೆ. ನಿಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪತ್ರಾತ್ಮಾಪ ಪಡತ್ರ ಇದ್ದೀನಿ. ಖಂಡಿತ ಇನ್ನೊಂದ್ದುಲ ನಿಂಗೆ ತೊಂದೆ ಕೊಡಿರೋಲ್ಲ. ನಂಗೊಂದಿನ್ನು ದುದ್ದು ಕೊಡು, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೇ ಕ್ಷಮಿಸೊಂಡು ಹೊರಟಿಹೋಗ್ತೇನಿ. ಮಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಕಣ ಪ್ರಿಯಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಹೀರಾಲಾಲ್, ಸೇರಾಜೀನ್ನೇ ಮುಗಿಸ ಬೇಕೊಂತಿದ್ದಾನೆ! ಅವನೇ ಪೊಲಿಗಿನವಂಗಿ ಅವನ ಸ್ಯಂತ ತಂದೆಯ ವಿವರು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಸೇರಾಜೀಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನು ಮಗ್ಗು ನಂಬಿದ್ದಾನೆ! ಸೇರಾಜೀ ಜೊತಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳೇನಿ. ನನ್ನ ಸಹ ಶ್ವೇದಿಮೊಬ್ಬ ನನಗೆ ಸಹಜ ಮಾಡಿದ. ಈ

ದೈಸ್ ಕೊಟ್ಟು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ನನ್ನ ಜ್ಯೇಶ್ವಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ರುತ್ತಿಂದ್ದು. ಡಾರೀ ಪಿಸ್ ನನ್ನ ಕಾಪಾಡು. ನನಗೊಂದಿವ್ಯು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡು. ಎಲ್ಲಾ ದರ್ಷಾ ಹಾಳಾಗಿಕೋಗ್ರಿನಿ !”

“ಕಾವ್ಯ ಅವನತ್ತೆ ಜಿಗುವ್ಯೇಯಿಂದ ಸೋಡಿದಳು—“ನೀನು ತೊಲಗಿ ಹೋದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ಯಾ? ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಬಂದು ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಹೋದುವ್ಯಾದಿಲ್ಲ !”

ಜಿಮ್ಮೆ ಮತ್ತೂ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕಾವ್ಯನ ದೈಸ್‌ಂಗ್ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಚಿನ ಹೂದಾಸಿಯಿತ್ತು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ಯ ಸರಿಯಿತು.

“ಕೊಡ್ಡಿಯೋ, ಇಲ್ಲಾ ಆಪ್ತುತ್ತಂತೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಮುಗಿಗಿಬಿಡ್ಡಿಸಿ” ಅವಳ ಕೆತ್ತಿನ ಬಳಗೆ ಕ್ರೈತಂದ. ಕಾವ್ಯ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ಹೂದಾಸಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡಿದಳು. ಅವನು ಚೀರಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಬಳಗೆ ಬಯ್ದು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಆವೇಶಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಚೀರಿದರೂ ಸುಮ್ಮಿನಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಚಿನ ಹೂದಾಸಿಯಿಂದ ಹೊಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿದೆ ಏರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆವೇಶದಿಂದ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ರೋಷ ಉಕ್ಕೆದ್ದು ಹರಿಯಿತು. ಅವನು ಚೀರುವ್ಯದನ್ನು ಒದ್ದಾಡ್ಯಿತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕುಸಿದು ಬಿಡಾ ಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರ ಬಂದದ್ದು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಿಮ್ಮೆ ಚೋರಲಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದು. ಅವನ ತಲೆಯಿಂದ ರಕ್ತ ಹಂಡಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮೂಕೆಯೊಡಿದು ಒಳಗೆ ಬಿಳಭಾಗ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂದಾಸಿಯತ್ತ ಸೋಡಿದಳು. ಅದೂ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದ್ದಲ್ಲಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಶ್ಲೇಷಣದಲು ಇವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳು ಚೀರಲು ಬಾಯಿ ತೆರಿದವಳು ಹಾಗೇ ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೂದಾಸಿಯನ್ನು ಅತ್ಯ ಎಸೆದಳು. ಜಿಮ್ಮೆ ಶತ್ತುಹೇಡ! ಅವಳಿಗೆ ಅಳು, ಸಗು ಎರಡೂ ಉಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಹೊರಿಗೆ ಬಂಗಿಲಬಳ ಸದ್ಗಾ ಯಿತು.

“ರೋಸಲಿನ್ ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ ?” ಮಲ್ಲಾವಿನ ದಸಿ ಕೇಳಿಸಿತು, ಕಾವ್ಯ ಸೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಜಿಮ್ಮೆಯ ರಕ್ತ ಅವಳ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ, ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ತೊಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಡಿತ್ತು. ದಸಿ ನಡುಗುತ್ತತ್ತು.

“ಬಂದೇ, ಏದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರೆಡಿಯಾಗ್ರಾಂತಿನೇ.”

“ಚಿಕ್ಕ ಸೇತ್ತು ಕರೀತಾ ಇದ್ದಾರೆ” ಮಲ್ಲೂ ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿದ.

“ಹೇಳಿದ್ದು ಲ್ಲಾ-ಐದೇ ನಿಮಿಷ, ಬಂದೆ. ಬಟ್ಟಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೇ.”

“ಸರ ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತೇನಿ. ಅಲ್ಲಿ ಆಡಿಯನ್ಸ್ ಕಾರ್ಯಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೇನು ಸೋಹನ್ ರೆಡಿಯಾದ ಹಾಗೆ. ಏದು ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತಿನೇ.”

ಅವನ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಪ್ತಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ನಿಟ್ಟು ಸಿರಿಟ್ಟಿಳು. ಸಫ್ಫ್ಯಾ!

ಏದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಈ ಶವವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು! ರೂಪಿನ

ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಕಾಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸೂ ಕೆಟ್‌ಬ್ರ್ಯಾಗು

ಡ್ರೆಸ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಳೂ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿದಳು.

ಜವ್ಯಯನ್ನು ಕೊನೆಯಬಾಗಿ ಸೋಡಿ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತುಂಪಿ ಕಾಲು

ಹುಡಿದೆಳೆದು ಕಾಟಿನ ಕೆಳಗೆ ನೂಕಿದಳು. ಆ ಶವ ಕಾಣದಂತೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸೂ,

ಕೆಟ್‌ಬ್ರ್ಯಾಗುಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟಿಳು. ಅವನನ್ನು

ಎಳೆದುದಾರಿಂದ ಆಗಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರೂಕಿದ್ದ ಕರ್ಮಾಜಿನಿಂದ

ಬರಸಿದಳು. ಆ ಕರ್ಮಾಜನ್ನು ಬಾತ್‌ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಳು. ಕೈಯನ್ನು

ಸೋಪ್ತು ರಾಕಿ ತೊಕ್ಕೆದೂಂಡು ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಗರಿದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು

ಬರೆಸಿಕೊಂಡಿದಳು. ಕೊನೆಯಬಾರಿ ಸೋಪ್ತು ಹಾಕಿ ತೊಕ್ಕೆದು ಟಿವಲಿನಿಂದ

ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸದ್ಗಾಯಿತು. ರೂಪಿನ

ಸುತ್ತು ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ್ದಾನು. ಯಾವ ಸುಳವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೂಡಾನಿ

ಹಾಗೇ ತ್ರುಪ್ತಿಗೂ ಟೋಬಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗೇ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ

ಸದ್ಗಾಯತ್ರೆ ಈ ಹೃಂದಾಸಿಯನ್ನೆತ್ತು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಬಟ್ಟಿಳು.

“ರದ್ದಿನಾ ರೋಸಲಿನ್?”

“ಹೇಳಿ ಬಂದೇ” ಕಾವ್ಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೃತಕನಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಾಗಿಲು ತೆರಿದಳು. ಎದುರಿಗೆ ಮಲ್ಲೂ ನೀಂತಿದ್ದು.

“ಬಾಸ್ ಕೊನೆವ ಮಾಡೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಟ್ರೈವ್ ಅಂದ್ರೆ
ಟ್ರೈಮು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಲೂಕೆ ಇವ್ವು ಬಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆ ಹೊಗಿಸು ಇತ್ತುಗೆ
ಮತ್ತುವು ರೆಡೆಜ್ ವಚ್ಚಿಕೊಇ! ಜುಬೀದಾ ಬರ್ತುಳೆ, ಬಂರ್ಬು ತರ್ತುಳೆ.
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಡಿಟೊರಿಯಂಗೆ ಬರ್ಬೇಕೂ. ವಿದೇಶಿಯರು ಯಾರು ಯಾರು

ಅಂತ ನೋಡಿನ್ನೀ. ಆಮೇಲೆ ವೇದಿಕೆಯ ವೇಗಲಿಂದ ಸೈಡ್‌ವಿಂಗ್‌ನ್ನು ಹೊಗೇಕೂ. ಬಾಷ್ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಕುಚೀಲಿ ಕೂರತ್ತಿರೆ. ಜಿಕ್ಕು ಸೇರ್ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಶಿರಗ್ತ್ವ ಇರತ್ತಿರೆ. ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಏನಾದ್ದು ರಂಗ್ ಮಾಡಿದೆ ಮಾಗಿತು ನಿನ್ನತೆ!“ ಮಲ್ಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಗೆ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಲೆಯ ತುಂಬಾ ತಾನು ಜಮ್ಮುಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿ ಎನ್ನು ಪ್ರದೇ ತುಂಬಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ರೂಪ್ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿಬಿಡು. ನಾನು ಏನೇನೋ ಪರ್ವನಲ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಮಲ್ಲುಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ಇವೇತ್ತು ನಿಂದಾಂತ ಏನೂ ಉಳಿಯೋಲ್ಲ ಹೊಗು !”

ಜಬೀದಾ ಆಗಲೇ ಬುರಕಾ ಹಿಡಿದು ಬಂದಿವೆಳ್ಳ. ಕಾವ್ಯ ಬುರಕಾ ಧರಿಸಿ ಸಭಾಂಗಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವಳು ವಿದೇಶಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಲದೇವ್‌ಗಾಗಿ ಅರಿಸಿದಳು. ಅವನೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆಯ ನೇನಪಾಗಿ ಕಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವಂತಾಯಿತು. ಮೇಕವ್ ಕೆಟ್ಟಿ ಹೊಡಿತೆಂದು ಅಳಲಿಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆಯನ್ನೇ ರಿದಾಗ ಸೈಡ್ ವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೋಹನ್ ನಿಂತಿದ್ದು.

“ಇಸಲ ನೀನು ಯಾವ ನೃತ್ಯವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ” ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಪರಸ್ನೆ ಲಾಲ ಒಮ್ಮೆ ನೇನೆದಳು. ಒಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಮಾರಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು. ಇಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದು ನತ್ತಿಸುವೆ! ಪರದೆ ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಕಳಿಂದುಕೊಂಡಳು.

ಇಡೆ

ನೃತ್ಯಗಳು ಬಂದೊಂದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಫೈರ್ ಡ್ಯೂನ್ಸ್ ಅಂದು ಕಾವ್ಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದವ್ಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಂದೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಭಿಕರ ಕರಿತಂಡನ ಇರಲಿ ಸೋಹನ್‌ನೇ ಹೊಗಳಿದೆ.

“ವಂಡರ್ ಪ್ಲ್ಯಾ! ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ದಿ! ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್ ಪರಾಫಾರ್ಮ್ ನ್ನು!” ಅವಳ ತೋಳು ತಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ರೂಪಿನ ಮಂಜದದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿಯ ಕೆಣವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಏರಡನೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡುವಾಗ ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರ್‌ಜೀ ನಾಲ್ಕು ವಿದೇಶಿಯರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಂಡಿತು. ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಗಿದಳು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಶೋಕಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಹಸ್ತಲಾಘಣನವಿತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಣ್ಣುಗೆ ಬಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರ್ಕೆ, ದಳಪತಿ, ಜಂಡಪ್ಪ, ಮಲ್ಲು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೀ ಮತ್ತೀ ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಹರಿಯಾತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂತೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ತೀಲೆಯಂತೆ ನಿಂತ. ಅವನು ಅದೇ ತಾನೆ ಸಭಾಂಗಣದೊಳಗೆ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯಳೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೋಡಿದಳು. ಹೌದು ಬಲದೇವ್-ಅವಳಿದೆ ಬಹಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನನ್ನು ಸೋಡಿದಂತೆಯೇ ಅವಳ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಪ್ರಳಕ್ಷಿತವಾಯಿತು. “ಬಲದೇವ್! ನಾನು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೇ! ನಾನು ಜೀವ್ಯಾಯನ್ನು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೇ” ಎಂದು ಜೀರಬೇಕನಿಸಿತು. ಬಲದೇವ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸರಸರನೇ ಸೇರ್‌ಜೀಯ ಬಳಗೆ ಬಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಂಟಾದ. ಸೇರ್‌ಜೀ ಎಂದ್ದು ನಿಂತು ಬಲದೇವ್ ನನ್ನು ಕೃಮುಗಿದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡ. ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮಲ್ಲು ಮತ್ತಿತರರಿತ್ತ ಸೋಡಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಮಲ್ಲು ಹೀರಾಲಾಲ್ ನ ಬಳಗೆ ಬಂದ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ, ಮಲ್ಲು ತೆಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವರ ಹೀಳೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಷಿತ್ತು. ಇವರು ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ!

ನ್ಯಾತ್ಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿಂದ ಅವಳ ಗಮನ ದೇರಿ ಕಡೆಗೆ ಸೇಳಿಯಿತು. ಅವಳ ಸ್ತ್ರೀವಾದ ಮೇಲೆ ಸೋಹನ್ ನಾದು ಸ್ತ್ರೀ. ಅನಂತರ ರತ್ನ-ಮನ್ಥಾ ಸ್ತ್ರೀ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವೀನಸ್ ಸ್ತ್ರೀ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನತೀಸಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸೋಹನ್ ನೊಂದಿಗೆ ನತೀಸಲು ಮನಸ್ಸು ಬಾರದಾಯಿತು.

ಬಲದೇನ್‌ನೆ ಮುಂದೆ ನಾನು ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಫುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿಂ ಅಂತಹ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನೈತ್ಯ ಹೇಗೆ ನರ್ತಫುವುದು.

“ಹರಿಆಪ್,” ಈ ಡ್ಯೂನ್‌ನ್ ಮೂರೀ ಸಿಮಿಷ !”

ಅರ್ಗನ್ಸೆಸರ್ ಹೇಳಿದ, ಜುಬೆಡಾ ಕಾವ್ಯಾಗೆ ಉದ್ದಿಷಲು ಮುಂಬಾದಳು.

“ಯಾಕೆ ರೋಸಲಿನ್” ನಿನ್ನ ಕೈಗಳು ಕೊರೆಯುತ್ತಿವೆ ? ಬಿಸಿಯಾದ ಪೀ ತರಿಸಲೇ.”

“ಬೆಡಾ, ಇಷ್ಟು ಜನರ ಮುಂದೆ ನರ್ತಫಲು ನಾನೇ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ಹೆದರಬೀಡ ನರ್ತಫು. ಮೊದಲಫಲ ಕಾರೆ ಭಯವಾಗುವುದು. ಅನಂತರ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ನಗ್ನ ಇಂಗಿ ಸೇರ್‌ಜಿಯು ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನರ್ತಫಿದೆ” ಜುಬೆಡಾ ದೇಹದಳು. “ಆಗ ನನ್ನ ಜೆಸರು “ಜಾಬಿ”. ತಾನೇ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಕಾವ್ಯಾ ದೃಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಿದಳು. “ಬೇಕಾದರೆ ಸಿಗರೀಟ್‌, ವಿಸ್ತಿ ಕೊಡಲೇನು ?”

“ಹೂಂ ಕೊಡು” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಳು. “ನಾನು ನರ್ತಸ್ ಆವಾಗಿಗರೀಟ್‌, ವಿಸ್ತಿ ಎರಡೂ ಬೇಕು.”

ಜುಬೆಡಾ ತಂಡಿತ್ತ ವಿಸ್ತಿ ಹೀರಿ ಗಿಗರೀಟ್‌ ಹತ್ತಿಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೋಹನ್‌ ನೈತ್ಯ ಮುಗಿಸಿಬಂದ. ಅರ್ಥಲ್ಲಿ ಉಡಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಾನನ್ನು ಸೋಡಿ ಕಣ್ಣ ಹೊಡಿದು ಹೇಳಿದ. “ಅದೊಂದು ದಿನ ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸೋಹನ್‌ನ ಎದುರು ಕಾರ್ಕೆಬೇಡಾಂತರ. ನನ್ನೊಡನೆ ನಿನು ನರ್ತಫುತ್ತಿಯೇ ಎಂದು ನೇನಪಿದೆಯೇ ? ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಸ್ತಿ ತೊಗೋಂ ಡ್ಯೂನ್‌ನ್ ಕಳೆಯೀರಿದರೆ ಸರ್” ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕೆ.

“ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೇ ಉಗುಳುತ್ತಿದ್ದೆ !” ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲಿ ಕಡಿದು ನುಡಿದಳು.

ಸೋಹನ್‌ ನಷ್ಟನಕ್ಕು. “ನಂಗೆ ಸ್ವಿರಟಿಡ್ ಗಲ್ಸ್ ಜೊತೆ ನರ್ತಫಲು ತುಂಬಾ ಮೋಜಿಸಿಸುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಫಿದವರಾಗಿ ನಿನ್ನಕ್ಕು ಜೊರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಸೇರ್‌ಜಿಗೂ ಅವ್ಯೇ ನಿನ್ನಂತಹವರ್ನು ಕಂಡ್ರೆ ತಂಚಾ ಇಷ್ಟು, ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಮುಲಾಯಿಸಿತು ಬಿಡು !”

ಜಾಬೇದಾ ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎತ್ತಿದ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಜುಬೇದಾ ತಡೆದಳು.

“ಶ್ರೀ...ಇಲ್ಲಿಲಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಜಗತ್ ಏನಿದ್ದರೂ ಫಂಕ್ಸ್‌ನ್ ಆದಮೇಲೆ!”

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಕರೆಬಂದಿದ್ದೀರಂದ ಸೋಹನ್ ಹೊರಟಿ. “ಬಾಸ್ತ್ರ್ ! ಬ್ಲೂಡ್ ಬಾಸ್ತ್ರ್ !” ಕಾವ್ಯ ರೇಗಿದಾಗ ಜುಬೇದಾ ಅಷ್ಟೀರಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಳು. “ಏನಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ ? ನಿನೆಂದೂ ಇರೇತ್ತಿನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ! ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀರೂ ! ಸೇರ್ಜೇ ಕೊರವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಬೇಡಾ !”

“ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲೂಡ್ ಬಾಸ್ತ್ರ್ ನ್ !” ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಸೋಹನ್ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಸಹನರ್ತಕಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಕಾವ್ಯ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಗರ್ಜಲ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಂಡೂಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಗೀತ ಲಯಕ್ಕುಸುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಸಭೀಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಾರೆಲ್ಲ ಚಪ್ಪಣಿ ತಟ್ಟಿದರು. ಕೆಲವರು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದರು. ಕೆಲವರು ಕಾಗಿದರು. ಕೆಲವರು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. ಸೇರ್ಜೇ ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದೇಶಿಯರಿಗೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೂ ಏನೇನೇ ಹೇಳಿದ. ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು ಎಲ್ಲಂದಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಆಗಲೇ ಬಂದು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು. ಮುಂದಿನ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಗೇ ಸಿಗುವಂತೆ ಅವನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲನೇ ? ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ ನೀಜ ಗುಣಾಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಂತೆ ತಂದೆಯ ಹೆಣ್ಣು ನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಇವನು ! ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರ ! ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ಆದಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಂತೆ ನರ್ತಕಿಯಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಬಂದಿರು ವುದರಿಂದ ತಿಂಧಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿಯೇ ಸತ್ತಿರಬೇಕು ! ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತಾನು ಈ ರೀತಿ ನರ್ತಕಿಸುವುದು ಇಪ್ಪಿಲಿ. ಆದಕ್ಕೆಯೇ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡಿದೇ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ! ನರ್ತಕಿಸುತ್ತ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಮೈ ಜಳಿತಿದಂತಾಯಿತು. ಕಣ್ಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿ ಜಿನುಗಿತು. ಥೂ ! ತನ್ನದೆಂತಹ ನಾಯಿಬಾಳು ? ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ, ಹಣಕಾಸ್ಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಮರಿತಳು. ತಾನು ರತಿಯೇ ? ರತಿಯಾದರೆ ಸೋಹನ್

ಅಲ್ಲವುನ್ನಿಧ್ರ-ಬಲದೇವ್ ಮನ್ನಿಧನಾಗಿದ್ದ ರಚೆಕಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಸೈಡ್ ವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲು ಬಂದು ಸಂತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ? ನತೀಸುತ್ತಿದ್ದ ರೂ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅವನ ಹೇಳಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಜೀಬಿಸಿದ ಏನೋ ತಿಗೆದ ! ಶತ್ರುಲಲ್ಲಿ ಸಂಯಾಗಿ ಕಾಣಿದಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ಹೇಳಿ ಸೋಹನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಹೇಳಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳಕಿದ್ದಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೂರ ಬೆಳಕು ಬರುವುದು, ಸ್ವತ್ಯಾ ಕೆಳನೆಗೊಳ್ಳಲ್ಪಡಿದಾಗ ಕರತಾಡನ ಕಿವಿಗಡಬಿಕ್ಕಿತು. ಪರದೆ ಜೀರ್ಣವ ಮಾನ್ಯವೇ ಆವಳಿದು ಸೈಡ್‌ವಿಂಗ್‌ ಬಂದಳು. ದೀರ್ಗಳು ಥಳಕ್ಕೊಂದ್ದು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡ್ದು. ಮಲ್ಲುವಿನೆ ಕ್ರೈಸ್ತುಲಿ ಪಿಸ್ತ್ರುಲು ! ಆವಳಿದೆ ಜಿಲ್ಲ್ ಎಂದಿತು. ಯಾರಿಗೆ ಗುರಿಯಿಡಲು ಯಶ್ವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ! ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಇರಬೇಕು, ತಾನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿನೆಸ್ ಸ್ವತ್ಯಾ ವಾಡುವಾಗ ಆಗುವ ಗೈಂದಲದಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದ್ದಾಗಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಿರಾಲಾಲ್ ನ ಕುತಂತ್ರ-ಎದುರಿಗೆ ಸಿಂತು ಸೆಣಿಸಲಾರದ ಹೇಡಿಗಳು!

“ಕೊನೆಯ ಸ್ವತ್ಯಾ ವಿನೆಸ್....” ಯಾರೇಂಳ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರು ವಂತೆಯೇ ಜುಬೆದಾ ಬಂದು ಕಾವ್ಯಾಲಿಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಉಡುವು ಧರಿಸಿದಳು. ಸ್ವತ್ಯಾ ಸಂಯೋಜಕನಾದ ವಿದೇಶಿ ನರ್ತಕ ಆಗಲೇ ಬಂದು ಸಂತಿದ್ದು. ತಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು !

ನರ್ತನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗಭಿತ ಮಾನ. ಆತ್ಮಂತ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನತೀಸುತ್ತಾ ನಗ್ಗು ಉಗುತ್ತಾ ಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಸಭಿಕರು ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಿದ್ದುರು. ಸೇರಾಜೀ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದು. ಕಾವ್ಯ ಹೆಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನತೀಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಯ ಹಂಡದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕರಚಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಳು. ಬಂದೊಂದೇ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸಭಾಂಗಣವ್ತ ಎಸೆದಳು. ಕೊನೆಯು ಅಂಗವಸ್ತುವನ್ನು ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆಸೆದು ನಿಲ್ಲುವಳಿಂದು ಎಲ್ಲಂತೂ ಕಾದಿದ್ದುರು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ಕೃಗೆ ಅಂಗವಸ್ತು ತೆಗೆದು ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ನತೀಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಮಲ್ಲುವಿನ ಕಡೆಗೆಸೆದಳು. ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿ ಆವಕತ್ತ ತಿರುಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸೆಗೆದು ಅವನ ಕ್ಕೆಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತ್ರುಲನ್ನು ಕೆಳಗುರುಳಿ

ಬಿಟ್ಟೆಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಷಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವಳ .ಕೈಯ್ಯಲಿತ್ತು. ನಗ್ನಾಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ ರೂ ಮೈಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು! ಅದರೆ ಇಂದು ಖಂಡಿತ ಹಾರಿಸುವೆ. ಪಿಸ್ತಾಲನ್ನು ಮಲ್ಲುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಅರೆಕ್ರಷಿದಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಮಲ್ಲುವಿನ ಹೊಟ್ಟಿ ಸೀಳಕೊಂಡು ಹೊಯೋಯಿತು. ಪಿಸ್ತಾಲು ತಿರುಗಿಸಿ ಸೇರಾಜೀಯತ್ತ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯು ಬೇಕೆನ್ನು ವಷ್ಟಿರಲ್ಲಿ ಸಭಾಂಗಣದಿಂದಲೇ ಗುಂಡೊಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಗಲಿತು. ಅವಳ ಕೈಲಿಡ್ಡ ಪಿಸ್ತಾಲು ಕೆಳಗುರಳಿತು. ಅವಳೂ ಕೆಳಗುರುಳಿದಳು. ಒಂದು ಕ್ರಷಿದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಡೆದುಹೋಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಷಿದಲ್ಲಿ ಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹ್ರೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸೇರಾಜೀ, ವಿದೇಶಿ ಅತಿಥಿಗಳು, ಹೀರಾಲಾಲ್, ಮತ್ತಿತರರನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದರು. ಬಲದೇವ್ ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ. ನಗ್ನಾಳಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದ ಶಾಪ್ಯಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಮಂಜಾದವು. ಅವಕತ್ತ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದ. ರಕ್ತದ ಮಂಡುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಕು ಉಸಿರಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕೋಟಿಬಟ್ಟಿ ಅವಳ ತುಟಿಯಿತ್ತ ಕಿವಿಯತ್ತ.

“ಬಲದೇವ್...ಜಿಮ್ಮೆನ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿ. ಅವರು ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ರು....ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು....” ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಲ್ಲ. ಅವಳ ಕತ್ತು ಪಕ್ಕಕೆ ಹೊರಳಿತು. ಜುಬೇದಾ ಅವಕತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಸವರಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಅವಳ ಮೂಕ ಕಂಬನಿಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಜೀ, ಹ್ರೋಲಿಸ್ ಸಾರ್, ಇವಳ ಹಣ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಅದ್ದು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಂಗಿಯರು, ತಾಯಿ, ತಂಡಾಗಾಗಿ ದುಡಿದು ಕೊಫ್ಫೆಯುಗಿರೇಳಿದಿದ್ದಾ ಲೆ. ಅದರೆ ಅವರಾರಿಗೂ ಇವಳು ಮಾಡಿದ ತಾಗ್ಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ....” ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. ಜೇಬಿಸಿಂದ ಕರವಸ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂಗು ಬರಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಜುಬೇದಾಗೆ ಅವನು ಅಶ್ವಿನಿಯಿಂದ ವಿನಿಸಿದ್ದು! ಇವನಾಗ್ಯರು? ಇವಳಿಗಾಗಿ ಅಳುವವನು? ಅವಳ ಪ್ರೇರಿಯಿರಬಹುದೇ? ಸೇರಾಜೀ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮತ್ತಿತರತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳಿ-ಇವರು ಹೋದ

ರೇನು? ತನಗೆ ಇಂತಹವರು ಬೇರೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏನಿದ್ದು ರೂ ಈ ರೋಸಲಿನ್ ತರಹದವರು ಸಿಗಲಾರಳು!

ಮಾರನೆಯ ಕಿನದ ಪಶ್ಚಿಮೆಯ ಮೂರನೆಯ ಪುಟಪಲ್ಲಿ ಶಜ್ಜಾಶೀಲೋನಾಮೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಗಳ ಹೊಯಿನ್, ತ್ರುಗಾಗಳ ವಶ. ಈ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆದಾಗ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಪೋಲೀಸರ್ ಹಾಗೂ ಬಂಧಿತರೆ ನಡುವಿನ ಚಕವುಕಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಇತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಜರಗುತ್ತಿದೆ.

ವೃತ್ತ ಪಶ್ಚಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಂಗ್ಯಾರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಏರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ವರ ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಏನ್ನೇಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಸತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿ

ಉತ್ತರವರ್ತುಲಾನ್
ಕೃಷ್ಣರೂಪ
ದೇವಾಂಶುಭೇಷಣಿ

ದೀಪ: ರೂ. 5-00